

بائبل ننڊو

جائزو

لکڻين انهن ۽ تعليم جي يسوع جيڪو آهي مجموعو چونڊيل سان احتياط هڪ جو متن يوناني قديم هي اسان ڪيو. پورو ۽ ڏنو، حوالو سيڪاريو، هن کي جن ٿو رڪي مقصد جو ڪرڻ پيش سان طريقي بهترين کي ڪرڻ فراهم ۾ شڪل لائق پڙهن جديد، هڪ نمائندگي ترين ويجهي جي يوناني اصل کي توهان مقصد جو آهي.

دستبرداري اعلان

انهيءَ آهي. ويو ناهيو سان ماڊلز جي ٻولي وڌن مان متنن بازنطيني ۽ سيپتواجنت يوناني اصل ترجمو هي ٿي به غلطيون ۾ ان پر آهن، موجود نشان ڪيترائي جا گرامر ۽ ثقافت جي ٻولي اصل ۾ ان ڪري جي سبب جيڪڏهن ڪريو. چيڪ کي يوناني اصل ڪري مهرباني لڳي، عجيب شيءِ به ڪا جيڪڏهن ٿيون. سگهن ڪريو. ميل اي تي jesusislord@joshuabible.com ان ڪري مهرباني ملي، غلطي ڪا کي توهان

لائسنسنگ

ان کي توهان ورهايو. ۽ ڪريو پيدا ٻيهر تي طور مڪمل يا جزوي کي ترجمي هن ته آهي اجازت کي توهان ڪري مهرباني ته ملي غلطي ڪا کي توهان جيڪڏهن ناهي. اجازت جي وڪڻڻ يا ڪرڻ ترميم ۾ ۽ سگهون ڪري درست کي ان اسان جيئن ته موڪليو ميل اي تي jesusislord@joshuabible.com سگهون. ڪري فراهم ايڊيشن ٿيل ڪاري تازه کي توهان

پیدائش

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 |
26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48
| 49 | 50

خوشخبري جي مٽي

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 |
26 | 27 | 28

خروج

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 |
26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

خوشخبري جي مرقس

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

گنتي

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 |
26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

خوشخبري جي يوحنا

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

استثنا

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 |
26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

خط جو يوحنا

1 | 2 | 3 | 4 | 5

يشوع

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

پيدائش

1

اوندھه اونداهي ۽ ھئي، خالي ۽ شڪل بي زمين پر ٺاھي. زمين ۽ آسمان خدا ۾ شروعات ۽ ٿئي، روشني چيو، خدا ۽ هو. رھيو ڦري مٿان جي پاڻي روح جو خدا ۽ ھئي، مٿان جي جي اونداهي ۽ ۾ وچ جي روشني خدا ۽ ھئي، سٺي اھا ته ڏٺي، روشني خدا ۽ ٿي. روشني ۽ ٿي، شام ۽ سڏيو. رات کي اونداهيءَ ۽ سڏيو، ڏينھن کي روشنيءَ خدا ۽ ڪيو. جدا ۾ وچ ڏينھن. ھڪ ٿي، صبح

ٿيڻ ورھائيندڙ ۾ وچ جي پاڻي ۽ پاڻي اھو ۽ ڏيو، ٿيڻ ۾ وچ جي پاڻيءَ آسمان چيو، خدا ۽ ھيٺان جي آسمان جيڪو ۾ وچ جي پاڻيءَ ان خدا ۽ ٺاھيو، آسمان خدا ۽ ٿيو. ائين ۽ ڏيو، کي آسمان خدا ۽ ڪئي. جدائي ھو، مٿان جي آسمان جيڪو ۾ وچ جي پاڻيءَ ان ۽ ھو ڏينھن. ٻيو ٿي، صبح ۽ ٿي، شام ۽ ھو، سٺو اھو ته ڏٺو خدا ۽ سڏيو، آسمان

۽ ٿئي، ظاھر زمين سڪل ۽ ٿئي، گڏ ٿي جاءِ ھڪ پاڻي جو ھيٺان جي آسمان چيو، خدا ۽ ظاھر زمين سڪل ۽ ٿيو، گڏ ٿي جاءِ پنھنجي پاڻي جو ھيٺان جي آسمان ۽ ٿيو، ئي ائين

اهو ته ڏٺو خدا ۽ سڏيو، سمندر کيس گڏ ڄا پائيءَ ۽ سڏيو، کي زمين سڪل خدا ۽ ٿي. مطابق مشابھت ۽ نسل پنهنجي جيڪو اُڀاري، گھاس ۽ ٻوٽو زمين چيو، خدا ۽ آهي. سٺو تي. زمين مطابق نسل پنهنجي هجي، ۾ انهن ٻج جو جن وڻ، ڏيندڙ ميوو ۽ ڪري، پيدا ٻج ٻج مطابق مشابھت ۽ نسل پنهنجي جيڪي ڄا گھاس ڪڍيا، ٻوٽا زمين ۽ ٿيو. ئي ائين ۽ ۾ انهن ٻج جا جن ٿا، ڪن پيدا ميوو مطابق نسل پنهنجي جيڪي وڻ ڏيندڙ ميوو ۽ ٿا، ڏين ڏينهن. ٿيون ٿي، صبح ۽ ٿي، شام ۽ آهي. سٺو اهو ته ڏٺو خدا ۽ ٿي. زمين آهن، ئي

۽ ڏينهن ڏين، روشني تي زمين جيڪي ٿين، پيدا روشنيون ۾ ڇت جي آسمان چيو، خدا ۽ ۽ هجن. لاءِ ڪرڻ مقرر سال ۽ ڏينهن موسمون، نشانيون، اهي ۽ ڪن، فرق ۾ وچ جي رات ائين ۽ ڏين، روشني تي زمين تنهنڪري ٿين، ۾ ڍانچي مضبوط جي آسمان روشنيون اهي ننڍي ۽ لاءِ، حڪمراني جي ڏينهن روشني وڏي ٺاهيون، روشنيون وڏيون به خدا ٿيو. ئي ۾ گنبد مضبوط جي آسمان کي انهن خدا ۽ پڻ. تارا ۽ لاءِ، حڪمراني جي رات روشني روشنيءَ ۽ ڪرڻ، حڪمراني تي رات ۽ ڏينهن ۽ ڏين، روشني تي زمين تنهنڪري رکيو، ٿي، صبح ۽ ٿي شام ۽ آهي. سٺو ته ڏٺو خدا ۽ ڪرڻ، جدا ۾ وچ جي اونداهيءَ ۽ ۾ وچ جي ڏينهن. چوٿون

زمين جيڪي آئين، ڪڍي پکي ۽ شيون وارون رينگڻ جون روحن جيئرن پائي چيو، خدا ۽ ۽ ٺاهيا، جاندار سامونڊي وڏا خدا ۽ ٿيو. ئي ائين ۽ اڏامن، مطابق فلڪ جي آسمان تي پرن هر ۽ ڪڍيا، مطابق قسمن جي انهن پائي جيڪي روح سڀ جا جانورن وارن رينگڻ ڏني، برڪت کي انهن خدا ۽ آهن. سٺا اهي ته ڏٺو خدا ۽ مطابق، قسم پنهنجي پکي وارو صبح ۽ ٿي، شام ۽ ٿين. گھڻا تي زمين پکي ۽ ڀريو، پائي ۾ سمنڊن ۽ ٿيو، گھڻا ۽ وڏو چئي، ڏينهن. پنجون ٿي،

جانور، وارا پيرن چار موجب: قسم پنهنجي ڪري پيدا روح جيئرو زمين چيو، خدا ۽ خدا ۽ ٿيو. ئي ائين ۽ موجب، قسم پنهنجي جانور جهنگلي جا زمين ۽ جاندار وارا رينگڙ زمين ۽ مطابق، نسل جي انهن ڀور ۽ ٺاهيا، مطابق نسل جي انهن جانور جهنگلي جا زمين هئا. سنا اهي ته ڏنو خدا ۽ مطابق، نسل جي انهن وارا رينگڙ سڀ جا

اهي ۽ ٺاهيون، مطابق مشابھت پنهنجي ۽ تصوير پنهنجي کي انسان ٿا اچو چيو، خدا ۽ رينگڙ تي زمين ۽ تي زمين سڄي تي، ڀورن تي، پکين جي آسمان تي، مڇين جي سمنڊ مطابق تصوير جي خدا ٺاهيو، کي انسان خدا ۽ ڪن. حڪمراني تي جاندارن سڀني وارين ۽ ٿيو، گهڻا ۽ وڏو ڄڻي، ڏني، برڪت کي انهن خدا ۽ ٺاهيو. کين مادي ۽ نر ٺاهيو، کيس سڀني تي، پکين جي آسمان تي، مڇين جي سمنڊ ۽ ڪريو، قابو تي ان ۽ ڀريو، کي زمين ۽ ڪريو. حڪومت تي جاندارن سڀني وارين رينگڙ تي زمين ۽ تي، زمين سڄي تي، ڀورن سڄي جيڪا ٿي، پوکي ٻج جيڪا آهي ڏني گھاس سڀ کي توهان مون ڏس، چيو، خدا جي توهان اهو آهي، ميوو وارو ٻج اندر پنهنجي ۾ جنهن وڻ هر ۽ آهي، مٿان جي زمين ۽ کي، پکين سڀني جي آسمان ۽ کي، جانورن جهنگلي سڀني جي زمين ۽ هوندو. لاءِ کاتي ۽ آهي، روح جو زندگي اندر پاڻ ۾ جنهن کي، شيءِ واري رينگڙ هر واري رينگڙ تي زمين ۽ هو، ڪيو هن جيڪو ڏنو، ڪجهه سڀ خدا ۽ ٿيو. ئي ائين ۽ لاءِ، کاتي گھاس سائو سڀ ڏينهن. ڇهون ٿي، صبح ۽ ٿي، شام ۽ هو، سٺو تمام اهو ڏس،

2

دنيا. سڄي جي انهن ۽ ٿيا، مڪمل زمين ۽ آسمان ۽

ڏينهن ستين ۽ هئا، ڪيا هن جيڪي ڪيا، مڪمل ۾ ڏينهن ڇهين ڪم پنهنجا خدا ۽ برڪت کي ڏينهن ستين خدا ۽ هئا. ڪيا هن جيڪي ڪيو، آرام کان ڪمن سڀني پنهنجي کي جن ڪيو، آرام کان ڪمن سڀني پنهنجي خدا ۾ هن ته ڇو ڪيو، مقدس کي ان ۽ ڏني، هو. ڪيو شروع خدا ڪرڻ

خدا رب ڏينهن جنهن ٿيو، اهو جڏهن آهي، ڪتاب جو پيدائش جي زمين ۽ آسمان هي گهاٽا هر ۽ اڳ، کان ٿيڻ تي زمين جو، ميدان ٻوٽو سائو هر ۽ ٺاهيو. کي زمين ۽ آسمان ڪم کي ان ماڻهو ۽ هو، برساڻو نه مينهن تي زمين خدا ته ڇو اڳ، کان اڀرڻ جو، ميدان کي مٿاڇري جي زمين سڄي ۽ هو، اڀرندو مٽي مان زمين چشمو هڪ پر هو. نه لاءِ ڪرڻ جو زندگيءَ ۾ منهن سندس ۽ مان، مٽي جي زمين ٺاهيو، کي انسان خدا ۽ هو. ڏيندو پاڻي ويو. بڻجي روح جيئرو انسان ۽ ڦوڪيو، سانس

ٺاهيو هن کي جنهن رکيو، کي ماڻهوءَ ان اتي ۽ پوکي، جنت هڪ طرف اوڀر ۾ عدن خدا ۽ سٺو لاءِ کاڌي ۽ هو، خوبصورت ۾ ڏسڻ جيڪو اُڀاريو وڻ هر به اڃا مان زمين خدا ۽ هو. نديءَ هڪ پر وڻ. جو ڄاڻ جي بچڻي ۽ سٺي ۽ هو، ۾ وڃ جي جنت وڻ جو زندگيءَ ۽ هو، ٿي. ورهائجي ۾ شاخن چار اها کان اتان ۽ لاءِ، ڏيڻ پاڻي کي جنت آهي نڪرندي مان عدن جتي اتي ٿو، ڪري گهيرو کي زمين جي هويلا سڄي جيڪو آهي، فيشون نالو جو هڪ جو درياءُ ٻئي ۽ آهي. پٿر سائو ۽ ڪوئلو اُتي ۽ آهي، سٺو سون جو تر تيءَ اُن پر آهي. سون ٿيون ۽ ٿو. گهيري کي زمين جي ايتوپيا سڄي جيڪو آهي اهو هيءُ آهي، گيهون نالو فرات درياءُ چوٿون ۽ آهي، وارو وڃڻ سامهون جي آشوريائي هيءُ آهي، ٽائيگرس درياءُ ۾ باغ جي لذت کيس ۽ ويو وٺي هو، ٺاهيو هن کي جنهن کي انسان ان خدا رب ۽ آهي. چئي: ڏنو، حڪم کي آدم خدا رب ۽ ڪري. حفاظت جي ان ۽ سنڀالي کي ان هو ته رکيو، ان توهان مان، وڻ واري ڄاڻ جي خراب ۽ سٺي پر ٿو. سگهين کائي مان وڻ هر ۾ جنت

ويندؤ. مري ضرور توهان ڪائيندؤ، مان ان توهان ڏينهن جنهن ته ڇو ڪائيندؤ، نه مان

ٺاهيون مددگار هڪ لاءِ کيس ته اچو ناهي، سٺو هجڻ اڪيلو جو انسان چيو، خدا رب ۽ جا آسمان ۽ جانور جهنگلي ميداني سڀ مان زمين اڃا خدا ۽ هجي. مطابق کيس جيڪو اها هر ۽ سڏيندو، ڇا ڪي انهن هو ته ڏسي ته آندو، وٽ آدم ڪي انهن ۽ ٺاهيا، پڪي سڀ ۽ ڪي، ڀورن سڀني آدم ۽ هو. نالو جو ان ئي اهو سڏيو، روح جيئرو آدم ڪي جنهن شيءِ لاءِ آدم پر ڏنا، نالا ڪي جانورن جهنگلي جي ميدان سڀني ۽ ڪي، پڪين جي آسمان سڀني کيس ۽ رکي، بيخودي تي آدم خدا ۽ هجي. جهڙو کيس جيڪو مليو نه مددگار ڪو پاسو اهو خدا ۽ ڀريو. گوشت بدران جي ان ۽ ورتو، هڪ مان پاسن جي هن ۽ سمهرايو، هاڻي هي چيو، آدم ۽ آندو. وٽ آدم ڪي هن ۽ ٺاهيو ۾ زال هو، ورتو کان آدم جيڪو سڏيو عورت هيءُ آهي، گوشت مان گوشت منهنجي ۽ آهي، هڏي مان هڏين منهنجي ڪي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ماڻهو ڪري جي هن آهي. وئي ورتي مان مرد هيءُ ته ڇو ويندي، ننگا ٻئي آهي ۽ ويندا. ٿي گوشت هڪ ٻئي ۽ ويندو، جڙي سان زال پنهنجي ۽ ڏيندو، ڇڏي هئا. نه شرمسار ۽ عورت، سندس ۽ آدم هئا،

3

کان سڀني هو، ٺاهيو خدا رب ڪي جن ۽ هئا تي زمين جيڪي کان، جانورن سڀني نانگ پر به ڪنهن جي جنت توهان ته آهي چيو خدا ڇا چيو، ڪي عورت نانگ ۽ هو، هوشيار وڌيڪ ان پر ڪائينداسين، ميوو جو وڻ جي جنت اسين چيو، ڪي سانپ عورت ۽ ڪاڻو؟ نه مان وڻ ئي نه ۽ ڪاڻو، نه مان ان توهان چيو، خدا آهي، ۾ وڃ جي جنت جيڪو کان، ميوو جي وڻ مرنڊؤ، نه سان موت توهان چيو، ڪي عورت نانگ ۽ مرو. نه توهان جيئن ته چهيو، ڪي ان

وينديون، کُلي اکيون جون توهان کائو، مان ان توهان ڏينهن جنهن ته ٿو ڄاڻي خدا ته ڇو کاتي وڻ اهو ته ڏٺو عورت ۽ ڄاڻندڙ. کي بچڙي ۽ سني ويندڙ، ٿي جهڙا ديوتائن توهان ۽ جي ان هن ۽ هو، خوبصورت لاءِ سمجهڻ ۽ هو، خوشگوار ۾ ڏسڻ کي اکين ۽ هو، سٺو لاءِ ۽ کاتو. هنن ۽ هو، گڏ سان هن جيڪو ڏٺو به کي مڙس پنهنجي ۽ کاتو، کڻي مان ميوي پڻ جا وڻ جي انجیر انهن ۽ هئا، ننگا اهي ته ڄاڻيو انهن ۽ ويون، کُلي اکيون جون ٻنهي ۾ باغ وقت جي شام جيڪو آواز، جو خدا رب ٻڌو هنن ۽ ٺاهيا. لنگوٽا لاءِ پاڻ ۽ سڀايا، لکجي ۾ وڃ جي وڻن جي باغ کان منهن جي خدا رب زال سندس ۽ آدم ۽ هو، رهيو گهمي آواز تنهنجي چيو، کيس ۽ آهين؟ کڻي آدم چيو، کيس ۽ سڏيو، کي آدم خدا رب ۽ ويا. ننگو مان ته ڇاڪاڻ ويس ٻڃي مون ۽ هئين، رهيو گهمي ۾ جنت تون جڏهن ٻڌي مون تو ڇا آهين؟ ننگو تون ته ٻڌايو توکي ڪنهن چيو، کيس خدا ۽ ويس. لکجي مان ۽ آهيان، ڪائين؟ نه مان ان رڳو ته هو ڏٺو حڪم توکي مون ۾ باري جي جنهن آهي، کاتو مان وڻ ان ۽ کائي. مون ۽ ڏني، مان وڻ کي مون هن ڏني، سان مون توهان جيڪا عورت ته چيو آدم مون ۽ ٺڳيو، کي مون نانگ عورت، چيو ۽ ڪيو؟ توهان هي ڇا کي، عورت خدا رب چيو کاتو.

ڊورن سڀني آهين لعنتي تون آهي، ڪيو هي توءِ ته ڇاڪاڻ کي، نانگ خدا خداوند چيو ۽ تي پيٽ ۽ ڇاتي پنهنجي تون آهن. تي زمين جيڪي کان جانورن جهنگلي سڀني ۽ کان، وڃ جي عورت ۽ تنهنجي آئون ۽ ڪائيندين. مٽي ڏينهن سڀ جا زندگي ۽ پنهنجي ۽ هلندين، تون ۽ سنڀاليندو، مٿو تنهنجو هو ۾، وڃ جي ٻج جي هن ۽ ٻج تنهنجي ۽ رکندس، دشمني ۾ گهڻو تمام روئڻ تنهنجو ۽ ڏک تنهنجا مان چيو، کي عورت ۽ سنڀالينديس. کي هيل جي هن تو هو ۽ هوندو، ڏانهن مڙس تنهنجي رُخ تنهنجو ۽ ڄمائيندين، ٻار ۾ ڏک تون وڌائيندس، مان وڻ ان ۽ ٻڌو، آواز جو زال پنهنجي تو ته ڇو چيو، کي آدم پر ڪندو. حڪومت تي لعنتي کاتو، مان ان تو ۽ ڪائين، نه مان ان رڳو ته هو ڏٺو حڪم توکي مون جو جنهن کاتو،

۽ ڪنڊا جا. زندگي پنهنجي ڏينهن سڀ کي ان کائيندين ۾ ڏڪن ۾، ڪمن تنهنجي زمين آهي تون ۾ پسيني جي منهن تنهنجي کائيندين. گھاس جو ميدان تون ۽ اڀرندا، لاءِ تو ٻوٽا ورتو تون مان جنهن وڃين موٽي ۾ زمين ان تون جو تيستائين کائيندين، ماني پنهنجي نالو جو زال پنهنجي آدم ۽ ويندين. موٽي ۾ مٽي ۽ آهين، مٽي تون ته ڇو آهين، ويو لاءِ زال سندس ۽ آدم خدا رب ۽ آهي. ماءُ جي جيئرن سيني هوءَ ته ڇاڪاڻ رکيو، زندگي ڪيو. پائيندو ڪين ۽ ٺاهيا، ڪپڙا جا چمڙي

هاڻي ۽ ۾، ڄاڻ جي خراب ۽ سٺي آهي، ويو ٿي جهڙو هڪ مان اسان آدم ڏس، چيو، خدا ۽ لاءِ هميشه ۽ کائي، وٺي مان وڻ جي زندگيءَ ۽ وڌائي، هٿ پنهنجو ڪڏهن هو ته ٿئي نه زمين لاءِ ڪرڻ ڪم مان، عيش جي جنت خدا مالڪ کيس موڪليو ٻاهر ۽ رهي. جيئرو جي جنت جي عيش کيس ۽ ڇڏيو، ڪڍي کي آدم هن ۽ هو. ويو ورتو کيس مان جنهن جي وڻ جي زندگي کي، تلوار ڦرندڙ برندڙ ۽ ڪيو، مقرر کي ڪروبين ۽ ڪيو، آباد سامهون لاءِ. ڪرڻ حفاظت جي رستي

4

ڏنو، جنم کي قائن پوءِ کان ڪرڻ حمل ۽ ڄاڻيو، هئي، زال جي هن جيڪا کي، حوا پر آدم کي هابيل پاءُ پنهنجي هن ۽ آهي. ڪيو حاصل ماڻهو هڪ ذريعي جي خدا مون چيو، ۽ کان ڏينهن ڪجهه ۽ هو. ڪندڙ ڪم تي زمين قائن پر ٿيو، رڍار جو رين هابيل ۽ ڏنو، جنم پنهنجي پاڻ به هابيل ۽ آيو. ڪٿي قرباني لاءِ رب مان ميون جي زمين قائن ته ٿيو ائين پوءِ تي تحفن سندس ۽ هابيل خدا ۽ آيو، ڪٿي مان ٿلهي جي انهن ۽ مان ڄاول پهرين جي رين ۽ ٿيو، غمگين گهڻو تمام قائن ۽ ڏنو، نه ڌيان تي قربانين سندس ۽ قائن پر ڪئي. نظر

۽ آهين، ويو ٿي غمگين ايترو ڇو تون چيو، ڪي قائن خدا رب ۽ پيو. لٽي منهن سندس پر ڪيو، پيش تون تي طور صحيح جيڪڏهن نه آهي؟ پيو ڪري ڇو منهن تنهنجو تنهنجي موڙن رخ جو هن ٿي، خاموش ڪيو؟ گناهه تون ورهايو، نه تي طور صحيح ڪندين. حڪمراني تي هن تون ۽ آهي، طرف

۾ ميدان اهي جڏهن جو ٿيو ائين ۽ وڃون، ۾ ميدان اچو چيو، ڪي هابيل ڀاءُ پنهنجي قائن ڪٿي چيو، ڪي ڪائن رب خدا ۽ ڇڏيو. ماري ڪيس ۽ اُٿيو تي هابيل ڀاءُ پنهنجي قائن هئا، نگهبان جو ڀاءُ پنهنجي مان ڇا ڄاڻان، ٿو نه مان چيو، هن ۽ ڀاءُ؟ تنهنجو هابيل آهي مون مان زمين آواز جو رت جي ڀاءُ تنهنجي آهين؟ ڪيو ڇا تون چيو، خداوند پر آهيان؟ ڪوليو وات پنهنجو جنهن آهين، لعنتي کان ڌرتيءَ ان تون هاڻي ۽ آهي. رهيو روئي ڏانهن ڪندين، ڪم تي زمين تون جڏهن ڪري. وصول مان هٿ تنهنجي رت جو ڀاءُ تنهنجي ته هوندين. تي زمين ڏڪندو ۽ روئيندو ڪندي، نه وڌيڪ ۾ ڏيڻ توکي طاقت پنهنجي اها ته جيڪڏهن آهي. وڏو وڌيڪ کان ٿيڻ معاف سزا يا ڏوهه منهنجو چيو، ڪي خدا رب قائن ۽ ۽ ويندس، لڪايو کان منهن تنهنجي ۽ ٿو، ڪڍين کان منهن جي زمين ڪي مون اڄ تون ماريندو. ڪي مون ڳوليندو، ڪي مون جيڪو ڪو هر ۽ ٿيندس، ڏڪندڙ ۽ روئيندڙ تي زمين ۽ ويندو. ڪنيو انتقام پيرا ستن ماريندو، ڪي قائن به جيڪو ائين، نه چيو، ڪيس خدا رب ۽ قائن ماري. نه ڪيس ڳولي، ڪيس جيڪو ڪو هر جيئن ته رکيو، نشان تي قائن خدا رب هئي. سامهون جي عدن جيڪا رهيو، ۾ زمين جي نيد ۽ نڪتو، ٻاهر کان منهن جي خدا

تعمير شهر هڪ هو آءِ ڏنو. جنم ڪي انوخ ٿي حامله هوءَ آءِ ڄاڻيو، ڪي زال پنهنجي قائن آءِ ڪي اينوخ پر ٿيو انوخ. رکيو، تي نالي جي پٽ پنهنجي نالو جو شهر هن آءِ هو، رهيو ڪري ڪي لامخ متوسلا ۽ ڏنو، جنم ڪي متوسلا ملاليل ۽ ڏنو، جنم ڪي ملاليل گيداد ۽ ٿيو، گيداد ڏنو. جنم

کي جوبيل آڏا ۽ سلا. نالو جو ٻي ۽ آڏا نالو جو هڪ ورتيون، عورتون به لاءِ پاڻ لامڪ ۽ اهو هيءُ هو، يوبال نالو جو ڀاءُ جي هن ۽ هو. پيءُ جو چرواهن رهندڙ ۾ خيمن هي ڄاتو، وارو هٿڻ هٿورو هو ۽ ڄاتو، کي ٽوبل کي هن به زُله ڪيو. ايجاد بربط ۽ سنتور جنهن هو چيو، کي زالن پنهنجي لامڪ هئي. نوٽيما پيڻ جي ٽوبل پر جو. لوهه ۽ ڪاسي هو لوهار هڪ مون ته ڇو ڏيو، ڪنن لفظ منهنجا زالون، جون لامڪ ٻڌو، آواز منهنجي صلا، ۽ عاده جي چوٽ منهنجي کي نوجوان هڪ ۽ ۾، بدلي جي زخم منهنجي آهي ماريو کي ماڻهوءَ ست. پيرا ستر مان لامڪ پر مان، قائن آهي ويو ورتو بدلو پيرا ستن ته ڇو ۾. بدلي

نالو جو هن ۽ ڏنو، جنم کي پٽ هڪ ڪري حمل هوءَ ۽ ڄاڻيو، کي حوا زال پنهنجي آدم قتل قائن کي جنهن آهي، اٿاريو ٻج ٻيو بدران جي هابيل لاءِ مون خدا چئي، رکيو، شيت جو خدا مالڪ ته ڪئي اميد هن رکيو، انوس نالو سندس هن پر ٿيو، پٽ کي شيت ۽ ڪيو. سڌي. نالو

5

تصوير جي خدا ٺاهيو، کي آدم خدا ڏينهن جنهن آهي، ڪتاب جو پيدائش جي انسانن هي سندس هن ۽ ڏني، برڪت کي انهن هن ۽ ٺاهيو، کي انهن هن مادي ۽ نر ٺاهيو. کيس مطابق پنهنجي ۽ جيئو، سال سؤ به ۽ ٽيهه آدم ٺاهيو. کي انهن هن ڏينهن جنهن رکيو، آدم نالو ڏينهن، جا آدم ۽ رکيو. سيٽ نالو سندس ۽ ڏنو، جنم پٽ مطابق تصوير پنهنجي ۽ صورت کي ڏيئرن ۽ پٽن هن ۽ ٿيا، سال سؤ ست جيئو، پوءِ کان ڏيڻ جنم کي سيٽ هن جيڪي ويو. مري هو ۽ ٿيا، سال ٽيهه سؤ نو رهيو، جيئرو هن جيڪي ڏينهن، سڀ جا آدم ڏنو. جنم کيس ڄمائن پوءِ شيت جيئو ۽ ڏنو. جنم کي اينوس ۽ جيئو، سال سؤ به ۽ پنج سيٽ

ٻارهن سؤ نو ڏينهن سڀ جا سيٽ ۽ ڏيئرون. ۽ پٽ جمائائين ۽ سؤ، ست ۽ سال ست انوس، انوس ۽ ڏنو. جنم کي ڪينان ۽ جيئو، سال نوي سؤ اينوس ۽ ويو. مري هو ۽ ٿيا، سال ڏيئرون ۽ پٽ کيس ۽ رهيو، جيئرو سال پندرهن سؤ ست پوءِ کان ڪرڻ پيدا کي ڪينان ۽ ستر ڪينان ۽ ويو. مري هو ۽ ٿيا، سؤ نو ۽ سال پنج ڏينهن سڀ جا اينوس ۽ ٿيون. پيدا پوءِ کان ڪرڻ پيدا کي مهلائيل جيئرو ڪينان ۽ ڏنو. جنم کي مهلائيل ۽ جيئو، سال سؤ ڏهه سؤ نو ڏينهن سڀ جا ڪينان ۽ ٿيون. پيدا ڏيئرون ۽ پٽ کيس ۽ سال، چاليهه سؤ ست ويو. مري هو ۽ ٿيا، سال

جنم کي يارد جيئرو، مهلائيل ۽ ڏنو. جنم کي جارد ۽ جيئو، سال سؤ ۽ ست ۽ پنج مهلائيل ۽ سڀ جا مهلائيل ۽ ٿيون. پيدا ڏيئرون ۽ پٽ کيس ۽ سال، ٽيهه سؤ ست پوءِ، کان ڏيڻ ۽ جيئرو، سؤ ۽ سال ست ٻه جيئرو ۽ ويو. مري هو ۽ ٿيا، سال پنجاڻويهه سؤ اٺ ڏينهن پيدا ۽ سال، سؤ اٺ پوءِ، کان ڪرڻ پيدا کي اينوخ يارد، جيئو ۽ ڏنو. جنم کي اينوخ ۽ ويو. مري هو ۽ ٿيا، سال سؤ نو ۽ ست ٻه ڏينهن سڀ جا يارد ۽ ڏيئرون. ۽ پٽ ڪيائون ڏيڻ جنم کي متوشلح انوخ ڪيو. پيدا کي متوشلح ۽ جيئو، سال سؤ ۽ ست ۽ پنج حنوخ سڀ جا حنوک ۽ ٿيون. پيدا ڏيئرون ۽ پٽ کيس ۽ هليو، گڏ سان خدا سال سؤ ٻه پوءِ کان ته ڇو مليو، نه هو ۽ ڪيو، خوش کي خدا حنوک ۽ ٿيا. سال سؤ ٽي ۽ ست ۽ پنج ڏينهن کي لامڪ ۽ رهيو، جيئرو سال ست سؤ هڪ متوشلح ۽ ڇڏيو. ڪري منتقل کيس خدا ۽ پٽ کيس ۽ جيئو، سال ٻه سؤ اٺ پوءِ کان ڏيڻ جنم کي لامخ متوشلح ۽ ڏنو. جنم ۽ ٿيا، سال سؤ نو ۽ ست نو جيئو، هن جيڪي ڏينهن سڀ جا متوشلح ۽ ٿيون. پيدا ڏيئرون نوح نالو پنهنجو هن ۽ ڪيو. پيدا پٽ هڪ ۽ جيئو، سال سؤ اسي اٺ لامڪ ۽ ويو. مري هو ان ۽ کان، دردن جي هٿن جي اسان ۽ کان، ڪمن جي اسان کي اسان هي چوندي، رکيو، پوءِ کان ڪرڻ پيدا کي نوح لامخ ۽ ڪئي. لعنت خدا مالڪ کي جنهن ڏيندو، آرام کان زمين ڏينهن سڀ جا لامڪ ۽ ٿيون. پيدا ڏيئرون ۽ پٽ کيس ۽ جيئرو، سال پنڇويهه سؤ پنج

پٽ ٽي هن جي هو، جو سالن سؤ پنج نوح جي ويو. مري هو ۽ ٿيا، سال ٽيويهه سؤ ست يافت. ۽ حام سام، ڪيا، پيدا

6

ائين تڏهن ٿيون، ڄاول ٿيڻ لاءِ انهن ۽ ٿيا، شروع ٿيڻ گهڻا ماڻهو تي ڌرتيءَ جڏهن لاءِ پاڻ انهن تڏهن آهن، سهڻيون اهي ته ڏٺو ڪي ٿيڻ جي ماڻهن پٽن جي خدا پر ٿيو. روح منهنجو چيو، خدا رب ۽ هو. چونڊيو انهن کي جن مان، سڀني انهن ورتيون عورتون ويهه سؤ ڏينهن جا انهن پر آهن، گوشت اهي ته ڇاڪاڻ رهندو، نه لاءِ هميشه ۾ ماڻهن انهن پٽ جا خدا جڏهن پوءِ، کان ان ۽ ۾، ڏينهن انهن هئا تي ڌرتيءَ ڏيو پر جيئن هوندا. سال زماني قديم هئا ڏيو ئي اهي هئا، ڄمائيندا اولاد لاءِ انهن ۽ هئا، ويندا وٽ ٿيڻ جي ماڻهن هئا. نامور جيڪي ماڻهو اهي کان،

۾ دل پنهنجي ڪو هر ۽ ٿيون، ڪثرت تي زمين برائيون جون ماڻهن ته خدا، رب پر ڏسي زمين کي انسان هن ته سوچيو خدا ۽ ٿو. سوچي ڏينهن سڀ تي ڳالهيڻ بچڙن سان محنت آهي، ٺاهيو مون کي جنهن کي، انسان مان چيو، خدا ۽ ڪيو. ارادو) هن(۽ ڪيو، پيدا تي شين وارين رينگن ۽ تائين، جانور وٺي کان انسان ڇڏيندس، مٿي کان مٿان جي زمين ٺاهيو. ڪي انهن مون ته آهي ڪيو افسوس مون ته ڇو تائين، پڪين جي آسمان وٺي کان

هو، ماڻهو نيڪ هڪ نوح جا. نوح نسل آهن هي مليو. فضل اڳيان جي خدا خداوند پر نوح ڏنو: جنم کي پٽن تي نوح ڪيو. خوش کي خدا نوح ۽ هو، مڪمل ۾ نسل پنهنجي جيڪو سان. ناانصافي زمين وٺي پر جي ۽ اڳيان، جي خدا زمين وٺي ٿي تباهه يافت. ۽ حام سام،

تي زمين رستو پنهنجو گوشت سڀني ته ڇو هئي، ٿيل تباھه اها ۽ ڏٺو، ڪي زمين خدا رب ۽ آهي، ويو اچي اڳيان منهنجي وقت جو ماڻهوءَ هر چيو، ڪي نوح خدا رب ۽ هو. ڪيو تباھه ڪي زمين ۽ ڪي انهن مان ڏس، ۽ آهي، وئي پر جي سان ناانصافي جي انهن زمين ته ڇو ڪندس. تباھه

آڪيرا ۾ ڪشتي توهان ٺاهيو، ڪشتي هڪ مان ڪاٺ چورس لاءِ پنهنجي تنهنڪري ٺاهيندين، ڪي ٻيڙيءَ تون طرح اهڙيءَ ۽ ڍڪيندو. سان تار ٻاهر ۽ اندر ڪي ان ۽ ٺاهيندو، ان اوچائي جي هٿن ٽيهه ۽ ويڪر، جي هٿن پنجاهه ۽ جي، ٻيڙيءَ ڊيگهه جي هٿن سؤ ٽي ڪندين، مڪمل کان مٿان ڪي ان تون ۾ هٿ هڪ ۽ ٺاهيندين، ڪشتي تون ڪندي گڏ جي. ڪي ان تون منزل تي ۽ منزل ٻي هيٺيون، ٺاهيندين، مان پاسن تون دروازو جو ڪشتي پر ۾ جنهن گوشت، سڀ لاءِ ڪرڻ تباھه تي، زمين پاڻي ٻوڏ، ٿو آڻيان ڏس، پر مان ٺاهيندين. ويندا. مري هجن، تي زمين به جيترا ۽ هيٺان، جي آسمان آهي روح جو زندگي

تنهنجا ۽ تون ٿيندين، داخل ۾ ٻيڙيءَ تون ۽ ڪندس، قائم سان توهان عهد پنهنجو آئون ۽ ۽ مان، چوپايو سڀني ۽ گڏ. سان تنهنجي زالون جون پٽن تنهنجي ۽ زال، تنهنجي ۽ پٽ، به به مان، گوشت سڀني ۽ مان، جانورن جهنگلي سڀني ۽ مان، شين واري رينگڻ سڀني ماده ۽ نر رکين، زندهه سان پاڻ ڪي انهن جيئن ته آئيندين، ۾ ٻيڙيءَ تون مان سڀني رينگڻ تي زمين ۽ مان، يورن جي قسمن سڀني ۽ مان، پکين جي قسمن سڀني هونديون. وٽ تنهنجي به به مان سڀني انهن مان، جانورن وارين رينگڻ جي قسمن سڀني وارين کاتن سڀني لاءِ پاڻ وٺندين پر تون ماده. ۽ نر وڃن، پاليا سان تنهنجي جيئن ته ٿيندا داخل ۽ هوندو. لاءِ کائڻ لاءِ انهن ۽ توکي اهو ۽ وٽ، پاڻ ڪندين گڏ ۽ کائيندا، توهان جيڪي مان ڪيو. هن ئي ائين هو، ڪيو حڪم کيس خدا رب جيڪو ڪيو ڪجهه سڀ اهو نوح

توڪي مون ته ڇو ٿيو، داخل ۾ ٻيڙيءَ گهراڻو سڄو تنهنجو ۽ تون چيو، ڪي نوح خدا رب ۽ ست ڏانهن پاڻ پنهنجي مان جانورن صاف پر آهي. ڏنو نيڪ اڳيان پنهنجي ۾ نسل هن جي آسمان ۽ ماده. ۽ نر به به مان انهن آهن نه صاف جانور جيڪي ۽ آن، ماده ۽ نر ست سڄي ماده، ۽ نر به به مان پکين صاف نه سڀني ۽ ماده، ۽ نر ست ست مان پکين صاف ۽ ڏينهن چاليهه آئيندس، مينهن تي زمين مان لاءِ ڏينهن ست اڃا لاءِ. پالڻ کي ٻج تي زمين مٿاڇري جي زمين سڄي آهي، ٺاهيو مون جيڪو ڪي، جاندار هر مان ۽ راتيون، چاليهه ڪيو حڪم ڪيس خدا رب جيترو ڪيو، ڪجهه سڀ اهو نوح ۽ ڇڏيندس. ڪري ختم تان سندس ۽ پٽ سندس ۽ نوح آيو. تي زمين ٻوڏ جو پاڻيءَ ۽ هو، جو سالن سؤ ڇهه نوح هو. ۽ سبب. جي پاڻيءَ جي ٻوڏ ٿيا، داخل ۾ ٻيڙيءَ سان سندس زالون جون پٽن سندس ۽ زال زمين ۽ مان، ڀورن صاف اڻ ۽ مان، ڀورن صاف ۽ مان، پکين صاف اڻ ۽ مان، پکين صاف نوح خدا جيئن مادي، ۽ نر ٿيا، داخل ۾ ٻيڙي ڏانهن نوح به به مان، سڀني وارن ريڻگڻ تي زندگيءَ جي نوح آيو. تي زمين پاڻي جو ٻوڏ پوءِ، کان ڏينهن ستن ۽ هو. ڏنو حڪم ڪي جا اونداهه ۾ ڏينهن هن تي، ڏينهن ويهين ۽ ستين جي مهيني ٻئي ۾، سال سؤ ڇهه جي چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه تي زمين ۽ ويا. ڪوليا دروازا جا آسمان ۽ پيا، ڦاٽي چشما سڀ جي نوح ۽ پٽ، جا نوح يافت، حام، سام، نوح، ۾ ڏينهن هن رهيو. وسندو مينهن راتيون جهنگلي سڀ ۽ ٿيا. داخل ۾ ٻيڙيءَ گڏ، سان سندس زالون تي جون پٽن سندس ۽ زال، شيءِ واري ريڻگڻ هر ۽ موجب، نسل پنهنجي ڀور سڀ ۽ موجب، نسل پنهنجي جانور موجب، نسل پنهنجي پکي هر ۽ موجب، نسل پنهنجي ٿي ڪري حرڪت تي زمين جيڪا زندگي ۾ جن مان، گوشت جي قسم هر مادي، ۽ نر به به ٿيا، داخل ۾ ڪشتي جي نوح هنن جيئن ٿيا، داخل مان گوشت سڀني مادي، ۽ نر هئا، رهيا تي داخل جيڪي آهي. روح جو

ڪيو. بند ٻاهران ڪي ٻيڙيءَ خدا رب ۽ هو، ڏنو حڪم ڪي نوح خدا

۽ ڪنيو، ڪي ٻيڙي ۽ وڌيو، پاڻي ۽ تي، زمين راتيون چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه ٻوڏ اُهو ٿيو ۽ جي پاڻيءَ ٻيڙي ۽ وڌيو، گهڻو تمام تي زمين ۽ ٿيو، غالب پاڻي ۽ ويو. ڪنيو مٿي کان زمين ڍڪي ڪي جبلن بلند سڀني ۽ آيو، غالب گهڻو تمام تي زمين پاڻي ڀر وئي. ڪنجي مٿان اوچن سڀني ۽ پاڻي، ويو ڪٿيو مٿي هٿ پندرهن هئا. هيٺان جي آسمان جيڪي ڇڏيو، ۽ جو، پڪين هو، هلندو تي زمين جيڪو گوشت سڀ ويو مري ۽ ڇڏيو. ڍڪي ڪي جبلن ۽ هئي، هلندي تي زمين جيڪا شيءِ واري رينگڻ هر ۽ جو، جانورن جهنگلي ۽ جو، ڍورن تي زمين سڪل جيڪا شيءِ هر ۽ ٿا، رڪن سانس جو زندگيءَ جيترا سڀ ۽ ماڻهو. هر وٺي کان انسان هئي، تي منهن جي زمين جيڪا مخلوق جيئري هر ۽ وئي. مري سا هئي، ۽ ويا، مٽايا تان زمين ۽ ويا، ڪيا ختم سڀ پڪي، جا آسمان ۽ وارا، رينگڻ ۽ تائين، جانور پنجاهه سؤ تي زمين پاڻي ۽ رهيا. بچيا هئا، ۾ ٻيڙيءَ سان سندس جيڪي ۽ نوح رڳو ويو. وڌايو تائين ڏينهن

8

پڪين سڀني ۽ ڪي، ڍورن سڀني ۽ ڪي، جانورن جهنگلي سڀني ۽ ڪيو، ياد ڪي نوح خدا ۽ هئا، ۾ ٻيڙيءَ گڏ سان هن جيترا هئا، رينگندا جيڪي ڪي شين وارين رينگڻ سڀني ۽ ڪي، دروازا جا آسمان ۽ ويا، ڍڪيا چشما جا گهراڻي ويو. ٿي بند پاڻي ۽ آندي، هوا تي زمين خدا ۽ هو، رهيو گهٽجي ۽ هو رهيو هلي تان زمين پاڻي ۽ ٿيو. بند مينهن مان آسمان ۽ ٿيا، بند جي مهيني ۾، مهيني ستين صندوق ۽ ويو. گهٽجي پوءِ کان ڏينهن پنجاهه سؤ هڪ پاڻي رهيو. گهٽجندو تائين مهيني ڏهين پاڻي ڀر ويٺو. تي جبلن جي آارات تي، ويهين ۽ ستين

چاليهه ته ٿيو ائين ۽ ويا. ڏنا مٿا جا جبلن تي، ڏينهن پهرين جي مهيني ۾، مهيني ڏهين ۽ کانءُ هن ۽ هئي. ٺاهي هن جيڪا ڪوليو، ڪي دريءَ جي ٻيڙيءَ نوح پوءِ کان ڏينهن ويو. نه سڪي پاڻي تان زمين جيستائين موٽيو نه واپس پر ويو، نڪري ٻاهر ۽ موڪليو، آهي. ويو گهٽجي پاڻي تان زمين ڇا ته لاءِ ڏسڻ اهو موڪليو، ڪبوتر پٺيان پنهنجي هن ۽ جي زمين ته ڇو آئي، موٽي ۾ ڪشتي ڏانهن هن ڳولي، نه آرام لاءِ پيرن پنهنجي ڪبوتر ۽ پنهنجي ڪي هن ۽ ورتو، ڪي هن وڌائي هٿ پنهنجو هن ۽ هو، پاڻي تي مٿاڇري سڄي ڪي ڪبوتر وري هن پوءِ، کان ڪرڻ انتظار وڌيڪ ڏينهن ٻيا ست ۽ آندو. ۾ ڪشتي ڀرسان ۾ چونچ جي هن ۽ آيو، موٽي ڏانهن هن وقت جي شام ڪبوتر ۽ موڪليو. ٻاهر مان ٻيڙيءَ ستن ۽ آهي. ويو گهٽجي پاڻي تان زمين ته ويو ڄاڻي نوح ۽ هو، پتو جو وڻ جي زيتون واپس ڏانهن هن اهو ۽ موڪليو، ڪي ڪبوتر وري هن پوءِ، کان ڪرڻ انتظار جو ڏينهن ٻين جي مهيني پهرين ۾، سال ويهين هڪ سؤ ڇهه جي زندگيءَ جي نوح ته ٿيو ائين ۽ آيو. نه جيڪا ڪوليو، ڪي ڇت جي ٻيڙيءَ نوح ۽ ويو. ٿي ختم تان زمين پاڻي تي، ڏينهن پهرين ۾ مهيني ٻئي پر آهي. وٺي ٿي ختم تان مٿاڇري جي زمين پاڻي ته ڏنو ۽ هئي، ٺاهي هن تي. ڏينهن ويهين ۽ ستين جي مهيني وٺي، سڪي زمين

۽ پٽ، تنهنجا ۽ زال، تنهنجي ۽ تون، نڪر ٻاهر مان ڪشتيءَ ڇيو، ڪي نوح خدا رب ۽ ۽ آهن، گڏ سان تو جيڪي جانور جهنگلي سڀ ۽ سان. تنهنجي زالون جون پٽن تنهنجن حرڪت تي زمين جيڪا شيءِ واري رينگڻ هر ۽ تائين، ڊورن وٺي کان پکين جاندار سڀ نڪتو ٻاهر ۽ ٿئي. گهڻا تي زمين ۽ وڌ تون ۽ ڪي. ٻاهر گڏ سان پاڻ ڪي انهن ٿي، ڪري جهنگلي سڀ ۽ سان. سندس زالون جون پٽن سندن ۽ پٽ، سندا ۽ زال، سندس ۽ نوح، ٿي، ڪري حرڪت تي زمين جيڪا شيءِ واري رينگڻ هر ۽ پکي، هر ۽ ڊور، سڀ ۽ جانور، نڪتا. ٻاهر مان ٻيڙيءَ موجب، نسل پنهنجي

مان، پکين صاف سيني ۽ ورتو، مان يورن صاف سيني ۽ ٺاهي، گاهه قربان لاءِ خدا نوح ۽ ۽ ڪئي. محسوس بوءِ جي خوشبوءِ خدا مالڪ ۽ چاڙهي. قرباني سڙيل تي گاهه قربان ۽ ڪري جي ڪمن جي انسانن کي زمين وڌيڪ هاڻي مان چيو، ڪري سوچي خدا مالڪ تنهن آهي، لڳل تي بچڙائي ئي کان جواني سندس ذهن جو انسان ته ڇو ڪندس، نه لعنت هو. ڪيو مون جيئن ماريئندس، نه ڪي مخلوق جيئري سيني وڌيڪ هاڻي مان ڪري ٿيندا. نه ختم رات، ۽ ڏينهن بهار، ۽ اونهارو گرمي، ۽ ٿڌ فصل، ۽ بچ ڏينهن، سڀ جا ڌرتيءَ

9

۽ پريو، ڪي زمين ۽ ٿيو، گهڻا ۽ وڏو چيو، ڪين ۽ ڏني، برڪت کي پٽن سندس ۽ نوح خدا ۽ جهنگلي سيني جي زمين خوف جو توهان ۽ لرزش جو توهان ۽ ڪريو. قابو تي ان جي سمنڊ ۽ تي، شين سيني هلندڙ تي زمين تي، پکين سيني جي آسمان تي، جانورن جاندار واري رينگڻ هر ۽ آهي. ڏنو ۾ هٿن جي توهان کي انهن مون ٿيندو، تي مڃين سيني سڀ اهي ڪي توهان مون پاڇيون، جون گهاٽ جيئن هوندي، ۾ کاڌي لاءِ توهان شيءَ جي توهان ته ڇو ۽ کائيندؤ. نه اهو هجي، جان يعني رت ۾ جنهن گوشت پر آهن. ڏنيون ۽ ڪندس، طلب کي ان مان هٿ جي جانورن جهنگلي سيني رت، جو توهان جو روح رت جو انسان جيڪو ڪندس. طلب کي روح جي انسان مان هٿ جي ڀاءُ جي انسان ۾ تصوير جي خدا کي انسان مون ته ڇو ويندو، وهايو ۾ بدلي جي رت سندس وهائي، ڪريو. قابو تي ان ۽ پريو ڪي زمين ۽ ٿيو گهڻا ۽ وڏو پر تون آهي. ٺاهيو

عهد پنهنجو مان ڏسو، ۽ چيو هئا، سان سندس جيڪي ڪي، پٽن سندس ۽ نوح خدا ۽ سان روح جاندار هر ۽ ٿو. ڪريان قائم پوءِ کان توهان سان نسل جي توهان ۽ سان توهان

جيترا سان، جانورن جهنگلي سڀني جي زمين ۽ کان، ڀورن ۽ کان، پکين گڏ، سان توهان
 ڪندس قائم آءُ آهن. نڪتل مان ٻيڙيءَ جيڪي مان سڀني انهن آهن، گڏ سان توهان
 ٿيندو وري نه آءُ کان، پاڻيءَ جي ٻوڏ وري گوشت سڄو مري نه آءُ سان، توهان عهد پنهنجو
 جي عهد آهي هي چيو، ڪي نوح رب خدا ۽ لاءِ. ڪرڻ تباهه ڪي زمين سڄي جو، پاڻيءَ ٻوڏ
 توهان جيڪا ۾ وڃ جي جان جيئري هر ۽ ۾، وڃ جي توهان ۽ پنهنجي مان جيڪا نشاني،
 اهو ۽ ٿو، رکان ۾ بادل مان ڪمان منهنجو ٿو. ڏيان تائين نسلن جي هميشه آهي، سان
 تي زمين مان جڏهن ته ٿيندو ائين ۽ ٿيندو. نشاني جي عهد ۾ وڃ جي زمين ۽ منهنجي
 ڪي، عهد پنهنجي ڪندس ياد مان ۽ ايندو. نظر ۾ ڪڪر ڪمان تڏهن ڪندس، گڏ ڪڪر
 گوشت سڀني جيڪو ۾ وڃ جي روح جاندار هر ۽ آهي، ۾ وڃ جي توهان ۽ منهنجي جيڪو
 ڪمان منهنجو ۽ ڪري. ختم ڪي گوشت سڀ جيئن ته ٿيندو، نه ٻوڏ هاڻي پاڻي ۽ آهي، ۾
 ۾، وڃ جي زمين ۽ منهنجي ڪريان ياد ڪي واعدو ابدي ته ڏسندس مان ۽ ٿيندو، ۾ ڪڪر
 نوح خدا ۽ آهي. تي زمين جيڪا آهي، ۾ گوشت سڀني جيڪا ۾ وڃ جي روح جيئري هر ۽
 جي مخلوق جاندار سموري ۽ پنهنجي مون جيڪو نشاني، جي عهد ان آهي هي چيو، ڪي
 آهي. تي زمين جيڪا آهي، ڪيو قائم ۾ وڃ

هو. پيءُ جو ڪنعان حام هئا. يافت ۽ حام سام، هئا، نڪتا مان ٻيڙيءَ جيڪي پٽ، جا نوح
 جو زمين جيڪو نوح، ۽ ويا. ويڙهيا تي تر تي سڄي مان انهن آهن، پٽ جا نوح اهي ٽي
 گهر پنهنجي ۽ آيو، ۾ نشي ۽ پيتو، مان شراب هن ۽ پوڪيو. باغ جو انگورن هو، ماڻهو هاري
 نڪري ٻاهر ۽ ڏٺي، ننگائي جي پيءُ پنهنجي هو، پيءُ جو ڪنعان جيڪو حام، ۽ ٿيو. ننگو ۾
 تي ڪلهن ٻنهي پنهنجن ڪي ان ڪٿي، چادر يافت ۽ سام ۽ ٻڌايو. ٻاهر ڪي پائرن ٻن پنهنجي
 منهن جا انهن ۽ ڇڏيو، ڍڪي ڪي ننگائي جي پيءُ پنهنجي ۽ ويا، هلندا پوئتي ۽ رکيو،
 ته ڄاڻيائين ۽ ڄاڳيو، مان شراب نوح ڏٺي. نه ننگائي جي پيءُ پنهنجي انهن ۽ هئا، پوئتي
 پنهنجي ٿيندو نوڪر ڪنعان، آهي لعنتي چيو، ۽ هو. ڪيو ڇا سان هن پٽ ننڍي جي هن

ٿيندو. نوڪر سندس ڪنعان ۽ خدا، جو شيم رب، آهي وارو برڪت چيو، هن ۽ جو. ڀائرن
 ٿئي. نوڪر سندس ڪنعان ۽ رهي، ۾ گهرن جي شيم هو ۽ ڪري، وسيع ڪي يافت خدا
 ٿيا، سال پنجاهه سؤ نو ڏينهن سڀ جا نوح ۽ جيئو. سال پنجاهه سؤ ٽي پوءِ کان ٻوڏ نوح
 ويو. مري هو ۽

10

پوءِ. کان ٻوڏ ويا ڄاڻا پٽ ڪي انهن ۽ يافت، حام، سام، جا، پٽن جي نوح نسل آهن هي

پُٽ: جا گومر ۽ ٿيراس. ۽ ميشيڪ توبل، اليشا، جووان، مادي، ماگوگ، گومر، پُٽ: جا يافت
 قومن مان هنن روڊيئن. ڪٽيم، ٿارسييس، ۽ اليسا، پُٽ: جا يُوان ۽ توگرما. ۽ رِفَت آشڪيناز،
 ۽ ۾، قبيلن جي انهن موجب ٻولي پنهنجي هڪ هر ويا، ڪيا ڌار ۾ زمين جي انهن ٻيٽ جا
 ۾. قومن جي انهن

۽ رعما سبتا، حويلا، سبا، پٽ: جا ڪُش ڪنعان. ۽ قُود مصرائيم، ڪُش، پٽ: جا حام
 شروع ٿيڻ ديو تي زمين هن ڏنو، جنم ڪي نمرود ڪش دادان. ۽ سبا پٽ: جا رعما سبتڪا.
 نمرود جيئن چوندا، اهي ڪري ان اڳيان، جي خدا رب هو شڪاري عظيم هڪ هي ڪيو.
 آرڪاد، ۽ اوريڪ، ۽ بابل، شروعات جي بادشاهي سندس ۽ اڳيان. جي رب شڪاري عظيم
 ڪيو، تعمير نينوي هن ۽ نڪتو، ٻاهر اسور مان زمين ان ٿي. ۾ زمين جي سنعار ڪالاني، ۽
 مصرائيم ۽ آهي. شهر وڏو هي ۾، وچ جي ڪالڇ ۽ نينوي ڏسه ۽ ڪالڇ. ۽ شهر، روبرو ۽
 ۽ پيٽروسونيئم، ۽ ڪيو. پيدا ڪي لابيئم ۽ ڪي، اينيميٽيم ۽ ڪي، نفتاليم ۽ ڪي، لوديم

ڏنو، جنم کي سيدون پر ڪنغان گفٽوريئم. ۽ نڪتا، فليستيئم کان جتان چاسمونيئم،
 حوائي ۽ گرگاشي. ۽ اموري، ۽ ييوسي، ۽ ڪي، حتي ۽ هو، جاول پهريون جو هن جيڪو
 پوءِ کان ان ۽ اماڻي. ۽ سامريون، ۽ اراديون، ۽ ڪي، اسناڻيون ۽ ڪي، اروڪائيون ۽ ڪي،
 غزه ۽ جرارا وٺي کان سيدون حدون جون ڪنعانين ۽ ويا. پڪڙي ٽڙي قبيلن جا ڪنعانين
 هي ٿيون. تائين اچڻ تائين لاشا تائين صبوئيم ۽ ادما عموره، ۽ سدوم ۽ تائين، اچڻ تائين
 پنهنجين ۽ ۾، علائقن پنهنجن مطابق، ٻولين پنهنجين ۾، قبيلن پنهنجن آهن، پٽ جا حام
 ۾. قومن

وڏو جيڪو ڀاءُ، جو يافت جو، عابر هو باپ جو پٽن سڀني هو ۽ ٿيو، ڄاتو به ڪي سام ۽
 ۽ گاتير آل، اُز، پٽ: جا ارام ۽ ڪينان. ۽ ارام لود، ارفڪساد، اسور، ايلام، پُٽ: جا سام هو.
 ڪي عابر سالا ۽ ڏنو، جنم ڪي سالا ڪينان ۽ ڏنو، جنم ڪي ڪينان ارفڪساد ۽ ميشيڪ.
 زمين ۾ ڏينهن جي هن ته ڇاڪاڻ هو، فالج نالو جو هڪ ڄاڻا، پٽ به ڪي عابر ڏنو. جنم
 سالت ۽ ڏنو، جنم ڪي ايلموداد پر جوڪتان هو. يقطان نالو جو ڀاءُ جي هن ۽ وٺي، ورهائي
 ۽ سبا. ۽ ابيمائيل ۽ اوبال. ۽ دڪلاه، ۽ ابيميل، ۽ هدورام، ۽ ڪي، يارچ ۽ ڪي، سارموت ۽ ڪي،
 کان مسه رهائش سندن ته ٿيو اهو ۽ هئا. پٽ جا يڪتان سڀ هي يوباب، ۽ ايويلا، ۽ اوفير،
 ۾، قبيلن پنهنجن آهن، پٽ جا سام هي هئي. تائين پهچڻ تائين جبل ايرندي جي سفيرا وٺي
 قبيلن جا پٽن جي نوح هي ۾. قومن پنهنجين ۽ ۾ علائقن پنهنجن مطابق، ٻولين پنهنجين
 ورهائيا پوءِ کان ٻوڏ تي زمين ٽاپو جا قومن مان انهن مطابق، قومن ۽ نسلن جي انهن آهن،
 ويا.

اُڀر آهي جڏهن ته ٿيو اهو آڇ هو. آواز هڪ جو سڀني ۽ هو، ڇپ هڪ جو زمين سڄي ۽ ماڻهوءَ چيو ۽ ٿيا. آباد اُتي آڇ مليو، ميدان هڪ ۾ زمين جي سنعار کين تڏهن هليا، کان ٿي پٿر ات لاءِ انهن ۽ پڪايون، ۾ باهه کي انهن ۽ ٺاهيون اٿون اچو، کي، پاڙيسريءَ پنهنجي تعمير برج هڪ ۽ شهر هڪ لاءِ پاڻ اسان اچو چيو، هنن ۽ هئي. مٽي لاءِ انهن ڦير ۽ وٺي، جو اڳ کان ان ٺاهيون، نالو لاءِ پاڻ اسان ۽ پهچي، تائين آسمان مٿو جو جنهن ڪريون، لاءِ، ڏسڻ برج ۽ شهر آيو هيٺ مالڪ ۽ وڃون. پڪڙجي تي منهن جي زمين سڄي اسان جي سڀني ۽ آهي، نسل هڪ ڏس، چيو، رب ۽ هو. ڪيو تعمير پٿن جي انسانن جيڪو نه ناڪام ڪجهه سڀ کان انهن هاڻي ۽ آهي، ڪيو شروع ڪرڻ اهو هنن ۽ آهي، ٻولي هڪ جي انهن اسان اچي هيٺ ۽ اچو، ڪندا. ڪوشش جي ڪرڻ اهي به ڪجهه جيڪو ٿيندو، انهن رب ۽ ٻڌي. نه آواز جو پاڙيسري پنهنجي هڪ هر جيئن ته ڪريون، گڏ اتي کي ٻولي بند تعمير جي برج ۽ شهر انهن ۽ ڇڏيو، ٽڙائي تي منهن جي زمين سڄي کان اتان کي ڇپن جي زمين سڄي رب اتي ته ڇو ويو، سڏيو الجهاءُ نالو جو ان ڪري هن ڇڏي. ڪري پڪيڙيو. تي منهن جي زمين سڄي کي انهن رب کان اتان ۽ الجهايو، کي

ڏنو، جنم کي ارفڪساد هن جڏهن هو، پٽ جو سالن سؤ سام ۽ آهن، نسل جا سام هي ۽ ۽ سال، سؤ پنج پوءِ، کان ڄمائڻ کي ارفڪساد جيئو، سام ۽ ۾. سال ٻئي پوءِ کان سيلاب کي قينان ۽ جيئو، سال پنجٿيهه سؤ ارفڪساد ۽ ويو. مري ۽ ٿيون، ٽيئرون ۽ پٽ کيس ٽيئرون ۽ پٽ کيس ۽ جيئرو، سال سؤ چار پوءِ کان ڄمائڻ کي قينان ارفڪساد ۽ ڏنو. جنم کي سالا قينان ۽ ڄمايو، سالا کيس ۽ جيئرو، سال ٿيهه سؤ قينان ۽ ويو. مري ۽ ٿيون، سالا ۽ ويو. مري ۽ ٿيون، ٽيئرون ۽ پٽ کيس ۽ جيئرو، سال ٿيهه سؤ ٽي پوءِ کان ڄمائڻ ٽي پوءِ کان ڪرڻ پيدا کي اڀر رهيو جيئو سالا ۽ ڏنو. جنم کي عابر ۽ جيئو، سال ٿيهه سؤ جيئو، سال چار ٿيهه سؤ عابر ۽ ويو. مري ۽ ڪيون، پيدا ٽيئرون ۽ پٽ هن ۽ سال، ٿيهه سؤ پٽ هن ۽ سال، ستر سؤ ٻه پوءِ، کان ڪرڻ پيدا کي فالج جيئو، عابر ۽ ڏنو. جنم کي فالج ۽

۽ ڏنو. جنم کي راڱاءُ ۽ جيئو، سال سؤ ۽ ٽيهه فالڱ ۽ ويو. مري ۽ ڪيون، پيدا ٿيئرون ۽ ٿيئرون ۽ پُٽ ڪيس ۽ سال، سؤ به ۽ نَو پوءِ، کان ڏيڻ جنم کي راڱاءُ رهيو، جيئو فالڱ جيئو، رڱائو ۽ ڏنو. جنم کي سروج ۽ جيئو، سال به ۽ ٽيهه سؤ رڱائو ۽ ويو. مري ۽ ٿيون، ۽ ويو. مري ۽ جمايو، ڪي ٿيئرن ۽ پتن هن ۽ سال، ست سؤ به پوءِ، کان ڄمائن کي سروج کان ڏيڻ جنم کي نحور جيئرو، سروج ۽ ڏنو. جنم کي ناحور ۽ جيئو، سال ٽيهه سؤ سروج سال اُنهتر سؤ ناحور ۽ ويو. مري هو ۽ ٿيون، پيدا ٿيئرون ۽ پٽ ڪيس ۽ سال، سؤ به پوءِ، ۽ سال، پنجويهه سؤ پوءِ، کان ڄمائن کي تارح نحور، جيئرو ۽ ڏنو. جنم کي تارح ۽ جيئو، هاران ۽ کي ناحور کي، ابرام هن ۽ جيئو، سال ستر ٿارا ۽ ويو. مري ۽ ٿيئر، ۽ پٽ ڄمايائين ڏنو. جنم کي

کي لوط هاران ۽ کي، هاران ۽ کي، نحور ۽ ڄاتو، کي ابرام تارح نسل، جا تارح آهن هي هو، ٿيو پيدا هو جتي ۾ ترٽيءَ ان ويو مري اڳيان جي تارح پيءُ پنهنجي آران ۽ ڄاتو. سارا نالو جو زال جي ابرام ورتيون، زالون لاءِ پاڻ ناحور ۽ ابرام ۽ ۾. علائقي جي ڪلدين جو ملڪا هاران ۽ هئي، ٽيءَ جي هاران جيڪا هو، ملڪا نالو جو زال جي ناحور ۽ هو، پٽ پنهنجي تارح ۽ ڄاڻا. نه ٻار هو ۽ هئي، ٻانهن ساراءِ ۽ هو. پيءُ جو يسڪا ۽ هو، پيءُ ٿيئر پنهنجي ۽ کي، پوٽي پنهنجي يعني هو، پٽ جو آران جيڪو کي لوط ۽ کي، ابرام ڪڍي مان ملڪ جي ڪلدين کي انهن ۽ ويو، کڻي هئي، زال جي ابرام جيڪا کي، ساراه جا تارح ۽ لڳا. رهڻ اتي ۽ آيا، تائين حاران اهي ۽ وڃن، ۾ زمين جي ڪنعان ته آندو ٻاهر ويو. مري ۾ حران تارح ۽ ٿيا، سال پنج سؤ به ۾ زمين جي حران ڏينهن سڀ

مان گهر جي پيءُ پنهنجي ۽ مان قرابت پنهنجي مان، زمين پنهنجي چيو، ڪي ابرام رب ۽ ۽ بڻائيندس، قوم وڌي هڪ ڪي تو ۽ ڏيکاري نڌس. توڪي مان جيڪا اڄ، ۾ زمين ان ۽ نڪر، انهن آئون ۽ ٿيندين. وارو برڪت تون ۽ ڪندس، وڏو نالو تنهنجو ۽ ڏيندس، برڪت ڪي تو توڪي جيڪي ڪندس لعنت ڪي انهن ۽ ٿا، ڏين برڪت توڪي جيڪي ڏيندس برڪت ڪي رب جيئن ويو، ابرام ۽ ويندا. ڏنا برڪت ذريعي توجي قبيلو سڀ جا زمين ۽ ٿا، ڪن لعنت مان حاران هو جڏهن هو، جو سالن پنجهتر ابرام ويو. سان سندس لوط ۽ هو، ڳالهايو کيس سمورو جو انهن ۽ ڪي، لوط پٽ جي پيءُ پنهنجي ۽ ڪي، ساران زال پنهنجي ابرام ۽ نڪتو. ڪٿي هو، ڪيو حاصل ۾ حاران انهن جيڪو روح هر ۽ هو، ڪيو حاصل انهن جيڪو مال ڪيو، سفر ۾ ڊگهائي جي زمين ابرام ۽ ويا. نڪري لاءِ وڃڻ ۾ زمين جي ڪنعان ۽ ويو، مالڪ ۽ هئا. رهندا ۾ زمين وقت ان ڪنعاني ۽ وٽ، بلوط اوچي تائين، جاءِ جي سيڪيم مالڪ اتي ابرام ۽ ڏيندس، زمين هيءُ ڪي بچ تنهنجي چيو، کيس ۽ ٿيو، ظاهر ڪي ابرام طرف اوڀر کان اُتان هو ۽ ڪيائين. تعمير گاهه قربان هو، ٿيو ظاهر کيس جيڪو لاءِ، اوڀر انگائي ۽ طرف اولهه ۾ بيٺيل خيمو پنهنجو اُتي هن ۽ ويو، هليو ڏانهن جبل جي بيٺيل آءُ ڪئي. دعا تي نالي جي رب ۽ ڪئي، تعمير گاهه قربان لاءِ رب اُتي هن ۽ لڳايو، طرف لڳايو. خيمو ۾ بيٺي ڪري وڃي آءُ ٿيو، روانو ابرام

ڏڪار تي زمين ته ڇو لاءِ، رهڻ اتي آيو هيٺ ڏانهن مصر ابرام ۽ پيو، ڏڪار تي زمين ۽ زال پنهنجي ابرام ٿيو، ويجهو لاءِ ٿيڻ داخل ۾ مصر ابرام جڏهن پر ٿيو ويو. ٿي سخت پوءِ هوندو آهين. عورت واري منهن خوبصورت تون ته ٿو ڄاڻان مان چيو، ڪي ساراءِ ڪي مون ۽ آهي، عورت جي هن هيءَ ته چوندا مصري، اهي توڪي ڏسندا ته جيئن مون جيئن ته آهيان، پيڻ سندس مان ته ڇو ته، چيو مون بچائيندا. توڪي پر مارڻيندا، ٿيو، ائين ۽ خاطر. تنهنجي رهي جيئرو جان منهنجو ۽ ڪري، تنهنجي ٿئي چڱو سان سهڻي گهڻي تمام هوءَ ته ڇو ڏٺو، ڪي زال جي هن مصري ٿيو، داخل ۾ مصر ابرام جڏهن

کي هن ۽ ڪئي، ساراهه جي هن وٽ فرعون ۽ ڏٺو، کي هن حڪمرانن جي فرعون ۽ هئي. ريون، کي هن ۽ ويو، ڪيو سلوڪ سٺو ڪري جي هن سان ابرام ۽ آندو. ۾ گهر جي فرعون کي گهر سندس ۽ کي فرعون خدا ۽ مليا. اُٺ ۽ خچر نوڪرائيون، نوڪر، گڏها، گابي، ابرام فرعون پر ڏني. تڪليف سان آفتن بچين ۽ وڌين ۾، باري جي زال جي ابرام ساراءُ، هوءَ ته ٻڌايو نه کي مون توهان ته ڇو ڪيو، ڇا هي سان مون توهان چيو، سڏي کي زال لاءِ پاڻ کيس مون ۽ آهي؟ ڀيڻ منهنجي هوءَ ته چيو تو ڇو آهي؟ زال جي توهان فرعون ۽ وڃ. ڀڄي وئي ڪٿي آهي، اڳيان تنهنجي زال تنهنجي ڏس، هاڻي ۽ ورتو، بڻائي سڀ ۽ کي، زال سندس ۽ ڏين، موڪلي کيس ته ڏنو حڪم ۾ باري جي ابرام کي ماڻهن هو. کيس جيڪو ڪجهه

13

سان، سندس لوط ۽ ڪجهه، سڀ سندس ۽ زال سندس ۽ پاڻ ويو، مٿي مان مصر ابرام کان اتان هو ۽ ۾. سون ۽ ۾ چانديءَ ۾، ڀورن هو، مالدار گهڻو تمام ابرام ڏانهن. ريگستان خيمو سندس ۾ اڳ جتي تائين جاءِ ان تائين، ايل بيت ۾ ريگستان هو، آيو کان جتان ويو ۽ هو، ٺاهيو ۾ شروعات هن جتي ۾، جاءِ جي گاهه قربان ۾. وڃ جي عي ۽ ايل بيت هو، ريون، وٽ ان هو، رهيو ڪري سفر گڏ سان ابرام جيڪو لوط، سڏيو. نالو جو رب ابرام اتي جون انهن ته ڇو ڏني، نه گنجائش جي رهڻ گڏجي کي انهن زمين ۽ هئا. خيما ۽ ڀور ته ٿيو ائين ۽ ڏني. نه گنجائش جي رهڻ گڏجي کي انهن زمين ۽ هيون، گهڻيون ملڪيتون ۽ ڪنعاني پر ٿي، جنگ ۾ وڃ جي ريدارن جي ڀورن جي لوط ۽ ريدارن جي ڀورن جي ابرام ۽ ۾، وڃ تنهنجي ۽ منهنجي چيو، کي لوط ابرام هئا. رهندا ۾ زمين ان وقت ان فرزي ڀائر اسين ته ڇو گهرجي، ٿيڻ نه جنگ ڪا ۾ وڃ جي چرواهن تنهنجي ۽ چرواهن منهنجي

ڪاٻي تون جيڪڏهن وڃ، ٿي جدا ڪان مون آهي؟ نه اڳيان تنهنجي زمين سڄي ڇا آهيون.
 مان ته وڃين، پاسي ساڄي تون جيڪڏهن ۽ ويندس، پاسي ساڄي مان ته وڃين، پاسي
 اهو ته ڇو ڏٺو، علائقو سڄو جو اردن ڪٿي، اڪيون پنهنجون لوط ۽ ويندس. پاسي ڪاٻي
 جي خدا جيئن ڪري، تباهه ڪي عموره ۽ سدوم خدا جو اڳ ڪان ان هو، ويو ڏٺو پاڻي سڀ
 سمورو جو اردن لاءِ پنهنجي لوط ۽ تائين. اچڻ تائين زوگر زمين، جي مصر جيئن ۽ جنت،
 جدا ڪان پاءُ پنهنجي هڪ هر ۽ ٿيو، روانو ڪان اوڀر لوط ۽ چونڊيو، علائقو وارو ڀرپاسي
 ۽ رهيو، ۾ شهر جي علائقن وارن ڀرپاسي لوط ڀر رهيو، ۾ زمين جي ڪنعان ابرام ويو. ٿي
 گنهگار ۽ بچڙا گهڻا تمام اڳيان جي خدا ماڻهو جا سدوم ڀر لڳايو. خيمو پنهنجو ۾ سدوم
 ڏس، مٿي سان اڪين پنهنجي پوءِ، ڪان ٿيڻ ڌار ڪان هن جي لوط چيو، ڪي ابرام خدا ڀر هئا.
 سڀ ته ڇو ڏس، ڏانهن سمنڊ ۽ اوڀر ۽ ڏکڻ ۽ اتر اتان آهين هاڻي تون تي جاءِ جنهن ۽
 تائين. هميشه ڪي ٻج جي توهان ۽ ڪي ان ڏيندس ڪي توهان ٿا، ڏسو توهان جيڪا زمين،
 ريل جي زمين ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڪندس، جيان ريل جي زمين ڪي ٻج تنهنجي آئون
 ويڪر ۽ ڊگهائي جي زمين هن ۽ ويو اُتي ويندو. ڳڻيو به ٻج تنهنجو ته ٿو، سگهي ڳڻي ڪي
 پنهنجو ابرام ۽ ڏيندس. لاءِ هميشه ڪي ٻج تنهنجي ۽ توکي اها مان ته ڇو وڃ، گذري ۾
 رب اتي ۽ هو، ۾ خبرون جيڪو ٿيو، آباد ويجهو جي بلوط جي ماري اچي ڇڏي، خيمو
 ڪيائين. تعمير گاهه قربان لاءِ

14

خدرلعومر ايلاسار، بادشاهه اريوڪ ۽ ۾، بادشاهت جي شنعار بادشاهه امرفل ته ٿيو اهو
 جو سدوم جيڪو سان، بلها ڪئي جنگ هنن قومن، بادشاهه تدعال ۽ عيلام، بادشاهه
 جو ادما جيڪو سان، سنار ۽ هو، بادشاهه جو گمورا جيڪو سان، برسا ۽ هو، بادشاهه

جو صغر جيڪو سان، بلق ۽ هو، بادشاهه جو صبوئيم جيڪو سان، سمبور ۽ هو، بادشاهه سال ٻارهن آهي. سمنڊ جو لوڻ هي ٿيا، متفق تي واهه واري لوڻ هي سڀ هو. بادشاهه ۾ سال چوڏهين ڪئي. بغاوت هنن ۾ سال تيرهين پر ڪئي، خدمت جي خدرلاومر هنن ۽ ۾، ڪرنايم ۽ ڪي، ديون ۾ اشتاروت انهن ۽ آيا، بادشاهه گڏ سان سندس ۽ ڪيڊورلاومر جيڪي ڪي حورين ۽ ماريو. ڪي اومنائين ۾ شهر سائو ۽ ڪي، قومن طاقتور گڏ سان انهن اچي موٽي ۽ آهي. ۾ ريگستان جيڪو تائين، تربنتين جي فاران هئا، ۾ جبلن جي سيعير ماري ڪي حڪمرانن سڀني جي عماليق ۽ آهي، قاش جيڪو تي، چشمي جي فيصلي ويا جو سدوم پر ويو ٻاهر هئا رهندا ۾ تامار حزازون جيڪي ڪي قوم اموري ۽ ڇڏيو، جو بالڪ ۽ بادشاهه، جو صبوئيم ۽ بادشاهه، جو ادما ۽ بادشاهه، جو گمورا ۽ بادشاهه، طرف ڪئي. بندي صف ۾ واديءَ واري لوڻ لاءِ جنگ انهن ۽ آهي، صغر هي بادشاهه، اريوڪ ۽ شنار، بادشاهه امراڻيل ۽ قومن، بادشاهه ٽيبل ۽ ايلام، بادشاهه ڇيڊورلاومر جا اسفالت ۾ واديءَ لوڻي پر ڏانهن. پنجن انهن طرف بادشاهه چار اهي ايلاسار، بادشاهه جيڪي پر بيا، ڪري اتي ۽ ويا ڀڄي بادشاهه جو عموره ۽ بادشاهه جو سدوم هئا، ڪوهه ورتا، گهوڙا سڀ جا عموره ۽ سدوم هنن ويا. ڀڄي ڏانهن علائقي واري جبل سي هئا بڇيل ٻٽ جو ڀاءُ جي ابرام جيڪو ورتو، پڻ ڪي لوط هنن ويا. هليا ۽ ورتو، کاڌو سڀ جو انهن ۽ هو. رهندڙ ۾ سدوم هو ته ڇو ويا، هليا ۽ سامان، سندس ۽ هو،

بلوط جي اموري ممري هو ٻڌايو، ڪي عبراني ابرام هڪ ڪنهن مان ويلن بڇايل تي پهچڻ اتحادي جا ابرام جيڪي هو، ڀاءُ جو اوانان ۽ هو، ڀاءُ جو اسڪول جيڪو هو، رهندو وٽ ڳڻيو، ڪي ماڻهن گهريلو پنهنجن آهي، ويو ڪيو قيد لوط ڀاءُ سندس ته ٻڌي اهو ابرام هئا. سندس ۽ پاڻ هو آ ۽ ويو. تائين دان ڪندي تعاقب جو انهن ۽ هئا، ارڙهن سؤ تي جيڪي تائين حوبا تعاقب جو انهن آ ۽ ماريو، ڪي انهن آ ۽ ڪيو، حملو اوچتو ۾ رات تي انهن نوڪر لوط ۽ ڇڏيا، موٽائي گهوڙا سڀ جا سدوم هن ۽ آهي. پاسي ڪاٻي جي دمشق جيڪو ڪيو،

ماڻهن ۽ عورتون، ۽ مال، سمورو سندس ۽ ڇڏيو، موٽائي هو، پائڻيو سندس جيڪو ڪي، سندس ۽ خدرلعومر هو جو پوءِ کان ان نڪتو، ٻاهر لاءِ ملڻ کيس بادشاهه جو سدوم ڪي. هو ميدان جو بادشاهن هي ۾، وادي جي شاوه موٽيو، کان مارڻ کي بادشاهن گڏ سان

پجاري جو تعاليٰ خدا هو ۽ آندو، ڪڍي شراب ۽ ماني بادشاهه، جو سليم صدق، ملڪي ۽ جنهن لاءِ، خدا ترين بلند ابرام آهي وارو برڪت چيو، ۽ ڏني، برڪت کي ابرام هن ۽ هو. تنهنجي جنهن مٿاهون، کان سڀ جيڪو خدا آهي برڪتي ۽ ڪيو. پيدا ڪي زمين ۽ آسمان ڏنو. حصو ڏهون مان سڀني کيس ابرام ۽ ڇڏيو، ڪري هيٺ هٿ تنهنجي ڪي دشمنن ابرام وٺ. وٺي لاءِ پاڻ گهوڙا ۽ ڏي، ماڻهو ڪي مون چيو، ڪي ابرام بادشاهه جي سدوم جنهن وڌائيندس، ڏانهن تعاليٰ خدا رب هٿ پنهنجو آئون چيو، ڪي بادشاهه جي سدوم آئون تائين، پتي جي جوتي وٺي کان ڏاڳي جيڪڏهن ڪيو، پيدا ڪي زمين ۽ آسمان ڪي ابرام مون ته چئين نه اهو تون جيئن ته وٺندس، نه به ڪجهه مان شين سڀني تنهنجي گڏ جيڪي جو مردن انهن جو حصي ۽ ماڻهن، نوجوان کاتو جيڪو سواءِ ڪيو. مالامال حصو. وٺندا اهي ممبري، اوانان، اشڪول، سان، مون ويا

15

تنهنجي مان ابرام، ٻج نه چوندي، آيو، ۾ ڏسڻ ڏانهن ابرام لفظ جو رب پوءِ کان لفظن هنن مون تون رب، مالڪ اي ابرام، پر ٿو چوي هو هوندو. گهڻو تمام انعام تنهنجو آهيان، ڀال جو، ماسڪ پٽ جو گهراڻي منهنجي ۽ آهيان، رهيو وڃي اولادهين ته مان ڏيندين؟ ڇا ڪي تنهنڪري آهي، ڏني نه اولاد ڪي مون توهان ته ڇو چيو، ابرام ۽ آهي. اليعزر دمشق هي ڏانهن کيس آواز جو خداوند تي طور فوري ۽ ٿيندو. وارث منهنجو ڄاول ۾ گهر منهنجي

وراثت توکي اهو نڪرندو، مان تنهنجي جيڪو پر وٺندو، نه ۾ وراثت توکي هي ڄڻي: آيو، ڳڻ، کي تارن ۽ ڏس، ڏانهن آسمان واقعي چيو، کيس ۽ ڪڍيو، ٻاهر کيس وٺندو. ۾ ٿيندو. بچ تنهنجو طرح اهڙيءَ چيو، ۽ سگهين، ٿي قابل جي ڳڻن کي انهن تون جيڪڏهن اهو مان چيو، کيس هن وٺي. ڪئي شمار ۾ نيڪيءَ کيس اها ۽ ڪيو، يقين تي خدا ابرام ۽ ڌيان. ۾ وراثت زمين هيءُ توکي ته ڪڍيو، مان ملڪ جي ڪلدين توکي جنهن آهيان خدا ڪندس؟ حاصل ۾ ورثي کي ان آئون ته ڄاڻندس ڪيئن مان رب، مالڪ اي چيو، هن پر مينڊو، جو سالن ٽن ٻڪري، جي سالن ٽن ٻجهڙي، جي سالن ٽن لاءِ منهنجي چيو، کيس هن ۾ وچ کي انهن ۽ ورتيون، شيون سڀ اهي لاءِ پنهنجي هن اچ. وٺي ڪبوتر ۽ ڪڪڙ تي جسمن پکي پر ورهايو. نه کي پکين پر رکيو، سامهون جي ٻئي هڪ کي انهن ۽ ورهايو، تي ابرام ۾، باري جي لهڻ سڄ جڏهن ويٺو. سان انهن ابرام ۽ تي، حصن بن جي انهن آيا، چيو کي ابرام پيو. ڪري تي کيس خوف اونداهو وڏو هڪ ڏس، ۽ وٺي، ڇانئجي بيهوشي کي انهن اهي ۽ ٿيندو، پرڏيهي ۾ زمين اجنبي بچ تنهنجو ته ٿو ڄاڻين ضرور تون ويو: جي قوم جنهن پر سال. سؤ چار ڪندا، ذليل کي انهن ۽ ڏيندا، ڌڪ کي انهن ۽ بڻائيندا، غلام سان سامان گهڻي هتان اهي پوءِ، کان ان ۽ ڪندس، مان فيصلو جو ان ڪندا، خدمت اهي ويو. پالجي ۾ عمر سٺي ۾، امن ڏانهن ڏاڏن پيءُ پنهنجي ويندين واپس پر تون نڪرندا. پورا تائين وقت هن تائين اڃا گناهه جا اموري ته ڇو ايندا، موٽي هتي اهي ۾ نسل چوڻين دونهن هڪ ڏس، ۽ ٿيو، شعلو هڪ تڏهن ٿيو، طرف اولهه سڄ کان جڏهن آهن. ٿيا نه ان گذريون. مان وچ جي ٽڪرن ورهايل انهن جيڪي مشعلون، جون باهه ۽ تنور ڪندڙ جي مصر ڏيندس، زمين هيءُ کي بچ تنهنجي ڄڻي، ڪيو، عهد سان ابرام رب ۾ ڏينهن ۽ کي، جتيون ۽ ڪدموني. ۽ ڪينزائي، ۽ ڪينائي، تائين، فرات درياءَ وڌي کان درياءَ يېوسي. ۽ گرگاشي، ۽ حوي، ۽ ڪنعاني، ۽ اموري، ۽ کي، رفايم ۽ کي، پرڙيون

جو جنهن هئي، نوڪرائي مصري هڪ وٽ هن ۽ ڄاتو، نه ڪي هن زال جي ابرام پر سارائي آهي، ڇڏيو روڪي کان ڏيڻ اولاد ڪي مون رب ڏس، چيو، ڪي ابرام ساراءِ هو. هاجره نالو سگهان. ڪري حاصل اولاد مان هن مان جيئن ته وڃ، وٽ نوڪرائيءَ منهنجي ڪري تنهن جيڪا ڪي، مصري هاجره هئي، زال جي ابرام جيڪا سارا، ۽ ٻڌي. ڳالهه جي ساراءِ ابرام ۽ ۾ زمين جي ڪنهن جي ابرام پوءِ کان سالن ڏهن ڪئي، هئي، نوڪرائي پنهنجي جي هن ۽ ٿيو، داخل ڏانهن هاجره هو ۽ ڏني. طور زال ڪي ابرام مڙس پنهنجي ڪي هن جي، رهڻ ساراءِ وئي. ڪئي عزت بي اڳيان جي هن ڏني ۽ آهي، ۾ بيت هوءَ ته ڏنو ۽ ٿي، حامله هوءَ تنهنجي ڪي نوڪرائي پنهنجي مون آهي. ٿيو ظلم طرفان تنهنجي تي مون چيو، ڪي ابرام وئي ٿي عزت بي ۾ نظر جي هن مان ته آهي، حامله هوءَ ته ڏنو هن جڏهن پر ڏني، ۾ سينه تنهنجي ڏس، چيو، ڪي ساران ابرام ڪري. فيصلو ۾ وڃ تنهنجي ۽ منهنجي خدا آهيان. هن سارا ۽ لڳي. خوشگوار توڪي جيئن ڪر ائين سان هن آهي، ۾ هٿن تنهنجي نوڪرائي وئي. پڇي کان منهن جي هن هوءَ ۽ ڪيو، سلوڪ ٻرو سان

تي رستي جي شور مليو، تي چشمي جي پاڻي ۾ ريگستان ڪي هن فرشتي جي خدا اچي ڪٿان تون نوڪرائي، جي سارا هاجره، اي چيو، کيس فرشتي جي رب ۽ وٽ. چشمي منهن جي سارا مالڪن پنهنجي مان چيو، هن ۽ آهين؟ رهي وڃي ڪٿي تون ۽ آهين؟ رهي وڃ، موٽي ڏانهن مالڪن پنهنجي چيو، ڪي هن فرشتي جي خداوند آهيان. رهي پڇي کان تنهنجي مان چيو، کيس فرشتي جي خداوند ۽ ڪر. اختيار عاجزي هيٺ هٿن جي هن ۽ هن چيو ۽ ويندي. ڪئي نه شمار ڪري جي ڪثرت اها ۽ وڌائيندس، گهڻو تمام ڪي نسل نالو جو هن ۽ ڏيندين، جنم ڪي پٽ ۽ آهين، حامله تون ڏس، فرشتي، جي خداوند ڪي

هوندو، ماڻهو ڳوٺاڻو هڪ هي آهي. ٻڌي ذلت تنهنجي خداوند ته ڇو رکندين، اسماعيل پائرن سڀني پنهنجي هو ۽ هوندا، تي هن هٿ جا سڀني ۽ هوندا، تي سڀني هٿ سندس هو، رهيو ڳالهائي سان هن جيڪو سڏيو نالو جو رب هن ۽ رهندو. سامهون جي منهن جي اڳيان پنهنجي مون ته ڇاڪاڻ ۽ چيو، هن ته ڇو ٿو، ڏسي ڪي مون جيڪو آهين خدا تون ڪوهه اهو ويو، سڏيو ڪي ڪوهه هن ڪري انهيءَ ٿيو. ظاهر ڪي مون جيڪو ڏٺو ڪي ان ۽ جاريو، پٽ لاءِ ابرام هاجره ۽ آهي. ۾ وڃ جي بارد ۽ قادش ڏس، ويو، ڏٺو اڳيان جيڪو اڻياسي ابرام اسماعيل. هو، جاريو ڪيس هاجره جيڪو رکيو، نالو جو پٽ پنهنجي ابرام ڄائو. ڪي اسماعيل لاءِ ابرام هاجري جڏهن هو، جو سالن ڇهه

17

خدا تنهنجو مان چيو، ڪيس ۽ ٿيو ظاهر ڪي ابرام رب ٿيو. جو سالن ننانوي نون ابرام ۽ منهنجي عهد منهنجو رکنديس ۽ ٿي. عيب بي ۽ ٿي ڪندڙ خوش اڳيان منهنجي آهيان، خدا ۽ پيو. ڪري تي منهن پنهنجي ابرام ۽ گهڻو. تمام توکي وڌائينديس ۽ ۾، وڃ تنهنجي جو قومن ٿي ڪيترن تون ۽ آهي، سان تو عهد منهنجو ڏس، مان، ۽ چئي، ڳالهائيو، ڪيس ڇاڪاڻ ٿيندو، ابراهام نالو تنهنجو پر ويندو، سڏيو نه ابرام اڃا نالو تنهنجو ۽ ٿيندين. پيءُ ۽ وڌائينديس، گهڻو تمام توکي مان ۽ آهي. ڪيو مقرر پيءُ جو قومن ڪيترن توکي مون ته پنهنجو ڪنديس قائم آئون ۽ نڪرندا. مان تنهنجي بادشاهه ۽ بڻائينديس، ۾ قومن توکي مان هڪ ۾، نسلن جي انهن پوءِ کان توهان ۾ وڃ جي بچ جي توهان ۽ ۾، وڃ جي توهان عهد ۽ توکي ڏينديس ۽ پوءِ. کان توهان جو بچ جي توهان ۽ خدا، جو توهان لاءِ ٿيڻ عهد ابدي زمين، جي ڪنعان سڄي ٿو، رهين تون ۾ جنهن زمين، اها پوءِ تنهنجي ڪي بچ تنهنجي منهنجي تون پر چيو، ڪي ابراهيم خدا ۽ ٿينديس. خدا جو انهن مان ۽ ۾، قبضي جي هميشه

اهو هي ۽ ۾. نسلن جي هنن پٺيان، تنهنجي ٻچ تنهنجو ۽ تون ڪندين، محفوظ ڪي عهد
 جي توهان پوءِ کان توهان ۽ ۾، وچ جي توهان ۽ منهنجي رکندا، توهان جيڪو آهي، عهد
 توهان اوچائي ويندو. ڪيو ختنو نر هر جو توهان تائين، نسلن جي انهن ۾ وچ جي ٻچ
 جي عهد ۾ وچ توهانجي ۽ منهنجي اهو اوچائي ويندو، ڪيو ختنو گوشت جو چل پنهنجي
 ۾، نسلن جي توهان نر هر ويندو، ڪيو ختنو وٽ توهان ٻار جو ڏينهن اٿن ۽ ويندو. نشاني
 توهان جيڪو مان، پٽ پرڏيهي هر آهي ڪيل خريد سان چانديءَ جيڪو ۽ ڄاول ۾ گهر ۽
 ۽ آهي، ڄاول ۾ گهر تنهنجي جيڪو ويندو ڪيو ختنو سان ختنو آهي. نه مان ٻچ جي
 هميشه هوندو تي گوشت تنهنجي عهد منهنجو ۽ آهي، ڪيل خريد سان چانديءَ جيڪو
 ڪرائيندو، نه ڏينهن ائين ختنو جو چمڙي پنهنجي مرد ٿيل نه ختنه جيڪو ۽ ۾. عهد جي
 خدا ۽ آهي. ٿوري عهد منهنجو هن ته ڇو ويندو، ڪٿي مان نسل پنهنجي روح اهو
 جو هن ساره پر ويندو، سڏيو نه ساراءِ نالو جو هن زال، تنهنجي ساراءِ، چيو، ڪي ابراهيم
 برڪت ڪي ان مان ۽ ڏيندس، ٻار توکي مان هن ۽ ڏيندس برڪت ڪي هن مان ٿيندو. نالو
 منهن پنهنجي ابراهيم ۽ ٿيندا. مان هن بادشاهه جا قومن ۽ ٿيندو، ۾ قومن اهو ۽ ڏيندس،
 ٿيندو؟ پٽ ڪي پراڻي سال سوڙ ڇا چئيندي، چيو، ۾ ذهن پنهنجي ۽ ڪلايو، ۽ پيو، ڪري تي
 تنهنجي رهي جيئرو اسماعيل چيو، ڪي خدا ابراهيم ڄمائيندي؟ جي سالن نوي ساره ڇا ۽
 تون ۽ ڄمائيندي، پٽ توکي ساره زال تنهنجي ڏس، ها، چيو، ڪي ابراهيم خدا اڳيان.
 ۾، عهد ابدي هڪ ڪندس، قائم سان ڪيس عهد پنهنجو مان ۽ رکندين، اسحاق نالو سندس
 ۽ آهي، ٻڌو تنهنجي مون ڏس، ۾، ٻاري جي اسماعيل ٿيان. خدا لاءِ اولاد سندس ۽ ڪيس ته
 ڪندس؛ گهڻو گهڻو تمام ڪيس ۽ وڌائيندس، ڪيس ۽ آهي، ڏني برڪت ڪيس مون ڏس،
 اسحاق آئون عهد منهنجو پر ڪندس. ۾ قوم وڏي هڪ ڪيس ۽ ڪندو، پيدا قومون ٻارهن
 سان هن ۾. سال ايندڙ ڄمائيندي، ۾ وقت هن توکي ساره جيڪو ڪندس، قائم سان
 ويو. مٿي کان ابراهيم خدا ۽ ٿيو، ختم ڳالهائڻ

سان چانديءَ ۽ ڪي، سڀني ڄاول ۾ گهر سندس ۽ ورتو، ڪي اسماعيل پٽ پنهنجي ابراهيم ۽ جو چمڙي جي انهن ۽ ڪي، نر هر جي مردن ۾ گهر جي ابراهيم ۽ ڪي، سڀني ڪيل خريد جو سال نو نواويءَ ابراهيم هو. ڳالهائو ڪيس خدا جيئن ۾، وقت جي ڏينهن ان ڪيو، ختنو تيرهن پٽ سندس پر اسماعيل ڪرايو. ختنو جو چمڙي اڳئين پنهنجي هن جڏهن هو، ابراهيم ۾، وقت جي ڏينهن ان ۽ ٿيو. ختنو گوشت جو اڳواٽ سندس جڏهن هو، جو سالن ۾ گهر سندس ۽ مرد، سڀ جا گهر سندس ۽ جو. اسماعيل پٽ سندس ۽ ويو ڪيو ختنو جو ڪيل. خريد سان چانديءَ مان قومن ٻاهرين ۽ ماڻهو، ڄاول

18

تي دروازي جي خيمي پنهنجي هو جڏهن ٿيو، ظاهر وٽ بلوط جي مامي ڪي ڪيس خدا بيٺا مٿان جي هن ماڻهو ٿي ڏس، ۽ ڏٺو، ڪٿي مٿي اکين پنهنجي هن هو. ويٺو ۾ منجهند تي زمين ۽ ٻوڙيو، لاءِ ملڻ سان ڪين کان دروازي جي خيمي پنهنجي هو ڏسي، ۽ هئا، پنهنجي ته آهي، مليو لطف اڳيان تنهنجي مون جيڪڏهن مالڪ، اي چيو، ۽ ڪيو. سجدو هيٺ وٺ ۽ ڏوٽن، پير جا توهان آهي ۽ وڃي، ورتو پاڻي واقعي وڃ. لنگهي نه کان خادم پنهنجي توهان پوءِ کان ان ۽ کائيندو. توهان ۽ ڪندس، ماني مان ۽ ڪريو. ٿڌو ڪي پاڻ ائين چيو، هن ۽ موڙيو. ڏانهن نوڪر پنهنجي توهان خاطر جي جنهن ويندو، تي رستي چيو، ڪي هن ۽ ڪئي، جلدي وٽ ساره ڏانهن خيمي ابراهيم ۽ آهي. چيو توهان جيئن ڪر، ۽ ٻوڙيو، ڏانهن پورن ابراهيم ۽ ٺاهه. روتيون ۽ گوندي، اتي سفيد ماپ ٿي ۽ ڪر، جلدي مڪن، هن ڪئي. جلدي ۾ ڪرڻ تيار ڪي ان ۽ ڏٺو، ڪي نوڪر ۽ ورتو، گابو سٺو ۽ نرم هڪ هو پر کاتو، انهن ۽ رکيو، اڳيان جي انهن ڪٿي هو ڪيو تيار هن جيڪو ٻچڙو آهو ۽ ڪير رهيو. بيٺو وٽ انهن هيٺان جي وٺ پاڻ

آهي. ۾ خيمي ڏس، چيو، ڏيندي جواب هن آهي؟ ڪٿي سارا زال تنهنجي پڇيو، ڪانئس هن پٽ زال تنهنجي ساره ۽ ۾، موسمن مطابق وقت هن توڏانهن آئيندس تي موٽڻ پر، چيو ۽ Abraham هئي. پوئتي سندس وٽ دروازي جي خيمي جيڪا ٻڌو، پر ساره رڪندي. ٽي ختم ٿيڻ شيون جون عورتن لاءِ Sarah ۽ هئا، وڌيل اڳتي ۾ ڏينهن هئا، بزرگ Sarah ۽ آهي، ٿيو نه اهو ڪي مون تائين اڃا چيو، ڪندي ۾ دل پنهنجي ساره هيون. چڪيون ڪلي، ۾ پاڻ ساره ڪري ڇا چيو، ڪي ابراهيم رب ۽ آهي. جو عمر وڏي به مالڪ منهنجو لاءِ خدا ڇا آهيان. چڪي ٿي پوڙهي ته مان ڄمندس؟ ٻار مان پڇ سڄ واقعي ڇا چئندي، پٽ ڪي سارا ۽ ايندس، واپس وٽ تو مان تي وقت مقرر هن ٿيندو؟ ناممڪن لفظ ڪو نه، چيو، کيس هن ۽ وئي. ٻڃي هوءَ ته ڇو ڪليو، نه مون چئي، ڪيو، انڪار ساره ٿيندو. ڪليو.تون پر

سفر گڏ سان انهن به ابراهيم ڏنو. طرف جي عموره ۽ سدوم ماڻهن ڪري اُتي کان اُتان خادم منهنجي کان، ابراهيم مان لڪائيندس نه نه چيو، رب پر لاءِ. موڪلڻ ڪي انهن ڪيو، جون زمين ۽ ويندو، بڻجي قوم طاقتور ۽ وڏي هڪ ابراهيم ڪندس. مان جيڪو اهو کان، ڪي پٽن پنهنجي هو ته ڇو ٿو ڄاڻان مون وينديون. ڏني برڪت ذريعي کيس قومون سڀ انصاف سنڀاليندا، رستا جا رب اهي ۽ ڪندو، حڪم پٺيان پنهنجي ڪي وارن گهر پنهنجي ۽ ڳالهائو کيس هن جيڪو آئي ڪجهه سڀ اهو تي ابراهيم رب جيئن ته لاءِ، ڪرڻ فيصلو ۽ جا انهن ۽ آهي، ويو وڏي گهڻو تمام طرف منهنجي روئڻ جو عموره ۽ سدوم چيو، رب هو. روئڻ جو انهن ڇا ته ڏسندس مان تنهنڪري آهيان، ويو لهي هيٺ آهن. وڏا تمام گناهه جيئن ته نه، جيڪڏهن ۽ آهن، رهيا ٿي مڪمل مطابق ان آهي، رهيو اچي وٽ مون جيڪو جي رب تائين اڃا ابراهيم پر ويا، ڏانهن سدوم موڙي کان اُتان ماڻهو آهي ۽ ڄاڻان. مان ۽ ڪر، نه تباهه گڏ سان ديني بي ڪي صادق چيو، اچي ويجهو ابراهيم ۽ هو. بيٺو اڳيان تون ڇا هجن، ماڻهو نيڪ پنجاهه ۾ شهر جيڪڏهن ويندو. ٿي جيئن ديني بي به صادق

نه خاطر جي ماڻهن نيڪ پنجاهه انهن کي جڳهه سڃي تون ڇا ڪندين؟ تباھه کي انهن ته آهي، لفظ هي جيئن ڪندين ائين تون نه هرگز هجن؟ ۾ ان اهي جيڪڏهن ڇڏيندين، جيڪو نه، هرگز وڃي، ٿي جيان دين بي به نيڪ ۽ وڃي، ماريو گڏ سان دين بي کي نيڪ سدوم جيڪڏهن چيو، رب ڪندين؟ نه انصاف تون ڇا آهي، ڪنڌر فيصلو جو زمين سڃي علائقو سڄو ۽ شهر سڄو ڪري جي انهن مان ته هجن، ماڻهو نيڪ پنجاهه ۾ شهر جي شروع ڳالهائڻ سان مالڪ پنهنجي مون هاڻي چيو، ڏيندي جواب ابراهيم ۽ ڏيندس. ڇڏي پنتاليهه گهٽجي ماڻهو نيڪ پنجاهه پر جيڪڏهن آهيان. راه ۽ زمين مان پر آهي، ڪيو تباھه مان نه، چيو، هن ۽ ڪندين؟ تباھه شهر سڄو ڪري جي پنجن تون ڇا ته وڃن، ٿي اضافو لاءِ ڳالهائڻ کيس به اڃا هن ۽ ملن. پنتاليهه اتي کي مون جيڪڏهن ڪندس، نه خاطر جي چاليهن انهن مان چيو، هن ۽ ته؟ ملن، چاليهه اتي جيڪڏهن پر چيو، ۽ ڪيو، نه؟ به ڪجهه ته ڳالهائيندس آئون جيڪڏهن مالڪ، منهنجا چيو، هن ۽ ڪندس. نه تباھه هن ۽ ڪندس. نه تباھه سبب جي ٿيڻ آئون نه، چيو، هن ۽ ته؟ مليا ٿيڻ اتي جيڪڏهن ۽ وڃن؟ مليا ويهه اتي جيڪڏهن پر آهي، ڳالهائڻ سان مالڪ وٽ مون ته ڇاڪاڻ چيو، مالڪ، چيو، هن ۽ ملن. ويهه اتي کي مون جيڪڏهن ڪندس، نه تباھه مان نه، چيو، هن ۽ ته؟ مليا ڏهه اتي جيڪڏهن آهي؟ حرج ڇا ته ڳالهائين پيرو هڪ اڃا مان جيڪڏهن سان ابراهيم هن جڏهن ويو، هليو خداوند ڪندس. نه تباھه سبب جي ڏهن مان چيو، هن ويو. موٽي ڏانهن جاءِ پنهنجي ابراهيم ۽ ڪيو، بند ڳالهائڻ

19

اٿي ته ڏٺو کين لوط هو، ويٺو وٽ دروازي جي سدوم لوط آيا. ۾ سدوم جو شام قاصد به اڏي ڏس، چيو، هن ۽ ڪيائين. سجدو تي زمين پر منهن ۽ لاءِ، ملڻ سان کين ٿيو ڪڙو

توهان اٿي سوير ۽ توڻو، پير پنهنجا ۽ رهو، ۽ موڙيو، ۾ گهر جي نوڪر پنهنجي مالڪو، زور کي انهن هن ۽ رهنداسين. ۾ گهڻين اسين پر نه، چيو، انهن ۽ هلندا. تي رستي پنهنجي جو پيئڻ لاءِ انهن هن ۽ ٿيا، داخل ۾ گهر جي هن ۽ ڪيو، رخ ڏانهن هن اهي ۽ ڏنو، مرد، جا شهر اڳ، کان سمهڻ کاتو. انهن ۽ پڄاڻي، لاءِ انهن ماني خمير بي ۽ ڪيو، بندوبست هنن ۽ گڏجي. ماڻهو سڀئي تائين، بزرگ وٺي کان نوجوان ڪيو، گهيرو کي گهر سدومي، آهن؟ آيا وٽ توهان رات اڃ جيڪي آهن ڪٿي ماڻهو اهي پڇيو، کان هن ۽ سڏيو، کي لوط ۽ نڪتو ٻاهر لوط ڪريون. تعلق سان انهن اسان جيئن ته آڻيو، ڪڍي وٽ اسان کي انهن کي انهن هن پر ڪيو. بند دروازو پٺيان پنهنجي ۽ ويو، تي چوڪت جي دروازي ڏانهن انهن جن آهن، ٽيئرون به کي مون پر آهن ڪريو. نه برائي ۾ صورت به ڪنهن ڀائرو، چيو، استعمال کي انهن ۽ آئيندس، ڪڍي وٽ توهان کي انهن مان آهي، ڄاتو نه کي مرد ڪنهن ته ڇو ڪريو، نه ناانصافي ڪا سان مردن انهن فقط لڳي، خوش کي توهان جيئن ڪريو رهڻ تون هتان! هٿ پري چيو، کيس هنن آهن. ٿيا داخل هيٺ پناهه جي ڇت منهنجي انهن سلوڪ خراب وڌيڪ به کان انهن توسان اسين هاڻي لاءِ؟ ڪرڻ فيصلو نه آهين، آيو لاءِ هٿ ماڻهن پر آيا. ويجهو لاءِ توڙڻ دروازو ۽ ڀريو زور گهڻو تمام تي لوط هنن ۽ ڪنداسين. جيڪي ڪيو. بند دروازو جو گهر ۽ ورتو، چڪي اندر گهر ڏانهن پاڻ کي لوط ٻاهر چڪي تائين، وڏي وٺي کان ننڍي ڏنو، ڌڪ ۾ انڌيءَ انهن کي انهن هئا، تي دروازي جي گهر ماڻهو يا آهن، ڄاوڙا هتي توکي ڇا چيو، کي لوط ماڻهن ويا. ٿي مفلوج ڳوليندي دروازو اهي ۽ ڇو ڇڏ، ڪڍي مان جاءِ هن کي انهن ۾، شهر هن آهي جو توهان ٻيو ڪو يا ٽيئرون؟ يا پٽ، اڳيان جي مالڪ روئڻ جو انهن ته ڇاڪاڻ آهيون، رهيا ڪري تباهه کي جاءِ هن اسان ته پنهنجي ۽ نڪتو، ٻاهر لوط موڪليو. لاءِ ڪرڻ تباهه کي ان کي اسان مالڪ ۽ ٿيو، بلند مان جاءِ هن ۽ اٿو، چيو، ۽ هئي، ڪئي شادي سان ٽيئرن سندس جن ڳالهايو، سان ڏاڙهن اڳيان جي ڏاڙهن سندس پر آهي، رهيو ڪري تباهه کي شهر هن رب ته ڇو وڃو، نڪري

ات، هئا، رهيا چئي رهيا، ڪندا تاڪيد ڪي لوط فرشتا ته ٿي، صبح جڏهن لڳو. مذاق اهو به تون جيئن ته نڪر، ٻاهر ۽ وٺ، آهن توسان جيڪي ڏيئرون به پنهنجون ۽ زال پنهنجي ۽ هٿ، سندس قاصدن ۽ ٿيا، پريشان اهي ۽ ٿين. نه تباهاه گڏ سان قانونين بي جي شهر بچائڻ کيس مالڪ ته ڇاڪاڻ پڪڙيا، هٿ جا ڏيئرن ٻن سندس ۽ هٿ، جو زال سندس چاهيو.

ڪي، روح جي پاڻ پنهنجي بچاءُ بچائيندي چيو، ۽ ڪڍيو، ٻاهر کين انهن جڏهن ٿيو اهو ۽ نه بچ، ڏانهن جبل رهين، ٻين ۾ علائقي واري ڀرپاسي سڄي نه ۽ ڏسين، نه طرف پوئتي توهان ته ڇاڪاڻ خداوندا، ٿو ڪريان گذارش مان چيو، ڪي انهن لوط وڃين. وهي ڪڏهن ڪيو وڌو ڪي انصاف پنهنجي توهان ۽ آهي، مليو رحم اڳيان جي توهان ڪي خادم جي جبل مان پر لاءِ، رکڻ جيئرو ڪي روح منهنجي آهي، ڪيو تي مون توهان جيڪو آهي، مان ۽ وٺن، پڪڙي ڪي مون برائيون ڪڏهن ته نه ٿيندس، نه قابل جي وڃڻ بچايو ڏانهن ۽ آهي، ننڍو جيڪو ٿو، سگهان وٺي پناهه مان جتي آهي ويجهو شهر هي ڏس، وڃان. مري ۽ رهندو. جيئرو سبب تنهنجي روح منهنجو ۽ ناهي؟ ننڍو اهو ڇا ويندس. بچي مان اتي نه تباهاه ته تي، ڳالهه هن ۽ آهي ڪئي عزت جي منهن تنهنجي مون ڏس چيو، کيس ته ڇو جو، وڃڻ بچايو اتي ڪري تنهن ڪر جلدي ڳالهايو. تو بابت جنهن شهر اهو ڪندس شهر ان هن ڪري انهيءَ اچين. نه اتي تون جو تائين سگهندس، ڪري نه شيءِ به ڪا مان ۽ سدوم رڳو ۽ ٿيو. داخل ۾ صوغر لوط ۽ آيو، اڀري تي زمين سج رکيو. زوهر نالو جو ۽ ڪيو، تباهاه ڪي شهرن انهن هن ۽ مان. آسمان کان رڳو برساڻو، باهه ۽ خدائي تي عموره شيون اهي ۽ هئا، رهندا ۾ شهرن جيڪي ڪي رهاڪن سڀ ۽ علائقو، وارو ڀرپاسي سڄو ستون جو لوڻ ۽ ڏنو، ڏانهن پوئتي زال جي هن ۽ هيون. رهيون اڀري مان زمين جيڪي جي خداوند هو جتي ويو، ڏانهن جاءِ ان ۾ صبح ابراهيم ۽ ٿيو سوير جو صبح وئي. ٿي منهن جي علائقي واري ڀرپاسي ۽ ڏنو، تي منهن جي عموره ۽ سدوم هن ۽ هو. ٻين اڳيان

ته ٿيو ائين ۽ ٻاڦ. جي پتي جيئن هو، رهيو اڀري شعلو مان زمين ڏس، ۽ ڏٺو، ۽ تي،
 ياد کي ابراهيم خدا تڏهن ڪيا، تباھه شهر سڀ جا علائقي واري ڀرپاسي خدا جڏهن
 تباھه کي شهرن انهن مالڪ جڏهن ڇڏيو، موڪلي مان وڃ جي تباھي کي لوط ۽ ڪيو،
 هو. رهندو لوط ۾ جن ڪيو

هن ته ڇاڪاڻ ويٺو، ۾ جبل گڏ سان ٽيئرن ٻن پنهنجي هو ۽ ويو، مٿي مان زوعر لوط
 ننڍي پيڻ وڌي رهيو. ۾ غار گڏ سان ٽيئرن ٻن پنهنجي هو ۽ ويو، ٻڃي کان رهڻ ۾ زوعر
 ايندو، وٽ اسان جيڪو ناهي، به ڪو تي زمين ۽ آهي، وڏو پيءُ جو اسان چيو، کي پيڻ
 سان هن ۽ پيئرايون، شراب کي پيءُ پنهنجي ۽ اچو آهي. مناسب لاءِ زمين سڄي جيئن
 ۽ پياريو، شراب ۾ رات ان کي پيءُ پنهنجي هنن اٿاريون. ٻچ مان پيءُ پنهنجي ۽ ليتون،
 جڏهن هئي نه خبر کي هن ۽ سٽي، ۾ رات ان سان پيءُ پنهنجي ٿي داخل اندر ٿيءَ وڌي
 ڪالهه مان ڏس چيو، کي ننڍي وڌي ۽ ۾، ڏينهن ٻئي پر ٿيو اٿي. هوءَ جڏهن ۽ سمهي هوءَ
 ٿي داخل تون ۽ ۾، رات هن ۽ پياريون شراب کيس اسين اڄ سمهيس، سان پيءُ جي اسان
 کي پيءُ پنهنجي به رات ان هنن اٿاريون. ٻچ مان پيءُ پنهنجي اسين ۽ سمهه، سان سندس
 هئي نه خبر کي هن ۽ سمهي، سان پيءُ پنهنجي اچي اندر ٿيءَ ننڍي ۽ پياريو، شراب
 حامله کان پيءُ پنهنجي ٽيئرون ٻئي جون لوط ۽ اٿي. هوءَ جڏهن ۽ سمهي هوءَ جڏهن
 مان، پيءُ منهنجي چئندي، موآب، سندس نالو هن سڏيو ۽ پٽ، وڌي هُن جاتو ۽ ٿيون.
 نالو سندس ۽ ڏنو، جنم پٽ به ٿيءَ ننڍي تائين. ڏينهن جي اڃ آهي پيءُ جو موآبين هيءُ
 تائين. ڏينهن جي اڃ آهي پيءُ جو عمونين هي پٽ، جو نسل منهنجي چئندي، رکيو، عمون

۽ رهيو، ۾ وڃ جي شور ۽ قادش ۽ ويو، هليو ۾ زمين جي طرف ڏکڻ کان اُتان آبراهام ۽ پيٽ منهنجي هيءَ ته چيو ۾ باري جي ساره زال پنهنجي ابراهيم رهيو. ٿي پرڏيهي ۾ جرار شهر ڪڏهن ته نه آهي، زال منهنجي هيءَ ته ويو ڊجي کان چوڻ اهو هن ته ڇاڪاڻ آهي، ساره ۽ موڪليو ابيمليڪ بادشاهه جي گرار پر ڇڏين، ماري کيس ڪري جي هن ماڻهو جا ان ويندين مري تون ڏس، چيو، ۽ آيو، ۾ ننڊ جي رات وٽ ابيمليڪ خدا ۽ ويو. وٺي کي آهي. رهندڙ گڏ سان مڙس هڪ هيءَ ته چو آهي، ورتو تو کي جنهن ڪري، جي عورت کي قوم واري انصاف ۽ اڻڄاڻ تون ڇا مالڪ، اي چيو، ۽ ڇهيو، نه کي هن پر ابيمليڪ کي مون به هن ۽ آهي؟ پيٽ منهنجي هوءَ ته، چيو نه کي مون پاڻ هن ڇا ڪندين؟ تباها خدا ڪيو. سان هٿن واري انصاف ۽ دل صاف ڪم هي مون آهي؟ ڀاءُ منهنجو هو ته، چيو بچايو توکي مون ۽ ڪيو، سان دل صاف ڪم هي تو ته ٿو ڄاڻان مان ۽ چيو، ۾ ننڊ کيس جي لڳائڻ هٿ کي هن توکي مون ڪري انهيءَ ڪرين، نه گناهه خلاف منهنجي تون ته هو ۽ آهي، نبي هو ته چو ڏي، واپس کي ماڻهوءَ ان عورت اها پر هاڻي ڏني. نه اجازت ته ڄاڻ ته ڏيندين، نه واپس جيڪڏهن پر رهندين. جيئرو تون ۽ ڪندو، دعا لاءِ تنهنجي سندس ۽ ڪيو، اڀياس جو صبح ابيمليڪ ۽ به. ڪجهه سڀ تنهنجو ۽ ويندين مري تون ڏاڍا ماڻهو سڀ پر ڳالهائو، لفظ سڀ اهي ۾ ڪنن جي انهن ۽ سڏيو، کي نوڪرن سڀني آهي؟ ڪيو ڇا هي سان اسان توهان چيو، کيس ۽ سڏيو کي ابراهام ابيمليڪ ۽ ويا. ڊجي تي بادشاهت منهنجي ۽ تي مون توهان جو آهي، ڪيو گناهه خلاف جي توهان اسان ڇا چيو آهي. ڪيو سان مون توهان اهو ڪندو، نه به ڪو ڪم جيڪو آهي؟ آندو گناهه وڌو ۾ جاءِ هن پوءِ ته، چيو مون چيو، ابراهيم ڪيو؟ هي تو ڏسي ڇا کي، ابراهيم ابيمليڪ پر پڇ، سچ واقعي ۽ ماريندا. ڪري جي زال منهنجي کي مون اهي ۽ آهي، نه پرستي خدا ته ٿيو ائين ٿي. زال منهنجي هوءَ ۽ طرفان، ماءُ نه پر طرفان، پيءُ آهي پيٽ منهنجي هوءَ هي چيو، کي هن مون تڏهن ڪڍيو، ٻاهر مان گهر جي پيءُ منهنجي کي مون خدا جڏهن

ته چئجانءِ ڪي مون اتي ٿيون، داخل اسان جتي جڳهه هر ڪندين، سان مون تون انصاف ۽ نوڪر، ۽ گابي، ۽ ريون، ۽ درهم، ٻه هزار ابيمليك پر ورتو آهي. ڀاءُ منهنجو هو ابراهيم ابيمليك ۽ سندس. زال ساره کيس ڏنو موٽائي ۽ ڪي، ابراهيم ڏنو ۽ نوڪرائيون، پر رهه. اتي لڳي، خوش توکي جتي آهي، اڳيان تنهنجي زمين منهنجي ڏس، چيو، ڪي منهن جي توهان اهي آهن، ڏنا ٻڌراڪما هزار ڪي ڀاءُ جي توهان مون ڏس، چيو، ڪي ساره ڳالهايو. سچ ڪجهه سڀ ۽ آهن، سان توهان جيڪي لاءِ سڀني انهن ۽ هوندا، لاءِ عزت جي جيون هن ۽ ڪي، زال جي هن ۽ ڪي، ابيمليك خدا ۽ ڪئي، دعا ڏانهن خدا ابراهام سڀني ۾ گهر جي ملڪ ابي ٻاهران رب ته ڇو ڄمايا. ٻار انهن ۽ ڌني، شفا ڪي نوڪرائيون سبب. جي سارا زال جي ابراهيم آهي، ڇڏيو ڪري بند ڪي رحمن

21

هن جيئن ڪيو، ائين سان ساره رب ۽ هو، چيو هن جيئن ڪئي، ملاقات جي ساره رب ۽ رب جيئن ۾ وقت ان ۾، عمر پوڙهي ڄاڻايو پٽ لاءِ ابراهيم پوءِ کان ڪرڻ گڏ ۽ هو. ڳالهايو جنهن هو، ٿيو کيس جيڪو رکيو، اسحاق نالو جو پٽ پنهنجي ابراهيم ۽ هو. ڳالهايو کيس کيس خدا جيئن ڪيو، تي ڏينهن ائين ختنو جو اسحاق ابراهيم هو. ڄاتو کيس ساره ڪي ساره ٿيو. اسحاق پٽ سندس کيس جڏهن هو، جو سالن سؤ ابراهيم جو هو. ڏنو حڪم خوشي سان مون سو ٻڌندو، به جيڪو ته ڇو ڪيو، پيدا ڪلڻ لاءِ مون خداوند چيو، پٽ مون ته ڇو پياريندي؟ کير ڪي ٻار ساره ته ٻڌائيندو ڪي ابراهام کير چيو ۽ ڪندو. وڏي هڪ ابراهيم ۽ ويو، ڇڏايو کان ڇاتي ۽ ٻار ٿيو ڄمايو ۽ ۾. پوڙهائي پنهنجي ڄمايو هاجره ته ڏنو سارا پر ويو. ڇڏايو کان ڇاتي پٽ سندس اسحاق ڏينهن جنهن ڪئي، دعوت ۽ ڪندي، راند سان اسحاق پٽ پنهنجي هو، ٿيو کان ابراهيم جيڪو ڪي، پٽ جي مصري

۾ وراثت نه ته ڇو ڪي، پٽ جي هن ۽ ڪي نوڪراڻي هن ٻاهر ڪڍي ڪي، ابراهيم ته چيو جي ابراهيم لفظ اهو پر سان. اسحاق پٽ منهنجي پٽ جو نوڪراڻي هن وٺندو حصو ۽ ٻار چيو، ڪي ابراهيم خدا ٿيو. ظاهر سخت گهڻو تمام ۾ ٻاري جي پٽ سندس اڳيان ڇوي، توکي سارو به ڪجهه جيڪو ٿيو، نه سخت اڳيان تنهنجي ۾ ٻاري جي نوڪراڻي به ڪي پٽ جي ڇوڪري هن ۽ ويندو. سڏيو نسل تنهنجو ۾ اسحاق ته ڇو ٻڌ، آواز جي هن ۽ ماني ۽ اٿيو، جو صبح ابراهيم آهي. بچ تنهنجو هو ته ڇو بڻائيندس، قوم وڏي هڪ مان ڪي هن ۽ رکيو، ٻار تي ڪلهي جي هن ۽ ڏني، ڪي هاجره ۽ ورتي، مشڪ جي پاڻي چمڙي پاڻي رهي. پٽڪيندي ۾ ريگستان واري ڪوهه جي قسم پر وٺي هلي هوءَ موڪليو. ويٺي پوءِ وٺي هلي ڇڏيو. اڇلائي هيٺان جي وٺ هڪ ڪي ٻار هن ۽ وٺي، ٿي ختم مان موت ڏسندس نه ته، ڇو چيائين اڇل. جي ڪمان جيئن کان، پري سامهون جي هن رهي جي ٻار خدا پيو. روئي ٻار پوءِ ڏٺو روئي سامهون، جي هن ويٺي ۽ منهنجي. جي ٻار ڪي ڇا چيو، ڪي هن ۽ سڏيو مان آسمان ڪي هاجره فرشتي جي خدا ۽ هو، هو جتي ٻڌي، آواز ڪي ٻار ۽ اُٺ آهي. هو جتي آهي ٻڌي آواز جي ٻار خدا ته ڇاڪاڻ ڊڄ، نه هاجره؟ آهي ٿيو خدا ۽ بڻائيندس. قوم وڏي هڪ ڪي ان مان ته ڇو پڪڙ، ڪي ان سان هٿ پنهنجي ۽ وٺ، سان پاڻيءَ مشڪ ۽ وٺي، ۽ ڏٺو، ڪوهه جو پاڻيءَ جيئري هن ۽ ڪوليون، اڪيون جون هن انداز تير هو ۽ رهيو، ۾ ريگستان ۽ وڌيو، هو ۽ هو، گڏ سان ٻار خدا ۽ پياريو. ڪي ٻار ۽ پري، ڏني. زال مان فاران جي مصر کيس ماءُ سندس ۽ رهيو، ۾ ريگستان هو ۽ ٿيو.

سپهه جو فوج سندس ۽ اوڪوزات صلاحڪار سندس ۽ ابيمليڪ ته ٿيو ائين ۾ وقت ان توهان جيڪو ۾ ڪم هر آهي سان توهان خدا چيائون، ۽ آيا ڏانهن ابراهيم فيڪول، سالار نه ۽ ڪي، مون غلط ڪندين نه ته ڪي مون کڻ قسم جو خدا ڪري تنهن هاڻي آهيو. ڪندا سان، تنهنجي ڪيو مون جيڪو انصاف جيئن پر ڪي، نالي منهنجي نه ۽ ڪي، بچ منهنجي چيو، ابراهيم ۽ آهين. رهيو تون ۾ جنهن سان زمين ان ۽ سان، منهنجي تون ڪندين تيئن

جيڪي ڪئي، ملامت بابت ڪوهن جي پاڻي کي آبيملڪ ابراهيم ۽ ڪائيندس. قسم مان توسان ڪنهن ته ڄاتو نه مون چيو، کيس ابيميلخ ۽ هئا. ويا ڪسي نوڪرن جي آبيملڪ جا گابي ۽ ريون ابراهيم ۽ اڄ. پر ٻڌو، مون نه ۽ ٻڌايو، ڪي مون تو نه ۽ ڪئي، ڳالهه هي اڪيلا ڍڳا مادا جون پيڙن ستن ابراهيم ۽ ڪيو. عهد ٻنهي ۽ ڏنا، ڪي ابيميلڪ ۽ ورتا، ٻچا تو جيڪي مان، رين انهن آهن ڇا ڏاڍيون ست اهي چيو، ڪي ابراهيم ابيميلڪ ۽ ڪيا. قائم ته وٺندين، کان مون تون ڍڳيون ست اهي ته، چيو ابراهيم ۽ آهن؟ رڪيون ۾ اڪيلائي جاءِ ان هن ڪري هن آهي. ڪنڀو ڪوهه هي مون ته هجن، شاهدي لاءِ منهنجي اهي جيئن جي قسم ڪيو عهد هنن ۽ ڪنڀائون. قسم ٻنهي اتي ته ڇو رکيو، ڪوهه جو قسم نالو جو سپهه جو فوج سندس فيڪول ۽ صلاحڪار، سندس اوخوزات اُٿيو، ابيميلڪ پوءِ ۾، ڪوهه زمين تي ڪوهه جي قسم ابراهيم ۽ ويا. موٽي ڏانهن زمين جي فلسطين اهي ۽ سالار، رهيو. ڏينهن گهڻا ۾ زمين جي فلسطين ابراهيم خدا. ابدی سڏيو، نالو جو رب اتي ۽ لڳائي،

22

۽ ابراهيم، ابراهيم، چيو، کيس ۽ آزمايو، ڪي ابراهيم خدا پوءِ کان لفظن انهن ته ٿيو ائين ۽ اسحاق ڪيو، پيار تو ڪي جنهن ڪي، پٽ پياري پنهنجي وٺ چيو، ۽ مان. ڏس، چيو، هن جبلن انهن چڙهائي، طور قرباني جي سوزش اتي ڪي هن ۽ وڃ، ڏانهن زمين اونچي ۽ ڪي، ڪٿيو، گڏهو پنهنجو هن اُٿي، جو صبح ابراهيم ٻڌائيندس. توکي مان جيڪي تي، هڪ مان ۽ ويو اُٿي ڦاڙي، ڪاٺ لاءِ قرباني سڙيل ۽ اسحاق، پٽ پنهنجو ۽ ورتا نوڪر به سان پاڻ مٿي اڪيون پنهنجون ابراهيم ۽ هئي. چئي کيس خدا جيڪا آيو، تي جاءِ ان تي ڏينهن ٽئين ويهو، گڏ سان گڏهه هتي چيو، ڪي ٻانهن پنهنجي ابراهيم ۽ ڏني. کان پري جڳهه اها ڪٿي، ابراهيم موٽنداسون. ڏانهن توهان ڪري عبادت ۽ وينداسون، تائين هتي ٻار ۽ مان پر

۾ هٿن پنهنجي ۽ رکيائين، کي اسحاق پٽ پنهنجي ۽ ورتي، ڪاٺ جي قرباني سڙيل سڄي هن پيءُ، چيو، کي ابراهيم پيءُ پنهنجي اسحاق ويا. گڏجي ٻئي ۽ ورتائين، تلوار ۽ باهه ڪٽي ري لاءِ قرباني سڙيل پر آهي، ڪاٺ ۽ باهه ڏس، چيو، هن ٻار؟ منهنجا آهي، ڇا چيو، گڏجي ٻئي پوءِ ٻار. منهنجا لاءِ، قرباني سڙيل ڏسندو ري لاءِ پاڻ خدا چيو، ابراهيم آهي؟ تعمير گاهه قربان اتي ابراهيم ۽ هئي، چئي خدا کيس جيڪا آيو، تي جاءِ ان هو ويا، هليا مٿان جي ڪاٺ تي گاهه قربان کيس ڳنڍي، کي اسحاق پٽ پنهنجي ۽ رکيا، ڪاٺ ۽ ڪئي، جي رب ۽ ڪري. ذبح کي پٽ پنهنجي ڪٿي تلوار ته وڌايو هٿ پنهنجو ابراهيم ۽ رکيو. هتي مان ها، ڏنو، جواب هن ابراهيم! ابراهيم، چيو، ۽ سڏيو مان آسمان کيس فرشتي مون ته ڇو هاڻي به، ڪجهه سان هن ڪر نه ۽ تي، ٻار هٿ پنهنجو رکي نه چيو، ۽ آهيان. نه خاطر منهنجي کي پٽ محبوب پنهنجي تو ۽ ٿو، ٻڃين ڪان خدا تون ته ورتو، ڄاڻي ۾ ٻوٽي جي ساڳو رکيو هڪ ڏٺائين، ۽ ڏٺو مٿي سان اکين پنهنجي ابراهيم ۽ بڄايو. اسحاق پٽ پنهنجي کيس ۽ ورتو کي ري ۽ ويو ابراهيم ۽ هو. پڪڙيل سان سڱن پنهنجي چاڙهيو. طور قرباني سوختي بدراڻ جي

جي رب ۽ ٿيو. ظاهر رب تي جبل جون، اڄ ته رکيو، ڏنو رب نالو جو جاءِ ان ابراهيم ۽ قسم مون قسم، جي پاڻ منهنجي چوندي، سڏيو، پيرو ٻيو مان آسمان کي ابراهيم فرشتي نه خاطر منهنجي کي پٽ پياري پنهنجي تو ۽ ڪيو، ڪم هي تو ته ڇو ٿو، چوي رب ڪيو، کي بچ تنهنجي آئون وڌائيندڙ، ۽ ڏيندس، برڪت توکي آئون ڏيندڙ، برڪت يقيناً بڄايو، دشمنن بچ تنهنجو ۽ ريل، تي ڪناري جي سمنڊ جيئن ۽ تارا، جا آسمان جيئن وڌائيندس، وينديون، ڏني برڪت قومون سڀ جون زمين ۾ بچ جي توهان ۽ وٺندو. ۾ وراثت شهر جا نوڪرن پنهنجي ابراهيم پر موڙيو ڪئي. فرمانبرداري جي آواز منهنجي توهان ته ڇاڪاڻ تي ڪوهه جي قسم ابراهيم ۽ ڏانهن. ڪوهه جي قسم ويا هليا گڏجي ۽ ويا اٿي ۽ ڏانهن، رهيو.

آهن جاتا به ملڪا ڏس، چوندي، ويو، ٻڌايو کي ابراهيم ۽ پوءِ، کان لفظن انهن پر ٿيو اهو پيءُ، جو شامين ڪمويل ۽ پيءُ، سندس بوز ۽ جاول، پهريون اوز لاءِ. ناحور پيءُ تنهنجي پٽ پٽ اٺ هي ڪيو. پيدا کي ربیکا بيٽيول بيٽوئل. ۽ يلداف، ۽ فالدیس، ۽ ازاؤ، ۽ حزاد، ۽ رعو مه نالو جو جنهن لوندي، جي هن ۽ ڄاڻا. لاءِ نحور پيءُ جي ابراهيم ملڪا جيڪي آهن، جاتو. کي موخا ۽ توخوس تام، تابڪ، به هن هو،

23

۾ واهه جيڪو وئي، مري ۾ شهر اربوڪ ساره ۽ ٿي. سال ستويهه سؤ زندگي جي سارا ڪرڻ سوڳ ۽ ڪرڻ ماتم جي ساره ابراهيم ۽ ۾، زمين جي ڪنعان آهي خبرون هيءَ آهي، توهان مان چيو، کي پتن جي حيت ابراهيم ۽ اُٿيو، کان مئل پنهنجي ابراهيم ۽ آيو. لاءِ جاءِ لاءِ دفن ۾ وڃ جي توهان کي مون ڪري تنهن آهيان، اجنبي ۽ مسافر هڪ گڏ سان کي ابراهيم پتن جي حيت ڪندس. دفن کان اڳيان پنهنجي کي لاش پنهنجي مان ۽ ڏيو، آهيان بادشاهه طرفان جي خدا تون ٻڌو، ڳالهه جي اسان مالڪ. نه، چيو، ڏيندي جواب پنهنجي به ڪو مان اسان ته ڇو ڪر، دفن مئل پنهنجو ۾ قبرن چونڊيل جي اسان ۾، اسان جي زمين ابراهيم پر اُٿي ڪرين. دفن مئل پنهنجو اتي ته روڪيندو، نه کان تو کي قبر جي توهان جيڪڏهن ڳالهايو، سان انهن ابراهيم ۽ جهڪيو. کي پتن جي حيت کي، ماڻهن زوهر ۽ ٻڌو کي مون ته ڪريو، دفن کان اڳيان منهنجي کي مئل منهنجي ته آهي ۾ روح وٽ هن جيڪو غار، ٻيڻو ڏي کي مون هو ۽ ڳالهايو. ۾ باري منهنجي سان افرون پٽ جي اهو کي مون ۾ توهان جي، چانديءَ لائق آهي، ۾ حصي جي زمين جي هن جيڪو آهي، کي ابراهيم حتي افرون ۽ هو، ويٺو ۾ وڃ جي پتن جي حيت افرون ۾. قبضي جي قبر ڏيو مون چوندي: ۾، ٻڌڻ جي سڀني ٿيندڙ داخل ۾ شهر ۽ پتن جي حيت چيو، ڏيندي جواب

منهنجي ٿو، ڏيان توکي آهي، ۾ ان جيڪا غار اُها ۽ زمين اُها ٻڌ، منهنجي ۽ مالڪ، ٿي، وٽ ماڻهن جي زمين ابراهيم ۽ مٿل. پنهنجو ڪر دفن توکي، آهي ڏنو اڳيان جي شهرين سڀني ته ڇو چيو، ۾ ڪنن سامهون جي ماڻهن جي زمين کي افرون ۽ ڪيو. سجدو اڳيان جي مٿل پنهنجو مان ۽ وٽ، کان مون چاندي جي زمين ٻڌ، منهنجي آهين، طرف منهنجي تون زمين ته آهي ٻڌو مون مالڪ، نه چيو ڏيندي جواب کي ابراهيم افرون ڪندس. دفن اتي تون آهي؟ ڇا ۾ وڃ تنهنجي ۽ منهنجي ڳالهه اها پر آهي، جي چانديءَ ديدراخما سؤ چار چاندي اها کي افرون ابراهيم ۽ ٻڌي، ڳالهه جي افرون ابراهيم ۽ ڪر. دفن کي مٿل پنهنجي قبول درهم به سؤ چار هئي، ڳالهائي ۾ ڪنن جي پٽن جي حيث هن جيڪا ڏني، واپس جي ممري جيڪو هو، ۾ غار ٻئي جيڪو بينو، ٻيٽ جو افرون ۽ ۾. واپارين چاندي ٿيل ۽ هو، ۾ ٻيٽ جيڪو وٺ، هر ۽ هئي، ۾ ان جيڪا غار، اها ۽ ٻيٽ اهو آهي، مطابق جي منهن جي پٽن جي حيث ۾، ملڪيت کي ابراهيم آهي، چوڌاري ۾ حدن سندس جيڪا شيءِ هر ابراهيم پوءِ کان شين انهن هئا. رهيا ٿي داخل ۾ شهر جيڪي جي سڀني انهن ۽ اڳيان، جيڪا ڪيو، دفن ۾ غار جي ميدان ٻيئي واري سامهون جي ممري کي ساره زال پنهنجي قبر کي ابراهيم هئي، ۾ ان جيڪا غار اُها ۽ ميدان اُهو ۽ آهي. حبرون ۾ زمين جي ڪنعان ٿيو. تصديق کان پٽن جي حيث ۾ ملڪيت جي

24

برڪت کان لحاظ هر کي ابراهيم رب ۽ وٽيل، اڳتي ۾ ڏينهن هو، وارو عمر وڌي ابراهيم ۽ ڏني.

هو، حڪمران جو شين سڀني سندس جيڪو کي، نوڪر وڌي جي گهر پنهنجي ابراهيم ۽

جي آسمان کي، رب ٿو ڏيان قسم توکي مان ۽ رک. هيٺ ران منهنجي هٿ پنهنجو چيو، نه عورت مان ڏيئرن جي ڪنعاين لاءِ اسحاق پٽ منهنجي تون ته خدا، جي زمين ۽ خدا ٿيس، پيدا آئون جتي وڃ، ۾ زمين منهنجي تون پر ٿو. رهان ۾ انهن مان گڏ سان جن وٺين، جيڪڏهن چيو، کان هن خادم وٺ. زال لاءِ اسحاق پٽ منهنجي اتان ۽ ۾، قبيلي منهنجي ۽ ڏانهن زمين ان کي پٽ تنهنجي مان ڇا چاهي، نه وڃڻ ۾ زمين هن گڏ سان مون عورت منهنجي ته ڏي ڏيان لاءِ پاڻ چيو، کي هن ابراهيم آهين؟ نڪتو تون جتان ڇڏيان موٽائي جنهن آهي، خدا جو زمين ۽ خدا جو آسمان جيڪو رب، وڃ. وٺي نه واپس اتي کي پٽ ورتو، ڪڍي ويس، ڄاڻو مان جتي مان زمين ان ۽ مان گهر جي پيءُ منهنجي کي مون اولاد تنهنجي ۽ توکي مان ته، چيو کائي قسم سان مون جنهن ۽ ڳالهيو، سان مون جنهن منهنجي اتان تون ۽ موڪليندو، اڳيان تنهنجي فرشتو پنهنجو هو ڏيندس، زمين هيءَ کي ته چاهي، نه وڃڻ ۾ زمين هن گڏ سان توهان عورت پر جيڪڏهن آڻيندين. زال لاءِ پٽ خادم ۽ موٽائين. نه واپس اتي کي پٽ منهنجي فقط ٿيندين، آزاد کان قسم منهنجي تون قسم بابت ڳالهه هن کيس ۽ رکيو، هيٺ ران جي مالڪ پنهنجي ابراهيم هٿ پنهنجو سڀني جي مالڪ پنهنجي ۽ ويو، کڻي اُٺ ڏهه مان اُن جي مالڪ پنهنجي خادم ۽ ڪنڀائين. هن ۽ ويو. هليو ڏانهن ناحور شهر ڏانهن ميسوپوٽيميا اُٿي ۽ گڏ، سان پاڻ مان شين سڀين عورتون جڏهن وقت، جي شام لڻايو، ويجهو جي ڪوهه جي پاڻيءَ ٻاهر کان شهر کي اُن ٿيون. نڪرن ٻاهر لاءِ پرڻ پاڻي

ڪامياب کي مون اڳيان منهنجي اڃ خدا، جو ابراهيم مالڪ منهنجي مالڪ، اي چيو، هن ۽ آهيان، بيٺو تي چشمي جي پاڻيءَ مان ڏس، ڪر. رحم سان ابراهيم مالڪ منهنجي ۽ ڪر، جنهن ڪناري اها ٿيندي ۽ آهن. نڪرنديون لاءِ ڪڍڻ پاڻي ڏيئرون جون رهندڙن ۾ شهر ۽ تون، پي کي، مون چوي ۽ بيان، مان جو ته ٿانو، جو پاڻيءَ تنهنجو جهڪاءُ جوان، مان کي تيار تو کي هن وڃن، ٿي بند پيئڻ اهي جو تائين لاءِ، پيئڻ ڏيندس به کي اُن تنهنجي ۽

منهنجي آهي ڪيو رحم تو جو ته ڄاڻندس ۾ هن ۽ لاءِ، اسحاق نوڪر تنهنجي آهي ڪيو سان. ابراهيم مالڪ

رهي نڪري رفقا ڏس اڳ، کان ڪرڻ ختم ڳالهائڻ ۾ ذهن پنهنجي جي هن ته ٿيو ائين ۽ زال جي نحور جيڪا هو، پٽ جو ملڪا جيڪو هئي، وئي ڄاڻي جي بتوئيل جيڪا هئي، هئي. رهي کڻي ٿانو جو پاڻي تي ڪلهن پنهنجي هوءَ ۽ هو، ڀاءُ جو ابراهيم جيڪو هئي، نه کي هن ماڻهوءَ به ڪنهن هئي، ڪنواري هئي، سهڻي گهڻي تمام ۾ ڏسڻ ڪنواري هيءَ ڊوڙيو چڙهي. مٽي ۽ ڀريو، ٿانءُ جو پاڻيءَ پنهنجو لهي، هيٺ تي چشمي هوءَ پر هو، ڄاتو پر هن پياريو. پاڻي ٿورو مان گهڙي پنهنجي کي مون چيو، ۽ لاءِ، ملڻ سان هن نوڪر پر لاءِ پيئڻ کيس ۽ لاٿو، تي ٻانهن پنهنجي ڏول جو پاڻيءَ ۽ ڪئي جلدي ۽ مالڪ، پيئو، چيو، ڏيندس، پاڻي مان به کي اُن تنهنجي ۽ چيو، جو ٿيو. فارغ کان پيئڻ هو جيستائين ڏنو، ۽ ڪيو، خالي ۾ ڪوهه ٿانو جو پاڻي پنهنجو ۽ ڪئي جلدي هن ۽ پيئڻ. سڀ جيستائين هن ماڻهو اهو پر ڪڍيو. پاڻي لاءِ اُن سڀني ۽ ڪڍي، پاڻي وري ته وئي ڊوڙي ڏانهن ڪوهه جي هن رب ڇا ته سگهي ڄاڻي اهو جيئن ته رهيو خاموش ۽ رهيو ڏسندو سان غور کي تڏهن ٿيون، بند پيئڻ اُنون سڀ جڏهن جو ٿيو ائين ۽ نه. يا آهي ڪيو ڪامياب کي سفر به تي هڻن جي هن ۽ هو، درخم هڪ وزن جو جن ورتا، زيور جا ڪنن سونهري ماڻهوءَ اُن تيءَ جي ڪنهن تون چيو، ۽ پڇيو ڪانئس هن ۽ هو. سونهري ڏهه وزن جو جن ڪنگڻ، چيو، کيس هن پر آهي؟ جاءِ جي رهڻ لاءِ اسان وٽ پيءُ تنهنجي ڇا ٻڌاءِ، کي مون آهين؟ کيس ۽ ڄايو. لاءِ ناحور کي جنهن آهي، جي ملڪاس جيڪا آهيان، تيءَ جي بتوئيل مان کي رب ٿي خوش ماڻهو ۽ آهي. به جاءِ لاءِ رهڻ ۽ آهي، چارو ۽ ٻوٽو گهڻو وٽ اسان چيو، پنهنجو جنهن خدا، جو ابراهيم مالڪ منهنجي رب، آهي وارو برڪت چيو، هن ۽ جهڪيو. جي ڀاءُ جي مالڪ منهنجي کي مون رب ۽ ڇڏيو، نه کان مالڪ منهنجي سڄائي ۽ انصاف مطابق لفظن انهن ۾ گهر جي ماءُ پنهنجي هونئي ڊوڙندي نوڪر ۽ ڪيو. خوشحال ۾ گهر

ڏانهن چشمي ٻاهر لابان ۽ هو، لابان نالو جو جنهن هو، ڀاءُ هڪ جو ريڪا پر ڪيو. اعلان جي پيڻ پنهنجي ڪنگڻون ۽ زيور جا ڪنن هن جڏهن ٿيو ائين ۽ ڊوڙيو. ڏانهن ماڻهوءَ ان ائين هئي، رهي چئي جيڪا ٻڌا، لفظ جا رفقا پيڻ پنهنجي هن جڏهن ۽ ڏنيون، ۾ هٿن تي چشمي وٽ اُن پنهنجي جيڪو آيو، وٽ ماڻهوءَ هو ته آهي، ڳالهائون ڪي مون ماڻهوءَ مون آهين؟ بيٺو ٻاهر تون ڇو جو، خدا وارو برڪت اچ، هتان چيو، کان کُس آءِ هو. بيٺو اُن ۽ لاهيائين، ڪي اُن ۽ ٿيو، داخل ۾ گهر ماڻهو اهو پر جاءِ. لاءِ اُن آءِ آهي، ڪيو تيار گهر ڪي پيرن جي مردن انهن ۽ لاءِ، توڻن ڪي پيرن سندس پاڻي ۽ ڏنائين، چارو ۽ ٻوٽو ڪي نه نه، چيو، آءِ رڪي، لاءِ کائڻ ماني اڳيان جي انهن هن آءِ هئا. سان سندس جيڪي ڳالهائي. چيو، هن آءِ ڇڏيان، ڪري نه ڳالهيون پنهنجون مان جو تيسٽائين کائيندس،

هو ۽ ڏني، برڪت گهڻو تمام ڪي مالڪ منهنجي رب آهيان. نوڪر جو ابراهيم مان چيو، ۽ گڏها ۽ اُن نوڪرائيون، نوڪر، سون، چاندي، ٻچا، جا گابي ريڊون، کيس ۽ ويو، ڪنيو مٿي ٿيڻ پوڙهو سندس ڄاتو، پٽ هڪ لاءِ مالڪ منهنجي زال، جي مالڪ منهنجي ساره، ۽ ڏنا. قسم ڪي مون مالڪ منهنجي ۽ هو. کيس جيڪو ڏنو ڪجهه سڀ اهو کيس ۽ پوءِ، کان جي جن وٺندين، نه عورت مان ڏيئرن جي ڪنعانين لاءِ پٽ منهنجي تون چئي، ڏياري، ۽ ۾، قبيلي منهنجي ۽ وڃيندين، ۾ گهر جي پيءُ منهنجي تون پر آهيان. پرديسي آءُ ۾ زمين عورت نه ڪٿي چيو، ڪي مالڪ پنهنجي مون ايندين. وٺي زال لاءِ پٽ منهنجي کان اتان آهيان، لڳو چڱو مان اڳيان جي جنهن خدا، مالڪ چيو، ڪي مون هن ۽ ويندي. نه سان مون تون ۽ ڪندو، ڪامياب رستو تنهنجو ۽ موڪليندو، سان تنهنجي قاصد پنهنجو پاڻ هو تون تڏهن وٺندين. عورت مان گهر جي پيءُ منهنجي ۽ مان قبيلي منهنجي لاءِ پٽ منهنجي ايندين ۾ قبيلي منهنجي تون جيڪڏهن جڏهن ته ڇو ٿيندين، بيگناهه کان لعنت منهنجي اچي، تي چشمي اچ ۽ ٿيندين. بيگناهه کان قسم منهنجي تون تڏهن ڏيندا، نه توکي اهي ۽ ڪي رستي منهنجي تون جيڪڏهن خدا، جا ابراهيم مالڪ منهنجي رب، اي چيو، مون

ٻين تي چشمي جي پاڻيءَ مان ڏس، آهيان، رهيو هلي مان هاڻي ۾ جنهن ڪرين، ڪامياب
 ڪناري اها ۽ ٿيون، نڪرن ٻاهر لاءِ ڪيڻ پاڻي ڏيئون جون ماڻهن جي شهر ۽ آهيان،
 هوءَ جيڪڏهن ۽ ڏي، لاءِ پيئڻ پاڻي ٿورو مان ڳاڙ پنهجي ڪي مون چوان، مان ڪي جنهن
 عورت اها هيءَ ته ڏيندس، پاڻي مان به ڪي ٻوٽن تنهنجي ۽ پي، به تون ۽ چوي، ڪي مون
 تو ته ڄاڻندس مان مان ان ۽ آهي، ڪئي تيار لاءِ اسحاق خادم پنهجي رب جيڪا آهي
 ذهن پنهجي مان جو اڳ کان ان ته ٿيو ائين ۽ آهي. ڪيو رحم تي ابراهيم مالڪ منهنجي
 ٿانو جو پاڻي تي ڪلهن پنهجي آئي، نڪري ريڪا تي طور فوري ڪريان، ختم ڳالهائڻ ۾
 پياريو. ڪي مون چيو، ڪي هن مون ۽ پريو، پاڻي ۽ لهي، هيٺ ڏانهن چشمي هوءَ ۽ ڪئي،
 اُن تنهنجا ۽ پيئو، تون چيو، ۽ ڇڏيو، لاهي تي ٻانهن پنهجي ٿانو جو پاڻي هن ڪري جلدي
 ڏيءَ چيو، مون ۽ پچيو، ڪانئس مون ۽ پياريو. ڪي اُن هن ۽ پيتو، هنن ۽ پياريندس، مان به
 جي، نحور جي پٽ آهيان، جي ٻٽوئيل ڏيءَ چيو، پر هن مونڪي، ٻڌايو آهيان، جي ڪنهن
 ۽ تي. هٿن جي هن ڪنگڙ ۽ زيور، جا ڪنن ڪانئس رکيائون ۽ ملڪا، ڪيس ڄاتو ڪي جنهن
 جي رب خدا جي ابراهيم مالڪ پنهجي مون ۽ ڪئي، عبادت جي رب مون ٿي، خوش
 پاءُ جي مالڪ پنهجي ته ڪيو ڪامياب ۾ رستي جي سچائي ڪي مون جنهن ڏني، برڪت
 انصاف ۽ رحم سان مالڪ منهنجي توهان جيڪڏهن وٺان. لاءِ پٽ سندس ڪي ڏيءَ جي
 ڪاٻي يا ساڄي مان جيئين ته ٻڌايو، ڪي مون ته نه، جيڪڏهن پر ٺيڪ، ته آهيو، ڪندا
 موٽان. طرف

خلاف توڪي اسان هيءَ، ڳالهه اها نڪتو کان رب چيو، ٻٽوئيل ۽ لابان ڏيندي جواب
 هوءَ ۽ وڃ، ڪئي آهي، اڳيان تنهنجي ريڪا ڏس، سٺو. نه ۽ خراب نه سگهون، ٿا نه ڳالهائي
 جي ابراهيم جڏهن پر ٿيو آهي. ڳالهايو رب جيئن ٿئي، زال جي پٽ جي مالڪ تنهنجي
 سونهن ۽ چانديءَ نوڪر ۽ ڪيو. سجدو ڪي مالڪ تي زمين هن ته ٻڌا، لفظ جا انهن خادم
 ۽ ڏنا. تحفا ڪي ماءُ جي هن ۽ پاءُ جي هن ۽ ڏنا، ڪي Rebecca آئي ڪڍي ڪپڙا ۽ برتن جا

اٿي جو صبح ۽ سمهيا، ۽ هئا، گڏ سان سندس مرد جيڪي ۽ پاڻ هو ۽ پيئون، ۽ کائون ماءُ ۽ پائرن جي هن وڃان. ڏانهن مالڪ پنهنجي مان ته موڪليو، ڪي مون چيو، ڪيس پر هن ويندي. هلي هوءَ پوءِ کان ان ۽ رهي، جيتري ڏينهن ڏهن سان اسان ڪناري چيو، ڪيو ڪامياب ۾ منهنجي ڪي رستي منهنجي رب ۽ روڪيو، نه ڪي مون چيو، ڪي انهن چوڪريءَ اسان چيو، پر اُهنن وڃان. ڏانهن مالڪ پنهنجي آئون ته موڪليو، ڪي مون آهي، تون ڇا چيو، کان هن ۽ سڏيو، ڪي ربيڪا هنن ۽ پڇون. کان وات جي هن ۽ سڏيون ڪي ۽ ڪي ربيڪا پيڻ پنهنجي انهن ۽ وڃندس. مان چيو، هن پر وڃيندين؟ گڏ سان ماڻهوءَ هن ربيڪا ۽ موڪليو. ڪي ماڻهن گڏ سان سندس ۽ ڪي نوڪر جي ابراهيم ۽ ڪي مال سندس نسل تنهنجو ۽ وڃ، ٿي ۾ لکن هزارين تون پيڻ، جي اسان اي چيو، ۽ ڏني برڪت ڪي ۽ چڙهيون، تي اُنن باندليون، جون هن ۽ ربيڪا پر اُپري ٿئي. وارث جو شهرن جي دشمنن ويو. هليو ڪٿي ڪي ربيڪا نوڪر ۽ ويون، گڏ سان ماڻهوءَ

طرف ڏکڻ هو پر هو، رهيو ڪري سفر طرف جي ڪوهه واري ڏسڻ مان ريگستان اسحاق اُچو نڪتو، ٻاهر لاءِ ڳالهائڻ ۾ ميدان وقت جي شام اسحاق اُچو هو. رهندو ۾ زمين جي اُن ۽ ڏنو، ڪي اسحاق ڪٿي مٿي اڪيون ربيڪا ۽ ڏنا. ايندڙ اُن هن ڪٿي مٿي اڪين پنهنجين سان اسان ۾ ميدان جيڪو آهي ڪير ماڻهو اهو چيو، ڪي ٻانهي هن ۽ ڏنو. ٿيو هيٺ تان ڪپڙو جو اونھاري هن ۽ آهي، مالڪ منهنجو هي چيو، ٻانهي پر آهي؟ رهيو اچي لاءِ ملڻ هئا. ڪيا هن جيڪي ٻڌايا، لفظ سڀ ڪي اسحاق نوڪر ۽ ڇڏيو. يڪي ڪي پاڻ ڪٿي ٿي، زال سندس هوءَ ۽ ڪئي، شادي سان ربقا ۽ ٿيو، داخل ۾ گهر جي ماءُ پنهنجي اسحاق ڪئي. حاصل تسلي ۾ باري جي سارا ماءُ پنهنجي اسحاق ۽ ڪيو، پيار ڪيس هن ۽

زومبران، کيس هن هو. ختورا نالو جو جنهن ورتي، زال پوءِ کان ٿيڻ شامل ابراهيم پر ڏنو، جنم کي Dedan ۽ Iezan، Sheba ڏنا. جنم سوئي ۽ ايسبوك مديام، مدال، ايزان، گيفر، پٽ جا مديام هئا. Leummim ۽ Asshurim، Letushim پٽ جا Dedan ۽ سڀني پنهنجي ابراهيم هئا. پٽ جا قطورا سڀ هي هئا، ايلداگا ۽ ابيدا اينوخ، افير، ۽ ڏنا، تحفا کي پٽن جي ڪنڙن پنهنجي ابراهيم ڏنيون. کي اسحاق پٽ پنهنجي ملڪيتن زمين جي اوڀر طرف، اوڀر ۾، حالت جيئري پنهنجي اڃا کان، اسحاق پٽ پنهنجي کي انهن پنجهتر سؤ جيئو، هو جيترا آهن سال جا ڏينهن جا زندگي جي ابراهيم هي موڪليو. ۾ مري ٿيندي ناکام ڀريل، سان ڏينهن ٿي، ماڻهو پوڙهو ۾ پوڙهائپ سٺي ابراهيم ۽ سال. سندس اسماعيل، ۽ اسحاق ڪيو دفن کيس ۽ ويو. ڪيو شامل سان ماڻهن پنهنجي ۽ ويو، جي ممري جيڪا هو، پٽ جو حتي صوحر جيڪو ۾، زمين جي عفرون ۾، غار بيٺي پٽن، هئي، ڪئي حاصل کان پٽن جي حيث ابراهيم جيڪا غار، اها ۽ ميدان اهو آهي، سامهون مرڻ جي ابراهيم هئي. زال جي هن جيڪا کي، ساره ۽ ڪيو، دفن کي ابراهيم هنن اتي ڪوهه واري ڏسڻ اسحاق ۽ ڏني، برڪت کي اسحاق پٽ پنهنجي خدا ته ٿيو ائين پوءِ کان مصري، هاجره کي جنهن هو، پٽ جو ابراهيم جيڪو جا، اسماعيل نسل آهن هي رهيو. وٽ نالا، جا پٽن جي اسماعيل آهن هي ۽ ڄاتو. لاءِ ابراهيم هئي، نوڪرائي جي ساره جيڪا ۽ تبديل، ۽ قيدار، ۽ نايوت، ۽ ڄاول، پهريون جو اسماعيل مطابق، نالن جي نسلن سندن اسماعيل هي قدما. ۽ نافيس، ۽ يتور، ۽ ٿيمان، ۽ چوڊان، ۽ مسي. ۽ دوما، ۽ مسما، ۽ مسام، حڪمران ٻارهن ۾، ڇاونين جي انهن ۽ خيمن جي انهن آهن نالا جا انهن هي ۽ آهن، پٽ جا هو ۽ هئا، سال ستتيهه سؤ سال، جا زندگيءَ جي اسماعيل اهي ۽ مطابق. قومن جي انهن تائين، شور کان حويلات ٿيو آباد هن ويو. ٿي شامل ۾ قوم پنهنجي ۽ ويو، مري ٿي ڪمزور سامهون جي ڀائرن سڀني پنهنجي تائين، وڃڻ ڏانهن اشور آهي سامهون جي مصر جيڪو ٿيو. آباد هن

اسحاق ڄاڻايو. کي اسحاق ابراهيم هو، پٽ جو ابراهيم جيڪو آهن، نسل جا اسحاق هي ۽
 ٽيءَ جي شامي بتوئيل جيڪا ورتو، طور زال کي ريقه هن جڏهن هو، جو سالن چاليهه
 زال پنهنجي اسحاق هئي. پيڻ جي شامي لابان ۽ هو، مان شام ميسوپوٽيميا جيڪو هئي،
 ۽ ٻڌي، دعا جي هن خدا ۽ هئي، بانجه هوءَ ته ڇو ڪئي، دعا کان رب ۾ باري جي ريڪا
 مون طرح اهڙيءَ جيڪڏهن چيو، هن پر تڙڪيا، ۾ هن ٻڄا ٿي. حامله ريڪا زال جي هن
 کي هن رب ۽ وئي. لاءِ ڀڄڻ کان رب هوءَ پوءِ آهي؟ ڇا هي لاءِ مون پوءِ ته آهي، ٿيڻو سان
 هڪ ۽ ٿينديون، جدا مان ڪُڪ تنهنجي قومون به ۽ آهن، ۾ پيٽ تنهنجي قومون به چيو،
 ٻار کي هن ۽ ڪندو. خدمت جي ننڍي وڏو ۽ هوندي، طاقتور وڌيڪ کان قوم ٻي قوم
 ڳاڙهو، ڄاول پهريون اهو پر نڪتو هئا. ٻار ۾ پيٽ جي هن ۽ ٿيا، پورا ڏينهن جا ڄمائن
 ٻاهر پاءُ سندس پوءِ کان ان آءِ رکيو. عيسو نالو سندس هن ۽ ڄمڙو، وارو وارن جيئن سڄو
 رکيو. يعقوب نالو سندس هن ۽ هو، پڪڙيل کي ڪُنڀي جي عيسو هٿ سندس ۽ نڪتو،
 هو ماڻهو هڪ عيسو ۽ وڌيا، نوجوان ڄايو. کين رفقه جڏهن هو، جو سالن سٺ اسحاق
 رهندڙ. ۾ گهر هو، ماڻهو سادو هڪ يعقوب پر ڳوٺاڻو، هو، ڄائندو ڪرڻ شڪار جيڪو
 کي يعقوب ربڪا پر هو، کاتو لاءِ هن شڪار جو هن ته ڇو ڪيو، پيار کي عيسو اسحاق
 ڪيو. پيار

کي مون چيو، کي يعقوب عيسو ۽ آيو. ٿڪل مان ميدان عيسو ۽ ڀڄايو، اسٽيو يعقوب هن
 ادوم نالو سندس سبب انهيءَ آهيان. ٿڪل آئون ته ڇو ڪارائي، مان کاتي پڪايل ڳاڙهي هن
 ۽ وڪڻ. کي مون حق جو ڄمڻ پهريون پنهنجو اڄ چيو، کي عيسو يعقوب ويو. سڏيو
 ڇا حق جو ڄمڻ پهرين هي لاءِ مون پوءِ ۽ آهيان، رهيو وڃي لاءِ مرڻ مان ڏس چيو، عيسو
 پنهنجو عيسو پر کڻي، قسم کيس هن ۽ ڪڻ، قسم کي مون اڄ چيو، کيس يعقوب ۽ آهي؟
 جو دال ۽ ماني کي عيسو يعقوب ڇڏيو. ڪري وڪرو کي يعقوب حق جو ڄمڻ پهرين
 کي حق جي ڄمڻ پهريون عيسو ۽ ويو، هليو ڪري اٿي ۽ پيتو، ۽ کاتو هن ۽ ڏنو، اسٽيو

26

پر هو، ٿيو ۾ وقت جي ابراهيم جيڪو سواءِ، کان ڌڪار اڳوڻي ان پيو، ڌڪار تي زمين ۽ ٿيو، ظاهر ڪي ڪيس رب ويو. ۾ جرارا ڏانهن ملڪ ابي بادشاهه جي فلسطين اسحاق رهائش ۾ زمين هن ۽ ٻڌايان. توکي مان جيڪا رهه، ۾ ڌرتي ان پر وڃ، نه ۾ مصر چيو، بچ تنهنجي ۽ توکي ته چو ڏيندس، برڪت توکي ۽ ٿيندس، گذ سان تنهنجي مان ۽ ڪر، پيءُ تنهنجي مون جيڪا ڪندس، قائم قسم پنهنجي ۽ ڏيندس، زمين سڄي هي ڪي ڏيندس ۽ تارا، جا آسمان جيئن بچ، تنهنجو وڌائيندس آئون ۽ هئي. ڪٿي ڪي ابراهيم سڀ جون زمين ۾ بچ تنهنجي ويندي ڏني برڪت ۽ زمين، سڄي هيءُ ڪي بچ تنهنجي ۽ ڪئي، فرمانبرداري جي آواز منهنجي ابراهيم پيءُ تنهنجي ۾ بدلي جي جنهن قومون. ۾ گرارا اسحاق ضابطا. منهنجا ۽ قانون، منهنجا ۽ حڪم، منهنجا ۽ سنڀالبا، حڪم منهنجا هوءَ چيو، هن ۽ پڇيو، ڪانئس هئي، زال جي هن جيڪا بابت، رفقه ماڻهن جي جاءِ رهيو. ته نه آهي، زال منهنجي هوءَ ته ويو ڊڄي کان چوڻ اهو هو ته چو آهي، پيڻ منهنجي خوبصورت ۾ ڏسڻ هوءَ ته چو ڇڏين، ماري ڪري جي رفقه ڪيس ماڻهو جا جاءِ ڪڏهن جهڪي مان دريءَ بادشاهه جو گرار ابيمليڪ ۽ گذريو، وقت ڊگهو اتي ته ٿيو هئي. ۽ سڏيو ڪي اسحاق ابيمليڪ ڏٺو. ڪيڏندي سان رفقه زال پنهنجي ڪي اسحاق ڏسندي، آهي؟ پيڻ منهنجي هيءَ ته چيو چو تو پوءِ آهي؟ زال تنهنجي هيءَ واقعي ڇا چيو، ڪيس مري مان ڪري جي هن شايد ته سوچيو مان ته چو چيو ائين مون چيو، ڪيس اسحاق نسل منهنجي ته هو ٿورو آهي؟ ڪيو ڇا هي سان اسان تو چيو، ڪيس ابيمليڪ وڃان. پنهنجي ابيمليڪ ها. آندو ڄاڻ نه تي اسان تو ۽ ها، سمهي سان زال تنهنجي ڪو مان

جهي، ڪي عورت جي هن ۽ انسان هن جيڪو ڪو هر چئي، ڏنو، حڪم ڪي ماڻهن سڀني
 مليو، جو ڏيندڙ پيرا سڻ ڪيس ۾ سال ان ۽ پوڪيو، ۾ زمين ان اسحاق ٿيندو. ڏوهه جو موت
 جو تائين ويو، ٿيندو وڏو وڌندو اڳتي ۽ ويو، اُپاريو ماڻهو اهو ۽ ڏني. برڪت ڪيس رب ۽
 فلسطين پر ٿي. زراعت گهڻي ۽ پور جا بڪرين ۽ پور جا رين وٽ ڪيس ٿيو. وڏو گهڻو تمام
 جي پيءُ جي هن نوڪرن جي پيءُ جي هن جيڪي ڪوهه، سڀ ۽ ڪيو. رشڪ سان ڪيس
 ڇڏيو. پري سان زمين ڪي انهن ۽ ڇڏيو، ڪري بند ڪي انهن وارن فلسطين هئا، ڪوتيا ۾ وقت
 ٿي طاقتور گهڻو تمام کان اسان تون ته ڇو وڃ، هليو کان اسان چيو، ڪي اسحاق ابيمليڪ
 ڪئي. رهائش اتي ۽ رهيو، ۾ واديءَ جي گرار ۽ ويو، هليو کان اتان اسحاق ۽ آهين. ويو

هئا، ڪوتيا نوڪرن جي ابراهيم پيءُ جي هن جيڪي ڪوتيا، ڪوهه جا پاڻيءَ اسحاق ٻيهر ۽
 ڏنا نالا ڪي انهن هن ۽ پوءِ، کان مرڻ جي ابراهيم هو ڪيو بند ڪي انهن وارن فلسطين ۽
 ۾ واديءَ جي جرار نوڪرن جي اسحاق ۽ هئا. ڏنا پيءُ جي هن جيڪي مطابق، نالن انهن
 سان چرواهن جي اسحاق چرواها جا گرار ۽ لڌو. ڪوهه جو پاڻي جيئري اتي ۽ ڪوتيو،
 انهن ته ڇو رکيو، نانصافي نالو جو ڪوهه انهن ۽ آهي، جو انهن پاڻي ته چئي اهو وڙهيا،
 به بابت ان هنن پر ٻيو، ڪوهه ڪوتياڻين ٿي روانو کان هتان ڪئي. نانصافي سان ڪيس
 ڪوهه ٻيو کان اتان هن پر، ٿي روانو کان هتان رکيو. دشمني نالو جو ان هن ۽ ڪيو، جهيڙو
 رب هاڻي ته ڇو چئي، جاءِ، کليل رکيو نالو جو هن ۽ وڙهيا، نه ۾ باري جي هن ۽ ڪوتايو،
 آهي. وڌايو ڪي اسان تي زمين ۽ آهي، ڪيو ويڪرو لاءِ اسان

مان چيو، ۽ ۾، رات ان رب ڪيس ٿيو ظاهر ۽ ڏانهن. ڪوهه واري حلف ويو مٿي کان اُتان ۽
 مان ۽ آهيان، سان تنهنجي مان ته ڇو ڊڄ، نه جو، پيءُ تنهنجي جو، ابراهيم خدا آهيان
 هن ۽ ڪري. جي پيءُ تنهنجي ابراهيم، وڌائيندس ڪي بچ تنهنجي ۽ ڏيندس، برڪت توکي
 جي اسحاق ۽ لڳايو، خيمو پنهنجو اتي ۽ سڏيو، نالو جو رب ۽ ٺاهي، گاهه قربان اتي

۽ ويو، وٽ کيس کان گرار ابيميلخ ۽ کوٽيو. کوهه ۾ واديءَ جي گارارا اتي نوڪرن ڇو چيو، کين اسحاق سالار. سڀهه جو فوج سندس فيخول ۽ صلاحڪار، سندس اوخوزات کان پاڻ کي مون ۽ ڪئي نفرت کان مون ته توهان آهيو؟ آيا وٽ مون توهان ڪري اسان چيو، اسان ۽ هو، سان تنهنجي رب ته آهي ڏنو اسان چيو، انهن پر ڇڏيو. موڪلي اسان ٺاهينداسين، عهد هڪ سان تنهنجي اسين ۽ ڏيو، ٿيڻ عهد هڪ ۾ وڃ تنهنجي ۽ جي جنهن ۽ ڪيو، نه سلوڪ سان نفرت سان توهان اسان ته جيئن ڪرڻ، نه خراب گڏ سان سان امن کي توهان اسان ۽ ڪيو، سلوڪ طرح چڱي سان توهان اسان سان طريقي ۽ ڪئي، ضيافت لاءِ انهن هن ۽ آهيو. وارا برڪت طرفان جي رب توهان هاڻي ۽ موڪليو، اسحاق ۽ ڪئي، قسم کي پاڙيسري پنهنجي هڪ هر اٿي، جو صبح جيئن پيئون. ۽ کائون جا اسحاق ۽ ٿيو، ائين ۾ ڏينهن ان ويا. هليا سان سلامتي کان هن اهي ۽ موڪليو، کين پاڻي کي اسان چيو، ۽ هئي، ڪجي هنن جيڪا ٻڌايو ۾ باري جي کوهه ان کيس اچي نوڪر اچ رکيو، کوهه جو قسم نالو جو شهر ان هن ڪري ان سڏيو، قسم کي ان هن ۽ مليو. نه تائين. ڏينهن جي

ڌيءَ جي ختي بيوخ جيڪا ورتو، زال کي يهوديت هن ۽ هو، جو سالن چاليهه عيسو پر هو جهيڙو سان رفقه ۽ اسحاق اهي ۽ هئي. ڌيءَ جي ختي ايلون جيڪا کي، بسمت ۽ هئي، هيون. رهيون ڪري

27

ويون، ٿي ڏنڌلايون کان ڏسڻ اڪيون سندس پوءِ، کان ٿيڻ پوڙهو جي اسحاق ته ٿيو ائين مان ڏس، چيو، هن ۽ پٽ، منهنجا چيو، کيس ۽ سڏيو، کي عيسو پٽ وڏي پنهنجي هن ۽

نٿو ڏينهن جو موت پنهنجي ۽ آهيان، ويو ٿي پوڙهو مان ڏس، چيو، هن ۽ آهيان. هتي ۽ نڪر، ٻاهر ۾ ميدان ۽ ڪمان، ۽ خانو تير وٽ، سامان پنهنجو ڪري تنهن هاڻي ڄاڻان. آڻيو ۽ ٿو، ڪريان پسند مان جيئن کاڌا، لذت لاءِ منهنجي ٺاهيو ۽ ڪر. شڪار لاءِ منهنجي مرڻ منهنجي ڏئي برڪت توکي روح منهنجو جيئن ته کائين، مان جيئن ته لاءِ، منهنجي عيسو ۽ هو، رهيو ڳالهائي سان عيسو پٽ پنهنجي اسحاق جڏهن ٻڌو، ريڪا اڳ. کان چيو، ڪي يعقوب پٽ ننڍي پنهنجي ريڪا ويو. ۾ ميدان ڪرڻ شڪار لاءِ پيءُ پنهنجي رهيو چئي جيڪو آهي، ٻڌو ڳالهائيندي سان عيسو پيءُ تنهنجي ڪي پيءُ تنهنجي مون ڏس، رب توکي مان پوءِ کان کائي جيئن ته ٺاهه، کاڌا لذت لاءِ مون ۽ آڻ، شڪار لاءِ مون هو، ٻڌ، ڳالهه منهنجي پٽ، منهنجا پوءِ، هاڻي اڳ. کان مرڻ منهنجي ڏيان، برڪت اڳيان جي بڪريون سٺيون ۽ نرم به لاءِ مون اتان ويو، ۾ پيڙن ۽ ٿو. ڪريان حڪم توکي مان جيئن ۽ ٿو. ڪري پسند هو جيئن ٺاهيندس، کاڌا لذت لاءِ پيءُ تنهنجي ڪي انهن مان ۽ اڄ، کڻي ڏئي برڪت توکي پيءُ تنهنجو جيئن ته کائيندو، هو ۽ ويندين، کڻي وٽ پيءُ پنهنجي تون وارو وارن عيسو پيءُ منهنجو چيو، ڪي رفقه ماءُ پنهنجي يعقوب اڳ. کان مرڻ پنهنجي مان ۽ چهي، ڪي مون پيءُ منهنجو به ڪڏهن نه آهيان. ماڻهو هموار مان پر آهي، ماڻهو ڪيس ماءُ نه. برڪت ۽ آئيندس، لعنت تي پاڻ ۽ ٿيندس، جهڙو ڪندر حقير اڳيان سندس ويو هو پر آڻ. لاءِ مون وڃي ۽ ٻڌ، آواز منهنجي رڳو ٻار، لعنت، تنهنجو مٿي منهنجي چيو، سندس جيئن ڪيا، تيار کاڌا لذت ماءُ سندس ۽ وٽ، ماءُ پنهنجي آيو کڻي ۽ آيو، کڻي ۽ هو. ڪندو پسند پيءُ

ننڍي پنهنجي هو، ۾ گهر وٽ هن جيڪو کڻي، لباس سٺو جو عيسو پٽ وڏي پنهنجي رفقا ۽ ڳچيءَ پنهنجي ۽ تي هٿن پنهنجي چمڙا جا ٻچن جي بڪرين هن ۽ پائڻايو. ڪي يعقوب پٽ پٽ پنهنجي هيون، ٺاهيون هن جيڪي روتيون ۽ کاڌا لذت هن ۽ رکيا. تي حصي ننڍي جي ڏس، چيو، هن پر پيءُ، چيو، ۽ آيو، کڻي وٽ پيءُ پنهنجي هو ۽ ڏنيون. ۾ هٿن جي يعقوب

عيسو مان چيو، ڪي پيءُ پنهنجي يعقوب ۽ ٻار؟ منهنجا آهين، ڪير تون آهيان، هتي مان ۽ ويهه اُتي هو. چيو ڪي مون تو جيئن آهي ڪيو اهو مون ڄاڻ. پهريون تنهنجو آهيان، پٽ پنهنجي اسحاق ڏئي. برڪت ڪي مون روح تنهنجو جيئن ته ڪاڻو، مان شڪار منهنجي جواب هن وئي؟ ملي جلدي ايتري توکي جيڪا آهي شيءِ ڪهڙي اها ٻار، اي پڇيو، کان ڪي يعقوب اسحاق ڏني. رڪي اڳيان منهنجي خدا رب تنهنجي جيڪا آهي شيءِ اها ڏنو، يا آهين عيسو پٽ منهنجو تون ڇا ته ٻار، ڇهندس، توکي مان ۽ اڄ، ويجهو منهنجي چيو، آهي، جو يعقوب ته آواز چيائين، ۽ ڇهيو، ڪيس ۽ ويو، وٽ اسحاق پيءُ پنهنجي يعقوب نه. جي پاءُ سندس عيسو هٿ سندس ته ڇو سڃاڻيو، نه ڪيس هن ۽ آهن. جا عيسو هٿ پر عيسو پٽ منهنجو تون ڇا چيو، هن ۽ ڏني. برڪت ڪيس هن ۽ هئا، وارا وارن وانگر هٿن شڪار تنهنجي ڪائيندس مان ۽ آڻ، وٽ منهنجي چيو، هن ۽ آهيان. مان چيو، هن ۽ آهين؟ هن ۽ کاڌو، هن ۽ آڻيائين، ڪيس هن ۽ ڏني. برڪت توکي روح منهنجو جيئن ته ٻار، اي مان، ۽ اڄ ويجهو منهنجي چيو، ڪيس پيءُ، سندس اسحاق، ۽ پيتو. هن ۽ آڻيائين، شراب ڪيس بوءِ جي ڪيڙن سندس ۽ ڏنو، ڇمي ڪيس ٿيو، ويجهو جيڪو ۽ ٻار. منهنجا ڇمي، ڪي مون جي ميدان ڀريل جيئن بوءِ، جي پٽ منهنجي ڏس، چيو، ۽ ڏني، برڪت ڪيس ۽ سونگهي، ڀرپوري جي زمين ۽ مان، اوس جي آسمان توکي خدا ۽ ڏني. برڪت مالڪ ڪي جنهن بوءِ، حڪمران ۽ ڪن، خدمت توکي قومون ۽ ڪري. عطا گهڻائي جي شراب ۽ اناج ۽ مان، سجدو توکي پٽ جا پيءُ تنهنجي ۽ ٿي، مالڪ جو پاءُ پنهنجي تون ۽ ڪن، سجدو توکي وارو برڪت ڏني، برڪت توکي جيڪو ۽ آهي، لعنتي ڪري، لعنت توکي جيڪو ڪندا، آهي.

ٿيو، ائين ۽ پوءِ، کان ڪرڻ بند ڏيڻ برڪت ڪي يعقوب پٽ پنهنجي اسحاق ته ٿيو ائين ۽ کان شڪار عيسو پاءُ سندس ۽ نڪتو، کان منهن جي اسحاق پيءُ پنهنجي يعقوب جيئن ۽ اُتي، پيءُ منهنجو چيو، ڪي پيءُ ۽ آندا، ڪي پيءُ پنهنجي ۽ ٺاهيا، کاڌا به پاڻ هن ۽ آيو.

چيو ۽ ڏئي. برڪت کي مون روح تنهنجو جيئن ته کائي، مان شڪار جي پٽ پنهنجي
 پهريون جو، توهان پٽ آهيان مان چيو، پر توهان؟ آهين ڪير سندس، پيءُ اسحاق، کيس
 لاءِ منهنجي جنهن آهي ڪير پوءِ چيائين، ۽ ٿيو، حيران گهڻو تمام اسحاق عيسو. ڄاڻ
 مون ۽ کاتو؟ مان سڀني اڳ کان اچڻ جي توهان مون ۽ آيو، ڪٿي وٽ مون ۽ ڪيو شڪار
 پيءُ پنهنجي عيسو جڏهن ته ٿيو ائين هوندو. وارو برڪت هو ۽ ڏني، برڪت کيس
 پيءُ، اي چيو، ۽ ڇڏيو، روئي سان آواز تلخ ۽ وڏو گهڻو تمام هن ته ٻڌا، لفظ جا اسحاق
 برڪت تنهنجي ۽ اچي سان فريب پاءُ تنهنجو چيو، کانئس کيس ڏي. برڪت به کي مون
 کي مون هن ته چو يعقوب، نالو سندس آهي ويو سڏيو سان انصاف چيو، هن ۽ ويو. ڪٿي
 ۽ آهي، ورتو هن حق جو ڄمڻ پهرين منهنجو آهي، پيرو ٻيون هي ڏس آهي، ڏنو توکو
 ڪا لاءِ مون تو ڇا چيو، کي پيءُ پنهنجي عيسو ۽ آهي. ورتي برڪت منهنجي هاڻي
 کيس مان جيڪڏهن چيو، کي عيسو اسحاق ڏيندي جواب پيءُ؟ آهي، ڇڏي نه برڪت
 سان شراب ۽ اناج ۽ آهن، بڻايا نوڪر جا هن ڀائر سڀ جا هن ۽ آهي، بڻايو مالڪ تنهنجو
 کي پيءُ پنهنجي عيسو ٻار؟ منهنجا ڪندس، ڇا لاءِ تنهنجي پوءِ ته آهي، ڏنو سهارو کيس
 اسحاق پيءُ. ڏيو، برڪت به کي مون پيءُ؟ آهي، برڪت ئي هڪ فقط وٽ توهان ڇا چيو،
 پيءُ سندس اسحاق ڏيندي، جواب پيو. روئي سان آواز وڏي عيسو ۽ ويو، پر جي سان ڌڪ
 شبنم جي آسمان مٿان ۽ ٿيندي، رهائش تنهنجي مان ٿورائي جي زمين ڏس، چيو، کيس
 ٿيندو ائين پر ڪندو، خدمت جي پاءُ پنهنجي تون ۽ جيئندو، تي تلوار پنهنجي تون ۽ مان.
 ڇڏيندو. لاهي ۽ ٽوڙي مان گچيءَ پنهنجي جوڙ سندس تون جڏهن

۽ هئي، ڏني کيس پيءُ سندس جيڪا ڪاٿيو، م باري جي برڪت ان سان يعقوب عيسو ۽
 پنهنجي مان ته اچن، ويجهڙا ڏينهن جا ماتم جي پيءُ منهنجي چيو، م دل پنهنجي عيسو
 ٻڌايون ڳالهيون جون عيسو پٽ وڏي جي هن کي ريڪا ڇڏيان. ماري کي يعقوب پاءُ
 تنهنجو ڏس، چيو، کيس ۽ سڏيو، کي يعقوب پٽ ننڍي پنهنجي موڪلي پيغام هن ۽ ويون،

آواز منهنجي ٻار، اي ڪري، تنهن هاڻي آهي. رهيو ڏئي ڌمڪي جي مارڻ توکي عيسو پاءُ
 ڪجهه گڏ ساڻس ۽ ۾. حران وٽ لابان پاءُ منهنجي وڃ، ڀڄي ڏانهن ميسوپوٽيميا اٿي ۽ ٻڌ،
 ۽ وڃي، هتي کان تو غصو جو پاءُ تنهنجي ۽ ٿئي. ختم غضب سندس جو تان رهه، ڏينهن
 اتان توکي آئون موڪليندي ۽ آهي، ڪيو سان هن توهان جيڪو وڃي وساري هو
 محروم ۾ ڏينهن ئي هڪ کان ٻارن ٻنهي پنهنجي آئون جو ٿئي نه ڪڏهن ته گهرائيندس،
 ڏيئرن جي پٽن جي حيثت کان زندگيءَ پنهنجي مان چيو، ڪي اسحاق ريبڪا وڃان. ٿي
 ڪي مون ته وٺندو، زال مان ڏيئرن جي زمين هن يعقوب جيڪڏهن آهيان، ٿڪل ڪري جي
 فائدو؟ ڇا جو جيئڻ

28

جي ڪنعانين تون چيو، ڏيندي حڪم ڪيس ۽ ڏني، برڪت ڪيس سڏي، ڪي يعقوب اسحاق
 جيڪو ۾، گهر جي بيتوئيل ڏانهن، ميسوپوٽاميا وڃ ڀڄي اُتي وٺيندين. نه زال مان ڏيئرن
 جيڪو مان، ڏيئرن جي لابان وٽ، زال لاءِ پاڻ کان اُتان ۽ آهي، پيءُ جو ماءُ تنهنجي
 گهڻو توکي ۽ وڏائي، توکي ۽ ڏني، برڪت توکي خدا منهنجو پر آهي. پاءُ جو ماءُ تنهنجي
 منهنجي جي، ابراهام برڪت توکي ڏني ۽ ٿيندين. ۾ گڏجائين جي قومن تون ۽ ڪري،
 تنهنجي زمين وٺين ۾ وراثت ته پٺيان، تنهنجي ڪي ٻچ تنهنجي ۽ توکي جي، پيءُ
 هو ۽ موڪليو، ڪي يعقوب اسحاق ڏني. ڪي ابراهام خدا جيڪا جي، پرديسيءَ
 جيڪا پاءُ، جو رفقه هو، پٽ جو سرياني بتوئيل جيڪو ويو، وٽ لابان ڏانهن ميسوپوٽيميا
 هئي. ماءُ جي عيسو ۽ يعقوب

ڏانهن شام ميسوپوٽيميا ڪيس ۽ ڏني، برڪت ڪي يعقوب اسحاق ته ڏنو عيسو پر ڏسو

ڪيو، حڪم ڪيس ۽ ڏني، برڪت ڪيس جڏهن وٺي، زال لاءِ پاڻ کان اتان ته موڪليو، ڳالهه جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي يعقوب ۽ وٺندين. نه زال مان ڏيئرن جي ڪنعانين تون چئي، ڏيئرون جون ڪنعان ته ڏٺو اهو عيسو ويو. هليو ڏانهن ميسوپوٽيميا جي شام ۽ ٻڌي، ورتو، ڪي معلوث ۽ ويو، ڏانهن اسماعيل عيسو آهن، خراب اڳيان جي اسحاق پيءُ سندس کان عورتن پنهنجي پيءُ، جي نياڻوٽ جي، پٽ جي ابراهيم هئي، ڌيءُ جي اسماعيل جيڪا طور. عورت علاوه

سُتو، اتي ۽ مليو، سان جاءِ هڪ هو ۽ ويو. ڏانهن حران ۽ نڪتو ٻاهر کان سبع بئر يعقوب ۽ ۽ رکيو، هيٺان جي مٽي پنهنجي ۽ ڪيو، مان پٿرن جي جاءِ هن ۽ هو، ويو لهي سج ته چو مٿو جو جنهن هئي، ٿيل قائم تي زمين ڏاکڻ هڪ ڏس ۽ ڏٺو، خواب هن ۽ سُتو. ۾ جاءِ ان ان مالڪ پر هئا. رهيا لهي ۽ چڙهي تي ان قاصد جا خدا ۽ هو، رهيو پهچي تائين آسمان خدا، جو اسحاق ۽ آهيان، خدا جو ابراهيم پيءُ تنهنجي مان چيو، ۽ هو، ويو ڏٺو سهارو تي ۽ ڪي. اولاد تنهنجي ۽ ڏيندس، توکي مان اها ٿو، سمهين تون تي زمين جيڪا ڊچ، نه تي، اتر ۽ تي، ڏکڻ ۽ تي، سمند ويندو پڪڙجي اهو ۽ رڻ، جي زمين جيئن ٿيندو بچ تنهنجو ڏس، ۽ سان. بچ تنهنجي ۽ قبيل، سڀ جا زمين توسان ويندي ڏني برڪت ۽ تي، اوڀر ۽ تو مان ۽ هلندي، تون به جتي ڪندي، حفاظت ۾ رستي هر ڪي تو آهيان، گڏ سان تو مان سڀ اهو مان جو تيسٽائين ڇڏيندس، نه ڪي تو مان ته چو آئيندس، واپس ۾ زمين هن ڪي ۽ جاڳيو، مان ننڊ پنهنجي جيڪب آهي. ڳالهايو ڪي تو مون جيڪو ڇڏيان نه ڪري ڪيترو چيو، ۽ ويو ڊجي هو ۽ هوس. ڄاڻندو نه مان پر آهي، ۾ جاءِ هن رب چيائين، آهي. دروازو جو آسمان هي ۽ گهر، جو خدا پر آهي نه ڪجهه هي جاءِ! هي آهي ڊچائيندڙ رکيو هيٺان جي مٽي پنهنجي اتي هن ڪي جنهن ڪنيو پٿر اهو ۽ اُٿيو، جو صبح يعقوب ۽ نالو جو جاءِ ان هن ۽ وجهيو. تيل تي چوٽي جي ان ۽ ڪيو، قائم بڻائي ستون ڪي ان ۽ هو، جيڪڏهن چيائين، ڪئي، دعا يعقوب ۽ هو. لوڙ نالو جو شهر ان ۾ اڳ ۽ رکيو، گهر جو خدا

ٿو، هلاڻ مان تي جنهن رکي محفوظ کي مون ۾ رستي هن ۽ هجي، گڏ سان مون خدا رب منهنجي سان نجات کي مون هو ۽ ڏئي، ڪپڙو لاءِ پائڻ ۽ ڏئي، ماني لاءِ ڪاڻڻ کي مون ۽ ستون مون جيڪو پٿر، هي ۽ ٿيندو. خدا منهنجو مالڪ ۽ موٽائي، ڏانهن گهر جي پيءُ تون جيڪي مان شين سڀني ۽ هوندو، گهر جو خدا لاءِ منهنجي اهو آهي، ڪيو قائم طور ڏيندس. توکي آئون حصو ڏهون جو انهن ڏيندين، کي مون

29

شامي بتوئيل جيڪو ڏانهن، لابان ويو، هليو ڏانهن زمين جي طرف اوڀر ڪٿي پير يعقوب ۽ ميدان ڏس، ۽ ڏٺو، هن ۽ هئي. ماءُ جي عيسو ۽ يعقوب جيڪا ڀاءُ، جو رفقه ۽ هو، پٽ جو ڪوهه ان ته ڇو هئا، رهيا ڪري آرام ڀرسان جي ان رڍ جا رڍن تي اتي ۽ هو، ڪوهه هڪ ۾ رڍون سڀ اتي ۽ هو. پٿر وڏو هڪ تي وات جي ڪوهه ۽ هو، ويندو ڏٺو پاڻي کي رڍن مان پٿر ۽ هئا، پياريندا پاڻي کي رڍن ۽ هئا، لاهيندا پٿر تان وات جي ڪوهه اهي ۽ هئا، ٿيندا گڏ توهان پائرو، چيو، کين يعقوب هئا. رکندا ۾ جاءِ جي ان تي وات جي ڪوهه واپس کي ڄاڻو کي لابان توهان ڇا کي، کين پر چيو آهيون. کان حاران اسين چيو، کين آهيو؟ ڪٿان آهي؟ صحتمند هو ڇا چيو، کين هن ٿا. ڄاڻون چيو، انهن آهي؟ پٽ جو ناحور جيڪو ٿا، ۽ آهي. رهي اچي گڏ سان رڍن راحيل ڌيءَ سندس ڏس، ۽ آهي، صحتمند هو چيو، انهن پاڻي کي پيڙن ناهي، وقت جو ٿيڻ گڏ جي ڍورن اڃا آهي، گهڻو ڏينهن اڃا چيو، يعقوب گڏ رڍ سڀ جو تائين ٿينداسين، نه قابل اسان چيو، پر اهي چاريو. کي انهن وڃي ڏئي، اڃا سين. پياريندا پاڻي کي رڍن اسان ۽ ڦيرائين، کي پٿر تان وات جي ڪوهه اهي ۽ ٿين، رڍن جي پيءُ پنهنجي ڌيءَ، جي لابان راحيل، ڏس، ۽ هو، رهيو ڳالهائي سان انهن هو تائين جو ٿيو ائين هئي. چاربندي کي رڍن جي پيءُ پنهنجي هوءَ ته ڇو هئي، رهي اچي گڏ سان

لابان ڀاءُ جي ماءُ پنهنجي ۽ ڪي راحيل ڌيءَ جي لابلان ڀاءُ جي ماءُ پنهنجي يعقوب جڏهن ڀاءُ جي ماءُ پنهنجي ۽ لڙهايو پٽر تان وات جي ڪوهه اچي يعقوب تڏهن ڏٺو، ڪي رين جي ۽ ٻيو. روئي سان آواز بلند ۽ ڏٺو، چمي ڪي راحيل ياقوب ۽ پياريو. پاڻي ڪي رين جي لابلان ٻوڙي ۽ آهي، پٽ جو رفقه هو ته ۽ آهي، ڀاءُ جو پيءُ سندس هو ته ٻڌايو ڪي راحيل هن جي پيڻ پنهنجي لابلان جڏهن جو ٿيو ائين ٻڌايو. مطابق لفظن انهن ڪي پيءُ پنهنجي هن ڪيس ۽ چمي، پاڻي پاڪر ڪيس ۽ ٻوڙيو، لاءِ ملڻ ڪيس هو ته ٻڌو، نالو جو يعقوب پٽ چيو، ڪيس لابلان پوءِ ٻڌايون. ڳالهيون سڀ اهي ڪي لابلان يعقوب ۽ آندو، ۾ گهر پنهنجي رهيو. مهينو هڪ سان هن هو ۽ آهين، مان گوشت منهنجي ۽ مان هڏين منهنجي تون

نه خدمت ۾ مفت ڪي مون تون آهين، ڀاءُ منهنجو تون ته ڇو چيو، ڪي يعقوب لابلان ليه نالو جو وڏي هيون، ڌيئرون به ڪي لابلان آهي؟ ڇا اجر تنهنجو ته ٻڌاءِ ڪي مون ڪندين، سهڻي ۾ صورت راحيل پر هيون، ڪمزور اڪيون جون لياه هو. راحيل نالو جو ننڍي ۽ هو، مان چيو، ۽ ڪئي، محبت سان راحيل يعقوب هئي. خوبصورت گهڻي تمام ۾ ڏسڻ ۽ هئي چيو، ڪيس لابلان لاءِ. راحيل ڌيءَ ننڍي جي توهان سال، ست ڪندس خدمت جي توهان ڏيان، ڪي مرد ٻئي ڪنهن ڪي هن مان ته جي ان بجاءِ ڏيان، توکي ڪي هن مان ته آهي بهتر ٿورن ۾ نظر جي هن اهي ۽ ڪئي، خدمت سال ست لاءِ راحيل يعقوب ۽ رهه. گڏ سان مون مون زال منهنجي چيو، ڪي لابلان يعقوب ڪيو. پيار ڪيس هن ته ڇاڪاڻ هئا، جهڙا ڏينهن سڀني جي جاءِ پر لابلان وڃان. وٽ هن مان جيئن ته آهن ويا ٿي پورا ڏينهن ته ڇو ڏي، ڪي ڪئي ڪي ليئا ڌيءَ پنهنجي هن تڏهن ٿي، شام جڏهن ۽ ڪئي. شادي ۽ ڪيو، گڏ ڪي ماڻهن پنهنجي ڪي ليه ڌيءَ پنهنجي لابلان ٿيو. داخل وٽ هن يعقوب ۽ آندو، وٽ يعقوب پوءِ هئي، ليه اها ڏس، ۽ ٿي، صبح ڏني. طور نوڪرائي ڪي هن ڏني، زلفه نوڪرائي لاءِ راحيل وٽ توهان مون ڇا ڪيو؟ ڇا هي سان مون توهان چيو، ڪي لابلان يعقوب اهڙو ۾ علاقي جي اسان ڏٺو، جواب لابلان ٺڳيو؟ ڇو ڪي مون توهان ۽ ڪئي؟ نه خدمت

۽ ڪر، مڪمل هفتو جو هن ڪري تنهن ڏجي. اڳ کان وڏي ڪي ٽيءَ ننڍي ته ناهي رواج سال ٻيا ست اڃا وٽ منهنجي تون جيڪو ۾، بدلي جي ڪم ان ڏيندس به هيءَ توکي مان ٽيءَ پنهنجي کيس لابلان ۽ ڪيا، پورا ڏينهن ستا جا هن ۽ ڪيو، ائين يعقوب ڪندين. لاءِ هن ڏني، بلهه نوڪرائي پنهنجي ڪي ٽيءَ پنهنجي لابلان ڏني. زال کيس راحيل ۽ ڪيو، پيار وڌيڪ کان ليه ڪي راحيل هن ۽ ٿيو، داخل وٽ راحيل هو ۽ طور. نوڪرائي ڪئي. خدمت سال ست ٻيا کيس هن

پر کوليو، پيٽ جو هن هن تڏهن هئي، وئي ڪئي نفرت کان ليه ته ڏنو خدا رب جڏهن پر رکيو، روبن نالو سندس پر ڏنو، جنم پٽ لاءِ يعقوب ۽ ڪيو، حمل ليه ۽ هئي. بانجهه راحيل مڙس منهنجو هاڻي ڪري تنهن ڏنو، پٽ ڪي مون ۽ ڏني، ذلت منهنجي رب ته ڇو چئيندي، ته ڇو چيو، ۽ ڏنو، جنم پٽ ٻيو لاءِ يعقوب ۽ ڪيو، حمل ٻيهر هن ۽ ڪندو. پيار ڪي مون نالو سندس ۽ آهي، ڏنو به هي ڪي مون ۽ آهي، وئي ڪئي نفرت کان مون ته آهي ٻڌو رب ۾ وقت هن هاڻي چيو، ۽ ڏنو، جنم ڪي پٽ هڪ ۽ ڪيو، حمل اڃا هن ۽ رکيو. شمعون نالو سندس هن ڪري ان آهن، ڏنا پٽ ٽي کيس مون ته ڇو ٿيندو، سان مون مڙس منهنجو لاءِ هن به اڃا هاڻي چيو، ۽ جمايو، پٽ هڪ هن به اڃا پوءِ کان ٿيڻ حمل ۽ رکيو. ليوي ٽي بند ڄمائن ٻار ۽ رکيو، يهودا نالو سندس هن ڪري ان ڪندس، ادا شڪر جو رب مان ويو.

30

۽ ڪيو، حسد کان پيڻ پنهنجي راحيل ۽ هئي، ڏني نه اولاد ڪي يعقوب هن ته ڏنو راحيل ٿي، ڪاوڙيل ويندس. مري مان ته نه، جيڪڏهن ۽ ڏي، ٻار ڪي مون چيو، ڪي يعقوب

کان میوی جي پیت توکي جنهن آهيان، تي جاء جي خدا مان ڇا چيو، کي راحيل يعقوب وڃ، وٽ هن آهي، بلها نوڪرائي منهنجي ڏس، چيو، کي يعقوب راحيل آهي؟ ڪيو محروم کيس هن پوءِ ڪندس. حاصل اولاد مان هن به مان ۽ ڏيندي، جنم تي ڳوڏن منهنجي هوءَ ۽ ڪنيز، جي راحيل بلها، ۽ ويو. وٽ هن يعقوب ۽ ڏنو، طور زال کي بلها نوڪرائي پنهنجي ۽ ڏنو، انصاف کي مون خدا چيو، راحيل پوءِ ڏنو. جنم پٽ لاءِ يعقوب ۽ ڪيو حمل ڪنيز جي راحيل ۽ رکيو. دان نالو جو هن ڪري ان ڏنو، پٽ کي مون ۽ ٻڌي، آواز منهنجي مدد منهنجي خدا منهنجي چيو، راحيل ۽ ڇايو. پٽ ٻيو لاءِ ياقوب ۽ ٿي، حامله وري بلها نالو سندس هن ۽ آهيان، آئي غالب مان ۽ آهي، وڙهيو سان پيڻ پنهنجي مون ۽ آهي، ڪئي ڇوڪري پنهنجي هن ڪري تنهن وٺي، رهجي کان ڄمڻ ٻار هوءَ ته ڏنو ليئه رکيو. نفتالي ليعه جيڪا زلفا، ۽ ويو. وٽ هن يعقوب ۽ ڏنو، طور زال کي يعقوب کي هن ۽ ورتو، کي زلفا سندس هن ۽ ڄا! قسمت چيو، ليه ۽ ڄاتو. پٽ لاءِ يعقوب ۽ ڪيو حمل هئي، نوڪرائي جي ليه ۽ ڄاتو. پٽ ٻيو لاءِ يعقوب ۽ ڪيو، حمل اڃا زلفه ڇوڪري جي ليه ۽ رکيو. جاد نالو سندس هن ۽ سڏينديون، خوشحال کي مون عورتون ته ڇو آهيان، خوشحال مان چيو، مينڊريڪس ۾ ميدان کيس ۽ ويو، ۾ ڏينهن جي فصل جي ڪڻڪ روين رکيو. آشير نالو کي ليه پيڻ پنهنجي راحيل پر آيو، کڻي ڏانهن ليه ماءُ پنهنجي کي انهن هو ۽ مليا، ميوا جا ته آهي نه ڪافي لاءِ تو اهو ڇا چيو، ليا ٿي. مينڊريڪس جا پٽ تنهنجي کي مون چيو، پوءِ، ته چيو، راحيل وندين؟ به مانڊريڪ جا پٽ منهنجي تون ڇا ورتو؟ مڙس منهنجو تو يعقوب پر ٿيو داخل سمهي. سان تو رات اڃ هو ۾ بدلي جي مانڊريڪن جي پٽ تنهنجي ايندين، وٽ مون تون اڃ چيائين، ۽ لاءِ، ملڻ کيس نڪتي ٻاهر ليه ۽ جو، شام مان ميدان ان هو ۽ آهي، ورتو تي پاڙي ۾ بدلي جي مانڊريڪس جي پٽ منهنجي توکي مون ته ڇو ۽ ڏنو. جنم پٽ پنجن کي يعقوب ڪري حمل ۽ ٻڌو، جي ليه خدا ۽ سمهيو. سان هن رات پنهنجي نوڪرائي پنهنجي مون ته ڇاڪاڻ آهي، ڏنو اجر منهنجو کي مون خدا چيو، ليه

حمل اڃا ليه ۽ اجر. آهي مطلب جو جنهن رکيو، يساڪار نالو سندس هن ۽ ڏني، ڪي مڙس ڏنو تحفو سٺو وقت هن ڪي مون خدا چيو، ليه ۽ جاريو. پٽ ڇهون لاءِ يعقوب ۽ ڪيو، هن ۽ آهن، ڄاتا پٽ ڇهه ڪيس مان ته ڇو چونڊيندو، ڪي مون مڙس منهنجو هاڻي آهي، رکيو. دينه نالو جو هن ۽ ڏنو، ڄم ڪي ٽيءَ هڪ هن پوءِ کان ان ۽ رکيو. زبولون نالو سندس هن تي ٿيڻ حمل ۽ ڪوليو. رحم جو هن ۽ ٻڌو، جي هن خدا ۽ ڪي، راحيل خدا پر ڪيو ياد هن ۽ ڇڏي. هڻائي ملامت منهنجي خدا منهنجي چيو، راحيل ۽ ڄائو، پٽ لاءِ يعقوب ڏئي. پٽ ٻيو ڪي مون خدا ڄڻيندي: رکيو، يوسف نالو سندس

آئون ته موڪل، ڪي مون چيو، ڪي لابان يعقوب ڄاتو، ڪي يوسف راحيل جڏهن ته ٿيو ٿي، واپس ٻار منهنجا ۽ عورتون منهنجون وڃان. ڏانهن زمين پنهنجي ۽ ڏانهن جاءِ پنهنجي غلامي ان تون ته ڇو وڃان، هليان آئون ته آهي، ڪئي خدمت توڪي مون بابت جي جن مون جيڪڏهن چيو، ڪيس لابان آهي. ڪئي خدمت توڪي مون جيڪا ٿو، ڄاڻين ڪي اچڻ تنهنجي ڪي مون خدا ته ڇو آهي، ڪيي فال مون ته آهي، ملي فضل اڳيان تنهنجي تون چيو، يعقوب ڏيندس. مان ۽ ڪر، بيان ڪي مون اجرت پنهنجي آهي. ڏني برڪت تي هئا. ڪيترا سان منهنجي ڀور تنهنجا ۽ آهي، ڪئي خدمت ڪيئن توڪي مون ته ٿو ڄاڻين گهڻو ڪري وڌي اهو ۽ هو، ٿورو اهو اڳ، کان اچڻ منهنجي هو وٽ توهان ڪجھ جيڪو آئون ڪڏهن هاڻي پوءِ تي، قدمن منهنجي ڏني برڪت ڪي توهان خدا خداوند ۽ ويو، ٿي چيو، ڪيس يعقوب ۽ ڏيان؟ ڇا ڪي تو چيو، ڪيس لابان ۽ ٺاهيندس؟ گهر لاءِ پنهنجي به مان ته ڪندين، ڳالھ هي لاءِ منهنجي تون جيڪڏهن ڏيندين، نه به ڪجھ ڪي مون تون گذرڻ رڳو سڀ پنهنجون اڄ ڪندس. سنڀال ۽ ڪندس رڪواري جي رين تنهنجي وري ڪر، جدا ري ڦڙيل ۽ تاريدار هر ۾ ٻڪرين ۽ ڪر، جدا ري ڳاڙهي هر ۾ ٻڄڙن کان اتان ۽ ٿي، ته ڇو ٻڌندو، لاءِ منهنجي ۾ ڏينهن اڳتي انصاف منهنجو ۽ هوندو. انعام منهنجو اهو ۾ رين ۽ هجي، نه پٽيدار ۽ ٿلهو ۾ ٻڪرين جيڪو اهو هر آهي، اڳيان تنهنجي انعام منهنجو

ڳالهه تنهنجي چيو، کيس لابان هوندو. ٿيل چوري وٽان منهنجي اهو هجي، نه ڳاڙهو هر ۽ ڪي، بڪرين ڏاڳا ۽ چتل سڀني ۽ ڪي، بڪرن ڏاڳا ۽ چتل ۾ ڏينهن ان هن ۽ ٿيو. مطابق پتن پنهنجي ۽ ڪيو، جدا هو، اچو ۾ انهن جيڪو اهو هر ۽ هو، ڳاڙهو ۾ پيڙن جيڪو اهو وچ جي يعقوب ۽ ۾ وچ جي انهن ۽ هٽايو، رستو جو ڏينهن ٽن هن ۽ ڏنو. ذريعي هٿ جي ۽ چنڊو تازو جو استورڪس لاءِ پاڻ يعقوب ريڊيو. ڪي رين بچيل جي لابان يعقوب پر ۾، لاهيندي، ڪي سائي ۽ چليو، چلڪا اچا ڪي انهن يعقوب ۽ ورتو، جو چنار ۽ جو اخروٽ هئا، چليا هن جيڪي ڏانا اهي هن ۽ برنگ. رنگ چليو، هن جيڪو ٿيو، ظاهر اچو تي چنڊن ڏانا اڳيان جي انهن ته اچن، لاءِ پيئڻ ريڊون جڏهن جيئن ته رکيا، ۾ ٿانون جي ڏيڻ پاڻي ريڊون جڏهن ٿين. حامله ڏسي ڪي ڏانن انهن ريڊون ته اچن، لاءِ پيئڻ اهي جڏهن ۽ هجن، جا رنگ ڳاڙهي ۽ برنگ رنگ سفيد، صاف رين تڏهن هيون، رهيون ڪري حمل وٽ چنڊن ريڊ وارو پتي سفيد اڳيان جي رين ۽ ڪيو، جدا ڪي ڏاڍن يعقوب پر جايا. ٻچڙا وارا ٽڪرا ڪي انهن ۽ ڪيا، جدا ٽولا جا رين مطابق پاڻ لاءِ پاڻ ۽ برنگ، رنگ هر ۾ ڏاڍن ۽ ڪيو، قائم يعقوب رهيون، ٿيون پريون پريون جڏهن ۾ وقت ان پر ٿيو اهو ملايو. نه ۾ رين جي لابان جڏهن پرجن. مطابق جي لئين اهي جيئن ته ۾، حوض اڳيان جي پريون رکيون لنيون ۽ ٿيا. جا يعقوب وارا نشان ۽ ٿيا جا لابان وارا نشان بي پر رکيا، نه هن هئا، چمنڊا ريڊون گدھا ۽ اُٺ نوڪرائيون، نوڪر، ڀنگر، ڍور، گهٽا کيس ۽ ٿيو، مالدار گهٽو تمام ماڻهو اهو مليا.

31

جو پيءُ جي اسان يعقوب ته هئا رهيا چئي جيڪي ٻڌا، لفظ جا پتن جي لابان يعقوب ڪمائي دولت سموري اها هن مان مال جي پيءُ جي اسان ۽ آهي، ويو ڪٿي ڪجهه سڀ

ٽيون ۽ ڪالهه جيئن هو نه طرف جي کيس اهو ڏس، ۽ ڏٺو، منهن جو لابان يعقوب ۽ آهي. ۽ وڃ، موٽي ڏانهن نسل پنهنجي ۽ ۾ زمين جي پيءُ پنهنجي چيو، کي يعقوب رب ڏينهن. جتي سڏيو، ۾ ميدان کي راحيل ۽ ليه يعقوب پر، موڪلائي ٿيندس. گڏ سان تنهنجي مان نه ڏانهن مون اهو ته ڇو منهن، جو پيءُ جي توهان ٿو ڏسان آءُ چيو، کين ۽ هيون. ريون پاڻ توهان پر هو. سان مون خدا جو پيءُ منهنجي پر هو، ڏينهن ٿين ۽ ڪالهه جيئن آهي پر آهي. ڪئي خدمت جي پيءُ جي توهان سان طاقت پوري پنهنجي مون ته ٿا ڄاڻو مون کيس خدا پر بدلائي، پيرا ڏهه اجرت منهنجي هن ۽ ٺڳيو، کي مون پيءُ جي توهان اجر تنهنجو برنگيون رنگ ته چوي طرح اهڙيءَ هو جيڪڏهن ڏٺو. نه پهچائڻ نقصان کي تنهنجو اڇيون ته چوي هو جيڪڏهن پر جمائيندا، برنگيون رنگ ريون سڀ ۽ هونديون، کڏي جانور سڀ جا پيءُ جي توهان خدا ۽ جمائيندا. اڇيون ريون سڀ ۽ هونديون، اجر ته هيون، رهيون ڪري حمل ۾ پيٽ بڪريون جڏهن ٿيو ائين ۽ ڏنا. کي مون اهي ۽ ڇڏيا، رهيا چڙهي تي بڪرين ۽ بڪرين مينڊا ۽ بڪرا ڏس. ۽ ڏٺو، ۾ نند سان اکين پنهنجي مون ۾ خواب مونکي فرشتي جي خدا ۽ هئا. چنڊيل جا رنگ راه ۽ چتل ۽ اڃا جيڪي هئا، ته ڏس ۽ ڏس، مٿي سان اکين پنهنجي چيو، هن ۽ آهي؟ ڇا چيو، مون ۽ يعقوب، چيو، جا رنگ راه ۽ رنگين ۽ ٿاريدار جيڪي آهن، رهيا چڙهي تي بڪرين ۽ ريون مينڊا ۽ بڪرا اهو مان آهي. رهيو ڪري توسان لابان ڪجهه جيڪو آهي ڏٺو مون ته ڇو آهن، وارا ٽڪن مسح ستون اتي لاءِ مون تو جتي ٿيو، ظاهر ۾ جاءِ جي خدا توکي جيڪو آهيان خدا پنهنجي ۽ نڪر، مان زمين هن ۽ اُت، هاڻي ڪري تنهن ڪئي، منت اتي کي مون ۽ ڪيو، ۽ راحيل ڏيندي جواب ٿيندس. گڏ سان تنهنجي مان ۽ وڃ، هل ڏانهن زمين جي پيدائش آهي؟ وراثت يا حصو ڪو ۾ گهر جي پيءُ جي اسان تائين اڃا کي اسان ڇا چيو، کيس ليه ڪيو وڪرو کي اسان هن ته ڇو آهيون؟ ويا ڳڻيا نه وانگر عورتن اجنبي کيس اسان ڇا پيءُ جي اسان جيڪا عزت، ۽ دولت سڀ آهي. ڇڏيو ڪائي کي چانديءَ جي اسان ۽ آهي،

جيڪو هاڻي ڪري تنهن ملندي، ڪي ٻارن جي اسان ۽ ڪي اسان ورتي، ڪسي خدا کان اُنن ٻار پنهنجا ۽ عورتون پنهنجون يعقوب پر، اُتي ڪر. سو آهي، چيو توکي خدا ڪجهه ۾ ميسوپوٽيميا هن جيڪو سامان سڀ پنهنجو ۽ مال، سڀ پنهنجو هن ۽ ويهاريو. تي جي ڪنعان وٽ اسحاق پيءُ پنهنجي ته ويو، کڻي شيون سڀ پنهنجون ۽ هو، ڪيو حاصل بت جا پيءُ پنهنجي راحيل پر ويو، لاءِ ڪٽڻ ڪي رڍن پنهنجي پر لابان وڃي. ۾ زمين ۽ آهي. رهيو ڀڄي هو ته ٻڌائي نه کيس ته لڪايو، کان سرياني لابان يعقوب ڪيا. چوري ڏانهن جبل جي گلعاد ۽ ڪيو، پار درياءَ ۽ کڻي، ڪجهه سڀ سندس ۽ ويو، ڀڄي پاڻ هو هن ۽ آهي. ويو ڀڄي يعقوب ته ويو ٻڌايو ڪي لابان شامي تي ڏينهن ٽئين ٿيو. روانو تعاقب پٺيان سندس تائين رستي جي ڏينهن ستن وٺي، گڏ سان پاڻ ڪي ڀائرن پنهنجن آيو، وٽ لابان سرياني ۾ ننڊ جي رات خدا پر ورتو. پڪڙي ۾ جبل جي گلعاد کيس ۽ ڪيو، يعقوب لابان ۽ ڳالهائين. نه برائي سان يعقوب به ڪڏهن ته بجايو ڪي پاڻ چيو، کيس ۽ جي جلعاد ڪي ڀائرن پنهنجن لابان ۽ لڳايو، تي جبل خيمو پنهنجو يعقوب ورتو، پڪڙي ڪي مون ۽ ويو، ڀڄي ڳجهي ڇو ڪيو؟ ڇا تو چيو، ڪي ياقوب لابان بيهاريو. تي جبل توهان جيڪڏهن قيدي؟ سان تلوار جيئن ويو، وٺي ڪي ٽيئرن منهنجي ۽ ڪيو، چوري بربط ۽ سان ڀولن سان، موسيقي سان، خوشي ڪي توهان آئون ته ها، ڏني اطلاع ڪي مون سمجهيو نه لائق جي ڏيڻ چمي ڪي ٽيئرن ۽ ٻارن پنهنجي ڪي مون ۽ ها. موڪليان سان ته آهي طاقت ۾ هٿ منهنجي هاڻي ۽ آهي. ڪيو ڪم سان بيوقوفيءَ تو هاڻي پر ويو، ته بجاءِ ڪي پاڻ چيو، ڪي مون ڪالهه خدا جي پيءُ تنهنجي پر پهچايان، نقصان توکي تو ته ڇو آهين، ويو تون ڪري تنهن هاڻي ڳالهائين. نه برائي سان يعقوب به ڪڏهن چوري ڇو ديوتا منهنجا تو پر ڪئي، خواهش سخت جي وڃڻ گهر جي پيءُ پنهنجي تون ته سوچيو مون ته ڇو هو، ٻپ ڪي مون چيو، ڪي لابان يعقوب ڏيندي جواب ڪيا؟ چيو، يعقوب آءُ ڪجهه. سڀ منهنجو ۽ وٺين، ڪسي کان مون ٽيئرون پنهنجون ڪڏهن

رهندو، نه جيئرو اڳيان جي پائرن جي اسان هو ڳوليندين، ديوتا پنهنجا تون وٽان جنهن به ڪجهه وٽان کيس هن ۽ وٽ، وٽي ۽ آهي، ڇا مان شين تنهنجي وٽان منهنجي ته سڃاڻ داخل هو. ڪيو چوري ڪي انهن راحيل زال سندس ته هو ڄاڻندو نه يعقوب پر سڃاڻيو، نه جو يعقوب ۽ نڪتو، ٻاهر مان گهر جي ليه ۽ مليو، نه ۽ ڳولهيو، ۾ گهر جي ليه لابان تي ٿيڻ ٿيو. داخل به ۾ گهر جي راحيل هو پر مليو، نه ۽ به، ۾ گهر جي نوڪرائين ٻن ۽ ڳولهيو، گهر تي انهن ۽ ڇڏيو، وجهي ۾ ٿيلن جي سامان جي اُٺ ڪي انهن ۽ ويئي، ڪٿي بت راحيل نٿي اٿي اڳيان جي توهان مان ڪريو، نه ڳرو مالڪ، چيو، ڪي پيءُ پنهنجي هن آءِ ويٺي. مليا. نه بت پر ڳوليو، ۾ گهر سڄي لابان آهي. رواج جي عورتن ڪي مون ته ڇو سگهان، منهنجو چيو، ڪي لابان يعقوب ڏيندي جواب وڙهيو، سان لابان هن ۽ ٿيو، ناراض يعقوب منهنجي تو ته ڇو ۽ ڪيو؟ تعاقب منهنجو تو جو آهي، ڇا گناهه منهنجو ۽ آهي؟ ڇا ڏوهه هتي ڪي ان مليو؟ ڇا مان برتنن سيني جي گهر پنهنجي تو ڳوليا؛ برتنن سڀ جا گهر ڪن. فيصلو ۾ وڃ جي ٻنهي اسان اهي ۽ رڪ، سامهون جي پائرن منهنجي ۽ پائرن پنهنجي تنهنجون ۽ ريون تنهنجون آهيان، گڏ توسان آءُ آهن سال ويهه ڪي مون شيون هي آندو نه ڦاٿل جي جانورن کاڌا. نه مون ميندا جا رڍن تنهنجي ٿيون، نه اولاد بي پڪريون چوريون. جون رات ۽ چوريون، جون ڏينهن هوس ڏيندو واپس کان پاڻ مان توکي، آئون هتي ننڊ مان اکين منهنجي ۽ سان، ٿڌ ۾ رات ۽ رهيس، سڙندو سان گرميءَ ۾ ڏينهن مان خدمت ڪيم ۾، گهر جي توهان آهيان آئون سال ويهه لاءِ مون شيون هي هئي. ويندي توهان ۽ ۾، رين جي توهان سال ڇهه ۽ ۾، بدلي جي ٿيڻن ٻن سال چوڏهن جي توهان ۽ خدا جو ابراهيم پيءُ منهنجي جيڪڏهن سان. پيڙن ڏهن ڪي اجرت منهنجي ڏنو توڪو هجي موڪليو هٿ خالي ڪي مون توهان هاڻي ته ها، هجي نه سان مون خوف جو اسحاق ملامت ڪي توهان ڪالهه ۽ ڏنو، خدا ڪي محنت جي هٿن منهنجي ۽ ذلت منهنجي ها. ڪيو.

منهنجا پٽ ۽ آهن، ٽيئرون منهنجيون ٽيئرون اهي چيو، ڪي جيڪب لابان ڏيندي جواب ۽ آهي، منهنجو ٿو، ڏسين تون جيڪو ڪجهه سڀ ۽ آهن، ڀور منهنجا ڀور اهي ۽ آهن، پٽ ڇا مان ڄاتو، هنن ڪي جن ڪي، ٻارن جي انهن يا ڪي انهن اڄ ۾، ٻاري جي ٽيئرن منهنجين وڃ تنهنجي ۽ منهنجي اهو ۽ ڪريون، عهد هڪ تون ۽ مان اڄ، ڪري تنهن هاڻي ڪندس؟ ۽ منهنجي خدا ڏس ناهي، به ڪو سان اسان ڏس چيو، ڪيس هن پر ٿيندو، گواهي ۾ يعقوب ڪيو. قائم طور ستون ڪي ان ڪٿي، پٽر هڪ يعقوب پر آهي. گواهه ۾ وڃ تنهنجي ٽڪر اتي ۽ ناهيو، ٽڪر هڪ ۽ ڪيا، گڏ پٽر انهن ۽ ڪريو، گڏ پٽر چيو، ڪي پائرن پنهنجي ۽ ٿو. ڏئي گواهي ۾ وڃ تنهنجي ۽ منهنجي اڄ ٽڪر هي چيو، ڪيس لابان ۽ کاتو. کاتو تي ڪي يعقوب لابان سڏيو. ڀير شاهد ڪي ان يعقوب پر سڏيو، ڀير جو شاهدي ڪي ان لابان هي آهي، ڪيو قائم ۾ وڃ تنهنجي ۽ پنهنجي مون جيڪو ستون، هي ۽ ڀير هي ڏس، چيو، گواهي ڀير ويو، رکيو نالو جو ان ڪري ان ٿو، ڏئي گواهي ستون هي ۽ ٿو، ڏئي گواهي ڀير اسين ته ڇو ڏسي، ۾ وڃ تنهنجي ۽ منهنجي خدا چيو، هن جيڪو ڏس، اهو ۽ ٿو. ڏئي ڪندين، ذليل ڪي ٽيئرن منهنجي تون جيڪڏهن وينداسين. ٿي جدا کان ٻئي هڪ به ڪو سان اسان ڏس، وٺندين، عورتون ٻيون گڏ سان ٽيئرن منهنجي تون جيڪڏهن نه ٻار ڏانهن تو مان جيڪڏهن آهي. شاهد ۾ وڃ تنهنجي ۽ منهنجي خدا آهي، نه ڏسندڙ ابراهيم ڪرين. ٻار لاءِ برائيءَ ڪي ستون هن ۽ ٽڪري هن ڏانهن مون تون ئي نه ۽ ڪريان، اسحاق پيءُ پنهنجي يعقوب ۽ ڪري، فيصلو ۾ وڃ جي اسان خدا جو ناحور ۽ خدا جو سڏيو، ڪي پائرن پنهنجن ۽ ڪئي، قرباني تي جبل هن ۽ ڪنيو. قسم مطابق جي خوف جي پيا. سمهي تي جبل ۽ پيتو، ۽ کاتو کاتو هنن ۽

موتي ۽ ڪي، انهن ڏني برڪت ۽ پنهنجي، ڪي ڏيئرن ۽ پٽن ڏنو ڄمي جو، صبح لابان پر اُٿي
ڏانهن. جاءِ پنهنجي ويو هليو لابان پر

جا خدا ۽ ڏٺو، لڳل خيمو جو خدا هن ڏسندي مٽي ۽ ويو، هليو تي رستي پنهنجي يعقوب ۽
جاءِ ان هن ۽ آهي، خيمه جو خدا هي ڏٺو، کين هن جڏهن چيو، يعقوب مليا. کيس فرشتا
رکيو. خيما نالو جو

جي اڏوم ۾، زمين جي سغير موڪليا، قاصد اڳيان پنهنجي ڏانهن عيسو پاءُ پنهنجي يعقوب
تنهنجو ٿو چوي ائين ڪي، عيسو مالڪ منهنجي چئو ائين چئي، ڏنو، حڪم ڪين ۽ ۾. علائقي
ريون، گڏها، ڀور، ڪي مون ۽ ڪيس. دير تائين هاڻي ۽ رهيس، سان لابان يعقوب، خادم
ته موڪليو، لاءِ ڪرڻ اعلان ڪي عيسو مالڪ پنهنجي مون ۽ ٿيون، نوڪرائيون ۽ نوڪر
چئي، آيا، موتي وٽ يعقوب قاصد ۽ ڪري. حاصل فضل اڳيان تنهنجي نوڪر تنهنجو
۽ آهي، رهيو اچي لاءِ ملاقات تنهنجي هو ڏس، ۽ هئاسين، ويا وٽ عيسو پاءُ تنهنجي اسين
ڪي ماڻهن هن ۽ ٿيو، پريشان ۽ ويو ڊجي گهڻو تمام يعقوب آهن. ماڻهو سؤ چار سان هن
چيو، يعقوب ۽ ورهايو. ۾ خيمن ٻن ڪي رين ۽ اُنن ٻڪرين، ۽ هئا، گڏ سان پاڻ جيڪي
چيو، يعقوب ويندو. ٻجي خيمو ٻيو ته ماري، ڪي ان ۽ اچي ۾ خيمي هڪ عيسو جيڪڏهن
جنهن تون مالڪ، اي خدا، جا اسحاق پيءُ منهنجي ۽ خدا، جا ابراهيم پيءُ منهنجي اي
ڪندس، 'پلائي سان تو مان ۽ وڃ، موتي ڏانهن زمين واري ڄمڻ پنهنجي چيو، ڪي مون
خادم پنهنجي توهان جيڪا کان، سچائي سيني ۽ انصاف سيني ڪي مون وڃي ٿي ڪافي
ٻن مان هاڻي پر ڪيو، پار ڪي اردن هن مون سان لئي هن منهنجي ته ڇو ڪئي. سان
ڇو ڇڏايو، مان هٿ جي عيسو مان، هٿ جي پاءُ منهنجي ڪي مون آهيان. ويو ٿي ۾ خيمن
پر تون سان. ٻارن ڪي ماءُ ۽ ماري، نه ڪي مون اچي ڪڏهن ته ٿو، ڊڄان کانئس مان ته
ڪندس، جيان ريل جي سمنڊ ڪي نسل تنهنجي ۽ ڪندس، پلائي توکي مان هو، چيو

کٽي هو تحفا جيڪي ۽ سمهيو، رات اُها اُتي هو پر سگهي. ٿي نه گڻي سبب گهڻائي جيڪا
 بکرا نر سؤ، ٻه بکريون موڪليائين. ڏانهن عيسو پاءُ پنهنجي ۽ ورتائين مان تن هو، آيو
 ڏه، پڙها چاليهه، ڍنگ ٽيهه، ٻار جا انهن ۽ چوسيندڙ اُٺ ويهه، مينڊها سؤ، ٻه ريون ويهه،
 هن ۽ الڳ، الڳ ريهر ڏنو، کي نوڪرن پنهنجي کي انهن اهي هن ۽ ڏه. ٻچا ۽ ويهه، گڏها
 ڏنو حڪم ۽ رکو. فاصلو ۾ وڃ جي رين ۽ هلو، اڳيان منهنجي چيو، کي نوڪرن پنهنجي
 تون چئي: پڇي، توکان ۽ پاءُ، منهنجو عيسو، ملي توکي جيڪڏهن چئي: کي، پهرين
 ڪنهن ٿيون، هلن اڳيان تنهنجي جيڪي شيون اهي ۽ ٿو؟ وڃين ڪٿي ۽ آهين؟ جو ڪنهن
 عيسو مالڪ منهنجي آهن موڪليا تحفا جا يعقوب خادم تنهنجي چونڊو، تون آهن؟ جون
 سڀني ۽ کي، ٽئين ۽ کي، ٻئي ۽ کي، پهرين هن ۽ آهي. پٺيان جي اسان پاڻ هو ڏس، ۽ کي،
 ڳالهايو کي عيسو مطابق لفظ هن چئندي، ڏنو، حڪم کي هلندڙن اڳيان جي رين انهن
 پٺيان جي اسان يعقوب خادم تنهنجو ڏس، چونڊا، توهان ۽ ملي، کي توهان هو جڏهن
 جي هن جيڪي ڪندس خوش سان تحفن منهن جو هن مان چيو، هن ته ڇاڪاڻ ٿو، اچي
 منهن منهنجو هو ته ڇاڪاڻ شايد ڏسندس، منهن جو هن مان پٺيان کان ان ۽ ٿا، هلن اڳيان
 اُن پر اُتي سمهيو. ۾ خيمي رات اها پاڻ هو پر ويا، هليا اڳيان جي هن تحفا ۽ ڪندو. قبول
 ۽ ڪيو. ٻار جو جبوڪ ۽ ورتا، ٻار يارهن پنهنجا ۽ نوڪرائيون، ٻه ۽ عورتون، ٻه هن رات،
 ڪرايو. ٻار کي شين سڀني پنهنجي ۽ ڪيو، ٻار کي نديءَ وهندڙ ڏور ۽ ويو، کٽي کين هن

هن هو ته ڏنو هن وڙهيو. تائين صبح سان هن ماڻهو هڪ ۽ اڪيلو، يعقوب پر ويو رهجي
 ران جي يعقوب ۽ چهيو، کي چوڙائي جي ران جي هن تنهنڪري آهي، نه قابل خلاف جي
 کيس هن ۽ هو. رهيو ڪري ڪشتي سان هن هو جڏهن وئي ٿي حس بي چوڙائي جي
 نه توکي مان چيو، هن پر آهي. وئي ٿي صبح ته ڇو ڇڏ، موڪلي کي مون چيو،
 ڇا نالو تنهنجو چيو، کيس هن ڏيڻ. نه برڪت کي مون تون جيستائين موڪليندس،
 تنهنجو پر ويندو، سڏيو نه يعقوب هاڻي نالو تنهنجو چيو، کيس ۽ يعقوب. چيو، هن آهي؟

ٿيندين. طاقتور سان ماڻهن ۽ آهين، ٿيو طاقتور سان خدا تون ته ڇو ٿيندو، اسرائيل نالو ٿو؟ پڇين نالو منهنجو ڇو تون چيو، هن ۽ ٻڌاء، نالو پنهنجو کي مون چيو، ۽ پڇيو، يعقوب مون ته ڇو صورت، جي خدا سڏيو، نالو جو جاءِ ان يعقوب ۽ ڏني. برڪت اتي کيس هن ۽ جڏهن سج، جو کيس ٿيو گلاب ويو. بچايو روح منهنجو ۽ ڏنو، منهن سان منهن کي خدا جا اسرائيل ڪري هن هو. رهيو لنگڙائي تي ران پنهنجي هو پر روپ، جو خدا ويو گذري جي اڃ آهي، تي ڪولائي جي ران جيڪا وئي، ٿي حس بي جيڪا ڪائيندا، نه رڳ اها پٽ حس بي جيڪا ويو، ڇهيو کي رڳ جي ڪولائي جي ران جي يعقوب ته ڇو تائين، ڏينهن وئي. ٿي

33

چار ۽ هو، رهيو اچي ڀاءُ سندس عيسو ڏس، ۽ ڏنو، کڻي نظر سان اکين پنهنجي يعقوب تي نوڪريائين ٻن ۽ تي، راحيل ۽ تي، ليه کي ٻارن يعقوب ۽ هئا، سان سندس ماڻهو سؤ ۽ راحيل ۽ پوئتي، ٻار جا هن ۽ ليعه ۽ رکيا، پهرين پٽ جا انهن ۽ ڏاسين ٻنهي هن ۽ ورهايو. ڪيائون، سجدو پيرا ست تي زمين ۽ اڳيان، جي انهن وڌيو اڳتي پر هو م. آخر يوسف پاڪر کيس ۽ آيو، پڇي لاءِ ملڻ کيس عيسو ۽ ٿيو. ويجهو جي ڀاءُ پنهنجي هو جو تائين ۽ عورتن عيسو ڏسي مٽي ۽ روئا. ٻئي ۽ چمي، کيس ۽ پيو، ڪري تي گجيءَ سندس پائي تي خادم تنهنجي خدا تي جن ٻار، چيو، هن پر آهن؟ ڇا توکي اهي چيائين، ۽ ڏنو، کي ٻارن ٻار سندس ۽ ليا ۽ ڪيو. سجدو ۽ آيون، ويجهو ٻار جا انهن ۽ ڇوڪريون ۽ آهي. ڪيو رحم هن ۽ ڪيو. سجدو ۽ آيا، ويجهو يوسف ۽ راحيل پوءِ کان انهن ۽ ڪيو، سجدو ۽ آيا، ويجهو ڪئي ملاقات مون سان جن ٿا، رکن تعلق توسان جيڪي آهن ڇا خيما سڀ اهي چيو، عيسو مالڪ. اي ڪري، حاصل مهرباني اڳيان تنهنجي خادم تنهنجو ته چيو، هن پر آهي؟

پر چيو، يعقوب رهي. ئي تنهنجو سو آهي تنهنجو جيڪو ڀاءُ، آهي، گهڻو وٽ مون چيو، قبول تحفا اهي مان هٿن منهنجي ته آهي، لڌو ڳولي فضل اڳيان تنهنجي مون جيڪڏهن تون ۽ ڏسي، منهن جو خدا ڪو جيئن آهي، ڏٺو منهن تنهنجو مون ڪري ان ته ڇو ڪر، آهيان، آيو ڪٿي لاءِ توهان مان جيڪي وٺو، برڪتون منهنجون ٿيندين. خوش سان مون ۽ پريو، زور کيس هن ۽ آهي، ڪجهه سڀ وٽ مون ۽ آهي، ڪيو رحم تي مون خدا ته ڇو مالڪ منهنجو ته، کيس پر چيو هلون. تي رستي سڌي اسان وڃي ڇڏي چيو، ۽ ورتو. هن آهن. تي مون آهن پياريون ڪير جيڪي ڳئون ۽ رڍون ۽ آهن، نازڪ ٻار ته ٿو ڄاڻي مري جانور سڀ ته ٻوڙائيندس، سان زور ڏينهن هڪ ڪي انهن آئون ڪري تنهن جيڪڏهن سفر سان آرام ۾ رستي مان پر وڃي، اڳتي اڳيان جي نوڪر پنهنجي مالڪ منهنجو ويندا. مان جو تائين موجب، پيرن جي مردن نوجوان ۽ آهي، سامهون منهنجي جيڪو ڪندس ماڻهن سان توسان ڏيندس ڇڏي آئون ته، چيو عيسو پهچان. ۾ سعي وٽ مالڪ پنهنجي فضل مليو مون ته ڇو آهي ڪافي هي؟ ڇو چيو، هن پر آهن، سان مون جيڪي مان ۽ ويو. موڙي ڏانهن سعي تي رستي پنهنجي ڏينهن ان عيسو پر مالڪ. اي اڳيان، تنهنجي خيما لاءِ ڍورن پنهنجي ۽ ٺاهيو، گهر لاءِ پاڻ اتي هن ۽ ٿيو، روانو ڏانهن خيمن يعقوب رکيو. خيما نالو جو جاءِ ان هن ڪري انهيءَ ٺاهيائين،

هو جڏهن آهي، ۾ زمين جي ڪنعان جيڪو شهر، جو شڪيم آيو، ۾ سالم جيڪب اهو جو زمين هن ۽ لڳايو. خيمو سامهون جي شهر هن ۽ آيو، موٽي مان شام ميسوپوٽيميا سؤ کان ايمور پيءُ جي شڪيم هو، لڳايو خيمو پنهنجو هن جتي ڪيو، حاصل حصو سڏيو. ڪي خدا جي اسرائيل ۽ ڪئي، قائم گاهه قربان اتي هن ۽ ۾. امنون

جيئن ته نڪتي ٻاهر هئي، ڄاڻي لاءِ يعقوب هن جيڪا ۽ هئي ٿي ۽ جيڪا ڏينا، جو زمين هيوي، هو، پٽ جو ايمور جيڪو شخيم، ۽ ملي. سان ڏيئرن جي ماڻهن مقامي دينه هن ۽ ڪيو. ذليل ڪي هن ۽ سمهيو، سان هن ڪئي، ڪي هن ۽ ڏٺو، ڪي هن حڪمران، هن ۽ ڪيو، پيار ڪي ڪنوار هن ۽ هئي، ٿي ۽ جي يعقوب جيڪا ڏٺو، ڌيان تي روح جي

Shechem said to his father Emmor, saying, مطابق دل جي ڪنوار

Take this girl for me as a wife. دينه ٿي ۽ سندس پٽ جي عمور ته ٻڌو يعقوب

رهيو، خاموش يعقوب پر هئا، ۾ ميدان سان ڀورن سندن پٽ سندا پر ڪيو، ناپاڪ ڪي ته نڪتو ٻاهر ڏانهن يعقوب هو، پيءُ جو سيڪيم جيڪو ايمور، پر اچن. اهي جو تائين ۾ ڏک ماڻهو اهي ٻڌو، انهن جڏهن ۽ آيا، مان ميدان پٽ جا يعقوب پر ڳالهائي. سان کيس هو، ڪيو ڪم شرمناڪ ۾ اسرائيل هن ته ڇاڪاڻ ٿيو، ڏک گهڻو تمام ڪي انهن ۽ ويا، پئجي منهنجو ته، چيو ڪين ايمور ۽ گهرجي. ٿيڻو نه ائين ۽ سان، سمهن سان ٿي ۽ جي يعقوب زال سان هن ڪي هن تنهنڪري آهي، چونڊيو سان دل ڪي ٿي ۽ جي توهان سيڪيم پٽ ٿيڻون جون اسان ۽ ڏيو، ڪي اسان ٿيڻون پنهنجون ڪريو، شاديون سان اسان ۽ ڏيو، اڳيان، جي توهان آهي ويڪري ڏسو زمين ۽ رهو، ۾ وڃ جي اسان ۽ وٺو. لاءِ پٽن پنهنجن ڪي پائرن ۽ پيءُ پنهنجي شخيم ڪريو. حاصل ملڪيت ۾ ان ۽ ڪريو، واپار ۾ ان ۽ رهو، تمام ڏاج ڏينداسين. اسان چئو، توهان به جيڪو ۽ ملان، فضل اڳيان جي توهان مان چيو، ڏيو. طور زال چوڪري هيءُ ڪي مون ۽ چئو، ڪي مون توهان جيئن ڏيندس ۽ وڌايو، گهڻو

ته ڇو چيو، ڪين ۽ ڏنو جواب سان ٺڳيءَ ڪي حمور پيءُ سندس ۽ شخيم پٽن جي يعقوب اسان چيو، ڪين پائر، جا ديناه لاوي، ۽ شمعون ۽ هو. ڪيو ناپاڪ ڪي دينه پيڻ سندن هنن کان ختني جيڪو ڏيڻ، ڪي ماڻهوءَ اهڙي ڪي پيڻ پنهنجي سگهون، ڪري نٿا ڳالهه هي توهان ۽ ويندا ٿي وانگر توهان اسان ۾ هن فقط آهي. ننگ لاءِ اسان اها ته ڇو آهي، سواءِ اسان ٿي ختنو مرد هر جو توهان ۽ ٿيو جيان اسان توهان جيڪڏهن رهنداسين، ۾

وئنداسين، عورتون لاءِ اسان ٿيئون جون توهان ۽ ڏينداسين، ڪي توهان ٿيئون پنهنجون توهان جيڪڏهن پر ٿينداسين. جيئن قوم هڪ اسان ۽ رهنداسين، وٽ توهان اسان ۽ وينداسين. هليا ڪٿي ڪي ڏي ۽ پنهنجي اسان ته جي، ٿيڻ ختنو ته ٻڌندؤ نه ڳالهه جي اسان ڪيائين نه ۽ ٿيا. خوش اڳيان جي سيڪيم پٽ جي ايمور ۽ اڳيان جي ايمور لفظ اهي ۽ هو ۽ هو، دٻايل تي ڏي ۽ جي يعقوب هو ته ڇو ۾، ڪرڻ ڪي لفظ هن ماڻهوءَ جو ان دير سيڪيم پٽ سندس ۽ ايمور پر هو. وارو عزت وڌيڪ کان سڀني ۾ گهر جي پيءُ پنهنجي هي چئندي، ڳالهايو، سان مردن جي شهر پنهنجي ۽ آيا، تي دروازي جي شهر پنهنجي پر ڏيو، ڪرڻ واپار ۾ ان ۽ ڏيو، رهڻ تي زمين گڏ سان اسان ڪي انهن آهن، پسند امن ماڻهو طور زالون لاءِ پنهنجي ٿيئون جون انهن اسين آهي، ويڪري اڳيان جي انهن زمين ڏس اهي ٿيندا جهڙا اسان صرف ۾ هن ڏينداسين. ڪي انهن ٿيئون جون اسان ۽ وئنداسين، ختنو نه هر جو اسان جڏهن ٿين، قوم هڪ جيئن ته رهن، گڏ سان اسان جيڪي ماڻهو، جون آهن ۽ جانور، وارا پيرن چار ۽ ڀور، جا آهن ۽ آهن. ٿيل ختنو پاڻ اهي جيئن ٿئي، اسان اهي ۽ وڃون، ٿي جهڙا آهن اسان ۾ هن رڳو ٿينديون؟ نه جون اسان ڇا ملڪيتون، تي دروازي جي شهر سندن ٻڌي، ڳالهه جي سيڪيم پٽ سندس ۽ ايمور رهندا. گڏ سان ڪرايو. ختنو جو چمڙي پنهنجي مرد هر ۽ ماڻهن، سڀني ڪندڙ واپار

لاوي، ۽ شمعون پٽن ٻن جي يعقوب هئا، ۾ درد اهي جڏهن تي، ڏينهن ٽئين جو ٿيو ائين سان طريقي محفوظ ۾ شهر ۽ ورتي، تلوار پنهنجي هڪ هر هئا، ڀائر جا دینه جيڪي سان وات جي تلوار ڪي سيڪيم پٽ سندس ۽ ايمور هنن ڪيو. قتل ڪي نه هر ۽ ٿيا، داخل پٽ جا يعقوب پر نڪتا. ٻاهر ۽ ورتو، ڪڍي مان گهر جي سيڪيم ڪي دينا ۽ ڪيو، قتل ويو ڪيو عزت بي ڪي دينا پيڻ سندن ۾ جنهن ٿيو، ڪي شهر ۽ ڪئي، چڙهائي تي زخمين جيترا ۽ هئا، ۾ شهر جيترا گدھا، جا انهن ۽ ڀور، جا انهن ۽ بڪريون، جون انهن ۽ هو. عورتن جي انهن ۽ سامان، سمورو جو انهن ۽ ڪي، جسمن سڀني انهن ۽ ورتا. هئا، ۾ ميدان

يعقوب لُٽيو. سو هو، ۾ گهرن ڪجھ جيڪو ۽ هو ۾ شهر ڪجھ جيڪو ۽ ڪيو، قيد ڪي هن مان جيئن ته آهي، ڇڏيو بڻائي جوگو نفرت ڪي مون توهان چيو، ڪي لاوي ۽ شمعون ۽ آهيان، ٿورا ۾ تعداد مان ۾، فرزين ۽ ڪنعانين ويس، ٽي برو لاءِ رهاڪن سڀني جي زمين گهر. منهنجو ۽ مان ويندس، ٽي تباهه مان ۽ ماريندا، ڪي مون ٽي گڏ خلاف منهنجي آهي ڪندا؟ استعمال جهڙو طوائف ڪي پيڻ جي اسان آهي ڇا چيو، انهن پر

35

قربان لاءِ خدا ان اتي ۽ رهه، اتي ۽ وڃ، تي جاءِ جي ايل بيت ۽ اٺ چيو، ڪي يعقوب خدا ڀڄي کان منهن جي عيسو پاءُ پنهنجي تون جڏهن هو، ٿيو ظاهر ڪي تو جيڪو ٺاهه، گاهه اجنبی آهي چيو، هئا ساڻس جيڪي ڪي سڀني ۽ ڪي وارن گهر پنهنجي يعقوب هئین. رهيو ۽ ڪريو، صاف ڪي پاڻ ۽ ڇڏيو، ڪي ڪي انهن آهن ۾ وڃ جي توهان جيڪي ديوتا گاهه قربان لاءِ خدا اتي ۽ ڏانهن ايل بيت مٿي وڃون اچون، اُپري ۽ بدلایو. ڪپڙا پنهنجا ڪي مون جنهن ۽ هو سان مون جيڪو ٻڌو، ۾ ڏينهن جي مصيبت منهنجي جنهن ٺاهيون، ديوتا، پرايا آهي ڏنائون ڪي يعقوب هنن ۽ گذريس. آئون ۾ جنهن بچايو، ۾ رستي ان يعقوب ۽ هئا، ۾ ڪنن جي انهن جيڪي زيور جا ڪنن آهي ۽ هئا، ۾ هٿن جي انهن جيڪي ڪيو. تباهه تائين ڏينهن جي اڃ ڪي انهن ۽ لکايو، هيٺان جي وڻ واقع ۾ شڪيم ڪي انهن انهن ۽ ٿيو، تي شهرن چوڌاري جي انهن خوف جو خدا ۽ ٿيو، روانو کان شڪيم اسرائيل ۽ آهي، ۾ زمين جي ڪنعان جيڪو آيو، ۾ لوزا يعقوب ڪيو. نه تعاقب جو پٽن جي اسرائيل گاهه قربان اتي هن ۽ هئا. گڏ سان هن جيڪي ماڻهو سڀ ۽ پاڻ هو آهي، ايل بيت جيڪو هو جڏهن هو، ٿيو ظاهر کيس خدا اتي ته ڇو رکيو، ايل بيت نالو جو جاءِ ان هن ۽ ٺاهي، هو. رهيو ڀڄي کان منهن جي عيسو پاءُ پنهنجي

وڻ جي بلوط هيٺان جي ايل بيت ۽ هئي، ڪنڌڙ پرورش جي ربقه جيڪا وئي، مري دبور ه
لوڙ کي يعقوب خدا رکيو. بلوط جو ماتم نالو جو ان يعقوب ۽ وئي، ڪئي دفن ڀرسان جي
۽ ڏني. برڪت کي هن خدا ۽ هو، آيو مان مسوپوتيميا جي شام هو جڏهن ٿيو، ظاهر ۾
هوندو، اسرائيل نالو تنهنجو ڀر ويندو، سڏيو نه يعقوب هاڻي نالو تنهنجو چيو، کيس خدا
گهڻا ۽ وڏو آهيان، خدا جو توهان مان چيو، کيس خدا رکيو. اسرائيل نالو سندس هن ۽
مان ڪمر جي توهان بادشاهه ۽ هونديون، مان توهان گڏجاڻيون جون قومن ۽ قومون ٿيو،
آهي، ڏني توکي مان اها هئي، ڏني کي اسحاق ۽ ابراهيم مون جيڪا زمين، اها ۽ نڪرندا.
خدا ڀر ڏيندس. زمين هيءَ مان پٺيان تنهنجي کي نسل تنهنجي ۽ هوندي، تنهنجي اها
هڪ تي جاءِ ان يعقوب ۽ هو. ڳالهائو ساڻس هن جتي ويو، مٽي مان جاءِ ان کان سندس
قرباني جي پيئڻ تي ان هن ۽ هو، ڳالهائو سان هن خدا جتي ڪيو، قائم ستون جو پٿر
ڳالهائو ساڻس خدا جتي سڏيو، نالو جو جاءِ ان يعقوب ۽ وهاريو. تيل تي ان هن ۽ وهائي،
اڳتي کان برج جي گدير خيمو پنهنجو هن مان، ايل بيت يعقوب ڀر هليو ايل. بيت هو،
ٻار راحيل لاءِ، اچڻ ڏانهن افراتا پهتو ويجهو جي چبراتا هو جڏهن جو ٿيو ائين ۽ لڳايو،
جمائي ٻار هوءَ سان سختيءَ جڏهن ڀر ٿيو گذريو. وقت ڏکيو ۾ زچگي کي هن ۽ ڏنو، جنم
ته ٿيو اهو آهي. پٽ توکي به هيءُ ته ڇو رک، حوصلو چيو، کي هن دائي تڏهن هئي، رهي
پنهنجي هن تڏهن هئي، رهي مري هوءَ ته ڇو هئي، رهي ڇڏي روح پنهنجو هوءَ جڏهن
وئي، مري راحيل رکيو. بنيامين نالو جو هن پيءُ ڀر رکيو، پٽ جو درد منهنجي نالو جو پٽ
۽ آهي. لحم بيت هيءَ وئي، ڪئي دفن ۾ رستي جي ميدان جي ڊوڙ گهوڙي جي افراتاهه ۽
قبر جي راحيل جيڪو آهي ستون اهو هي ڪيو، قائم ستون هڪ تي قبر جي هن يعقوب
۽ ويو روبين ته رهيو، ۾ زمين ان اسرائيل جڏهن ٿيو ائين آهي. تائين ڏينهن هن تي
سندس ڳالهه اها ۽ ٻڌو، اهو اسرائيل ۽ سمهيو، سان بلهاس لونڊي جي يعقوب پيءُ پنهنجي
هئا. ٻارهن پٽ جا يعقوب لڳي. بچڙي ۾ نظر

پٽ زبولون. ۽ يساڪار يهوداه، لاوي، شمعون، روبين، جاول پهريون جو يعقوب پٽ: جا لياہ زلفا پر نفتاليم. ۽ دان پٽ، جا راحيل نوڪرائي جي بلهه پر بنيامين. ۽ يوسف جا، راحيل پر هن جيڪي هئا، پٽ جا يعقوب اهي هئا، آشير ۽ جاد هئي، لونڊي جي ليعا جيڪا پٽ، جا جيڪو آيو، ۾ مامري وٽ اسحاق پيءُ پنهنجي يعقوب ٿيا. ۾ ميسوپوٽيميا جي شام کي رهيا اسحاق ۽ ابراهيم جتي ۾، زمين جي ڪنعان آهي حبرون هيءُ آهي، شهر جو ميدان مري ٿيندي ناکام اسحاق ۽ ٿيا. سال اُناسي سؤ جيئو، هن جيڪي ڏينهن، جا اسحاق هئا. پٽن سندس کيس ۽ ڀريل، کان ڏينهن ۽ وڏو ويو، ڪيو شامل سان نسل پنهنجي ۽ ويو، ڪيو. دفن يعقوب ۽ عيسو

36

ڪنعانين ورتيون زالون لاءِ پنهنجي پر عيسو آهي. اڌوم پاڻ جيڪو آهن، نسل جا عيسو هي ڌيءَ جي انا جيڪا اوليما، ۽ هئي، ڌيءَ جي حتي ايلوم جيڪا عاداه، مان: ڌيئرن جي جي نڀاوت ۽ ڌيءَ جي اسماعيل جيڪا کي، بسمت ۽ جي. پٽ جي حوي سبيگون هئي، ايس ڏنو جنم اوليبيما ۽ ڏنو. جنم رعوئيل بسمه ۽ ڏنو، جنم الفاڙ کيس عاداه هئي. پيڻ جي ڪنعان ٿيا کيس جيڪي آهن، جا عيسو پٽ هي کي، ڪوري ۽ کي، ايگلوڻ ۽ کي، ماڻهو، سڀ جا گهر پنهنجي ڌيئرون، پنهنجون پٽ، پنهنجا زالون، پنهنجون عيسو ۾. زمين ڪيو حاصل ۾ زمين جي ڪنعان هن جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ڀور سڀ مال، سمورو پنهنجو هو ويو. هليو مان زمين جي ڪنعان پري کان يعقوب پيءُ پنهنجي عيسو ۽ ويو کڻي سو هو، هنن زمين جي پرديسيءَ جي هنن ۽ لاءِ، رهڻ گڏجي هئا گهڻا ملڪيت مال جا هنن ته لاءِ آباد ۾ جبل جي سعير عيسو سبب. گهڻائيءَ جي ملڪيت مال جي هنن سگهي، نه کڻي کي جي سعير هو، پيءُ جو اڌوم جيڪو آهن، نسل جا عيسو هي آهي. اڌوم پاڻ عيسو ٿيو،

۽ هو، پٽ جو اداس زال جي عيسو جيڪو اليڦاز آهن، نالا جا پٽن جي عيسو هي ۽ م. جبل صوفر، عمر، ٿيمان، ٿيا: پٽ جا الفاڙ هو. پٽ جو بسمت زال جي عيسو جيڪو راگوئيل لاءِ ايليڦاز هن ۽ هو، پٽ جو عيسو جيڪو هئي، لونڊي جي ايليڦاز ٿمنا قيناز. ۽ گوٿوم ناحوت، هئا: پٽ جا رعوئيل هي هئا. پٽ جا اداس زال جي عيسو هي ڄاتو، کي اماليڪ آهن پٽ هي هئي. زال جي عيسو جيڪا هئا، پٽ جا بسمت هي موزء؛ ۽ سومه زارء، ۽ جي، عيسو زال جو، سيبگون هو پٽ جيڪو جي، انا هئي ٽيءَ جيڪا جي، اوليبيماس جي عيسو آهن، اڳواڻ پٽ جا عيسو هي ڪوري. ۽ جيگوم، ۽ جيوس، لاءِ عيسو ڄاتا هن قورح، قائد قناز، اڳواڻ صوفر، اڳواڻ عمر، اڳواڻ ٿيمان، اڳواڻ پٽ: جا ايليڦاز ڄاول پهرين پٽ جا اداس هي آهن، م زمين جي ادوميه قائد جا اليڦاز هي عماليق، قائد گوٿهم، قائد اڳواڻ زاري، اڳواڻ ناحوت، اڳواڻ هو: پٽ جو عيسو جيڪو پٽ، جا راگوئيل هي ۽ آهن. هئا، پٽ جا بسمت هي هئا، م زمين جي ادوم اڳواڻ جا راگوئيل هي موزي. اڳواڻ سومي، سردار هئي: زال جي عيسو جيڪا جي، اوليبيماس پٽ هي هئي. زال جي عيسو جيڪا ۽ ٽيءَ جي انا جيڪا جي، اوليبيماس سردار هي قورح. سردار ييگوم، سردار ييوس، پٽ جا ادوم هي آهن، اڳواڻ جا انهن هي ۽ آهن، پٽ جا عيسو هي هئي. زال جي عيسو انا، سيبگون، سوبال، لوطان، هو: رهندو م زمين جيڪو آهن، پٽ جا حوري سيٿير هي آهن. م. زمين جي ادوم جا، پٽ جي سعير هئا، اڳواڻ جا حورائي هي رسون، ۽ اسار، ۽ دشون، ۽ گولام، هئا: پٽ جا سوبال هي هئي. ٿمنا پيڻ جي لوتان ۽ ٿيا، هيمن ۽ خوري پٽ جا لوتان آهي، عنا هو هي عنا، ۽ اياه آهن، پٽ جا صبعون هي ۽ عمر. ۽ صوفر گيل، مناحت، رهيو چاري جانور جا صبعون پيءُ پنهنجي هو جڏهن مليو، م ريگستان کي يامين جنهن اماداه، آهن: پٽ جا ڏيئون پر هي ٽيءَ جي انا اوليبيما ۽ ڏيئون، هئا، پٽ جا انا هي هو. پٽ، جا رسون پر هي يوڪام. ۽ زوڪام بلعام، هئا: پٽ جا آسار هي هاران. ۽ اٿران اسبان، انا اڳواڻ، سيبگون اڳواڻ، سوبال اڳواڻ، لوتان آهن، اڳواڻ جا خوري هي آهن. آران ۽ اوس

اڳواڻين جي انهن هئا اڳواڻ جا خوري هي ريسون، اڳواڻ اسار، اڳواڻ ديشون، اڳواڻ اڳواڻ،
۾. زمين جي اڏوم ۾

ڪو ۾ اسرائيل جو اڳ کان ان ڪئي، حڪومت ۾ اڏوم جن آهن بادشاهه اهي هي ۽
نالو جو شهر سندس ۽ ڪئي، بادشاهي بعور بن بلق ۾ اڏوم ۽ ڪري. حڪومت بادشاهه
ڪئي. بادشاهي مان، بوسورا جو، زارا پٽ يوبوب بدران سندس ۽ ويو، مري بلق هو. دنابا
مري اسوم ڪئي. بادشاهي مان زمين جي ٽيمانون اسوم بدران سندس ۽ ويو، مري جوباب
ڪي مدين ۾ ميدان جي مواب جنهن ڪئي، بادشاهت باراد بن اداد بدران سندس ۽ ويو،
سندس مان مسريڪاه سملاه ۽ ويو، مري هدد هو. گتيم نالو جو شهر سندس ۽ ماريو،
جيڪو ڪئي، بادشاهي تي جاءِ جي هن سائول ۽ ويو، مري سملاه ڪئي. بادشاهي بدران
اچوبور بدران سندس ۽ ويو، مري سائول آهي. پرسان جي درياءَ جيڪو هو، مان روبروت
پٽ آراد بدران سندس ۽ ويو، مري اچوبور پٽ بللينون ڪئي. بادشاهت بلينون پٽ جو
ميتيبيل نالو جو زال سندس ۽ هو، فوگور نالو جو شهر سندس ۽ ڪئي، بادشاهت باراد
جا اڳواڻن جي عيسو هي هو. پٽ جو مائيزووب جيڪو هئي، تيءَ جي ماترات جيڪا هو،
۾: قومن جي انهن ۽ ۾، علائقن جي انهن موجب، جاءِ جي انهن ۾، قبيلن جي انهن آهن، نالا
اڳواڻ فينون، اڳواڻ هيلاس، اڳواڻ اوهوليپماه، اڳواڻ يٿير، اڳواڻ گولا، اڳواڻ ٽمنا، اڳواڻ
انهن آهن، اڳواڻ جا اڏوم هي زفونن، اڳواڻ مگديئل، اڳواڻ مزار، اڳواڻ ٽيمان، اڳواڻ ڪينز،
آهي. پيءُ جو اڏوم عيسو هي ۾، شهرن ٺهيل ۾ زمين جي قبضي جي

37

يعقوب هي ۽ هو، رهيو ۾ زمين جي ڪنعان پيءُ سندس جتي رهيو، ۾ زمين ان يعقوب

ڪي رين جي پيءُ پنهنجي جيڪو هو، ۾ عمر جي سالن ستر يوسف آهن. نسلون جون
 گڏ، سان پتن جي زلفا ۽ بلها ڪري، هجڻ جوان هو، چاريندو گڏ سان پائرن پنهنجي
 خلاف جي انهن وٽ اسرائيل پيءُ پنهنجي يوسف هيون. زالون جون پيءُ جي هن جيڪي
 ڪندو محبت سان يوسف وڌيڪ کان پتن سيني پنهنجي يعقوب آيو. ڪٿي شڪايت بچڙي
 ڏنو. ٺاهي چوڻو رنگين هڪ کيس هن ۽ هو، پت جو پوڙهائيءَ سندس هو ته چو هو،
 ٿو، ڪري پيار وڌيڪ کان پتن سيني پنهنجي کيس پيءُ سندن ته ڏنو اهو پائرن سندس
 قابل جي ڪرڻ ڳالهه واري امن به ڪا سان کيس هو ۽ ڪئي، نفرت کائڻس هنن ڪري تنهن
 هن ۽ ٻڌايو. ڪي پائرن پنهنجي اهو هن ۽ ڏنو، خواب هڪ يوسف پر ڏسي خواب هئا. نه
 ٻڌي پوليون توهان ته سوچيو مون آهي. ڏنو مون جيڪو ٻڌو ڪي خواب هن چيو، کين
 پوليون جا توهان پر ٿيو، بلند سڌو ۽ اٿيو، ٻولي منهنجو ۽ ۾، وچ جي ميدان آهيو رهيا
 واقعي تون ڇا چيو، کيس پائرن سندس ڪيو. سجدو ڪي ٻولي منهنجي ۽ ويون، ڦري
 وڌيڪ اڃا کيس هنن ۽ ڪندينءَ؟ حڪومت تي اسان واقعي يا ڪندينءَ، راڄ تي اسان
 خواب ٻيو هڪ هن ڪري. جي لفظن سندس ۽ خوابن سندس ڪيو شروع ڪرڻ نفرت
 ڏنو خواب ٻيو هڪ مون ڏس، چيو، ۽ ٻڌايو، ڪي پائرن پنهنجن ۽ پيءُ پنهنجي اهو ۽ ڏنو،
 کيس ٻاڙيو ۽ هئا. رهيا ڪري سجدو ڪي مون تارا يارهن ۽ چنڊ ۽ سج ۾ جنهن آهي،
 ايندا اچي پوءِ ڇا ڏنو؟ توکي جيڪو خواب هي آهي ڇا کيس، چيائين ۽ پيءُ، سندس
 هن پائرن جي هن ڪرڻ؟ سجدو تي زمين توکي پائر، تنهنجا ۽ ماءُ تنهنجي ۽ مان اسين،
 ريون جا پيءُ پنهنجي پائر جا هن رکي. ياد ڳالهه اها پيءُ جي هن پر ڪيو، رشڪ سان
 چيائين؟ نٿا رڍ ۾ شخيم پائر تنهنجا ڇا چيو، ڪي يوسف اسرائيل ۽ ويا. شخيم لاءِ چرائڻ
 چيو، کيس اسرائيل آهيان. مان ڏس، چيو، کيس هن موڪليندس. وٽ انهن توکي مان اچ،
 جي خبرون کيس ۽ ڏي. خبر ڪي مون ۽ آهن، صحتمند ريون ۽ پائر تنهنجا ته ڏس ۽ وچ
 ۽ ڏنو، پڪندي ۾ ميدان کيس ماڻهوءَ ڪنهن ۽ آيو. ۾ شڪيم هو ۽ موڪليو، مان واديءَ

رہيو ڳولي کي پائرن پنهنجن مان چيو، هن پر ڳوليندين؟ ڇا تون پڇيو، کانئس ماڻهوءَ ان هليا کان هتان اُهي چيو، کيس ماڻهوءَ آهن. رهيا چاري کٽي اهي ته ٻڌاءِ کي مون آهيان، پنهنجي يوسف ۽ وڃون، ڏانهن دوٽائيم اچو ته ٻڌو چوندي کي انهن مون ته چو آهن، ويا لڌو. ۾ دوٽائيم کين ۽ ويو، پٺيان جي پائرن

مارڻ کيس هنن ۽ اچي، ويجهو جي کين هو جو اڳ کان ان ڏٺو، کان پري ۾ اڳ کيس هنن رهيو اچي ڏسندڙ خواب اُهو ڏس، چيو، کي ڀاءُ پنهنجي هڪ هر پر کڻي. رٿا بدي جي اڇلائي ۾ ڪڏ هڪ ڪنهن کيس ۽ ڇڏيون، ماري کيس اسان اچو، ڪري تنهن هاڻي آهي. ته ڏسنداسين پوءِ ۽ ڇڏيو، کائي کيس جانور بچڙي ڪنهن ته سين چوندا ۽ ڇڏيون، چيو، ۽ نجاو، مان هٿن جي انهن کيس هن روبين پر ٻڌي ٿيندو. ڇا جو خوابن سندس ڪوهن انهن اڇلايو کيس وهايو، نه رت پر، چيو کين روبين مارون. نه ۾ روح کيس اسان هٿن جي انهن کيس جيئن ته رکو، نه تي کيس هٿ پر آهن، ۾ ريگستان جيڪي ۾ هڪ مان وٽ پائرن پنهنجي يوسف جڏهن ته ٿيو ائين موٽائي. کي پيءُ سندس کيس ۽ ڇڏائي، کان ڪوهه کڻي، کيس ۽ ڇڏيو. لاهي هو، تي هن جيڪو چولو رنگين جو يوسف هنن تڏهن آيو، ته ڏٺو مٿي کڻي اکيون ۽ ويٺا، لاءِ کائڻ ماني هنن هو. نه پاڻي هو، خالي ڪوهه پر اڇلايو، ۾ پريل سان مُر ۽ رال بخور، اُٺ جا انهن ۽ هئا، رهيا اچي مان گلعدا مسافر اسماعيلي ڏسو، هئا. رهيا هلي لاءِ وڃڻ وٺي ڏانهن مصر اهي هئا.

ماري کي ڀاءُ پنهنجي اسان جيڪڏهن آهي، فائدو ڇا چيو، کي پائرن پنهنجي يهودا ۽ وڪرو، کي اسماعيلين انهن کي هن اسان اچو ڇڏيون؟ لڪائي رت سندس ۽ ڇڏيون سندس ۽ آهي. گوشت جو اسان ۽ ڀاءُ جو اسان هو ته چو هجن، نه تي هن هٿ جا اسان کي يوسف آيا کڻي مٿي ۽ ڪڍيو هنن ۽ واپاري، مدياني ماڻهو هئا رهيا گذري ۽ ٻڌو. پائرن يوسف آيا کڻي هنن ۽ ۾. سون ويهن کي اسماعيلين کي يوسف ڪيو وڪرو ۽ مان، ڪوهه

ڦاڙي ڪپڙا پنهنجا هن ۽ ڏٺو، نه ۾ ڪڏ ڪي يوسف ۽ موٽيو، ڏانهن ڪڏ روبين ۾. مصر ڪي ڪٿي وڃان؟ ڪٿي هاڻي مان پر ناهي، ٻار چيو، ۽ موٽيو ڏانهن ڀائرن پنهنجي هو ۽ ڇڏيا. سان رت ڪي ڪپڙي ۽ ڪيو، ذبح ڪي بڪريءَ هڪ جو بڪرين هنن ڪپڙو، جو يوسف پر اسان چيو، ۽ آيا، ڪٿي وٺ پيءُ پنهنجي ۽ موڪليو، ڪپڙو رنگين اهو هنن ۽ ڪيو. گندو ۽ سڃاڻيو کيس ۽ نه. يا آهي ڪپڙو جو پٽ تنهنجي اهو ڇا ته سڃاڻ آهي، مليو هي ڪي ڪنهن آهي، ڇڏيو کائي کيس جانور بچڙي ڪنهن آهي، قميص جو پٽ منهنجي چيو، تي ڪمر پنهنجي ۽ ڇڏيا، ڦاڙي ڪپڙا پنهنجا يعقوب آهي. ڇڏيو ڪسي ڪي يوسف جانور ۽ پٽ سڀ سندس پر ٿيا گڏ ڪيو. ماتم جو پٽ پنهنجي تائين ڏينهن ڪيترن ۽ رکيو، تات ماتم مان ته چئيندي، چاهيو، نه وٺڻ تسلي هن ۽ ڏيڻ، تسلي کيس آيا اهي ۽ ٿيڻرون، مدياني پر روٽيو. کيس پيءُ سندس ۽ ويندس، هيٺ ۾ هيڊس وٽ پٽ پنهنجي ڪندي سردار جيڪو ڪيو، وڪرو ڪي پوٽيفر سرا خواجه جي فرعون ۾ مصر ڪي يوسف ماڻهن هو. باورجي

38

وٽ ماڻهوءَ عدلامي هڪ ۽ آيو، هيٺ کان ڀائرن پنهنجي يهوداه ۾، وقت ان ته ٿيو اهو جو جنهن ڏٺي، ٿيءَ جي ماڻهوءَ ڪنعاني هڪ اتي يهوداه ۽ هو. هيراه نالو جو جنهن پهتو، نالو سندس ۽ ڄاتو، پٽ هڪ ڪري حمل ۽ ويو. وٽ هن ۽ ورتو، کيس هن ۽ هو، شوعا نالو هڪ هن گهڻائيندي ۽ رکيو. اوانان نالو سندس ۽ ڏٺو، جنم پٽ هڪ ڪري حمل ۽ رکيو. ايئر ۽ جاريو. ڪي انهن هن جڏهن هئي، ۾ خسبي هيءَ پر رکيو، شيلوه نالو جو هن ۽ جاريو، پٽ يهودا ايئر، پر ٿيو هو. تامار نالو جو جنهن ورتي، زال لاءِ ايئر ڄاول پهرين پنهنجي يهوداه ڪي اوانان يهودا ڇڏيو. ماري کيس خدا ۽ هو، بچڙو اڳيان جي خداوند پٽ، پهريون جو

ڪر. پيدا اولاد لاءِ پاڻ پنهنجي ۽ ڪر، شادي سان هن ۽ وڃ وٽ زال جي پاڻ پنهنجي چيو،
اندر وٽ زال جي پاڻ پنهنجي هو جڏهن تڏهن ٿيندو، نه کيس ٻچ ته ويو ڄاڻي اهو اونان
ٻري اڳيان جي خدا ڳالهه اها پر ڏئي. نه ٻچ کي پاڻ پنهنجي جيئن ته وهايو، تي زمين ويو،
چڏيو. ماري به کي هن ۽ ڪيو، ڪم اهو هن ته ڇاڪاڻ لڳي،

پٽ منهنجو تائين ويهه، بيواهه ۾ گهر جي پيءُ پنهنجي چيو، کي تamar تيءَ پنهنجي يهودا
پوءِ ويا. مري پائر سندس جيئن مري، به هي ڪڏهن نه چيو، هن ته ڇو ٿي، وڏو شيلوم
زال جي يهوداه ۽ ويا، ٿي گهڻا ڏينهن رهي. ويٺي ۾ گهر جي پيءُ پنهنجي ۽ وٺي هلي تamar
وارن ڪٽڻ اون جي رڍن پنهنجي هو پوءِ، کان ملڻ تسلي کي يهوداه ۽ وٺي، مري شوعا
کي تamar تيءَ پنهنجي هن ۽ ڏانهن. تمنا عدلامي، حيرا ريڍارو سندس ۽ پاڻ ويو، وٽ
آءِ لاءِ. ڪٽڻ ريڍون پنهنجون آهي، رهيو وڃي ڏانهن ٿمنا سسر تنهنجو ڏس، چئي، ٻڌايو،
کي پاڻ هن آءِ لباس، جو اونهار پائي هن کان، پاڻ لباس جا پڻ ويٺو ويٺي لاهي
ڏٺو هن ته ڇو آهن، ۾ رستي جي تمنا جيڪي تي، دروازن جي عينان ويٺي آءِ سينگاريو،
سمجهيو يهودا ڏسي کي هن ۽ ڏني. نه طور زال کيس هن پر آهي، ويو ٿي وڏو شيلوم ته
رستي هن سڃاڻيو. نه کيس هن ۽ هو يڪيو منهن پنهنجو هن ته ڇو آهي، طوائف هوءَ ته
نه هن ته ڇو ڏي، اجازت جي اچڻ وٽ تو کي مون چيو، کي هن ۽ ويو، ڏانهن ان موڙي مان
تون جيڪڏهن ڏيندين، ڇا کي مون تون چيو، هن پر هئي، ڪنوار سندس اها ته هو ڄاڻيو
پر مان. رڍن منهنجي ٻچو جو بڪري موڪليندس توکي مان چيو، هن پر ايندين؟ وٽ مون
چيو، هن پر موڪليندين. تون جو تيستائين ڏيندين، گرو کي مون تون جيڪڏهن چيو، هن
۾ هٿ تنهنجي جيڪا لني ۽ هار، ۽ آڱوٺي، تنهنجي چيو، هن پر ڏيندس؟ کي تو گرو ڪهڙو
وٺي، هلي ۽ اُپري هوءَ ۽ ٿي. ۾ پيٽ کان هن هوءَ ۽ ويو، وٽ هن هو ۽ ڏنو، کيس هن ۽ آهي.
ورتا. پائي ڪپڙا جا ويڙهاپي پنهنجي ۽ چڏيو، لاهي ڪپڙو جو اونهار پي پنهنجو هن ۽
جيئن ته موڪليو، ٻچو هڪ مان بڪرين ۾ هٿ جي چرواهيءَ عدلامي پنهنجي يهودا

جاء ان جيڪي پڇيو کان مردن انهن هن مليو. نه کيس هن پر وئي، واپس گرو کان عورت
 ڪا هتي چيو، انهن ۽ هئي؟ تي رستي ۾ عينان جيڪا آهي ڪٿي طوائف اها هئا، مان
 جا جڳهه ان ۽ مليو، نه کيس مون چيائين، ۽ موٽيو ڏانهن يهودا هو ۽ هئي. نه طوائف
 ٿي نه ائين پر ڪي، انهن رکي هوءَ چيو، يهودا ناهي. ڪنجري ڪا هتي ته ٿا چون ماڻهو
 هيو مليو. نه تو پر آهي، موڪليو ٻڌو جو ٻڪريءَ هي ته مون وڃي. ڪلايو تي اسان جو
 تنهنجي تامار آهي ڪيو زنا چوندي، ڪي، يهودا وئي ڏني خبر اها پوءِ، کان مهينن ٽن پر ٿيو
 ڇڏيو ساڙي ۽ ڪي، هن ٻاهر ڪيو چيو، يهودا مان. زنا هوءَ آهي حامله ڏس، ۽ ڪنوار،
 کان ماڻهوءَ ان مان ڄئي، موڪليو، ڏانهن سُسر پنهنجي وڃي ڪري پر هيءَ هوءَ. وڃي
 زنجير ۽ انگوزي، آهي جي ڪنهن ته سڃاڻ چيو، ۽ آهيان. ۾ پيٽ آهن، شيون هي جا جنهن
 ته ڇو مان، ته نه آهي، چڪي ٿي جائز تامار چيو، ۽ ورتو، سڃاڻي يهودا پر هيءَ. لٽ ۽
 ته ٿيو ائين جاتو. نه ڪي هن وڌيڪ اڃا هن ۽ ڏنو. نه ڪي شيلوه پٽ پنهنجي ڪي هن مون
 ٻار هوءَ جڏهن ته ٿيو ائين هئا. ٻار به ۾ پيٽ جي هن ته هئي، رهي ڏني جنم هوءَ جڏهن
 تي هٿ جي هن وئي، هٿ دائي پر ڪڍيو، اڳتي هٿ پنهنجو ٻار هڪ هئي، رهي جمائي
 تڏهن ڪيو، واپس هٿ پنهنجو هن جيئن نڪرندو. پهريون هي ڄئي، بنڌيو، ٽاڳو ڳاڙهو
 ڀڄي باهه ڪهڙي ڪري جي توهان چيو، هن پر نڪتو، ٻاهر ڀاءُ جو هن تي طور فوري
 هٿ جي جنهن نڪتو، ٻاهر ڀاءُ سندس پوءِ کان ان ۽ رکيو. فارس نالو جو هن ۽ آهي؟ وئي
 رکيو. زارا نالو سندس هن ۽ هو، ڳاڙهو تي

39

جو خانو باورچي ۽ خواجه جو فرعون جيڪو پٽيفرس، ۽ ويو، آندو ۾ مصر ڪي يوسف
 اتي کيس جن ڪيو، حاصل مان هٿن جي اسماعيلين کيس ماڻهو، مصري هڪ هو، سردار

مالڪ مصري پنهنجي هو ۽ هو، ماڻهو ڪامياب هو ۽ هو، گڏ سان يوسف رب ۽ هو. آندو
 هو ڪجهه جيڪو ۽ هو، سان هن مالڪ ته ويو ڄاڻي مالڪ جي هن رهيو. ۾ گهر جي
 اڳيان جي مالڪ پنهنجي يوسف ۽ ڪري. ڪامياب ۾ هٿن جي هن کي ان مالڪ ڪري،
 جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ڪيو، مقرر تي گهر پنهنجي ڪيس ۽ ڪيو. خوش ڪيس ۽ مليو، فضل
 تي گهر جي هن ٿيو قائم هو جڏهن پوءِ ته ٿيو اهو ڏنو. ذريعي هٿ جي يوسف هو، ڪيس
 ڪري جي يوسف کي گهر جي مصري رب تڏهن هيون، وٽ هن جيڪي تي شين سڀني ۽
 زمين جي هن ۽ ۾ گهر ٿي، ۾ ملڪيت مال سموري جي هن برڪت جي رب ۽ ڏني، برڪت
 هو آءِ ڇڏيو، سونپي ۾ هٿن جي يوسف هو، وٽ هن جيڪو ڪجهه سڀ پنهنجو هن آءِ ۾.
 آءِ هو. ڪاٺيندو پاڻ هو جيڪا جي، ماني ان سواءِ هو، ڄاڻندو نه به ڪجهه ۾ باري پنهنجي
 لفظن انهن ته ٿيو ائين ۽ هو. خوبصورت گهڻو تمام ۾ ڏسڻ آءِ هو، سهڻو ۾ شڪل يوسف
 سان مون چيو، ۽ رکيائون، تي يوسف اڪيون پنهنجون زال جي مالڪ سندس پوءِ، کان
 منهنجو جيڪڏهن چيو، کي زال جي مالڪ پنهنجي هن ۽ ٿيو، نه راضي هو پر سمهه.
 آهي وٽ هن ڪجهه جيڪو ۽ ڄاڻي، نٿو به ڪجهه ۾ گهر پنهنجي ڪري منهنجي مالڪ
 نه وڌيڪ کان مون شيءِ به ڪا ۾ گهر هن ۽ آهي، ڏنو ۾ هٿن منهنجي ڪجهه سڀ سو
 جي هن تون ته ڇاڪاڻ تنهنجي، سواءِ آهي، وٺي روڪي شيءِ ڪا کان مون ئي نه ۽ آهي،
 جڏهن ڪريان؟ گناهه اڳيان جي خدا ۽ ڪم، بچڙو هي ڪريان ڪيئن مان ۽ آهين، زال
 سمهي، سان هن ته ٻڌي نه ڳالهه جي هن هن پر رهي، ڳالهائيندي ائين روز سان يوسف هوءَ
 ۾ گهر لاءِ ڪرڻ ڪم پنهنجو يوسف ۽ آيو، ڏينهن هڪ اهڙو پر ڪري. صحبت سان هن يا
 سان مون چئي، پڪڙيو، مان ڪپڙن ڪيس هن ۽ هو. نه به ڪو اندر جي گهر ۽ ٿيو، داخل
 هن جڏهن ويو. نڪري ٻاهر ۽ ويو، پڇي ڇڏي ۾ هٿن جي هن ڪپڙا پنهنجا هن ۽ سمهه،
 هن ۽ ٿيو. ائين ويو، نڪري ٻاهر ۽ ويو پڇي ڇڏي ۾ هٿن جي هن ڪپڙا پنهنجا هن ته ڏنو
 عبراني هڪ لاءِ اسان هن ڏسو، چئيندي، چيو، کين ۽ هئا، ۾ گهر جيڪي سڏيو کي انهن

سان مون چئندي، آيو، طرف منهنجي هو لاءِ، ڪرڻ ٺولي سان اسان آهي، آندو نوڪر ۽ ڪيو بلند آواز پنهنجو مون ته ٻڌو هن جڏهن پر ڪئي. رڙ سان آواز وڌي مون ۽ سمهه، هن ۽ ويو. نڪري ٻاهر ۽ ويو ڇڏي پراسان منهنجي ڪپڙا پنهنجا هو تڏهن ڪئي، رڙ لفظن انهن کيس هن ۽ آيو. ۾ گهر پنهنجي مالڪ جو تائين ڏنا، ڇڏي ڪپڙا وٺ پنهنجي مون آيو وٺ مون اهو آندو، وٺ اسان تو کي جنهن نوڪر عبراني اهو چئي، ڳالهايو، مطابق ته ٻڌو هن جڏهن سمهندس. سان تنهنجي مان چيو، کي مون هن ۽ لاءِ، ڪرڻ ٺوليون کي ڇڏي ڇڏي پراسان منهنجي ڪپڙا پنهنجا هو تڏهن ڪئي، رڙ ۽ ڪيو بلند آواز پنهنجو مون هن جيڪي ٻڌا، لفظ جا زال پنهنجي مالڪ جڏهن ته، ٿيو اهو ويو. نڪري ٻاهر ۽ ويو ڪاوڙيو. سخت هو ته ڪيو، سان مون نوڪر تنهنجي طرح اهڙيءَ چوندي، چيا، کيس

قلعي اُتي قيدي جا بادشاهه جتي ۾ جاءِ ان وجهايو، ۾ قلعي کيس وٺي، کي يوسف مالڪ ۽ کيس ۽ وجهي، رحم پنهنجي مٿان جي هن ۽ هو، گڏ سان يوسف خداوند ۽ آهن. ويا رکيا ۾ ۽ ڏنو، جيلخانو ۾ هٿ جي يوسف سردار جي جيلخاني ۽ ڏنو. فضل اڳيان جي جيلر سردار هو هئا، ڪندا اتي اهي جيڪو ڪجهه سڀ ۽ هئا، ۾ جيلخاني جيڪي کي قيدين سڀني سڀ ته ڇاڪاڻ هو، ڄاڻندو نه به ڪجهه ذريعي جي کيس سردار جو جيل هو. ڪندو پاڻ هو ڪجهه جيڪو ۽ هو، سان سندس رب ته ڇاڪاڻ هو، ذريعي هٿ جي يوسف ڪجهه هو. ڪندو خوشحال ۾ هٿن سندس کي ان رب هو، ڪندو

40

پنهنجي نانڪار وڌي ۽ ساقِي وڌي جي بادشاهه جي مصر پوءِ، کان لفظن انهن ته ٿيو تي سرايون خواجه ٻن پنهنجي فرعون ۽ ڪيو. گناهه خلاف جي بادشاهه جي مصر مالڪ

جاء ان رڪيو، ۾ جيل کي انهن هن ۽ تي، پڄايندڙ ماني مُڪ ۽ تي ڏيندڙ پيالو مُڪ ڪاوڙيو،
 ۽ ڏني، زميواري جي انهن کي يوسف سردار جي جيل ۽ هو. ويو ڪيو بند يوسف جتي ۾،
 ۽ ڏنو، خواب ۾ رات ئي هڪ ٻنهي ۽ رهيا. ۾ جيل ڏينهن ڪيترائي اهي ۽ ٻين، وٽ انهن هو
 قيدخاني جيڪي ڏسڻ، جو خواب جو نانباڻي مکيه ۽ ساقِي مکيه جي بادشاهه جي مصر
 پريشان اهي ۽ ڏنو، کي انهن هن ۽ ٿيو، داخل وٽ انهن جو صبح يوسف هو. هي اهو هئا، ۾
 سان هن ۾ قيد جي مالڪ جي هن جيڪي پڇيو، کان سرائن خواجه جي فرعون هن ۽ هئا.
 اسان چيو، کيس پر هنن آهن؟ اداس اڄ منهن جا توهان جو آهي ڳالهه ڇا چئندي، هئا، گڏ
 جي انهن ڇا چيو، کين يوسف پر ناهي. به ڪو ڪندڙ تعبير جي ان ۽ آهي، ڏنو خواب هڪ
 کي يوسف خواب پنهنجو ساقِي مُڪيه ۽ ٻڌايو. کي مون پوءِ آهي؟ نه ذريعي جي خدا تعبير
 شاخون ٿي ۾ انگور هو. ٻوٽو جو انگور هڪ اڳيان منهنجي ۾ ننڊ منهنجي چيو، ۽ ٻڌايو،
 پيالو جو فرعون ۽ هئا. پڪل گڙجا جا انگور ۽ هئا، ڪڍيل ڪُٺڻ هئي، فلجندڙ اها ۽ هيون،
 جي فرعون پيالو اهو ۽ نچوڙيو، ۾ پيالي کي ان ۽ ورتو، انگور مون ۽ هو، ۾ هٿ منهنجي
 تي اڃا آهن. ڏينهن تي شاخون ٿي آهي: تعبير جي ان هي چيو، کيس يوسف ۽ ڏنو. ۾ هٿ
 تي گري ساقِي سردار تنهنجي توکي ۽ ڪندو، ياد کي عهدي تنهنجي فرعون ۽ آهن، ڏينهن
 مطابق، عهدي اڳوڻي تنهنجي ڏيندين، ۾ هٿ سندس پيالو جو فرعون تون ۽ ڪندو، بحال
 مون ۽ ٿئي، سٺو توسان جڏهن خاطر، پنهنجي کي مون ڪر ياد پر هئين. ساقِي تون جيئن
 ڪڍي مان خاني قيد هن کي مون ۽ ڪندين، ذڪر منهنجو وٽ فرعون ۽ ڪندين، رحم تي
 نه به ڪجهه هتي ۽ مان، زمين جي عبراني مان آيس ويو ڪري چوري ته ڇو ڇڏيندين.
 صحيح هن ته ڏنو سردار جي پاڪري ۽ ۾. ڪوهه هن کي مون اڇلايو انهن پر مون، ڪيو
 تي ته سوچيو مون ۽ ڏنو، خواب هڪ به مون ۽ چيو، کي يوسف ۽ ڪئي، تعبير طرح
 هر ۾ توڪري مٿين پر آهيان. رهيو ڪٿي تي مٿي پنهنجي جون ماني سٺي ٽوڪريون
 کي انهن پڪي جا آسمان ۽ هو، ڪم جو نانڪار ٿو، کائي فرعون جيڪا مان، کاڌي جي قسم

هي چيو، کيس يوسف ڏيندي جواب هئا. رهيا کائي مان ٽوڪري رکيل تي مٿي منهنجي مٿو تنهنجو فرعون ۽ ۾، ڏينهن ٽن اڃا آهن، ڏينهن تي ٽوڪريون، تي آهي: تشریح سندس کان تو گوشت تنهنجو پڪي جا آسمان ۽ لتڪائيندو، تي وڻ کي تو ۽ ويندو، کڻي کان تو سڀني پنهنجي هن ۽ هو، ڏينهن جو جنم جي فرعون جيڪو ۾، ڏينهن ٽئين پر ٿيو کائيندا. نانڪار ۽ عهدي جي ساقِي ۾ وڃ جي نوڪرن پنهنجي هن ۽ ڪئي، ضيافت لاءِ نوڪرن ۽ ڪيو، بحال تي عهدي سندس کي ڪنڌڙ پيالو مکيه هن ۽ ڪيو. ياد کي عهدي جي انهن يوسف جيئن ڏني، ڦاسي هن کي ٺاهيندڙ روٽي مکيه پر ڏنو. پيالو ۾ هٿ جي فرعون ويو. وساري کي هن پر ڪيو، نه ياد کي يوسف ساقِي مُکيه ۽ هئي. ڏني تعبير لاءِ

41

بيٺو تي درياءَ هو ته سوچيو هن ڏنو، خواب هڪ فرعون ته ٿيو اهو پوءِ کان سالن ٻن سنيون ۾ شڪل جيڪي هيون، رهيون اچي مٿي ڳئون ست مان درياءَ جيئن ڏس، ۽ آهي. کان انهن ڳئون ست ٻيون هيون. رهيون چري ۾ آچئي اهي ۽ هيون، چونڊيل ۾ گوشت ۽ پٿريون ۾ گوشت ۽ بدصورت ۾ صورت جيڪي هيون، رهيون اچي مٿي مان درياهه پوءِ ستن ۽ هيون. رهيون چري ويجهو جي ڳئون ٻين تي ڪناري جي درياهه اهي ۽ هيون، ڳئون واري گوشت چونڊيل ۽ واري شڪل سٺي ستن ڳئون، واري گوشت پتلي ۽ بدصورت ۾ ٿڙ هڪ ٻوٽا جا آناج ست ڏس، ۽ ڏنو، خواب ٻيو هن ۽ اُٿيو. فرعون ۽ ڇڏيو، کائي کي انهن ٻوٽا جا آناج سڙيل سان واءِ ۽ ٿلها ست ڏس، ۽ سنا. ۽ چونڊيل هئا، رهيا اچي مٿي کي ٻوٽن ڀرپور ۽ چونڊيل ستن ٻوٽن، سڙيل سان واءِ ۽ پتلن ستن ۽ هئا. رهيا اُڀري گڏ سان ۽ ٿيو، پريشان دل جو هن ۽ ٿيو صبح هو. خواب اهو ۽ جاڳيو فرعون پر ڇڏيو، نگلي کين فرعون ۽ سڏيو، کي عقلمندن سڀني ۽ ڪنڌڙن تفسير مصري سڀني هن موڪلائي

مکيه ۽ سگهي. ٻڌائي ڪي فرعون کي ان جيڪو هو نه به ڪو پر ٻڌايو، خواب پنهنجو تي نوڪرن پنهنجي فرعون ٿو. ڪريان ياد گناهه پنهنجو مان اڄ چيو، ڪي فرعون ساقي نانڀائي سردار ۽ ڪي مون رکيو، ۾ قيد ۾ گهر جي باورچي سردار ڪي اسان ۽ ويو، ڪاوڙجي مطابق خواب پنهنجي هڪ هر هو، ۽ مان ڏٺو، خواب ۾ رات ئي هڪ ٻنهي اسان آ ڪي. اسان ۽ جو، باورچي مکيه عبراني، نوڪر نوجوان هڪ سان اسان هو اتي پر هو ڏٺو. اسان ئي تيئن ڏني، تعبير ڪي اسان هن جيئن ٿيو، ائين ڏني. تعبير ڪي اسان هن ۽ ٻڌايو، کيس پر موڪليو وئي. ڏني ڦاسي ڪي هن ۽ ويو، ڪيو بحال تي عهدي منهنجي ڪي مون ٿيو، هنن ۽ چنڊيو، کيس هنن ۽ ڪڍيو، مان قيدخاني کيس هنن ۽ ڪي، يوسف سڏيو فرعون، ڏٺو خواب هڪ مون چيو، ڪي يوسف فرعون آيو. وٽ فرعون هو ۽ بدليو، لباس سندس آهي ٻڌو ۾ باري تنهنجي مون پر سگهي، ڪري تعبير جي ان جيڪو ناهي به ڪو ۽ آهي، جواب ڪي فرعون يوسف ٿو. سگهين ڪري تعبير جي انهن ٻڌي خواب تون ٿا، چون ته ڪي يوسف فرعون ويندو. ڏٺو نه جواب جو ڀلائي جي فرعون سواءِ کان خدا چيو، ڏيندي درياءَ جيئن ۽ آهيان. بيٺو تي ڪنڌ جي درياهه مان ته سوچيو مون ۾ ننڊ منهنجي چيو، ۽ هيون، چونڊيل ۾ گوشت ۽ سنيون ۾ شڪل جيڪي هيون، رهيون نڪري ڳئون سٿ مان اُڀري مان درياهه پٺيان جي انهن ڳئون ٻيون ستن ڏس، ۽ هيون. رهيون چري ۾ آچئي هيون، پتليون ۾ گوشت ۽ هيون، بدصورت ۽ خراب ۾ شڪل جيڪي هيون، رهيون کائي ۽ هيون. ڏٺيون نه بدصورت وڌيڪ اهڙيون ۾ زمين جي مصر سڄي مون جهڙيون پهرين، جيڪي ڪي، ڳئون ستن انهن هيون، ٿلهيون ۽ بدصورت جيڪي ڳئون، ستن ويا اهي ته ڇو ٿيا، نه واضح پر ٿيا، داخل ۾ پيٽ جي انهن اهي ۽ هيون. چونڊيل ۽ سهڻيون پر هو، ۾ شروعات جيئن هو، بدصورت نظارو جو انهن ۽ هئا، ٿيا داخل ۾ پيٽ جي انهن تي هڪ ٻوٽا ست جيئن ۽ ڏٺو، ٻيهر ۾ ننڊ پنهنجي مون ۽ پيس. سمهي مان پوءِ کان جاڳڻ ويجهو جي انهن ٿيل، تباهه سان واءِ ۽ پتلا ٻوٽا ست پر ٻيا سٺا، ۽ ڀريل هئا، رهيا اڀري تي

پريل ۽ ستن ستن انهن بُڪن جي ٻوٽن ٿيل تباھه سان واءُ ۽ ٿلهن ستن ۽ هئا. رهيا اُپري جيڪو هو نه به ڪو ۽ چيو، ڪي ڪندڙن تعبير مون ڪري تنهن ننگيو، ڪي بُڪن جي ٻوٽن ڏٺي. خبر جي ان ڪي مون

وارو ڪرڻ خدا ڪجهه جيڪو آهي؛ هڪ خواب جو فرعون چيو، ڪي فرعون يوسف ۽ ۽ آهن، سال ستن ڳئون، سنيون ستن جيڪي آهي. ڏيکاريو ڪي فرعون هن اهو آهي، ست جيڪي ۽ آهي. هڪ خواب جو فرعون آهن، سال ستن ٻوٽا، جا اناج سٺا ستن جيڪي واءُ ۽ پتلا ست جيڪي ۽ آهن، سال ست آهي آهن، چڙهندڙ پٺيان جي انهن ڳئون پتليون جيڪو پر هوندا. سال ست جا ڏکار آهي آهن، سال ست آهي آهن، ٻوٽا ٿيل تباھه سان ڪي فرعون هن ٿو، ڪري خدا جيڪو ڪجهه سڀ اهو آهي، چيو ڪي فرعون مون لفظ ۾. زمين جي مصر سڄي جا خوشحالي وڌي آهن رهيا اچي سال ست ڏس، آهي. ڏيکاريو ۾ مصر سڄي جيڪا ڀرپوري ويندا وساري ۽ پوءِ، کان انهن جا قحط سال ست پر ايندو ان ويندي، سڃاڻي نه تي زمين خوشحالي اها ۽ ڪندو. تباھه ڪي زمين قحط ۽ ٿيندي، جي فرعون هوندي. سخت گهڻي تمام اها ته ڇو ايندي، پوءِ کان ان جيڪا ڪري جي ڪال ۾ ڪرڻ ڪي ان خدا ۽ ٿيندو، سڄو لفظ جو خدا ته ڇو ۾، باري جي ٿيڻ پيرا به جي خواب جي مصر کيس ۽ ڳولي، ماڻهو سمجهدار ۽ عقلمند هڪ ڪري تنهن هاڻي ڪندو. جلدي ڏيو، ڪرڻ مقرر حاڪم تي زمين ڪي هن ۽ ڏيو ڪرڻ اهو ڪي فرعون ۽ ڪر. مقرر تي زمين ڏيو. ڪرڻ گڏ پيداوار سڀ جي زمين جي مصر جي سالن ستن جي خوشحالي ڪي انهن ۽ فرعون وڃي ڪيو گڏ اناج ۽ جو، سالن ستن وارن اچڻ ستن انهن کاتو سڀ ڪن گڏ آهي ۽ محفوظ ۾ زمين جيڪو کاتو اهو ۽ وڃي. ڪيو محفوظ ۾ شهرن کاتو هيٺ، هٿ جي ۽ ٿيندي، ۾ زمين جي مصر جيڪا ٿيندو، لاءِ ڪال جي سالن ستن اهو آهي، ويو ڪيو سڀني سندس ۽ اڳيان جي فرعون لفظ اهو پر ٿيو خوش ٿيندي. نه تباھه ۾ ڪال زمين اڳيان. جي نوڪرن

خدا ۾ جنهن ڳوليندا، نه ماڻهو اهڙو اسين ڇا چيو، ڪي ڏاسن ٻانهن سڀني پنهنجي فرعون ۽ آهي، ڏيکاريو ڪجهه سڀ هي توکي خدا ته جڏهن چيو، ڪي يوسف فرعون آهي؟ روح جو ۽ هوندين، تي گهر منهنجي تون ناهي. ماڻهو به ڪو سمجهدار ۽ عقلمند وڌيڪ کان تو وڌيڪ کان تو مان ۾ تخت سواءِ ڪندا، فرمانبرداري ماڻهو سڀ منهنجا تي وات تنهنجي مقرر تي زمين جي مصر سڄي توکي مان اڄ ڏس، چيو، ڪي يوسف فرعون هوندس. رڪي تي هٿ جي يوسف ڪي ان لاهي، انگوزي مان هٿ پنهنجي فرعون ۽ ٿو. ڪريان طوق جو سونهن چوڌاري جي ڳچيءَ سندس ۽ پائيندو، چوڳو جو سُتي کيس ۽ ڇڏيو، ڪيو، اعلان اڳيان سندس منادي هڪ ۽ ويهاريو، تي رت ٻئي پنهنجي کيس ۽ ڇڏيو. رڪي آهيان، فرعون مان چيو، ڪي يوسف فرعون ڪيو. مقرر تي زمين جي مصر سڄي کيس ۽ فرعون ۽ ڪٽندو. نه هٿ پنهنجو تي زمين جي مصر سڄي ماڻهو به ڪو بغير تنهنجي هئي، ڌيءَ جي پيٽيفري جيڪا اسپينيٽ، کيس ۽ رکيو، پسونٽومفانيچ نالو جو يوسف هو جڏهن هو، جو سالن ٽيهه يوسف ڏني. طور زال کيس جي، پادري جي هيليوپوليس سڄي ۽ نڪتو، کان منهن جي فرعون يوسف پر بينو، اڳيان جي بادشاهه جي مصر فرعون ستن هن ۽ ڪيا. پيدا ٻوٽا ۾ خوشحالي جي سالن ستن زمين ۽ گذريو. ۾ زمين جي مصر کاتو ۾ شهرن ۽ هئي، خوشحالي ۾ زمين جي مصر ۾ جن ڪيو، گڏ کاتو سڄو جو سالن جيئن ڪيو، گڏ اناج يوسف ۽ رکيو. ۾ ان کاتو جو ميدانن جي چوڌاري جي شهر هر رکيو؛ جو ان ته ڇاڪاڻ سگهيو، ٿي نه ڳڻيو ڪي ان جو قدر ايتري گهڻو، تمام ريل، جي سمنڊ هو. نه انگ ڪو

اسنت کيس ڪي جن اڳ، کان اچڻ جي سالن ستن جي ڏڪار ٿيا، پت به ڪي يوسف پر پنهنجي يوسف هو. پادري جو هيليوپولس جيڪو هئي، ڌيءَ جي پوٽيفرا جيڪا چايو، منهنجي ۽ محنت سموري منهنجي ڪي مون خدا ته ڇو رکيو، منسي نالو جو جاول پهرين مون خدا ته ڇو سڏيو، افرائيم هن نالو جو ٻئي پر ڇڏيو. وساري (ڏک) سموري جي پيءُ

جي مصر جيڪي جا، خوشحالي سال ستن ويا گذري وڌايو. ۾ زمين جي ذلت منهنجي کي سڄي ۽ هو، چيو يوسف جيئن اچڻ، ٿيو شروع ڏڪار جو سالن ستن ۽ هئا. ٿيا ۾ زمين بکايو، زمين جي مصر سڄي ۽ هئي. ماني ۾ زمين سڄي جي مصر ۾ پيو، ڏڪار ۾ زمين يوسف چيو، کي مصرين سڀني فرعون ۾ روئي، ۾ باري جي ماني ڏانهن فرعون ماڻهو ۾ جي ٿرتيءَ سڄي ڏڪار ۽ ڪريو. اهو چوي، کي توهان هو ڪجهه جيڪو ۽ وڃو، ڏانهن لڳو. وڪڻڻ کي مصرين سڀني ۽ ڪوليو کي گودامن جي اناج سڀني يوسف ۽ هو، تي منهن قحط ۾ زمين سڄي ته ڇاڪاڻ لاءِ، ڪرڻ خريد اناج کان يوسف آيا، ۾ مصر علائقا سڀ ۽ هو. چڪو ٿي غالب

42

ڏسو، آهيو؟ بيٺا بيڪار ڇو کي، پٽن پنهنجي چيو ۾، مصر وڪرو آهي ته يعقوب ۾ ڏسي جيئن ته ڪريو، خريد کاتو ٿورو لاءِ اسان ۽ وڃو اتي آهي، اناج ۾ مصر ته آهي ٻڌو مون مرون. نه ۽ رهون جيئرا اسين

يوسف جيڪو کي، بنيامين ۾ ويا. هيٺ لاءِ ڪرڻ خريد اناج مان مصر پائر ڏهه جا يوسف ٿئي نه ائين ڪٿي چيو، هن ته ڇاڪاڻ موڪليو، نه گڏ سان پائرن پنهنجي هن هو، پاءُ جو آيا، گڏ سان ايندڙن ٻين لاءِ ڪرڻ خريد پٽ جا اسرائيل پهچي. تڪليف ڪا ڪيس جو جي زمين هي هو، حڪمران جو زمين جوزف هو. ڏڪار ۾ زمين جي ڪنعان ته ڇاڪاڻ سجدو رکي منهن تي زمين ڪيس اچي پائر جا جوزف ۽ هو، وڪڻندو کي ماڻهن سڀني ۽ ڪيو، اجنبي کي پاڻ کان انهن ۽ ورتو، سڃاڻي ڏسي کي پائرن پنهنجن يوسف ڪيو. زمين چيو، انهن آهيو؟ آيا ڪٿان توهان چيو، کي انهن ۽ ڳالهايو، سان سختيءَ سان انهن

کيس انهن پر ورتو، سڃاڻي ڪي پائرن پنهنجن يوسف پر لاءِ. ڪرڻ خريد کاتو مان، ڪنعان
 کين هن ۽ هئا، ڏٺا پاڻ هن جيڪي آئي، ياد جي خوابن پنهنجن کي يوسف ۽ سڃاڻيو. نه
 چيو، هنن پر آهيو. آيا لاءِ ڏسڻ نقطا ڪمزور جا ملڪ توهان آهيو، جاسوس توهان چيو،
 پٽ جا ماڻهوءَ هڪ سڀ اسان آياسون. لاءِ ڪرڻ خريد کاتو اسان نوڪر تنهنجا مالڪ، نه،
 توهان پر نه، چيو، کين هن آهن. نه جاسوس ٻار تنهنجا آهيون، پسند امن اسان آهيون،
 خادم، جا توهان آهيون، پائر ٻارهن اسين چيو، انهن پر آهيو. آيا لاءِ ڏسڻ نشان جا زمين
 يوسف ناهي. موجود ٻيو پر آهي، سان پيءُ جي اسان اڄ ننڍو ڏس، ۽ ۾، زمين جي ڪنعان
 ۾ هن آهيو. جاسوس توهان ته هو، چيو کي توهان مون جيڪو آهي اهو هي چيو، کين
 نڪرندؤ، نه کان هتان توهان قسم، جي صحت جي فرعون ويندؤ، ڏيکاري توهان
 اچو وٺي ۽ ڪي، هڪ مان توهان موڪليو اچي. نه هتي پاءُ ننڍو جو توهان جيستائين
 ٿي نه واضح ڳالهيون جون توهان جيستائين ويندا رکيا ۾ قيد پر توهان کي، پاءُ پنهنجي
 جي صحت جي فرعون ته نه، جيڪڏهن پر نه، يا آهيو ڳالهائيندا سچ توهان ڇا ته وڃن،
 پر چيو رکيو. ۾ نگراني لاءِ ڏينهن ٽن کي انهن هن ۽ آهيو. جاسوس ضرور توهان قسم،
 جيڪڏهن ٿو. ٻڃان کان خدا مان ته ڇو ٿيندؤ، جيئرا ۽ ڪريو، هي ڏينهن، ٽئين کي انهن
 ۽ هلو توهان پر وڃي، رکيو ۾ خاني قيد پاءُ هڪ جو توهان ته آهيو، پسند امن توهان
 جا توهان ۽ آٿيو، وٽ مون پاءُ ننڍو جو توهان ۽ آٿيو. واپس خريداري جي اناج پنهنجي
 هڪ هر ۽ ڪيو. ائين انهن ويندؤ. مري توهان ته نه، جيڪڏهن پر ويندا، مڃيا لفظ
 هن اسان ته ڇو ۾، باري جي پاءُ جي اسان آهيون ۾ گناهن اسين ها، چيو، کي پاءُ پنهنجي
 ۽ هو، رهيو ڪري التجا کان اسان هو جڏهن ڪيو، نظرانداز کي تڪليف جي روح جي
 روبين ڏيندي جواب آئي. تڪليف هيءُ تي اسان سبب جي هن ۽ ٻڌو، نه جي هن اسان
 نه منهنجي توهان ۽ پهچايو، نه نقصان کي ٻار ته هو چيو نه کي توهان مون ڇا چيو، کين
 ٻڌي يوسف ته هئا ڄاڻندا نه پر هنن وڃي. پيو ورتو بدلو جو رت سندس ڏسو ۽ ٻڌي؟

وري ۽ يوسف، روئي مان، کانئن پر ويو موڙي هو. ۾ وڃ جي انهن ترجمان ته ڇو هو، رهيو اڳيان. جي انهن کيس بنديو ۽ مان، کانئن شمعون ورتو ۽ کين، چيو ۽ کين، ڏانهن ويو

جي هن چاندي جي هڪ هر ۽ وڃن، پريا سان اناج برتن جا انهن ته ڪيو حڪم يوسف سان انهن ۽ وڃي، ڏنو سامان جو رستي لاءِ سفر کي انهن ۽ وڃي، ڏني واپس ۾ ٿيلهي پنهنجو ماڻهوءَ هڪ ويا. هليا کان اتان رکي، اناج تي گدھن پنهنجي انهن ۽ ٿيو. طرح اهڙي ڏنو هن ۽ هئي، گذاري رات هنن جتي ڏئي، چارو کي گدھن پنهنجن جيئن ته کوليو، ٿيلهو پائرن پنهنجن هن ۽ هو. تي مٽي جي وات جي ٿيلهي اهو ۽ بندل، جو چانديءَ سندس ته ۾ ٿيلهي منهنجي هتي اها ڏس، ۽ آهي، وئي ڏني واپس کي مون چاندي منهنجي چيو، کي ويا، ٿي پريشان ڏسندي ڏانهن ٻئي هڪ هو ۽ ويون، ٿي حيران دليون جون انهن ۽ آهي، جي ڪنعان وٽ يعقوب پيءُ پنهنجي اهي آهي؟ ڪيو ڇا هي سان اسان خدا هئا، رهيا چئي مالڪ جي زمين چئي، هئا، ٿيا سان انهن جيڪي ٻڌايا واقعا سڀ اهي کيس ۽ آيا، ۾ زمين اسان ته جن آهي، رکيو ۾ قيد کي اسان ۽ آهي، ڳالهايو سان سختيءَ سان اسان ماڻهوءَ اسان آهيون، پسند امن ته، چيو کيس اسان آهيون. رهيا ڪري جاسوسي جي زمين پر ٺاهي، موجود هڪ پٽ، جا پيءُ جي اسان آهيون، پائر ٻارهن اسين آهيون. نه جاسوس مالڪ، جي زمين ماڻهوءَ، انهيءَ آهي. ۾ زمين جي ڪنعان گڏ سان پيءُ جي اسان اڃ ننديو وٽ مون هتي پاءُ هڪ آهيو: پسند امن توهان ته ڄاڻندس مان ذريعي هن چيو، کي اسان توهان پاءُ کي مون ڏانهن آڻو ۽ وڃو. ڪٿي خريداري جي اناج لاءِ گهر پنهنجي پر ڏيو، ڇڏي جو توهان پاءُ ۽ آهيو، پسند امن ته پر آهيو، جاسوس نه ته مان ڄاڻندس ۽ ننديو، جو خالي ٻورا پنهنجا هو جڏهن ته ٿيو اهو ڪندؤ. واپار ۾ زمين ۽ کي، توهان ڏيندس واپس پيءُ سندن ۽ هنن ۽ هو، ۾ پوري سندس ٿلهو جو چانديءَ جي هڪ هر ته هئا، رهيا ڪري توهان چيو، کي انهن پيءُ، جي انهن يعقوب، ويا. ڊجي اهي ۽ ڏنا، ٿلها جا چانديءَ پنهنجي وئي توهان کي بنيامين ۽ آهي، نه شمعون آهي، نه يوسف آهي، ڪيو اولاد بي کي مون

پتن ٻن منهنجي چيو، ڪي پيءُ پنهنجي روبين آهي. آيو تي مون ڪجهه سڀ اهي ويندا؛ مان ۽ ڪر، حوالي منهنجي کيس آڻيان. نه توڏانهن کيس مان جيڪڏهن ڇڏ، ماري ڪي هن ته چو ويندو، نه گڏ سان توهان پت منهنجو چيو، هن پر آئيندس. واپس توڏانهن کيس توهان تي جنهن ۾ رستي جيڪڏهن ۽ آهي، بچيو ئي اڪيلو هو ۽ آهي، ويو مري پاءُ جو پهچائي ۾ پاتال سان غم ڪي پوڙهائي منهنجي توهان ته ٿي، تڪليف ڪا ڪي هن هلندا، ڇڏيندو.

43

ڪيو، ختم ڪائي اناج اهو هنن جڏهن ته ٿيو ائين ويو. ٿي سخت وڌيڪ تي زمين قحط پر لاءِ اسان ۽ وڃو ٻيهر چيو، ڪين پيءُ جي انهن تڏهن هئا، آيا ڪٿي مان مصر اهي جيڪو سخت ڪي اسان ماڻهوءَ ان مالڪ، جي زمين چيو، کيس يهوداه ڪريو. خريد کاتو ٿورو ننڍو جو توهان جيڪڏهن ڏسندو، نه منهن منهنجو توهان ته، آهي ڏني گواهي سان حڪم گڏ سان اسان ڪي پاءُ جي اسان تون واقعي جيڪڏهن هجي. نه گڏ سان توهان پاءُ توهان پر جيڪڏهن ڪنداسين. خريد کاتو توکي ۽ وينداسين هيٺ اسين ته موڪليندين، اسان ماڻهوءَ ان ته چو وينداسين، نه اسين ته موڪليو، نه گڏ سان اسان ڪي پاءُ جي اسان توهان پاءُ ننڍو جو توهان جيڪڏهن ڏسنداسين، نه منهن منهنجو توهان ته، هو چيو ڪي ته ٻڌائي ڪي ماڻهوءَ ان ڪيو، خراب چو سان مون توهان چيو، اسرائيل هجي. نه گڏ سان جي اسان ۽ ماڻهو جيڪو ڪي اسان پڇيو پڇڻ چيو، پر جيڪي آهي؟ پاءُ هڪ ڪي توهان ۽ آهي؟ پاءُ ڪو ڪي توهان ڇا ۽ آهي، جيئرو پيءُ جو توهان اڃا ڇا چئندي، بابت، نسل چونڊو، ڪي اسان هو ته ڄاڻون ڪيئن اسان ٻڌايو. مطابق ڳاڇا پڇا هن ڪي هن اسان سان مون ڪي ٻار ان چيو، ڪي اسرائيل پيءُ پنهنجي يهودا آيو؟ ڪي پاءُ جي توهان

مان سامان. جو اسان ۽ تون ۽ اسين مرون، نه ۽ جيئون ته وينداسين، اسين اٿي ۽ موڪل، وٽ، تو کيس آڻيان نه جيڪڏهن ڳولي، کيس مان هٿ منهنجي کيس، ٿو ڪريان انتظار پر جيڪڏهن ڏينهن. سڀني خلاف تنهنجي ٿيندس گناهگار ته بيهاريان، اڳيان تنهنجي کيس ۽ سندن اسرائيل، ها. هجون آيا موتي ئي ۾ اڳ پيرا به اسان ته ها، هجي ڪئي نه دير اسان ۽ ونو، ۾ برتنن پنهنجي ميوا جا زمين ڪريو: هي ته آهي، ائين جيڪڏهن چيو، کين پيءُ، چاندي ٻيٽي ۽ ميوا. ۽ ترپنتين مُر، بخور، ماکي، رال، -آڻيو هيٺ تحفا لاءِ ماڻهوءَ ان پنهنجي اها هئي، ويو موٽايو ۾ ٿيلهن جي توهان جيڪا چاندي اها کڻو، ۾ هٿن پنهنجن ڪٽي اٿي ۽ ونو، کي پاءُ پنهنجي ۽ هجي. غلطي ڪا اها ته ٿئي نه ائين ڪئي موٽايو، سان توهان ۽ ڏئي فضل اڳيان جي ماڻهوءَ ان کي توهان خدا منهنجو پر وڃو. وٽ ماڻهوءَ ان محروم کان ٻارن جيئن واقعي ته مان ته ڇو موڪلي، کي بنيامين ۽ کي، هڪ کي، پاءُ جي آهيان. ٿيل محروم کان ٻارن آهيان، ٿيل

۽ به، کي بنيامين ۽ ورتي ۾ هٿن پنهنجن انهن ورتي، چاندي ٻيٽي ۽ تحفا اهي ماڻهن انهن ۽ کي، بنيامين پاءُ سندس ۽ کين يوسف بيٺا. اڳيان جي يوسف ۽ ويا، ڏانهن مصر ڪڙي اٿي ۾ گهر کي ماڻهن انهن چيو، کي انچارج جي گهر پنهنجي ۽ ڏنو، هو، جو ماءُ ساڳي جيڪو سان مون وقت جي منجهند ماڻهو اهي ته ڇو ڪر، تيار ۽ ڪر، ذبح قربانيون ۽ اڇ، وٺي جي يوسف کي ماڻهن انهن ۽ هو، چيو يوسف جيئن ڪيو ائين ماڻهوءَ ان پر کائيندا. ماني اسان چيائون، ويا، ڪيا داخل ۾ گهر جي يوسف هو ته ڏسي ماڻهو اهي پر آيو. وٺي ۾ گهر ٿيل واپس ۾ ٿيلهن جي اسان ۾ شروعات جيڪا سبب جي چاندي ان وڃون پيا ڪيا داخل نوڪر کي اسان وڃي، ڪيو حملو تي اسان ۽ وڃي لڳايو الزام ڪوڙو تي اسان ته هئي، ماڻهو انچارج جي گهر جي يوسف ٿي ويجهو پر وڃن. وٺيا گڏهه جا اسان ۽ وڃي، بڻايو ۾ شروعات کي اسان مالڪ، اي آهيون، رهيا چئي ڳالهايو، تي دروازي جي گهر کين وٽ، لاءِ رهڻ اسان جڏهن ته ٿيو ائين آهي. ضرورت جي اچڻ هيٺ لاءِ ڪرڻ خريد کاتو

جي اسان هئي، چاندي جي هن ۾ ٿيلهي جي هڪ هر ته ڪوليا، ٿيلها پنهنجا اسان ۽ آياسين، پاڻ اسان آياسين. ڪٿي واپس ۾ هٿن پنهنجن هاڻي اسان جيڪا سان، وزن پوري چاندي ڪنهن ته ڄاڻون ٿا نه اسان پر لاءِ، ڪرڻ خريد کاتو آهيون آيا ڪٿي به چانديءَ بيو گڏ سان نه مهربان، تي توهان چيو، ڪي انهن هن ڇڏي. وجهي ڪيئن چانديءَ ۾ ٿيلهن جي اسان ۾ ٿيلهن جي توهان کي توهان خدا، جي ڏاڏن پيءُ جي توهان ۽ خدا جي توهان ڊڄو، ڪي شمعون هن ۽ آهي، ڪٿي وصول مون آهي، قبول قابل چاندي جي توهان ۽ ڏنا، خزانو ڏنو. چارو کي گڏهن جي انهن ۽ لاءِ، توڻ پير جا انهن آندو پاڻي هن ۽ ڪڍيو. ڏانهن انهن ماني اتي هو ته هو ٻڌو هنن ته ڇو تائين، اچڻ ۾ منجهند جي يوسف ڪيا، تيار تحفا هنن جي انهن جيڪي ڏنا، اٿي تحفا اهي ڪيس انهن ۽ ٿيو، داخل ۾ گهر يوسف هو. وارو کائڻ توهان پڇيو، کان هن ڪيو. سجدو رکي منهن تي زمين ڪيس انهن ۽ ۾، گهر هئا، ۾ هٿن هو، ڪيو ذڪر توهان جو جنهن پيءُ، پوڙهو جو توهان ڇا چيو، ڪين ۽ آهيو؟ ڪيئن تندرست پيءُ جو اسان خادم تنهنجو چيو، پر جي آهي؟ جيئرو اڃا هو ڇا آهي؟ صحتمند ڪي هن جهڪي ۽ ڪي، خدا ماڻهو اهو آهي وارو برڪت چيو، ۽ آهي. جيئرو اڃا آهي، جيڪو ڏنو، ڪي بنيامين پاءُ پنهنجي ڏسي، مٿي سان اکين پنهنجي يوسف ڪيو. سجدو مون توهان لاءِ آڻڻ کي جنهن آهي، پاءُ ننڍو جو توهان هي ڇا چيائين، ۽ هو، جو ماءُ ساڳي ته ڇو ٿيو، پريشان يوسف ٻار. منهنجا ڪري، رحم تي تو خدا چيائين، ۽ هو؟ چيو ڪي ٿي، داخل ۾ ڪمري پر چاهيو، روئڻ هو ۽ لڳا، ڦرڻ تي پاءُ سندس حصا اندريون سندس پيو. روئي اتي

هن رکيو کاتو هنن آءِ رڪو. ماني چيو، ۽ ڪيو، ضبط تي پاڻ هن نڪري ٻاهر توڻي، منهن ۽ انهن هئا رهيا کائي ماني گڏ سان هن ماڻهو مصري جيڪي آءِ الڳ، ڪي انهن آءِ اڪيلو، ڪي اها ته ڇو سگهن، ٿا نه کائي روتي گڏجي سان ماڻهن عبراني ماڻهو مصري ته ڇو الڳ، ڪي پنهنجي ڄاول پهريون ويٺا، سامهون جي هن هنن آهي. شيءَ ناپاڪ لاءِ ماڻهن مصري

پنهجي هڪ هر ٿيا، حيران ماڻهو اهي ۽ مطابق، جواني پنهنجي ننڍو ۽ مطابق، امتيازان کان حصن جي سڀني حصو جو بنيامين ۽ ڏانهن، پاڻ جو هن حصو کنيو هنن ڏانهن. پاءُ ٿيا. خوش گڏ سان هن ۽ پيتو هنن ۽ ۾، مقابلي جي حصن جي انهن ويو ڪيو وڏو پيرا پنج

44

سان کاتي ٿيلها جا ماڻهن انهن چئي، ڏنو، حڪم کي انچارج جي گهر پنهنجي يوسف ۽ ۽ وجهو. ۾ وات جي ٿيلهي سندس چاندي جي هڪ هر ۽ سگهن، کڻي اهي جيترو پريو، اهو پر پڻ، قيمت جي اناج جي هن ۽ اڇلايو، ۾ ٿيلهي جي ننڍي پيالو جو چانديءَ منهنجو هو. چيو هن جيئن ٿيو، مطابق ڳالهه جي يوسف

ويا، نڪري ٻاهر مان شهر هنن گدھا. سندن ۽ اهي ويا، موڪليا ماڻهو ۽ ٿيو، ڀلو جو صبح جو ماڻهن انهن ۽ ات چيو، کي نگران جي گهر پنهنجي يوسف ته هئا، ويا نه پري اڃا پر جي سنائي توهان لاءِ ڇا چئو، کي انهن ته پڪڙيو، کي انهن توهان جڏهن ۽ ڪر، تعاقب ٿي اهو هي ڇا ڪيو؟ چوري پيالو جو چانديءَ منهنجو ڇو تون آهي؟ موٽائي خرابي بدران ٿو. ڪڍي فال ذريعي جي ڪڍڻ فال ۾ ان پاڻ هو ٿو؟ پيئي مالڪ منهنجو ۾ جنهن ناهي لفظن انهن کين هن لڏي، کين پر آهي. ڪئي توهان جيڪا آهي ڪئي برائي اها توهان لاءِ نوڪرن تنهنجي ٿو؟ ڪري ڳالهيون اهڙيون مالڪ ڇو چيو، کيس هنن پر چيو. مطابق ٿيلن پنهنجي اسان جيڪا چانديءَ اها اسان جيڪڏهن ٿئي. نه به ڪڏهن ڪرڻ ڪم اهڙو اسان پوءِ ته آهيون، چڪا آئي واپس مان زمين جي ڪنعا ڏانهن توهان هئي، ڳولي ۾ وٽ جي کان ها؟ ڪريون چوري ڪيئن سون يا چانديءَ مان گهر جي مالڪ جي توهان مالڪ جي اسان ٿينداسين به اسين ۽ وڃي، مري هو جو، نوڪرن تنهنجي پيالو ڳولين تون

ويو، ملي پيالو وٽان جنهن ٿيندو، ائين ٿا، چئو توهان جيئن هاڻي، ۽ چيو، هن ڀر نوڪر. جا پنهنجو هڪ هر ۽ ڪئي، جلدي هنن ۽ ٿيندو. صاف توهان ڀر ٿيندو، نوڪر منهنجو اهو ڪندي، شروع کان وڌي جاچيو هن کوليو. ٿيلهو پنهنجو هڪ هر ۽ لاٿو، تي زمين ٿيلهو ڪپڙا پنهنجا انهن ۽ مليو. ۾ ٿيلهي جي بنيامين پيالو هن ۽ پهتو. وٽ ننڍي جيستائين موٽيا. ڏانهن شهر ۽ رکيو، تي گڏه پنهنجي ٿيلهو پنهنجو هڪ هر ۽ ڦاڙيا،

اڳيان سندس هنن ۽ هو، ئي اتي اڃا جيڪو ٿيا، داخل وٽ يوسف ڀائر سندس ۽ يهودا نٿا توهان ڇا آهي؟ ڪئي ڳالهه ڪهڙي اها توهان چيو، ڪي انهن يوسف پيا. ڪري تي زمين اسين يهودا، ڀر چيو ٿو؟ سگهي ڪڍي فال ذريعي فال اهو آهيان، مان ماڻهو جهڙو ته ڄاڻو وينداسين؟ ڪرايا انصاف ڪيئن يا ڳالهائينداسين، ڇا يا چوندا، ڇا ۾ جواب ڪي مالڪ نوڪر جا مالڪ جي اسان اسين ڏس آهي. لڏي ڳولي ناانصافي جي نوڪرن جي اسان خدا جنهن ٿيو، نه ڪرڻ ائين ڪي مون چيو، يوسف مليو. پيالو وٽ جنهن به اهو ۽ اسين آهيون، پيءُ پنهنجي سان سلامتيءَ توهان ٿيندو، نوڪر منهنجو هو آهي، مليو پيالو وٽ ماڻهوءَ تنهنجو مالڪ، ڪريان، ٿو گذارش مان چيو، يهودا ڪي ڪيس ڀر اچي، ويجهو وڃو. وٽ ته چو ٿي، نه ڪاوڙيو تي نوڪر پنهنجي ۽ ڏي، ڳالهائڻ اڳيان تنهنجي لفظ هڪ نوڪر پاءُ يا پيءُ وٽ اوهان ڇا پڇيو، کان نوڪرن پنهنجي توهان مالڪ، آهين. سان فرعون تون جو هن ۽ آهي، وارو عمر وڌي جيڪو آهي پيءُ هڪ ڪي اسان چيو، ڪي مالڪ اسان آهي؟ پنهنجي اڪيلو هو ڀر ويو، مري پاءُ جو هن ۽ ڄاڻو، ۾ پوڙهائپ جيڪو آهي ٻار ننڍو هڪ هيٺ ڪي هن چيو، ڪي نوڪرن پنهنجي تو ڪيو. پيار ڪي هن پيءُ ۽ ويو، بچي وٽ ماءُ ڪي پيءُ پنهنجي ٻار چيو، ڪي مالڪ اسان ۽ ڪندس. سنڀال جي هن آئون ۽ وٽ، مون آٿيو ڀر تون ويندو. مري هو ته ڏيندو، ڇڏي ڪي پيءُ هو جيڪڏهن ڀر سگهندو، نه ڇڏي منهنجو توهان ته آيو، نه سان توهان پاءُ ننڍو تنهنجو جيڪڏهن چيو، ڪي نوڪرن پنهنجي جي اسان خادم، جي توهان وياسين مٽي اسان جڏهن ڀر ٿيو رڪندا. نه جاري ڏسڻ منهن

۽ وڃو ٻيهر چيو، پيءُ جي اسان پر ٻڌايا. لفظ جا مالڪ جي اسان کيس اسان وٽ، پيءُ پر ٿينداسين، نه قابل جي وڃڻ هيٺ اسان چيو، پر اسان ڪريو. خريد کاتو ٿورو لاءِ اسان ته ڇو وينداسين، هيٺ اسان ته ايندو، هيٺ گڏ سان اسان پاءُ ننڍو جو اسان جيڪڏهن سان اسان پاءُ ننڍو جو اسان جڏهن ٿينداسين، نه قابل جي ڏسڻ منهن جو انسان ان اسان جايو به ته ٿا ڄاڻو توهان کي، اسان پيءُ جو اسان خادم جي توهان پر چيو هوندو. نه گڏ کائي جانور جهنگلي هو ته چيو توهان ۽ ويو، نڪري ٻاهر کان مون هڪ ۽ عورت. کي مون منهنجي به کي هن توهان پوءِ جيڪڏهن آهي. ڏٺو نه تائين اڄ کيس مون ۽ آهي، ويو کي پوڙهائي منهنجي توهان ته ٿئي، ڪمزوري ڪا کيس ۾ رستي ۽ وڃو، وٺي کان منهن جي اسان نوڪر، تنهنجي مان جيڪڏهن ڪري تنهن هاڻي پهچائيندو. ۾ دوزخ سان ڌڪ لٽڪيل سان روح جي هن روح جو هن پر هجي، نه سان اسان ٻار ۽ وڃان، اندر وٽ پيءُ جا توهان ۽ ويندو، مري هو ته آهي، نه سان اسان ٻار ته ڏسندو هو جڏهن ته ٿيندو ۽ آهي. هيٺ ۾ پاتال سان غم کي عمر پوڙهي جي پيءُ، جي اسان پر نوڪر، جي توهان نوڪر کيس مان جيڪڏهن چئي، آهي، ڪيو وصول ٻار کان پيءُ نوڪر جو توهان لاءِ جو آئيندا. پيءُ ڏينهن سڀ مان ته ڪندس، نه قائم اڳيان جي توهان کيس ۽ آڻيان، نه وٽ توهان بدران، جي ٻار خادم رهندس توسان مان ڪري تنهن هاڻي ٿيندس. گناهگار خلاف جي وٽ پيءُ آئون ڇو ڪيئن وڃي. مٿي گڏ سان پائرن پنهنجي ٻار پر خادم، جو گهر جو مالڪ جيڪي ڏسان، نه برائيون اهي آئون ته هجي؟ نه سان اسان ٻار جڏهن ويندس، مٿي ملنديون. کي پيءُ منهنجي

45

چيو، پر هئا، بيٺل وٽ هن جيڪي هو، نه قابل جي ڪرڻ برداشت جي سڀني يوسف جو

ته ڪيو ظاهر ڪي پاڻ تي پائرن پنهنجي يوسف جڏهن جو موڪليو، کان مون ڪي سڀني
 اهو ۽ ٻڌو، مصرين سڀني ۽ ڪڍيو، آواز گڏ سان روئڻ هن ۽ هو. ٻيڻو نه به ڪو وٽ هن
 منهنجو ڇا آهيان، يوسف آءُ چيو، ڪي پائرن پنهنجن يوسف آيو. ۾ ٻڌڻ ۾ گهر جي فرعون
 ٿي پريشان اهي ته ڇو سگهيا، ڏٺي نه جواب ڪيس پائرن سندس ۽ آهي؟ جيئرو اڃا پيءُ
 چيو، هن ۽ آيا، ويجهو اهي ۽ اچو، ويجهو منهنجي چيو، ڪي پائرن پنهنجي يوسف هئا. ويا
 ڪري تنهن هاڻي هو. وڪڻيو ۾ مصر توهان ڪي جنهن پاءُ، جو توهان آهيان، يوسف مان
 ڪيو، وڪرو هتي ڪي مون توهان ته ڇو لڳي، سخت ڪي توهان ئي نه ۽ ٿيو، نه غمگين
 ڏڪار آهي سال ٻيو هي آهي. موڪليو لاءِ زندگي اڳ کان توهان ڪي مون خدا ته ڇاڪاڻ
 ڪي مون خدا ڪٿي. نه هوندو، هلائڻ نه ۾ جن آهن، باقي سال پنج اڃا ۽ تي، زمين جو
 جي توهان ۽ رهي، تي زمين حصو بچيل جو توهان جيئن ته آهي، موڪليو اڳ کان توهان
 خدا پر آهي، موڪليو نه هتي ڪي مون توهان ڪري تنهن هاڻي وڃي. پاليو ڪي نسل وڌي
 سڄي ۽ مالڪ، جو گهر سڄي سندس ۽ پيءُ، جو فرعون ڪي مون هن ۽ آهي، موڪليو
 ڪيس ۽ وڃو، وٽ پيءُ منهنجي پوءِ ڪري جلدي آهي. بڻايو حڪمران جو زمين جي مصر
 جو زمين جي مصر سڄي ڪي مون خدا ٿو، چوي يوسف پٽ تنهنجو ڳالهيوڻ اهي چئو،
 ۽ ۾، عربيا گيسيم زمين رهندين تون ۽ رهين، نه ۽ اڃ، وٽ منهنجي پوءِ آهي، بڻايو مالڪ
 ۽ ريون، تنهنجون پُٽ، جا پُٽن تنهنجن ۽ پُٽ، تنهنجا ۽ تون ڪي، مون ٿيندين ويجهو تون
 پنج اڃا جو ڇو پالائيندس، اتي توکي آئون ۽ آهي. توکي ڪجهه جيترو ۽ ڍنگر، تنهنجا
 ڏسو، مال. سڀ تنهنجو نه ۽ پٽ، تنهنجا نه ۽ ٿين، نه تباهه تون جيئن ته آهي، ڏڪار سال
 وات منهنجو ته ڇو به، اڪيون جون بنيامين پاءُ منهنجي ۽ ٿيون، ڏسن اڪيون جون توهان
 منهنجي ڪي پيءُ منهنجي ڪري تنهن آهي. رهيو ڳالهائي سان توهان جيڪو آهي ئي
 جلدي ۽ ٿيو، خبر اها آهي، ڏنو توهان ڪجهه جيڪو ۽ آهي، ۾ مصر جيڪا عزت سموري
 ۽ پيو ڪري تي گج جي بنيامين پاءُ پنهنجي ۽ آئيو. هيٺ هتي ڪي پيءُ منهنجي ڪري

کان ڏيڻ چمي کي پائرن سڀني سندس ۽ روئيو. تي گچ سندس بنيامين ۽ روئيو، تي کيس ڳالهائيو. سان کيس پائرن سندس پوءِ کان ان ۽ روئي، تي انهن هن پوءِ،

پر آهن، آيا پائرن جا يوسف چئي، وئي، پڪڙجي طرح وڌي ۾ گهر جي فرعون خبر اها ۽ ته چئو کي پائرن پنهنجي چيو، کي يوسف فرعون ٿيا. خوش خدمتگار سندس ۽ فرعون پنهنجو ۽ پيءُ پنهنجي ۽ وڃو. ڏانهن زمين جي ڪنعان ۽ ڀريو ٻوجه پنهنجا ڪريو: هي مان شين سڀني سڀني جي مصر کي توهان مان ۽ اچو، طرف منهنجي وٺي، کڻي مال گاڏيون کي انهن شيون، هي ڏي حڪم پر تون ڪائيندو. گودو جو زمين توهان ۽ ڏيندس، جي توهان ۽ لاءِ، عورتن جي توهان ۽ لاءِ ٻارن جي توهان مان زمين جي مصر لاءِ وٺڻ سڀنيون سڀ جون مصر ته ڇو بچايو، نه کي اکين جي سامان پنهنجي ۽ اچو. کڻي کي پيءُ گاڏيون کين يوسف ۽ ڪيو، طرح اهڙيءَ پٽن جي اسرائيل هونديون. جون توهان شيون کي سڀني ۽ ڏنو. رزق لاءِ رستي کين ۽ هو، ويو چيو طرفان بادشاهه فرعون جيئن ڏنيون، پنهنجي هن ۽ ڏنائين. ڪپڙا بدلي پنج ۽ سون سؤ ٽي کي بنيامين پر ڏنائين، ڪپڙا ٻه به مان شين سڀني سڀني جي مصر جيڪي گڏا ڏهه ۽ موڪليو، مطابق جي انهن کي پيءُ هن هئا. رهيا کڻي ماني ۾ رستي لاءِ پيءُ جي هن جيڪي خچر ڏهه ۽ هئا، رهيا کڻي اُهي ۽ ڪريو. نه ڪاوڙ ۾ رستي چيو، کين هن ۽ ويا، اهي ۽ موڪليو، کي پائرن پنهنجن ته ٻڌايو کيس ۽ آيا. وٽ يعقوب پيءُ پنهنجي ۾ زمين جي ڪنعان ۽ ويا، مٽي مان مصر ۽ ٿو، ڪري حڪومت تي زمين جي مصر سڄي هو ۽ آهي، جيئرو يوسف پٽ تنهنجو ڳالهائون سڀ کيس هنن ڪيو. نه يقين کين هن ته ڇو ويو، ٿي حيران ۾ ڏهن يعقوب جڏهن پر هو. چيو کين هن جيئرو هيون، ويون ڳالهائون طرفان يوسف جيڪي ٻڌايون، پيءُ جي انهن تڏهن هيون، موڪليون لاءِ کڻڻ کيس يوسف جيڪي ڏنيون، گاڏيون هن جيڪڏهن آهي، ڳالهه وڌي لاءِ منهنجي چيو، اسرائيل ويو. ٿي جيئرو روح جو يعقوب اڳ. کان مرڻ پنهنجي ڏسندس کيس وڃي آهي، جيئرو اڃا يوسف پٽ منهنجو

۽ آيو، تي ڪوهه واري حلف هو، جو هن جيڪو ڪجهه سڀ ۽ پاڻ هو اسرائيل، پر ٿي روانو ۾ خواب جي رات کي اسرائيل خدا ڪيائين. قرباني لاءِ خدا جي اسحاق پيءُ پنهنجي جو پيءُ تنهنجي مان ٿو، چوي کيس پر هو آهي؟ ڇا چيو، هن پوءِ يعقوب، يعقوب، چيو، مان ۽ بٿائيندس. قوم وڏي هڪ کي تو اتي ته ڇو ڊڄ، نه کان وڃڻ ۾ مصر آهيان، خدا هٿ پنهنجا يوسف ۽ آئيندس، واپس ۾ آخر توکي مان ۽ ويندس، مصر گڏ سان تنهنجي پنهنجي پٽن جي اسرائيل ۽ اُٿيو، کان ڪوهه واري قسم يعقوب رکندو. تي اکين تنهنجي کيس يوسف جيڪي کنيو، تي گاڏين انهن کي، عورتن پنهنجيون ۽ کي، سامان ۽ کي، پيءُ هئي ڪئي حاصل جيڪا ملڪيت، سڀ ۽ مال سندن ويا ڪئي ۽ هيون. موڪليون لاءِ ڪٿڻ ۽ پُٽ سان. سندس اولاد سڀ سندس ۽ يعقوب ۾، مصر ٿيا داخل مان، زمين جي ڪنعان بچ سڄو سندس ۽ ٿيئرون، جون ٿيئرن سندس ۽ ٿيئرون سان، سندس پُٽ جا پُٽن سندس سان يعقوب ٿيا داخل ۾ مصر جيڪي آهن، نالا جا پٽن جي اسرائيل هي ۾. مصر آيو ڪئي جا رُوبن روبين. ڄاول، پهريون جو يعقوب پٽ: سندس ۽ يعقوب سان. پيءُ جي انهن گڏ، زوهر، ياخين، اهود، يامين، يموئيل، پُٽ: جا شمعون هئا. ڄرمي ۽ آسرون ڦلوس، انوخ، پُٽ مراري. ۽ ڪاٿ گيرشون، پٽ: جا ليوي پر هو. پُٽ جو عورت ڪنعاني جيڪو سائول ۽ مري ۾ زمين جي ڪنعان اونان ۽ ايئر پر زارا، ۽ فارس شيلوه، اونان، ايئر، پٽ: جا يهودا ۽ آسوم، ۽ فوا، ۽ ٽولا، جا: اسڪار پر پٽ ٿيا. يموئيل ۽ حصرون پٽ: جا فارس ويا. لاءِ يعقوب هن کي جن آهن، پٽ جا ليئه هي اڇوئيل. ۽ بيا، سرد، پٽ: جا زبولون سمبران. ٽي. ٽيهه ٿيئرون، ۽ پٽ روح، سڀ دينه، ٽيءَ سندس ۽ ڏنو، جنم ۾ ميسوپوٽيميا جي شام پٽ: جا آشور اريليس. ۽ اروئيديس ايديس، ٿاسوبان، سنس، انگس، سافون، پٽ: جا گاد جا زلفه هي ملڪيئيل. ۽ خوبور پٽ: جا باريا پيڻ. سندن سارا ۽ باريا يعول، يسوعا، يمنا،

سورهن ڄايا، لاءِ ياقوب اهي جنهن هئي، ڏني ڪي ليعه ٿيءَ پنهنجي لابان جيڪا آهن، پٽ جي مصر پٽ جا يوسف هئا. بنيامين ۽ يوسف پٽ، جا زال جي جاكوب راحيل پر ڄڻا. ۽ منسي ڄايو، جي، هيليوپولس پادري پوتيفرا ٿيءَ اسنت ڪيس ڪي جن ٿيا، پيدا ۾ زمين ڪي جلعاد ماخير ماخير. ڄايو، لونبي شامي ڪيس ڪي جن ٿيا، پيدا پٽ جا منسي افرائيم. جا بنيامين اڏوم. پٽ، جا سوتلام تاهان. ۽ سوتلام پٽ، جا ڀاءُ جي منسي افرائيم ڄايو. گيرا ۽ هئا، مامقيم ۽ روس اگچيس، نوعمان، گيرا، پٽ جا بالا هئا. اسبيل ۽ بوڪور بالا، پٽ ارڙهن روح سڀ ڄاتو، لاءِ يعقوب هن ڪي جن آهن، پٽ جا راحيل هي ڪيو. پيدا ڪي ارد جا بلهاه هي سوليم. ۽ عيسار، ۽ گوني، ۽ اسبيل، پٽ: جا نفتالي ۽ اسوم. پٽ، جو دان آهن. ڄايو، لاءِ يعقوب ڪي انهن جنهن هو، ڏنو ڪي راحيل ٿيءَ پنهنجي لابان ڪي جنهن هئا، پٽ جيڪي ٿيون، داخل ۾ مصر گڏ سان يعقوب جيڪي روحون سڀ هئا. ست روح سڀ چسٽ روحون، سڀ سواءِ، کان عورتن جي پتن جي يعقوب هيون، نڪتل مان ران سندس جي يعقوب هيون. روحون نو ٿيا، ۾ زمين جي مصر ڪيس جيڪي پٽ، جا يوسف پر ڇهه. هيون. روحون پنجهتر ٿيون، داخل ۾ مصر گڏ سان يعقوب جيڪي روحون، سڀ جون گهر

ملي ۾ شهر هيروز ڪيس ته موڪليو، ڏانهن يوسف اڳيان پنهنجي ڪي يهوداه هن پر لاءِ ملڻ سان اسرائيل پيءُ پنهنجي جوڙي، رت پنهنجا يوسف ۾. زمين جي رعمسيس سان روئڻ وڌي ۽ پيو، ڪري تي گچيءَ پنهنجي هن ڏسي ڪيس ۽ ويو، ڏانهن شهر هيروون ڏنو منهن تنهنجو مون ته ڇو ويندس، مري مان هاڻي چيو، ڪي يوسف اسرائيل ۽ روئيو. ڪي فرعون چڙهي مٽي مان چيو، ڪي ڀائرن پنهنجي يوسف آهين. جيئرو اڃا تون ۽ آهي، ڪنعان جيڪي گهراڻو، جو پيءُ منهنجي ۽ ڀائر منهنجا چوندس، ڪيس ۽ ڪندس، اعلان هنن ۽ هئا، وارا پالڻ ڀور اهي ته ڇو آهن، ري ماڻهو اهي آهن. آيا وٽ مون هئا، ۾ زمين جي فرعون ڪري تنهن جيڪڏهن آهي. آندو ڪڍي مال سمورو پنهنجو ۽ بڪريون، ۽ ڀور، جا ڀورن اسان چوندا، توهان آهي؟ ڇا ڪم جو توهان چئي، ڪي توهان ۽ سڏي، ڪي توهان

ته پيءُ، جا اسان ۽ اسان ۽ تائين، هاڻي کان ننڍپڻ نوڪر جا توهان آهيون، ماڻهو وارا پالڻ
نفرت ريڊ جو ريڊن هر لاءِ مصرين ته ڇو رهو، ۾ زمين جي گوشن جي عرييه توهان جيئن
آهي.

47

انهن ۽ جانور جا انهن ۽ پائر منهنجا ۽ پيءُ منهنجو ڇڻي، ڏني، خبر کي فرعون ۽ آيو يوسف
گوشن اهي ڏس، ۽ آهن، آيا مان زمين جي ڪنعان ڪجهه، سڀ جو انهن ۽ ٻڪريون جا
اڳيان جي فرعون کين ۽ ورتو، کي ماڻهن پنج هن مان پائرن پنهنجي پر آهن. ۾ زمين جي
کي فرعون انهن آهي؟ ڇا ڪم جو توهان چيو، کي پائرن جي يوسف فرعون ۽ بيهاريو.
چيو، کي فرعون انهن پيءُ. جا اسان ۽ اسين ۽ آهن، ريڊارا جا ريڊن نوڪر جا توهان چيو،
چراگاهه لاءِ ڀورن جي نوڪرن تنهنجي ته ڇاڪاڻ آهيون، آيا لاءِ رهڻ ۾ زمين هن اسان
جي جوشن اسان هاڻي ڪري تنهن آهي، سخت ڪال ۾ زمين جي ڪنعان ته ڇو ناهي،
جيڪڏهن ۽ رهن، ۾ زمين جي جوشن اهي چيو، کي يوسف فرعون رهنداسين. ۾ زمين
مقرر حڪمران جا ڀورن منهنجي کي انهن ته آهن، ماڻهو طاقتور ۾ انهن ته ٿو ڄاڻين تون
فرعون ٻڌو. فرعون بادشاهه جي مصر ۽ آيا، ۾ مصر وٽ يوسف پٽ سندس ۽ يعقوب ڪر.
تنهنجي زمين جي مصر ڏس، آهن. آيا وٽ تو پائر تنهنجا ۽ پيءُ تنهنجو چيو، کي يوسف
پيءُ پنهنجي يوسف ڪر. آباد کي پائرن پنهنجن ۽ پيءُ پنهنجي ۾ زمين بهترين آهي، اڳيان
ڏني. برڪت کي فرعون يعقوب ۽ بيهاريو، اڳيان جي فرعون کيس آڻي، اندر کي يعقوب
کي فرعون يعقوب ۽ آهن؟ سال ڪيترا ڏينهن جا زندگيءَ تنهنجي چيو، کان يعقوب فرعون
آهن، سال ٽيهه سؤ آهيان، رهيو طور اجنبي آئون ۾ جن سال، جا زندگيءَ منهنجي چيو،
جي ڏاڏن ابن منهنجي اهي آهن، ويا ٿي وارا ڏڪياري ۽ ٿورا ڏينهن جا زندگيءَ منهنجي

فرعون يعقوب ۽ رهيا. طور اجنبي اهي ۾ جن پهتا، نه تائين ڏينهن جي سالن جي زندگيءَ نڪتو. ٻاهر کان سندس ڏٺي، برڪت کي

بهترين ۾، زمين جي مصر کين ۽ ڪيو، آباد کي ڀائرن پنهنجن ۽ پيءُ پنهنجي يوسف ۽ پنهنجي يوسف ۽ هو. ڪيو حڪم فرعون جيئن ڏنو، قبضو ۾ زمين جي رعمسيس ۾، زمين ماڀي اناج موجب ماڻهوءَ هر کي گهرائي سڄي جي پيءُ پنهنجي ۽ کي ڀائرن کي، پيءُ هو. ڏيندو

جي مصر ۽ هو، ويو ٿي سخت گهڻو تمام ڌڪار ته ڇاڪاڻ هو، نه ۾ زمين سڄي اناج ڪيو گڏ کي چانديءَ سڄي يوسف ويون. ٿي ناڪام سبب ڌڪار زمين جي ڪنعان ۽ زمين اهي جيڪا ۾ بدلي جي اناج ان هئي، ملي ۾ زمين جي ڪنعان ۽ ۾ زمين جي مصر جيڪا فرعون کي چانديءَ سڄي يوسف ۽ هو، ڏيندو ماڀي اناج کين هو ۽ هئا، رهيا ڪري خريد سڀ پوءِ وٺي، ٿي ختم چانديءَ سموري مان زمين جي ڪنعان ۽ مصر ۽ آندو. ۾ گهر جي مرون؟ ڇو سامهون تنهنجي اسان ۽ ڏي، ماني کي اسان لڳا، ڇوڻ ۽ آيا وٽ يوسف مصري مان ۽ آڻو، ڍور جا توهان چيو، کين يوسف آهي. وٺي ٿي ختم چانديءَ جي اسان ته ڇو چاندي جي توهان جيڪڏهن ۾، بدلي جي ڍورن جي توهان ڏيندس، روٽيون کي توهان بدلي جي گهوڙن کين يوسف ۽ آندا، ڏانهن يوسف ڍور پنهنجا هنن آهي. وٺي ٿي ختم هن سال ان ۽ ڏنيون، روٽيون ۾ بدلي جي گڏهن ۽ ۾ بدلي جي بڪرين ۾، بدلي جي رڍن ۾، سال ٻئي ۽ ويو، گذري سال اهو پاليو. سان روٽين ۾ بدلي جي ڍنگرن ڍور سڀني سندن کين ڇو وڃون؟ ٿي تباهه اڳيان جي مالڪ پنهنجي اسان ڇا چيو، کيس ۽ آيا وٽ کيس اهي ۾ ۽ آهن، وٽ مالڪ توهان ڍور ۽ مال جو اسان ۽ آهي، وٺي ٿي ختم چاندي جي اسان ته پنهنجي جي اسان سواءِ آهي، بچيو نه به ڪجهه وٽ اسان اڳيان جي مالڪ جي اسان نه ويران زمين ۽ مرون، نه اڳيان تنهنجي اسان ته تنهنڪري جي. زمين جي اسان ۽ جسم

جي اسان ۽ اسين ۽ ڪر، حاصل ۾ بدلي جي ماني کي زمين جي اسان ۽ کي اسان ٿئي، جيئرون ۽ پوکون، اسين ته تنهنڪري ڏي، بچ کي اسان ٿينداسين، نوڪر جا فرعون زمين حاصل لاءِ فرعون زمين سڀ جي مصرين يوسف ۽ ٿيندي. نه ويران زمين ۽ مرون، نه ۽ تي انهن ته ڇاڪاڻ ڪئي، وڪرو کي فرعون زمين پنهنجي مصرين ته ڇاڪاڻ ڪئي، ڏانهن هن بڻايو غلام هن کي ماڻهن ۽ وئي. ٿي جي فرعون زمين ۽ ٿيو، غالب ڌڪار يوسف سواءِ، کان زمين جي پادرين تائين. انتها کان انتها جي حدن جي مصر ۾، نوڪرن کائيندا کي ڏيڻ ان اهي ۽ هو، ڏنو تحفو کي پادرين فرعون ته ڇو ڪيو، نه حاصل کي هن يوسف ڪيو. نه وڪرو زمين پنهنجي هنن ڪري انهيءَ هو، ڏنو کين فرعون جيڪو هئا حاصل لاءِ فرعون کي زمين جي اوهان ۽ کي اوهان اڄ مون ڏسو، چيو، کي مصرين سڀني حصو پنجون توهان ۽ ٿيندي، پيداوار جي ان ۽ پوکيو. زمين ۽ وٺو، بچ لاءِ پاڻ آهي، ڪيو ۽ لاءِ، کاڌي لاءِ توهان ۽ لاءِ، بچ ۾ زمين ٿيندا، لاءِ توهان حصا چار پر ڏيندڙ، کي فرعون اسان آهي، بچايو کي اسان توهان چيو، هنن ۽ لاءِ. سڀني رهندڙ ۾ گهرن جي توهان ۽ ٿينداسين. نوڪر جا فرعون اسان ۽ آهي، ڪئي حاصل مهرباني اڳيان جي مالڪ پنهنجي لاءِ فرعون تي زمين جي مصر تائين، ڏينهن جي اڄ ڪيو مقرر حڪم هڪ لاءِ انهن يوسف هئي. نه جي فرعون جيڪا فقط، جي زمين جي پادرين سواءِ موڪلڻ،

۽ ورتو، ۾ وراثت کي ان هنن ۽ ٿيو، آباد تي علائقي جي گوشن ۾ زمين جي مصر اسرائيل جي يعقوب ۽ رهيو، سال ستر ۾ زمين جي مصر يعقوب ٿيا. گهڻا گهڻو تمام ۽ وڌيا اهي هن ۽ آيا، ويجهو ڏينهن جا مرڻ جا اسرائيل ٿيا. سال ستيا لهه سؤ ڏينهن جا زندگيءَ مهرباني اڳيان جي توهان مون جيڪڏهن چيو، کيس هن ۽ سڏيو، کي يوسف پٽ پنهنجي ڪندا، سچ ۽ رحم تي مون توهان ۽ رکو، هيٺان جي ران منهنجي هٿ پنهنجو ته آهي، ڏني مون تون ۽ گڏ، سان ڏاڏن ابن پنهنجي سمهندس آئون پر ڪيو. نه دفن ۾ مصر کي مون ته آئون چيو، هن پر ڪندين، دفن ۾ قبر جي انهن کي مون ۽ ويندين، ڪئي مان مصر کي

اسرائيل ۽ ڪڍي، قسم ڪيس ۽ ڪڻ، قسم ڪي مون پر، چيو ڪندس. مطابق لفظ تنهنجي
ڪيو. سجدو تي ٽپ جي لئي پنهنجي

48

پنهنجا ۽ آهي، بيمار پيءُ تنهنجو ته ويو ٻڌايو ڪي يوسف ۽ پوءِ، کان لفظن انهن ۽ ٿيو اهو
ڏس، ته، وٺي ٻڌائي ڪي يعقوب ڳالهه اها آيو. وٽ يعقوب ڪٿي، ڪي افرائيم ۽ منسي پٽ به
وينو. تي بستري ڏئي طاقت ڪي پاڻ اسرائيل ۽ آهي، رهيو اچي وٽ تو يوسف پٽ تنهنجو
مون ۽ ٿيو، ظاهر ۾ زمين جي ڪنعان ۾ لوز ڪي مون خدا منهنجو چيو، ڪي يوسف جيڪب
۽ ڪندس، گهڻو توڪي ۽ وڌائيندس توڪي مان ڏس، چيو، ڪي مون ۽ ڏني، برڪت ڪي
پنيان جي توهان ۽ ڏيندس، زمين هيءُ توڪي ۽ بڻائيندس، گڏجائون جون قومن توڪي
ڪي تو جيڪي پٽ، به تنهنجا ڪري تنهن هاڻي ۾. قبضي جي هميشه ڪي، ٻج جي توهان
۽ افرائيم آهن، منهنجا اچان، ۾ مصر وٽ تو مان جو اڳ کان ان ٿيا، ۾ زمين جي مصر
کان انهن تون جيڪڏهن جيڪي اولاد، اهي پر هوندا. منهنجا شمعون ۽ روبن جيئن منسي،
سڏيا تي ورثن جي انهن هونديون، تي نالي جي پائرن جي انهن ڪندين، پيدا پوءِ
ماءُ تنهنجي تڏهن هوس، رهيو اچي واپس مان شام ميسوپوٽيميا جڏهن پر مان وينديون.
جي ميدان گهوڙي جي خبراڻا مان جڏهن وٺي، ڪري وفات ۾ زمين جي ڪنعان راحيل
ڪيو، دفن ۾ رستي جي ميدان گهوڙي ڪي هن مون ۽ اڳ، کان پهچڻ افراڻا هوس، ويجهو
آهي. لحم بيت جيڪو

ڪي پيءُ پنهنجي يوسف آهن؟ ڪير توڪي هي چيو، ڪي، پٽن جي يوسف اسرائيل پر ڏسي
ڪي انهن چيو، يعقوب ۽ آهن. ڏنا هتي ڪي مون خدا جيڪي آهن، پٽ منهنجا اهي چيو،

ٿي ڏنڌليون کان عمر وڌي اڪيون جون اسرائيل ڏيان. برڪت کي انهن آئون ته آڻ، وٽ مون چمي کي انهن هن ۽ ڪيو، ويجهو ڏانهن پاڻ کي انهن هن ۽ سگهيو، نه ڏسي هو ۽ ويون، مان کان منهن تنهنجي ڏس، چيو، کي يوسف اسرائيل ۽ پايو. پاڪر کي انهن هن ۽ ڏني، پنهنجي کي انهن يوسف ۽ ڏيڪاريو. به ٻچ تنهنجو کي مون خدا ڏس، ۽ ٿيس، نه محروم پٽ به پنهنجا يوسف ڪيو. سجدو رکي منهن تي زمين کيس انهن ۽ ڪڍيو، ٻاهر تان گوڏن پاسي، ڪاٻي کي منسي ۽ کان، پاسي ڪاٻي جي اسرائيل پاسي، ساڄي کي افرائيم آيو، ڪٿي هٿ ساڄو اسرائيل پر ڪيو. ويجهو جي هن کي انهن ۽ کان، پاسي ساڄي جي اسرائيل هٿ تي، سر جي منسي هٿ ڪابو ۽ هو، ننڍو جيڪو رکيو، تي سر جي افرائيم ڀڄائي، ڦيرائي.

سندس اسحاق ۽ ابراهيم پيءُ منهنجا کي جنهن خدا، اهو چيو، ۽ ڏني، برڪت کيس ۽ تائين ڏينهن جي اڃ وٺي کان جواني منهنجي کي مون جيڪو خدا اهو ٿيا، خوش اڳيان کي ٻارن انهن ٿو، ڇڏائي مان برائين سڀني کي مون جيڪو فرشتو اهو آهي، رهيو پالي جو اسحاق ۽ ابراهيم ڏاڏن ابن منهنجي ۽ وڃي، سڏيو نالو منهنجو ۾ انهن ۽ ڏني، برڪت پنهنجو پيءُ سندس ته يوسف پر ڏسي وٺن. ۾ تعداد گهڻي تمام تي زمين اهي ۽ نالو، هٿ جو پيءُ پنهنجي يوسف ۽ لڳيو، ڳرو اهو کيس رکيو، تي سر جي افرائيم هٿ ساڄو پيءُ پنهنجي يوسف لاءِ. رکڻ تي سر جي منسي هٿائي تان سر جي افرائيم کي ان پڪڙيو، تي مٿي جي هن هٿ ساڄو پنهنجو آهي، جاول پهريون ته هي پيءُ، ائين، نه چيو، کي هي ۽ ٿيندو، ماڻهو به هي ۽ ٿو، ڄاڻان ٻار، منهنجا ٿو، ڄاڻان چيو، پر چاهيو، نه هن پر رکو. جي قومن اولاد سندس ۽ ٿيندو، وڏو کان هن پاءُ ننڍو سندس پر ويندو، ڪيو بلند به ڏني برڪت اسرائيل ۾ توهان چئي، ڏني، برڪت ۾ ڏينهن ان کي انهن هن ۽ ٿيندي. گهڻائي منسي کي افرائيم هن ۽ ڪري، جيئن منسي ۽ جيئن افرائيم کي توهان خدا چوندا، ويندي، سان توهان خدا ۽ آهيان، رهيو مري مان ڏس، چيو، کي يوسف اسرائيل رکيو. اڳيان جي

توڪي پر مان موٽائيندو. ڏانهن زمين جي ڏاڏن ابن جي توهان کي توهان هو ۽ هوندو، گڏ مان هٿ جي اموري مون جيڪو آهي، خاص کان پائرن تنهنجي جيڪو ٿو، ڏيان سيڪيم ورتو. سان ڪمان ۽ تلوار پنهنجي

49

توهان ته ٻڌايان کي توهان آئون جو ته ٿيو، گڏ چيو، کين ۽ سڏيو، کي پٽن پنهنجن يعقوب ٻڌو، اسرائيل پٽ، جا يعقوب اي ٻڌو، منهنجو ۽ ٿيو، گڏ ملندو. ڇا ۾ ڏينهن آخري کي منهنجي ۽ آهين، طاقت منهنجي تون جاول، پهريون منهنجو رويين ٻڌو. جو پيءُ پنهنجي جيئن آهي ڪئي وڌائي تو آهين. ارادو خود-سخت ۽ سخت، ۾ ڪٿڻ شروعات، جي ٻارن بستري اها تو پوءِ آهين، چڙهيو تي بستري جي پيءُ پنهنجي تون ته ڇو اُڀرندين، نه پاڻي، جي چونڊ پنهنجي پائرن Levi ۽ Simeon آهين. چڙهيو تون تي جنهن ڪئي، ناپاڪ ۾ گڏجائيءَ جي انهن ۽ اچي، نه روح منهنجو ۾ صلاح جي انهن ڪئي. مڪمل ناانصافي انهن ۽ ڪيو، قتل کي ماڻهن ۾ غصي پنهنجي انهن ته ڇو ڪري، نه تڪرار جگر منهنجو خودسر ته ڇو غضب، سندن آهي لعنتي ڪٿيون. پٺيون جون ٻڪريءَ ۾ خواهش پنهنجي کين پڪيڙيندس ۽ ۾، يعقوب کين ورهائيندس ويو. ٿي سخت ته ڇو قهر، سندن ۽ آهي، پٺي جي دشمنن تنهنجي هٿ تنهنجا ڪندا، ساراهه تنهنجي پائرن تنهنجا يهودا، ۾. اسرائيل منهنجا مان، ڦٽ جهڙو، جو شينهن جو يهودا ڪندا. سجدو توڪي پٽ جا پيءُ تنهنجي تي، ڪير جهڙو، جيئن ۽ شينهن جيئن سمهيو تون پيو ڪري پوئتي ويو، مٿي تون پٽ، جو تيستائين اڳواڻ، مان ران سندس ۽ ٿيندو، نه ختم حڪمران مان يهودا کيس؟ اٿاريندو جي انگور کي ٻچڙي پنهنجي هو آهي. اميد جي قومن پاڻ هو ۽ اچن، شيون رکيل کيس ۾ شراب لباس پنهنجو هو سان، ٻاري کي ٻچڙي جي گڏهه پنهنجي ۽ بندائيندو، سان ٻوٽي

۽ آهن، چمڪندڙ وڌيڪ کان شراب اڪيون سندس ۾. رت جي انگور ڍڪ پنهنجو ۽ توڻيندو، جي ٻيڙين هو ۽ رهندو، تي ڪناري سامونڊي زبولون آهن. اڃا کان کير ڏند سندس ڪئي، خواهش جي شيءِ سٺي اسڪار ويندو. پڪڙجي تائين صيدا ۽ هوندو، وٽ بندرگاهه پنهنجو هن ڏسي، زرخيز کي زمين ۽ ڏسي، سٺو کي آرام ۽ ڪندي. آرام ۾ وڃ جي حصن فيصلو جو ماڻهن پنهنجي ٻان ٿيو. ماڻهو جو هاريءَ ۽ رکيو، هيٺ لاءِ ڪرڻ محنت ڪلهو ويٺل، تي رستي تي، رستي وڃي ٿي نانگ دان ۽ قبيلو. هڪ ۾ اسرائيل جيئن ڪندو، جو نجات جي رب پوندو. ڪري پوئتي سوار گهوڙي ۽ چڙيندو، کي ڪُنپ جي گهوڙي تي کيس کان پيرن هو پر ڪندو، چپاول تي کيس ٽولو جو چپاول گاد، ڪندو. انتظار هڪ نفتالي ڏيندو. عيش کي حڪمرانن هو ۽ آهي، ٿلهي ماني سندس اشير، ڪندو. چپاول پيارو وڌيل منهنجو يوسف، وڌيل پُٺ ٿو. ڏئي خوبصورتي ۾ اولاد جيڪو آهي، تڙ پڪڙيل بدتميزي انهن ڪندي غور ۾ باري جي جنهن اڃ. موٽي ڏانهن مون پُٺ، ننڍو منهنجو پُٺ، سندن سان طاقت ويون ٿي ۽ رکي. دشمني خلاف کيس مالڪن جي تيرن ۽ ڪئي، ذريعي، هٿ جي حڪمران جي يعقوب سندن، جون هٿن رڳون ويون ٿي ختم ۽ ڪمانون، توکي خدا منهنجي ۽ کان. خدا جي پيءُ تنهنجي اسرائيل، ٿيو طاقتور جيڪو کان اتان سڀ جيڪا برڪت جي زمين ۽ ڏني، برڪت کان مٿان جي آسمان توکي ۽ ڪئي، مدد برڪتون، جون ماءُ ۽ پيءُ تنهنجي ڪري. جي برڪت جي رحم ۽ سينن ٿي، رکي ڪجهه جي ٽڪرين وهندڙ هميشه ۽ ٿيون، غالب وڌيڪ کان برڪتن جي جبلن مستقل جيڪي ۾ پائرن کي جنهن تي چوڻي جي ان ۽ هونديون، تي مٿي جي يوسف اهي تي، برڪتن ڏيندو کاتو ۾ شام ۽ آهي، اڃا کائيندو جو صبح آهي، ٿيڻو بگهڙ بنيامين ويو. سمجهيو هر ۽ ڳالهايون، کين پيءُ سندن ڳالهيون اهي ۽ هئا، پٽ ٻارهن جا يعقوب سڀ هي آهي. سان ماڻهن پنهنجي مان چيو، کين هن ۽ ڏني. برڪت مطابق برڪت سندس کي هڪ جيڪا ڪريو، دفن ۾ غار ان گڏ سان ڏاڏن ابن منهنجي کي مون آهيان، رهيو ٿي شامل

جي ڪنعان آهي، سامهون جي مامي جيڪا ۾، غار بيٺي آهي. ۾ زمين جي افرون حتي
 اتي هئي. ڪئي حاصل طور ملڪيت جي قبر کان حتي عفرون ابراهيم جيڪا ۾، زمين
 رفقه ۽ اسحاق ڪيو دفن اتي هئي، زال جي هن جيڪا کي، ساره ۽ ابراهيم ڪيو دفن
 ۾، ڪرڻ حاصل جي غار ۽ ميدان کي، ليئه ڪيو دفن اتي هئي، زال جي هن جيڪا کي،
 ڪيو، آرام کان ڏيڻ حڪم کي پتن پنهنجي يعقوب ۽ کان. پتن جي حيث آهي، ۾ ان جيڪا
 ويو. ڪيو شامل ۾ قوم پنهنجي ۽ ويو، ٽي ختم ڪئي، تي بستري پير پنهنجا ۽

50

يوسف ۽ ڏنو. چمي ڪيس ۽ روڻيو ڪيس پيو، ڪري تي منهن جي پيءُ پنهنجي يوسف ۽
 ۽ ڪن، دفن کي پيءُ پنهنجي ته ڏنو حڪم هئا، ڪندڙ دفن جيڪي کي، نوڪرن پنهنجي
 جا دفن ته ڇو ڪيا، پورا ڏينهن چاليهه سندس هنن ۽ ڪيو. دفن کي اسرائيل ڪندڙن دفن
 جا ماتم جڏهن ڪيو. ماتم تائين ڏينهن ستر ڪيس مصر ۽ آهن، ويندا ڳڻيا ئي ائين ڏينهن
 مون اڳيان جي توهان جيڪڏهن چيو، کي حاڪمن جي فرعون يوسف ته ويا، گذري ڏينهن
 منهنجي چئندا، ڳالهايو، ۾ باري منهنجي ۾ ڪنن جي فرعون ته آهي، ملي مهرباني کي
 آهي، ڪوٽي ۾ زمين جي ڪنعان لاءِ پاڻ مون قبر جيڪا چئي، ڏياري، قسم کي مون پيءُ
 ۽ ڪندس، دفن کي پيءُ منهنجي ويو، مٽي تنهنڪري هاڻي ڪندين. دفن کي مون اتي
 هن جيئن ڪر، دفن کي پيءُ پنهنجي وڃ، مٽي چيو، کي يوسف فرعون ۽ ايندس. واپس
 فرعون گڏ سان سندس ۽ ويو، لاءِ ڪرڻ دفن کي پيءُ پنهنجي يوسف ۽ ڏياري. قسم توکي
 جو يوسف ۽ ويا. بزرگ سڀ جا زمين جي مصر ۽ بزرگ جا گهر سندس ۽ خادم سڀ جا
 ۽ ريون، ۽ مائٽ، سندس ۽ گهر، سڄو جو پيءُ سندس ۽ ڀائر، سندس ۽ گهراڻو، سڄو
 اُها ۽ آيا، مٽي به سوار گهوڙي ۽ رت گڏ سان هن ۽ ويا. ڇڏي ۾ زمين جي گوشن بڪريون

جيڪا پهتا، تي جاءِ جي ڪٽڻ ڪٽڪ جي اتاد اهي ۽ هئي. وڏي گهڻي تمام گاهه خيمه
ست لاءِ پيءُ پنهنجي هن ۽ ڪيو، ماتم سخت ۽ وڏو تمام کيس آهن ۽ آهي، پار کان اردن
ماتم تي جاءِ جي ڪٽڻ اناج جي اندر رهاڪن جي زمين جي ڪنعان ۽ ڪيو. ماتم ڏينهن
رڪيو، ماتم جو مصر نالو جو ان هن ڪري ان آهي، ماتم وڏو لاءِ مصرين هي چيو، ۽ ڏنو،
ويا ڪٿي کيس پٽن جا هن ۽ ڪيو. ائين سان هن پٽن جي هن ۽ آهي. پار جي اردن جيڪو
ڪئي حاصل ابراهيم غار جيڪا ۾، غار ٻيئي ان ڪيو دفن کيس ۽ ۾، زمين جي ڪنعان
موتي ڏانهن مصر يوسف ۽ سامهون. جي ممری کان، حتي افرون ۾ ملڪيت جي قبر هئي
هئا. ويا مٽي گڏ لاءِ ڪرڻ دفن کي پيءُ سندس جيڪي اهي ۽ ڀائر، سندس ۽ هو آيو،

جو ٿي نه ائين ڪٿي چيائون، تڏهن آهي، ويو مري پيءُ سندن ته ڏنو ڀائرن جي يوسف
آهن، ڪيون سان هن اسان جيڪي برائيون سڀ اهي ۽ رکي، دشمني سان اسان يوسف
کي اسان پيءُ تنهنجي چيائون، ته پهتا وٽ يوسف جڏهن ۽ وٺي. کان اسان بدلو جو انهن
جي انهن کي انهن يوسف، چئو طرح اهڙيءَ چئي، اڳ، کان مرڻ پنهنجي هئي ڏياري قسم
تنهنجي هاڻي ۽ ڏيکاري، برائي توکي انهن ته ڇو ڪر، معاف گناهه جو انهن ۽ ناانصافي
اهي جڏهن پيو روئي يوسف ۽ ڪر، قبول ناانصافي جي خدمتگارن جي خدا جي پيءُ
۽ آهيون. نوڪر جا توهان اسان چيو، ۽ ويا ڏانهن هن اچي آهه. رهيا ڳالهائي کيس
بچڙائي خلاف منهنجي توهان آهيان. جو خدا مان ته ڇو ڊڄو، نه چيو، کي انهن يوسف
وانگر ڏينهن جي اڄ جيئن ته ڪئي، رٿا جي چڱائي ۾ باري منهنجي خدا پر ڪئي، رٿا جي
گهر جا توهان ۽ پالندس، کي توهان مان ڊڄو، نه چيو، کين هن ۽ پالجن. ماڻهو گهڻا ۽ ٿي،
سندس ۽ هو رهيو، ۾ مصر يوسف ۽ ڳالهائون. ۾ دل جي کين ۽ ڏني، تسلي کين هن ۽ به،
جا افرائيم يوسف ۽ جيئرو. سال ڏهه سؤ يوسف ۽ گهراڻو، سڄو جو پيءُ سندس ۽ ڀائر،
آءُ ويا. ڄاڻا تي رانن جي يوسف پٽ جا مخير پٽ جي منسي ۽ ڏنا، تائين نسل ٽئين ٻار
ملاقات جي توهان ضرور خدا پر آهيان، رهيو مري مان چيو، کي ڀائرن پنهنجي يوسف

اسان خدا قسم جو جنهن ويندو، وٺي ۾ زمين ان ڪڍي مان زمين هن کي توهان آءُ ڪندو،
قسم کي پٽن جي اسرائيل يوسف ۽ هو. ڪنيو کي يعقوب ۽ اسحاق ابراهيم، ڏاڏن ابن جي
سان پاڻ کان هتان هڏا منهنجا توهان ته وٺندو، خبر جي توهان خدا جڏهن چئي، ڪارايو،
ڪيس ۽ ڪيو، دفن ڪيس هنن ۽ ويو، مري ۾ عمر جي سالن ڏهن سؤ يوسف ۽ وڃو. ڪٿي گڏ
رڪيو. ۾ مصر ۾ تابوت

خوشخبري جي مٽي

1

ابراهيم آهي. پٽ جو ابراهيم پٽ، جو دائود جيڪو ڪتاب، جو نسل جي مسيح عيسيٰ کي پائرن سندس ۽ يهوداه يعقوب ۽ ڪيو، پيدا ڪي يعقوب اسحاق ڪيو، پيدا ڪي اسحاق ڏنو، جنم ڪي حصرون فارس ڏنو، جنم ڪي زارا ۽ فارس مان تمار يهوداه ڪيو. پيدا ناحشون ۽ ڄاتو، ڪي ناحشون امينداب ڄاتو، ڪي امينداب ارام ڏنو، جنم ڪي ارام حصرون ڏنو، جنم ڪي عوبيد کان روت بوعز ڏنو، جنم ڪي بوعز کان راحب سلمون ڄاتو. ڪي سلمون پر بادشاهه دائود ڪيو. پيدا ڪي بادشاهه دائود پر جيسي ڏنو. جنم ڪي يسي عوبيد ۽ ابيا پر رحبعام ڏنو، جنم ڪي رحبعام پر سليمان ڪيو، پيدا مان زال جي اُريا ڪي سليمان جنم ڪي يورام يهوشافط ڏنو، جنم ڪي يهوشافط آسا ڏنو. جنم ڪي آسا پر ابيا ڏنو، جنم ڪي آحاز ۽ ڏنو، جنم ڪي آحاز يوآثام ڏنو، جنم ڪي يوآثام عزيا ڏنو. جنم ڪي عزيا يورام ڏنو، جنم عامون ڪي، عامون ڏنو جنم منسى ڪي، منسى ڏنو جنم حزقيا ڏنو. جنم ڪي حزقيا جي جلاوطني جي بابل ڪي پائرن سندس ۽ يڪنياه ڏنو جنم پر يوسياه ڪي، يوسياه ڏنو م.وقت

جنم کي زروبابل سلتئيئل ۽ ڏنو، جنم کي سلتئيئل يخنياه پوءِ کان جلاوطنيءَ جي بابل ڪيو. پيدا کي عزور اليقيم ۽ ڪيو، پيدا کي اليقيم ابيود ڪيو، پيدا کي ابيود زروبابل ڏنو، الياذر ايليود ڏنو. جنم کي اليود اخيم ڏنو، جنم کي اخيم صدوق ڏنو، جنم کي صدوق آزور ڪيو پيدا يعقوب ڏنو. جنم کي يعقوب متان ۽ ڏنو، جنم کي متان الياذر ڏنو، جنم کي سڏيو مسيح جيڪو يسوع، ٿيو پيدا مان جنهن هو، مڙس جو مريم جيڪو کي، يوسف جي بابل کان دائود ۽ آهن، چوڏهن تائين دائود کان ابراهيم ڪري تنهن نسل سڀ ويو. نسل چوڏهن تائين مسيح کان جلاوطني جي بابل ۽ آهن، نسل چوڏهن تائين جلاوطني آهن.

سان يوسف جي مريم ماءُ جي هن ته ڇو هئي. اهڙي پيدائش جي مسيح يسوع پر جي وئي. ملي رڪنڊڙ ۾ پيٽ کان روح پاڪ هوءَ اڳ، کان ٿيڻ گڏ جي انهن پوءِ، کان ٿيڻ مڱڻي هو، چاهيندو نه ڪرڻ شرمسار طور عوامي کي هن ۽ هو نيڪ مڙس جو هن پر جوزف غور جي هن تي شين هنن ڏئي. طلاق کي هن طور گجهي ته ڪئي خواهش هن تنهنڪري جا داؤد يوسف، چيو، ۽ ٿيو ظاهر ۾ خواب کي هن فرشتو جو رب ڏس، پوءِ، کان ڪرڻ پاڪ اهو آهي، ٿيو پيدا ۾ هن جيڪو ته ڇو ٻچ، نه کان وٺڻ کي مريم زال پنهنجي پٽ، هو ته ڇو رڪندين، يسوع نالو سندس تون ۽ ڏيندي جنم کي پٽ هڪ هوءَ آهي. مان روح پورو ته آهي ٿيو ڪجهه سڄو پر هي بچائيندو. کان گناهن جي انهن کي ماڻهن پنهنجي ڏسو، هو، رهيو چئي جيڪو ذريعي، جي نبي طرفان رب ويو چيو جيڪو اهو ٿي ترجمو جو جنهن سڏيندا، عمانوئيل نالو جو هن ۽ جمائيندي، پٽ ۽ رڪندي ۾ پيٽ ڪنواري خدا. گڏ سان اسان آهي

۽ ڏنو، حڪم کيس قاصد جي مالڪ جيئن ڪيو ائين هن مان، ننڊ يوسف پر ويو جاڳايو پنهنجو هن جيستائين ڄاڻيو نه تيستائين کيس هن ۽ ورتو. وٺي کي زال پنهنجي هن

رکيو.يسوع نالو جو هن ۽ ڏنو، نه جنم پت پهريون

2

ڏس، ٿيو، پيدا ۾ ڏينهن جي هيروڊس بادشاهه ۾ يهوديه ۾ لحم بيت جڏهن يسوع پر جو يهودين ٿيل ڄائو اهو آهي ڪٿي آهن، رهيا چئي آيا ۾ يروشلم کان اوڀر جادوگر ٻڌي پر ڪرڻ. پوڄا جي هن آهيون آيا اسان ۽ ۾، اوڀر تارو جو هن آهي ڏنو اسان بادشاهه؟ ماڻهن ۽ پادرين وڏن سڀني ۽ گڏ. سان هن يروشلم سڄو ۽ ٿيو پريشان هيروڊيس بادشاهه کي کيس هنن پر ٿو. ٿئي پيدا ڪئي مسيح ته پڇيو کان انهن هن ڪري، گڏ کي عالمن جي بيت تون ۽ آهي، ويو لکيو ذريعي جي نبي طرح اهڙي ته ڇو ۾، يهوديه لحم بيت چيو، ته ڇو آهين، نه ننڍو ۾ اڳواڻن جي يهودا سان طريقي به ڪنهن زمين، جي يهودا لحم، چرائيندو. کي اسرائيل قوم منهنجي جيڪو اڳواڻ، نڪرندو مان تنهنجي

جو تاري ٿيندڙ ظاهر کان انهن سڌي، کي جادوگر سان طريقي گجهي هيروڊيس پوءِ جي ٻار تي طور صحيح وڃي چيو، موڪليندي ڏانهن لحم بيت کين ۽ ڄاڻيو. پورو وقت سجدو کيس اچي به مان جيئن ته ٻڌايو، کي مون ته لهو، ڳولي جڏهن ۽ پڇو، ۾ باري ڏنو ۾ اوڀر هنن جيڪو تارو اهو ڏسو، ۽ ويا، هليا ٻڌي ڳالهه جي بادشاهه جيڪي ڪريان. ڏسي، تارو هو. ٻار جتي مٿان جي ان بيٺو اچي جو تان رهيو، هلندو اڳيان جي انهن هو، مريم ماءُ سندس کي ٻار هنن اچي، ۾ گهر ۽ ڪيئي. محسوس خوشي وڏي گهڻي تمام هنن پيش تحفا کيس کولي خزانن پنهنجا ۽ ڪئي، پوڄا کيس پوي ڪري هيٺ ۽ ڏنو، گڏ سان واپس ڏانهن هيروڊيس ته پوءِ کان ويٺ ڪيا خبردار ۾ خواب ۽ مُر. ۽ لوبان ۽ سون ڪيا، ويا. هليا ڏانهن ملڪ پنهنجي ذريعي رستي ٻئي هو موٽن، نه

ٿيو ظاهر ڪي يوسف ۾ خواب فرشتو هڪ جو مالڪ ڏس، ته ويا، هليا واپس اهي جڏهن تو مان جيستائين ره اتي ۽ وڃ، ڀڄي ڏانهن مصر ۽ کڻي ڪي ماءُ سندس ۽ ٻار اٿ، چيو، ۽ هو پر ڪري. تباھ ڪي ان جيئن ته آهي وارو ڳولڻ ڪي ٻار هيروديس ته ڇو چوان، نه ڪي اتي هو ۽ ويو. هليو ڏانهن مصر ۽ ويو کڻي ڪي ماءُ سندس ۽ ٻار وقت جي رات ۽ پيو اُتي چيو ذريعي جي نبي طرفان رب جيڪو ٿئي پورو جيئن ته تائين، موت جي هيروڊ رهيو سڏيو. ڪي پٽ پنهنجي مون مان مصر چيو، جنهن هو، ويو

موڪلائي ۽ ڪاوڙيو، گهڻو تمام ويو، ٺٺوليو طرفان جادوگرن هو ته ڏٺو هيروديس پوءِ هيٺان، ۽ کان سالن بن هئا، ۾ حدن سڀني جي ان ۽ ۾ لحم بيت جيڪي ڇڏيا ماري ٻار سڀ ڀرميا هه جيڪو ٿيو پورو اهو پوءِ هو. ڪيو معلوم کان جادوگرن هن جو مطابق وقت ان واويلا، گهڻو ۽ روئڻ ۽ ماتم ويو، ٻڌو آواز هڪ ۾ راماه هو، ويو چيو طرفان جي نبيءَ ته ڇو هئي، چاهيندي نه وڃڻ ڏني تسلي هوءَ ۽ هئي، رهي روئي تي ٻارن پنهنجن راحيل هئا. نه اهي

ٿيو ظاهر ۾ خواب ۾ مصر ڪي يوسف پيغامبر جو رب ڏس، پوءِ، کان مرڻ جي هيروڊ ڇو ڏانهن، زمين جي اسرائيل وڃ ۽ ڪي ماءُ سندس ۽ ٻار وٽ وٺي سان پرڻ اُتي چوندي، سندس ۽ ٻار ۽ اُتي هو پر هئا. رهيا ڳولي ڪي روح جي ٻار جيڪي آهن ويا مري اهي ته آيو. ۾ زمين جي اسرائيل ۽ ورتو کڻي ڪي ماءُ

ٿو، ڪري راڄ بدران جي هيروديس پيءُ پنهنجي تي يهوديا ارڪيلاؤس ته ٻڌو جڏهن پر جي گليل هو تنهنڪري ويو، ڪيو خبردار ۾ خواب پر ويو، ٻڄي کان وڃڻ اتي هو ته اها جيئن ته لڳو، رهن ۾ شهر نالي ناصرت هو ڪري اچي ۽ ويو. هليو واپس ڏانهن علاقن ويندو. سڏيو ناصري هو ته هئي وٺي چئي ذريعي جي نبين جيڪا ٿئي پوري ڳالهه

3

چئي، ۽ ٿو اچي ڪندي تبليغ ۾ ريگستان جي يهوديه ڏيندڙ بپتسما يوحنا ۾ ڏينهن انهن ۽ جيڪو اهو آهي هي آهي. وٺي ٿي ويجهو بادشاهي جي آسمانن ته ڇاڪاڻ ڪريو، توبه آواز، جو واري روئڻ ۾ ريگستان ٿو: چوي جيڪو آهي، ويو چيو طرفان نبي يسعياه ڪريو. سڌا رستا جا هن ڪريو، تيار رستو جو خداوند

۽ هو، رڪندو تي ڪمر پنهنجي پٽو جو چمڙي ۽ مان وارن جي اُٺ لباس پنهنجو يوحنا هو پر سڄو جو اردن ۽ يهوديه سڄو ۽ يروشلم پوءِ هئي. ماکي جهنگلي ۽ ٽڊيون کاڌو جو هن ويندا ٻڌايا هٿان جي هن ۾ اردن ۽ هو. رهيو نڪري ٻاهر طرف کيس علائقو وارو ڀرپاسي ڪندي. اقرار گناهه پنهنجا هئا،

چيو، کين هن ڏسي، اچيندي تي بپتسما پنهنجي کي صدوقين ۽ فريسين ٿي ڪيترن پر لائق جي توبه پوءِ ڏيکاريو؟ لاءِ ڇڻڻ کان غضب ايندڙ کي توهان ڪير اولاد، جي نانگن مان ته ڇو ابراهيم. آهي پيءُ وٽ اسان ۾، دليين پنهنجي چوڻ سوچيو نه ۽ ڪريو. ميوو ڪهاڙو ٿي ۾ اڳ اٿارڻ. ٻار لاءِ ابراهيم مان پٽن انهن آهي قادر خدا ته ٿو چوان کي توهان آهي ويندو ڪٿي ڏئي، نه ميوو سٺو جيڪو وڻ هر ڪري تنهن آهي، رکيل تي پاڙ جي وڻن آهي. ويندو اڇلايو ۾ باهه ۽

اچي پٺيان منهنجي جيڪو پر ٿو، ڏيان بپتسما لاءِ توبه ۾ پاڻيءَ کي توهان واقعي مان نه قابل مان به جي ڪٿڻ جوتا جا جنهن آهي، مضبوط وڌيڪ کان مون هو آهي، رهيو هن ڪانٽو وارو ڇنڊڻ جو جنهن ڏيندو. بپتسما ۾ باهه ۽ روح پاڪ کي توهان هو آهيان،

۽ ڪندو، صاف طرح چڱيءَ کي جاءِ جي ڪٽڻ ڪٽڪ پنهنجي هو ۽ آهي ۾ هٿ جي ساڙيندو. سان باه وسندڙ نه کي ٻوٽي ڀر ڪندو، گڏ ۾ گودام اناج پنهنجو

کيس يوحنا ڀر وٺي. ٻيٽسما کان هن ته آيو وٽ يوحنا تي اردن کان گليل عيسى پوءِ توهان ۽ آهي، ضرورت جي وٺڻ ٻيٽسما هٿان جي توهان کي مون چئي، هو رهيو روڪي طرح اهڙي ته ڇو ڇڏ، هاڻي چيو، کيس يسوع ڏيندي جواب آهيو؟ رهيا اچي وٽ منهنجي ٻيٽسما ۽ ڏني. اجازت کيس هن پوءِ ڪريون. پوري نيڪي سڀ ته آهي مناسب لاءِ اسان ويا، ڪوليا آسمان لاءِ کيس ڏس، ۽ ويو، مٿي مان پاڻيءَ تي طور فوري يسوع پوءِ کان وٺڻ مان آسمانن ڏسو، ۽ ڏٺو. ايندي تي کيس ۽ لهندي وانگر ڪبوتر کي روح جي خدا هن ۽ ڏاڍو مان کان جنهن آهي، پٽ پيارو منهنجو هي هو، رهيو چوي جيڪو آيو آواز هڪ آهيان. خوش

4

چاليهه ۽ وڃي. آزمايو کان شيطان ته ويو وٺي ۾ ريگستان ذريعي جي روح عيسى پوءِ آزمائيندڙ جو کيس ويجهي ۽ ٿيو. بکيو هو پوءِ، کان رکڻ روزو راتيون چاليهه ۽ ڏينهن هن ڏيندي جواب وڃن. ٿي ماني پٿر هي ته چئو آهين، پٽ جو خدا تون جيڪڏهن چيو، جي خدا جيڪو تي لفظ هر ڀر رهندو، جيئرو تي روتڻي رڳو نه انسان آهي، ويو لکيو چيو، ڪنڊ جي مندر کيس ۽ ٿو، وٺي ۾ شهر مقدس کيس شيطان پوءِ آهي. نڪرندو مان وات اڇلايو، هيٺ کي پاڻ ته آهين، پٽ جو خدا تون جيڪڏهن چيو، کيس هن ۽ ٿو. بيهاري تي اهي ۽ ڏيندو، حڪم ۾ باري تنهنجي کي پيغامبرن پنهنجي هو ته آهي ويو لکيو ته ڇو ڪرين. ٽڪر سان پٿر پير پنهنجو تون ڪڏهن نه ڪندا، تي هٿن پنهنجن توکي

آزمائيندين. نه ڪي خدا رب پنهنجي تون آهي: ويو لکيو ٻيهر چيو، کيس يسوع

۽ بادشاهيون سڀ جون دنيا کيس ۽ ٿو، ڪٿي تي جبل بلند تمام هڪ کيس شيطان ٻيهر جيڪڏهن ڏيندس، توکي مان شيون سڀ اهي چيو، کيس هن ۽ ٿو ڏيکاري جلال جو انهن شيطان، هل، پٺيان منهنجي چيو، کيس يسوع پوءِ ڪندين. سجدو ڪي مون پئي ڪري تون خدمت ئي کيس رڳو ۽ ڪندين عبادت جي خدا رب پنهنجي تون آهي، ويو لکيو ته ڇو لڳا. ڪرڻ خدمت کيس ۽ آيا پيغامبر ڏس، ۽ ڏنو، ڇڏي کيس شيطان پوءِ ڪندين.

ڇڏي، ڪي ناصرت ۽ ويو. هليو ڏانهن گليل واپس ويو، ڪيو حوالو يوحنا ته عيسى پر ٻڌي ۾. حدن جي نفتالي ۽ زبولون آهي، تي ڪناري جي سمنڊ جيڪو رهيو، ۾ ڪفرناحوم اچي زبولون ٿو: چوي جيڪو هو، ويو چيو ذريعي جي نبي يسعياھ جيڪو ٿئي پورو اهو جيئن جيڪي گليل، جو قومن پار، کان اردن رستو، جو سمنڊ زمين، جي نفتاليم ۽ زمين جي زمين واري پاڇي جي موت جيڪي ۽ ڏني، روشني وڌي انهن هئا، ويٺل ۾ اونداهيءَ ماڻهو اڀري. روشني لاءِ انهن هئا، ويٺل ۾

جي آسمانن ته ڇو ڪريو، توبه ڪيو، شروع ڇوڻ ۽ ڪرڻ اعلان عيسى پوءِ کان ان آهي. وئي اچي ويجهو بادشاهت

سڌيو پطرس جيڪو سمعان ڏنو، ڪي پائرن به هن هلندي، ڀرسان جي سمنڊ جي گليل اهي ته ڇو هئا، رهيا اڇلائي چار ۾ سمنڊ جيڪي اندرياس، ڀاءُ سندس ۽ هو ويندو ماهيگير جا ماڻهن کي توهان آئون ۽ پٺيان منهنجي اچو ڪين، ٿو چوي ۽ هئا. ماهيگير هن وڃي، اڳتي اتان ۽ ڪيو. پٺيان جي هن ڇڏي، جال تي طور فوري انهن پر بڻائيندس. گڏ، سان زبدي پيءُ پنهنجي ۾ ٻيڙيءَ ڀاءُ، سندس يوحنا ۽ جو زبدي يعقوب ڏنا، پائر به ٻيا

کي پيءُ پنهنجي ۽ ٻيڙي تي طور فوري هنن ڀر سڏيو. کين هن ۽ ڪندي، مرمت ڄار پنهنجا
ڪيو. پٺيان کيس ڇڏي،

جي بادشاهت ۽ هو سيڪاريندو ۾ گڏجائين جي انهن هو، گهمندو ۾ گليل سڄي عيسٰ ۽
خدمت جي ڪمزورين سڀني ۽ بيمارين سڀني ۾ ماڻهن ۽ هو ڪندو اعلان جو خوشخبري
کي بيمارن سڀني وٽ هن ماڻهو ۽ وئي، پڪڙجي ۾ شام سڄي شهرت جي هن ۽ هو. ڪندو
۽ وارا، فالج ۽ وارا مرگي ۽ زده پوت ۽ هئا، مبتلا ۾ عذابن ۽ بيمارين مختلف جيڪي آندا،
۽ کان شهرن ڏهه ۽ کان گليل لڳيون، پٺيان جي هن پيڙون گهڻيون ۽ ڏني. شفا کي انهن هن
کان. ڀار جي اردن ۽ کان يهوديا ۽ کان يروشلم

5

۽ آيا. وٽ کيس شاگرد سندس ته ويٺو هو جڏهن ۽ ويو، چڙهي تي جبل هو ڏسي، کي ميڙ
غريب ۾ روح جيڪي اهي آهن مبارڪ چيو، سيڪاريندي کي انهن هو کولي وات پنهنجو
ٿا، ڪن ماتم جيڪي اهي آهن مبارڪ آهي. جي انهن بادشاهي جي آسمانن ته ڇو آهن،
وارث جي زمين اهي ته ڇو مزاج، نرم اهي آهن مبارڪ ويندي. ڏني تسلي کي انهن ته ڇو
ويندا. ٿي سير اهي ته ڇو آهن، اُڃايل ۽ بُڪايل لاءِ انصاف جيڪي اهي آهن مبارڪ ٿيندا.
جا دل جيڪي اهي آهن مبارڪ ويندو. ڪيو رحم تي انهن ته ڇو ڪندڙ، رحم آهن مبارڪ
پٽ جا خدا اهي ته ڇو ٺاهيندڙ، امن آهن مبارڪ ڏسندا. کي خدا اهي ته ڇو آهن، صاف
جي آسمان ته ڇو آهن، ستايل سبب جي انصاف جيڪي اهي آهن مبارڪ ويندا. سڏيا
ايذا ۽ ڪن ملامت کي توهان اهي جڏهن توهان، آهيو مبارڪ آهي. جي انهن بادشاهي
۽ ٿيو خوش چون. لفظ ٻڌڙو هر خلاف جي توهان ڳالهائيندي ڪوڙ سبب منهنجي ۽ ڏين

طرح اهڙيءَ ته ڇاڪاڻ آهي، وڏو ۾ آسمانن اجر جو توهان ته ڇاڪاڻ ڪريو، خوشيون هئا. اڳ کان توهان جيڪي ڏني ايذا کي نئين انهن

۾ شيءِ ڪهڙي کي ان ته وڃي، ٿي مزو بي لوڻ جيڪڏهن پر آهيو، لوڻ جو زمين توهان ۽ وڃي اڇلايو ٻاهر ته جي ان سواءِ رهندو، نه جو ڪم به ڪنهن اهو ويندو؟ ڪيو لوڻيل تي جبل جيڪو شهر ڪو آهيو. روشني جي دنيا تون وڃي. لتاڙيو هيٺ پيرن جي ماڻهن ٽوڪري کي ان آهن رکندا ۽ ڏيئو آهن ڪندا روشن ڪي نه سگهجي، نٿو لڪائي آهي، واقع توهان طرح اهڙيءَ آهن. ۾ گهر جيڪي لاءِ سڀني ٿو چمڪي اهو ۽ تي، چراغدان پر هيٺ، توهان ۽ ڏسن ڪم سٺا جا توهان اهي جيئن ته ڏيو، چمڪڻ اڳيان جي ماڻهن روشني جي آهي. ۾ آسمانن جيڪو ڪن ساراهه جي پيءُ جي

آيو نه ڪرڻ ختم مان آهيان، آيو ڪرڻ ختم کي نئين يا شريعت مان ته سوچيو نه اهو جيستائين ٿو، چوان کي توهان آئون ته ڇاڪاڻ آمين، آهيان. آيو ڪرڻ پورو پر آهيان، گذرنو، نه مان شريعت به سريف هڪ يا آئون هڪ وڃي، نه گذري زمين ۽ آسمان ۽ پڇي کي هڪ مان حڪم ندين انهن به جيڪو ٿئي. نه پورو ڪجهه سڀ جيستائين پر ويندو، سڏيو نديو ۾ بادشاهت جي آسمانن کي تنهن سڀڪاري، طرح اهڙيءَ کي ماڻهن کي توهان مان ويندو. سڏيو وڏو ۾ بادشاهت جي آسمانن اهو سڀڪاري، ۽ ڪري جيڪو ته هوندي، نه وڌيڪ کان فريسين ۽ عالمن نيڪي جي توهان جيڪڏهن ته ٿو چوان هو، ويو چيو کي قديم ته آهي ٻڌو توهان ٿيندو. نه داخل ۾ بادشاهي جي آسمانن توهان چوان کي توهان پر مان هوندو. مجرم جو فيصلي اهو ڪري، قتل جيڪو پر ڪر، نه قتل ۽ ٿيندو، مجرم جو فيصلي اهو ٿو، ڪاوڙجي ۾ بيڪار تي پاءُ پنهنجي جيڪو هر ته ٿو به جيڪو ۽ ٿيندو، مجرم جو ڪائونسل اهو چوي، راکا کي پاءُ پنهنجي به جيڪو پنهنجو توهان ڪري تنهن جيڪڏهن ٿيندو. مجرم ۾ جهنم جي باهه اهو چوي، بيوقوف

توهان کي ڀاءُ جي توهان ته اچي ياد کي توهان اتي ۽ ڪريو پيش تي گاهه قربان تحفو وڃي پهريون ۽ ڇڏي، اڳيان جي گاهه قربان اتي تحفو پنهنجو آهي، ڪجهه خلاف جي سان مخالف پنهنجي ڪر. پيش تحفو پنهنجو اچي پوءِ ۽ ڪر، ملاپ سان ڀاءُ پنهنجي مخالف اهو جو ٿئي نه ائين متان آهيو، ۾ رستي سائس توهان جيستائين ڪر، صلح جلدي توهان ۽ ڪري، حوالي جي مددگار کي توهان قاضي ۽ ڪري حوالي جي قاضي کي توهان جيستائين نڪرندين نه ٻاهر کان اتان تون ٿو، چوان توکي آئون سچ وڃو. اڇلايو ۾ جيل ڇڏين. ڪري نه واپس پئسو آخري تون

کي توهان پر مان ڪندين. نه زنا تون هو، ويو چيو کي ماڻهن قديم ته آهي ٻڌو توهان ئي ۾ اڳ هن ٿو، ڏسي لاءِ ڪرڻ خواهش کي عورت ڪنهن جيڪو ڪو هر ته ٿو چوان ۾ گناهه توکي اک ساڃي تنهنجي پر جيڪڏهن آهي. ڪيو زنا سان هن ۾ دل پنهنجي ته آهي فائديمند لاءِ تنهنجي ته چو اڇلايو، کان پاڻ ۽ ڇڏ ڪڍي کي ان ته ٿي، وجهي ۽ وڃي. اڇلايو نه ۾ جهنم جسم سڄو تنهنجو ۽ ٿئي تباهه هڪ مان عضون تنهنجي کان پاڻ ۽ ڇڏ ڪڍي کي ان ته ٿو، وجهي ۾ گناهه توکي هٿ ساڄو تنهنجو جيڪڏهن ۽ ٿئي تباهه هڪ مان عضون تنهنجي ته آهي فائديمند توکي اهو ته چو ڇڏ، اڇلائي وڃي. اڇلايو نه ۾ جهنم جسم سڄو تنهنجو

سرٽيفڪيٽ جو طلاق کي هن ته ڏئي، طلاق کي زال پنهنجي به جيڪو ته، آهي ويو چيو ڇڏي کانسواءِ سبب جي زنا کي زال پنهنجي به جيڪو ته ٿو چوان کي توهان پر مان ڏيو. شادي سان عورت ڇڏيل ڪنهن جيڪو ۽ ٿو، ڪري مجبور تي ڪرڻ زنا کي هن ڏئي، ٿو. ڪري زنا اهو ڪري،

پنهنجون پر کائيندين، نه قسم ڪوڙو تون هو، ويو چيو کي قديم ته آهي ٻڌو توهان وري

نه ڪٿو، نه قسم بلڪل ته ٿو چوان ڪي توهان مان ڪندين. پورو ڪي خداوند قسمون تختو جو پيرن جي هن اها ته چو ۾، زمين نڪ آهي، تخت جو خدا اهو ته چو ۾، آسمان تي سر پنهنجي نه آهي. شهر جو بادشاهه عظيم اهو ته چو ڏانهن، يروشلم نڪ ۽ آهي، ها ٿيو لفظ تنهنجو سگهين. ڪري نٿو ڪارو يا اچو به ڪي وار هڪ تون ته چو ڪائين، قسم آهي. مان بچڙائي وڌيڪ کان انهن پر نه، نه ها،

ٿو چوان ڪي توهان پر مان ڏند. بدران جي ڏند ۽ اک بدران جي اک ويو، چيو ته ٻڌو توهان گل ٻي کيس ماري ڏنو، تي گل ساڃي ڪي توهان به جيڪو پر ڪريو، نه مقابلو جو بچڙي ته ٿو، چاهي ڪٿن ڪپڙو تنهنجو ۽ ٿو چاهي ڪرڻ فيصلو سان توسان جيڪو ۽ ڦيرايو، به ساڻس ته ڪري، مجبور لاءِ وڃڻ ميل هڪ توکي به جيڪو ۽ پڻ. چادر ۽ ڏي ڇڏي ڪي هن چاهي وٺڻ قرض کان تنهنجي جيڪو ۽ ڏي ڪي تنهن ٿو، گهري توکان جيڪو وڃ، ميل به ڦر. نه کان تنهن ٿو،

دشمن پنهنجي ۽ ڪندين پيار سان پاڙيسري پنهنجي تون ويو، چيو ته آهي ٻڌو توهان انهن ڪريو، محبت سان دشمن پنهنجن ٿو، چوان ڪي توهان پر مان ڪندين. نفرت سان کان توهان جيڪي ڪريو چڱو سان انهن ٿا، ڪن لعنت ڪي توهان جيڪي ڏيو برڪت ڪي ايذا ڪي توهان ۽ ٿا ڪن ظلم تي توهان جيڪي ڪريو دعا لاءِ انهن ۽ ٿا، ڪن نفرت هو ته چو آهي، ۾ آسمانن جيڪو جا پيءُ پنهنجي پٽ سگهو ٿي توهان ته ته ٿا. رسائين تي. بيانصافن ۽ نيڪن ٿو وسائي مينهن ۽ تي سٺن ۽ بچڙن ٿو اڀاري سج پنهنجو ڪي توهان ته ٿا، ڪن پيار ڪي توهان جيڪي آهيو ڪندا پيار ڪي انهن توهان جيڪڏهن رڳو توهان جيڪڏهن ۽ ڪن؟ ٿا نه ئي اهو به ڪندڙ گڏ محصول ڇا آهي؟ اجر ڪهڙو ڇا آهيو؟ رهيا ڪري ڪم خاص ڪهڙو توهان ته آهيو، ڪندا سلام ڪي دوستن پنهنجن ته جيئن مڪمل، توهان پوءِ ٿيندو تون آهن؟ ڪندا نه ائين به ڪندڙ وصول ٿيڪس

آهي.مڪمل آهي، ۾ آسمانن جيڪو پيءُ جو توهان

6

پر وڃي، ڏٺو ڪي انهن جيئن ته ڪريو نه اڳيان جي ماڻهن ته رڪو ڌيان جو خيرات پنهنجي ڪو ڪي توهان کان ان آهي، ۾ آسمانن جيڪو پيءُ جي توهان ته ڪيو نه ائين جيڪڏهن وڃائين، نه صور اڳيان پنهنجي ته ڪرين، خيرات تون تنهنڪري جڏهن ملندو. نه اجر چوان سچ وڃن، ساراهيا طرفان ماڻهن جيئن ته ٿا، ڪن ۾ گهڻين ۽ جماعتن منافق جيئن ڪرين، خيرات تون جڏهن پر آهن. ويٺا ڪري حاصل اجر پنهنجو آهي ڪي، توهان ٿو هجي، ۾ گجهي صدقو تنهنجو ٿو ڪري ڇا هٿ ساڄو تنهنجو ته ڄاڻي نه هٿ کاٻو تنهنجو ڏيندو.بدلو ۾ ظاهر توکي ٿو، ڏسي ۾ گجهي جيڪو پيءُ تنهنجو ۽

جماعتن ٿا ڪن پسند آهي ته ڇو ٿيندين، نه وانگر ڪارن رڻا ته ڪرين، دعا تون جڏهن ۽ ٿو چوان سچ ٿين. ظاهر ڪي ماڻهن جيئن ته ڪرڻ، دعا بيٺل ۾ ڪنن جي گهڻين ۽ ۾ ته ڪرين، دعا جڏهن تون پر آهن. ويٺا ڪري حاصل اجر پنهنجو آهي ته ڪي توهان دعا ۾ گجهي ڪي پيءُ پنهنجي ڪري بند در پنهنجو ۽ ٿي، داخل ۾ ڪمري اندرين پنهنجي ڏيندو.واپس ۾ عوام توکي ٿو، ڏسي ۾ گجهي جيڪو پيءُ تنهنجو ۽ ڪر،

ٿا سمجهن هو ته ڇو ٿيون، ڪن قومون غير جيئن ڪريو، نه ڳالهيون بيڪار پر ڪندي دعا ته ڇو ٿيو، نه جهڙا انهن ڪري تنهن ويندي. ٻڌي جي انهن ۾ ڳالهائڻ گهڻي جي انهن ته جو اڳ کان ان آهي، ضرورت جي شيءِ ڪهڙي ڪي توهان ته ٿو ڄاڻي پيءُ جو توهان ۾ آسمانن جيڪو پيءُ، جا اسان اي توهان، ڪريو دعا پوءِ طرح اهڙيءَ ڀڄو. ڪانئس توهان

ٿئي، پوري مرضي تنهنجي اچي، بادشاهي تنهنجي وڃي، ڪيو پاڪ نالو تنهنجو آهين،
قرض جا اسان ۽ ڏي، ڪي اسان اڄ روٽي روزاني جي اسان تي. زمين ٿيڻ ۾، آسمان جيئن
ڪي اسان ۽ ٿا، ڪريون معاف ڪي قرضدارن پنهنجن پڻ اسين جيئن ڪر، معاف ڪي اسان
هميشه جلال ۽ طاقت ۽ بادشاهي ته ڇو ڇڏائي. کان برائي ڪي اسان پر آڻ، نه ۾ آزمائش
آمين. آهي، تنهنجو لاءِ

ڪي توهان به پيءُ آسماني جو توهان ته ڪندا، معاف گناهه جا ماڻهن توهان جيڪڏهن
جو توهان ئي نه ته ڪندا، نه معاف گناهه جا ماڻهن توهان پر جيڪڏهن ڪندو. معاف
ڪندو. معاف گناهه جا توهان پيءُ

منهن پنهنجا اهي ته ڇو ٿيو، نه اداس وانگر ماڻهن ڪوڙا ته رکو، روزو توهان جڏهن
اهي ته ڪي توهان ٿو چوان سچ اچن، نظر روزيدار ڪي ماڻهن جيئن ته ٿا ڪن خراب
پنهنجو ۽ لاءِ تيل ڪي سر پنهنجي رکندي روزو تون پر آهن. چڪا ڪري حاصل اجر پنهنجو
جيڪو ڪي پيءُ تنهنجي پر رکندڙ، روزو ڪي ماڻهن ٿو ظاهر نه ته تنهنجو ڌوءِ، منهن
ڏيندو. بدلو ۾ ظاهر توکي ٿو، ڏسي ۾ گجهي جيڪو پيءُ تنهنجو ۽ آهي، ۾ گجهي

چور جتي ۽ ٿا، ڪن تباهه زنگ ۽ ڪيڙا جتي ڪريو، نه گڏ خزانن تي زمين لاءِ پاڻ توهان
نه جتي ڪريو، جمع خزانن ۾ آسمان لاءِ توهان پر ٿا، چورائين ۽ ٿا اچن اندر ڪري سُرنگ
جو توهان جتي چوريندا. نه ۽ توڙيندا نه چور جتي ۽ ڪري، تباهه کاڌو نه ۽ تنهنجو
هوندو. به دل جو توهان اتي آهي، خزانو

سڄو تنهنجو ته آهي، صاف اک تنهنجي ڪري تنهن جيڪڏهن آهي، اک ڏيئو جو جسم
جسم سڄو جو توهان هجي، خراب اک جي توهان پر جيڪڏهن ٿيندو. روشن جسم

ته آهي، اونداهي اها آهي روشني جيڪا ۾ توهان ڪري تنهن جيڪڏهن ٿيندو. اونداهو آهي؟ وڏي ڪيتري اونداهي اها

۽ ڪندو نفرت کان هڪ هو ته يا ته ڇو سگهي، ڪري نٿو خدمت جي مالڪن ٻن به ڪو خدا توهان سمجهندو. حقير کي ٻئي ۽ رهندو وابسته سان هڪ يا ڪندو، محبت کان ٻئي سگهو. ڪري نٿا خدمت جي ٻنهي دولت ۽

۽ پيئو، ڇا ۽ کائو ڇا ته ٿيو نه پريشان لاءِ روح پنهنجي ٿو، چوان کي توهان مان ڪري هن کان؟ ڪپڙي جسم ۽ آهي نه وڌيڪ کان کاتي روح ڇا پائيندا، ڇا ته لاءِ جسم پنهنجي نه گڏ ۾ گودامن نه ۽ آهن ڪٽيندا نه آهن، پوکيندا نه آهي ته ڇو ڏسو، ڏانهن پکين جي آسمان قيمتي وڌيڪ کان انهن توهان ڇا ٿو. پالي کي انهن پيءُ آسماني جو توهان ۽ آهن، ڪندا ٿو؟ سگهي وڏائي هٿ هڪ ۾ عمر پنهنجي ڪري ٿي پريشان ڪير مان توهان پر آهيو؟ نه آهي ته ڪريو غور تي گلن جي ميدان ٿا؟ ٿيو پريشان ڇو توهان ۾ باري جي لباس ۽ سليمان ته ٿو چوان کي توهان آئون پر ٿا، ڪتن نه ۽ ٿا ڪن محنت آهي نه ٿا، وڌن ڪيئن جي ميدان پر جيڪڏهن هو. پاتو ڪپڙا نه جيان هڪ مان انهن ۾ شان سموري پنهنجي به ڪپڙا طرح اهڙيءَ خدا آهي، ويندي اڇلائي ۾ تنور سڀاڻي ۽ آهي اڃ جيڪا کي، گهاس ڪري تنهن وارو؟ ايمان ٿورو اي (پائيندو)، نه کي توهان وڌيڪ گهڻو ڇا ته ٿو، پائي شين انهن قومون سڀ پائون؟ ڇا يا پيئون ڇا يا کائون ڇا اسان چئو، ته ٿيو نه پريشان سڀني انهن کي توهان ته ٿو ڄاڻي پيءُ آسماني جو توهان ته ڇو ٿيون، ڪن ڳولا جي آهي ۽ ڳوليو، انصاف سندس ۽ بادشاهي جي خدا پهرين توهان پر آهي. ضرورت جي شين ته ڇو ٿيو، نه پريشان لاءِ سڀاڻي پوءِ وينديون. ڪيون شامل کي توهان شيون سڀ آهي. ڪافي برائي جي ان لاءِ ڏينهن هر رڪندي، خيال پاڻ جو پريشانين پنهنجي سڀاڻي

توهان سان فيصلو جنهن وڃي. ڪيو نه فيصلو جو توهان جيئن ته ڪريو، نه فيصلو توهان سان ماڻ جنهن ۽ ويندو، ڪيو فيصلو جو توهان سان ان آهيو، ڪندا فيصلو تنهنجي جيڪو ذرو اهو ٿو ڏسين تون پر ڇا ويندو. مٿي لاءِ توهان سان ان آهيو، ماڻهن کي ڏسين يا ڏسين؟ ٿو نه آهي ۾ اڪ پنهنجي تنهنجي جيڪو شهتير اهو پر آهي، ۾ اڪ جي ڀاءُ ۽ مان، اڪ تنهنجي کي ٻوڙي ڇڏيندس ڪڍي مان ڏي اجازت ڪي، ڀاءُ پنهنجي چوندين تون تون پوءِ ۽ ڪڍ، شهتير مان اڪ پنهنجي پهرين منافق، اي آهي؟ ۾ اڪ تنهنجي شهتير ڏس، ڪڍجي. ڪيئن ذرو مان اڪ جي ڀاءُ پنهنجي ته سگهندين ڏسي سان طور صاف

ائين ڪٿي اڃا، اڳيان جي سورن موتي پنهنجا ئي نه ۽ ڏيو نه ڪي ڪٿن شيءِ مقدس ڇڏين. ڦاڙي کي توهان ڦري ۽ لتاڙين هيٺ پيرن پنهنجي کي انهن اهي جو ٿئي نه

ته ڇو ويندو. ڪوليو لاءِ توهان ۽ ڪڙڪايو، ڳوليندا، ۽ ڳوليو، ويندو، ڏنو کي توهان ۽ گهرو، ان ٿو، ڏئي دستڪ جيڪو ۽ ٿو، ڳولي ٿو، ڳولي جيڪو ۽ ٿو، وٺي ٿو، پڇي جيڪو ڪو هر هو ته گهري ماني پٽ سندس کي جنهن آهي، ماڻهو ڪهڙو مان توهان يا ويندو. ڪوليو لاءِ جيڪڏهن ڏيندو؟ نه نانگ ڪيس هو ڇا گهرندو، مڇي هو جيڪڏهن ۽ ڏيندو؟ پٿر ڪيس ته ڏجن، ڪيئن تحفا سٺا کي ٻارن پنهنجي ته ٿا ڄاڻو باوجود، جي هجڻ بچڙا توهان، پوءِ ڏيندو شيون سٺيون کي انهن آهي، ۾ آسمانن جيڪو پيءُ جو توهان وڌيڪ ڪيترو ٿا؟ گهرن کانئس جيڪي

لاءِ انهن به توهان ئي ائين ڪن، لاءِ توهان ماڻهو ته ٿا چاهيو توهان جيڪو ڪجهه سڀ

آهي. قانون جو نبين ۽ شريعت ئي هي ته ڇاڪاڻ ڪريو،

تباهي جيڪو رستو آهي کليل ۽ دروازو آهي ويڪرو ته ڇو ٿيو، داخل مان دروازي تنگ ۽ دروازو آهي تنگ ڪيٽرو ٿا. ٽين داخل مان ان جيڪي آهن گهڻا ۽ ٿو، وڃي وٺي ڏانهن ڳوليندا ڪي ان جيڪي آهن ٿورا ۽ ٿو، وڃي وٺي ڏانهن زندگي جيڪو رستو آهي ڏکائيل آهن.

اندران پر آهن، ايندا ۾ لباس جي رين وٽ توهان جيڪي کان، نبين ڪوڙن پر ڏيو ڌيان انگور مان ڪنڊن اهي ڇا سڃاڻندا. ڪي انهن توهان کان ميون جي انهن آهن. ڦاڙيندڙ بگهڙ سڙيل پر ٿو، ڏئي ميوا سٺا وڻ سٺو هر ريت هن انجير؟ مان ٻوٽن ڪنڊيلي يا ٿا ڪن گڏ سٺا وڻ سڙيل ڪو نه ۽ ٿو، سگهي ڏئي ميوا خراب وڻ سٺو ڪو نه ٿو. ڏئي ميوا خراب وڻ باهه ۽ آهي ويندو ڇڏيو ڪٿي اهو ڏئي، نٿو ميوو سٺو جيڪو وڻ هر ٿو. سگهي ڏئي ميوا سگهندا. سڃاڻي ڪي انهن توهان مان ميون جي انهن تنهنڪري آهي. ويندو اڇلايو ۾

اهو پر ٿيندو، داخل ۾ بادشاهي جي آسمانن ٿو، چوي رب رب، ڪي مون جيڪو ماڻهو هر نه ڪي مون گهڻا آهي. ۾ آسمانن جيڪو ٿو، ڪري عمل تي مرضي جي پيءُ منهنجي جيڪو ۽ ڪئي، نه نبوت تي نالي جي توهان اسان ڇا مالڪ، اي مالڪ، اي چوندا، ۾ ڏينهن آهي ۽ ڏيڪاريون؟ نه قوتون گهڻيون تي نالي جي توهان ۽ ڪڍيا، نه پوت تي نالي جي توهان اي کان، مون هٿو ڄاتو، نه به ڪڏهن ڪي توهان مون ته ڪندس اقرار ڪي انهن آئون پوءِ ڪندڙ. ڪم قانونيت بي

ماڻهوءَ عقلمند هڪ کيس مان ڪري، عمل تي انهن ۽ ٻڌي لفظ هي منهنجا جيڪو ڪو هر ۽ آيا درياءَ ۽ وسيو مينهن ۽ ڪيو. تعمير تي پٿر گهر پنهنجو جنهن ڪندس، پيٽ سان

ويو ٺهرايو تي پٿر اهو ته ڇاڪاڻ ڪريو، نه اهو پر لڳا، ڌڪ تي گهر ان ۽ ويون هوائون بيوقوف هڪ ويندو پيڻيو ڪي، انهن ڪندڙ نه ۽ لفظ اهي منهنجا ٻڌندڙ اها هر ۽ هو. هوائون ۽ آيا دريا ۽ آيو هيٺ مينهن ۽ ڪيو، تعمير تي ريل گهر پنهنجو جنهن سان، ماڻهوءَ هو. عظيم زوال جو ان ۽ پيو، ڪري اهو ۽ ڪيو، ٽڪر سان گهر ان ۽ وهيون

تي تعليم جي هن ميڙ جا ماڻهن ته ٿيو ائين ته ڪيو، مڪمل ڪي لفظن هنن يسوع جڏهن وانگر. عالمن نه ۽ هو، سيڪاريندو سان اختيار ڪي انهن هو ويا. ٿي حيران

8

هڪ ڏسو، ۽ آيون. پٺيان جي هن پيڙون ئي ڪيتريون ته آيو، هيٺ کان جبل هو جڏهن ته ٿا، چاهيو توهان جيڪڏهن مالڪ، اي چيو، ڪري سجدو ڪي هن ۽ آيو رڳو ڪوڙهه مان چيو، ۽ ڇهيو ڪي هن ڪري ڊگهو هٿ عيسى ۽ ٿا. سگهو ڪري صاف ڪي مون توهان کيس عيسى ۽ ويو. ٿي صاف ڪوڙهه جو هن تي طور فوري ۽ وڃ. ٿي صاف ٿو، چاهيان پيش تحفو اهو ۽ ڏيکار ڪي پادريءَ ڪي پاڻ ۽ وڃ پر چئجو، نه به ڪي ڪنهن ته ڏس چيو، طور. گواهي لاءِ انهن هو، ڏنو حڪم موسيٰ جيڪو ڪر

کان هن آيو، وٽ هن سردار جو سپاهين سڻ هڪ ته ٿيو، داخل ۾ ڪپرناحوم هو جڏهن ۾ عذاب سخت آهي، پيو ٿي مفلوج ۾ گهر نوڪر منهنجو رب، چوندي، ۽ ڪندي گذارش چيو، صوبيدار ڏيندي جواب ۽ ڏيندس. شفا کيس اچي مان چيو، کيس عيسى ۽ آهي. چئو، لفظ هڪ فقط پر ٿيو، داخل هيٺ ڇت منهنجي توهان ته آهيان نه قابل مان مالڪ، جي اختيار جيڪو آهيان ماڻهو هڪ به مان ته چو ۽ ويندو. ڏني شفا خادم منهنجو ۽

ٿو، وڃي هو ۽ وڃ، ٿو، چوان کي هن مان ۽ ٿو، رکان سپاهي هيٺان منهنجي ۽ آهي، هيٺان يسوع پر ٻڌي ٿو. ڪري هو ۽ ڪر، هي کي، غلام منهنجي ۽ ٿو، اچي هو ۽ اڃ، کي، ٻئي ۽ وڏو ايترو به ۾ اسرائيل کي، توهان ٿو چوان سچ چيو، کي ڪنڌڻن پيروي ۽ ٿيو حيران ۽ ايندا کان اولهه ۽ اوڀر ماڻهو گهڻا ته ٿو چوان کي توهان آئون مليو. نه مون ايمان پٽ جا بادشاهت پر ويهندا. ۾ بادشاهي جي آسمانن گڏ سان يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم جي سپاهي يسوع ۽ ٿيندو. پيسڻ جو ڏندن ۽ روئڻ اتي ويندا، اڇلايا ۾ اونداهين ٻاهرين ئي ان نوڪر سندس ۽ ٿئي. توکي تيئن آهي، آندو ايمان تو جيئن ۽ وڃ، چيو، کي سردار ٿيو. شفا وقت

هٿ جي هن ۽ ڏٺو. مبتلا ۾ بخار ۽ لپٽل کي ساس سندس اچي، ۾ گهر جي پطرس يسوع ۽ تي، ٿيڻ شام لڳي. ڪرڻ خدمت جي هن ۽ اُٿي هوءَ ۽ ڏٺو، ڇڏي کي هن بخار ۽ ڇهيو، کي ۽ ڇڏيو ڪڍي کي روحن سان لفظ هن ۽ آندو، وٽ کيس کي ماڻهن زده پوت ئي ڪيترن ويو چيو ذريعي نبي يسعياھ جيڪو ٿئي پورو اهو جيئن ته ڏني. شفا کي بيمارن سڀني ڪٿيون. بيماريون ۽ ڪنڀون ڪمزوريون جون اسان پاڻ هن هو: چيو جنهن هو،

هڪ ٿي ويجهو ۽ ڏٺو. حڪم جو وڃڻ پار کين ڏسي، ميڙا گهڻا چوڌاري پنهنجي عيسيٰ ۽ وڃو. توهان به ڪٿي جتي ڪندس پيروي جي توهان مان استاد، چيو، کيس عالم جي انسان پر آهن، آڪيرا کي پکين جي آسمان ۽ آهن کوهه کي لومڙن چيو، کيس عيسيٰ هڪ مان شاگردن سندس پر ٻيو ڏئي. ٽيڪ مٿو پنهنجو جتي آهي نه به ڪٿي وٽ پٽ پر ڪريان. دفن کي پيءُ پنهنجي ۽ وڃان پهرين ته ڏي اجازت کي مون مالڪ، چيو، کيس ڪن. دفن مٿل پنهنجا ته ڏي ڇڏي کي مٿلن ۽ اڃ، پٺيان منهنجي چيو، کيس يسوع

وڏو هڪ ۾ سمنڊ ڏسو، ۽ آيا. پٺيان سندس شاگرد سندس ته چڙهيو ۾ ٻيڙيءَ هو جڏهن ۽

اچي ويجهو ۽ هو. رهيو سمهي هو پر لڳي، ڍڪجڻ سان لهرن ٻيڙي جو ائين آيو، زلزلو رهيا ٿي تباهه اسين بچاءُ، ڪي اسان مالڪ، اي رهيا، چئي اُپاريو کيس شاگردن سندس ۽ کڙيو اُٿي هو پوءِ وارا؟ ايمان نڍي اي آهيو، بزدل ڇو اوهين چيو، ڪين هن ۽ آهيون. ڪهڙي هي لڳا، چوڻ ۽ ٿيا حيران ماڻهو پر ٿيو. سڪون وڌو ۽ ٻاڙهيو، ڪي سمنڊ ۽ هوائن ٿا؟ ڪن فرمانبرداري کيس به سمنڊ ۽ هوائن جو آهي، جو قسم

جيڪي مليا ماڻهو زده پوت به ڪي هن ته آيو، ۾ زمين جي گرگيسينين پار هو جڏهن ۽ گذرڻ مان رستي ان به ڪي ڪنهن جو قدر ايتري خطرناڪ، ڏاڍا هئا، رهيا نڪري مان قبرن خدا يسوع، اي آهي، ڇا توکي ۽ ڪي اسان چئي، ڪئي رڙ انهن ڏسو، ۽ هئي. نه طاقت جي پري کان هنن پر هو آهين؟ آيو ڏيڻ عذاب ڪي اسان اڳ کان وقت هتي تون ڇا پٽ؟ جا اسان تون جيڪڏهن ته، چيو کيس شيطانن پر هو. رهيو چري ٻيڙو وڌو هڪ جو خنزيرن وڃو. چيو، ڪين هن ۽ وڃون. ۾ رڍ جي سورن ته ڏي اجازت ڪي اسان ته ٿو، ڪيڏين ڪي تان ٽڪريءَ ڏن سڄو جو سورن ڏس، ۽ ويا، هليا ۾ ڏن جي سورن نڪري ٻاهر اهي پوءِ وڃي، ۾ شهر ۽ ويا، ڀڄي سي هئا، چاريندڙ جيڪي ويا. مري ۾ پاڻيءَ ۽ ويو ٻوڙي ۾ سمنڊ لاءِ ملاقات جي عيسى شهر سڄو ڏسو، ۽ ٻڌايا. حال جا ماڻهن زده پوت ۽ ڪجهه سڀ وڃي. هلي مان حدن جي انهن هو ته ڪئي گذارش انهن ڏسي کيس ۽ آيو، نڪري

9

ڪي واري فالج هڪ کيس اهي ڏس، ۽ آيو. ۾ شهر پنهنجي ۽ ڪيو پار چڙهي ۾ ٻيڙيءَ هو ۽ حوصلو چيو، ڪي واري فالج ڏسي ايمان جو انهن عيسى ۽ هئا، رهيا اُٿي ليٽل تي بستري هي چيو، ۾ دلين پنهنجي عالمن ڪجهه ڏسو، ۽ آهن. ويا ڪيا معاف گناهه تنهنجا ٻار، رک،

ڇا خراب ۾ دلين پنهنجي توهان چيو، ڏسي سوچون جون انهن عيسى ۽ ٿو. ڪري ڪفر هل؟ ۽ اٺ چوڻ يا آهن، ٿيل معاف گناهه تنهنجا چوڻ آسان، وڌيڪ آهي لاءِ ڇا ٿا؟ سوچيو آهي، اختيار جو ڪرڻ معاف گناهه تي زمين کي پٽ جي انسان جو ته ڄاڻو توهان جو ته ڪٿي اُٿي هو ۽ وڃ. گهر پنهنجي ۽ ڪن بستر پنهنجو اٺ، ٿو، چوي کي مفلوج هو پوءِ ماڻهن جنهن ڪئي، ساراهه جي خدا ۽ ٿيا حيران ڏسي ميڙ ۾ ويو. هليو ڏانهن گهر پنهنجي ڏنو. اختيار اهڙو کي

مٽي کي جنهن ڏنو، ويٺل تي بوٽ جي ٽيڪس کي ماڻهوءَ هڪ لنگهندي اتان عيسى ۽ ۽ ويو. پٺيان سندس ۽ بيٺو اٿي هو ۽ اڄ. پٺيان منهنجي چيو، کيس ۽ هو، ويندو سڏيو اچي گنهگار ۽ ڪندڙ گڏ ٽيڪس ڪيترائي ڏس ته هو، ويٺو ۾ گهر هو جڏهن ته ٿيو ائين ڇو چيو، کي شاگردن سندس فريسين ڏسي جو ويٺا. گڏجي سان شاگردن سندس ۽ يسوع چيو، کين ٻڌي اهو عيسى ۽ پر ٿو؟ کائي سان گنهگارن ۽ ڪندڙن گڏ ٽيڪس استاد تنهنجو ۽ وڃي پر آهن. بيمار جيڪي پر ناهي، ضرورت جي ڊاڪٽر کي انهن آهن طاقتور جيڪي آيو نه لاءِ سڏڻ کي نيڪن آئون ته ڇو نه. قرباني ۽ ٿو چاهيان رحم آئون آهي: ڇا ته سڪو ڏانهن. توبه کي گنهگارن پر آهيان،

پر ٿا، رکون روزا گهڻو فريسي ۽ اسين ڇو چيائون، ۽ آيا وٽ سندس شاگرد جا يوحنا پوءِ ڪري ماتم پٽ جا ڪمري جي شاديءَ ڇا چيو، کين عيسى ۽ رڪن؟ نٿا روزا شاگرد تنهنجا کان کين گهوت جڏهن ايندا، ڏينهن اهي پر آهي؟ گڏ سان کين گهوت جيستائين ٿا، سگهن نه تي ڪپڙي پراڻي پيچ جو ڪپڙي سڪيل ان به ڪو رکندا. روزا اهي پوءِ ۽ ويندو، کنيو نه ٿو. ٿئي پيدا ڦاٽ خراب وڌيڪ ۽ ٿي، وٺي ڪٿي مان ڪپڙي پورائي اها ته ڇو ٿو، لڳائي مشڪون ته ڪن ائين جيڪڏهن آهن، اڇلائيندا ۾ مشڪن پراڻين کي شراب نئين هي نئين پر آهن، وينديون ٿي تباهه مشڪون ۽ آهي ويندي وهي شراب ۽ آهن، پونديون ڦاٽي

آهن. رهنديون محفوظ ٻئي ۽ آهن، اڃا ئيندا ۾ مشڪن نئين کي شراب

سجدو کي هن ۽ ويو اچي حاڪم هڪ ڏس، وقت، ڳالهائڻ کي انهن جي هن شيون هي تي هن هٿ پنهنجو ۽ اڇ ڀر آهي، وئي مري هاڻي ڌيءَ منهنجي ته هو رهيو چئي ڪيو، ڏس، ۽ به. شاگرد سندس ۽ ويو پٺيان ڪيس ڪري اُتي يسوع ۽ ٿيندي. جيئري هوءَ ۽ رک، اچي کان پوئتي هئي، مبتلا ۾ بيماريءَ جي وهڻ رت کان سالن ٻارهن جيڪا عورت هڪ فقط جيڪڏهن هئي، ٿي چئي ۾ پاڻ پنهنجي هوءَ ڇهيو. کي ڪنڊي جي ڪپڙي جي هن ڏسي کي هن ۽ موٽيو عيسىٰ ڀر ويندس. بچايو مان ته ڇهيان، کي ڪپڙي سندس مان کان وقت ئي ان عورت اها ۽ آهي. بچايو توکي ايمان تنهنجي ڌيءَ، رک، حوصلو چيو، کي ميڙ ڪندڙ شور ۽ کي وارن بانسري ۽ اچي ۾ گهر جي حڪمران يسوع ۽ وئي. بچائي هنن ۽ آهي. رهي سمهي ڀر آهي، نه مري چوڪري ته ڇو وڃو، پوئو ٿو، چوي کين ڏسي، جو چوڪريءَ هن ٿي داخل اندر تڏهن ويو، ڇڏيو ڪڍي کي ميڙ جڏهن ڪليو. تي ڪيس نڪتي. ٻاهر ۾ زمين سڄي اُن افواه هيءُ ۽ بيٺي. اُتي چوڪري اها ۽ پڪڙيو، هٿ

روئي جيڪي آيا، پٺيان ماڻهو انڌا به ڪيس ته هو، رهيو گذري کان اتان عيسيٰ جڏهن ۽ انڌا ته آيو ۾ گهر هو جڏهن ڪر. رحم تي اسان پٽ، جي داؤد اي هئا، رهيا چئي ۽ هئا رهيا ٿو؟ سگهان ڪري هي مان ته ٿا مڃو توهان ڇا چيو، کي انهن يسوع ۽ آيا، وٽ ڪيس ماڻهو ايمان جي توهان چيو، ۽ ڇهيو کي اکين جي انهن هن پوءِ مالڪ. ها، چيو، ڪيس انهن سان سختيءَ کي انهن يسوع ۽ ويون، ڪُلي اکيون جون انهن ۽ ٿئي. لاءِ توهان موجب هن انهن ويا، نڪري ٻاهر جيڪي ڀر پوي. نه خبر به کي ڪنهن ڏسو، چيو، ڪندي خبردار ڏني. پڪڙي ۾ زمين ان سڄي خبر ۾ باري جي

جڏهن ۽ آندو. ڪٿي ماڻهو زده پوت گونگو هڪ ڪيس هنن ڏس، وقت، نڪرڻ ٻاهر جي هنن

۾ اسرائيل ته لڳا چوڻ ٿي حيران ميڙ جا ماڻهن ۽ لڳو، ڳالهائڻ گونگو ته ويو ڪڍيو پوت
ڪي پوتن ۾ حڪمران جي پوتن هو هئا، رهيا چئي فريسي پر ويو. ڏٺو نه به ڪڏهن اهڙو
ٿو. ڪڍي

جي بادشاهت سيڪارڻ، ۾ گڏجاڻين جي انهن هو، گهمندو ۾ ڳوٺن ۽ شهرن سڀني يسوع ۽
جي علالت جي قسم هر ۽ بيماري جي قسم هر ۾ ماڻهن ۽ ڪندو، اعلان جو خوشخبري
هو. ڪندو خدمت

جن ريون جيئن هئا، اڃا ليل ۽ ٽڪل اهي ته ڇو آيو، رحم تي انهن کي هن کي، ميڙ ڏسي
مزدور پر آهي، گهڻو ته فصل ٿو، چوي کي شاگردن پنهنجي هو پوءِ هجي. نه چرواهو وٽ
ڪندڙ ڪم ۾ فصل پنهنجي هو ته ڪريو دعا کان مالڪ جي فصل ڪري تنهن آهن. ٿورا
موڪلي.

10

انهن جيئن ته ڏٺو اختيار تي روحن ناپاڪ ڪين هن کي، شاگردن ٻارهن پنهنجن سڏائي ۽
نالا جا رسولن ٻارهن سگهن. ڪري علاج جو ڪمزوري هر ۽ بيماري هر ۽ سگهن ڪڍي کي
پٽ جو زبدي اندرياس، ڀاءُ سندس ۽ ويو سڏيو پطرس جيڪو سائمن پهريون آهن، هي
ڪندڙ گڏ ٽيڪس جيڪو مٿيو ۽ ٿامس برٿولوميو، ۽ فلپ يوحنا، ڀاءُ سندس ۽ ياقوب
ڪنعاني شمعون ويو، سڏيو ٿڊيس جيڪو ليبيس ۽ هو پٽ جو الفيس جيڪو جيمس هو،
ڏٺو. ڪري هٿ کي هن جنهن اسڪريوتي، يهوداه ۽

۽ وڃو نه ۾ رستي جي قومن چيو، ڏيندي حڪم کي انهن موڪليو، يسوع کي ٻارهن هنن جي اسرائيل جيڪي ڏانهن، رين ٿيل گم وڌيڪ وڃو پر ٿيو، نه داخل ۾ شهر جي سامرين وٺي اچي ويجهو بادشاهت جي آسمانن ته چئو ۽ ڪريو اعلان پر هلندي آهن. جون گهر کي پوتن ڪريو، جيئرو کي مٿلن ڪريو، صاف کي ڪوڙهين ڏيو، شفا کي بيمارن آهي. ڪريو، حاصل سون نه ۾ پيئين جي توهان ڏيو. ۾ مفت ڪيو، حاصل توهان ۾ مفت ڪيو، مزدور ته ڇو لٺي، نه ۽ بوت نه قميصون، به نه ۾، رستي ٿيلهو نه پيٽل. نه ۽ چاندي نه ۾ ان ته ڪريو تحقيق ٿيو، داخل توهان ۾ ڳوٺ يا شهر جنهن آهي. لائق جو کاڌي پنهنجي سلام کي ان ٿيندي، داخل ۾ گهر پر نڪرو. توهان جيستائين رهو ئي اتي ۽ آهي، لائق ڪير جو توهان ته هجي، لائق گهر واقعي جيڪڏهن ۽ ملي. امن کي گهر هن چئندي، ڪريو ۽ اچي. موٽي ڏانهن توهان امن جو توهان ته هجي، نه لائق جيڪڏهن پر اچي، تي ان امن ان يا گهر ان ته ٻڌي، ڳالهيون جون توهان ئي نه ۽ ڪري نه قبول کي توهان ڪو جيڪو کي توهان آئون آمين، چڏيو. جهٽڪي مٽي جي پيرن پنهنجي نڪرندي، ٻاهر مان شهر وڌيڪ ۾ پيٽ جي شهر ان ۾ ڏينهن جي فيصلي لاءِ زمين جي عموره ۽ سدوم ٿو، چوان هوندو. لائق برداشت

نانگن تنهنڪري آهيان، رهيو موڪلي وانگر رين ۾ وڃ جي بگهڙن کي توهان مان ڏسو، کي توهان اهي ڇو کان، ماڻهن پر ڏيو ڌيان ٿيو. معصوم وانگر ڪبوترن ۽ عقلمند وانگر منهنجي تون ۽ ڪندا. ڪوڙا کي توهان ۾ گڏجائين پنهنجي ۽ ڪندا حوالي ۾ ڪائونسلن کي توهان اهي جڏهن ويندو. آندا لاءِ قومن ۽ کين لاءِ گواهي وٺ بادشاهن ۽ اڳواڻن سبب توهان ۾ گهڙي ان ته ڇو آهي، ڳالهائڻو ڇا يا ڪيئن ته ٿيو نه پريشان تڏهن ڪندا، حوالي روح پر آهيو، ڳالهائيندڙ جيڪي آهيو تون ڇو نه آهي. ڳالهائڻو ڇا ته ويندو ڏنو کي حوالي جي موت کي پاءُ پنهنجي پاءُ ٿو. ڳالهائي ۾ توهان جيڪو آهي جو پيءُ تنهنجي ماري کي انهن ۽ اُنڊا خلاف جي والدين پنهنجن ٻار ۽ کي، ٻار پنهنجي پيءُ ۽ ڪندو

تائين آخر جيڪو پر ڪري، جي نالي منهنجي ويندا ڪيا نفرت کان سڀني توهان ۽ ڇڏيندا. شهر ٻئي ته ڏين، ايذا ۾ شهر هن کي توهان اهي جڏهن ويندو. بچايو اهو ڪندو، برداشت ڪندؤ نه ختم شهر جا اسرائيل توهان کي، توهان ٿو چوان سچ ته ڇو ڀڄو، ڏانهن پنهنجي غلام نه ۽ آهي نه وڏو کان استاد پنهنجي شاگرد اچي. نه پٽ جو انسان جيستائين ته لاءِ غلام ۽ ٺٽي، جهڙو استاد پنهنجي هو ته آهي ڪافي لاءِ شاگرد آهي. وڏو کان مالڪ پوءِ ته سڏيو، بلعزبول کي مالڪ جي گهر هنن جيڪڏهن ٺٽي. جهڙو مالڪ پنهنجي هو به ڪا ته ڇو ڊڄو، نه کان انهن ڪري تنهن سڏيندا؟ وڌيڪ ڪيترو کي وارن گهر سندس ڄاڻي جيڪا آهي لڪيل شيءِ ڪا نه ۽ ويندي، ڪئي نه ظاهر جيڪا آهي نه يڪيل شيءِ جيڪو ۽ چئو، ۾ روشني اهو ٿو، چوان ۾ اونداهي کي توهان آئون جيڪو ويندي. نه آهن رهيا ماري کي جسم ماڻهو جيڪي ڪريو. اعلان تي چئن اهو ٿا، ٻڌو ۾ ڪنن توهان ۽ روح جيڪو ڊڄو کان ان وڌيڪ پر آهن، سگهندا ماري نه کي روح پر ڊڄو، نه کان انهن ٽين نه وڪرو ۾ اسارين هڪ چريا به ڇا ٿو. سگهي ڪري تباهه ۾ دوزخ کي ٻنهي جسم جا سر جي توهان پوندو. نه تي زمين سواءِ کان پيءُ جي توهان به هڪ مان انهن ۽ ٿا؟ قيمتي وڌيڪ کان چريئن ئي ڪيترن توهان ڊڄو، نه ڪري تنهن آهن. ڳڻيل به وار سڀ آهيو.

پيءُ پنهنجي ۾ هن به مان ته ڪندو، اقرار اڳيان جي ماڻهن ۾ مون جيڪو پوءِ ڪو هر اڳيان جي ماڻهن کي مون به جيڪو ڪندس. اقرار آهي، ۾ آسمانن جيڪو اڳيان جي ۾ آسمانن جيڪو ڪندس، انڪار اڳيان جي پيءُ پنهنجي به مان کي تنهن ڪندو، انڪار آهي.

آڻڻ تلوار پر آهيان، آيو نه آڻڻ امن مان آهيان، آيو آڻڻ امن تي زمين مان ته سوچيو نه اهو کي ٿيءُ ۽ خلاف جي پيءُ پنهنجي کي انسان لاءِ ورهائڻ ته آهيان آيو مان آهيان. آيو

سندس دشمن جا انسان ۽ خلاف. جي ساس پنهنجي کي ڪنوار ۽ خلاف جي ماءُ پنهنجي آهن. وارا گهر

۽ ناهي، لائق منهنجي اهو ٿو، ڪري پيار وڌيڪ کان مون کي ماءُ يا پيءُ پنهنجي جيڪو ۽ ناهي. لائق منهنجي اهو ٿو، ڪري پيار وڌيڪ کان مون کي ٽيءَ يا پٽ پنهنجي جيڪو جيڪو لائق. منهنجو آهي نه منهنجي، اچي پٺيان نه ۽ صليب پنهنجو وٺي نه جيڪو کي روح پنهنجي جيڪو ۽ ڇڏيندو، وڃائي کي ان تيڪو لهندو، ڳولي کي روح پنهنجي لهندو. ڳولي کي ان تيڪو ڇڏيندو، وڃائي سبب منهنجي

قبول کي مون جيڪو ۽ ٿو، ڪري قبول کي مون اهو ٿو، ڪري قبول کي توهان جيڪو نبيءَ کي نبيءَ جيڪو آهي. موڪليو کي مون جنهن ٿو ڪري قبول کي ان اهو ٿو، ڪري ماڻهوءَ نيڪ کي ماڻهوءَ نيڪ جيڪو ۽ وٺندو، اجر جو نبيءَ ٿو، ڪري قبول ۾ نالي جي ڪنهن مان ننڍن انهن به جيڪو ۽ وٺندو. اجر جو ماڻهوءَ نيڪ ٿو، ڪري قبول ۾ نالي جي توهان ٿو چوان سچ ڏيندو، لاءِ پيئڻ پيالو جو پاڻيءَ ٿڌي رڳو تي نالي جي شاگرد کي هڪ وڃائيندو. نه به ڪڏهن اجر پنهنجو هو کي،

11

هو ته ڪيو، ختم ڏيڻ هدايتون کي شاگردن ٻارهن پنهنجي يسوع جڏهن جو ٿيو ائين ۽ ڪري. اعلان ۽ ڏئي تعليم ۾ شهرن جي انهن جيئن ته ٿيو روانو اتان

تون ڇا چيو، کيس هن موڪليا شاگرد به پنهنجا ٻڌي، ڪم جا مسيح ۾ جيل يوحنا پر

کين عيسى ڏيندي جواب ۽ ڪريون؟ انتظار جو ٻئي ڪنهن اسان يا وارو، اچڻ اهو آهين
لنگڙا ۽ ٿا ڏسن ٻيهر انڌا ٿا، ڏسو ۽ ٿا ٻڌو توهان جيڪو ٻڌايو اهو کي يوحنا ۽ وڃو چيو،
غريبن ۽ ٿا وڃن ڪيا جيئرا مئل ٿا، ٻڌن ٻوڙها ۽ ٿا وڃن ڪيا صاف وارا ڪوڙهه ٿا، هلن
ٿئي. نه ناراض ۾ مون جيڪو اهو آهي برڪتي ۽ ٿي. وڃي ڏني خوشخبري کي

توهان ڪيو، شروع چوڻ ۾ باري جي يوحنا کي ماڻهن عيسى دوران، وڃڻ جي هنن
نڪتا؟ ٻاهر لاءِ ڏسڻ ڇا توهان پر ڪندو؟ لڏندڙ کان واءِ نڪتا؟ لاءِ ڏسڻ ڇا ۾ ريگستان
اهي آهن، پائيندا ڪپڙا نرم جيڪي ڏسو، هجي؟ پاتل ڪپڙا نرم جيڪو کي انسان ڪنهن
کي توهان آئون ها، کي؟ نبي آيا؟ ٻاهر توهان لاءِ ڏسڻ ڇا پر آهن. ۾ محلن جي بادشاهن
مان ڏس، آهي، ويو لکيو ۾ باري جي جنهن آهي اهو هي وڌيڪ. کان نبي ۽ ٿو، چوان
ڪندو. تيار رستو تنهنجو اڳيان تنهنجي جيڪو ٿو، موڪليان اڳيان تنهنجي قاصد پنهنجو

ڪو وڌو کان ڏيندڙ ٻيٽسما يوحنا ۾ ٿيلن پيدا مان عورتن ٿو، چوان کي توهان آئون آمين،
ٻيٽسما يوحنا پر آهي. وڌو کان سندس به ننڍو ۾ بادشاهي جي آسمانن پر آهي، اُپريو نه به
ٻيو ڪيو قبضو سان زور تي بادشاهي جي آسمان تائين، هاڻي وٺي کان ڏينهن جي ڏيندڙ
پيشنگوي تائين جان قانون ۽ نبي سڀ ته ڇاڪاڻ ٿا. وٺن ڪسي کي ان وارا زوري ۽ وڃي،
آهي. وارو اچڻ جيڪو آهي ايليا هو ته ٿا، چاهيو ڪرڻ وصول توهان جيڪڏهن ۽ ڪئي.
ٻڌي. اهو لاءِ، ٻڌڻ ٿو رکي ڪن جيڪو

ويٺا ۾ بازارن جيڪي آهي، جهڙي ٻارن اها ڪندس؟ پيٽ جي نسل هن آئون پر سان ڪنهن
پر وڃايو، بانسري لاءِ توهان اسان ٿا، چون سڏيندي کي ساڻين پنهنجن جيڪي آهن،
نه ۽ ڪائيندو نه آيو، يوحنا روٺا. نه توهان پر ڪيو، ماتم لاءِ توهان اسان نچيو، نه توهان
ٿا، چون ۽ پيئندو، ۽ ڪائيندو جو، ماڻهوءَ پٽ آيو آهي. پوت وٽ هن ٿا، چون آهي ۽ پيئندو،

حڪمت ۽ دوست. جو گنهگارن ۽ ڪندڙن گڏ محصول آهي، شرابي ۽ پيٽو ماڻهو هي ڏس،
ٿي. ثابت طرفان ٻارن پنهنجي

ٿيا معجزا وڌيڪ کان سڀ جا هن ۾ جن ڪيو، شروع ڪرڻ ملامت کي شهرن انهن هن پوءِ
صيدا! بيت توکي، افسوس خوراڙين! توکي، افسوس هئي. ڪئي نه توبه انهن ته ڇو هئا،
اهي ته ٿيا، ۾ توهان جيڪي ها هجن ٿيا معجزا اهي ۾ صيدا ۽ صور جيڪڏهن ته ڇو
لاءِ صيدا ۽ صور ته، ٿو چوان کي توهان مان پر ها. ڪري توبه ويٺا ۾ راه ۽ ٿا اڳ گهڻو
جيڪو ڪپرناحوم، تون ۽ هوندو. لائق برداشت وڌيڪ کان توهان ۾ ڏينهن جي فيصلي
جيڪڏهن ته ڇاڪاڻ ويندين، لٿو هيٺ تائين دوزخ آهين، ويو ڪيو بلند تائين آسمان
قائم تائين ڏينهن جي اڃ اهي ته ٿيا، ۾ تنهنجي جيڪي ها هجن ٿيا معجزا اهي ۾ سدوم
۾ ڏينهن جي فيصلي لاءِ زمين جي سدوم ته ٿو چوان کي توهان آئون پر ها. هجن رهيا
۾. پيٽ جي توهان هوندو، لائق برداشت وڌيڪ

زمين ۽ آسمان پيءُ، ٿو، ڪريان شڪر توکي مان چيو، يسوع ڏيندي جواب ۾ وقت جنهن
ننڍن کي انهن ۽ لکايو، کان سمجهدارن ۽ عقلمندن شيون اهي توهان ته ڇو مالڪ، جو
ڪجهه سڀ ٿي. خوشي اڳيان تنهنجي طرح اهڙيءَ ته ڇو پيءُ، ها ڪيو. ظاهر تي ٻارن
۽ جي، پيءُ سواءِ ڄاڻي نٿو ڪي پٽ به ڪو ۽ آهي، ويو ڏنو طرفان پيءُ منهنجي کي مون
مون اچو ٿو. چاهي ڪرڻ ظاهر پٽ کي جنهن ۽ جي پٽ سواءِ ٿو ڄاڻي کي پيءُ ڪو نه
منهنجو ڏيندس. آرام کي توهان مان ۽ آهن، هيٺ بوجه ۽ ٿا ڪن محنت جيڪي سڀ وٽ
توهان ۽ آهيان، عاجز ۾ دل ۽ نرم مان ته ڇاڪاڻ سڪو، کان مون ۽ ڪٿو مٿان پنهنجي جوڙو
آهي. هلڪو بار منهنجو ۽ آهي سٺو جوڙو منهنجو ته ڇو ڳوليندو. آرام لاءِ روحن پنهنجي

هئا، بُڪايل شاگرد سندس ڀر ويو، مان پوکيءَ جي اناج ڏينهن جي سبت عيسٰ ۾ وقت اُن تنهنجا ڏس، چيو، کيس ڏسي فريسين ڀر ڪيا. شروع کائڻ ۽ ٻوٽڻ ٻُڙا جا اناج هنن ۽ ڪي ڪانهن هن ڀر ناهي. جائز ڪرڻ ۾ ڏينهن جي سبت جيڪو آهن رهيا ڪري اهو شاگرد ماڻهو جيڪي ۽ هو بڪيو پاڻ هو جڏهن ڪيو ڇا دائود ته آهي پڙهيو نه توهان ڇا چيو، کائون، روٽيون جون پيشڪش ۽ ٿيو داخل ۾ گهر جي خدا هو ڪيئن هئا؟ سان سندس پادري صرف سواءِ ڪي، ماڻهن گڏ سان هن ئي نه ۽ هيون نه جائز کائڻ ڪي هن جيڪي ڪي سبت ۾ مندر پادري ۾ ڏينهن جي سبتن ته آهي پڙهيو نه ۾ قانون توهان ڇا يا جي؟ جيڪڏهن آهي. وڏو ڪان مندر هتي ته ٿو چوان ڪي توهان مان ڀر آهن؟ الزام بي ۽ ٿا ڀڄن بيگناهه توهان ته آهي، ڇا مطلب جو قرباني نه ٿو، چاهيان رحم مان ته ها ڄاڻيو توهان آهي. آقا به جو سبت پُٽ جو ماڻهوءَ ته چو ها. ڪئي نه مذمت ڪي

هٿ جو جنهن هو ماڻهو هڪ اتي ڏسو، ۽ آيو. ۾ گڏ ڄاڻي جي انهن هو ڇڏي، ڪان اتان ۽ جيئن ته آهي؟ جائز ڪرڻ علاج ۾ ڏينهن جي سبت ڇا ته، ڀڄيو ڪائڻس هنن ۽ هو، سڪل جنهن ماڻهو اهڙو مان توهان هوندو ڪير چيو، ڪين هن ڀر سگهن. لڳائي الزام کيس هو ڪي ان هو ڇا ته پوي، ڪري ۾ ڪڏ ڏينهن جي سبت اها جيڪڏهن ۽ هجي، ري هڪ وٽ تي ڏينهن جي سبت تنهنڪري ۾؟ ري ۽ ماڻهوءَ آهي فرق پوءِ ڪيترو ڪيندو؟ نه پڪڙي ۽ وڌايو، هن ۽ وڌائي، هٿ پنهنجو ٿو، چوي ڪي ماڻهوءَ هو پوءِ آهي. جائز ڪرڻ ڪم چڱو صلاح خلاف جي هن فريسين ڀر نڪري ٻاهر هٿ. ٻيو جيئن ٿيو بحال ٿي تندرست اهو ۽ ويو، هليو واپس ڪان اتان ڄاڻي ڳالهه () اها يسوع ڀر ڪن. تباهه ڪي هن ته ورتي، ڪي انهن هن ۽ ڪيو. علاج ڪي سيني انهن هن ۽ آيا، پٺيان کيس گروهه جا ماڻهن ڪيترائي

چيو ذريعي نبي يسعياہ جيڪو ٿئي پورو اهو ڪري تنهن ڪن، نه ظاهر ڪيس هو ته ٻاڻيو
 پيارو، منهنجو آهي، چونڊيو مون کي جنهن خادم، منهنجو ڏس، ٿو، چوي جيڪو هو، ويو
 کي قومن هو ۽ رکندس، تي هن روح پنهنجو مان آهي، ٿي خوش روح منهنجي ۾ جنهن
 سندس ۾ گهڻين ٻڌندو ڪو نه ۽ ڪندو، رڙ نه ۽ ڪندو جهيڙو نه ڪندو. اعلان جو انصاف
 ۾ فتح کي انصاف هو جيستائين وسائيندو، نه سڻ سڙندڙ ۽ پيچيندو نه نري پريل آواز.
 ڪندا.اميد قومون تي نالي سندس ۽ ڪڍي.

تنهنڪري ڏني، شفا ڪيس هن ۽ ويو، آندو ماڻهو گونگو ۽ آندو پريل ۾ جنهن هڪ ڪيس پوءِ
 هي ڇا هئا، رهيا ڇڻي ۽ ٿيا حيران ميڙ سڀ ۽ لڳو. ڏسڻ ۽ ڳالهائڻ گونگو ۽ آندو اهو جو
 بعلزبول سواءِ ٿو، ڪڍي نه پوت هي چيو، ٻڌي اهو فريسين پر آهي؟ مسيح پٽ جو دائود
 هر چيو، کين کي، خيالن سندن عيسى پر ڄاڻڻ آهي. حڪمران جو پوتن جيڪو ۾،
 ۾ پاڻ جيڪو گهر يا شهر هر ۽ ٿي، وڃي ٿي ويران سا آهي ورهايل ۾ پاڻ جيڪا بادشاهت
 ۾ پاڻ هو ته ٿو، ڪڍي کي شيطان شيطان جيڪڏهن ۽ رهندو. نه بيٺو سا آهي ورهايل
 جي بعلزبول مان جيڪڏهن ۽ رهندي؟ قائم ڪيئن بادشاهي جي هن پوءِ آهي، ورهايل
 اهي ڪري انهيءَ ڪيندا؟ ذريعي جي ڪنهن پٽ جا توهان ته ٿو، ڪيان کي ڳوٺن ذريعي
 تنهن ٿو، ڪيان کي شيطانن ۾ روح جي خدا مان پر جيڪڏهن هوندا. جج جا توهان پاڻ
 ۾ گهر جي طاقتور ماڻهو ڪو ڪيئن يا آهي. پهتي اچي تي توهان بادشاهي جي خدا ڪري
 نه کي طاقتور پهريون جيڪڏهن ٿو، سگهي ڪسي سامان سندس ۽ ٿو سگهي ٿي داخل
 خلاف منهنجي اهو آهي، نه سان مون جيڪو ڇڏيندو. ڦري کي گهر سندس پوءِ ۽ ڳنڍي؟
 ٿو.ٽڙي اهو ڪري، نٿو گڏ سان مون جيڪو ۽ آهي،

روح پر ويندا، ڪيا معاف کي ماڻهن ڪفر ۽ گناهه سڀ ٿو، چوان کي توهان مان ڪري هن
 لفظ خلاف جي پٽ جي انسان ڪو جيڪو ۽ ويندو، ڪيو نه معاف کي ماڻهن ڪفر جو

کيس ته چوي، خلاف جي روح پاڪ ڪو جيڪو پر ويندو، ڪيو معاف کيس ته چوي،
م. دور ايندڙ نه ۽ م دور هن نه ويندو، ڪيو نه معاف

ميوو جو ان ۽ ڪريو، سڙيل کي ٻوٽي يا سٺو، ميوو جو ان ۽ ڪريو، سٺو کي ٻوٽي يا
سٺيون ڪيئن توهان اولاد، جا ناگن آهي. ويندو سڃاتو ٻوٽي مان ميوو ته ڇو سڙيل،
وات مان فراواني جي دل ته ڇو آهيو؟ برائي توهان ته جڏهن ٿا، سگهو ڪري ڳالهيون
ماڻهو بچو ۽ ٿو، ڪڍي شيون سٺيون مان خزاني سٺي پنهنجي ماڻهو سٺو ٿو. ڳالهائي
بيڪار هر ته ٿو چوان کي توهان آئون ٿو. ڪڍي شيون بچيون مان خزاني بچي پنهنجي
تنهنجي ته ڇو ڏيندا. حساب م ڏينهن جي فيصلي بابت ان ڳالهائيندا، ماڻهو جيڪو لفظ
ويندي. ڪئي مذمت توکي مان لفظن تنهنجي ۽ ويندو ڏنو قرار صحيح توکي مان لفظن

ڏسڻ نشاني کان توهان اسان استاد، چيو، ۽ ڏنو جواب فريسين ۽ لڪندڙن ڪجهه پوءِ
کي هن ۽ ٿو، ڳولي نشاني نسل زناڪار ۽ بچڙو چيو، کين ڏيندي جواب هن پر ٿا. چاهيون
نبي يونس ڪري جيئن جي. نشاني جي نبي يونس سواءِ ويندي، ڏني نه نشاني به ڪا
م دل جي زمين به آدم ابن ئي تيئن رهيو، راتيون ٿي ۽ ڏينهن ٿي م بيت جي مڇيءَ وڌي
کي ان ۽ اُتندا گڏ سان نسل هن م فيصلي ماڻهو جا نينوي رهندو. راتيون ٿي ۽ ڏينهن ٿي
وڌيڪ کان يونس هتي ڏس ۽ ڪئي، توبه تي اعلان جي يونس انهن ته ڇو ڪندا، مذمت
ڇو ڪندي، مذمت کي ان ۽ ويندي اُتي گڏ سان نسل هن م عدالت راڻي جي جنوب آهي.
کان سليمان هتي ڏس، ۽ آئي، لاءِ ٻڌڻ حڪمت جي سليمان کان پڇاڙين جي زمين هوءَ ته
آهي. وڌيڪ

ٿي گذري مان جڳهن جي پاڻي بي اها ته ٿي، نڪري ٻاهر مان انسان روح ناپاڪ اها جڏهن
۽ نڪتس، جتان ويندس موٽي م گهر منهنجي ٿو، چوي پوءِ ڳولي. ٿي نه ۽ ڳوليندي، آرام

بيون ست گڏ سان پاڻ ۽ ٿو وڃي پوءِ سينگاريل. ۽ ٿيل صاف ۽ خالي ٿو ڏسي اچي ان ۽ ٿو، رهي اتي ئي داخل اندر ۽ آهن، بچڙيون وڌيڪ کان پاڻ جيڪي ٿو، وٺي روحون به سان نسل بچڙي هن ئي ائين ٿي. وڃي ٿي بدتر کان پهرين حالت آخري جي ماڻهوءَ ٿيندو.

ٻاهر پائر ۽ ماءُ جي هن ڏس، هو، رهيو ڳالهائي سان ميڙ جي ماڻهن هو جڏهن تائين اڃا پائر تنهنجا ۽ ماءُ تنهنجي ڏس، چيو، کيس ڪنهن پر هئا. چاهيندا ڳالهائڻ سان هن هئا، بيٺا ڪير چيو، کي واري چوڻ کيس هن ڏيندي جواب پر ٿا. چاهين ڏسڻ توکي آهن، بيٺا ٻاهر تي، شاگردن پنهنجن ڪري ڊگهو پنهنجو هٿ ۽ پائر؟ منهنجا آهن ڪير ۽ ماءُ منهنجي آهي مرضي، جي پيءُ منهنجي ڪري به جيڪو پائر، منهنجا ۽ ماءُ منهنجي ڏس، چيو، هن آهي. ماءُ ۽ پيءُ ۽ ڪاڪو منهنجو پاڻ هو آهي، ۾ آسمانن جيڪو

13

جا ماڻهن وٽ کيس ۽ ويٺو. ڀرسان جي سمنڊ ٺڪري ٻاهر مان گهر يسوع ۾، ڏينهن اُن پر بيٺو تي ڪناري ميڙ سڄو ۽ پيو، ويهڻو چڙهي ۾ ٻيڙيءَ کيس جو ايترو ٿيا، گڏ ميڙ گهڻا ۽ نڪتو. ٻاهر لاءِ پوکڻ پوکيندڙ ڏس، چئي، ڳالهائو ۾ مثالن ئي ڪيترن کين هن ۽ هو. کي انهن اچي پڪي ۽ پيا، ڪري ڀرسان جي رستي بچ ڪي ته هو، رهيو پوکي هو جڏهن تي طور فوري ۽ هئي، نه زمين گهڻي جتي پيا، تي جڳهن پٿريلو ڪري بيا پر ويا. کائي ۽ ويو، سڙي اهو ته اڀريو سڄ جڏهن پر هئي، نه کوٽائي جي زمين ته ڇاڪاڻ آيا، اُڀري ۽ ويا مٽي ڪنڊا ۽ پيا، ڪري تي ڪنڊن ڪُجهه بيا پر ويو. سڪي هئي، نه جڙ ته ڇاڪاڻ ۽ سن، ڪي سؤ، ڪي ڏنا، ميوا ۽ ڪري، تي زمين سٺي بچ بيا پر ڇڏيو. دٻائي کي انهن

ٻڌي. اهو لاءِ، ٻڌڻ ٿو رهي ڪن جيڪو ٿيهر. ڪي

جواب ۾ ٿو؟ ڳالهائين ڇو ۾ تمثيلن سان انهن تون چيو، ڪيس اچي وٽ ڪيس شاگرد ۽ آهن، ويا ڏنا لاءِ ڄاڻن راز جا بادشاهت جي آسمانن کي توهان ته ڇو چيو، ڪين هن ڏيندي ۾ ويندو، ڪيو وڌيڪ ۽ ويندو ڏنو ڪي ان آهي، وٽ به جيڪو آهن. ويا ڏنا نه ڪي انهن ۾ ڪي انهن مان ڪري هن آهي. وٽ هن جيڪو ويندو ورتو به اهو کان ان ناهي، وٽ جيڪو نه ۽ ٻڌن، نه ۾ هجن ٻڌندا ۽ ڏسن، نه ۾ هجن ڏسندا جيئن ته ٿو، ڳالهائين ۾ تمثيلن ٿيندي پوري نبوت اها جي يسعياھ ڪي انهن پوءِ ۽ اچن، موٽي اهي ته ٿئي نه سمجهن. ڏسو، نه ۽ ڏسندو توهان ڏسندا ۽ سمجهندو، نه ۽ ٻڌندو توهان سان ٻڌڻ ٿي، چوي جيڪا هنن ۽ ٻڌو، ڳرو سان ڪنن پنهنجن هنن ۽ دل، جو ماڻهن هن ته ڇو آهي ويو ڪيو ٿلهو سان ڪنن پنهنجن ۽ ڏسن سان اڪين پنهنجين اهي ته متان ڪيون، بند اڪيون پنهنجون ڏيندس. شفا ڪي هنن مان ۽ موٽن، ۽ سمجهن سان دل پنهنجي ۽ ٻڌن

اهي ته ڇو ڪن، جا توهان ۽ ٿيون، ڏسن اهي ته ڇو آهن، مبارڪ اڪيون جون توهان ۾ جي ڏسڻ اهو ماڻهو نيڪ ۽ نبي ڪيترائي ته ٿو چوان ڪي توهان آئون پڇ سچ ٿا. ٻڌن هئا ڪندا خواهش جي ٻڌڻ اهو ۽ ڏنو، نه پر ٿا، ڏسو توهان جيڪو هئا ڪندا خواهش ٻڌو. نه پر ٿا، ٻڌو توهان جيڪو

ٿو ٻڌي لفظ جو بادشاهت جيڪو جو ڪنهن هر جو. پوکيندڙ بچ تمثيل اهو ٻڌو پوءِ توهان ويو پوکيو ۾ دل جي هن جيڪو اهو ٿو وڃي ڪٿي ۽ ٿو اچي بچو اهو ٿو، سمجهي نه ۽ پوکيو تي جاين پٿريلو جيڪو ويو. پوکيو ۾ پاسي جي رستي جيڪو آهي اهو هي آهي، ڪري قبول ڪي ان سان خوشيءَ تي طور فوري ۽ ٿو ٻڌي ڪلام جيڪو آهي اهو هي ويو، سبب جي ڪلام جڏهن ۽ آهي، عارضي پر ناهي، جڙ ۾ پاڻ ڪي هن پر ٿو، ڪٿي ۽ ٿو

پوکيو بچ ۾ ڪنڊن جيڪو ٿو. پوي ٿڪجي تي طور فوري ته ٿي اچي ايذا يا مصيبت ڪلام ٺڳي جي دولت ۽ پريشاني جي دور هن پر ٿو، ٻڌي ڪلام جيڪو آهي اهو هي ويو، اهو هي ويو، پوکيو تي زمين سٺي جيڪو پر ٿو. وڃي ٿي ميوو بي اهو ۽ ٿي، گهٽائي ڪي ڪو ٿو، ڪري پيدا ۽ ٿو ڏئي ميوو واقعي جيڪو ٿو، سمجهي ۽ ٿو ٻڌي ڪلام جيڪو آهي ٽيهه. ڪو سٺ، ڪو سؤ،

آهي، جهڙي ماڻهوءَ هڪ بادشاهي جي آسمانن چيو، رکي اڳيان ڪي انهن هن تمثيل ٻيو سندس تڏهن هئا، رهيا سمهي ماڻهو جڏهن پر پوکيو، بچ سٺو ۾ زمين پنهنجي جنهن ڏنو، ميوو ۽ اُڀري گهاس جڏهن ويو. هليو ۽ پوکيائين ٻوٽا ۾ وڃ جي اناج ۽ آيو دشمن ڇا مالڪ، چيو، کيس اچي ويجهو غلام جا مالڪ جي گهر پر ٿيا. ظاهر به ٻوٽا تڏهن چيو، کين هن پر آيا؟ ڪٿان ٻوٽا اهي پوءِ هو؟ پوکيو نه بچ سٺو ۾ زمين پنهنجي توهان ڪي انهن وڃي اسان ته ٿو چاهين تون ڇا چيو، کيس غلامن پر ڪيو. هي ماڻهوءَ دشمن ٻنهي اُڇلايو. به اناج گڏ سان انهن توهان ڪندي گڏ ٻوٽا ته نه نه، چيو، هن پر ڪريون؟ گڏ گڏ ٻوٽا پهرين چوندس، ڪي لٽيندڙن ۾ وقت جي فصل ۽ ڏيو، وڌڻ گڏجي تائين فصل ڪي ۾ ڀير منهنجي ڪي اناج پر وڃي، ساڙيو ڪي انهن جيئن ته ٻڌو ۾ بوجهن ڪي انهن ۽ ڪريو ڪريو. گڏ

جهڙي دائي هڪ جي رائي بادشاهي جي آسمانن چيو، رکي اڳيان ڪي انهن هن تمثيل ٻيو ننيو کان ٻجن سڀني واقعي جيڪو پوکي. ۾ زمين پنهنجي ماڻهوءَ هڪ ڪٿي جيڪا آهي، پڪي جا آسمان جيئن ته ٿو، ٿئي وڻ ۽ آهي وڏو کان پاڇين سڀني ٿو، وڌي جڏهن پر آهي، آڳوڻ. ۾ شاخن جي ان ۽ اچن

عورت هڪ جيڪا آهي، جهڙي خمير بادشاهت جي آسمانن ڳالهايو، کين هن تمثيل ٻيو

ويو. ٽي خمير سڄو جو تائين لڪائي، ۾ مهن ٽن جي اٿي وٺي

انهن هو جي تشبيهه بغير ۽ ٻڌايون، ڪي ميڙ جي ماڻهن ۾ تشبيهه يسوع ڳالهيون سڀ هي هو، ويو چيو ذريعي نبي جيڪو ٿئي پورو اهو ڪري تنهن هو. ٻڌائيندو نه به ڪجهه ڪي شيون لڪايل کان بنياد جي دنيا مان ڪولندس، ۾ مثالن وات پنهنجو مان چيو: جنهن ٻڌائيندس.

آيا، چئندي ڪيس شاگرد سندس ۽ آيو. ۾ گهر پنهنجي هو ڇڏي، ڪي ميڙ جي ماڻهن پوءِ جيڪو چيو، ڪين هن ڏيندي جواب پر ٻڌاءِ. تمثيل جي ٻج جهنگلي جي زمين ڪي اسان پٽ جا بادشاهت اهي ٻج سٺو ۽ آهي، دنيا زمين آهي، پٽ جو انسان اهو ٿو، پوکي ٻج سٺو فصل ۽ آهي، شيطان اهو آهي پوکيو ڪي انهن دشمن جيڪو آهن. پٽ جا ٻجڙي ٻوٽا ۽ آهن، گڏ ٻوٽا جهنگلي ته جيئن آهن. قاصد وارا ڪٽڻ فصل ۽ آهي، ٻجڙي جي دور ڪٽي جي جو انسان ٿيندو. ۾ ٻجڙي جي دور هن ئي ٿيڻ آهن، ويندا ساڙيا ۾ باهه ۽ آهن ويندا ڪيا قانونيت بي ۽ رڪاوٽون سڀ مان بادشاهي سندس اهي ۽ موڪليندو، پيغامبر پنهنجا پٽ پيسن ڏند ۽ روئڻ اُتي اُڇلائيندا، ۾ پتي جي باهه ڪي انهن اُهي ۽ ڪندا، گڏ ڪي ڪندڙن لاءِ ٻڌڻ جيڪو چمڪندا. وانگر سج ۾ بادشاهت جي پيءُ پنهنجي ماڻهو نيڪ پوءِ هوندو. ٻڌي. سو ٿو، رڪي ڪن

ڪي جنهن آهي، لڪيل ۾ ميدان جيڪو سان، خزاني بادشاهي جي آسمانن آهي جهڙيو ٻيهر وڪڻي آهي جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ٿو وڃي هو کان خوشي پنهنجي ۽ لڪايو، ماڻهو ڳولي ٿو. ڪري خريد ميدان اهو ۽ ٿو

رهيو ڳولهي موتي سٺا جيڪو انسان واپاري هڪ بادشاهت، جي آسمانن آهي جهڙو ٻيهر

وڪڻي هو، وٽ هن جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ويو هليو سو لتو، موتي قيمتي هڪ جنهن آهي.
ڪيائين. (خريد) موتي (اهو ۽ ڇڏيو

قسم هر ۽ ۾ سمنڊ ويو اڇلايو جيڪو جهڙيو ڄار جي، آسمانن بادشاهت آهي جهڙيو ٻيهر
ڪي سنن ويٺي، ۽ آندو ڪڍي مٽي تي ڪناري ڪي ان ويو، ڀريو جڏهن هو، ڪيو، گڏ مان
ٿيندو. ۾ پڄاڻيءَ جي دور طرح اهڙيءَ اڇلايائون. ٻاهر ڪي خرابن پر ڪيائون، گڏ ۾ برتنن
جي باهه ڪي انهن آهي ۽ ڪندا، جدا مان وڃ جي نيڪن ڪي ٻڙن ۽ نڪرندا ٻاهر قاصد
ڇا ٿو، پڇي کان انهن عيسى هوندي. ڪٽڪٽائڻ جي ڏندن ۽ روئڻ اُتي اڇلائيندا، ۾ پٽي
سبب هن چيو، ڪين پر جو مالڪ. ها، ٿا، چون ڪيس هو سمجهيا؟ شيون سڀ هي توهان
جهڙو مالڪ جي گهر اهو آهي، ويو ڪيو شاگرد ۾ بادشاهي جي آسمان جيڪو عالم هر
ٿو. ڪي شيون پراڻيون ۽ نوان مان خزاني پنهنجي جيڪو آهي،

۽ آيو ۽ ويو. هليو اتان هو ته ڪيون، ختم تمثيلون اهي يسوع جڏهن ته ٿيو ائين ۽
چوڻ ۽ ٿيا حيران اهي ته ايترو سيڪاريو، ۾ جماعت جي انهن ڪي انهن هو ۾ وطن پنهنجي
ڇا ناهي؟ پٽ جو ڪاريگر هي ڇا مليون؟ ڪٿان طاقتون اهي ۽ دانائي هيءَ ڪي هن لڳا،
يهوداه ۽ شمعون ۽ يوسيس ۽ يعقوب ڀائر جا هن ۽ ٿو وڃي چيو نه مريم ڪي ماءُ جي هن
ڪٿان شيون سڀ اهي ڪي هن پوءِ آهن؟ نه وٽ اسان سڀ ڇا پيرون سندس ۽ آهن؟ نه
سواءِ آهي، نه عزت بي نبي به ڪو چيو، ڪين عيسى پر ٿيا. ناراض کان هن هو ۽ مليون؟
اعتقادي بي جي انهن ڪيا، نه معجزا گهڻيون اتي هن ۽ ۾. گهر پنهنجي ۽ ۾ ترتي پنهنجي
سبب. جي

کي نوڪرن پنهنجي هن ۽ ٻڌو. ۾ باري جي عيسى هيروديس حاڪم چوٿون ۾ وقت اُن ۾ هن طاقتون ڪري انهيءَ ۽ آهي، اُٿيو مان مٿن هو آهي، ڏيندڙ بپتسما يوحنا هي چيو، رکيو، ۾ جيل ۽ ڪيو بند ڪيس پڪڙي کي يوحنا هيروديس ته چو آهن. رهيون ڪري ڪم جائز رکڻ کي هن توکي ته، چيو ڪيس يوحنا ڪري. جي هيروديا زال جي فلپ پاء پنهنجي ڪيس اهي ته چو هو، ٻڄندو کان ميڙ جي ماڻهن پر هو، چاهيندو مارڻ ڪيس هو ۽ ناهي. ۾ وڃ ٿيءَ جي هيرودياس دوران، جشن جي ڏينهن جنم جي هيروديس هئا. سمجهندا نبي اهو کي هن ته ڪيو واعدو سان قسم هن کان جتان ڪيو. خوش کي هيروديس ۽ نچيو مون ٿي، چوي وڌايل، اڳتي طرفان جي ماءُ پنهنجي هوءَ، پر گهري. هوءَ به جيڪو ڏيندو گڏ ۽ قسمن پر ويو، ڏکايو بادشاهه ۽ ڏي. سر جو ڏيندڙ بپتسما يوحنا تي طشتري هتي کي ۾ جيل سر جو يوحنا هن موڪلائي ۽ وڃي. ڏنو ته ڏنو حڪم هن ڪري، جي ماڻهن ويٺل پنهنجي هوءَ ۽ ويو، ڏنو کي چوڪريءَ ۽ ويو آندو ڪٿي تي ٿانءَ سر جو هن ۽ ڇڏيو. ڪٿي عيسى اچي ۽ ڪيو، دفن کي ان ۽ ويا ڪٿي جسم شاگردن جا هن اچي، ۽ آئي. ڪٿي وٽ ماءُ ٻڌايو. کي

ويو، واپس ڏانهن جاءِ ويران ڪنهن سان مرضيءَ پنهنجي ۾ پيڙيءَ کان اتان يسوع پر ٻڌي ڏنو، ميڙ گهڻو نڪري ٻاهر يسوع ۽ ويا. پٺيان ڪيس پيادل مان شهرن ميڙ جا ماڻهن ٻڌي ۽ هن شاگرد جا هن تي، ٿيڻ شام ڪيو. علاج جو بيمارن جي انهن ۽ ڪيو رحم تي انهن ۽ ميڙ جي ماڻهن آهي، ويو گذري ئي ۾ اڳ ڪلاڪ ۽ آهي ويران جاءِ هيءُ چيائون، ۽ آيا وٽ چيو، کين يسوع پر ڪن. خريد کاتو لاءِ پاڻ وڃي ۾ ڳوٺن اهي جيئن ته ڇڏ، موڪلي کي هتي وٽ اسان چيو، ڪيس هنن پر ڏيو. لاءِ کائڻ کين توهان ناهي، ضرورت جي وڃڻ کين کي ماڻهن گهڻ ۽ آڻو. وٽ مون هتي کي انهن چيو، هن پر آهن. مڃيون به ۽ ماني پنج فقط برڪت ڏنو، ڏانهن آسمان ڪٿي، مڃيون به ۽ روٽيون پنج ويهن، تي گهاٽ ته ڏنو حڪم کاتو سڀني ۽ ڏنيون. کي ماڻهن گهڻ شاگردن ۽ ڏنيون، روٽيون کي شاگردن ٽوڙي ۽ ڏني،

هئا، رهيا ڪائي جيڪي ڪنيا. ڀريل توڪرا ٻارهن بچيل مان ٽڪرن هنن ۽ ٿيا، راضي ۽ کاڌو سواءِ. ڪان ٻارن ۽ عورتن هزار، پنج جيئن هئا، مرد اهي

ڪان کيس ۽ چڙهن ۾ ٻيڙيءَ ته ڪيو مجبور ڪي شاگردن پنهنجي عيسيٰ تي طور فوري ۽ ڪي ميڙ جي ماڻهن ۽ ڇڏي. موڪلي ڪي ميڙن هو جو تائين وڃن، طرف پار اڳتي شام جڏهن ۽ ويو. چڙهي تي جبل لاءِ ڪرڻ دعا ڪي پاڻ پنهنجي هو پوءِ، ڪان موڪلائڻ تڪليف ڪري جي لهرن هئي، ۾ وڃ جي سمنڊ ئي ۾ اڳ ٻيڙي پر هو. اڪيلو اتي هو ته ٿي، هلندي تي سمنڊ عيسىٰ ۾ پھري چوٿين جي رات پر هئي. مخالف هوا ته ڇو هئي، پئي ۾ هي ته لڳا چوڻ ۽ ويا ٿي پريشان شاگرد ڏسي، هلندي تي سمنڊ کيس ۽ ويو. ڏانهن انهن چيو، ۽ ڳالهايو سان انهن يسوع تي طور فوري ڪئي. رڙ ڪان خوف ۽ آهي، پوت ڪو توهان جيڪڏهن مالڪ، چيو، کيس پطرس ڏيندي جواب ڊڄو. نه آهيان، مان رڪو، حوصلو پطرس ۽ اڄ. چيو، هن اڃان. تي پاڻيءَ ڏانهن توهان ته ڏيو حڪم ڪي مون ته آهيو، ڊڄي مضبوط، واڻ جي پر ڏسندي اچي. وٽ يسوع ته هليو تي پاڻيءَ لهي هيٺ مان ٻيڙيءَ يسوع پر تي طور فوري بچاءُ. ڪي مون مالڪ، چيائين، روئي ڪندي، شروع ٻڌڻ ۽ ويو، شڪ ڇو توهان وارو، ايمان ٿورو اي چيو، ڪي هن ۽ ورتو پڪڙي ڪي هن وڌائي هٿ هن تن آيا، ۾ ٻيڙيءَ جيڪي پر وئي. ٿي بند واڻ ته چڙهيا ۾ ٻيڙيءَ اهي جڏهن ۽ ڪيو؟ آهين. پٽ جو خدا پڇ سچ تون چيو، ۽ ڪيو سجدو ڪي

سڄي ڪري، سڃاڻي کيس مردن جي جاءِ ان ۽ آيا. ۾ زمين جي گنيسرت اهي ڪري، پار ۽ جيئن ته ڪئي گذارش ڪانئس هنن ۽ آيا ڪي بيمارن سڀني کيس ۽ موڪليو، ۾ علائقي ان ويا. بچايا اهي ڇهيو، جيترن ۽ ڇهن، ڪي ڪندي جي لباس جي هن فقط جيڪڏهن

جي بزرگن شاگرد تنهنجا ڇو ٿا، چون اچي وٽ عيسیٰ فریسي ۽ عالم مان يروشلم پوءِ
پر ٿا. کائين ماني جڏهن ٿا تون نه هٿ پنهنجا اهي ته ڇو ٿا؟ ڪن ڀڃڪڙي جي روايت
آهيو ڪندا ورزي خلاف جي حڪم جي خدا به توهان ڇو چيو، کين ڏيندي جواب هن
عزت جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي چوندي، ڏنو حڪم خدا ته ڇو ڪري؟ جي روايت پنهنجي
ٿا، ڇڻو پر تون وڃي. مري سان موت آهو چوي، بُرو کي ماءُ يا پيءُ پنهنجي جيڪو ۽ ڪر،
حاصل فائدو تون مان جنهن آهي تحفو اهو چوي، کي ماءُ يا کي پيءُ پنهنجي به جيڪو
حڪم جي خدا توهان ۽ ڪري، نه عزت جي ماءُ يا پيءُ پنهنجي هو ۽ ٿو، سگهين ڪري
م باري جي توهان يسعياه ڪندڙو، ريا اي ڪيو. باطل ڪري جي روايت پنهنجي کي
۽ ٿو اچي وٽ مون سان وات پنهنجي ماڻهو هي چئیندي: ڪئي، اڳڪٿي طرح چڱيءَ
پر بيڪار آهي. پري کان مون دل جي انهن پر ٿو، ڏئي عزت کي مون سان چپن پنهنجن
حڪمون. جون ماڻهن سيکاريندي کي، مون ٿا ڪن پوڄا

اهو ٿو، ٿئي داخل م وات جيڪو سمجهو، ۽ ٻڌو چيو، کي انهن هن سڏائي، کي ميڙ ۽
ڪري ناپاک کي ماڻهوءَ اهو ٿو، نڪري مان وات جيڪو پر ڪري، نٿو ناپاک کي ماڻهوءَ
ٿي ناراض فریسي ته آهي خبر توکي ڇا چيو، کيس شاگردن سندس آيل ويجهي پوءِ ٿو.
پوکي نه پيءُ آسماني منهنجي جيڪا پوک هر چيو، هن ڏيندي جواب ٻڌي؟ ڪلام اهو ويا
انڌو ڪو جيڪڏهن پر آهن، رهنما انڌا جا انڌن اهي ڏيو، ڇڏي کي انهن ويندي. اُچلي آهي،
چيو، کيس پطرس ڏيندي جواب پوندا. ڪري م ڪڏ ٻئي ته ڪري، رهنمائي کي انڌي ڪنهن
ڇا آهيو؟ سمجهه بي به توهان تائين اڃا ڇا چيو، جيسس ڪر. بيان تمثيل هيءُ کي اسان
ٿئي پوءِ ۽ ٿي وڃي م پيٽ اها ٿي، ٿئي داخل م وات جيڪا شيءِ هر ته سمجهو ٿا نه اڃا

اهي ۽ آهن، نڪرندا مان دل اهي آهن، نڪرندا مان وات جيڪي پر ٿي؟ وڃي ڪڍي ۾
چوريون، فحاشيون، زناڪاريون، قتل، خيال، بچڙا مان دل ته ڇو ٿا. ڪن ناپاڪ کي انسان
ٿيون، ڪن ناپاڪ کي انسان جيڪي آهن شيون هي آهن. نڪرندا ڪفر ۽ شاهديون ڪوڙا
ڪري. نٿو ناپاڪ کي انسان کائڻ سان هٿن ٽوئي بنا پر

هڪ ڏس، ۽ ويو. پوئڻو ڏانهن علائقن جي صيدا ۽ صور نڪري ٻاهر کان اتان عيسيٰ آ
جا داؤد مالڪ، اي چيو، ڪري رڙ کيس ۽ آئي ٻاهر نڪري مان حدن انهن عورت ڪنعاني
به لفظ ڪو کيس هن پر آهي. لڳل پوت سخت کي ٽيءَ منهنجي ڪر، رحم تي مون پٽ،
ته ڇو ڇڏ، موڪلي کي هن لڳا، پڇڻ کائڻس اچي ويجهو شاگرد جا هن ۽ ڏٺو. نه جواب
ويو موڪليو نه کي مون چيو، ڏيندي جواب هن پر آهي. رهي روئي پٺيان جي اسان هوءَ
سجدو کي هن ڪري اچي هوءَ پر ڏانهن. رين ٿيل گم جي گهر جي اسرائيل سواءِ آهي،
ڪٿي ماني جي ٻارن چيو، ڏيندي جواب هن پر ڪر. مدد کي مون مالڪ، اي چيو، ۽ ڪيو
جي انهن به ڪتا ته ڇو مالڪ، ها، چيو، پر هن ناهي. سٺو اڇلائڻ ڏانهن ڪتن ننڍڙن
چيو، کي هن عيسيٰ ڏيندي جواب پوءِ آهن. کائيندا مان ٽڪرن گرندڙ تان ميز جي مالڪن
کي ٽيءَ جي هن ۽ ٿو. چاهين تون جيئن ڏيو ٿيڻ توکي آهي، وڏو ايمان تنهنجو عورت، اي
وئي. ڏني شفا کان ڪلاڪ ان

ويهي اُتي چڙهي تي جبل ۽ آيو، وٽ سمنڊ جي گليل عيسيٰ پوءِ کان وڃڻ هليو کان اُتان ۽
ڪيترائي ٻيا ۽ معذور ٻوڙا، انڌا، لنگڙا، گڏ سان پاڻ جيڪي آيا، ميڙا گهڻا وٽ کيس ۽ رهيو.
جا ماڻهن ته جيئن ڏني. شفا ڪين کيس ۽ رکيو، وٽ پيرن جي عيسيٰ ڪين ۽ آيا، ڪٿي ماڻهو
لنگڙن تندرست، کي لنگڙن ڳالهائيندي، کي گونگن ٻڌندي، کي گونگن ڏسندي ٿيا، حيران ميڙ
ڪئي. تعريف جي خدا جي اسرائيل انهن ۽ ڏسندي، کي انڌن ۽ هلندي کي

۾ اڳ اهي ته ڇو ٿو، اچي رحم تي ميڙ کي مون چيو، سڌي کي شاگردن پنهنجن يسوع پر بڪايل کي انهن آئون ۽ ناهي، ڪجهه لاءِ کائڻ وٽ انهن ۽ آهن رهيا سان مون ڏينهن تي ئي جا هن کي هن ٿا چون ۽ وڃن. ٽڪجي ۾ رستي اهي ته ٿئي نه چاهيان، نٿو موڪلڻ عيسيٰ ۽ رکجي؟ ميڙ وڏو ايترو جو ملن مانيون ايتريون ۾ ويرانِي کي اسان ڪٿان شاگرد، هن ۽ مڃيون. ننڍا ڪجهه ۽ ست، چيو، انهن آهن؟ روتيون ڪيترا وٽ توهان چيو، کين ۽ پڇي ڪري شڪر ڪئي، مڃين ۽ روتين ستن ۽ ڏنو. حڪم جو ويهڻ تي زمين کي ماڻهن ۽ ٿيا، راضي ۽ کائو سڀني ۽ ڏنائين. کي ماڻهن شاگردن ۽ ڏنائين، کي شاگردن پنهنجي ۽ عورتن هئا، مرد هزار چار وارا کائڻ پر ويا. ڪٿي ٽوڪريون ڀريل ست بچيل مان ٽڪرن حدن جي مڱڻ لاءِ ۽ چڙهيو ۾ ٻيڙيءَ ۽ ڏنو ڇڏائي کي ميڙ جي ماڻهن هن ۽ سواءِ. کان ٻارن آيو. ۾

16

نشاني ڪا مان آسمان کين ته پڇيو کيس آزمائيندي، آيا، ويجهي صدوقي ۽ فريسي ۽ هوندو، موسم صاف ٿا، ڇڻو توهان تي ٿيڻ شام چيو، کين هن ڏيندي جواب پر ڏيکاري. اداس ۽ ڳاڙهو آسمان ته ڇو ايندو، طوفان اڄ ۾، صبح ۽ آهي، ڳاڙهو آسمان ته ڇاڪاڻ نشانين جون وقتن پر ٿا، سگهو سمجهي کي صورت جي آسمان توهان منافقو، اي آهي. ڏني نه نشاني به ڪا کي ان پر ٿي، ڳولي نشاني نسل زناڪار ۽ بچڙي سگهو؟ ڄاڻي ٿا نه ويو. هليو هو ڇڏي کي انهن ۽ جي. نشاني جي نبيءَ يونس سواءِ ويندي

ڏيو ڌيان ۽ ڏسو چيو، کين عيسىٰ پر وينا. وساري وٺڻ روتيون اچي، پار شاگرد سندس ۽ نه ماني اسان ته، هئا رهيا ڪري ويچار ۾ پاڻ پر هنن کان. خمير جي صدوقين ۽ فريسين

ماني ته ٿا سوچيو ڇو ۾ پاڻ توهان وارا، ايمان ٿورو اي چيو، کين يسوع پر ڄاڻي ورتي. ڪيترا ۽ لاءِ هزارن پنجن ماني پنج ٿا ڪريو ياد نه ۽ ٿا، سمجهو نه تائين اڃا ڇا ورتو؟ نه ڪيئن ورتا؟ توهان توڪرا ڪيترا ۽ جا هزارين چار ٻوئين ستن نڪ ورتيون؟ توڪريون صدوقين ۽ فريسين ته هو چيو نه ۾ باري جي ماني کي توهان مون ته سمجهو نٿا توهان خمير جي ماني ڏيو ڏيان ته هو چيو نه هن ته سمجهيو هنن پوءِ رکو؟ ڏيان کان خمير جي کان. تعليم جي صدوقين ۽ فريسين پر کان،

چون ڇا ماڻهو پڇيو، کان شاگردن پنهنجي ۾، علائقي جي قيصره جي فلپ يسوع، پر آيو بيا ۽ ايليا، بيا ڏيندڙ، بپتسما يوحنا ته ڪي ته، چيو هنن آهي؟ ڪير پٽ جو انسان ته ٿا جواب آهيان؟ ڪير مان ته ٿا چئو ڇا توهان پر ڪي، انهن ٿو چوي هڪ. مان نئين يا يرميا ه يسوع ڏيندي جواب ۽ پٽ. جو خدا جيئري آهين، مسيح تون چيو، پطرس سائمن ڏيندي، پر ڪيو، نه ظاهر توکي رت ۽ گوشت ته ڇو بارجونا، سائمن آهين وارو برڪت چيو، کيس هن ۽ آهين، پطرس تون ته ٿو چوان توکي به آءُ ۽ آهي. ۾ آسمانن جيڪو پيءُ، منهنجي توکي مان ۽ ايندا. نه غالب تي ان دروازا جا جهنم ۽ اڏيندس، گڏجاڻي پنهنجي آءُ تي پٿر اهو ٻڌندين، تي زمين تون ڪجهه جيڪو ۽ ڇاپيون، جون بادشاهت جي آسمانن ڏيندس ڪليل ۾ آسمانن اهو ڪوليندين، تي زمين تون ڪجهه جيڪو ۽ هوندو، ٻڌل ۾ آسمانن يسوع هو ته چون نه به ڪي ڪنهن ته ڏنو حڪم کي شاگردن پنهنجي هن پوءِ هوندو. آهي. مسيح

وڃڻ يروشلم کيس ته ڪيو شروع ڏيکارڻ کي شاگردن پنهنجي عيسى پوءِ کان ان ڪيو قتل ۽ ڪرڻ برداشت ڪجهه گهڻو کان عالمن ۽ پادرين وڏن بزرگن، ۽ آهي ضروري ڪرڻ ملامت کيس پطرس ڪري، طرف هڪ کيس ۽ وڃڻ. اٺاريو ۾ ڏينهن ٽئين ۽ وڃڻ، ٿيندو. نه به ڪڏهن تي توهان هي مالڪ! ٿئي، مهربان تي توهان خدا چئي: ڪيو، شروع

رڪاوٽ لاءِ منهنجي تون شيطان، هل، پٺيان منهنجي چيو، ڪي پطرس ۽ ويو ڦري هو پر
ٿو. سوچين ڳالهين جي ماڻهن پر ٿو، سوچين نه ڳالهين جي خدا تون ته ڇو آهين،

ٿو، چاهي اچڻ پٺيان منهنجي ماڻهو ڪو جيڪڏهن چيو، ڪي شاگردن پنهنجي عيسى پوءِ
پنهنجي به جيڪو هلي. پٺيان منهنجي ۽ ڪٿي صليب پنهنجو ڪري، انڪار ڪي پاڻ هو ته
منهنجي ڪي روح پنهنجي به جيڪو پر وڃائيندو، ڪي ان تيڪو چاهيندو، بچائڻ ڪي روح
سڄي هو جيڪڏهن ڪي ماڻهو ٿو ٿئي فائدو ڇا ڳوليندو. ڪي ان تيڪو وڃائيندو، خاطر
ته ڇو ڏيندو؟ ڇا ۾ بدلي جي روح پنهنجي ماڻهو يا وڃائي؟ روح پنهنجو پر ڪٿي، دنيا
هو پوءِ ۽ آهي، وارو اچڻ گڏ سان فرشتن پنهنجي ۾ جلال جي پيءُ پنهنجي پٽ جو انسان
ڪي بيٺل هتي ٿو، چوان ڪي توهان آئون سڄ ڏيندو. بدلو مطابق عمل سندس ڪي هڪ هر
۾ بادشاهي سندس ڪي پٽ جي انسان اهي جيستائين چڪندا نه موت جيڪي آهن، ماڻهو
ڏسن. نه ايندي

17

وٺي گڏ هو، پاءُ سندس جيڪو ڪي، يوحنا ۽ يعقوب ۽ پطرس عيسى پوءِ کان ڏينهن ڇهن ۽
۽ ويو، بدلجي سامهون جي انهن هو ۽ ويو. وٺي ۾ اڪيلائيءَ تي جبل بلند هڪ ڪين ۽ ويو
ڪين ڏسو، ۽ ويا. ٽي اڃا وانگر روشنيءَ ڪپڙا جا هن پر چمڪيو، وانگر سڄ چهرو جو هن
چيو، ڪي يسوع پطرس ڏيندي جواب ٿيا. ظاهر ڳالهائيندڙ سان سندس ايليا ۽ موسيٰ
ٿي هتي ته اچو ته ٿا، چاهيو توهان جيڪڏهن هجون. هتي اسان ته آهي سٺو مالڪ،
ڳالهائڻ سندس تائين اڃا لاءِ. ايليا هڪ ۽ لاءِ موسيٰ هڪ لاءِ، توهان هڪ ٺاهيون: خيما
هي چوندي، آواز هڪ مان ڪڪر ڏس، ۽ ڪيو، چانو ڪين ڪڪر روشن هڪ ڏس، دوران،

منهن پنهنجي شاگرد ٻڌي، ۽ ٻڌو. سندس ٿيس، خوش مان ۾ جنهن آهي، پٽ پيارو منهنجو جڏهن پر ڊجو. نه ۽ اُٿو چيو، ۽ ڇهيو کي انهن ٿي ويجهو يسوع ۽ ويا. ڊجي ڏاڍا ۽ پيا تي جبل هو جيئن کي. يسوع رڳو ڏٺو، نه به کي ڪنهن هنن ته ڪنهن اڪيون پنهنجون هنن ٻڌايو، نه روي اها به کي ڪنهن ته، ڏنو حڪم کين عيسيٰ هئا، رهيا وڃي هيٺ کان پوءِ پڇيو، ڪانئس شاگردن سندس ۽ ٿئي. نه جيئرو مان مٿلن پٽ جو انسان جيستائين چيو، کين يسوع ڏيندي جواب آهي؟ ضروري اچڻ پهريون جو ايليا ته ٿا چون ڇو عالم ايليا ته کي توهان ٿو چوان آئون ڪندو. بحال ڪجهه سڀ ۽ ٿو اچي پهرين واقعي ايليا چاهيو، هنن جيڪو ڪيو اهو سان کيس هنن پر سڃاڻيو، نه کيس هنن ۽ آيو، ٺي ۾ اڳ سمجهيو شاگردن پوءِ آهي. وارو ڪرڻ ڏک هٿان جي انهن به پٽ جو انسان طرح اهڙيءَ هو. چيو بابت ڏيندڙ بپتسما يوحنا کين هن ته

رب، چوندي، ۽ ڪندي گوڏا کيس آيو، ويجهو کيس ماڻهو هڪ ته آيا، وٽ ميڙ اهي جڏهن ٿو، پوڳي تڪليف سخت ۽ آهي مارو جو چنڊ هو ته ڇو ڪر، رحم تي پٽ منهنجي وٽ شاگردن جي توهان کيس مان ۽ ۾. پاڻي اڪثر ۽ ٿو ڪري ۾ باهه اڪثر هو ته ڇاڪاڻ ۽ اعتبار بي اي چيو، عيسيٰ ڏيندي جواب ٿيا. نه قابل جي ڏيڻ شفا کيس اهي ۽ آيس، ڪٿي برداشت کي توهان آئون ڪيستائين ٿيندس؟ گڏ سان توهان آئون ڪيستائين نسل! بگڙيل نوڪر ۽ ويو، نڪري ڪانئس پوت ۽ ٻاڻيو، کيس يسوع ۽ آٿو. وٽ مون هتي کيس ڪندس؟ اسان ڇو چيائون، اچي ۾ اڪيلائيءَ وٽ يسوع شاگرد پوءِ وئي. ڏني شفا کان ڪلاڪ ان سچ ڪري. جي اعتقادي بي جي توهان چيو، کين يسوع پر سگهياسين؟ نه ڪڍي کي ان هڪ جو سرسي جيئن هجي اعتقاد وٽ توهان جيڪڏهن ٿو، چوان کي توهان آئون پڇ به ڪجهه لاءِ توهان ۽ ويندو، هلي اهو ۽ هل، اتي هتان ها، چئو کي جبل هن توهان داڻو، جي.روزي ۽ دعا سواءِ آهي، نڪرندو نه نسل هي هوندو. نه ناممڪن

۾ هٽن جي ماڻهن پٽ جو انسان چيو، ڪي انهن يسوع هئا، رهيا گهمي ۾ گليل اهي جڏهن اهي ۽ ويندو. اٿاريو هو تي ڏينهن ٽئين ۽ ڇڏيندا، ماري کيس اهي ۽ آهي. وارو وڃڻ ڏٺو ٿيا. غمگين ڏاڍا

جو توهان ڇا چيائون، ۽ آيا وٽ پطرس وارا وٽن درهم به ته آيا، ۾ ڪپرناحوم اهي جڏهن اڳڻائي کيس عيسى ٿيو، داخل ۾ گهر هو جڏهن ۽ ها. ٿو، چوي ڏئي؟ نٿو درهم به استاد وٽن خراج يا ختم کان ڪنهن بادشاهه جا زمين ٿو؟ لڳي ڇا توکي شمعون، چيو، ڪندي ته چيو، کيس يسوع کان. ٻين ٿو، چوي کيس پطرس کان؟ اجنبن يا کان پٽن پنهنجن ٿا؟ ۽ ڪنڊو، اڇلاءِ ۽ ۾ سمنڊ وڃ ڪريون، نه ناراض ڪي انهن اسان ته پر آهن. آزاد پٽ پوءِ ڏي ڪٿي اهو اسٽيٽر، ملندين تون کولي وات سندس ۽ ڪڻ، مڇي اچي مٿي پهريون جيڪا ۾ بدلي تنهنجي ۽ منهنجي ڪي انهن

18

۽ آهي؟ ڪير وڏو ۾ بادشاهيءَ جي آسمانن چيائون، ۽ آيا وٽ يسوع شاگرد ۾ گهڙيءَ ان ڪي توهان آئون سچ چيو، ۽ بيهاريو ۾ وڃ جي انهن ڪي ان گهرائي، ڪي ٻار هڪ عيسى ۾ بادشاهي جي آسمان توهان ته ٿيو، نه جهڙا ٻارن ۽ ڦرو نه توهان جيڪڏهن ٿو، چوان آهي ئي اهو ٻار، هي جيئن ڪندو عاجز ڪي پاڻ پوءِ به جيڪو ٿيندا. نه داخل به ڪڏهن قبول تي نالي منهنجي ڪي ٻار اهڙي ڪو جيڪو ۽ ۾. بادشاهي جي آسمان وڏو کان سڀ ڪي، هڪ مان ننڍن انهن ڪري گمراهه به جيڪو ٿو، ڪري قبول ڪي مون اهو ٿو، ڪري چڪيءَ جي گڏهي ۾ ڳچيءَ جي هن ته آهي بهتر لاءِ ان ٿا، آئين ايمان تي مون جيڪي آهي افسوس لاءِ دنيا وڃي. ٻوڙيو ۾ اونهائي جي سمنڊ کيس ۽ وڃي لٽڪايو پٿر جو

لاءِ ماڻهوءَ ان آهي افسوس پر آهي، ضروري اچڻ جو رڪاوٽن ته ڇو ڪري، جي رڪاوٽن ۾ گناهه توکي پير تنهنجو يا هٿ تنهنجو جيڪڏهن ٿي. اچي رڪاوٽ ذريعي جي جنهن يا لنگڙو ته آهي سٺو لاءِ تنهنجي ته ڇو اڇلايو، کان پاڻ ۽ ڇڏ ڪٿي ڪي انهن ته ٿو، وجهي ۾ باهه ابدي رڪندي پير به يا هٿ به ته جي ان بجاءِ ٿين، داخل ۾ زندگيءَ ٿي اهاج پنهنجي ۽ ڇڏ ڪڍي ڪي ان ته وجهي، ۾ گناهه توکي اک تنهنجي جيڪڏهن وڃين. اڇلايو ته جي ان بجاءِ ٿين، داخل ۾ زندگي سان اک هڪ آهي سٺو توکي ته ڇو ڇڏ، اڇلائي کان ڪنهن مان ننڍڙن انهن توهان خبردار! وڃين. اڇلايو ۾ باهه جي جهنم رڪندي اکيون به هر ۾ آسمانن فرشتا جا انهن ته ٿو چوان ڪي توهان مان ته ڇو ڪريو، نه حقير به ڪي هڪ پٽ جو انسان ته ڇاڪاڻ آهي. ۾ آسمانن جيڪو آهن، ڏسندا چهرو جو پيءُ منهنجي وقت آيو. لاءِ بجائڻ ڪي ٿيل گم

هڪ مان انهن ۽ هجن ريون سؤ وٽ ماڻهوءَ ڪنهن جيڪڏهن ٿو؟ لڳي ڇا ڪي توهان ۽ ڳوليندو؟ نه ڪي پٽڪندڙ وڃي ڇڏي، تي جبلن ڪي نون ننوي هو ڇا وڃي، ٿي گمراهه ٿو، ٿئي خوش وڌيڪ تي ان هو ته ڪي توهان ٿو چوان سچ وڃي، ملي اهو جيڪڏهن نه مرضي جي پيءُ جي توهان ريت هن آهن. ٿيا نه گمراهه جيڪي تي نوين نون انهن ٿئي. گم به هڪ مان ننڍن هنن ته آهي، ۾ آسمانن جيڪو آهي،

۽ تنهنجي رڳو ڪر، ملامت کيس ۽ وڃ ته ڪري، گناهه توڏانهن پاءُ تنهنجو پر جيڪڏهن جيڪڏهن آهي. ڪيو حاصل پاءُ پنهنجو تو ته ٻڌي، تنهنجي هو جيڪڏهن ۾، وڃ جي هن تن يا شاهدن ٻن جيئن ته وڃ، وٺي ماڻهو به يا هڪ اڃا گڏ سان پنهنجي ته ٻڌي، نه هو پر ڪي گڏجائي ته ڪري، نظرانداڙ جي انهن هو پر جيڪڏهن ٿئي. قائم لفظ هر تي وات جي جيئن ڏيو ٿين ائين توکي هو ته ڪري، نظرانداڙ به جي گڏجائي هو پر جيڪڏهن ڇڻو، تي ترتيءَ توهان به جيترا ٿو، چوان ڪي توهان آئون سچ ڪندڙ. گڏ محصول ۽ غيرقوم

۾ آسمان اهي ڪوليندو، تي ڌرتيءَ توهان به جيترا ۽ هوندا، ڳنڍيل ۾ آسمان اهي ڳنڍيندو، تي زمين به مان توهان جيڪڏهن ته ٿو چوان ڪي توهان آئون سڄ بهير هوندا. کليل طرفان پيءُ منهنجي ڪي انهن اها ته گهرن، اهي جيڪا ٽين راضي بابت شيءِ به ڪنهن اتي ٿا، ٽين گڏ تي نالي منهنجي ماڻهو ٿي يا به جتي ويندي. ڏني آهي، ۾ آسمانن جيڪو آهيان. ۾ وڃ جي انهن آئون

خلاف منهنجي پاءُ منهنجو پيرا ڪيترا مالڪ، اي چيو، ڪري اچي وٽ ڪيس پطرس پوءِ مان ٿو، چوي ڪيس يسوع تائين؟ پيرن ستن ڇا ڪندس؟ معاف ڪيس مان ۽ ڪندو ڳناهه تائين. ست پيرا ستر پر تائين، پيرا ست ته چوان ٿو نه توکي

پنهنجي جنهن وئي، ڪئي جهڙي بادشاهه ماڻهوءَ هڪ بادشاهي جي آسمانن ڪري هن وٽ هن ته ڪيو، شروع ڪرڻ ڪتاب حساب هن جڏهن چاهيو. ڪرڻ حساب سان غلامن واپس وٽ هن جڏهن پر هو. قرضدار جو ٽيلنٽ بيشمار جيڪو ويو، آندو قرضدار هڪ ٻارن ۽ ڪي زال جي هن ۽ ڪي هن ته ڏنو حڪم مالڪ جي هن تڏهن هو، نه ڪجهه لاءِ ڏيڻ پوي وڃي. ڪيو ادا قرض ۽ وڃي ڪيو وڪرو هو، وٽ هن جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ڪي سڀ ۽ ڪر صبر تي مون مالڪ، اي چيو، ڪندي پوڄا ڪيس غلام جو ڪري، تنهن وڃڻ اهو ۽ ڪيو آزاد ڪيس مالڪ جي غلام ان پر، ڪندي رحم ڏيندس. واپس توکي ڪجهه ساڻي پنهنجي مليو ڪي هڪ غلام اهو پر، نڪري ٻاهر ڇڏيو. ڪري معاف ڪيس قرض هو رهيو ڪري ڳلا هو پڪڙي ڪيس ۽ هو، قرضدار جو دينار سؤ ڪيس جيڪو مان، غلامن غلام ساڻي تنهنجو پوءِ آهين. قرضدار ڪجهه تون جيڪڏهن ڪر واپس ڪي مون چئيندي، واپس توکي آئون ۽ ڪر صبر تي مون چيو، ۽ ڪئي التجا ڪي هن ڪري، ۾ پيرن جي هن واپس قرض هو جيستائين اڇلايو، ۾ جيل ڪيس وڃي پر ٿيو، نه راضي هو پر ڏيندس. ڪري.

پنهنجي اچي ۽ ٿيا، غمگين گهڻو تمام هو، ٿيو جيڪو ڏسي اهو غلام ساڻي جا هن ڀر جو هن سڏائي، ڪي هن پوءِ هو. ٿيو جيڪو ڪيو بيان طور واضح ڪجهه سڀ ڪي مالڪ ڇو ڇڏيو، ڪري معاف توکي مون قرض سڄو اهو غلام، بچو اي ٿو، چوي ڪي هن مالڪ رحم تي غلام ساڻي پنهنجي ته هو نه ضروري به لاءِ تو ڇا ڪئي. التجا ڪي مون تو جو عذاب کيس ٿي، ڪاوڙيل مالڪ سندس ۽ هو؟ ڪيو رحم تي تو مون جيئن ڪرين، هو، واجب کيس جيڪو قرض سڄو اهو هو جو تان ڇڏيو، ڪري حوالي جي ڏيندڙن مان توهان جيڪڏهن ڪندو، سان توهان به پيءُ آسماني منهنجو ريت اهڙيءَ ڏئي. واپس ڇڏي. نه ڪي گناهن سندس مان دل پنهنجي ڪي پيءُ پنهنجي هڪ هر

19

پار جي اردن ۽ ويو هتي کان گليل هو ته ڪيا، ختم لفظ اهي يسوع جڏهن جو ٿيو ائين ۽ ۽ ڪيو. علاج اتي ڪين هن ۽ ويا، پٺيان ميڙ جا ماڻهن گهڻا کيس ۽ آيو. م حدن جي يهوديا ته آهي جائز لاءِ ماڻهوءَ ڪنهن ڇا چوندي، ڪي هن ۽ آزمائيندي ڪي هن فريسي، آيا وٽ هن ڇا چيو، ڪين هن ڏيندي جواب ڀر ڏئي؟ ڇڏي ڪري جي سبب به ڪنهن ڪي زال پنهنجي هن چيو، ۽ ٺاهيو ڪين هن ٺاهيو، مادي ۽ نر کان شروعات جنهن ته آهي پڙهيو نه توهان اهي ۽ ويندو، جڙي سان زال پنهنجي ۽ ڏيندو ڇڏي ڪي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ماڻهو ڪري ڪري تنهن آهن. گوشت هڪ ڀر رهيا، نه به هاڻي اهي ته سو ويندا. ٿي جسم هڪ ٻئي ڇو موسيٰ پوءِ چيو، کيس هنن ڪري. نه الڳ ڪي ان انسان آهي، ڪيو گڏ خدا جيڪو موسيٰ ته ٿو چوي ڪي انهن هو ڏجي؟ ڇڏي ڪي هن ۽ ڏئي ڪتاب جو طلاق ته ڏنو حڪم ڏني، اجازت جي ڇڏڻ زالون پنهنجون ڪي توهان ڪري جي سختيءَ جي دل جي توهان جي زنا ڪي زال پنهنجي به جيڪو ته ٿو چوان ڪي توهان مان هو. نه ائين کان شروعات ڀر

جيڪو ۽ ٿو، ڪري زنا اهو ٿو، ڪري شادي سان ٻي ڪنهن ۽ ٿو ڇڏي سواءِ کان بنياد ٿا، چون ڪي هن شاگرد جا هن ٿو. ڪري زنا به اهو ٿو، ڪري شادي سان عورت ڇڏيل پر ناهي. فائديمند ڪرڻ شادي ته آهي، طرح اهڙيءَ سان عورت معاملو جو مرد جيڪڏهن وٺي ڏني اها ڪي جن اهي رڳو پر ڪن، نٿا قبول ڪي ڳالهه هن ماڻهو سڀ چيو، ڪين هن طرح اهڙيءَ ئي مان پيٽ جي ماءُ پنهنجي جيڪي آهن سراءِ خواجه ڪي ته چو آهي، ڪي ۽ ويا، بڻايا سراءِ خواجه طرفان انسانن جيڪي آهن سراءِ خواجه ڪي ۽ ٿيا. پيدا جيڪو بڻايو. سراءِ خواجه خاطر جي بادشاهت جي آسمان ڪي پاڻ جن آهن سراءِ خواجه ڪري. قبول اهو سگهي، ڪري قبول

ملامت ڪي انهن شاگردن پر ڪري، دعا ۽ رکي هٿ تي انهن هو ته ويا، آندا ٻار کيس پوءِ ته چو روڪيو، نه کان اچڻ وٽ مون ڪي انهن ۽ ڏيو ڇڏي ڪي ٻارن چيو، يسوع پر ڪئي. ويو. هليو کان اتان هو رکي، هٿ تي ڪين ۽ بادشاهي. جي آسمان آهي جي اهڙن

مون جيئن ته ڪريان ڪم سنو ڇا مان استاد، سٺا اي چيو، کيس اچي ويجهو هڪ ڏس، ۽ سواءِ ناهي، سنو به ڪو ٿو؟ چئو سنو ڪي مون ڇا چيو، کيس هن پر ملي؟ زندگي ابدي ڪي ڪر. عمل تي حڪمن ته ٿو، چاهين ٿيڻ داخل ۾ زندگيءَ تون جيڪڏهن جي. خدا هڪ ڪندين، نه زنا تون ڪندين، نه قتل تون چيو، يسوع پر جا؟ قسم ڪهڙي پڇيو، ڪانئس هن ۽ ڪر، عزت جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ڏيندين، نه گواهي ڪوڙي تون ڪندين، نه چوري تون چوي کيس ماڻهو جوان سان. پاڻ جيئن ڪندين محبت ائين سان پاڙيسري پنهنجي تون گهٽ وٽ مون اڃا ڇا آهن، ڪيون محفوظ کان جواني پنهنجي مون شيون سڀ اهي ٿو، ملڪيتون پنهنجون وڃ، ٿو، چاهين ٿيڻ مڪمل تون جيڪڏهن چيو، کيس يسوع آهي؟ ٻڌي ڪر. پيروي منهنجي اڄ، ۽ ملندو، خزانو ۾ آسمان ڪي تون ۽ ڏي، ڪي غريبن ۽ وڪڻ ملڪيتون گهڻيون وٽ هن ته ڇاڪاڻ ويو، هليو ٿي غمگين لفظ اهو ماڻهو جوان پر،

مالدار ته ٿو چوان کي توهان مان آمين، چيو، کي شاگردن پنهنجي يسوع ڀر هيون. اُٺ ته ٿو چوان ٻيهر کي توهان مان ڀر ٿيندو. داخل ۾ بادشاهي جي آسمانن سان مشڪل بادشاهي جي خدا جو ماڻهوءَ امير ڪنهن ڀر آهي، آسان گذرڻ مان سوراخ جي سوئي جو چوڻ ۽ ٿيا حيران گهڻو تمام شاگرد جا هن ٻڌي، ڀر آهي. ڏکيو وڌيڪ کان ان ٿيڻ داخل ۾ هي کان ماڻهن چيو، کين عيسى ڀر ڪري نظر ٿو؟ سگهي وڃي بچايو ڪير پوءِ لڳا، چيو، کيس پطرس ڏيندي جواب پوءِ آهي. ممڪن ڪجهه سڀ کان خدا ڀر آهي، ناممڪن ڀر ملندو؟ ڇا کي اسان پوءِ آياسون، پٺيان تنهنجي ۽ آهي ڏٺو ڇڏي ڪجهه سڀ اسان ڏس، آهيو، آيا پٺيان منهنجي جيڪي توهان ته چوان ٿو کي توهان ائون سچ چيو، کين يسوع ٻارهن به توهان ويهندو، تي تخت جي عزت پنهنجي پٽ جو انسان جڏهن ۾، پيدائش نئين منهنجي جيڪو ڪو هر ۽ ڪندا. فيصلو جو قبيلن ٻارهن جي اسرائيل ويهي تي تختن سؤ ڏنيون، ڇڏي زمينون يا ٻار يا زال يا ماءُ يا پيءُ يا پينر يا پائڻ يا گهر خاطر جي نالي آخري ۽ هوندا آخري پهريون ڀر گهڻا ڪڍندو. ۾ وراثت زندگي جي هميشه ۽ وڻندو پيرا هوندا. پهريون

20

جو گهر جيڪو آهي جهڙي انسان اهڙي هڪ بادشاهي جي آسمانن ته چو آهي، هڪجهو ۽ لاءِ. رڪن مزدور لاءِ باغ جي انگورن پنهنجي ته نڪتو سوير صبح جيڪو هو، مالڪ انگورن پنهنجي کين هن پوءِ، کان ٿيڻ راضي تي ڏينهن في ديناريءَ هڪ سان مزدورن بيڪار ۾ بازار کي ٻين هن نڪري، ٻاهر ڀڳ لڳ جي ڪلاڪ ٽئين ۽ موڪليو. ۾ باغ جي آهي وارو انصاف جيڪو ۽ ۾، باغ جي انگورن به توهان ۽ وڃو چيو، کي انهن ۽ ڏٺو. بيٺل لڳ جي ڪلاڪ نائين ۽ ڇهين نڪري ٻاهر ٻيهر ويا. هليا اهي ڀر ڏيندس. کي توهان اهو

بيٺل بيڪار کي ٻين هن نڪري، ٻاهر ڀڳ لڳ جي ڪلاڪ يارهين ڪيو. ئي ائين هن ڀڳ ته ڇو ڪي، هن ٿا چون آهيو؟ بيٺا ڇو بيڪار ڏينهن سڄو هتي توهان چيو، ڪي انهن ۽ ڏٺو، ۽ ڄ، باغ جي انگورن به توهان ۽ وڃو ڪي، انهن ٿو چو ڪيو. ڀرتي نه ڪي اسان به ڪنهن پنهنجي مالڪ جو باغ جي انگورن تي ٿيڻ شام وٺنداسين. اهو هجي وارو انصاف جيڪو پهرين ڪندي شروع کان آخري ڏي، اجرت ڪي انهن ۽ سڌ ڪي مزدورن ٿو، چوي ڪي نگران پر ٿيندي آيل ورتو. دينار هڪ هڪ انهن آيا، ڀڳ لڳ جي ڪلاڪ يارهين جيڪي ۽ تائين. گهر اهي پوءِ کان ڪٿڻ ورتو. ديناريون هڪ هر به هنن ۽ وٺندا، وڌيڪ ته سوچيو پهرين ڪلاڪ هڪ فقط ماڻهو آخري هي ته چوندي هئا رهيا ڪاوڙجي خلاف جي مالڪ جي ڪٺي. گرمي ۽ بار سمورو جو ڏينهن جن ڪيو، برابر جي اسان ڪي انهن توهان ۽ ڪيو، ڪم ڇا ڪريان، ٿو نه ناانصافي توسان مان ساڻي، چيو، ڪي هڪ مان انهن هن ڏيندي جواب پر آخري هن مان پر وڃ، ۽ ڪٿڻ پنهنجو هو؟ ڪيو نه معاهدو تي ديناريءَ هڪ سان مون تو اهو ٿو چاهيان مان جيڪو ڄ شين پنهنجي منهنجي ڇا توڪي. جيئن ٿو چاهيان ٿيڻ ڪي اهڙيءَ آهيان؟ سٺو مان ته ڇو آهي خراب اڪ تنهنجي ڇا ناهي؟ اجازت ڪي مون ڪرڻ ٿورا پر آهن، سڌيل ڪيترائي ته ڇو ٿيندا، آخري پهريون ۽ ٿيندا پهريون آخري طرح آهن. چونڊيل

چيو، کين ۽ ويو ڪٿي ڄ ڌار ڄ رستي ڪي شاگردن ٻارهن وقت وڃڻ ڏانهن يروشلم عيسى ۽ جي عالمن ۽ پادرين سردار پٽ جو انسان ۽ آهيون، رهيا وڃي ڏانهن يروشلم اسان ڏسو، ڪندا حوالي جي قومن کيس هو ۽ ڏيندا، سزا جي موت کيس اهي ۽ ويندو ڪيو حوالي ٿيندو. جيئرو هو ڏينهن ٽئين ۽ لاءِ، ڇاڙهڻ تي صليب ۽ هٿ ڪوڙا ۽ ڪرڻ نٺوليون

کان هن ۽ ڪندي سجدو آئي، وٽ هن گڏ سان پٽن پنهنجي ماءُ جي پٽن جي زيدي پوءِ ويهن ته چئو ڪي، هن ٿو چوي ٿا؟ چاهيو توهان ڇا ڪي، هن چيو پر هن گهرندي. ڪجهه

توهان جي، توهان پاسي ڪاٻي هڪ ۽ جي توهان پاسي ساڄي هڪ منهنجا، پٽ به هي توهان ڇا ٿا. گهرو ڇا ته ڄاڻو ٿا توهان چيو، عيسيٰ پر ڏيندي جواب ۾ بادشاهي جي بپتسما مان جيڪو بپتسما اهو يا آهيان، وارو پيئڻ مان جيڪو پيالو اهو ٿا سگهو پيئي واقعي جيڪو ٿو، چوي کين هو ۽ ٿا. سگهون ڪري اسان چيو، کيس هنن آهيان؟ وارو وٺڻ پر وٺندا، توهان اهو ٿو، وٺان مان بپتسمو جيڪو ۽ پيئندا، توهان اهو آهي، پيالو منهنجو جن آهي لاءِ انهن پر ناهي، ڏيڻ منهنجو ويهڻ پاسي ڪاٻي منهنجي ۽ پاسي ساڄي منهنجي بابت پائرن بن اهي ته ٻڌو ڏهن جڏهن ۽ آهي. ويو ڪيو تيار طرفان پيءُ منهنجي لاءِ حڪومت تي انهن حاڪم جا قومن ته ٿا ڄاڻو توهان چيو، سڌي کين يسوع پر ٿيا. ناراض وڌو ۾ توهان جيڪو پر ٿيندو، نه ۾ توهان ائين ٿا. هلائين اختيار تي انهن وڌا ۽ ٿا ڪن اهو ٿو، چاهي ٿين پهريون ۾ توهان به جيڪو ۽ ٿيندو. خادم جو توهان اهو چاهي، ٿيڻ خدمت پر وڃي، ڪرائي خدمت ته آيو نه پٽ جو انسان جيئن هوندو، غلام جو توهان ۾. جاءِ جي ڪيترن طور فديو روح پنهنجو لاءِ ڏيڻ ۽ ڪرڻ

به ڏس، ۽ ڪيو. پٺيان کيس ميڙ وڌو هڪ هئا، رهيا وڃي ٻاهر کان يريحو اهي جڏهن ۽ اڳ چيو، روئي انهن آهي، رهيو گذري عيسيٰ ته ٻڌو جڏهن هئا، ويٺا پرسان جي رستي انڌا اهي پر ٿين، خاموش ته ٻاڻيو ڪي انهن ميڙ پر ڪر. رحم تي اسان پٽ، جا دائود مالڪ، ڪر. رحم تي اسان پٽ، جا دائود مالڪ، اڳ هئا، رهيا چئي ۽ هئا رهيا ڪري رڙيون وڌيڪ کيس هنن ڪريان؟ لاءِ توهان مان ته ٿا چاهيو ڇا توهان چيو، ۽ سڏيو کين بينو، يسوع ۽ جي انهن ڪندي رحم تي انهن عيسيٰ پر وڃن. گليون اڪيون جون اسان ته مالڪ، چيو، پٺيان سندس هنن ۽ ويون، ٿي روشن اڪيون جي انهن تي طور فوري ۽ ڇهيو، ڪي اڪين ڪيو.

تڏهن آيا، ۾ صفاگي بيت تي جبل جي زيتون ۽ پهتا ويجهو جي يروشلم اهي جڏهن ۽ جي توهان جيڪو ۾ ڳوٺ ان وڃو ڪي، انهن چئي موڪليو. ڪي شاگردن ٻن عيسى هڪ ۽ آهي ٿيل بند جيڪا ڪي گڏي هڪ ڳوليندا توهان تي طور فوري ۽ آهي، سامهون توهان چوي، ڪجهه ڪي توهان ڪو جيڪڏهن ۽ وٽ. مون اچو ڪئي ڪولي سان، ان ٻچڙو هي ٿو. موڪلي ڪي انهن هو تي طور فوري ۽ آهي، ضرورت جي انهن ڪي مالڪ ته چوندا وئي چئي ذريعي جي نبي جيڪا ٿئي پوري ڳالهه اها ته آهي ٿيو ڪري ان ڪجهه سڄو تي گڏهه ۽ نرم ٿو، اچي وٽ تو بادشاهه تنهنجو ڏس، چئو، ڪي تيءَ جي صيون هئي، آهي. پٽ جو جانور جوڙيل جيڪو تي، ٻچڙي ۽ آهي سوار

۽ آندو، ڪي ٻچڙي ۽ گدهي هنن هو، ڏنو حڪم ڪين عيسى جيئن ڪيو ۽ شاگرد ڀر ويا هليو پنهنجا پيڙ گهڻي تمام ڀر ويٺو. مٿان جي انهن هو ۽ رکيا، مٿان جي انهن ڪپڙا جا انهن ڀر هئا. رهيا پڪيڙي ۾ رستي ۽ هئا رهيا ڪٿي شاخون مان وٽن ٻيا ۽ پڪيڙيا، ۾ رستي ڪپڙا ڪري رڙيون هيون، رهيون اچي پٺيان جيڪي ۽ هيون رهيون وڃي اڳيان جيڪي پيڙون جيڪو اهو آهي وارو برڪت ڪي، پٽ جي داؤد هوسنا هيون، رهيون چئي ۽ هيون رهيون ۾. بلندين هوسنا آهي، رهيو اچي ۾ نالي جي رب

ڀر آهي؟ ڪير هي لڳو، چوڻ ۽ ويو لڙجي شهر سڄو ته ٿيو داخل ۾ يروشلم هو جڏهن آهي. مان نازرت جي گليل جيڪو آهي، نبي يسوع هي هئا، رهيا چئي ميز

مقدس ڪي وارن ڪرڻ خريد ۽ وارن وڪڻڻ سيني ۽ ٿيو، داخل ۾ مقدس جي خدا عيسى ۽

جون وارن وڪڻ ڪبو تر ۽ ڪيا اونڌا ميزون جا بدلائيندڙن پئسا ۽ ڇڏيو، ڪڍي مان گهر جو دعا گهر منهنجو آهي، ويو لکيو ٿو، چوي ڪين هو ۽ ڪيون. اونڌيون ڪرسيون آهي. ڇڏيو بڻائي غار جي ٽاڙيلن کي ان توهان پر ويندو، سڏيو

اهي عالمن ۽ پادرين سردار پر ڏني. شفا ڪين هن ۽ آيا، ۾ مندر انڌا ۽ لنگڙا وٽ ڪيس ۽ هوسنا ڏٺو، چوندي ۽ روئندي ۾ مندر کي ٻارن ۽ ڪيون هن جيڪي ڏسي شيون عجيب پر ٿا؟ چون هي جيڪي ٿا ٻڌين ڇا چيو، ڪيس ۽ ٿيا ناراض آهي ته کي، پٽ جي دائود جي پيئندڙن ڪير ۽ ٻارن ندين ته آهي پڙهيو نه به ڪڏهن توهان ڇا ها، چيو، ڪين يسوع ويو نڪري ڏانهن بيٺي ٻاهر کان شهر هو ڇڏي، کي هنن ۽ ڪئي؟ تيار ساراهه تو مان وات رهيو. اتي ۽

وڻ جو انجیر هڪ ۽ لڳي، بک ڪيس ته هو رهيو اچي واپس ڏانهن شهر جڏهن پر جو صبح کي ان هن ۽ مليو، نه به ڪجهه سواءِ کان پنن فقط ۾ ان ۽ آيو، وٽ ان هو ڏسي، تي رستي تي طور فوري وڻ جو انجیر ۽ ٿئي. نه ميوو به ڪڏهن مان تنهنجي پوءِ کان هاڻي چيو، تي طور فوري ڪيئن وڻ جو انجیر ته، چيائون ۽ ٿيا حيران ڏسي شاگردن ۽ ويو. سڪي وٽ اوهان جيڪڏهن کي، اوهان چوان سچ چيو، ڪين عيسى پر ڏيندي جواب ويو؟ سڪي هن جيڪڏهن پر ڪندؤ، ڪم وارو وڻ جي انجیر رڳو نه ته ڪريو، نه شڪ ۽ هجي ايمان توهان جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ٿيندو. ائين ته وڃ، اچليو ۾ سمنڊ ۽ وڃ کنيو چئو، کي جبل ڪندؤ. حاصل توهان اهو گهرندؤ، سان يقين ۾ دعا

ڪهڙي چئندي، آيا، بزرگ جا ماڻهن ۽ پادري وڏا ڪيس سڪائيندڙ آيو، ۾ مقدس هو جڏهن ۽ يسوع ڏيندي جواب ڏني؟ اختيار هي توکي ڪنهن ۽ ٿو، ڪرين شيون هي تون ۾ اختيار به مان ته چئو، کي مون اها جيڪڏهن پڇندس، ڳالهه هڪ کان توهان به مان چيو، ڪين

ٻيٽسمو جو يوحنا آهيان. ڪندو سان اختيار ڪهڙي شيون اهي ته چونڊس ڪي توهان اسان جيڪڏهن چئي، سوچيو ۾ پاڻ هنن ۾ مان؟ ماڻهن يا مان آسمان هو، کان ڪٿان ۾ پر آندو؟ ايمان تي هن توهان نه چو پوءِ چوندو، ڪي اسان هو ته مان، آسمان چئون، سڀ ته چو ٿا، ٻچون کان مير جي ماڻهن اسان ته مان، ماڻهن ته چئون اسان جيڪڏهن ۽ چيو، ڪين هن ڄاڻون. نٿا اسان چيو، ڏيندي جواب ڪي يسوع ۽ ٿا. سمجهن نبي ڪي يوحنا ٿو. ڪريان ڪم هي سان اختيار ڪهڙي مان ته ٿو ٻڌايان ڪي توهان مان ئي نه

اڄ وڃ ٻار، چيو، اچي وٽ پهرين ۽ هئا، ٻار به وٽ ماڻهوءَ ڪنهن ٿو؟ لڳي ڇا ڪي توهان ۾ پوءِ چاهيان. نٿو آئون نه، چيو، ڏيندي جواب هن ۾ ڪر. ڪم ۾ باغ جي انگورن منهنجي ڏيندي جواب هن ۾ چيو. طرح ساڳيءَ ويجهي، وٽ ٻئي ۽ ويو. هليو ۽ ويو ٿي پشيمان هنن ڪئي؟ پوري مرضي جي پيءُ ڪنهن مان ٻنهن ويو. نه ۽ مالڪ، ٿو، (وڃان مان چيو، ڪندڙ گڏ ٽيڪس ته ٿو چوان ڪي توهان مان آمين، چيو، ڪين عيسى پهريون. چيو، ڪيس يوحنا ڏانهن توهان چو آيو ٿيون. وڃن ۾ بادشاهت جي خدا اڳتي کان توهان طوائفون ۽ ڪيس طوائفون ۽ ڪندڙ گڏ محصول ۾ ڪيو، نه يقين ڪيس توهان ۽ ۾، رستي جي انصاف ڪريو. يقين ڪيس ته ڪيو نه توبه به پوءِ کان ڏسڻ ۾ توهان ڪيو، يقين

ان ۽ پوکيو باغ جو انگورن جنهن هو، مالڪ جو گهر جيڪو هو ماڻهو ڪو ٻڌو. تمثيل ٻيو ڏنو ڪي هارين ڪي ان ۽ ٺاهيو، برج ۽ ڪوٽايو ڪنڊ جو انگور ۾ ان ۽ رکيو وارو چوٽاري جي ڏانهن هارين غلام پنهنجا هن ته ٿيو، ويجهو وقت جو ميون جڏهن ويو. هليو پرڏيهه ۽ تڪ ڪي ڪنهن ڪئي، ڪي غلامن سندس ڪسانن ۽ اچن. وٺي ميوا پنهنجا هو ته موڪليا پهرين جيڪي موڪليا، غلام ٻيا هن ٻيهر هنيا. پٿر ڪي ڪنهن ۽ ڇڏيو، ماري ڪي ڪنهن ڏنا، موڪليو، پٽ پنهنجو ڏانهن انهن هن ۾ پوءِ ڪيو. ٺي ائين به سان انهن ۽ هئا، وڌيڪ کان وارث هي چيو، ۾ پاڻ ڏسي ڪي پٽ هارين ۾ ڪندا. احترام جو پٽ منهنجي اهي چئي:

ڪٿي کيس ۽ ڪريون. قبضو تي وراثت سندس ۽ ڇڏيون ماري کيس اسان ته اچو آهي، مالڪ جو باغ جي انگورن پوءِ جڏهن ڇڏيو. ماري ۽ ڇڏيو ڪڍي ٻاهر کان باغ جي انگور خرابيءَ کي ماڻهن خراب انهن هُو ٿا، چون کيس هُو ڪندو؟ ڇا ڪي هارين انهن ته اچي، جي انهن ميوا کيس جيڪي ڏيندو، ڪي هارين ٻين باغ جو انگورن ۽ ڪندو، تباهه سان نه ۾ صحيفن به ڪڏهن توهان ڇا ٿو، چوي ڪي انهن عيسى ڏيندا. واپس تي وقتن مقرر طرفان رب اهو ٿيو، مٿو جو ڪنڊ ٿي اهو ڪيو، رد ڪندڙن عمارت پٿر جيڪو آهي، پڙهيو آهي؟ عجيب ۾ اکين جي اسان ۽ ٿيو،

ان ۽ ويندي ڪنيو بادشاهي جي خدا کان توهان ته ٿو چوان ڪي توهان آئون هي ته ڇاڪاڻ پوي، ڪري تي پٿر هن به جيڪو ڪندي. پيدا ميوا جا ان جيڪا ويندي ٽني ڪي قوم ۽ پادرين سردار ۽ ڇڏيندو. ٻوڙي ڪي ان پوي، اهو تي جنهن ۽ ويندو، ٿي ٽڪرا ٽڪرا قبضو کيس ۽ ٿو، چوي ۾ بابت جي هنن هو ته ڄاڻيو هنن ٻڌي، تمثيل جا هن فريسين نبي کيس اهي ته ڇو ويا، ڊڄي کان ميڙ جي ماڻهن اهي ڪندي، ڪوشش جي ڪرڻ هئا. سمجهندا

22

جهڙو بادشاهه ان ملڪوت جي آسمانن چيو: ۾ مثالن کين وري ڏيندي جواب عيسى ۽ ڪي انهن ته موڪليو ڪي غلامن پنهنجن هن ۽ ڪئي. شادي لاءِ پٽ پنهنجي جنهن ٺهيو، غلام ٻيا هن ٻيهر هئا. چاهيندا نه اچڻ اهي پر هئا، ويا سڏيا ۾ شاديءَ جيڪي سڏين منهنجا آهي، ڪئي تيار ماني بهترين منهنجي ڏسو، چئو، ڪي ماڻهن سڏيل چئي، موڪليا انهن پر اچو. ۾ شاديءَ آهي، تيار ڪجهه سڀ ۽ آهن، ويا ڪيا ذبح جانور ٿلها ۽ ٻڪرا

باقي پر ڏانهن. واپار پنهنجي ٻيو ۽ ڏانهن زمين پنهنجي هڪ ويا، هليا ڪري نظرانداز اهو پر ٻڌي ڪيو. قتل ڪين ۽ ڪئي عزتي بي سان انهن پڪڙي، ڪي غلامن جي هن ماڻهن شهر جو انهن ۽ ڪيو تباهه ڪي قاتلن انهن موڪلي، لشڪر پنهنجا ۽ ڪاوڙيو، بادشاهه ويا سڏيا جيڪي پر آهي، تيار ته شادي ٿو، چوي ڪي نوڪرن پنهنجي هو پوءِ ڇڏيو. ساڙي انهن ڳوليو توهان به جيترا ۽ وڃو، تي نڪرن جي رستن تنهنڪري هئا، نه لائق اهي هئا، جيترا ڪي سڀني ڪيائون گڏ ۾، رستن نوڪر آهي ويا نڪري ٻاهر ۽ سڏيو. ۾ شادين ڪي ويٺل ٿيو داخل بادشاهه پر سان. مهمانن ويٺل شادي وئي پر جي ۽ چڱا، ۽ بچڙا مليا، ۽ هو. پاتل نه لباس جو شاديءَ جيڪو ڏنو ماڻهو هڪ هن اتي ۽ لاءِ، ڏسڻ ڪي مهمانن نه لباس جو شادي توڪي جڏهن آهين، ٿيو داخل ڪيئن هتي تون ساڻي، ٿو، چوي ڪيس ڪيس ٻنڌي هٿ ۽ پير سندس چيو، ڪي خادمن بادشاهه پوءِ ويو. ٿي خاموش هو پر آهي؟ پر آهن، سڏيل ماڻهو گهڻا ٿيندو. پيسڻ ڏند ۽ روئڻ اتي اڇلايو، ۾ اوندا هيءَ ٻاهرين ۽ ڪٿو آهن. چونڊيل ٿورا

شاگرد پنهنجا ڪيس هو ۽ ڦاسائين. ۾ لفظ ڪيس جيئن ته ورتي صلاح وڃي فريسي پوءِ ۽ آهيو سڄا توهان ته ٿا ڄاڻون اسان استاد، چوندي: آهن، موڪليندا گڏ سان هيروڊيانن ته ڇو ناهي، پرواهه به جي ڪنهن ڪي توهان ۽ آهيو، سيڪاريندا ۾ سڄائيءَ رستو جو خدا ڪي قيصر ڇا ٿو؟ لڳي ڇا ڪي تو ڪي، اسان چئو آهيو، ڏسندا نه منهن جي ماڻهن توهان توهان منافقو، اي چيو، ڄاڻي ڪي بچائي جي انهن عيسى پر نه؟ يا آهي جائز ڏيڻ خراج ڪيس هنن پر ڏيڪاريو. سڪو جو ٽيڪس ڪي مون آهيو؟ رهيا آزمائي ڇو ڪي مون قيصر چيو، ڪيس هنن آهي؟ جي ڪنهن لکت ۽ تصوير هيءُ ٿو، چوي ڪين ۽ آندو. ديناريون آهن جا خدا جيڪي ۽ ڏيو ڪي قيصر سي آهن جا قيصر جيڪي پوءِ چيو، ڪين هو پوءِ جو. ويا. هليا اهي ڇڏي ڪيس ۽ ٿيا، حيران انهن ٻڌي ۽ ڏيو. ڪي خدا سي

سوال کانس ۽ ناهي، قيامت ته هئا چوندا جيڪي آيا، ملڻ کيس صدوقي ۾ ڏينهن ان هجي، رکندڙ نه ٻار ۽ وڃي مري ڪو جيڪڏهن ته چيو موسيٰ استاد، آهن، رهيا چئي ڪيو پر هئا ڪندو. پيدا اولاد لاءِ پاءُ پنهنجي ۽ ڪندو شادي سان عورت سندس پاءُ سندس ته زال پنهنجي ڪري هجڻ نه اولاد ۽ ويو، مري ڪري شادي پهريون ۽ پائر، ست وٽ اسان پوءِ، کان سڀني پر پوءِ تائين. ستن به، ٿيو ۽ ٻيو طرح ساڳيءَ ڏني. ڇڏي لاءِ پاءُ پنهنجي ڇو ٿيندي؟ جي ڪنهن مان ستن عورت اها ۾، قيامت ڪري تنهن وئي. مري به عورت اها آهيو، ويا ٺڳي توهان چيو، کين يسوع ڏيندي، جواب هئي. ڪئي شادي سان هن سڀني ته اهي ته نه ۾ پُرتنهان ته ڇو ڪي. طاقت جي خدا نه ۽ ٿا ڄاڻو ڪي صحيفن نه توهان ته ڇو آهن. ۾ آسمان وانگر قاصدن جي خدا پر آهن، ويندا ڏنا ۾ شادي ئي نه ۽ آهن ڪندا شادي خدا کي توهان جيڪو آهي پڙهيو نه اهو توهان ڇا ۾، باري جي قيامت جي مثلن پر جو يعقوب ۽ خدا جو اسحاق ۽ خدا جو ابراهيم مان ٿو، چوي جيڪو ويو، جيو طرفان تعليم سندس ڪري ٻڌي ميڙ ۽ آهي. جو جيئرن پر آهي، نه خدا جو مثلن خدا آهيان؛ خدا ٿيو. حيران تي

انهن ۽ ٿيا. گڏ اهي تڏهن هو، ڇڏيو ڪري خاموش ڪي سدوقين هن ته ٻڌو اهو فريسين پر حڪم ڪهڙو ۾ شريعت استاد، چيو، ۽ پڇيو آزمائيندي کيس ماهر جي قانون هڪ مان ۽ ۾، دل سڄي پنهنجي سان خدا مالڪ پنهنجي تون چيو، کيس عيسىٰ پر آهي؟ وڏو حڪم عظيم ۽ پهريون هي ڪندين. پيار ۾ عقل سڄي پنهنجي ۽ ۾، روح سڄي پنهنجي انهن سان. پاڻ جيئن ڪندين پيار سان پاڙيسري پنهنجي تون آهي، جهڙو هن پر ٻيو آهي. ٿا. لکن نبي ۽ قانون سڄو ۾ حڪمن ٻن

لڳي ڇا ۾ باري جي مسيح کي توهان چوندي، پڇيو کين يسوع تي ٿيڻ گڏ جي فريسين ڪيئن دائود پوءِ ٿو، چوي کين هو جو. دائود چيو، کيس هنن آهي؟ پٽ جو ڪنهن هو ٿو؟

ساڃي منهنجي چيو، ڪي خداوند منهنجي خداوند چئيندي، ٿو سڏي رب کيس ۾ روح
رڪان. هيٺان جي پيرن جي توهان کي دشمنن جي توهان آئون جو تائين ويهه، پاسي

آهي؟ ڪيئن پٽ سندس هو ته ٿو، سڏي مالڪ کيس دائود ڪري تنهن جيڪڏهن

وڌيڪ کيس پوءِ کان ڏينهن ان ڪنهن نه ۽ هو، نه قابل جي ڏيڻ جواب ڪو کيس به ڪو ۽
ڪئي. جرئت جي ڀڄڻ ڪجهه

23

۽ عالم تي ڪرسي جي موسيٰ چوندي، ڳالهايو. سان شاگردن پنهنجي ۽ ميڙ يسوع پوءِ
سو رکو، ته چون ڪي توهان اهي جيڪڏهن به جيترو پوءِ، ڪجهه سڀ آهن. ويٺا فريسي
هو ٿا. ڪن نه ۽ ٿا، چون اهي ته ڇو ڪريو، نه مطابق ڪمن جي انهن پر ڪريو، ۽ رکو
پنهنجي پر تي، ڪلهن جي ماڻهن آهن رکندا ۽ بار، مشڪل ۾ ڪٿڻ ۽ ڳرا ته ڇو آهن ڳنڍيندا
ڏنا ڪي ماڻهن جيئن ته ٿا ڪن اهي ڪم سڀ جا انهن چاهين. ٿا نه هلائڻ ڪي انهن سان آڱر
هو ٿا. ڪن وڏا جهنڊا جا ڪپڙن پنهنجن ۽ ٿا ڪن وسيع تعويذ پنهنجا اهي ته ڇو وڃن.
ماڻهن ۽ سلام ۾ بازارن ۽ ٿا ڪن پيار ڪي سڀتن اهم ۾ مجمعن ۽ جاءِ جي عزت ۾ ضيافتن
آهي، هڪ استاد جو توهان ته ڇو وڃو، سڏيو نه ربي پر توهان سڏجن. ربي ربي پاران
آهي هڪ ته ڇو تي، زمين پنهنجو سڏيو نه پيءُ ۽ آهيو. پائر سڀ توهان ۽ مسيح، يعني
هڪ جو توهان ته ڇو استاد، وڃو سڏيو نڪ آهي. ۾ آسمانن جيڪو جو، توهان پيءُ
به جيڪو هوندو. خادم جو توهان اهو آهي، وڏو ۾ توهان جيڪو مسيح. يعني آهي، استاد
ڪندو، ذليل ڪي پاڻ پنهنجو به جيڪو ۽ ويندو، ڪيو ذليل هو ڪندو، بلند ڪي پاڻ پنهنجو

ويندو. ڪيو بلند هو

ويندا ڪائي گهر جا بيواگين توهان ته ڇو منافقو، فريسي ۽ لڪندڙو اي ڪي، توهان پر وائي
ونندؤ. فيصلو سخت وڌيڪ توهان ڪري ان آهيو، ڪندا دعائون ڊگها سان بهاني ۽ آهيو
ماڻهن بادشاهت جي آسمانن توهان ته ڇو منافقو، فريسيو ۽ عالمو اي ڪي، توهان افسوس
ڪي وارن ٿيڻ داخل نه ۽ آهيو، ٿيندا نه داخل ته پاڻ توهان آهيو، ڪندا بند اڳيان جي
سمند توهان ته ڇو منافقو، فريسيو ۽ عالمو اي ڪي، توهان افسوس آهيو. ڏيندا ٿيڻ داخل
۽ ڪريو، شامل ۾ مذهب پنهنجي ڪي هڪ جيئن ته آهيو لڳائيندا چڪر جو خشڪي ۽
آهيو. بڻائيندا پٽ جو جهنم وڌيڪ ٻيڻو کان پنهنجي ڪيس توهان ٿو، ٿئي شامل هو جڏهن
اهو ڪائي، قسم ۾ مندر به جيڪو ٿا، چون جيڪي رهنمايو، اندھا اي ڪي، توهان افسوس
۽ بيوقوف آهي. قرضدار هو ڪائي، قسم ۾ سون جي مندر به جيڪو پر ناهي، به ڪجهه
قربان به جيڪو ۽ ٿو؟ ڪري پاڪ ڪي سون جيڪو مندر اهو يا سون آهي، وڏو ڪير انتها!
جي ان جيڪو ڪائي قسم ۾ تحفي به جيڪو پر ناهي، به ڪجهه اهو ڪائي، قسم ۾ گاهه
پاڪ اها گاهه قربان اها يا ڏاڻي اها وڏو، لاءِ ڇا انتها ۽ بيوقوف آهي. پابند هو آهي، مٿان
جي شين سڀني انهن ۽ جي ان هو سو ٿو، ڪائي قسم جي گاهه قربان جيڪو ڏ اها ڪندڙ
اهو آهي، چڪو ڪئي قسم ۾ مندر ماڻهو جيڪو ۽ آهن. مٿان جي ان جيڪي ٿو ڪائي قسم
تخت جي خدا اهو ٿو، ڪئي قسم ۾ آسمان جيڪو ۽ ٿو. ڪئي قسم ۾ رهندڙ ۾ ان ۽ ۾ ان
۽ عالمو اي ڪي، توهان افسوس آهي. وينو تي ان جيڪو قسم جي ان ۽ ٿو ڪئي قسم جي
جي شريعت ۽ ٿا، ڏيو ڏهون جو زيري ۽ سونف ۽ پوديني توهان ته ڇو منافقو، فريسي
ضروري ڪرڻ ته اهي ايمان. ۽ رحم ۽ فيصلو يعني آهي، ڏنو ڇڏي ڪي ڳالهين ڳري وڌيڪ
پر ٿا، ڪين ٻاهر ڇاڻي ڪي ڏاڙهي جيڪي رهنما، انتها ها. گهرجي ڇڏڻ نه به ڪي انهن ۽ هو
۽ پيالي توهان ته ڇو منافقو، فريسي ۽ عالمو اي ڪي، توهان افسوس ٿا وڃن نگلي ڪي اُٺ
اي آهن. پريل سان نانصافي ۽ لُٽ اهي اندران پر آهيو، ڪندا صاف ٻاهران ڪي رکابي

به ٻاهر جو انهن جيئن ته ڪر، صاف ڪي اندر جي ٽالهيءَ ۽ پيالي پهرين فريسي، اندي
 قبرن ٿيل چونا توهان ته ڇو منافقو، فريسي ۽ لڪندڙو اي ڪي، توهان افسوس ٿئي. صاف
 ۽ هڏن جي ماڻهن مٿل اندران پرڻيون، اچن نظر خوبصورت ته ٻاهران جيڪي آهيو، جهڙا
 نظر نڪ ڪي ماڻهن ٻاهران به توهان طرح اهڙيءَ آهن. پريل سان ناپاڪيءَ جي قسم هر
 ۽ عالمو اي ڪي، توهان افسوس آهيو. پريل سان قانونيت بي ۽ ريا اندران پرڻا، اچو
 يادگارون جون نيڪن ۽ آهيو ڪندا تعمير قبرون جون نبين توهان ته ڇو منافقو، فريسيو
 ته ها، هجون ۾ ڏينهن جي ڏاڏن ابن پنهنجي اسان جيڪڏهن ٿا، چئو ۽ آهيو، سينگاريندا
 ته ٿا ڏيو گواهي لاءِ پاڻ توهان پوءِ ها. هجون نه پائيوار جا انهن ۾ رت جي نبين اسان
 اي پريو. ماپ جو پيءُ پنهنجي توهان ۽ ڪيو. قتل ڪي نبين جن آهيو، پٽ جا انهن توهان
 هن ويندا؟ ڇجي کان فيصلي جي دوزخ ڪيئن توهان اولاد، جو نانگن زهريلي اي سانپ،
 ماري توهان مان انهن ۽ عالم، ۽ عقلمند ۽ نبي ڏانهن توهان ٿو موڪليان مان ڏس، ڪري
 ۾ عبادتگاهن جي توهان هڻيندڙ ڪوڙا توهان مان انهن ۽ چاڙهيندڙ، تي صليب ۽ ڇڏيندڙ
 تي زمين جيڪو اچي، رت نڪ هر تي توهان جو ته ڏانهن. شهر کان شهر ڪندڙ ڇڏايو ۽
 ڪي جنهن تائين، رت جي برخيا بن زڪريا وٺي کان رت جي هابيل نڪ وڃي، پيو وهبو
 اهي ته ٿو چوان ڪي توهان آئون آمين، ڪيو. قتل ۾ وڃ جي گاهه قربان ۽ مندر توهان
 ۽ آهي ڪندي قتل ڪي نبين جيڪا يروشلم، اي يروشلم، اي ايندا. تي نسل هن شيون سڀ
 مون پيرا ڪيترا آهن، ويا موڪليا طرف تنهنجي جيڪي آهي واري مارڻ پٿر ڪي انهن
 پرن پنهنجي ڪي ٻچن ننڍن پنهنجي پڪي جيئن ڪريان، گڏ ڪي ٻارن تنهنجي ته چاهيو
 ويو ڇڏيو ويران لاءِ توهان گهر جو توهان ڏسو، چاهيو. نه توهان پرڻي، ڪري گڏ هيٺ
 توهان جيستائين ڏسندا نه کان هاڻي ڪي مون توهان ته ڪي، توهان ٿو چوان آئون آهي.
 ۾. نالي جي رب ٿو اچي جيڪو اهو آهي وارو برڪت چئو،

عمارتون جون مندر کيس ته آيا شاگرد سندس ۽ ويو، هليو مان مندر يسوع نڪري ٻاهر ۽
 کي توهان آئون سچ ڏسو؟ نٿا شيون سڀ اهي توهان ڇا چيو، کين يسوع پر ڏيکارين.
 جي زيتون هو جڏهن ويندو. نه ٻاهيو جيڪو ويندو، ڇڏيو نه پٿر تي پٿر هتي ٿو، چوان
 شيون اهي ته ٻڌايو کي اسان چيائون، ۽ آيا وٽ هن ۾ اڪيلائي شاگرد هو، بينو تي جبل
 جواب هوندي؟ ڇا نشاني جي پڄاڻي جي دور ۽ اچڻ جي توهان ۽ ٿينديون، ڪڏهن
 نالي منهنجي ماڻهو گهڻا ڪري. نه گمراهه کي توهان ڪو ته ڏسو چيو، کين عيسى ڏيندي
 ۽ جنگين توهان ڪندا. گمراهه کي ڪيترن ۽ آهيان، مسيح مان ته چوندا ۽ ايندا تي
 ٿيڻ ڪجهه سڀ اهو ته ڇو ٿيو، نه پريشان ته ڏسو پر آهيو، وارا ٻڌڻ خبرون جون جنگين
 ۽ خلاف جي قوم قوم ته ڇاڪاڻ ويندو اُٿيو آهي. آئي نه پڄاڻي اجا پر آهي، ضروري
 هي پر ۾. هنڌن مختلف زلزلا ۽ وباڻون ۽ ڌڪار هونديون ۽ خلاف، جي بادشاهي بادشاهي
 توهان ۽ ڪندا حوالي ۾ مصيبت کي توهان اهي پوءِ آهي. شروعات جي درد ڪجهه سڀ
 ۽ هوندو. ڪيل نفرت طرفان قومن سڀني سبب جي نالي منهنجي توهان ۽ ڪندا، قتل کي
 گهڻا ۽ ڪندا. نفرت کان ٻئي هڪ ۽ ڪندا خيانت کي ٻئي هڪ ۽ ويندا ٿڪجي گهڻا پوءِ
 ڪيترن سبب، وڌڻ جي لاقانونيت ته ڇاڪاڻ ۽ ڪندا. گمراهه کي گهڻن ۽ اُنڊا نبي ڪوڙا
 ويندو. بچايو اهو ڪندو، برداشت تائين آخر جيڪو پر ويندي. ٿي ٿڌي محبت جي ماڻهن
 لاءِ قومن سڀني ويندي ڪئي اعلان ۾ دنيا آباد سڄي خوشخبري جي بادشاهت هي ۽
 جيڪا ڏسو، کي نفرت جي تباهي توهان ڪري تنهن جڏهن ايندو. آخر پوءِ ۽ طور، گواهي
 پوءِ وٺي. سمجهي پڙهندڙ بيٺل، ۾ جاءِ پاڪ آهي، وٺي ڳالهائي ذريعي جي نبي دانيال
 گهر پنهنجي هو آهي، تي ڇت جيڪو وڃن. ڀڄي ڏانهن جبلن اهي آهن، ۾ يهوديا جيڪي
 واپس لاءِ ڪٿڻ ڪپڙا پنهنجا هو آهي، ۾ ميدان جيڪو ۽ اچي نه هيٺ لاءِ ڪٿڻ شيون مان

جيڪي لاءِ انهن ۽ هجن حامله ۾ ڏينهن انهن جيڪي لاءِ عورتن انهن افسوس ۾ موٽي. نه نه تي ڏينهن جي سبت يا ۾ سياري پڄڻ جو توهان ته ڪريو دعا هجن. رهيو پياري ڪير ٿي نه تائين هاڻي وٺي کان شروعات جي دنيا جهڙي مصيبت، وڏي پوءِ ڇو هوندو ٿي. نه جاندار به ڪو ته ها، وڃن ڪيا نه ننڍا ڏينهن اهي جيڪڏهن ۽ ٿيندو. ڪڏهن نه ۽ آهي جيڪڏهن پوءِ ويندا. ڪيا ننڍا ڏينهن اهي ڪري جي ماڻهن چونڊيل پر ها، سگهي بچي ويندا اُڀريا ڪريو. نه يقين ته آهي، هتي يا مسيح آهي هتي ڏسو، چوي، ڪي توهان ڪو جيئن ته ڪم، عجيب ۽ نشانين وڌيون ڏيندا اهي ۽ نبي، ڪوڙا ۽ مسيح ڪوڙا ڇو اڳ ڪي توهان مون ڏسو، به. ڪي ماڻهن چونڊيل ته هجي، ممڪن جيڪڏهن ڪن، گمراهه ته آهي، ۾ ريگستان هو ڏسو، چون، ڪي توهان اهي ڪري تنهن جيڪڏهن آهي. ٻڌايو ئي ۾ کان اوڀر بجلي جيئن ڪريو. نه يقين ته آهي، ۾ ڪمرن اندرين هو ڏسو، وڃو، نه ٻاهر ته ڇو ٿيندو. به ظهور جو پٽ جي انسان ئي ٿيڻ ٿي، ٿئي ظاهر تائين اولهه ۽ ٿي نڪري ٿيندا. گڏ عقاب اتي آهي، لاش جتي

پنهنجي چنڊ ۽ ويندو ٿي اونداهو سڄ پوءِ، کان مصيبت جي ڏينهن انهن پر تي طور فوري وينديون. هلايون طاقتون جون آسمانن ۽ پوندا، ڪري مان آسمان تارا ۽ ڏيندو، نه روشني

ماتم قبيلن سڀ جا زمين پوءِ ۽ ٿيندي، ظاهر ۾ آسمان نشاني جي پٽ جي انسان پوءِ ۽ ڏسندا. ايندي سان جلال ۽ طاقت گهڻي تي ڪڪرن جي آسمان ڪي پٽ جي انسان ۽ ڪندا سندس ڪندا گڏ اهي ۽ سان، آواز جي نرسنگي وڏي موڪليندو فرشتا پنهنجا هو ۽ جي انجیر تائين. ڪنڊ ٻئي کان ڪنڊ هڪ جي آسمانن مان، هوائن چئن ڪي ماڻهن چونڊيل ٿا ڄاڻو توهان ته نڪرن، ڦٽي پنا ۽ وڃي ٿي نرم شاخ جي ان جڏهن سڪو. تمثيل مان وڻ ته ڄاڻو ته ڏسو، شيون سڀ اهي جڏهن به، توهان طرح اهڙيءَ آهي. ويجهو اونهارو ته ها گذري نه نسل هيءُ ٿو، چوان ڪي توهان آئون سڄ آهي. ويجهو تي دروازن اهو

لفظ منهنجا پر ويندا، گذري زمين ۽ آسمان وڃن. نه ٿي شيون سڀ هي جو جيستائين آسمانن تي نه ڄاڻي، نٿو به ڪو ۾ باري جي ڪلاڪ ان ۽ ڏينهن ان پر گذرندا. نه به ڪڏهن جو پٽ جي انسان تي ٿيڻ هئا، ڏينهن جا نوح جيئن اڪيلو. پيءُ منهنجو رڳو قاصد، جا ۽ کائيندا هئا، اڳ کان ٻوڏ جيڪي هئا ۾ ڏينهن انهن اهي ڪري جيئن ٿيندو. به ظهور ۽ ٿيو، داخل ۾ ڪشتي نوح ۾ جنهن تائين ڏينهن ان ڏيندا، ۾ شادي ۽ ڪندا شادي پيئندا، جو پٽ جي انسان ٿيندو ئي ائين وئي، کڻي ڪي سڀني ۽ آئي ٻوڏ جيستائين ڄاڻيو نه انهن به ويندو، ڏنو ڇڏي ٻيو ۽ ويندو ورتو کڻي هڪ هوندا، ۾ ڪيت ماڻهو به پوءِ ظهور ويندي ڇڏي هڪ ۽ آهي ويندي ورتي هڪ آهن، رهيو پيسي آناج ۾ چڪيءَ عورتون ٿو. اچي مالڪ جو توهان ۾ ڪلاڪ ڪهڙي ته ڄاڻو نٿا توهان ته چو رهو، هوشيار آهي. اچي ۾ ٻهري ڪهڙي چور ته ها ڄاڻندو مالڪ جو گهر جيڪڏهن ته ٿا ڄاڻو توهان پر هي ڪري هن ڏيندو. نه اجازت جي وڃڻ ٿوريو ڪي گهر پنهنجي ۽ هوندو ڄاڻندو هو ته ٿو، ٿو. اچي پٽ جو انسان سوچيو، نه توهان وقت جنهن ته چو وڃو، ٿي تيار به توهان

مقرر تي خدمت پنهنجي مالڪ سندس ڪي جنهن عقلمند، ۽ غلام وفادار اهو پوءِ آهي ڪير مالڪ سندس ڪي جنهن غلام، اهو آهي مبارڪ ڏئي؟ کاتو تي وقت مقرر ڪين ته آهي ڪيو ڪيس هو ته ٿو چوان ڪي توهان آئون سچ ڳوليندو. ڪندي ڪم طرح اهڙيءَ ڪري اچي ۾ دل پنهنجي غلام خراب اهو پر جيڪڏهن ڪندو. مقرر تي ملڪيتن سڀني پنهنجي ۽ ڪري، شروع مارڻ ڪي غلامن ساڻي پنهنجي ۽ ٿو، ڪري دير ۾ اچڻ مالڪ منهنجو چوي، توقع هو جي جنهن ۾ ڏينهن اهڙي مالڪ جو غلام اهو ايندو پيئي، کائي گڏ سان شرايبن سندس ۽ ڪٽيندو، ۾ حصن ٻن ڪيس ۽ ڄاڻي نٿو هو ڪي جنهن ۾ ڪلاڪ اهڙي ۽ ڪري نٿو ٿيندو. ڪٽڻ جو ڏندن ۽ روئڻ اتي رکندو، گڏ سان اداڪارن حصو

ڪٿي ڏيئا پنهنجا جيڪي ويندي، ملائي سان ڪنوارين ڏهن بادشاهي جي آسمانن پوءِ جيڪي بيوقوف. پنج ۽ عقلمند مان انهن هئا پر پنج نڪتيون. لاءِ ملڻ سان ڪنوار پنهنجن عورتن عقلمند پر ڪٿيو، نه تيل گڏ سان پاڻ پر ويا، ڪٿي ڏيئا پنهنجا هيون، بيوقوف ۾ اونگهه سڀئي ته ڪئي دير دولها جڏهن پر ورتو. تيل ۾ برتنن پنهنجن گڏ سان ڏيئن نڪرو ٻاهر آهي، رهيو اچي دولها ڏس ٿيو، بلند آواز هڪ ۾ رات مڊ پيا. سمهي ۽ ويا پئجي بيوقوفن پر ڏيئا. پنهنجا سينگاريا ۽ ڪنوارون اهي سڀ اٿيون پوءِ لاءِ. استقبال سندس رهيون وڃي مشعلون جون اسان ته ڇو ڏيو، مان تيل پنهنجي کي اسان چيو، کي عقلمندن ٿئي، نه ڪافي کي توهان ۽ کي اسان جو ٿئي نه ائين ته، ڏنو جواب عقلمندن پر آهن. رهيا وڃي لاءِ ڪرڻ خريد اهي جڏهن پر ڪريو. خريد لاءِ پاڻ ۽ وٽ وڪٽڙن وڃو بلڪه بند دروازو ۽ ٿيون، داخل ۾ شاديءَ گڏ سان هن اهي هيون، تيار جيڪي ۽ آيو ڏاهو ته هئا، ڪول. لاءِ اسان مالڪ، مالڪ، ٿيون، چون ۽ ٿيون اچن به ڪنوارون باقي پر پوءِ ويو. ڪيو ڄاڻان. نٿو کي توهان آئون ٿو، چوان کي توهان آئون سچ چيو، هن ڏيندي جواب پر اچي پٽ جو انسان ۾ جنهن ڪلاڪ، نه ۽ ڏينهن ڄاڻو نٿا توهان ته ڇو پوءِ، رهو چوڪس ٿو.

پنهنجي کي انهن ۽ سڏيا غلام پنهنجا هن هو، وارو وڃڻ تي سفر ماڻهو هڪ ته جيئن هر هڪ، کي جنهن ۽ به، کي جنهن ڏنا، ٽيلنٽ پنج هن کي جنهن ۽ ڪئي. حوالي ملڪيت پنج جنهن پر هليو ويو. هليو پرڏيهه تي طور فوري هو ۽ مطابق، طاقت پنهنجي کي هڪ ڪيا حاصل به جنهن طرح ساڳيءَ ٺاهيا. ٽيلنٽ پنج ٻيا ۽ ڪيو ڪم ۾ انهن هن ورتا، ٽيلنٽ پنهنجي ۽ ڪوٽيو ۾ زمين ويو، هليو ڪٿي، هڪ جنهن پر ڪيا. حاصل به ٻيا پڻ هن هئا،

۽ ٿو اچي مالڪ جو غلامن انهن پوءِ کان وقت گهڻي پر ڇڏي. لڪائي چاندي جي مالڪ پنج بيا ٿي ويجهو اهو هو، ويو کڻي ٿيلن پنج جيڪو ۽ ٿو. ڪري حساب سان انهن تي انهن مون ڏسو، هئا، سونپيا ٿيلن پنج کي مون توهان مالڪ، چيو، ڪندي پيش ٿيلن ٿورن غلام! وفادار ۽ سٺا اي سٺو، چيو، مالڪ جي هن کي هن آهن. ڪمايا ٿيلن پنج بيا ۾ خوشي جي مالڪ پنهنجي ڪندس. مقرر توکي تي گهڻن آهين، رهيو وفادار تون تي ٿيلن ٻه کي مون توهان مالڪ، چيو، هن هئا، کڻيا ٿيلن ٻه جنهن اچي، ويجهه ٿي. داخل چڱو، چيو، مالڪ جي هن کي هن آهن. ڪمايا ٿيلن بيا ٻه تي انهن مون ڏسو، هئا، سونپيا توکي تي شين ڪيترن آهين، رهيو وفادار تون تي شين ٿورن غلام، وفادار ۽ چڱي اي ٿيلن هڪ جيڪو ۽ اچي ويجهو ٿي. داخل ۾ خوشي جي مالڪ پنهنجي ڪندس، مقرر نه توهان جتي ڪٽيندڙ آهين، ماڻهو سخت تون ته ڄاتو توکي مون مالڪ، چيو، هو، ورتو ۾ زمين ٿيلن تنهنجو مون وڃي، ٻڃي، ۽ پڪيڙيو، نه توهان جتان ڪندڙ گڏ ۽ پوکيو ۽ بچو اي چيو، کيس مالڪ سندس پر ڏيندي، جواب آهي. تنهنجو وٽ تو ڏس، لڪايو، ڪريان گڏ اتان ۽ پوکيو، نه مون جتي ٿو ڪٿيان اتي آئون ته هئي خبر توکي غلام، سست بينڪرن کي چانديءَ منهنجي ته هو ضروري لاءِ توهان تنهنڪري پڪيڙيو. نه مون جتان ٿو هن ڪري تنهن ها. ڪريان وصول گڏ سان سود مال پنهنجو مان ته آئي ۽ ڪرايو، جمع وٽ کي ڪنهن هر آهي، وٽ جنهن ٿو. رکي ٿيلن ڏهه جيڪو ڏيو کي ان ۽ وٽو کڻي ٿيلن کان هن جيڪو ويندو ڪنو به اهو کان ان ناهي، وٽ جنهن پر ويندو، ڪيو واٽو ۽ ويندو ڏنو پيسن ڏند ۽ روئڻ اتي ڇڏيو، اڇلائي ۾ اونداهيءَ ٻاهرين کي غلام بيڪار ان ۽ آهي. وٽ ٿيندو.

هو تڏهن هجن، گڏ ساڻس قاصد مقدس سڀ ۽ اچي ۾ عزت پنهنجي پٽ جو انسان جڏهن هو ۽ وينديون، ڪيون گڏ قومون سڀ اڳيان جي هن ويهندو. تي تخت جي عزت پنهنجي هو ۽ ٿو. ڪري جدا کان بڪرين کي رين چرواهو جيئن ڪندو، جدا کان ٻئي هڪ کي انهن

پنهنجي بادشاهه پوءِ رڪندو. پاسي ڪاٻي کي بڪرين ۽ پاسي ساڄي پنهنجي کي رڍن کان بنياد جي دنيا وارا، برڪت جا پيءُ منهنجي اچو، چوندو، کي وارن پاسي ساڄي کي مون توهان ته ڇو هئي، لڳي بڪ مون وٺو. وراثت جي بادشاهت ڪيل تيار لاءِ توهان توهان ۽ هوس، اجنبي مان ڏنو، لاءِ پيئڻ کي مون توهان ۽ هئي، لڳي اڄ مون ڏنو، لاءِ کائڻ ۽ هوس بيمار مان پائڻا، ڪپڙا کي مون توهان ۽ هوس ننگو مان ڪيو، گڏ کي مون ڏيندا جواب کي هنن پوءِ آيا. وٽ مون توهان ۽ هوس ۾ قيد مان گهمايو، کي مون توهان ۽ اڃايل يا ڪارايوسون، ۽ ڏنو بڪايل ڪڏهن توکي اسان مالڪ، اي چوندا، ماڻهو نيڪ ته پر پائيندا؟ ڪپڙا ۽ ننگو يا ڪيو، گڏ ۽ ڏنو اجنبي توکي اسان ڪڏهن پر پياريسون؟ بادشاهه ڏيندي جواب ۽ آياسون؟ وٽ تو اسان ۽ ڏنو، ۾ قيد يا ڪمزور توکي اسان ڪڏهن ڪيو، کي هڪ ڪنهن مان انهن اوهان جيترو ٿو، چوان کي اوهان مان آمين، چوندو، کين کي وارن پاسي ڪاٻي هو پوءِ ڪيو. اوهان کي مون اهو مان، پائڻ ننڍي کان ننڍن منهنجي سندس ۽ شيطان جيڪا ۾ باهه دائمي ان ماڻهو، ٿيل لعنت اي وڃو پري کان مون چوندو، به اڄ مون ڏنو، نه لاءِ کائڻ کي مون توهان ۽ هو، بڪيو مون آهي. وٺي ڪئي تيار لاءِ قاصدن ڪيو، نه گڏ کي مون توهان ۽ هوس، اجنبي مان ڏنو، نه لاءِ پيئڻ کي مون توهان ۽ لڳي، ۽ هوس، ۾ قيد ۽ هوس ڪمزور مان ڏنا، پائڻ نه ڪپڙا کي مون توهان ۽ هوس، ننگو مان اسان ڪڏهن مالڪ، چوندا، پاڻ ۽ کيس ڏيندا جواب پوءِ آيا. نه گهمڻ کي مون توهان نه خدمت توکي اسان ۽ ۾، قيد يا ڪمزور يا ننگو يا اجنبي يا اڃايل يا بڪايل ڏنو توکي توهان جيترو ٿو، چوان کي توهان مان سچ چئي، ڏيندو جواب کي انهن هو پوءِ ڪئي؟ ابدي هي ۽ ڪيو. توهان لاءِ مون ئي نه ڪيو، نه لاءِ هڪ ڪنهن مان ننڍي کان ننڍن انهن ويندا. ۾ زندگي ابدي ماڻهو نيڪ پر ويندا، ۾ سزا

ٿا ڄاڻو توهان چيو، ڪي شاگردن پنهنجي هن ته ڪيا، ختم لفظ سڀ اهي عيسى جڏهن ۽ حوالي لاءِ ڇاڙهڻ تي صليب پٽ جو انسان ۽ ٿيندو، تهوار جو فسخ پوءِ کان ڏينهن ٻن ته گڏ ۾ درٻار جي پادريءَ وڌي نالي ڇيافا بزرگ ۽ عالم ۽ پادري وڏا جا قوم پوءِ ويندو. ڪيو ۾ عيد پر چيو، هنن ڪن. قتل ۽ پڪڙين سان فريب ڪي عيسى ته ڪئي صلاح انهن ۽ ٿيا، ٿئي. نه گڙبڙ ۾ ماڻهن جيئن ته نه،

جيڪا آئي، وٽ هن عورت هڪ هو، ۾ گهر جي ڪوڙهيءَ سائمن ۾ عنيا بيت يسوع جڏهن جي هن دوران هجڻ ويٺل هن ۽ هئي، رڪندي ياندو جو مرمر سنگ جو تيل قيمتي تمام چيو، ۽ ڪيو اظهار جو ناراضگي ڏسي اهو شاگردن سندس پر ڇڏيو. وجهي اهو تي مٽي ۽ ها سگهي ٿي وڪرو تي قيمت گهڻي عطر هي ته ڇاڪاڻ آهي؟ لاءِ ڪهڙي تباهي هي ڪي؟ عورت هن ٿا ڏيو تڪليفون ڇو ڪين، چيو ڄاڻي عيسى پر ها. وڃي ڏنو ڪي غريبن پر آهن، هميشه وٽ توهان ته ماڻهو غريب لاءِ. منهنجي آهي ڪيو ڪم سٺو هن ته ڇاڪاڻ وجهي، تي جسم منهنجي عطر هي عورت هن ته ڇو رهندس. نه هميشه وٽ توهان مان به ڪئي جتي ٿو، ڇوان ڪي توهان آئون آمين آهي. ڪيو لاءِ ڪرڻ دفن منهنجي اهو هن هن جيڪو ويندو ڳالهائو به اهو اتي ويندي، ڪئي اعلان ۾ دنيا سڄي خوشخبري هي ۾. يادگار جي هن ڪيو،

۽ ويو وٽ پادرين سردار هو، ويندو سڏيو اسڪرپوتي يهودا جيڪو هڪ، مان ٻارهن پوءِ انهن پر ڪندس؟ حوالي ڪي هن ڪي توهان مان ۽ ٿا، چاهيو ڏيڻ ڪي مون توهان ڇا چيو، ڪيس ته لڳو ڳولڻ موقعو هو پوءِ کان ان ۽ ڪيا. مقرر سڪا جا چانديءَ ٽيهه ڪي هن ڏئي. پڪڙائي

توهان پڇيو، ڪانئس ۽ آيا وٽ يسوع شاگرد تي، ڏينهن پهرين جي ماني واري خمير بي پر

۾ شهر وڃو چيو، هن ڀر ڪريون؟ تياري جي ڪاٺ پئس لاءِ توهان اسان ته ٿا چاهيو ڪٿي وٽ تنهنجي آهي، ويجهو وقت منهنجو ٿو، چوي استاد چئو، کيس ۽ وٽ ماڻهوءَ فلاڻي حڪم کين يسوع جيئن ڪيو ائين شاگردن ۽ سان. شاگردن پنهنجن ڪندس پئس آئون ڪاٺي آهي جڏهن ۽ ويٺو. گڏ سان ٻارهن هو تي ٿيڻ شام ڪيو. تيار فصح عيد ۽ هو، ڏنو ۽ پڪڙائيندو. ڪي مون هڪ مان توهان ته ڪي توهان ٿو چوان سچ چيو، هن هئا، رهيا ڀر مالڪ؟ آهيان، آئون اهو چا ڪيو، شروع چوڻ کيس هڪ هر مان انهن ۾، ڏک گهڻو تمام ڪي مون ئي اهو آهي، ڊٻايو هٿ ۾ ٿانءَ گڏ سان مون جيڪو چيو، ڏيندي جواب افسوس ڀر آهي، ويو لکيو ۾ ٻاري سندس جيئن ٿو وڃي واقعي پٽ جو انسان پڪڙائيندو. کيس ها هجي سٺو وڃي، پيو پڪڙايو پٽ جو انسان ذريعي جي جنهن ڪي انسان اُن آهي ڪري هٿ کيس جيڪو يهودا، ڀر ڏيندي جواب ها. وڃي نه ڄاڻو انسان اهو جيڪڏهن رهيا ڪاٺي آهي جڏهن چيو. تو چيو، کيس هن استاد؟ آهيان، آئون نه چا چيو، هو، رهيو وٺو، چيو، ۽ ڏني ڪي شاگردن ۽ پڇي ڪي ان ڪري شڪرگذاري ۽ ورتي روتي يسوع هئا، سڀ مان هن چيو، ۽ ڏنو کين هن ڪري، شڪر ۽ ڪٿي پيالو ۽ آهي، جسم منهنجو هي ڪاٺو، گناهن لاءِ ئي ڪيترن جيڪو آهي، جو عهد نئين جيڪو آهي، رت منهنجو ته ڇو هي پيئو. انگور هن مان وٺي ڪان هاڻي ته ٿو چوان ڪي توهان آئون وڃي. پيو وهايو ۾ معافي جي گڏ سان توهان ڪي ان جڏهن تائين ڏينهن ان تان پيندس، نه مان پيداوار جي ٻوٽي جي ۾. بادشاهي جي پيءُ منهنجي پيندس نئون

توهان چيو، کين يسوع پوءِ ويا. ٻاهر ڏانهن جبل جي زيتون آهي ڇڏي، ڳاڻي گيت جي رين ۽ ماريپندس، ڪي چرواهي مان آهي، ويو لکيو ته ڇو ويندا، پڇي ۾ مون رات هن سڀ پوندا. ٿڙي ري جا

پطرس ڏيندي جواب ويندس وٺي اڳيان ۾ گليل ڪي توهان آئون پوءِ، کان اٿڻ جي مون ڀر

ٿيندس. نه ناراض به ڪڏهن مان پر ويندا، ٿي ناراض توسان سڀ جيڪڏهن چيو، کيس کان مون پيرا تي اڳ کان ڳاڻڻ جي مرغ رات اڃ ته توکي ٿو چوان سچ چيو، کيس عيسى کان تو پوي، مرڻو گڏ سان تو کي مون جيتوڻيڪ چيو، کيس پطرس ڪندين. انڪار چيو. به شاگردن سڀني ٻين طرح ساڳيءَ ڪندس. نه انڪار به ڪڏهن

ويهو هتي چيو، کي شاگردن ۽ آيو، تي جاءِ هڪ نالي گتسماني سان انهن عيسى پوءِ ۽ ٽين غمگين هن وٺي، پٺ به جا زبدي ۽ پطرس ڪريان. دعا وڃي اتي مان جيستائين ڏاڍو تائين موت روح منهنجو ٿو، چوي کي انهن عيسى پوءِ ڪيو. شروع ٿيڻ پريشان تي منهن پنهنجي هو وڌي، اڳتي ٿورو ۽ رهو. جاڳندا سان مون ۽ رهو هتي آهي، غمگين مون پيالو هي ته آهي، ممڪن جيڪڏهن پيءُ، منهنجا چئندي، ۽ ڪندي دعا پيو، ڪري ڏانهن شاگردن هو ۽ ٿو. چاهين تون جيئن پر ٿو، چاهيان مان جيئن نه پر وڃي، هليو کان هڪ سان مون طرح اهڙيءَ توهان ڇا چيو، کي پطرس ۽ ڏٺائين، سمهندا کي انهن ۽ آيو ۾ آزمائش توهان جيئن ته ڪريو، دعا ۽ رهو جاڳندا سگهيا؟ رهي نه جاڳندا به ڪلاڪ دعا ۽ ويو هليو دفعي ٻئي ٻيهر آهي. ڪمزور جسم پر آهي، تيار ته روح ٿيو، نه داخل آئون جيستائين سگهي، نٿو گذري کان مون پيالو هي جيڪڏهن پيءُ، منهنجا چئي، ڪئي سمهندڙ وري کي انهن هن ڪري اچي ۽ ڏيو. ٿيڻ پوري مرضي تنهنجي ته پيئان، نه کي ان تيون ۽ ويو هليو ٻيهر هو ڇڏي، کي انهن ۽ هيون. ٿيل ڳري اکيون جون انهن ته ڇو ڏٺو، ٿو، چوي کين ۽ ٿو اچي وٽ شاگردن پنهنجي هو پوءِ ڪئي. دعا چئي لفظ ئي ساڳيو پيرو اچي ويجهو ڪلاڪ اهو ڏسو، آهيو؟ رهيا ڪري آرام ۽ آهيو رهيا سمهي هاڻي توهان ڇا ڏسو وڃون، اسان اُٿيو، ٿو. وڃي پيو ڏٺو ۾ هٿن جي گنگارن پٺ جو انسان ۽ آهي ويو آهي. رهيو ڪري حوالي کي مون جيڪو آهي ويو ٿي ويجهو

گڏ سان هن ۽ آيو، هڪ، مان شاگردن ٻارهن يهوداه، ڏس، هو، رهيو ڳالهائي اڃا هو جڏهن

جيڪو پر موڪليل. طرفان بزرگن جي قوم ۽ پادرين وڏن سان، لئن ۽ تلوارن ميڙ وڏو هڪ چمي مان ڪي جنهن چيو، ۽ ڏني نشاني ڪي انهن هن هو، رهيو ڪري حوالي ڪي هن چيائين، اچي، ويجهو جي يسوع تي طور فوري ۽ پڪڙيو. ڪي هن آهي، ئي اهو ڏيندس، پوءِ آهين. هتي تون لاءِ جنهن ساڻي، چيو، کيس يسوع پر ڏني. چمي کيس ۽ ربي، سلام، هو، گڏ سان عيسيٰ جيڪو هڪ ڏسو، ۽ پڪڙيو. کيس ۽ تي يسوع رکيا هٿ اچي، ويجهو مارائي، ڪي غلام جي پادريءَ وڏي ۽ ڇڏي، ڪسي تلوار پنهنجي ڪري ڊگهو هٿ پنهنجو هن موڙائي، ۾ جاءِ جي ان تلوار پنهنجي ٿو، چوي کيس عيسيٰ پوءِ ڇڏيو. ڪتي ڪن سندس مان ته ٿو سمجهين تون يا ويندا. مري سان تلوار آهن، ڪٽندا تلوار جيڪي سڀ ته چو قاصدن لشڪر وڌيڪ کان ٻارهن لاءِ مون هو ۽ سگهان، سڏي ٿو نه ڪي پيءُ پنهنجي هاڻي اُن آهي؟ ضروري ٿيڻ طرح اهڙيءَ ته ٽين پوريون لکئون پوءِ ڪيئن ڪندو؟ فراهم جا ڪي مون سان لئن ۽ تلوارن وانگر ڌاڙيل ڪنهن توهان ڇا چيو، ڪي ميڙ يسوع ۾ ڪلاڪ توهان ۽ هوس، سيڪاريندو ويهي ۾ مندر وٽ توهان روزانو مان آهيو؟ نڪتا لاءِ پڪڙڻ سڀ پوءِ ٿين. پوريون لکئون جون نئين ته آهي ٿيو سڄو پر هي پڪڙيو. نه ڪي مون ويا. پڇي ڇڏي کيس شاگرد

پادري اعليٰ جيڪو ويا، وٺي وٽ ڪيڦا کيس آهي هو، ورتو ڪري قابو ڪي يسوع جن پر پادري اعليٰ هو، هليو پٺيان کان پري ڪي هن پطرس پر هئا. ٿيل گڏ بزرگ ۽ عالم جتي هو، پر ڏسي. بچائي جيئن ته هو ويٺو گڏ سان مددگارن تي داخل اندر ۽ تائين، عدالت جي ته هئا رهيا ڳولي شاهدي ڪوڙي خلاف جي يسوع ڪائونسل سڄي ۽ بزرگ ۽ پادري مکيه آيا، اڳيان شاهد ڪوڙا ڪيترائي جڏهن ۽ مليو، نه ڪين پر ڏين. سزا جي موت کيس جيئن جي خدا مان چيو، هن چيو، مون آيا اڳيان شاهد ڪوڙا به پوءِ پر مليو. نه ڪين به تڏهن اُتي ۽ ٿو. سگهان ڪري تعمير ٻيهر ڪي ان ۾ ڏينهن ٽن ۽ ٿو سگهان ڪري تباهه ڪي مندر خلاف تنهنجي آهي ڏئين؟ نٿو جواب به ڪجهه تون ڇا چيو، کيس پادريءَ وڏي ڪڙي

اعلي ڏيندي جواب ۽ رهيو. خاموش يسوع پر آهن؟ رهيا ڏئي گواهي جي ڳالهه ڪهڙي تون ڇا ته ٻڌاءِ ڪي اسان ته ٿو ڏيان حلف جو خدا زنده توکي آئون چيو، کيس پادري چوان کي توهان مان پر آهي، چيو تون ٿو، چوي کيس عيسى پٽ. جو خدا آهين، مسيح ويٺل پاسي ساڄي جي طاقت جيڪو ڏسندؤ، کي پٽ جي انسان توهان کان هاڻي ٿو، ته چيو ڦاڙي ڪپڙا پنهنجا پادريءَ وڌي پوءِ هوندو. ايندڙ تي بادلن جي آسمان ۽ هوندو هن توهان ڏسو، آهي؟ ضرورت ڪهڙي جي شاهدن کي اسان هاڻي آهي، ڪيو ڪفر هن مجرم جو موت هي چيو، ڏيندي جواب انهن پر ٿو؟ لڳي ڇا کي توهان آهي. ٻڌو ڪفر جو هئا، رهيا چئي هنيا. ڄمات کيس ٻين ۽ ماريو، کيس ۽ ٿڪيو ۾ منهن سندس هنن پوءِ آهي. ماريو؟ توکي جنهن آهي ڪير ته ڪر اڳڪٿي کي اسان مسيح، اي

به تون ۽ چئيندي، آئي وٽ کيس نوڪرائي هڪ ۽ هو، ويٺو ۾ صحن ٻاهر پطرس پر جو ٿو نه مان چيو، ڪندي انڪار اڳيان جي سڀني انهن هن پر هئين. گڏ سان عيسيٰ گليلي عورت ٻي هڪ ته ويو، ڏانهن دروازي نڪري ٻاهر هو جڏهن چوين. ٿو ڇا تون ته ڄاڻان قسم هن ٻيهر ۽ هو. گڏ سان نازري عيسيٰ به هي چيو، کي ماڻهن موجود اتي ۽ ڏٺو کي هن بيٺل جيڪي پوءِ، کان دير ٿوري پوءِ ڄاڻان. نٿو کي ماڻهوءَ ان مان ته ڪيو انڪار سان ڳالهه تنهنجي ته ڇو آهين، مان انهن به تون پڇ سچ چيو، کي پطرس اچي ويجهو اهي هئا ماڻهوءَ ان مان ته ڪيو شروع ڪڻ قسم ۽ ڪرڻ لعنت هن پوءِ ٿي. ڪري ظاهر توکي ٻوله ياد لفظ اهو جو يسوع کي پطرس ۽ ڏني. بانگ ڪڪڙ تي طور فوري ۽ سڃاڻان. نٿو کي انڪار منهنجو پيرا تي تون اڳ کان ڳاڻڻ جي ڪڪڙ ته هو چيو کيس هن جيڪو آيو، پيو. روئي سان تلخيءَ نڪري ٻاهر هو ۽ ڪندين،

ته ورتي صلاح خلاف جي عيسى بزرگن جي ماڻهن ۽ پادرين وڏن سڀني تي ٿيڻ صبح حاکم پيلاٽ پونٽيس کي هن ۽ ويا کڻي اهي ڪري، بند کي هن ۽ ڏين. موت کيس جيئن ڪيو. حوالي جي

آهي، ويو ڏنو قرار مجرم هو ته ڏنو هو، رهيو ڪري حوالي کيس جيڪو يهودا، جڏهن پوءِ چئي، ڪيائين. واپس کي بزرگن ۽ پادرين وڏن سکا جا چانديءَ تيهه ٿي پشيمان تڏهن پاڻ تون ڇا؟ کي اسان چيو، انهن پر ڏئي. حوالو جو رت بيگناهه آهي ڪيو گناهه مون ڦاسي کي پاڻ وڃي ۽ ويو، هليو پوئتي اڇلائي، ۾ مندر ٽڪرا جا چانديءَ هن ۽ ڏسندين. اجازت جي وجهڻ ۾ خزاني کي انهن چيو، کڻي ٽڪرا جا چانديءَ پادرين اعليٰ پر ڏئي. خريد ميدان جو ڪمهار ڪانئس ڪري مشورو آهي. قيمت جي رت اها ته ڇاڪاڻ ناهي، پوءِ ويو. سڌيو ميدان جو رت تائين اڄ ميدان اهو تنهنڪري لاءِ. دفن جي اجنبين ڪيو، چانديءَ تيهه هنن ۽ هئي، وئي چئي ذريعي جي نبيءَ يرميا هه جيڪا ٿي پوري ڳالهه اها مقرر طرفان پتن جي اسرائيل قيمت جي جنهن هئي قيمت جي ان جيڪا ڪنيا، سکا جا ڏنو. حڪم کي مون رب جيئن ڏنو، ۾ ميدان جي ڪمهار کي انهن انهن ۽ هئي، وئي ڪئي

بادشاهه جو يهودين تون ڇا چئي، پڇيو ڪانئس حاکم ۽ بيٺو، اڳيان جي حاکم عيسى پر پاران بزرگن ۽ پادرين سردار کي هن جڏهن ٿو. چئين تون چيو، کيس عيسى پر آهين؟ نٿو تون ڇا چيو، کيس پيلاٽس پوءِ ڏنو. نه جواب به ڪجهه هن ته وڃي پيو لڳايو الزام کيس هن ۽ آهن؟ رهيا ڏئي گواهي جي ڳالهيون ڪيتريون خلاف تنهنجي اهي ته ٻڌين جي تهوار ٿيو. حيران گهڻو تمام اڳواڻ اهو تنهنڪري ڏنو، نه جواب جو لفظ به هڪ چاهيندا اهي کي جنهن ڪري، آزاد قيدي هڪ لاءِ پير ته هئي عادت جي اڳواڻ تي موقعي جڏهن پوءِ هو. ويندو چيو برابر کي جنهن هو، قيدي مشهور هڪ وقت ان وٽ هنن هئا. آزاد کي ڪير لاءِ توهان مان ته ٿا چاهيو توهان چيو، کي انهن پيلاٽوس ٿيا، گڏ اهي

حسد ته ڇو ويو ڄاڻي هن آهي؟ ويو سڏيو مسيح جيڪو يا ڪي برابا ڪريان؟ سندس تڏهن هو، وينو تي فارم پليت هو جڏهن هو. ڪيو حوالي ڪيس هنن ڪري جي اڄ جو ڇو ڪر، نه به ڪجهه سان واري انصاف ان ۽ توکي موڪليو، چوندي ڪيس زال ڪي ميڙ بزرگن ۽ ڪاهنن سردار پر ڪيو. برداشت ڪجهه گهڻو ۾ خواب بابت ڪيس مون چيو، ڪين اڳواڻ ڏيندي جواب ڪن. تباهه ڪي يسوع پر گهن، ڪي برباس ته ڪيو ڦاڻل برابا. چيو، انهن ڪريان؟ آزاد لاءِ توهان مان ته ٿا چاهيو توهان ڪي ڪهڙي مان ٻنهي ٿو؟ وڃي سڏيو مسيح جيڪو سان، يسوع ڪندس ڇا مان پوءِ ٿو، چوي ڪي انهن پيلاٽس بچو ڪهڙو هن ته ڇو چيو، حاڪم پر وڃي. چاڙهيو تي صليب ڪيس ٿا، چون ڪيس سڀ تي صليب ڪي هن هئا، رهيا ڇڻي ۽ هئا رهيا ڪري رڙيون گهڻو تمام اهي پر آهي؟ ڪيو ڪٿي پاڻي ٿئي، گڙبڙ وڌيڪ پر ٿئي، نه فائدو به ڪجهه ته پيلاٽوس پر ڏسي وڃي. چاڙهيو آهيان، بيگناهه کان رت جي صادق هن مان چيو، ڏوئي هٿ پنهنجا سامهون جي ميڙ تي. ٻارن جي اسان ۽ تي اسان رت سندس چيو، ماڻهن سڀني ڏيندي جواب ڏسندو. توهان صليب ڪيس ته ڪيو حوالي هئي ڪوڙا ڪي يسوع پر ڪيو، آزاد ڪي بارابا لاءِ انهن هن پوءِ وڃي. چاڙهيو تي

۽ ڪيو. گڏ دستو سڄو تي ڪيس ۽ ويا وٺي ۾ پريٽوريم ڪي عيسٰ سپاهي جا اڳواڻ پوءِ رکيو تي مٿي جي هن ٺاهي، تاج مان ڪنڊن ۽ پائي، چادر ڳاڙهي ڪيس لاهي، ڪپڙا ڪيس چيو، ڪندي ٺوليون ڪيس ڪوڙي، گوڏا اڳيان جي هن ۽ رکي، لٽ ۾ هٿ ساڄي جي هن ۽ تي مٿي جي هن ۽ ورتي لٽ انهن پوءِ، کان ٿڪڻ تي هن ۽ بادشاهه! جو يهودين سلام، ۽ ڇڏيو لاهي چادر ڪانٽس هنن تڏهن ڪيون، ٺوليون ڪيس هنن جڏهن رهيا. ڏيندا ٿڪ ويا. وٺي لاءِ چاڙهڻ تي صليب ڪيس ۽ پائڻايا، ڪپڙا سندس ڪيس

ڪي هن هو، سائمن نالو جو جنهن مليو ماڻهو ڦيرينائي هڪ هنن نڪرندي، ٻاهر کان گهر

جو جنهن آيا، تي جاءِ نالي گولگوتا آهي ۽ ڪٿي. صليب سندس هو ته ڪيو مجبور هنن ۽ هو، مليل سان پٽ جيڪو لاءِ، پيئڻ ڏنو سرڪو کيس هنن جاءِ، جي ڪوپڙيءَ آهي مطلب ڪپڙا جا هن هنن پوءِ، کان چاڙهڻ تي صليب کي هن چاهيو. نه پيئڻ هن پوءِ کان چڪڻ جو هن تي مٿي جي هن هنن ۽ هئا. رهيا ڏسي اتي کيس هئا، وينل ۽ ورهايا. اڃا ئي قرو تي صليب گڏ سان هن ڌاريل به پوءِ بادشاهه. جو يهودين يسوع، آهي هي رکيو، لکيل الزام هو هئا، گذرندا جيڪي پر کان. پاسي ڪاٻي هڪ ۽ کان پاسي ساڄي هڪ ويا، چڙهايا تن ۽ وارو توڙڻ کي مندر اي هئا، رهيا چئي ۽ هئا. ڪندا ڪفر کيس ڦيرائيندي ڪنڌ پنهنجا هيٺ تان صليب ته آهين، پٽ جو خدا تون جيڪڏهن بچاءُ، کي پاڻ وارو، اڏائڻ ۾ ڏينهن چئي ڪندي نٿوليون گڏ سان فريسين ۽ بزرگن لڪندڙن، به پادري سردار طرح ساڳيءَ لهه. جو اسرائيل هو جيڪڏهن سگهي، بچائي نٿو کي پاڻ پر بچايو، کي ٻين هن هئا، رهيا تي خدا هن آئينداسين. ايمان تي هن اسين ۽ اچي هيٺ تان صليب هاڻي ته آهي، بادشاهه ته ڇاڪاڻ ٿو، چاهي کي هن هو جيڪڏهن ڏيو، ڇڏائڻ کي هن هاڻي آهي، ڪيو پروسو چاڙهيل تي صليب گڏ سان هن ڦاهيوار جيڪي آهيان. پٽ جو خدا مان ته هو چيو هن هئا. رهيا ڏئي طعنا کي هن به آهي هئا،

ڪلاڪ نائين تائين. ڪلاڪ نائين وٺي ٿي تي زمين سڄي اوندا هي کان ڪلاڪ ڇهين پر منهنجا يعني، سباڪٿاني؟ لما ايلي، ايلي چيو، روئي سان آواز وڌي يسوع پڳ، لڳ جي هئا، بيٺل اتي جيڪي مان انهن پر ڪجهه ڏنو؟ ڇڏي ڇو کي مون تو خدا، منهنجا خدا، اسپنج ۽ ويو ٻوڙي هڪ مان انهن تي طور فوري ۽ ٿو. سڌي کي ايليا هي ته لڳا چوڻ ٻڌي ايلياه ته ڏسون ڇڏي چيو، باقي پر پياريو. کيس رکي تي ڪنڊي ۽ پري، سان سرڪي ڪٽي، ڏسو، ۽ ڏني. ڇڏي روح روئي، سان آواز وڌي ٻيهر عيسى پر آهي. ايندو لاءِ بچائڻ کيس پٿر ۽ وٺي لرزي زمين ۽ ويو، ڦاٽجي ۾ حصن ٻن تائين هيٺان کان مٿان پردو جو مندر مان قبرن ۽ اُٿيا، لاش ڪيترائي جا پاڪن پيل سٽل ۽ ويون ڪليون قبرون ۽ ويا. ڦاٽجي

بر ٿيا. ظاهر کي ڪيترن ۽ ٿيا داخل ۾ شهر مقدس پوءِ کان اٿڻ سندس نڪري، ٻاهر جيڪي ۽ کي زلزلو هئا، رهيا ڪري نگهباني جي يسوع گڏ سان سندس جيڪي ۽ صديقار گهڻيون پر اُتي هو. پٽ جو خدا هي پڇ سڄ لڳا، چوڻ ۽ ويا ٻڃي ڏاڍا ته ڏٺو، ٿيا واقعا پٺيان کان گليل جي يسوع جن هيون، رهيون ڏسي کان پري جيڪي هيون، به عورتون ۽ يعقوب جيڪا مريم ۽ هئي، مگدليني مريم ۾ جن ڪندي. خدمت کيس هيون، آيون ماءُ جي پٽن جي زبدي ۽ هئي، ماءُ جي يوسي

به پاڻ جيڪو هو، يوسف نالو جو جنهن آيو، کان ارماتيا ماڻهو مالدار هڪ تي ٿيڻ شام پيلاٽس پوءِ گهريو. جسم جو عيسيٰ ۽ ويو وٽ پيلاٽس هن هو. ٿيو شاگرد جو يسوع هن ۽ ويڙهيو. ۾ ڪپڙي صاف کي ان کڻي، جسم يوسف ۽ وڃي. ڏٺو جسم ته ڏٺو حڪم جي قبر پٿر وڌو هڪ ۽ هئي، ڪٿي ۾ پٿر هن جيڪا رکيو، ۾ قبر نئين پنهنجي کي ان سامهون جي قبر مريم، بي ۽ مگدليني مريم اُتي پر هئي ويو. هليو لڙڪائي، تي دروازي هيون. ويٺيون

ٿيا. گڏ وٽ پيلاٽس فريسي ۽ پادري سردار هو، پوءِ کان تياريءَ جيڪو ڏينهن، ايندڙ پر ٽن هو، جيئرو اڃا جڏهن هو چيو توڪيباز اهو ته آيو ياد کي اسان مالڪ، آهن، رهيا چئي تائين ڏينهن ٽئين کي قبر ته ڏيو حڪم ڪري تنهن ويندس. اٿاريو مان پوءِ کان ڏينهن کي ماڻهن ۽ ڪن چوري کيس اچي جو رات شاگرد جا هن ته متان وڃي، ڪيو محفوظ هوندي. خراب وڌيڪ کان پهرين گمراهي آخري ۽ ويو، اٿاريو مان مٿن کيس ته چون جيئن ڪريو محفوظ ائين کي ان ۽ وڃو آهي، محافظ وٽ توهان چيو، کين پيلاٽس گڏ. سان گارڊ لڳائي، مُهر تي پٿر ڪيو، محفوظ کي قبر ۽ ويا هنن پر ٿا. ڄاڻو توهان

لاءِ ڏسڻ قبر مريم بي ۽ مگدلين مريم م، سبتن هڪ تي ٿيڻ صبح جي، سبتن سان دير آيو لهي هيٺ مان آسمان فرشتو هڪ جو رب ته ڇاڪاڻ ٿيو، زلزلو وڏو هڪ ڏسو، ۽ آيون. ۽ هو جيان بجليءَ روپ جو هن پر هو وينو. مٿان جي ان ۽ ڦيرايو کي پٿر تان دروازي ۽ جهڙا مٿن ۽ ويا ڇڪجي نگهبان کان خوف جي هن پر هو. اچو جيان برف لباس جو هن ته ٿو ڄاڻان مان ته ڇو ڊڄو، نه توهان چيو، ڏيندي جواب کي عورتن فرشتي پر ويا. ٿي ته ڇو آهي، نه هتي هو. ويو ڇاڙهيو تي صليب جيڪو آهيو، رهيا ڳولي کي عيسيٰ توهان سندس وڃي، جلدي ۽ هو. لپتيو رب جتي جاءِ اها ڏسو اچو هو. چيو جيئن آهي اُٿيو وڃي ڏانهن گليل اڳيان کان توهان هو ڏسو، ۽ آهي، اُٿيو مان مٿن هو ته ڇڻو کي شاگردن مان قبر جلدي اهي ۽ آهي. چيو کي توهان مون ڏسو، ڏسندڙ، کيس توهان اتي آهي، رهيو هو جيئن ڊوڙيون. لاءِ ٻڌائڻ کي شاگردن سندس سان، خوشي وڏي ۽ خوف نڪري، ٻاهر ٿيو. خوش چئندي، مليو کي انهن عيسيٰ ڏس ۽ کي، شاگردن جي هن لاءِ ٻڌائڻ ويا اهي نه ٿو، چوي کي انهن عيسيٰ پوءِ ڪيو. سجدو کي هن ۽ پڪڙيا پير جا هن اچي پر اهي ڏسندا. کي مون اهي اتي ۽ وڃن، ڏانهن گليل اهي ته ٻڌايو کي پائرن منهنجي ۽ وڃو ڊڄو،

سڀ اهي کي پادرين سردار ۽ آيا م شهر ڪجهه مان گارڊ ڏس، دوران، وڃڻ جي انهن ڪافي ۽ ورتي صلاح ٿي، گڏ سان بزرگن ۽ هيون. چڪيون ٿي جيڪي ٻڌايون ڳالهيون ڪري اچي جو رات شاگرد جا هن ته چئندي: ڏٺائون، کي سپاهين ٽڪرا جا چانديءَ جي حاڪم ڳالهه هي جيڪڏهن هئاسين. رهيا سمهي اسين جڏهن ويا، ڪري چوري کي هن پر هنن ڪنداسين. فڪر بي کي توهان ۽ ڪنداسين قائل کيس اسان ته پهچي تائين ڪنن تائين اچ م يهودين ڳالهه اها ۽ ويو. سيڪاريو کي هنن جيئن ڪيو ٽڪرا، جا چانديءَ کڻي

وئي. پڪڙجي

ڏسي، کيس ۽ هو. ڪيو مقرر ڪين يسوع جتي تي جبل ان ويا، ڏانهن گليل شاگرد يارهن پر
ڪي مون چئي، ڳالهايو ڪين يسوع ويجهي ۽ پيا. ۾ شڪ ڪجهه پر ڪيو، سجدو کيس هنن
ٺاهيو، شاگرد ڪي قومن سڀني ڪري وڃي آهي. ويو ڏنو تي زمين ۽ ۾ آسمان اختيار سڀ
سڀ سنڀالڻ ڪي انهن سڀڪارڻ ڏيندي. بپتسما ۾ نالي جي روح پاڪ ۽ پٽ ۽ پيءُ ڪي انهن
ڏينهن سڀني آهيان گڏ سان توهان مان ڏسو، ۽ ڏنو، حڪم ڪي توهان مون جيڪو ڪجهه
آمين. تائين. ٿيڻ پوري جي دور تائين،

خروج

1

جيڪو گڏ، سان يعقوب هئا، ٿيا داخل ۾ مصر جيڪي آهن، نالا جا پٽن جي اسرائيل هي لاي، سمعون، روبين، ٿيو. داخل گڏ سان گهراڻي سڄي پنهنجي هڪ هر هو. پيءُ جو انهن يعقوب ۽ هو، ۾ مصر يوسف آشر. ۽ جاد، نفتالي، ۽ دان، بنيامين، زبولون، اساکار، يهوداه، نسل. سڄي اها ۽ ڀائر، سڀ سندس ۽ ويو، مري يوسف هيون. ستر ۽ پنج روحون سڀ مان زمين ۽ ٿيا، طاقتور گهڻو تمام ۽ ويا، ٿي گهڻا تمام ۽ ٿيا، گهڻا ۽ وڌيا، پٽ جا اسرائيل پر هن هو. ڄاڻندو نه کي يوسف جيڪو اُٿيو، بادشاهه ٻيو هڪ تي مصر ڪيو. گهڻو ڪين وڌيڪ کان اسان ۽ آهي، گنتي وڌي نسل جي پٽن جي اسرائيل ڏس، چيو، کي قوم پنهنجي اهي ته ٿئي نه ڪريون، ڊيل سان چالاڪيءَ سان انهن اسان تنهنجو اچو آهي. مضبوط جي اسان ۽ ويندا، ٿي شامل سان دشمنن به اهي ته ٿئي، جنگ کي اسان جڏهن ۽ وڌندا، ته ڪيا، مقرر نگران جا ڪمن تي انهن هن ۽ ويندا. نڪري مان زمين ڪري، جنگ خلاف پيو ڪيا، تعمير شهر بند قلعه لاءِ فرعون انهن ۽ ڏين. تڪليف ۾ ڪمن کي انهن اهي جيئن ايترو ڪيو، ذليل هنن کي انهن ته جيئن آهي. شهر جو سڄ جيڪو اون، ۽ رعمسيس ۽

ڪئي. نفرت کان پٽن جي اسرائيل مصرين ۽ ٿيا، طاقتور گهڻو تمام اهي ۽ ٿيا، اهي وڌيڪ سخت کي زندگيءَ جي انهن ۽ ڪيو. ظلم سان زور تي پٽن جي اسرائيل ماڻهن مصري ۽ ڪمن سڀني انهن ۾، ڪمن سڀني ۾ ميدانن ۽ ۾، ٺاهڻ اٿن ۽ مٽيءَ ٽيندر، ڏکايو ۾ ڪمن بڻايو. غلام سان زور کي انهن سان جن مطابق،

نالو جو ٻي ۽ هو، شفره نالو جو هڪ مان جن چيو، کي دائيون عبراني بادشاهه مصري ۽ ته لڳن، ڄمڻ ٻار اهي ۽ ڪرايو ٻار جي عورتن عبراني توهان جڏهن چيو، ۽ هو، فوعه جيئرو کي ان ته هجي ٿيءَ جيڪڏهن پر ڇڏيو، ماري کي ان ته هجي ٻار نر جيڪڏهن نه ٿيئن هو، ڏنو حڪم کين بادشاهه جي مصر جيئن ۽ ٻڃي، کان خدا دائيون پر رکو. ڇا چيو، کين ۽ کي، دائيون بادشاهه جي مصر پر سڏيو رکيو. جيئرو کي ٻارن نر ۽ ڪيو، عبراني ته، چيو کي فرعون دايون رکيو؟ جيئرو کي ٻارن نر ۽ ڪيو، ڪم هي توهان ته ٻار ئي اڳ کان پهچڻ وٽ انهن جي دايون اهي ته ڇو آهن، نه وانگر عورتن مصري عورتون مضبوط گهڻا تمام ۽ ويا، وڌندا خلق ۽ ڪيو، ڇڱو سان دائيون خدا ٿيون. ڇڏين ڏئي جنم گهر لاءِ پاڻ انهن ڪري تنهن هيون، ٻڄنديون کان خدا عورتون ٻڄندڙون پر چونجو ٿيا. ان ڄمي، ۾ عبرانين جيڪو ٻار نر هر ته، ڏنو حڪم کي ماڻهن سڀني پنهنجي فرعون ٺاهيا. رکو. جيئرو کي ٻار مادي هر ۽ اڇلايو، ۾ درياهه کي

2

شادي سان هڪ مان ٿيئرن جي ليوي جنهن مان، قبيلي جي ليوي هو ماڻهو ڪو پر هو مهينا ٿي کي ان انهن ڏسي، سهڻو کي ان پر جاريو، ڇوڪرو هڪ ۽ ورتو، ۾ بيت ۽ ڪئي. توڪري هڪ لاءِ هن ماءُ جي هن تڏهن سگهيا، نه لڪائي وڌيڪ کي ان هو جڏهن لڪايو.

پرسان جي درياهه کي ان ۽ وجهيو، ۾ ان کي ٻار ۽ لڳايو، سان ڀڄ اسفالت کي ان ۽ ورتي، آهي. ٿيڻو ڇا کيس ته ڄاڻي ته رهي، ڏسندي کان پري ڀيڻ سندس ۽ رکيو. ۾ دل دل

جي درياءَ خادماڻون جون هن ۽ آئي، هيٺ لاءِ ڪرڻ غسل تي درياءَ ڏي ۽ جي فرعون کولڻ ڪنيو. کي ان ۽ موڪليو، کي خادمه ڏني، ٽوڪري ۾ دل دل ۽ رهيو، هلنديون پرسان عبرائين هي چيو، ۽ بچايو، کي هن ڏي ۽ جي فرعون ۽ ڏنو، ٻار روئندڙ ۾ ٽوڪريءَ هن تي مان ته ٿي چاهين تون ڇا چيو، کي ڏي ۽ جي فرعون ڀيڻ جي هن ۽ آهي. مان ٻارن جي کي ٻار هن توکي جيڪا آڻيان، سڏي عورت پياريندڙ کير هڪ مان عورتن عبراني توکي فرعون سڏيو. کي ماءُ جي ٻار اچي ڇوڪري ۽ وڃ. چيو، ڏي ۽ جي فرعون پر پيارائي؟ کير مان ۽ پيار، کير لاءِ منهنجي کي ان ۽ سنڀالي، لاءِ منهنجي ٻار هي چيو، کي هن ڏي ۽ جي کان وٺڻ جي ٻار پيارائين. کير کي ان ۽ ورتو، کي ٻار عورت پوءِ ڏيندس. اجرت توکي موسيٰ نالو سندس هن ۽ ٿيو، پٽ لاءِ هن اهو ۽ آندو، وٽ ڏي ۽ جي فرعون کي ان هن پوءِ، ڪڍيو. مان پاڻيءَ کيس مون چئيندي، رکيو،

ڏانهن پٽن جي اسرائيل ڀائرن، پنهنجن ۽ ٿيو، وڏو موسيٰ ۾، ڏينهن ڪيترن انهن ته ٿيو اهو کي، عبراني ڪنهن جيڪو ڏنو کي ماڻهو مصري هڪ ڏني، محنت جي انهن ۽ نڪتو، ٻاهر هتي، ۽ هتي پوءِ کان ڏسڻ چوڌاري پيو. مارڻ مان، پٽن جي اسرائيل مان، ڀائرن پنهنجن پوءِ کان نڪرڻ ٻاهر لکايو. ۾ ريل کيس پوءِ، کان مارڻ کي مصري ۽ ڏنو، نه به کي ڪنهن پنهنجي تون چيو، کي ڪندڙ ظلم ۽ ڏنو، وڙهندي کي ماڻهن عبراني به هن ڏينهن، ٻئي ڪيو مقرر قاضي ۽ حڪمران توکي ڪنهن چيو، پر جيڪو ٿو؟ مارين ڇو کي پاڙيسري قتل کي مصري ڪالهه تو جيئن ٿو، چاهين ڪرڻ قتل کي مون تون ڇا مٿان؟ جي اسان آهي. وئي ٿي ظاهر ڳالهه هيءُ طرح اهڙيءَ جيڪڏهن چيو، ۽ ويو ڊجي موسيٰ ڪيو؟ کان منهن جي فرعون موسيٰ ڪئي. ڪوشش جي مارڻ کي موسيٰ ۽ ٻڌو، لفظ هي فرعون

مدين ويٺو. تي ڪوهه اچي، ۾ زمين جي مدين ۽ لڳو، رهڻ ۾ زمين جي مدين ۽ ويو، هتي ۽ هيون، رڪنديون رڍ جا يوتور پيءُ پنهنجي جيڪي هيون، ڏيئون ست کي پادريءَ جي پر پياريو. رڍ جا يوتور پيءُ پنهنجي ته ڀريا، حوض جو تائين ڪڍيو، پاڻي انهن ڪر اچي انهن ۽ بچايو، کي انهن ۽ بيٺو اٿي موسيٰ پر ڇڏيو، ڪڍي کين انهن ته پهتا چرواها جڏهن هو، پيءُ جو انهن جيڪو آيا، وٽ رڳوئيل اهي پياريو. کي رڍن جي انهن ۽ ڪڍيو، پاڻي لاءِ ماڻهو مصري هڪ ته، چيو هنن آهيو؟ آيا ڇو جلدي ايترو توهان اڃ پڇيو، کان انهن هن پر جو پياريو. کي رڍن جي اسان ۽ ڪڍيو، پاڻي لاءِ اسان هن ۽ بچايو، کان ريڍارن کي اسان کي؟ ماڻهوءَ ان توهان آهي ڏٺو ڇڏي ڇو ۽ آهي؟ ڪٿي ۽ کي، ڏيئرن سندس چيو پر هن ۽ ٿيو، آباد وٽ ماڻهوءَ ان موسيٰ کائي. ماني هو جيئن ته سڏيو، کيس تنهنڪري هڪ پوءِ کان رهڻ ٻار ۾ پيٽ عورت جنهن ڏني. زال کي موسيٰ سپورا ڏي پنهنجي اجنبي آهيان اجنبي مان ته ڇو چئي، رکيو، گرشوم نالو سندس موسيٰ ۽ ڄاڻو، چوڪرو پٽ جا اسرائيل ۽ ويو، مري بادشاهه جو مصر پوءِ، کان ڏينهن گهڻن انهن پر پوءِ ۾. زمين انهن خدا ۽ کان. ڪمن وٺي وڌي ڏانهن خدا رڙ جي انهن ۽ ڪيون، رڙيون ۽ روٺا، کان ڪمن ۽ هو. سان يعقوب ۽ اسحاق ابراهيم، جيڪو ڪيو ياد عهد پنهنجو خدا ۽ ٻڌو، روٺن جو ڪيو. ظاهر تي انهن کي پاڻ ۽ ڏٺو، کي پٽن جي اسرائيل خدا

3

هو ۽ هو، پادري جو مديام جيڪو هو، رهيو ريڍي ريڍون جا يوتور سسر پنهنجي موسيٰ ۽ قاصد جو مالڪ کي کيس پهتو. تي جبل حوريب ۽ ويو، وٺي ڏانهن ريگستان کي رڍن ٻوٽو پر هو، رهيو ٻاري ۾ باهه ٻوٽو ته ڏٺو هن ۽ ٿيو، ظاهر ۾ باهه جي شعلي مان ٻوٽي اها ته ڇو ڏسندس، کي نظاري وڌي هن مان وڃي اڳتي چيو، موسيٰ هو. رهيو نه سڙي

رب تڏهن آهي، رهيو اچي ويجهو لاءِ ڏسڻ هو ته ڏنو رب جڏهن آهي. رهي نه سڙي ٻوٽي هتي چيو، هن پر آهي؟ ڇا چيو، هن ۽ موسيٰ، موسيٰ، چيو، ۽ سڏيو مان ٻوٽي کيس پاڪ زمين آهين، بيٺو تون ۾ جنهن جاءِ ته ڇو جوتا، مان پيرن پنهنجي لاهه نه، ويجهو ۽ خدا، جو اسحاق ۽ خدا، جو ابراهيم خدا، جو پيءُ تنهنجي آهيان مان چيو، ۽ آهي. ڏسڻ سڌو اڳيان جي خدا هو ته ڇو ورتو، موڙي منهن پنهنجو موسيٰ پر خدا. جو يعقوب جيڪا آهي ڏني تڪليف جي قوم پنهنجي مون چيو، کي موسيٰ مالڪ هو. ڊڄندو کان انهن مان ته ڇو آهي، کان نگرانن جي ڪم جيڪو آهيان ٻڌو روئڻ جو انهن ۽ آهي، ۾ مصر کي انهن ۽ لاءِ، ڇڏائڻ کان هٿ جي مصرين کي انهن ويس هيٺ آئون ۽ ٿو، ڄاڻان درد جو ڪير ۾ جنهن ۾ زمين اهڙي لاءِ، آئڻ ۾ زمين وسيع ۽ سٺي کي انهن ۽ لاءِ، ڪيڻ مان زمين ان جي ييوسيپن ۽ حوڀين جرجاشيين، فرزيين، اموريين، حنين، ڪنعانيين، ٿي، وهي ماڪي ۽ ڏنو به ڌڪ اهو مون ۽ آهي، پهتو اچي وٽ مون روئڻ جو اسرائيل بني ڏس، هاڻي ۽ ۾. جاءِ مصر بادشاهه فرعون توکي مان اڃ، هتي هاڻي ۽ آهن. رهيا ٿيئي کين مصري جيڪو آهي، ڪڍي مان زمين جي مصر کي، پتن جي اسرائيل قوم، منهنجي تون ۽ موڪليندس، ڏانهن آئيندين.

جو ۽ وڃان، وٽ فرعون بادشاهه جي مصر جو آهيان، ڪير مان چيو، کي خدا موسيٰ ۽ تنهنجي مان چيو، کي موسيٰ خدا آڻيان؟ ڪڍي مان زمين جي مصر کي پتن جي اسرائيل قوم منهنجي تون جڏهن ٿو: موڪليان توکي مان ته آهي نشاني لاءِ تو هي ۽ ٿيندس، سان کي خدا موسيٰ ۽ ڪندؤ. خدمت جي خدا تي جبل هن توهان ته آئين، ڪڍي مان مصر کي جي ڏاڏن ابن جي اسان چونڊس، کين ۽ ويندس، وٽ پتن جي اسرائيل مان ڏس، چيو، مان آهي؟ ڇا نالو جو هن پڇندا، کان مون اهي آهي، موڪليو وٽ توهان کي مون خدا جي اسرائيل توهان چيو، ۽ آهي، جيڪو آهيان مان چيو، کي موسيٰ خدا ۽ جوان؟ ڇا کين موسيٰ ٻيهر خدا ۽ آهي. موڪليو ڏانهن توهان کي مون اُن آهي، جيڪو ڇڻو، ائين کي پتن

خدا، جو ڏاڏن ابن جي اسان رب، چوندين، کي اسرائيل بني تون طرح اهڙيءَ چيو، کي آهي، موڪليو ڏانهن توهان کي مون خدا، جو يعقوب ۽ خدا جو اسحاق ۽ خدا جو ابراهيم تنهنڪري آهين آيو آهي. يادگار منهنجي لاءِ نسلن جي نسلن ۽ آهي نالو ابدي منهنجو هي ابن جي اسان چوندين، کي انهن ۽ کي، صلاح جي بزرگن جي پتن جي اسرائيل ڪر گڏ يعقوب ۽ خدا، جو اسحاق ۽ خدا، جو ابراهيم آهي، ٿيو ظاهر کي مون مالڪ خدا جو ڏاڏن ٿيو ۾ مصر کي توهان جيترو ۽ آهي، ڏٺو سان دوري کي توهان مون چئيندي، خدا، جو حنين، ڪنعانين، ڪي، مان مصيبت جي مصرين کي توهان مان چيو، (خدا) ۽ آهي. ۾ جنهن زمين اها ويندس، وٺي ۾ زمين جي ييوسين ۽ حوين جرجاشين، فرزبن، اموريبن، جي اسرائيل ۽ ٿيندين، داخل تون ۽ ٻڌندا، آواز تنهنجي اهي ۽ ٿي. وهي ماڪي ۽ ڪير کي اسان خدا جي عبرانين چوندين، کي هن تون ۽ ڏانهن، مصر بادشاهه فرعون ڪائونسل، اسان جيئن ته وينداسين، ۾ ريگستان رستو جو ڏينهن ٽن اسين تنهنڪري آهي، سڏيو توهان بادشاهه، جو مصر فرعون، ته ٿو ڄاڻان مان پر ڪريون. قرباني کي خدا پنهنجي کي مصرين مان وڌائي، هٿ ۽ هجي. نه سان هٿ طاقتور جيڪڏهن ڏيندو، نه وڃڻ کي توهان هو پوءِ کان ان ۽ ڪندس، ۾ انهن مان جيڪي سان، عجيبن سيني پنهنجن مارندس توهان جڏهن پر ڏيندس، فضل اڳيان جي مصرين کي ماڻهن هن آءُ ڇڏيندو. موڪلي کي کان رهندڙ ۾ گهر پنهنجي ۽ پاڙيسري پنهنجي عورت پر وڃندا، نه هٿ خالي توهان وڃو، ۽ تي پتن پنهنجي کي انهن توهان ۽ گهراڻيندي، ڪپڙا ۽ جا، سون ۽ برتن، جا چانديءَ ٿيندو. کي مصرين توهان ۽ رکندو، تي ڏيئرن پنهنجي

4

ٻڌندا، آواز منهنجي ئي نه ۽ مڃيندا، نه کي مون اهي جيڪڏهن چيو، ۽ ڏٺو جواب موسيٰ

خداوند چوندس؟ ڇا ڪي انهن مان ته آهي، ٿيو نه ظاهر توڪي خدا ته، چوندا آهي ته ڇو تي زمين ڪي ان چيو، ۽ لٺ. چيو، هن آهي؟ ۾ هٿ تنهنجي جيڪو آهي ڇا هي چيو، کيس رب ۽ ويو. پڇي کان ان موسيٰ ۽ ويو، ٿي نانگ اهو ۽ اُڇلايو، تي زمين ڪي ان هن ۽ اُڇلا، ڪي دم ڪري ڊگهو هٿ پوءِ پڪڙ، ڪي دم ۽ ڪر ڊگهو هٿ پنهنجو چيو، ڪي موسيٰ ظاهر توڪي ته ڇو ڪن، يقين توڪي آهي ته ويو. ٿي لٺ ۾ هٿ سندس اهو ۽ پڪڙيائين، جو يعقوب ۽ خدا، جو اسحاق ۽ خدا، جو ابراهيم خدا، جو ڏاڏن ابن جي انهن آهي ٿيو پنهنجي هٿ پنهنجو هن ۽ وجهه، ۾ ڇاتيءَ پنهنجي هٿ پنهنجو چيو، ٻيهر کيس رب خدا. ٿي جهڙو برف هٿ سندس ۽ ڪڍيو، مان ڇاتيءَ پنهنجي هٿ پنهنجو ۽ وجهيو، ۾ ڇاتيءَ پنهنجي هٿ پنهنجو هن ۽ وجهه، ۾ ڇاتيءَ پنهنجي هٿ پنهنجو چيو، ٻيهر هن ۽ ويو. رنگ جي گوشت پنهنجي ٻيهر اهو ۽ ڪڍيو، مان ڇاتيءَ پنهنجي ڪي ان ۽ وجهيو، ۾ ڇاتيءَ ته ٻڌن، ڪي آواز جي نشاني پهرين نه ۽ مڃين، نه توتي آهي پر جيڪڏهن آيو. موٽي ۾ ٻن انهن توڪي آهي جيڪڏهن ته ٿيندو ائين ۽ مڃيندا. توتي تي آواز جي نشاني ٻئي آهي وندين، مان پاڻيءَ جي درياءَ تون ته ٻڌن، ڪي آواز تنهنجي ئي نه ۽ مڃين، نه تي نشانين اهو وندين، مان درياءَ تون جيڪو پاڻي اهو ۽ اُڇلائيندين، تي زمين خشڪ ڪي ان ۽ مان ٿو، ڪريان گذارش مان رب، اي چيو، ڪي رب موسيٰ ويندو. ٿي رت تي زمين خشڪ جڏهن کان وقت ان ئي نه ۽ اڳ، کان ڏينهن ٽئين نه هوس، قابل اڳ کان ڪالهه ته نه وارو زبان سست ۽ وارو آواز ڪمزور مان ڪيو، شروع ڳالهائڻ سان خادم پنهنجي توهان گونگو، ڏکيو، ۾ ٻڌڻ ڪنهن ۽ آهي؟ ڏني وات ڪي انسان ڪنهن چيو، ڪي موسيٰ رب آهيان. ڪوليندس، وات تنهنجو مان ۽ وڃ، هاڻي ۽ آهيان؟ نه خدا مان ڇا آهي؟ ٻڌايو انڌو ۽ ڏسندڙ ٿو گذارش مان رب، اي چيو، موسيٰ ۽ آهيان. وارو ڇوڻ تون جيڪو سيڪاريندس توڪي ۽ رب ۽ آهيان. وارو موڪلڻ تون ڪي جنهن ڪر، مقرر ڪي شخص قابل ٻئي ڪنهن ٿو، ڪريان ڄاڻان مان آهي؟ نه لاوي پاءُ تنهنجو هارون ڇا چيو، ٿيندي، ڪاوڙيل ۾ ڪاوڙ تي موسيٰ

ڏسي توکي ۽ نڪرندو، لاءِ ملڻ توسان هو ڏس ۽ ڳالهائيندو، ضرور توسان هو ته ٿو ۾ وات جي هن لفظ منهنجا تون ۽ چوندين، کي هن تون ۽ ٿيندو. خوش ۾ دل پنهنجي جيڪي سيڪاريندس کي توهان ۽ کوليندس، وات جو هن ۽ وات تنهنجو مان ۽ وجهندي، لاءِ هن تون پر ٿيندو، وات تنهنجو هو ۽ ڳالهائيندو، ڏانهن ماڻهن توکي هو ۽ ڪندا. تون ڪندين، ۾ هٿ پنهنجي تون وٺي، ڦري ۾ نانگ جيڪا کي، لٺي هن ۽ ٿيندين. ڏانهن خدا ڪندين. نشانيون اهي تون سان جنهن

پائرن پنهنجن ۽ ويندس مان چيائين، ۽ موٽيو، ڏانهن يَتور سسر پنهنجي هو ۽ ويو، موسيٰ کي موسيٰ يَتور آهن. جيئرا اڃا اهي ڇا ته ڏسندس ۽ آهن، ۾ مصر جيڪي موٽندس ڏانهن رب ويو. مري بادشاهه جو مصر پوءِ، کان ڏينهن ڪيترن انهن وڃ. رهي تندرست چيو، جيڪي آهن ويا مري سڀ اهي ته ڇو ٿي، روانو ڏانهن مصر وڃ، چيو، ۾ مدين کي موسيٰ کي انهن ڪٿي، کي ٻارن ۽ زال پنهنجي موسيٰ هئا. رهيا ڪري ڳولا جي روح تنهنجي رب ورتي. ۾ هٿ پنهنجي لٺ جي خدا موسيٰ ۽ موٽيو، ڏانهن مصر ۽ چاڙهيو، تي جانورن اهي ته ڏس آهن، رهيو موٽي ڏانهن مصر ۽ آهن رهيو وڃي تون جڏهن چيو، کي موسيٰ پر ڪندين، اڳيان جي فرعون کي انهن آهن، ڏنا ۾ هٿن تنهنجي مون جيڪي معجزا سڀ کي فرعون تون پر موڪليندو. نه کي قوم هو ۽ ڪندس، سخت کي دل جي هن مان ته، چيو توکي مون آهي. اسرائيل پٽ ڄاول پهريون منهنجو ٿو: چوي هي رب چوندين، پوءِ واقعي جيڪڏهن ڪن. خدمت کي مون جيئن ته کي، ماڻهن منهنجي ڇڏ موڪلي کي پٽ ڄاول پهرين جي توهان مان ڏس، پوءِ ته ڇڏڻ، موڪلي کي انهن چاهيو نٿا توهان جي مارڻ کيس ۽ مليو، کيس فرشتو جو رب ۾ سرائي ۾ رستي ته ٿيو اهو ڇڏيندس. ماري ۽ ڪئي، ختنو ڇمڙي جي پٽ پنهنجي ڪٿي، پٿر هڪ سيفورا ۽ هو. رهيو ڪري ڪوشش هوءَ ۽ آهي. بيٺو رت جو ختني جي ٻار منهنجي چيو، ۽ پئي، ڪري اڳيان پيرن جي هن هارون رب آهي. بيٺو رت جو ختني جي ٻار منهنجي چيو، هن ته ڇاڪاڻ ويو، هليو ڪانئس

۽ مليو، تي جبل جي خدا کيس ۽ ويو، هو ۽ وڃ، ۾ ريگستان لاءِ ملڻ سان موسيٰ چيو، ڪي هن جيڪي ٻڌايا، لفظ سڀ جا رب کي هارون موسيٰ ۽ ڏني. چمي کي ٻئي هڪ هنن اسرائيل بني هنن ۽ ويا، هارون ۽ موسيٰ ڏنا. حڪم کيس هن جيڪي لفظ سڀ ۽ موڪليا، موسيٰ خدا جيڪي ڳالهايا، لفظ سڀ اهي هارون ۽ ڪيو. گڏ ڪي ڪائونسل جي بزرگن جي خوش ۽ ڪيو يقين ماڻهن ۽ ڏيکاريائين. نشانيون اهي اڳيان جي ماڻهن ۽ هئا، ڳالهايا ڪي مصيبت جي انهن هن ته ڇاڪاڻ ۽ آيو، گهمڻ کي پتن جي اسرائيل خدا ته ڇاڪاڻ ٿيا، ڪيو. سجدو جهڪي ماڻهن ۽ ڏني،

5

جو اسرائيل رب چيو، کيس ۽ ٿيا، داخل وٽ فرعون هارون ۽ موسيٰ پوءِ کان شين انهن ۽ ۾ ريگستان اهي جيئن ته ڏي، موڪلي کي قوم منهنجي ٿو: چوي ڳالهيون هي خدا جيئن ته ٻڌندس، مان کي آواز جي جنهن آهي ڪير چيو، فرعون ۽ ڪن. جشن لاءِ منهنجي موڪليان. ٿو نه کي اسرائيل ۽ ڄاڻان، ٿو نه کي رب مان ڇڏيان؟ موڪلي پٽ جا اسرائيل جو ڏينهن تن اسين تنهنڪري آهي، سڏيو کي اسان خدا جي عبرائين کيس، ٿا چون ۽ ته نه ڪريون، قرباني لاءِ خدا مالڪ پنهنجي جيئن ته وينداسين، ۾ ريگستان رستو هارون ۽ موسيٰ ڇو چيو، کين بادشاهه جي مصر ۽ ملي. قتل يا موت کي اسان ڪڏهن پنهنجي هڪ هر مان توهان وڃو، آهيو؟ رهيا ڦيرائي کان ڪمن سندن کي ماڻهن توهان کي انهن اسان تنهنڪري آهن، ويا ٿي گهڻا ماڻهو هاڻي ڏس، چيو، فرعون ۽ ڏانهن. ڪم ڏنو، حڪم کي ڪاتبن ۽ ڪرائيندڙن ڪم جي ماڻهن فرعون ڪريون. نه بند کان ڪمن پر ڏنو، ڏينهن ٽئين ۽ ڪالهه جيئن ڏيندا، نه ٻوٽو لاءِ ٺاهڻ اٿ کي ماڻهن توهان هاڻي چئي: هر ٿا، ڪن آهي جيڪو ترتيب، جو ٺاهڻ جي اٿن ۽ ڪن. گڏ ٻوٽو لاءِ پاڻ ۽ وڃن پاڻ اهي

انهيءَ ته، ڇو آهن فارغ هٽائيندين، نه به ڪجهه لڳائيندين، تي انهن تون موجب ڏينهن جي ماڻهن انهن کي. خدا پنهنجي ڪريون قربان ۽ اُٿون، چئندي، آهن، چڪا روئي ڪري ٿين. نه پريشان ۾ لفظن خالي ۽ ٿين، پريشان ۾ باري جي شين انهن ۽ وڌو، بوجه تي ڪم

ڏانهن، ماڻهن هئا رهيا چئي ۽ ڪاتب، اهي ۽ نگران اهي کي انهن پر هئا رهيا ڪري تعجيل هلندي پاڻ توهان ٻوٽو. کي توهان ٿو ڏيان وڌيڪ نه ٿو: چوي فرعون شيون اهي چئندي، ترتيب ڪيل مقرر جي توهان ته ڇو ڳوليو، توهان به جتان ڪريو، گڏ ٻوٽو لاءِ پنهنجي گڏ ٿلهو جيئن ته ويا ٿريل ۾ زمين جي مصر سڄي ماڻهو ۽ ويندو. ورتو نه به ڪجهه مان مقرر جا روزانه هئا، رهيا چئي هئا، رهيا ڪري تعاقب کي انهن نگران پر بڻائين. ٻوٽو ڪري اسرائيل بني ۽ هئي. ويندي ڏني پُس کي توهان جڏهن ته جيئن ڪريو، مڪمل ڪم ڪيل ڪوڙا هئا، ويا ڪيا مقرر تي انهن پاران نگرانن جي فرعون جيڪي لکنيا، جا نسل جي ۽ ڪالهه جيئن ڪيا، نه مڪمل حصا جا ٺاهڻ اِت پنهنجي توهان ڇو چئندي، ويا، کائي روئي، ڏانهن فرعون لکنڊر جا پتن جي اسرائيل پوءِ، کان ٿيڻ داخل اڄ؟ ۽ ڏينهن، ٽيون کي نوڪرن جي توهان چوڪو آهين؟ ڪندو اهڙو سان نوڪرن پنهنجي تون ڇو چئندي، کائي ڪوڙا نوڪر جا توهان ڏس، ۽ ٿا، چون کي اسان لاءِ ٺاهڻ اِت ۽ آهي، ويندو ڏنو نه آهيو، سست اوھين چيو، کين هن ۽ ڪندؤ. غلط سان ماڻهن پنهنجي توهان پوءِ آهن، ويا ڪريون. قرباني کي خدا جي اسان وڃون، اچو ٿا، چئو اوھين ڪري ان آھيو، ماڻهو سست سرن توهان ۽ ويندو، ڏنو نه کي توهان ٻوٽو ته ڇو ڪريو، ڪم وڃي ڪري تنهن هاڻي ۾ بچڙائين کي پاڻ لکنڊرن جي پتن جي اسرائيل ڏيندؤ. واپس مقدار ڪيل مقرر جو ٺاهڻ ۽ موسيٰ ڇڏيندؤ. نه کي مقدار مقرر جي ٺاهڻ اِت جي ڏينهن توهان هئا، رهيا چئي ڏنو، فرعون اهي جڏهن هئا، رهيا اچي لاءِ ملڻ سان انهن جيڪي ڪئي، ملاقات سان هارون اسان توهان ته ڇو ڪري، فيصلو ۽ ڏسي کي توهان خدا چيو، کين آهه هئا. رهيا نڪري کان هٿن سندس آهي، ڪيو بدبودار اڳيان جي خادمن سندس ۽ اڳيان جي فرعون کي ٻو جي

گذارش مان رب، اي چيائين، ۽ موٽيو ڏانهن رب موسيٰ لاءِ. مارڻ کي اسان لاءِ، ڏيڻ تلوار ۾ آءُ آهي؟ موڪليو ڇو کي مون توهان ۽ آهي؟ ڏنو ڌڪ ڇو کي قوم هن توهان ٿو، ڪريان ڌڪ وڌيڪ کي قوم هن هن لاءِ، ڳالهائڻ تي نالي تنهنجي آهيان ويو وٽ فرعون کان جڏهن بچايو. نه کي قوم پنهنجي تو ۽ آهي، ڏنو

6

هٿ طاقتور ته ڇو سان، فرعون ڪندس جيڪي ڏسندڙ هاڻي چيو، کي موسيٰ رب ۽ خدا مان. زمين پنهنجي کي انهن ڪڍيندو سان ٻانهه بلند ۽ کي، انهن موڪليندو سان ڏانهن يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم مان ۽ آهيان رب مان چيو، کيس ۽ ڳالهائڻ سان موسيٰ مون ۽ ڪيو. نه ظاهر کي انهن رب نالو منهنجو ۽ آهيان، خدا جو انهن جيڪو ٿيس، ظاهر ۾ جنهن زمين اها ڏيان، زمين جي ڪنعانين کي انهن ته ڪيو، قائم سان انهن عهد پنهنجو جو پٽن جي اسرائيل آهي ٻڌو مون ۽ هئا. ٿيا آباد انهن تي جنهن ۽ هئي، ڪئي رهائش انهن مون وڃ، آهي. ڪيو ياد واعدو جو توهان مون ۽ آهن، رهيا ٻڌائي غلام مصري کي جن غم، مان طاقت جي مصرين کي توهان مان ۽ آهيان، رب مان ته چيو، کي پٽن جي اسرائيل فيصلو وڌي ۽ هٿ بلند کي توهان ۽ ڇڏائيندس، مان غلاميءَ کي توهان ۽ آئيندس، ڪڍي ۽ خدا، جو توهان ٿيندس ۽ لاءِ، مون قوم کي توهان لاءِ پاڻ وٺندس ۽ ڪندس. آزاد سان جي مصرين کي توهان آندو ڪڍي جنهن جو، توهان خدا اهو آهيان، رب مان ته ڄاڻندؤ کي ان ته وڌايو، هٿ پنهنجو مون لاءِ جنهن ۾، تر تي ان کي توهان آئيندس ۽ مان. ظلم خداوند. مان ڏيندس، ۾ ورثي کي توهان کي ان ۽ ڏيان، کي يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم دل ٻڌي، نه ڳالهه جي موسيٰ هنن پر ڳالهائڻ، طرح اهڙيءَ سان پٽن جي اسرائيل موسيٰ فرعون وڃ، اندر چيو، کي موسيٰ رب پر ڪري. جي ڪمن سخت ۽ ڪري جي نڍائيءَ جي

مان زمين پنهنجي کي پتن جي اسرائيل هو جيئن ته ڳالهائي، سان بادشاهه جي مصر ۽ ٻڌو، نه منهنجو پت جا اسرائيل ڏس، چئي، ڳالهايو، اڳيان جي رب موسيٰ ڇڏي. موڪلي کين ۽ چيو، کي هارون ۽ موسيٰ رب آهيان. عقل بي ته مان ٻڌندو؟ منهنجو ڪيئن فرعون زمين جي مصر کي پتن جي اسرائيل جيئن ته ڏنو، حڪم ڏانهن فرعون بادشاهه جي مصر ڇڏي. موڪلي مان

پهريون جو اسرائيل جيڪو پت، جا روبين جا، گهرن جي ڏاڏن جي انهن هئا اڳواڻ هي ۽ پت: جا شمعون ۽ آهي. قرابت جي روبين هيءَ ڪرمي، ۽ هزون فلو، ۽ هئوخ هو، ڄاول شمعون هي هو، مان عورت ڪنعاني جيڪو ساڙل ۽ زوهر ياخين، احوڊ، يامين، يموئيل، ڳرڻون، آهن: مطابق خاندان سندن نالا جا پتن جي لاري هي ۽ آهن. خاندان جا پتن جي لبني هئا، پت جا ڳرڻون هي ۽ هئا. ستتيهه سؤ سال جا زندگي جي لاري ۽ مراري، ۽ قهاٽ ۽ عزئييل، ۽ حبرون، يصهار، ۽ عمارام، پُٽ، جا قهاٽ ۽ موجب. خاندان سندن شمعي، ۽ هي موشي. ۽ محلي پُٽ، جا مراري ۽ هئا. سال تي تيهه سؤ سال جا زندگيءَ جي قهاٽ جيڪا ورتو، کي جوڪايب عمران مطابق. قرابت جي انهن هئا گهراڻا جا ڏاڏن جا لاري انهن ۽ موسيٰ ۽ هارون کان هن ۽ طور، زال لاءِ پاڻ هئي، ڌيءَ جي پاءُ جي پيءُ سندس پُٽ: جا اساجار ۽ هئا. سال ٻتيهه سؤ سال جا زندگيءَ جي عمران ٿيا. پيدا مريم پيڻ جي اليزيبت هارون سڳري. ۽ اليصافان مڻائيل، پُٽ: جا عزئييل ۽ زيڪري. ۽ نافيك ڪورَه، هن ۽ ورتو، طور زال پنهنجي هئي، پيڻ جي ناحشون ۽ ڌيءَ جي امينداب جيڪا کي، قورح هي هئا، ابياسار ۽ القانا اسير، پت جا قورح ڄاتا. ايتامار ۽ اليغازر ابيود، نداب، کيس کي هڪ مان ڌيئرن جي فوتيئيل هو، پت جو هارون جيڪو ايليغزر، ۽ آهن. پيڙهيون جون سربراهه جا خاندانن جي لارين اهي ڄايو. فينحاس کيس هن ۽ ورتو، طور زال پنهنجي جي اسرائيل ته چيو خدا کي جن آهن، موسيٰ ۽ هارون هي مطابق. نسلن جي انهن هئا، فرعون جيڪي آهن اهي هي آهن. ڪڍي سان طاقت جي انهن مان زمين جي مصر کي پتن

مان زمين جي مصر کي پتن جي اسرائيل انهن ۽ هئا، رهيا ڳالهائي سان مصر بادشاهه ڳالهايو. ۾ زمين جي مصر سان موسيٰ رب ڏينهن جنهن موسيٰ. ۽ هارون يعني آئي، ڪڍي سڀ اهو سان بادشاهه جي مصر فرعون آهيان، رب مان چيو، ۽ ڳالهايو سان موسيٰ رب ۽ ڪمزور مان ڏس، چيو، اڳيان جي رب موسيٰ ۽ ٿو. چوان توکي مان جيڪو ڳالهائ ڪجهه ٻڌندو؟ ڪيئن ڳالهه منهنجي فرعون ۽ آهيان، وارو آواز

7

هارون ڀاءُ تنهنجو ۽ آهي، بڻايو خدا لاءِ فرعون توکي مون ڏس، چيو، ڪي موسيٰ رب ۽ حڪم توکي آئون جيڪو ڳالهائيندين ڪجهه سڀ اهو ڪي هن پر تون هوندو. نبي تنهنجو ڪي پتن جي اسرائيل هو جيئن ته ڳالهائيندو، سان فرعون ڀاءُ تنهنجو هارون ۽ ڏيندس، پنهنجا ۽ ڪندس، سخت ڪي دل جي فرعون پر مان ڏئي. موڪلي مان زمين پنهنجي مان ۽ ٻڌندو، نه جي توهان فرعون ۽ ڪندس. گهڻا ۾ زمين جي مصر عجائب ۽ نشانيون جي اسرائيل ڪي، قوم پنهنجي سان طاقت پنهنجي مان ۽ رڪندس، تي مصر هٿ پنهنجو رب مان ته ڄاڻندا مصري سڀ ۽ ڪيندس. سان انتقام وڌي مان زمين جي مصر کي، پتن جي انهن کي پتن جي اسرائيل ۽ ڪندس، ڊگهو تي مصر هٿ پنهنجو آئون جڏهن آهيان، آسي موسيٰ هو. ڏنو حڪم ڪين رب جيئن ڪيو ائين هارون ۽ موسيٰ ڪيندس. مان وڃ ڳالهايو. سان فرعون هن جڏهن هو، جو سالن ٽن تباڻي ڀاءُ سندس هارون ۽ هو، جو سالن اسان چئي، ڳالهائي، ڏانهن توهان فرعون جيڪڏهن ۽ ته، چيو ڪي هارون ۽ موسيٰ رب ۽ ان ۽ وٺ، لٽ چوندين، ڪي هارون ڀاءُ پنهنجي تون ته ڏيکاريو، عجيب يا نشاني ڪا ڪي ويندو. بڻجي اڏها اهو ۽ اڇلا، اڳيان جي خادمن سندس ۽ اڳيان جي فرعون تي زمين ڪي ڪيو، طرح اهڙيءَ انهن ۽ ٿيا، داخل اڳيان جي خادمن سندس ۽ فرعون هارون ۽ موسيٰ

اڳيان جي خادمن سندس ۽ اڳيان جي فرعون هارون ۽ هو، ڏنو حڪم کي انهن رب جيئن گڏ کي جادوگرن ۽ سوفسطائين جي مصر فرعون وئي. بڻجي اڙدها اها ۽ اڇلائي، لٽ هڪ هر ۽ ڪيو. طرح ساڳيءَ سان جادوگري پنهنجي پڻ جادوگرن جي مصرين ۽ ڪيو، نگلي لنيون جون انهن لٽ جي هارون ۽ ويا، بڻجي نانگ اهي ۽ اڇلائي، لٽ پنهنجي حڪم کي انهن رب جيئن ٻڌو، نه جي انهن هن ۽ وئي، ٿي غالب دل جي فرعون ۽ ورتيون. هو. ڏنو

ڏئي. نه وڃڻ کي ماڻهن هو ته آهي، وئي ٿي سخت دل جي فرعون چيو، کي موسيٰ رب پر تي ڪناري جي درياهه تون ۽ ٿو، نڪري ڏانهن پاڻي هو ڏس وڃ، وٽ فرعون جو صبح تون ۽ ڪنڊين. ۾ هٿ پنهنجي هئي، وئي بدلجي ۾ نانگ جيڪا لٽ اها ۽ ملندي، کيس قوم منهنجي چئي، آهي، موڪليو وٽ تو کي مون خدا، جو عبرانيين رب، چوندين، کيس ٻڌو نه تائين وقت هن تو ڏس، ۽ ڪن، خدمت منهنجي ۾ ريگستان هو ته ڇڏ موڪلي کي پنهنجي مان ڏس آهيان، رب مان ته ڄاڻندا توهان ۾ هن رب، ٿو چوي شيون هيءُ آهي. ۽ ويندو. بدلجي ۾ رت اهو ۽ ٿو، مارين تي پاڻيءَ جي درياءَ سان ان آهي لٽي جيڪا ۾ هٿ ماڻهو مصري ۽ ڪندو، بدبو درياهه ۽ ويندا، مري سي آهن، ۾ درياهه مڇيون جيڪي تنهنجو جيڪو کي، هارون چيو، کي موسيٰ رب هوندا. نه قابل جي پيئڻ پاڻي مان درياهه تي، پاڻيءَ جي مصر هٿ پنهنجو ۽ وئي، ۾ هٿ پنهنجي کي لٽ پنهنجي ته چئو آهي، پاءُ پاڻيءَ ٿيل گڏ هر جي انهن ۽ تي، دلدن جي انهن تي، واهن جي انهن تي، دريائن جي انهن ٿي رت ۾ پٿر ۽ ۾ ڪاٺ ۾، زمين جي مصر سڄي ۽ ويندو. ٿي رت اهو ۽ ڪر، ٻڳهو تي ڪٿي لٽي پنهنجي هن ۽ هو، ڏنو حڪم کين رب جيئن ڪيو، ٿي ائين هارون ۽ موسيٰ ۽ ويو. پاڻي سمورو جو درياءَ ۽ ماريو، کي پاڻيءَ جي درياءَ اڳيان جي خادمن سندس ۽ فرعون ويو، ٿي بدبودار دريا ۽ ويون، مري سي هيون ۾ درياءَ مڇيون جيڪي ۽ ويو. بدلجي ۾ رت هو. رت ۾ زمين جي مصر سڄي ۽ رهيا، نه قابل جي پيئڻ پاڻي مان درياءَ ماڻهو مصري ۽

دل جو فرعون ۽ سان، جادوگريءَ پنهنجي به جادوگرن جي مصرين پر ڪيو ئي ائين هنن ۾ گهر پنهنجي فرعون پر موڙي هو. چيو رب جيئن ٻڌو، نه جي انهن هن ۽ ويو، ٿي سخت جي درياءُ مصرين سڀني تي. ڳالهه هن ئي نه ۽ لڳايو نه ذهن پنهنجو هن ۽ ٿيو، داخل ۽ هئا. نه قابل جي پيئڻ پاڻي مان درياءُ اهي ۽ سگهن، پيئي پاڻي جيئن ته کوٽيو، چوڌاري ماريو. ڪي درياءُ رب جو پوءِ کان ان ٿيا، پورا ڏينهن سٿ

ڪي قوم منهنجي ٿو: فرمائي رب ته چئجانءِ ڪيس ۽ وڃ وٽ فرعون چيو، ڪي موسى رب چاهيو، نٿا موڪلڻ توهان پر جيڪڏهن ڪن. خدمت منهنجي اهي جيئن ته ڇڏ موڪلي ٻاهر ڪي ڏيڏرن درياهه ۽ ٿو. مارڻ سان ڏيڏرن ڪي حدن سڀني جي توهان مان ڏس، ته ۾، خانن ذخيري جي خانن ننڍ تنهنجي ۾، گهرن تنهنجي چڙهي مٿي اهي ۽ ڪيندو، تي، گهرن جي ماڻهن تنهنجي تي، گهرن جي خدمتگارن تنهنجي تي، بسترن تنهنجي تنهنجن ۽ تي، تو ۽ ٿيندا. داخل ۾ تندورن تنهنجي ۽ ۾، ٿانون جي گوندهڻ تنهنجي ويندا. چڙهي ڏيڏر تي، قوم تنهنجي ۽ تي، خدمتگارن

8

ڪٿي لئي ۾ هٿ پنهنجي ته چئو آهي، پاءُ تنهنجو جيڪو ڪي، هارون چيو، ڪي موسى رب هٿ پنهنجو هارون ۽ ڪڍي. ٻاهر ڪي ڏيڏرن ۽ ڪري ڊگهي تي دلدن ۽ تي نهرن تي، درياءُ ڪي زمين جي مصر ۽ آيا، مٿي ڏيڏر ۽ آندو، مٿي ڪي ڏيڏرن ۽ وڌايو، تي پاڻيءَ جي مصر ڪي ڏيڏرن سان جادوءَ پنهنجي به جادوگرن مصري پر ڪيو، ئي ائين هنن ڇڏيو. ڪي لاءِ منهنجي چيو، ۽ سڏيو، ڪي هارون ۽ موسى فرعون ۽ ڇڏيو. آڻي تي زمين جي مصر مان ۽ ڇڏي، هٿائي کان ماڻهن منهنجي ۽ کان مون ڪي ڏيڏن هو ۽ ڪريو، دعا ڏانهن رب

ته ٻڌاءِ ڪي مون چيو، ڪي فرعون موسيٰ ڪن. قرباني لاءِ رب اهي ۽ موڪليندس، ڪي انهن تنهنجي ڏيڏر ته ۾، باري جي قوم تنهنجي ۽ خادمن تنهنجي تنهنجي، ڪريان دعا ڪڏهن جيڪي ۾ درياھه سواءِ وڃن، ٿي ختم مان گهرن جي توهان ۽ کان قوم تنهنجي کان، توهان ته آهي، چيو توهان جيئن چيو، هن تنهنڪري سياڻي. چيو، هن پر ويندا. رهجي جي توهان ۽ کان، توهان ويندا هتيا ڏيڏڪ ۽ ناهي. به ڪو ٻيو سواءِ کان رب ته ڄاڻو کان، ماڻهن جي توهان ۽ کان، خدمتگارن جي توهان ۽ مان، علائقن ٻاهرين ۽ مان، گهرن رب موسيٰ ۽ ويا، نڪري ٻاهر کان فرعون هارون ۽ موسيٰ ويندا. رهجي ۾ درياءُ سواءِ ڪيو ائين رب هو. ڪيو مقرر فرعون جيئن ڪئي، فرياد بابت معاملي جي ڏيڏن ڏانهن ڏير ڪي انهن آ ۽ ويا. مري مان زمينن ۽ مان صحنن مان، گهرن ڏيڏر ۽ هو، چيو موسيٰ جيئن جو هن ته ويو، ٿي آرام ته ڏنو فرعون جڏهن پر لڳي. ڏيڻ بدبو زمين ۽ ڪيو، گڏ ڪري ڏير هارون چيو، ڪي موسيٰ رب هو. ڳالهايو رب جيئن ٻڌو، نه جي انهن هن ۽ ويو، ٿي ڳرو دل ويندا ٿي ڪنڊا ۽ مار، ڪي مٽي جي زمين ڪري ڊگهي لٽ سان هٿ پنهنجي ته چئو ڪي هٿ پنهنجي هارون پوءِ ۾. زمين جي مصر سڄي ۽ ۾، جانورن وارن پيرن چار ۾، ماڻهن وارن پيرن چار ۽ ٿيا، ڏاڏا ۾ ماڻهن ۽ ماريو، ڪي مٽي جي زمين ۽ ڪئي ڊگهي لٽ سان پنهنجي ٻن جادوگر پر ڪيو، ٿي ائين هنن ٿيا. ڏاڏا ۾ مٽي هر جي زمين ۽ ۾، جانورن چار ۽ ۾ ماڻهن ڀڳ ۽ ٿيا، نه قابل اهي ۽ ڪئي، ڪوشش جي ڪيڻ ڪي ڀڳن سان جادوگري ۽ آهي، آگر جي خدا هي ته، چيو ڪي فرعون جادوگرن ويا. ٿي ۾ جانورن وارن پيرن ڪي موسيٰ رب هو. ڳالهايو رب جيئن ٻڌي، نه جي انهن هن ۽ ويو، ٿي سخت دل جو فرعون کيس ۽ ويندو، نڪري تي پاڻيءَ هو ڏس ۽ بيٺ، اڳيان جي فرعون ۽ اٺ، سوڀر صبح چيو، خدمت منهنجي ۾ ريگستان هو ته موڪل ڪي قوم منهنجي ٿو: چوي اهو رب چوندين، تو ٿو موڪليان مان ڏس ته موڪلڻ، ڪي ماڻهن منهنجي چاهين نه تون پر جيڪڏهن ڪن. مڪڻ جي ڪتن تي، گهرن جي توهان ۽ تي، ماڻهن تنهنجي ۽ تي، خدمتگارن تنهنجي ۽ تي،

۽ آھن. اھي تي جنھن ۾ زمين ان ۽ سان، مڪڻ جي ڪتن ويندا ڀريا گھر جا مصرين ۽ ڪي، موجود ماڻھو منھنجا تي جنھن ڪي، ڌرتي جي گوشن ۾ ڏينھن ان ڪندس ڪم عجيب آءُ ڌرتي سڄي آھيان، رب مان ته ڄاڻين تون جيئن ته ھوندي، نه مڃي ڪتي تي جنھن آھن، ھي سياڻي پر ۾، وڃ جي ماڻھن تنھنجي ۽ ماڻھن منھنجي ڪندس فرق مان ۽ خدا. جو ۾، گھرن جي فرعون ميڙ گھڻو جو مڃين جي ڪتن ۽ ڪيو، ائين رب ٿيندو. تي زمين مڃين جي ڪتن زمين ۽ آيو، ۾ زمين جي مصر سڄي ۽ ۾، گھرن جي خدمتگارن سندس وئي. ٿي تباهه کان

قرباني ۾ زمين ھن لاءِ خدا رب پنھنجي اچي ڄئي، سڏيو، ڪي ھارون ۽ موسيٰ فرعون نفرتون جون مصرين اسين ته ڇو ناھي، ممڪن ٿيڻ طرح اھڙيءَ چيو، موسيٰ ۽ ڪريو. جي انھن نفرتون جون مصرين اسين جيڪڏھن ڪنداسين، قرباني ڪي خدا رب جي اسان اسين رستي جي ڏينھن ٿن ويندا. مارجي پٿر ڪي اسان ته ڪريون، قرباني سامھون آھي. چيو ڪي اسان رب جيئن ڪنداسين، قرباني ڪي خدا پنھنجي ۽ وينداسين، ۾ ريگستان ۾ ريگستان ڪي خدا پنھنجي توهان ۽ ٿو، موڪليان ڪي توهان آءُون چيو، فرعون آءُ موسيٰ ڪريو. دعا ڏانھن رب لاءِ منھنجي ڪري تنھن وڃو، نه پري گھڻو پر ڪريو، قرباني تنھنجي مڃي ڪتو ۽ ڪندس، دعا ڏانھن خدا ۽ ويندس نڪري کان تو مان پر چيو، ته ڪندو، نه ٺڳي اڃا فرعون پر ويندو، ھليو سياڻي کان ماڻھن تنھنجي ۽ کان خدمتگارن ڏانھن خدا ۽ نڪتو، ٻاھر کان فرعون موسيٰ موڪلي. ڪرڻ قرباني لاءِ رب ڪي ماڻھن جيئن کان، فرعون ڪي مڪڻ جي ڪتن ھن ۽ ھو، چيو موسيٰ جيئن ڪيو ائين رب ڪئي. دعا فرعون ۽ رھي. نه به ھڪ ۽ ڇڏيو، ھٽائي کان ماڻھن سندس ۽ کان خدمتگارن سندس ٿيو. نه راضي لاءِ موڪلڻ ڪي ماڻھن ھو ۽ به، تي وقت ھن ۽ ڪيو ڳرو ڪي دل پنھنجي

ٺو: فرمائي خدا، جو عبراني رڻ، ته چئڻان ۽ کيس ۽ وڃ وٽ فرعون چيو، کي موسيٰ رڻ تنهن واقعي جيڪڏهن ڪن. عبادت منهنجي اهي جيئن ته ڇڏ موڪلي کي قوم منهنجي ڏس، ٿا، رڳو قابو تي انهن تائين اڃا پر موڪلڻ، کي ماڻهن منهنجي چاهيو ٿا توهان ڪري وارن ڪٿن بار ۽ تي، گهوڙن آهن، ۾ ميدانن جيڪي هوندو تي ڀورن تنهنجي هٿ جو رڻ ۾ وقت اُن مان ۽ موت. وڏي تمام هڪ تي، رين ۽ تي، ڀورن ۽ تي، اُنن ۽ تي، جانورن اسرائيل ڪندس، ڪم عجيب ۾ وڃ جي ڀورن جي پٽن جي اسرائيل ۽ ڀورن جي مصرين ڳالهه هي رڻ سياڻي چئي، ڪئي، مقرر حد خدا ۽ مرندي. نه شيءِ به ڪا مان پٽن جي ڀور سڀ جا مصرين ۽ ڪيو، ڀورو کي ڳالهه هن رڻ ڏينهن ٻئي ۽ ڪندو. ڀورو تي زمين پٽن جي اسرائيل ته ڏٺو فرعون مريو. نه به ڪو مان ڀورن جي اسرائيل بني پر ويا، مري کي ماڻهن هن ۽ وئي، ٿي ڳري دل جي فرعون پر مريو، نه به ڪجهه مان ڀورن سڀني جي سان ڪاريگر جي پٽي هٿ پنهنجا توهان چيو، کي هارون ۽ موسيٰ رڻ پر موڪليو. نه مصر ۽ اڃلائي. سامهون جي خدمتگارن سندس ۽ فرعون ۾ آسمان کي ان موسيٰ ۽ ڀريو، ٿيندي، تي جانورن وارن پيرن چار ۽ تي ماڻهن اها ۽ ڏيو، ٿيڻ مٿي تي زمين سموري جي ۽ ۾. زمين سموري جي مصر ڦٽندا، ۾ جانورن وارن پيرن چار ۽ ۾ ماڻهن جيڪي ڦڙا ۽ زخم ۽ ماڻهن ۽ اُچليو، ۾ آسمان کي ان ۽ ڪنيو، دونهن ڪارو جو پٽي اڳيان جي فرعون موسيٰ جي بيهڻ اڳيان جي موسيٰ جادوگر ۽ ٿيا. ڦڦڙا ڦٽندڙ ۽ زخم ۾ جانورن وارن پيرن چار هئا. ٿيا ۾ زمين جي مصر سڄي ۽ ۾ جادوگر زخم جو چو ڪري، جي زخمن هئا، نه قابل هو. ڪيو حڪم رڻ جيئن ٻڌو، نه جي انهن هن ۽ ڪيو، سخت کي دل جي فرعون رڻ پر رڻ، چئڻان ۽، کيس ۽ بيٺو، اڳيان جي فرعون ۽ اُت، جلدي سوير چيو، کي موسيٰ رڻ عبادت منهنجي اهي جيئن ته موڪل، کي قوم منهنجي ٺو: چوي اهو خدا، جو عبراني

خدمتگارن تنهنجي ۾، دل تنهنجي آفتون سڀ پنهنجون هاڻي مان ته ڇو ۾، وقت هن ڪن. جهڙو منهنجي ۾ زمين سڄي ته ڄاڻين تون جيئن ته ٿو، موڪليان ۾ ماڻهن تنهنجي ۽ ۾، ۽ ماريندس توکي مان ها، موڪليان هٿ پنهنجو مان ته ڇو هاڻي، ناهي. به ڪو ٻيو جي هن ۽ ويندين. ٿي تباهه تان زمين تون ۽ ڪندس، حوالي جي موت کي ماڻهن تنهنجي ته ۽ ڪريان، ظاهر طاقت پنهنجي ۾ توکي مان جيئن ته ويو، رکيو محفوظ تون خاطر ماڻهن منهنجي تون ڪري تنهن اڃا ڇا وڃي. ڪيو اعلان ۾ زمين سڄي نالو منهنجو جيئن وسائيندس، ٿڌ گهڻو تمام وقت هن سڀاڻي مان ڏس، آهين؟ رهيو روڪي کان موڪلڻ کي اڃ آهي، وٺي ڪئي پيدا اها کان ڏينهن جنهن آهي، ٿيو نه به ڪڏهن ۾ مصر اهڙو جيڪو ڪجهه جيڪي ۽ لاءِ ڪرڻ گڏ جانور پنهنجا ڪر جلدي ڪري تنهن هاڻي تائين. ڏينهن جي ۽ ماڻهو سڀ آهن، ۾ ميدان توکي جيڪي جانور ۽ ماڻهو سڀ ته ڇو آهن، ۾ ميدان توکي ويندا. مري پوي، اولهه تي انهن پر ٿين، نه داخل ۾ گهر ۽ مليا ۾ ميدانن جيڪي جانور ۾ گهرن جانور پنهنجا هن هو، ٻڃندو کان ڪلام جي رب مان خادمن جي فرعون جيڪو ڇڏي ۾ ميدانن جانور پنهنجا تنهن ڏنو، نه ڏيان تي لفظ جي رب ۾ ذهن پر جيڪو ڪيا. گڏ ڏنا.

ٿو تي زمين سموري جي مصر ۽ وڌا، ڏانهن آسمان هٿ پنهنجو چيو، کي موسيٰ رب آسمان هٿ پنهنجو موسيٰ پوءِ تي. ٻوٽن سڀني تي زمين ۽ تي، ڍورن تي، ماڻهن پوندو، زمين سموري جي مصر رب ۽ ٻوڙي، تي زمين باهه ۽ ڏني، ٿڻ ۽ آوازن رب ۽ وڌايو، طرف هئي، گهڻي تمام ٿوري پر اها ۾، ٿوري اها ٻرندڙ باهه اها ۽ ٿوري اها پر هو وساڻو. ٿڻ تي جي مصر ٿورو هئي. ٿي قوم تي ان جڏهن کان ڏينهن ان ۾، مصر هئي ٿي نه اهڙي جيڪا ۽ ماري، ٻوٽا سڀ ۾ ميدان ٿورو ۽ تائين، جانور وٺي کان انسان ماريو، ۾ زمين سموري نه ٿڌ هئا، پٽ جا اسرائيل جتي ۾، گيسيم زمين سواءِ ڇڏيا. ٿوڙي وڻ سڀ ۾ ميدانن ٿورو ڪيو گناهه هاڻي مون چيو، کين ۽ سڏيو، کي هارون ۽ موسيٰ فرعون، پر موڪليو ٿيو.

ڏانهن رب ڪري تنهن آهن. ديني بي ماڻهو منهنجا ۽ مان پر آهي، نيڪ خداوند آهي،
 ڪي توهان آئون ۽ ڏيو، ٿيڻ بند باهه ۽ ٿڌ ۽ آواز جا خدا ۽ ڪريو، دعا ۾ باري منهنجي
 ئي جيئن چيو، کيس موسيٰ ويندو. ڪيا نه شامل لاءِ رهڻ وڌيڪ توهان ۽ موڪليندس،
 ۽ ويندا، ٿي بند آواز ۽ پڪيڙيندس، ڏانهن رب هٿ پنهنجا ته ويندس، نڪري مان شهر آئون
 خدمتگار، تنهنجا ۽ تون ۽ آهي. جي رب زمين ته ڄاڻين تون ته رهندو، نه به مينهه ۽ ٿڌ
 جو ته ڇو ويو، مارجي جو ۽ سڻ پر آهيو. ڊڄيا نه کان خداوند تائين اڃا ته ٿو ڄاڻان مان
 پوکيا سان دير آهي ته ڇاڪاڻ ويا، ماريا نه جو ۽ ڪڻڪ پر هو. ۾ ٻج سڻ پر هو، بيٺو
 ڏانهن رب هٿ پنهنجا هن ۽ ويو، نڪري ٻاهران جي شهر کان فرعون موسيٰ هئا. ويندا
 ته ڏسي اهو فرعون پر ويو. ٿي بند وسڻ تي زمين مينهن ۽ ٿڌ ۽ ويا، ٿي بند آواز ۽ وڌايا،
 ۽ دل پنهنجي هن ۽ رکيو، جاري ڪرڻ گناهه هن آهن، ويون ٿي بند آوازن ۽ ٿڌ ۽ برسات
 پٽن جي اسرائيل هن ۽ ٿيو، سخت دل جو فرعون ۽ ڪيو. سخت دل جي خادمن پنهنجي
 هو. ڳالهايو ڪي موسيٰ رب جيئن موڪليو، نه ڪي

10

دل جا خادمن سندس ۽ دل سندس مون ته ڇو وڃ، وٽ فرعون چيو، ڪي موسيٰ رب
 جي ٻارن پنهنجي توهان ته رهن، ايندا تي انهن نشانيون آهي جيئن ته آهن، ڪيا سخت
 ٺٺوليون سان مصرين مون جيترو ڪي، ٻارن جي ٻارن پنهنجي ۽ سگهو، ٻڌائي ۾ ڪنن
 رب مان ته ڄاڻندا توهان ۽ ڪيون، ۾ انهن مون جيڪي نشانيون منهنجون ۽ آهن، ڪيون
 خدا، جو عبرانيين رب، چيو، کيس ۽ ٿيا، داخل اڳيان جي فرعون هارون ۽ موسيٰ آهيان.
 ڪي قوم منهنجي ٿيڻ؟ شرمسار کان مون چاهين ٿو نه تون ڪيستائين ٿو: چوي اهو
 نه موڪلڻ ڪي ماڻهن منهنجي تون جيڪڏهن ڪن. عبادت منهنجي آهي جيئن ته موڪل،

۽ آئيندس. ٽڊيون گهڻيون تي حدن سڀني تنهنجي وقت هن سڀاڻي مان ڏس، ته چاهين، زمين اُهو ۽ سگهندين، نه ڏسي ڪي زمين تون ۽ ڇڏيندو، ڀڪي ڪي ڏسڻ جي زمين اُهو ۽ ويندو، کائي هو، ڇڏيو لاءِ توهان اُولي جيڪو آهي، بچيل جيڪو حصو اضافي هر جو ڀرجي گهر تنهنجا ۽ ويندو. کائي آهي، رهيو اُڀري تي زمين لاءِ توهان جيڪو وڻ هر اُهو تنهنجي جيڪي گهر، سڀ ۾ زمين مصري سڄي ۽ گهر، جا خدمتگارن تنهنجي ۽ ويندا، ٿيا تي زمين اهي جڏهن کان ڏينهن ان پڙدادا، جا انهن نه ۽ آهن، ڏنا نه به ڪڏهن پيءُ چون ڪي هن خدمتگار جا فرعون ۽ نڪتو. کان فرعون ڦري موسىٰ ۽ تائين، ڏينهن هن آهن، اهي جيئن ته ڇڏ، موڪلي ڪي ماڻهن انهن رهندو؟ رڪاوٽ لاءِ اسان هي ڪيسٽائين ٿا، ۽ آهي؟ ويو ٿي تباهه مصر ته ٿو چاهين ڄاڻڻ تون ڇا يا ڪن، خدمت جي خدا پنهنجي جي خدا رب پنهنجي ۽ وڃو چيو، ڪين هن ۽ موڙيا، واپس ڏانهن فرعون هارون ۽ موسيٰ نوجوانن اسين ٿو، چوي موسيٰ ۽ ويندا؟ جيڪي اهي آهن ڪير ۽ ڪير پر ڪريو، خدمت رب اها ته ڇو سان، ڀورن ۽ رين ۽ سان، ٽيئرن ۽ پتن پنهنجي وينداسين، گڏ سان بزرگن ۽ ڪي توهان آئون جيئن هجي، گڏ سان توهان رب ئي ائين چيو، ڪين هن ۽ آهي. عيد جي پر ائين، نه آهي. شامل تي توهان بچائي ته ڏسو به؟ سامان جو توهان ۽ نه ٿو، موڪليان انهن پر ٿا، ڳوليو هي پاڻ توهان ته ڇو ڏيو، ڪرڻ خدمت جي خدا ۽ ڏيو وڃڻ ڪي ماڻهن زمين جي مصر هٿ پنهنجو چيو، ڪي موسىٰ رب ڇڏيو. ڪي ڪان منهن جي فرعون ڪي ميوا سڀ جا وڻن ۽ ٻوٽا سڀ جا زمين ۽ اچي، چڙهي تي زمين ٽڊي جيئن ته وڌار، تي رب ۽ ڪٺي، ڏانهن آسمان لئي پنهنجي موسيٰ ۽ هئا. ويا ڇڏي اولهه جيڪي وئي، کائي هوا واري ڏکڻ ٿيندي صبح وهائي. هوا کان ڏکڻ تي زمين رات سڄي ۽ ڏينهن سڄي سڀني جي مصر اها ۽ آيو، ڪٿي تي زمين جي مصر سڄي ڪي ان هن ۽ آئي. ڪٿي ٽڊيون ان ۽ هئي، آئي نه به ڪڏهن ٽڊي اهڙي اڳ کان ان ويهي. اچي ۾ مقدار گهڻي تمام تي حدن ويو کائي ۽ زمين، وئي ٿي تباهه ۽ ڏسڻ، جو زمين ويو ڍڪيو ۽ ايندي. نه اهڙي به پوءِ کان

به ڪجهه بچيو نه هو، بچيو کان ٿڌ جيڪو ميوو، سڀ جو وڻن ۽ ٻوٽو، سڀ جو زمين ۾. زمين سڄي جي مصر ۾، ٻوٽن سڀني جي ميدان نه ۽ ۾، وڻن سائو

توهان رب آهي ڪيو گناهه مون چئي، لاءِ، سڌڻ کي هارون ۽ موسيٰ ڪئي جلدي فرعون قبول به هاڻي کي گناهه منهنجي ڪري تنهن خلاف. جي توهان ۽ اڳيان، جي خدا جي ڇڏي. هٽائي کان مون کي موت هن ۽ ڪريو، دعا ڏانهن خدا مالڪ پنهنجي ۽ ڪريو، بدلائي، واڌ زوردار کان سمند رب ۽ ڪئي. دعا ڏانهن خدا ۽ نڪتو، ٻاهر کان فرعون موسيٰ به هڪ ۾ زمين جي مصر سڄي ۽ ڇڏيو، اڇلائي ۾ سمند ڳاڙهي کي ان ۽ ڪنيو، کي ٽڊي ۽ نه کي پتن جي اسرائيل هن ۽ ڪيو، سخت کي دل جي فرعون خداوند پر بچي. نه ٽڊي اونداهي تي زمين جي مصر ۽ وڏا، ڏانهن آسمان هٿ پنهنجو چيو، کي موسيٰ رب موڪليو. ڏانهن آسمان هٿ پنهنجو موسيٰ سگهجي. ڪري لمس کي جنهن اونداهي اهڙي ڇانئجي، ڪنهن ۽ رهيو. ڏينهن تي تي زمين جي مصر سڄي طوفان ۽ اونداهي اونداهي، ۽ وڌايو، پر اُٿيو، نه ڏينهن تي مان بستري پنهنجي به ڪو ۽ ڏٺو، نه ڏينهن تي کي ڀاءُ پنهنجي به فرعون ۽ هئا. رهندا اهي جتي ۾ هنڌن سڀني انهن هئي روشني لاءِ پتن سڀني جي اسرائيل ڀورن ۽ رين پر ڪريو، عبادت جي خدا رب پنهنجي هلو، چيو، سڌي کي هارون ۽ موسيٰ اسان به تون پر چيو، موسيٰ ڏيو. ويڃڻ گڏ سان توهان سامان جو توهان ۽ ڏيو، ڇڏي کي ۽ ڪنداسين. لاءِ خدا رب پنهنجي اسين جيڪي ڏيندين، قربانيون ۽ قربانيون سڙيل کي انهن ته ڇو ڇڏينداسين، نه به ڪر هڪ مان انهن اسين ۽ ويندا، گڏ سان اسان ڀور جا اسان اسان ته ڄاڻون ٿا اسين پر لاءِ، ڪرڻ خدمت جي خدا رب پنهنجي وٽنداسين اسين مان رب پر پهچون. اتي اسين جيستائين ڪنداسين، خدمت ڪهڙي جي خدا رب پنهنجي کان مون ٿو، چوي فرعون ۽ چاهيو. نه موڪلڻ کين هن ۽ ڪيو، سخت کي دل جي فرعون جنهن ڪرين، اضافو جو ڏسڻ منهن منهنجو اڃا ته رهجانءِ خبردار لاءِ پاڻ وڃ، هليو مان آهي، چيو توهان ٿو، چوي موسيٰ ويندين. مري اچين، نظر کي مون تون به ڏينهن

11

هو پوءِ کان ان ۽ آئيندس، تي مصر ۽ فرعون مان تڪ هڪ اڃا چيو، کي موسيٰ رب ته موڪليندو، گڏ سان سڀني کي توهان هو جڏهن ڇڏيندو، موڪلي کان هتان کي توهان تي طور گجھي ۾ ڪنن جي ماڻهن ڪري تنهن ڇڏيندو. ڪڍي سان زور کي توهان هو ڪپڙا ۽ برتن جا سونهن ۽ برتن جا چانديءَ کان پاڙيسري پنهنجي کي هڪ هر ۽ ڳالهايو، ڪيو، استعمال کي انهن ۽ ڏنو، فضل اڳيان جي مصرين کي ماڻهن پنهنجي رب ڏيو. گهرڻ تمام اڳيان جي خادمن سندس ۽ اڳيان، جي فرعون ۽ اڳيان، جي مصرين موسيٰ ماڻهو ۽ ۾ وچ جي مصر مان ويجهو جي رات ات ٿو: فرمائي اهو رب چيو، موسيٰ ۽ ٿيو. عظيم گهڻو ڄاول پهرين جي فرعون ۾، زمين جي مصر ڄاول پهريون هر ويندو مري ۽ ٽيندس. داخل هر ۽ تائين، ڄاول پهرين جي نوڪرائي وٽ چڪي ۽ آهي، ويٺو تي تخت جيڪو کان، جيڪو ٿيندو، روئڻ وڏو هڪ ۾ زمين سڄي جي مصر ۽ تائين. ڄاول پهرين جي جانور ۾ پتن سڀني جي اسرائيل ۽ ٿيندو. نه به ڪڏهن وري اهڙو ۽ آهي، ٿيو نه به ڪڏهن اهڙو رب ته ڄاڻين تون ته تائين، جانور وٺي کان انسان ڪرندو، نه سان زبان پنهنجي ڪتو ڪو هيٺ وٽ مون نوڪر تنهنجا سڀ اهي ۽ ڪندو. فرق ڪيترو ۾ وچ جي اسرائيل ۽ مصرين تون جي جن ماڻهو، سڀ تنهنجا ۽ نڪر، ٻاهر تون چئيندا، ڪندا، سجدو کي مون ۽ ايندا، سان ڪاوڙ کان فرعون موسيٰ پر نڪرندس. ٻاهر آئون پوءِ، کان شين انهن ۽ ڪين، اڳواڻي پنهنجا آئون جيئن ته ٻڌندو، نه ڳالهه جي توهان فرعون چيو، کي موسيٰ رب نڪتو. ٻاهر ۾ زمين جي مصر هارون ۽ موسيٰ ڪريان. گهڻا ۾ ملڪ جي مصر عجائب ۽ نشانيون سخت کي دل جي فرعون رب پر ڪيا، عجائب ۽ نشانيون سڀ اهي اڳيان جي فرعون

ٻڌو. نه لاءِ موڪلڻ مان زمين جي مصر کي پتن جي اسرائيل هن ۽ ڪيو،

12

جو مهينن لاءِ توهان واقعي مهينو هي چيو، ۾ زمين جي مصر کي هارون ۽ موسيٰ رب سڄي جي پتن جي اسرائيل آهي. پهريون ۾ مهينن جي سال لاءِ توهان اهو آهي، شروعات جي ڏاڏن پنهنجي هڪ هر تي، ڏينهن ڏهين جي مهيني هن چئي، ڳالهايو، سان جماعت ۾ گهر پر جيڪڏهن وٺي. ري هڪ لاءِ گهر پنهنجي هڪ هر وٺي، ري هڪ مطابق جي گهرن ويجهي پنهنجي گڏ سان پنهنجي هو ته هجن، نه ڪافي لاءِ ري جو ائين هجن، ٿورا ۾ ري سو آهي ڪافي جيڪو ڪيس هڪ هر مطابق، تعداد جي جانن وٺندو، ڪي پاڙيسري وٺندو. مان پيڙن ۽ ٻجن جي بڪرين هوندو، لاءِ توهان جو سال نر، مڪمل، ري ويندو. ڳڻيو جي پتن جي اسرائيل ۽ تائين، چوڏهين جي مهيني هن ويندو رکيل لاءِ توهان اهو ۽ ٻن آڻ وٺندا، مان رت آهي آڻ ڪندو. ذبح وقت جي شام کي ان ميڙ جو جماعت سموري انهن آهي ۾ جن ۾ گهرن انهن رکندا، تي پتي مٿين جي دروازي ۽ تي چوڪن جي دروازن ٻوٽين ڪڙوي ماني خمير بي ۽ کائيندا، ڀنيل تي باهه ۾ رات هن گوشت هو ۽ کائيندا. ڪي مٿو ڀنيل، ۾ باهه پر ابليل، ۾ پاڻيءَ ئي نه ۽ کائو، نه ڪچو مان انهن توهان کائيندا. سان هڏي جي ان توهان ۽ ڇڏيندو، نه به ڪجهه تائين صبح مان ان توهان سان. انتڙين ۽ پيرن ساڙي ۾ باهه کي انهن رهن، ٻجي تائين صبح مان ان شيون جيڪي پر ٿورڙيندو، نه جا توهان ۽ هجن، ڳنڍيل ڪمرون جون توهان کائو، ڪي ان توهان طرح اهڙيءَ ڇڏيندو. اهو کائو، سان جلدي کي ان توهان ۽ هجن، لنيون ۾ هڻن جا توهان ۽ هجن، جوتا ۾ پيرن پهريون هر ماريندس مان ۽ ۾، رات هن ۾ مصر زمين لنگهندس مان ۽ آهي. فسح لاءِ رب مان ۾ ديوتائن سڀني جي مصرين ۽ تائين، جانور وٺي کان انسان ۾ مصر زمين کي ڄاڻو

اتي توهان ۾ جن تي، گهرن انهن ٿيندو نشاني لاءِ توهان رت ۽ رب. مان ڪندس، انتقام ٿيندي، نه آفت جي تباهي ۾ توهان ۽ ڏسندس، ڪي توهان ۽ ڏسندس، رت مان ۽ آهيو، ڪندس. مارڻ ۾ زمين جي مصر مان جڏهن

توهان ملهائيندؤ طور ملهه لاءِ رب کي ان توهان ۽ ٿيندو، يادگار لاءِ توهان ڏينهن هي ۽ خمير بي تائين ڏينهن ست ملهائيندؤ. ڪي ان توهان قانون، جو هميشه ۾، نسلن سڀني جي اها ڪائي، خمير به جيڪو هٿايو، خمير مان گهرن پنهنجي کان، ڏينهن پهرين پر ڪاڻو، ماني ڏينهن پهريون ۽ تائين. ڏينهن ستين کان ڏينهن پهرين وڃي، ڪٿي مان اسرائيل روح به ڪو ۾ انهن توهان هوندو، سڏيل مقدس لاءِ توهان ڏينهن ستون ۽ ويندو، سڏيو مقدس لاءِ توهان ئي اهو فقط ويندو، ڪيو لاءِ جان هر جيڪو سواءِ ڪندؤ، نه ڪم وارو خدمت طاقت جي توهان آئون ۾ ڏينهن هن ته ڇو رکنداسو، ڪي حڪم هن توهان ۽ ويندو. ڪيو جو هميشه ۾ نسلن پنهنجي کي ڏينهن هن توهان ۽ آئيندس، ڪي مان زمين جي مصر کي توهان کان شام ڪندي، شروع کان ڏينهن چوڏهين جي مهيني پهرين بڻائيندا. قانون تائين ڏينهن ستن تائين. شام تائين، ڏينهن هڪ ۽ ويهين جي مهيني ڪاڻو، ماني بيخمير جي اسرائيل روح اها ڪائيندو، ماني خميري به جيڪو ملندو، نه ۾ گهرن جي توهان خمير ٿيل خمير هر وارو. ڄمڻ جو ٽرتي يا هجي پرديسي چاهي وڃندي، ڪٿي مان جماعت ڪاڻو. ماني خمير بي ۾ جاءِ واري رهائش هر جي توهان پر ڪاڻو، نه ماني

۽ وڃو چيو، ڪي انهن ۽ کي، بزرگن ڪائونسل سڀني جي پتن جي اسرائيل پر سڏيو موسيٰ گڏو هڪ توهان ڪريو. قربان کي پسح ۽ وٺو، ري لاءِ پاڻ مطابق جي خاندان پنهنجي جي دروازي آهي، ويجهو جي دروازي جيڪو ڏٺائي، ۾ رت کي ان ۽ وٺندا، جو جوتا ويجهو جي دروازي جيڪو مان رت ان لڳائيندا، تي چوڪن جي دروازي ٻنهي ۽ چوڪ رب آڻ ڪرندو. نه تائين صبح مان دروازي جي گهر پنهنجي هڪ هر مان توهان پر آهي،

جي دروازي ٻنهي آءِ تي، چوڪت جي دروازي ڏسندو رت آءِ لاءِ، مارڻ کي مصرين لنگهندو ٿيڻ داخل ۾ گهرن جي توهان کي ڪندڙ تباهه آءِ لنگهندو، کان دروازي رب آءِ تي، چوڪتن تائين هميشه لاءِ پتن پنهنجي ۽ لاءِ پنهنجي کي حڪم هن ۽ ڏيندو. نه اجازت جي مارڻ ۽ هن جيئن ڏيندو کي توهان رب جيڪا ٿيو داخل ۾ زمين ان توهان جيڪڏهن رکو. سنڀاري کان توهان پت جا توهان جيڪڏهن ٿيندو ائين ۽ سنڀاليو. کي خدمت هن ته ڳالهايو، لاءِ رب قرباني جي فسخ هي چوندا، کي انهن توهان ۽ آهي؟ عبادت ڪهڙي هيءُ ڇڏندا، کي مصرين هن جڏهن يڪيو، ۾ مصر کي گهرن جي پتن جي اسرائيل هن جيئن آهي، هليا ٻار جا اسرائيل ۽ ڪئي. عبادت جهڪي ماڻهن ۽ بچايو. کي گهرن جي اسان پر ماريو، ڪيو. هنن ئي تيئن هو، ڏنو حڪم کي هارون ۽ موسيٰ مالڪ جيئن ڪيائون، ۽ ويا

فرعون ماريو، کي ڄاول پهريون هر ۾ زمين جي مصر رب وقت، جي رات اڌ ته ٿيو ائين ڄاول پهريون جي عورت قيدي تائين هو، ويٺل تي تخت جيڪو کان ڄاول پهريون جي ۽ اٿيو، جو رات فرعون ۽ تائين. ڄاول پهريون جي جانورن سڀني ۽ هئي، ۾ ڪڏ جيڪا به ڪو ته ڇو ٿيو، روئڻ وڏو ۾ زمين جي مصر سڄي ۽ مصري، سڀ ۽ خدمتگار، سندس ۽ سڏيو، جو رات کي هارون ۽ موسيٰ فرعون ۽ هجي. نه مثل ڪو ۾ جنهن هو نه گهر اهڙو ۽ هلو پت، جا اسرائيل بني ۽ توهان، ۽ وڃو، نڪري مان قوم منهنجي ۽ اٿو، چيو، کين ڪٿي ڀور ۽ بڪريون پنهنجون ۽ ٿا. ڇو توهان جيئن ڪريو، عبادت جي خدا رب پنهنجي ڪيڻ مان زمين سان جوش وڌي کي ماڻهن مصري ۽ ڏيو. برڪت به کي مون ۽ وڃو، وٺي پنهنجو ماڻهن آهيون. رهيا مري سڀ اسين چيو، انهن ته ڇاڪاڻ هئا، رهيا وجهي دٻاءُ لاءِ پنهنجن ويڙهي ۾ ڪپڙن پنهنجن اٽو گونڌيل پنهنجو ۽ اڳ، کان ٿيڻ خمير ورتو، ڪٿي اٽو هنن ۽ هو، ڏنو حڪم کين موسيٰ جيئن ڪيو ائين پتن جي اسرائيل پر ڪنيو. تي ڪلهن مصرين کي ماڻهن پنهنجي رب ۽ گهريا. ڪپڙا ۽ برتن جا سونهن ۽ جا چانديءَ کان مصرين لٿيو. کي مصرين هنن ۽ ڏنو، قرض کين هنن ۽ ڏنو، فضل اڳيان جي

سامان مرد، پيادل هزار سؤ چهه ٿيا، روانا ڏانهن سُڪوٽ کان رعمسيس پٽ جا اسرائيل ۽ ڀور. گهڻا تمام ۽ ڀور، ۽ ريون، ۽ ويو، مٿي گڏ سان انهن ميڙ مليل وڏو هڪ ۽ سواءِ. کان اهو ته ڇو ماڻيون، جون خمير بي هو، ڪڍيو مان مصر انهن جيڪو پڇايو اٿو اهو انهن سگهيا نه رهي اهي ۽ هو، ڇڏيو ڪڍي ڪي انهن مصرين ته ڇاڪاڻ هو، ويو ڪيو نه خمير رهائش، جي پتن جي اسرائيل پر هو. ڪيو تيار رستو لاءِ سفر پنهنجي انهن ئي نه ۽ هئا، ائين ۽ هئي. سال ٽيهه سؤ چار ڪئي، ۾ زمين جي ڪنعا ۽ ۾ زمين جي مصر هنن جيڪا رات مان زمين جي مصر طاقت سموري جي خداوند پوءِ، کان سالن ٽيهن سؤ چار ته ٿيو رات اها مان، مصر زمين اٿي ڪڍي ڪي انهن جيئن ته لاءِ، خداوند آهي حفاظت نڪتي. جو نسلن جي انهن هجي لاءِ جي اسرائيل پتن سڀني جيئن ته لاءِ، خداوند آهي حفاظت اها نه مان ان پرڏيهي به ڪو آهي، قانون جو پاسخا هي چيو، ڪي هارون ۽ موسيٰ رب تائين. هو پوءِ ۽ ڪندين، ختنو ڪي ٻانهن ڪيل خريد سان چانديءَ يا ڪي نوڪرن سڀني ۽ ڪائي، توهان ۽ ويندو، ڪاڻو ۾ گهر هڪ ڪائيندو. نه مان ان مزدور يا پرڏيهي ڪائيندو. مان ان جماعت سڀ ٿوڙيندو. نه ڪي هڏي جي ان توهان ۽ ڪيندو، نه ٻاهر مان گهر ڪي گوشت پسح لاءِ رب ته اچي وٽ توهان اجنبي ڪو جيڪڏهن ڪندي. ڪي ان پتن جي اسرائيل هو ۽ ويندو، لاءِ ڪرڻ ڪي ان هو پوءِ ۽ ڪيو، ختنو جو نر هر سندس ته چاهي، ڪرڻ قانون هڪ ڪائيندو. نه مان ان ٿيل ختنو غير به ڪو پر ٿيندو، وانگر ڄاتي جي ڌرتيءَ ڪيو ائين پتن جي اسرائيل ۽ آهي. آيو ۾ توهان جيڪو لاءِ اجنبي اُن ۽ لاءِ، ڏيهي ٿيندو ان ته ٿيو ائين ۽ ڪيو. انهن ئي ائين هو، ڏنو حڪم لاءِ انهن ڪي هارون ۽ موسيٰ رب جيئن ڇڏيو. ڪڍي سان طاقت جي انهن مان زمين جي مصر ڪي پتن جي اسرائيل رب ۾، ڏينهن

13

ڪُڪ هر جيڪو ڄاول، پهريون هر ۾ پتن جي اسرائيل چوندي، چيو، ڪي موسى رب پر ماڻهن موسى آهي. منهنجو اهو ڪر، پاڪ لاءِ مون تائين، جانور وٺي کان انسان ٿو، ڪولي گهر جي غلاميءَ مان، زمين جي مصر توهان ۾ جنهن ڪريو، ياد ڪي ڏينهن هن چيو، ڪي خمير ۽ آندو، ٻاهر ڪڍي سان هٿ طاقتور کان هتان ڪي توهان رب ته ڇو نڪتا، ٻاهر مان ۽ آهيو. رهيا نڪري ٻاهر ۾ مهيني جي نوجوانن توهان ۾ ڏينهن جي اڃ ويندو. ڪائي نه يېوسين، جوين، آمورين، حثين، ڪنعانين، توڪي خدا تنهنجو رب جڏهن ٿيندو ائين ڪنڀائين ڪي ڏاڏن ابن تنهنجي هن قسم جي جنهن آئيندو، ۾ زمين جي ڦرڙين ۽ گرگاشين ڪندين. ۾ مهيني هن خدمت هيءَ تون ته ڏيندو، زمين وهندڙ سان ماڪي ۽ ڪير توڪي ته ماني خمير بي آهي. عيد جي خداوند ڏينهن ستين پر کائو، ماني بيخمير توهان ڏينهن ڇهه توهان خمير ڪي توهان هوندو نه ۽ ماني، خميري ڪي توهان ويندو ڏٺو نه ڏينهن، ست کائو رب ڪري ان چوندي، ڪندين، اعلان ۾ ڏينهن ان ڪي پت پنهنجي تون ۽ ۾. حدن سڀني جي نشاني توڪي ٿيندو ۽ هوس. رهيو نڪري مان مصر مان جڏهن ڪيو، اهو لاءِ مون خدا ۾ وات تنهنجي قانون جو خداوند جيئن ته اڳيان، اکين تنهنجي يادگار ۽ تي، هٿ تنهنجي قانون هن ۽ آندو. ٻاهر ڪڍي کان مصر توڪي خدا خداوند سان هٿ طاقتور ته ڇو ٿئي، سنڀاليو. تائين ڏينهن کان ڏينهن مطابق، موسمن ۽ وقتن ڪي

هن جيئن آئيندو، ۾ ڌرتي جي ڪنعانين خدا تنهنجو رب توڪي جڏهن ٿيندو ائين ۽ ڌار ڪي واري ڪولڻ رحم هر تون ۽ ڏيندو. توڪي اها ۽ ڪنيو، قسم ڪي ڏاڏن ابن تنهنجي تو به جيترا ۾، پورن تنهنجي يا مان رين ڪي واري ڪولڻ رحم هر لاءِ، رب ڪي نر ڪندين، سان رڍ تون ڪي واري ڪولڻ ڪُڪ جي گدي هر ڪندين. پاڪ لاءِ رب ڪي نر انهن ٿين، ڪي پهريون هر مان پتن تنهنجي وٺيندين، واپس ڪي ان ته مٿائين نه جيڪڏهن پر مٿائيندين، ڀڄي، پوءِ کان هنن توکان پت تنهنجو پر جيڪڏهن وٺيندين. واپس تون ڪي انسان ڄاول جي مصر ڪي اسان رب ۾ هٿ طاقتور ته چوندين، ڪيس تون ۽ آهي؟ ڇا هي چئيندي،

کان موڪلڻ کي اسان فرعون جڏهن آندو. ٻاهر ڪڍي مان گهر جي غلامي مان، زمين پهرين جي ماڻهن ڇڏيو، ماري کي ڄاول پهريون هر ۾ زمين جي مصر هن ته ڪيو، انڪار رب نر وارو ڪولڻ رحم هر مان سبب انهيءَ تائين. ڄاول پهرين جي ڀورن وٺي کان ڄاول اهو ۽ وٺندس. واپس کي ڄاول پهرين هر جي پٽن پنهنجي ۽ ٿو، ڪريان قرباني لاءِ مالڪ ته ڇو لڙڪندڙ، اڻ اڳيان جي اکين تنهنجي ۽ ٿيندو، نشاني هڪ تي هٿ تنهنجي آندو. ٻاهر ڪڍي مان مصر سان هٿ طاقتور توکي

نه رستي جي زمين جي فلسطين کي انهن خدا تڏهن موڪليو، کي ماڻهن فرعون جيئن ڏسي جنگ ماڻهو ڪڏهن نه چيو، خدا ته ڇاڪاڻ هو، ويجهو اهو ته ڇو ڪئي، هدايت رستي واري وڃڻ ڏانهن ريگستان کي ماڻهن خدا ۽ وڃن. موٽي ڏانهن مصر ۽ ٿين، پشيمان مٿي مان زمين جي مصر پٽ جا اسرائيل ۾ نسل پنجين ۽ ڏانهن، سمنڊ ڳاڙهي گهيري، تان قسم کي پٽن جي اسرائيل هن ته ڇاڪاڻ ويو، ڪٿي سان پاڻ هڏا جا يوسف موسيٰ ۽ آيا. پاڻ کان هتان هڏا منهنجا توهان ۽ ڪندو، زيارت جي توهان ضرور رب ته، هو چيو ڪٿرائي وڃندو. ڪٿي سان

خدا پر لڳايا. خيما ڀرسان جي ريگستان ۾ ايٿام ڪڍي، مان سُڪوت پٽن جي اسرائيل پر رات ۽ لاءِ، ڏيکارڻ رستو کي انهن ۾، ٽنپ جي ڪڪر ۾ ڏينهن هو، ڪندو اڳواڻي جي انهن ۾، رات ستون جو باهه ۽ ۾، ڏينهن ستون جو ڪڪر پر ٿيو ختم نه ۾. ٽنپ جي باهه ۾ اڳيان. جي ماڻهن سڀني

خيمه اهي موٽي واپس ۽ ڳالهائون، ڪي پٽن جي اسرائيل چئي: ڳالهائون، سان موسيٰ رب ۽ جي انهن سامهون، جي صفون بل ۾، وڃ جي سمنڊ ۽ مگدول سامهون، جي آبادي لڳائين بني اهي چوندو، ڪي ماڻهن پنهنجي فرعون آءِ لڳائيندين. خيمه تي سمنڊ تون اڳيان پر مان آهي. ڇڏيو ڪري بند ڪي انهن بيابان ته ڇو آهن، رهيا پٽڪي ۾ زمين هن اسرائيل ۽ ۾ فرعون مان ۽ ڪندو، تعاقب پٺيان جي انهن هو ۽ ڪندس، سخت ڪي دل جي فرعون انهن ۽ آهيان، رب مان ته ڄاڻندا مصري سڀ ۽ ويندس، ڏني عزت ۾ فوج سڄي سندس ۽ فرعون ۽ آهن، ويا پڄي ماڻهو ته ويو ٻڌايو ڪي بادشاهه جي مصر اهو ۽ ڪيو. ائين اسرائيل جو ڪيو، ڇا اهو اسان چيو، هنن ۽ ويو، بدلجي تي ماڻهن دل جو خادمن سندس رتن پنهنجي پوءِ فرعون ڪن؟ نه خدمت جي اسان اهي ته ڇڏيو، موڪلي ڪي پٽن جي رت، چونڊيل سؤ ڇهه ڪٿي آءِ ويو. وٺي گڏ سان پاڻ ڪي ماڻهن سڀني پنهنجي ۽ جڙيو، ڪي بادشاهه جي مصر رب ۽ تي. سڀني آفيسر وارا درجي ٿيون آءِ گهوڙا، سڀ جا مصرين آءِ تعاقب پٺيان جي پٽن جي اسرائيل ۽ ڪيو، سخت ڪي دل جي خادمن سندس ۽ فرعون انهن ۽ ڪيو، تعاقب جو انهن مصرين ۽ ويا. نڪري سان هٿ بلند پٽ جا اسرائيل پر ڪيو، سندس ۽ سوار، ۽ رٿا، ۽ گهوڙا سڀ جا فرعون ۽ مليا، لڳايل خيمه پرسان جي سمنڊ ڪي ۽ هو، رهيو اچي ويجهو فرعون ۽ هو. سامهون جي صفون بل سامهون، جي آبادي لشڪر تمام اهي ۽ هو، لڳايو خيمه پٺيان جي انهن مصري ته ڏٺائون ۽ ڏٺو مٿي پٽن جي اسرائيل مصر ڇا چيو، ڪي موسيٰ هنن ۽ پيا. روئي ڏانهن رب پٽن جي اسرائيل پر ويا، ڊڄي گهڻو هي آهين؟ آيو ڪڍي لاءِ مارڻ ۾ ريگستان ڪي اسان تون جو هيون، نه قبرون ۾ زمين جي هو، نه لفظ اهو هي ڇا ڪري؟ ڪڍي مان مصر ڪي اسان آهي، ڪيو ڇا سان اسان تو مصرين اسان جيئن ته ڏيو، ڇڏي ڪي اسان ته هو، چيو ۾ مصر ڪي توهان اسان جيڪو ريگستان هن يا آهي، بهتر ڪرڻ خدمت جي مصرين لاءِ اسان ته ڇو ڪريون؟ خدمت جي کان. مرڻ ۾

لاءِ اسان اڄ هو جيڪا ڏسو، نجات جي رب ۽ بيٺو رڪو، حوصلو چيو، ڪي ماڻهن موسيٰ وري لاءِ هميشه ڪي انهن توهان آهي، ڏٺو ڪي مصرين اڄ توهان سان طريقي جنهن ڪندو. چيو، ڪي موسيٰ رب رهندو. خاموش توهان ۽ لڙندو، لاءِ توهان رب ڏسندو. نه به ڪڏهن تون ۽ وٽن. اڳتي ته چئو ڪي پٽن جي اسرائيل آهين؟ رهيو پڪاري لاءِ ڇا ڪي مون تون سمنڊ پٽ جا اسرائيل ۽ ورهايو، ڪي ان ۽ وڌار، تي سمنڊ هٿ پنهنجو ۽ ڪڻ، لٽ پنهنجي ڪي دل جي مصرين سڀني ۽ فرعون مان ڏس، ۽ ڏيو. اچڻ تي زمين سڪل ۾ وڃ جي لشڪر سڄي سندس ۽ ۾، فرعون مان ۽ ٿيندا، داخل پٺيان جي انهن آهي ۽ ڪندس، سخت آهيان، رب مان ته ڄاڻندا مصري سڀ ۽ ويندس. ڏني عزت ۾ گهوڙن سندس ۽ ۾، رٿن ۽ ۾، فرشتي، جي خدا پر ٿيندي. ۾ گهوڙن ۽ رٿن سندس ۽ ۾، فرعون عزت منهنجي جڏهن پويان جي انهن ۽ ويو هتي هو، رهيو هلي اڳيان جي ڪئمپ جي پٽن جي اسرائيل جيڪو بيٺو. اچي پويان جي انهن ۽ ويو، هتي کان منهن جي انهن به ڪڪر جو بادل ۽ ويو، هليو ۽ بيٺو، ۽ ٿيو داخل ۾ وڃ جي خيمي جي اسرائيل ۽ ۾ وڃ جي خيمي جي مصرين آهو ۽ پوءِ ملايو. نه سان ٻئي هڪ رات سڄي هنن ۽ وئي، گذري رات ۽ ٿي، اونداهي ۽ اونداهي رات سڄي ۾ هوا تيز واري ڏکڻ ڪي سمنڊ رب ۽ ڪيو، ڊگهو تي سمنڊ هٿ پنهنجو موسيٰ سمنڊ پٽ جا اسرائيل ۽ ويو. ورهايو پاڻي ۽ بڻايو، زمين سڪل ڪي سمنڊ ۽ هلايو، واپس پاسي کاٻي ۽ پٽ کان پاسي ساڄي پاڻي جو ان ۽ ٿيا، داخل تي زمين خشڪ ۾ وڃ جي هو. پٽ کان

سوار، ۽ رٿ، ۽ گهوڙو، هر جو فرعون ۽ ٿيا، داخل پٺيان جي انهن ۽ ڪيو، تعاقب مصرين ۽ جي ڪڪر ۽ باهه تي خيمي جي مصرين رب ۽ ۾، پهري جي صبح پر ٿيو ۾. وڃ جي سمنڊ ۽ ڪيا، بند محور جا رٿن جي انهن هن ۽ اڇلايو. ڪي خيمي جي مصرين ۽ ڏٺو، ۾ ستون رب ته ڇو پڇون، کان اڳيان جي اسرائيل ته اچو چيو، مصرين ۽ آندو، سان زور ڪي انهن پاڻي ۽ وڌار، تي سمنڊ هٿ پنهنجو چيو، ڪي موسيٰ رب ٿو. وڙهي خلاف مصرين لاءِ انهن

سمنڊ هٿ پنهنجو موسي سميت. سوارن ۽ رٿن جي انهن ڍڪي، ڪي مصرين ۽ اچي، واپس ويا، ڀڄي هيٺان پاڻيءَ مصري ۾ موٽيو، ڏانهن زمين وقت جي ڏينهن پاڻي ۽ چڪايو، تي ڪي سوارن ۽ رٿن پاڻي موٽيل پوئتي گهرڻ جهليو. ۾ وڃ جي سمنڊ ڪي مصرين رب ۽ ٿيا داخل ۾ سمنڊ پٺيان جي انهن جيڪي ڪي، طاقت سموري جي فرعون ۽ ڇڏيو، ڍڪي هليا تان زمين خشڪ ۾ وڃ جي سمنڊ پٽ جا اسرائيل ۾ بچيو. نه به هڪ مان انهن ۽ هئا، ان ڪي اسرائيل رب ۽ هئي. پٽ کان پاسي ڪاٻي ۽ پٽ کان پاسي ساڄي لاءِ کين پاڻي ۽ ويا، مٿل تي ڪناري جي سمنڊ ڪي مصرين اسرائيل ۽ بچايو، مان هٿ جي مصرين ۾ ڏينهن ۽ ويا، ڊڄي کان رب ماڻهو ۽ ڪيو، تي مصرين رب جيڪو ڏٺو، هٿ وڌو اهو اسرائيل ڏٺو. مڃيو. تي موسيٰ خدمتگار سندس ۽ تي خدا

15

جي مالڪ اسين اچو چيائون، ۽ ڳايو، لاءِ خدا گيت هي پٽن جي اسرائيل ۽ موسيٰ پوءِ ڪي سوار ۽ گهوڙي آهي، ڪئي ظاهر شان پنهنجي سان شان هن ته ڇو ڪريون، ساراهه آهي، خدا منهنجو هي ۾، نجات لاءِ مون ٿيو محافظ ۽ مددگار آهي. ڇڏيو اڇلائي ۾ سمنڊ جنگيون رب کيس. ڪندس بلند مان ۽ خدا، جو پيءُ منهنجي کيس، ساراهيندس مان ۽ اڇلايو، ۾ سمنڊ کيس لشڪر سندس ۽ رٿ جا فرعون آهي. نالو سندس رب آهي، ٽوڙيندڙ اونھائي اهي ڇڏيو، ڍڪي ڪي انهن سمنڊ ويا. نگليا ۾ سمنڊ ڳاڙهي آفيسر ۽ سوار چونڊيل تنهنجو آهي، ويو ڏٺو جلال ۾ طاقت مالڪ، اي هٿ، ساڄو تنهنجو پٽر. جيئن ويا ٻڌي ۾ سان گهٽائيءَ جي شان جي توهان ۽ آهي. ڇڏيو ٽوڙي ڪي دشمن مالڪ، اي هٿ، ساڄو ڀس ڪي انهن جنهن موڪليو غضب پنهنجو توهان ڇڏيو، ٽوڙي ڪي دشمن پنهنجن توهان وانگر ديوار پاڻي ويو، ورهجي پاڻي ڪري جي روح جي غضب تنهنجي ۽ ويو. کائي وانگر

ڦٽ پڪڙيندس، ڪري تعاقب چيو، دشمن ويون. جمي مڇون ۾ وڃ جي سمنڊ ويو، جمي حڪومت هٿ منهنجو ماريئندس، سان تلوار پنهنجي پريندس، روح پنهنجو ورهائيندس، پاڻيءَ طاقتور وانگر سسي اهي ڇڏيو، يڪي کين سمنڊ موڪليو، روح پنهنجو تو ڪندو. مقدس جهڙو؟ توهان آهي ڪير؟ ديوتائن جهڙو توهان آهي ڪير مالڪ، اي ويا. ٻڌي ۾ ڪين زمين وڌايو، هٿ ساڄو پنهنجو توهان ڪندڙ. عجائب عجيب، ۾ رايا ڏنل، عزت ۾ تو کي جنهن ڪئي، رهنمائي کي قوم هن پنهنجي سان انصاف پنهنجي تو ڇڏيو. نگلي آهي ۽ ٻڌو، قومن ڏني. تسلي ۾ جاءِ پاڪ پنهنجي سان طاقت پنهنجي تو ڏني، نجات ۽ ڪيائون، جلدي اڳواڻ جا اڏوم پوءِ ڪنيا. دردن کي رهاڪن جي فلسطين ٿيا، ڪاوڙيل ۽ ٿڌ تي انهن ويا. ڳري سڀ رهندڙ ۾ ڪنعان ويئي، وٺي لرزش کين حڪمران، جا موآب لنگهي ماڻهو تنهنجا جيستائين وڃن، ٿي پٿر اهي ۾ عظمت جي ٻانهه تنهنجي پوي، خوف آڻي اندر ڪيو. حاصل تو کي جن وڃن، لنگهي هي ماڻهو تنهنجا جيستائين رب، اي وڃن، تو جيڪا ۾، جاءِ جي رهڻ ڪيل تيار پنهنجي ۾، جبل جي وراثت پنهنجي کي انهن لڳايو تي دور رب ڪئي. تيار هٿن تنهنجي جيڪا مالڪ، اي جاءِ، مقدس مالڪ، اي ڪئي، تيار سان سوارن ۽ رٿن گهوڙو جو فرعون ته ڇو تائين. اڃا ۽ تي، دور ۽ ٿو، ڪري حڪمراني وڃ جي سمنڊ پٽ جا اسرائيل پر آندو، پاڻي جو سمنڊ تي انهن رب ۽ ٿيو، داخل ۾ سمنڊ گڏ ويا. ذريعي زمين خشڪ ۾

هن عورتون سڀ ۽ ڪٿي، ڍول ۾ هٿ پنهنجي هئي، پيڻ جي هارون جيڪا نبيهه، مريم پر ڳايون اسان چئي، ڪيو، شروع مريم مان انهن پر نڪتيون. سان رقصن ۽ ڍولن پٺيان جي ۾ سمنڊ هن سوار ۽ گهوڙو آهي؛ ويو ڪيو شاندار هو ته ڇو تي، طور شاندار لاءِ، خداوند جي شور کين ۽ ڇڏيو، ڪڍي کان سمنڊ ڳاڙهي کي پٽن جي اسرائيل موسيٰ اڇلايو. اهي مليو. نه پاڻي لاءِ پيئڻ کين ۽ هليا، ڏينهن تي ۾ ريگستان اهي ۽ آيو، وٺي ۾ ريگستان ان هن ڪري ان هو، ڪاوڙو اهو ته ڇاڪاڻ سگهيا، نه پيئي مان مڙهه اهي پر آيا، ۾ مڙهه

ڇا اسان هئا، رهيا ڇڻي ڪيو، گوڙ تي موسيٰ ماڻهن ۽ رکيو. ڪاوڙائي نالو جو جڳهه ۾ پاڻيءَ کي ان ۽ ڏيکاريو، ڪاٺ کيس رب ۽ ڇڏيو، روئي ڏانهن رب موسيٰ پيئنداسين؟ ڇيائين، ۽ آزمايو. کيس اتي ۽ ڏنا، فيصلا ۽ قانون کيس اتي ويو. ڪيو منو پاڻي ۽ اڇلايو، ڪندين شيون اهي ۽ ڪي، آواز جي خدا پنهنجي رب ٻڌندين تون سان ٻڌڻ جيڪڏهن جي هن ۽ ڏيندين، ڪن ڏانهن حڪمن جي هن ۽ آهن، خوشگوار اڳيان جي هن جيڪي تي تو آندو، تي مصرين مون جيڪي ڪي، بيمارين سڀني ته سڀاليندين، ڪي قانونن سڀني ۾ ايليم اهي ۽ آهي. ڏيندڙ شفا کي تو جيڪو خدا تنهنجو رب آهيان مان ته ڇو آندس، نه جي پاڻيءَ اتي اهي ۽ هئا، وڻ ستر جا ڪجيءَ ۽ هئا، چشما جا پاڻيءَ ٻارهن اتي ۽ آيا، لڳايا. خيما ڀرسان

16

آئي، ۾ ريگستان سين جماعت سڀ جي پتن جي اسرائيل ۽ ٿيا، روانا کان ايليم هنن جي مصر اهي جڏهن ۾، مهيني ٻئي ڏينهن، پندرهن ۽ آهي. ۾ وڃ جي سينا ۽ ايليم جيڪو ۽ ڪيو. گوڙ تي هارون ۽ موسيٰ جي اسرائيل بني جماعت سڄي هئا، ويا نڪري مان زمين ماريل هٿان جي مالڪ ۾ زمين جي مصر اسين ڪاش چيو، ڪي انهن پتن جي اسرائيل ماني ڀرپيٽ ۽ هئاسين، رهندا ويهي تي ٿانون جي گوشت اسين جڏهن ها، هجون ويا مري جماعت سڄي هن آهي، آندو ڪڍي ۾ ريگستان هن کي اسان اوهان ته ڇو هئاسين، ڪاٺيندا روتيون مان آسمان لاءِ توهان مان ڏس، چيو، ڪي موسيٰ رب لاءِ. مارڻ ۾ ڌڪار ڪي ڪين مان جيئن ته ڪندا، گڏ ضرورت جي ڏينهن هر ۽ ويندا نڪري ماڻهو ۽ برساندينس، جيڪو ۽ ٿيندو، ائين ۾ ڏينهن ڇهين ۽ نه. يا هلندا تي قانون منهنجي اهي ڇا ته آزمايان گڏ روزانو اهي جيڪو ٿيندو ٻيڻو اهو ۽ ڪندا، تيار کي ان ايندا ڪڍي اندر اهي ڪجهه

جو شام ڏانهن، گڏجائي جي پٽن جي اسرائيل سڀني چيو هارون ۽ موسيٰ ۽ آهن. ڪندا جو رب توهان جو صبح ۽ آندو، ڪڍي مان زمين جي مصر کي توهان رب ته ڄاڻندا توهان جو آهيون، ڇا اسان پر ٻڌي. ڏانهن خدا شڪايت جي توهان هو جڏهن ڏسندو، جلال شام کي توهان رب جڏهن چيو، موسيٰ ۽ آهيو؟ ڪندا شڪايت خلاف جي اسان توهان ڪاوڙ جي توهان رب ته ڇو لاءِ، پرڻ پوري ماني جو صبح ۽ ٿو، ڏئي لاءِ کائڻ گوشت جو جي توهان ته ڇو آهيون؟ ڇا پر اسان ٿا، ڪاوڙيو خلاف جي اسان توهان جيڪا ٿو، ٻڌي آهي. خلاف جي رب پر آهي، نه خلاف جي اسان ڪاوڙ

اڳيان جي خدا ته ڇڻو کي جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل چيو، کي هارون موسيٰ سڄي جي پٽن جي اسرائيل هارون جڏهن آهي. ٻڌي ٻڙ ٻڙ جي توهان هن ته ڇو اچو، ۾ ڪڪر جلال جو رب ته ويا، موٽي ڏانهن ريگستان اهي ۽ هو، رهيو ڳالهائي سان جماعت کين آهي، ٻڌي گوڙ جي پٽن جي اسرائيل مون چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ ٿيو. ظاهر توهان ۽ ويندو، ڀريا سان ماني توهان جو صبح ۽ کائيندو، گوشت توهان جو شام ته ڇڻو، خيمه ۽ آئي، مٽي ماءُ ڪوئل ۽ شام، پر ٿيو آهيان. خدا جو توهان رب مان ته ڄاڻيندو ڏس، ۽ چوڌاري. جي گاهه خيمه وٺي ٿي بند اوس جڏهن ٿي صبح ڇڏيو. يڪي کي گاهه ان پر ڏسي جيان. برف تي زمين اچو، جيان ٻج جي ڌڻيءَ ٿلهو، تي منهن جي ريگستان ڇا اها ته هئا ڄاڻندا نه اهي ته ڇو آهي؟ ڇا هي چيو، کي ٻئي هڪ پٽن، جي اسرائيل کي هي آهي. ڏني لاءِ کائڻ کي توهان رب جيڪا آهي، روتي اها هي چيو، کين موسيٰ پر هئي، مطابق ضرورت پنهنجي هڪ هر ڪريو، گڏ مان ان ڪيو: حڪم رب جيڪو آهي لفظ اهو سان وارن خيمي پنهنجي هڪ هر جي، روحن جي توهان مطابق ڳڻپ جي سر هر هومر، گهٽ. ڪنهن ۽ ڪيو گڏ گهڻو ڪنهن ۽ ڪيو، طرح اهڙيءَ پٽن جي اسرائيل ڪريو. گڏ گڏ ورتو گهٽ جنهن ۽ ٿيو، نه وڌيڪ وٽ هن ورتو گهڻو جنهن ماريو، سان هومر هنن جڏهن کي، کين ته چيو موسيٰ ڪئي. گڏ مقدار مناسب لاءِ پنهنجي هڪ هر ٿيو، نه گهٽ وٽ هن

تائين. صبح کان پنهنجي مان ان ڇڏي نه به ڪو

پيدا ڪيڙا اهو ۽ ڏٺو، ڇڏي تائين صبح مان ان ماڻهن ڪجهه پر ٻڌو، نه جي موسى انهن پر هڪ هر ڪيو، گڏ صبح صبح اهو هنن ۽ ڪاوڙيو. تي انهن موسى ۽ ٿيو، بدبودار ۽ ڪيا ائين تي ڏينهن ڇهين پر ويو. پگهري اهو ته ٿيو، گرم سڄ جڏهن پر حصو، مقرر پنهنجو سڀ جا جماعت ۽ هومر، ٻه لاءِ هڪ هر ڪيون، گڏ ٻيڻيون شيون ضروري انهن ته ٿيو جيڪو آهي نه لفظ اهو هي ڇا چيو، ڪي انهن موسى ڏني. خبر ڪي موسى ۽ آيا اندر سردار ۽ پڇايو، پڇائيندا، توهان جيترو آهي، سبت جو آرام مقدس لاءِ رب سڀاڻي ڳالهايو؟ رب ۽ ڇڏيو. رڪي ۾ ذخيري تائين صبح ڪي شيءِ وڌيڪ هر ۽ اُبالو، اُباليندا، توهان جيترو ٿيو، نه سڙي اهو ۽ هو، ڏنو حڪم ڪي هنن موسى جيئن ڏنو، ڇڏي تائين صبح مان ان هنن اهو آهي، ڏينهن جو سبت لاءِ رب اڄ ته ڇو کائو، اڄ چيو، موسى ٿيا. پيدا ڪيرا ۾ ان نه ۽ ۾ ان ته ڇو آهي، سبت ڏينهن ستين پر ڪندا، گڏ توهان ڏينهن ڇهه ملندو. نه ۾ ميدان پر ڪئي، ڪوشش جي ڪرڻ گڏ ڪجهه مان ماڻهن تي، ڏينهن ستين هوندو. نه به ڪجهه منهنجي ۽ حڪمن منهنجن توهان ڪيستائين چيو، ڪي موسى رب مليو. نه به ڪجهه ان آهي، ڏنو ڏينهن جو سبت ڪي توهان مالڪ ته ڇو ڏسو، چاهيندا؟ نه ٻڌڻ ڪي شريعت ۾ گهر پنهنجي هڪ هر آهي، ڏني ماني جي ڏينهن ٻن تي ڏينهن ڇهين ڪي توهان هن ڪري تي ڏينهن ستين ماڻهن ۽ نڪرڻ. نه مان جاءِ پنهنجي تي ڏينهن ستين به ڪو رهو، ويهي ۽ هو، جهڙو بچ جي ڪوريو اچي اهو رکيو، من نالو جو ان پٽن جي اسرائيل ۽ ڪيو. آرام حڪم رب جيڪو آهي لفظ اهو هي چيو، موسى هو. جهڙو ڪيڪ ۾ ماکيءَ ڏائقو جو ان اها اهي جيئن ته رکو، ۾ ذخيري لاءِ نسلن ايندڙ پنهنجي ۽ پريو هومر هڪ جو من ڏنو: مان زمين جي مصر ڪي توهان رب جڏهن هئي، کاتي ۾ ريگستان توهان جيڪا ڏسن ماني پريل هڪ جو من ۾ ان ۽ وٺ، ٿانو سونهري هڪ چيو، ڪي هارون موسيٰ ۽ هو. آندو ڪي جيئن ۾. سنڀال لاءِ نسلن ايندڙ جي توهان رکندين، اڳيان جي خدا ڪي ان ۽ وجهه، گومور

رکيو. لاءِ حفاظت اڳيان جي شاهدي کي ان هارون ۽ کي، موسیٰ رب ڏنو حکم سان طريقي کاتو، من انهن آيا، ۾ ڌرتيءَ آباد اهي جو تائين کاتو، تائين سال چاليهه من پتن جا اسرائيل هو. حصو ڏهون جو ماڻن تن گومر پر پهتا. ۾ علائقي جي فونڪيا اهي جو تائين

17

موجب ڪلام جي رب ٿي، روانو مان ريگستان سين جماعت جي پتن جي اسرائيل سڀ ۽ ماڻهن ۽ هو. نه پاڻي لاءِ پيئڻ لاءِ ماڻهن اتي پر لڳايا، خيما ۾ رفيديم ۽ سان، خيمن پنهنجن چيو، کين موسيٰ ۽ پيئون، اسين ته ڏي، پاڻي کي اسان چئي، ڪيو، جهيڙو سان موسيٰ ماڻهو اتي پر تجايو ٿا؟ آزمايو ڇو کي رب توهان ۽ ٿا، ڪيو جهيڙو ڇو سان مون توهان مان مصر کي اسان تون ڇا هي؟ ڇو چئي، ڏانهن، موسيٰ ماڻهو اتي گوڙهايو ۽ لاءِ، پاڻيءَ ماري؟ سان تڄ کي ڇوڙن جي اسان ۽ کي ٻارن جي اسان ۽ کي اسان ته آهين آڻيو مٿي اهي ۽ آهي رهيو وقت ٿورو ڪندس؟ ڇا سان قوم هن مان چيو، روئي ڏانهن رب موسيٰ لاءِ پاڻ پر هل، اڳيان جي قوم هن چيو، کي موسيٰ رب آءُ ڇڏيندا. ماري هڻي پٿر کي مون وٺ، ۾ هٿ پنهنجي هو، ماريو کي درياءُ تو سان جنهن لٽ، اها آءُ وٺ، مان بزرگن جي قوم کي پٿر توهان ۽ تي، پٿر جي حوريب اڳ کان توهان آهيان بيٺو اتي مان هي هل. آءُ پتن جي اسرائيل طرح اهڙيءَ موسيٰ پر پيئندا. ماڻهو ۽ نڪرندو، پاڻي مان ان ۽ ماريندو، جي پتن جي اسرائيل رکيو، ملامت ۽ آزمائش نالو جو جاءِ ان هن ۽ ڪيو. اڳيان جي آهي، ۾ وڃ جي اسان مالڪ ڇا چئندي، سبب، جي آزمائش کي مالڪ ۽ سبب، جي ملامت نه؟ يا

طاقتور لاءِ پاڻ چيو، کي يهوشع موسيٰ ڪئي. جنگ سان اسرائيل ۾ رفيديم ۽ آيو عماليق

ٻين تي مٽي جي ٽڪريءَ مان ڏس ۽ لاءِ، وڙهڻ سان عماليق سياڻي نڪري ۽ چونڊ، ماڻهو
 هو، چيو کيس موسيٰ جيئن ڪيو ائين يشوع ۽ آهي. ۾ هٿ منهنجي لٺ جي خدا ۽ آهيان،
 ٽڪريءَ هور ۽ هارون ۽ موسيٰ ۽ ڪئي، بندي صف لاءِ جنگ سان عماليق نڪري ٻاهر ۽
 اسرائيل تڏهن کنيا، مٽي هٿ پنهنجا موسيٰ جڏهن ته ٿيو ائين ۽ چڙهيا. تي چوڻي جي
 هٿ جا موسيٰ پر ٿيو. غالب عماليق تڏهن ڪيا، هيٺ هٿ پنهنجا هن جڏهن پر ٿيو، غالب
 هٿن سندس هور ۽ هارون ۽ ويٺو، تي ان هو ۽ رکيو، هيٺ کيس ڪٿي پٿر هنن ۽ هئا، ڳري
 تائين لهڻ سج هٿ جا موسيٰ ۽ کان، پاسي ان هڪ ۽ کان پاسي هن هڪ سنڀاليو، ڪي
 ڪيو. قتل سان تلوار ڪي ماڻهن سڀني سندس ۽ ڦيرايو، ڪي عماليق جوشوا رهيا. مضبوط
 ته ڇو وجهه، ۾ ڪنن جي يشوع ۽ لکه ۾ ڪتاب طور يادگار ڳالهه هي چيو، ڪي موسيٰ رب
 ۽ ڇڏيندس. ڪري ختم طور مڪمل کان هيٺان جي آسمان ڪي يادگار جي عماليق مان
 ته ڇو پناهه. منهنجي رب رکيو، نالو جو ان ۽ ڪيو، تعمير گاهه قربان هڪ لاءِ رب موسيٰ
 ٿو. ڪري جنگ نسل در نسل خلاف جي عماليق سان هٿ ڳجهي رب

18

رب جيڪو ٻڌو ڪجهه سڀ اهو هو، سُسر جو موسيٰ ۽ پادري جو مدين جيڪو ٻيڙو،
 هو. آندو ڪڍي مان مصر ڪي اسرائيل رب ته ڇو هو، ڪيو لاءِ قوم پنهنجي لاءِ، اسرائيل
 آزاد جي هن هئي، زال جي موسيٰ جيڪا ڪي، صفورا هو، سُسر جو موسيٰ جيڪو ٻيڙو،
 اجنبي مان چئي، گرشوم، نالو جو هڪ مان انهن پٽ، به جا هن ۽ ويو. وٺي پوءِ کان ٿيڻ
 خدا جو پيءُ منهنجي ته ڇاڪاڻ چوندي، هو، اليعزر نالو جو ٻئي ۽ هئس، پرڏيهي ۾ زمين
 موسيٰ يوٿور، ويو ٻاهر ۽ ڇڏايو. کان هٿ جي فرعون ڪي مون هن ۽ هو، مددگار منهنجو
 تي جبل جي خدا هن جتي ۾، ريگستان ڏانهن موسيٰ زال سندس ۽ پٽ سندس ۽ سسر، جو

رهيو اچي وٽ تو يوتور سسر تنهنجو ڏس، ته، ويو ٻڌايو ڪي موسى اهو هو. لڳايو خيمو لاءِ ملڻ سان ساس پنهنجي موسى آهن. گڏ سان هن پٽ به تنهنجا ۽ زال تنهنجي ۽ آهي، ڪين ۽ ڪيو، سلام ڪي ٻئي هڪ هنن ۽ ڏنو، چمي ڪيس ۽ جهڪيو، ڪيس ۽ نڪتو، ٻاهر سڀني ۽ فرعون رب جيڪو ٻڌايو ڪجهه سڀ ڪي سسر پنهنجي موسى ۽ آندو. ۾ خيمي رب ته ۽ ٿي، ۾ رستي ڪين جيڪا محنت سڄي ۽ ڪيو، خاطر جي اسرائيل سان مصرين تي شين سڀني سڀني انهن ڀٽرو ڇڏايو. کان هٿ جي مصرين ۽ کان هٿ جي فرعون ڪين ۽ کان هٿ جي مصرين ڪي انهن رب ته ڇو ڪيون، لاءِ انهن رب جيڪي ٿيو، حيران مصرين ڪين هن ته ڇو آهي، وارو برڪت رب چيو، ڀٽرو ۽ ڇڏايو. کان هٿ جي فرعون کان ديوتائن سڀني رب ته ڄاڻيو مون هاڻي ڇڏايو. کان هٿ جي فرعون ۽ کان هٿ جي خدا سسر، جي موسيٰ ڀٽرو، ۽ ڪيو. حملو مٿن انهن ته سبب، هن ته ڇاڪاڻ آهي، عظيم جي موسيٰ بزرگ سڀ جا اسرائيل ۽ هارون ۽ آيو، ڪٿي قربانيون ٻيون ۽ قرباني سڙيل لاءِ آيا. لاءِ ڪاڻڻ ماني حضور جي خدا گڏ سان سسر

کان صبح ماڻهو سڀ پر ويٺو، لاءِ ڪرڻ فيصلو جو ماڻهن موسى ته ٿيو ائين ڏينهن ٻئي ۽ لاءِ، ماڻهن ٿو ڪري هو جيڪو ڪجهه سڀ ڏسي جيئرو ۽ هئا. بيٺا وٽ موسى تائين شام سڀ پر آهين، ويٺو اڪيلو تون ڇو لاءِ؟ ماڻهن ٿو ڪري تون جيڪو آهي ڇا هي ٿو، چوي ڇو ٿو، چوي ڪي سسر پنهنجي موسى ۽ آهن؟ بيٺا تائين شام کان صبح وٽ تنهنجي ماڻهو ۽ ٿو ٿئي تڪرار ڪو ۾ انهن جڏهن لاءِ. ڳولڻ فيصلو کان خدا ٿا اچن وٽ مون ماڻهو ته جا خدا ڪي انهن ۽ آهيان، ڪندو فيصلو جو هڪ هر مان ته ٿا، اچن ڀرسان منهنجي اهي صحيح ڪم هي تون چيو، ڪي هن ساس جي موسى ٿو. ڄاڻايان قانون سندس ۽ حڪم سڀ ۽ تون، ۽ ۾، صبريءَ بي ويندين ٿي تباهه تون سان تباهيءَ ڪرين. ٿو نه سان طريقي ڪري اهو اڪيلو تون لاءِ، تنهنجي آهي ڪم ڳرو هي آهن، سان تنهنجي جيڪي ماڻهو هي خدا ۽ ڏيندس، صلاح توکي مان ۽ ٻڌ، ڳالهه منهنجي ڪري تنهن هاڻي سگهين. ٿو نه

ڏانهن خدا لفظ جا انهن تون ۽ ٿي، شيون ڏانهن خدا لاءِ ماڻهن تون هوندو، سان تنهنجي تون ۽ ڏيندين، گواهي جي قانون سندس ۽ حڪم جا خدا کي انهن تون ۽ ڪندين. پيش تون ۽ ڪندا. اهي جيڪي ڪم اهي ۽ هلندا، اهي ۾ جن ڏيڪاريندين رستا اهي کي انهن مرد، نيڪ ٻڄن، کان خدا جيڪي چونڊ، کي مردن طاقتور مان ماڻهن سڀني لاءِ پاڻ پنجاهن ڪمانڊر، جا سوين ڪمانڊر، جا هزارن تي انهن ۽ ٿا، ڪن نفرت کان وڌائي جيڪي پر وقت، هر ڪندا فيصلو جو ماڻهن اهي ۽ ڪندين. مقرر ڪمانڊر جا ڏهن ۽ ڪمانڊر جا ڪندا، هلكو بار تنهنجو اهي ۽ ڪندا، پاڻ اهي فيصلو ننڍا ۽ ويندا، ڪٿي وٽ تو لفظ ڏکيو ڏيندو، طاقت کي توهان خدا ته ڪندؤ، ڳالهه هي توهان جيڪڏهن ڪندا. مدد تنهنجي ۽ امن تي جاءِ پنهنجي پنهنجي ماڻهو سڀ هي ۽ ويندؤ، ٿي قابل جي بيهڻ اڳيان توهان ۽ اهو هو چيو کيس هن ڪجهه جيڪو ۽ ٻڌي، ڳالهه جي سسر پنهنجي موسيٰ ايندا. سان جي انهن کي انهن ۽ چونڊيو، کي ماڻهن طاقتور مان اسرائيل سجي موسيٰ ۽ ڪيو. سڀ مقرر ڪمانڊر جا ڏهن ۽ ڪمانڊر جا پنجاهن ۽ ڪمانڊر جا سوين ۽ ڪمانڊر جا هزارن مٿان هر ۽ آيا، ڪٿي وٽ موسيٰ لفظ ڏکيو هر پر ڪيو، وقت هر فيصلو جو ماڻهن هنن ۽ ڪيو. ڏانهن ملڪ پنهنجي هو ۽ موڪليو، کي سسر پنهنجي موسيٰ ڪيو. فيصلو پاڻ لفظ هلكو ويو. هليو

19

تي، ڏينهن هن پوءِ، کان نڪرڻ مان زمين جي مصر جي پٽن جي اسرائيل ۾ مهيني ٽئين پر ۽ آيا، ۾ ريگستان جي سينا ۽ ٿيا، روانا مان ريفيڊيم هنن ۽ آيا. ۾ ريگستان جي سينا اهي خدا ۽ چڙهيو، تي جبل جي خدا موسيٰ ۽ لڳايو. خيمو سامهون جي جبل اتي اسرائيل ۽ چوندين، کي گهراڻي جي يعقوب تون ڳالهيون هي چئندي، سڏيو، مان جبل کيس

ڪيو ڇا سان مصرين مون ته آهي ڏٺو پاڻ توهان ڪندين. اعلان ڪي پٽن جي اسرائيل
 هاڻي ۽ آهي. آندو طرف پنهنجي ڪي توهان ڪئي، تي ڀرن جي عقابن ڪي توهان ۽ آهي،
 قومن سڀني توهان ته رکيو، ڪي عهد منهنجي ۽ ٻڌو، ڪي آواز منهنجي توهان جيڪڏهن
 مون تون پر توهان آهي. منهنجي زمين سڄي ته ڇو ٿيندو، قوم خاص لاءِ منهنجي مان
 موسيٰ چوندين. ڪي پٽن جي اسرائيل تون لفظ آهي ٿيندو، قوم پاڪ ۽ پادريت شاهي لاءِ
 خدا جو جن رکيا، لفظ سڀ آهي اڳيان جي انهن ۽ سڏيو، ڪي بزرگن جي ماڻهن هن ۽ آيو،
 ڪجهه سڀ چيو، ۽ سان، دل هڪ ماڻهن سڀني پر ڏنو جواب هو. ڏنو حڪم ڪي انهن
 خدا لفظ آهي موسيٰ پر ڪيو پيش ٻڌنداسين. ۽ ڪنداسين اسين آهي، چيو خدا جيڪو
 ماڻهو جيئن ته ٿو، اڃان ۾ ستون جي ڪڪر وٽ تو مان ڏس، چيو، ڪي موسيٰ رب ڏانهن.
 جون ماڻهن موسيٰ ڪن. يقين لاءِ هميشه تي تو ۽ ڳالهائين، سان تو مان جڏهن ٻڌن
 ڪي انهن ۽ ڪر، خبردار ڪي ماڻهن وڃي هيٺ چيو، ڪي موسيٰ رب ٻڌايون. ڪي رب ڳالهيون
 ٿين تيار لاءِ ڏينهن ٽئين آهي ۽ ٿي. توڻ ڪپڙا پنهنجا ڪي انهن ۽ ڪر، پاڪ سڀاڻي ۽ اڃ
 تون ۽ اڳيان. جي ماڻهن سڀني ايندو، هيٺ تي جبل سينا مالڪ ڏينهن ٽئين ته ڇو ڏيو،
 مان ان نه ۽ چڙهو، نه تي جبل ته ڏيو تيار لاءِ پاڻ چئي، ڪندين، الڳ چوڌاري ڪي ماڻهن
 هٿ، سندس لڳندو نه ويندو. مري سان موت چهي، ڪي جبل جيڪو ڪو هر چهو. ڪجهه
 ۽ جانور جيڪڏهن ويندو، ماريو سان تير يا ويندو، مارجي پٿر سان پٿرن ته ڇو
 آهي کان، جبل وڃي هليو ڪڪر ۽ صور ۽ آواز جڏهن رهندو، جيئرو نه ماڻهو، جيڪڏهن
 تي. جبل چڙهندا

هن ۽ توڻا. ڪپڙا انهن ۽ ڪيو، پاڪ ڪي انهن هن ۽ ڏانهن، ماڻهن آيو هيٺ مان جبل موسيٰ
 تي ڏينهن ٽئين وڃو. نه ويجهو جي عورت رهو، تيار تائين ڏينهن ٽن چيو، ڪي ماڻهن
 آواز جو نرسنگي آيا، تي جبل سينا ڪڪر اونداهو ۽ بجليون ۽ آواز تڏهن ٿي، صبح جڏهن
 مان گاهه خيمه ڪي ماڻهن موسيٰ ۽ ويا. ٻڄي ماڻهو سڀ ۾ گاهه خيمه ۽ گونجيو، سان زور

دونھون سڄو جبل سينا بيٺا. هيٺان جي جبل اهي ۽ آندو، لاءِ ملاقات جي خدا ڪڍي ٻاهر هو، رهيو ڇڙهي دونھون ۽ هو، ٿيو نازل ۾ باھ تي ان خدا ته ڇاڪاڻ هو، رهيو ڪري گھڻو تمام آوازون جون ترميٽ ٿيا. حيران گھڻو تمام ماڻهو سڀ ۽ دونھون، جو پتي جيئن جبل سينا وارو پالڻ ڏٺو. جواب ۾ آواز کيس خدا پر ڳالهايو، موسيٰ ويون. ٿيندي مضبوط ۽ ويو. مٿي موسيٰ ۽ سڏيو، تي چوڻي جي جبل کي موسيٰ وارو پالڻ ۽ آيو، تي چوڻي جي ويجهو جي خدا به ڪڏهن ته ڪر، خبردار کي ماڻهن وڃي هيٺ چيو، کي موسيٰ خدا ويجهو جي خدا رب پادري جيڪي ۽ پوي. ڪري گروهه مان انهن ۽ اچن، نه لاءِ سمجھڻ ڪري. تباهه کين رب جو متان گهرجي، ٿيڻ پاڪ کي تن اچن،

گواهي کي اسان تو ته ڇو سگهندا، نه ڇڙهي تي جبل سينا ماڻهو چيو، کي خدا موسيٰ ۽ پوءِ ۽ اڄ، هيٺ وڃ، چيو، کيس رب ڪر. پاڪ کي ان ۽ ڪر، الڳ کي جبل چئي، آهي، ڏني ڪن، نه زور لاءِ ڇڙهن ڏانهن خدا ماڻهو ۽ ڪاهن پر ڇڙهه، مٿي گڏ سان پاڻ هارون ۽ تون چيو. کين ۽ ڏانهن ماڻهن ويو پر موسيٰ ڪري. تباهه کي ڪنهن مان انهن رب ته نه

20

مصر کي تو جنهن خدا، تنهنجو آهيان، رب مان چئي: لفظ، هي سڀ ڳالهايو مالڪ جيڪو هوندا. نه ديوتا ٻيا سواءِ کان مون توکي مان. گهر جي غلامي آندو، ڪڍي مان زمين جي آسمان جيڪي مشابھت، جي شيءِ به ڪنهن نه ۽ ٺاهيندين، نه تصوير به ڪو لاءِ پاڻ تون تون آهن. ۾ پاڻيءَ هيٺان جي زمين جيڪي ۽ آهن، هيٺ ۾ زمين جيڪي ۽ آهن، مٿي ۾ رب آهيان مان ته ڇو ڪندين، خدمت جي انهن تون ئي نه ۽ ڪندين، نه سجدو کي انهن ۽ ٽئين آهيان، ڏيندو واپس تي ٻارن گناه جا پيءُ جيڪو خدا، غيرتمند هڪ خدا، تنهنجو

آهيان، ڪندو رحم تي هزارن ۽ ٿا. ڪن نفرت کان مون جيڪي لاءِ انهن تائين، نسل چوٿين پنهنجي تون ٿا. ڪن پاسداري جي حڪمن منهنجي ۽ ٿا ڪن محبت سان مون جيڪي نه بيگناهه کي ان خدا تنهنجو خداوند ته ڇو وٺندين، نه ۾ بيڪار نالو جو خداوند خدا رکو. ياد لاءِ ڪرڻ پاڪ کي ڏينهن جي سبت ٿو. وٺي ۾ بيڪار نالو سندس جيڪو ڪندو لاءِ خدا تنهنجي رب تي ڏينهن ستويں پر ڪندين. ڪم سڀ پنهنجا ۽ ڪر، ڪم ڏينهن ڇهه نه ڏيءَ، تنهنجي نه ۽ پٽ، تنهنجو نه ۽ تون، ڪم به ڪو ۾ ان ڪندين نه آهي، سبت نه ۽ جانور، جوڙيل تنهنجو نه ۽ ٻڪري، تنهنجي نه نوڪراڻي، تنهنجي نه ۽ نوڪر، تنهنجو رب ۾ ڏينهن ڇهه آهي. رهندڙ ۾ توکي جيڪو پرديسي اهو نه ۽ جانور، به ڪو تنهنجو آرام تي ڏينهن ستين ۽ ٺاهيو، آهي ۾ انهن جيڪو ڪجهه سڀ ۽ سمنڊ ۽ زمين ۽ آسمان ۽ پيءُ پنهنجي ڪيو. مقدس کي ان ۽ ڏني، برڪت کي ڏينهن ستين رب ڪري ان ڪيو، سني ان ٿئين وارو عمر ڊگهي تون جيئن ته ۽ ٿئي، سٺو لاءِ تو جيئن ته ڪر، عزت جي ماءُ ڪندين. نه چوري تون ڪندين. نه زنا تون ٿو. ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا تي، زمين تون ڏيندين. نه شاهدي ڪوڙي خلاف جي پاڙيسري پنهنجي تون ڪندين. نه قتل تون جي گهر جي پاڙيسري پنهنجي تون ڪندين، نه خواهش جي زال جي پاڙيسري پنهنجي نه ۽ نوڪراڻي، جي هن نه ۽ نوڪر، جو هن نه ۽ زمين، جي هن نه ۽ ڪندين، نه خواهش توهان ڪجهه جيڪي نه ۽ جانور، سڀني جي هن نه ۽ جانور، جي هن نه ۽ ٻڪري، جي هن آهي. جو پاڙيسري جي

پر کي، جبل ڪندڙ دونهار ۽ آواز، جو صور ۽ کي، مشعلن ۽ ڏٺو، کي آواز ماڻهن سڀني ۽ ۽ ڳالهائي، سان اسان تون چيو، کي موسيٰ انهن ۽ رهيا. بيٺا کان پري ۽ ويا ڊڄي ماڻهو سڀ حوصلو چيو، کين موسيٰ جيئن وينداسين. مري اسين ته نه ڳالهائي، نه سان اسان خدا توهان خوف جو هن جيئن ته آهي، آيو وٽ توهان لاءِ آزمائش کي توهان خدا ته ڇو رکو، ۾ اونداهي موسيٰ پر رهيا، اُپري کان پري ماڻهو ڪريو. نه گناهه توهان ۽ رهي، ۾ دلين جي

ڪي گهراڻي جي يعقوب تون ڳالهيون هي چيو، ڪي موسيٰ رب هو. خدا جتي ٿيو، داخل توهان مان آسمان مون ته آهي ڏٺو توهان ڪندين: اعلان ڪي پٽن جي اسرائيل ۽ چوندين، به ديوتا جا سونهن ۽ ٺاهيندڙ، نه ديوتا جا چانديءَ لاءِ پنهنجي توهان آهي. ڳالهايو سان ان ڪندڙ قرباني ۽ لاءِ، مون ٺاهيندڙ مان زمين گاهه قربان ٺاهيندڙ. نه لاءِ پنهنجي توهان ۾، جاءِ هر ڳاڙهي جا ته ۽ ريون، جون ته ۽ نجاتون، جون ته ۽ قربانيون، سڙيل جون ته تي ڪي. ته ڏيندس برڪت ۽ ڏانهن، ته ايندس ۽ اتي، نالو منهنجو رکندس نالو جيڪڏهن جتي مان پٿرن ترڪيل ڪي انهن ته ٺاهيندو، گاهه قربان مان پٿرن لاءِ منهنجي تون جيڪڏهن تون آهن. ويا ٿي ناپاڪ اهي ۽ آهي، لڳايو تي انهن خنجر پنهنجو تون ته ڇو ٺاهيندو، نه ننگي پنهنجي تي ان تون جيئن ته چڙهندين، نه تي گاهه قربان منهنجي ذريعي قدم ڪندين. نه ظاهر

21

عبراني ڪو تون جيڪڏهن رکندين. سامهون جي انهن تون جيڪي آهن، قانون اهي ۽ ٽي آزاد ۾ سال ستين پر ڪندو، خدمت تنهنجي سال ڇهه هو ته ڪندين، خريد نوڪر پر نڪرندو، ٻاهر اڪيلو ته ٿئي، داخل اڪيلو پاڻ هو جيڪڏهن ويندو. هليو مفت ۽ نڪرندي. ٻاهر به عورت جي هن ته ٿئي، داخل گڏ سان هن عورت ڪا جيڪڏهن سندس ٻار ۽ عورت ته جمائي، ڌيئرون يا پٽ ڪيس هوءَ ۽ ڏئي، زال ڪيس مالڪ جيڪڏهن مون چوي، ڏيندي جواب نوڪر پر جيڪڏهن نڪرندو. اڪيلو هو پر هوندا، جا مالڪ هن ويندس نه ٿي آزاد مان آهي، ڪيو پيار سان ٻارن ۽ سان، زال ۽ سان، مالڪ پنهنجي هن ۽ آئيندو، تي دهليز يا دروازي ڪيس پوءِ ۽ آئيندو، وٽ عدالت جي خدا ڪيس مالڪ جو ڪندو. خدمت جي هن لاءِ هميشه هو ۽ ڪندو، سوراخ ڪن جو هن سان سوئي مالڪ جو

ويندي نه ائين هوءَ ته وڪڻي، طور نوڪرائي کي ٿيءَ پنهنجي ماڻهو ڪو جيڪڏهن جنهن ڪري، نه خوش کي مالڪ پنهنجي هوءَ جيڪڏهن ٿيون. وڃن ڀڄي ڪنيزون جيئن کي هن کي قوم اجنبِي ڪنهن پر ڏيندو. چوٽڪارو کي هن هو ته هو، ڪيو اتفاق هن سان پنهنجي هو پر جيڪڏهن ڪئي. خيانت سان هن هن ته ڇاڪاڻ ناهي، مالڪ جو وڪڻ ڪندو. سلوڪ مطابق حق جي ڌيئرن سان هن ته ڪري، مڱڻي جي هن سان پٽ کان صحبت ۽ ڪپڙا ۽ شيون ضروري جون هن ته وٺي، عورت بي لاءِ پاڻ هو پر جيڪڏهن مفت هوءَ ته ڪري، نه شيون ٿي اهي کي هن هو پر جيڪڏهن ڪندو. نه محروم کي هن ته وڃي، مري هو ۽ ماري، کي ڪنهن ڪو پر جيڪڏهن جي. چانديءَ بغير ويندي، نڪري ۾ ۾ هٿن سندس کي هن خدا پر نه، تي طور ارادي پر هي وڃي. ڏني سزا جي موت کيس ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن ويندو. ڀڄي قاتل اهو جتي ڏيندس جاءِ هڪ توکي مان ته ڏنو، منهنجي ته وٺي، پناهه (هو) ۽ لاءِ، مارڻ کيس ڪري حملو سان ٽڳيءَ تي پاڙيسري پنهنجي ماءُ پنهنجي يا کي پيءُ پنهنجي جيڪو ڏيندين. سزا جي موت وٺي کيس کان گاهه قربان يا چوي بُرو کي پيءُ پنهنجي جيڪو وڃي. ڏني سزا جي موت کي ان ماريڻدو، کي جي اسرائيل بني ماڻهو ڪو جيڪو ويندو. مري سان موت سو چوي، بُرو کي ماءُ پنهنجي ۾ هن ڏوهه اهو ۽ وڪڻي، کيس ڪري ظلم تي هن ۽ ڪري، چوري کي ڪنهن مان پٽن پنهنجي ۽ چون بُرو ماڻهو به جيڪڏهن وڃي. ڏني سزا جي موت کيس ته ٿئي، ثابت اُتي جيڪڏهن پوي، لپتي تي بستري پر مري، نه هو ۽ مارين، سان مُٺ يا پٿر کي پاڙيسري بيڪاري سندس سواءِ ٿيندو، بيگناهه وارو مارڻ ته هلندو، ٻاهر تي لٽيءَ ماڻهو اهو ڪري پنهنجي يا نوڪر پنهنجي ماري ڪو پر جيڪڏهن خرچ. جا علاج ۽ ڪندو، ادا جي ورتو بدلو سان انصاف ته وڃي، مري هيٺ هٿن جي هن اهو ۽ سان، لٽ کي نوڪرائي ته ڇو وڃي، ڏني نه سزا کيس ته وڃي، ٻڄي ڏينهن به يا هڪ هوءَ پر جيڪڏهن ويندو. هن ۽ ماريڻدا، کي زال حامله ڪنهن ۽ وڙهن، مرد به پر جيڪڏهن آهي. چانديءَ سندس اها

مقرر مڙس جو زال جيئن ويندو، ڀريو نقصان ته هجي، ٺهيل نه مڪمل پر نڪري ٻار جو ڏيندو. روح بدران جي روح ته هجي، ٺهيل پر جيڪڏهن ويندو. ڏنو سان عزت ۽ ڪندو، سڙڻ پير. ۾ بدلي جي پير هٿ، ۾ بدلي جي هٿ ڏند، ۾ بدلي جي ڏند اک، ۾ بدلي جي اک پنهنجي ماڻهو ڪو جيڪڏهن بدران. جي نورو بدران، جي زخم زخم بدران، جي سڙڻ ته ڇڏي، ڪري آندو کيس ۽ ڪري مارائي تي اک جي خادمه پنهنجي يا تي اک جي نوڪر پنهنجي هو پر جيڪڏهن ڏيندو. موڪلي ڪري آزاد ۾ بدلي جي اک جي انهن کي انهن هو موڪلي ڪري آزاد کي انهن هو ته ڇڏي، ڪي ڏند جو خادمه پنهنجي يا ڏند جو نوڪر مري ۽ ڪي عورت يا مرد ڏئي سڱ ٻڪري پر جيڪڏهن ۾. بدلي جي ڏند جي انهن ڇڏيندو پر جو، هن گوشت اهو ويندو کائي نه ۽ ٻڪري، اها ويندو ڪيو پٿر سان پٿرن ته وڃي، ڪالهه هجي، وارو مارڻ سڱ کان اڳ ٻڪرو جيڪڏهن هوندو. بيگناهه مالڪ جو ٻڪري هٽائي کي ان هو ۽ وڃي، ڏني گواهي کي مالڪ سندس ۽ اڳ، کان ڏينهن ٽئين ۽ اڳ کان سندس ۽ ويندو، مارجي پٿر کي ٻڪري ته ڇڏي، ماري کي عورت يا مرد ڪنهن اهو پر نه، جان پنهنجي هو ته کيس، وڃي لڳايو تاوان پر جيڪڏهن ويندي. ڏني موت به کي مالڪ هن ته هئي، سڱ کي ڏي ۽ يا پٽ پر جيڪڏهن وڃي. لڳايو کيس جيترو ڏيندو، تاوان جو ته ڏئي، سڱ کي نوڪرائي يا نوڪر ڪنهن ٻڪري پر جيڪڏهن ڪن. سان هن مطابق حق ويندي. ڪئي سنگسار ٻڪري ۽ ويندا، ڏنا درهم به ٽيهه جا چانديءَ کي مالڪ جي انهن ڪري، گڏهو يا گابي اتي ۽ نه، ڀڪي کي ان ۽ کوٽي، کڏ يا کولي کڏ ماڻهو ڪو جيڪڏهن سو آهي ويو مري جيڪو پر کي، مالڪ سندن ڏيندو چانديءَ ڪندو، ادا مالڪ جو گنهوءَ اهو ۽ ڪري، سڱ کي ٻڪري جي پاڙيسري ٻڪرو جو ڪنهن جيڪڏهن هوندو. لاءِ کيس مئل ۽ ورهائيندا، کي چانديءَ سندس ۽ وڪڻندا، کي ٻڪري جيئري اهي ته وڃي، مري مارڻ سڱ اڳ کان ڏينهن ٽئين ۽ اڳ کان ڪالهه ٻڪرو اهو جيڪڏهن ورهائيندا. کي ٻڪري کي ان هن ۽ هجي، وئي ڏني گواهي کي مالڪ سندس ۽ وڃي، ڄاڻايو ڳالهه اها آهي وارو

هوندو. جو هن ويل مري پر ڪندو، ادا بڪرو ۾ بدلي جي بڪري هو ته هٽايو، نه

جي ٻچڙي هو ته وڪڻي، يا ڪري ذبح ڪي ان ۽ ڪري، چوري ري يا ٻچڙو ڪو جيڪڏهن
ڪندو. ادا ريون چار ۾ بدلي جي ري ۽ ڪندو، ادا ٻچڙا پنج ۾ بدلي

22

آهي. نه قتل ڪيس ته وڃي، مري ته ويو ماريو ۽ مليو چور ۾ ڪوٽائي پر جيڪڏهن
جيڪڏهن پر ويندي، ڏني موت ڪيس آهي، ڏوهي هو ته اڀري تي ڪيس سڄ جيڪڏهن
چوري پر جيڪڏهن وڃي. ڪيو وڪرو ۾ بدلي جي چوري ڪيس ته هجي نه ڪجهه ڪيس
بيٽو جو انهن هو ته جيئري، تائين رين وٺي کان گڏي وڃي، ملي ۾ هٿ جي هن شيءِ ٿيل
بي ڇڏي جانور پنهنجو ۽ چرائي، باغ جو انگورن يا زمين ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڪندو. ادا
پر ڪندو، ادا مطابق جي پيداوار پنهنجي مان زمين پنهنجي هو ته لاءِ، چرائڻ زمين
انگورن پنهنجي ۽ شيون بهترين جون زمين پنهنجي هو ته چرائي، زمين سڄي جيڪڏهن
۽ ڳولي، ڪي ڪنڊن باهه نڪتل ٻاهر پر جيڪڏهن ڪندو. ادا شيون بهترين جون باغ جي
اهو آهي، ٻاري باهه جنهن ته ڇڏي، ساڙي ڪي ميدان يا ٻوٽن جي اناج يا ميدانن جي اناج
ڪندو. ادا

گهر جي ماڻهوءَ اهو ۽ ڏئي، لاءِ سنڀالڻ برتن يا چاندي ڪي پاڙيسري پنهنجي ڪو جيڪڏهن
چور پر جيڪڏهن ڪندو. ادا ٻيٽو هو ته وڃي، ملي چور جيڪڏهن وڃي، ٿي چوري مان
پنهنجي هن يقيناً ته ڪائيندو قسم ۽ ويندو، اڳيان جي خدا مالڪ جو گهر ته مليو، نه
جي ناانصافي ڪيل بيان هر آهي. ڪيو نه ڪم ٻچڙو تي امانت سڄي جي پاڙيسري

جيڪو ۾، باري جي نقصان ڪيل دعويٰ هر ۽ ڪپڙي ري، جانور، جوڙيل ٻچڙي، مطابق، مجرم ذريعي جي خدا جيڪو ۽ ايندو، فيصلو جو ٻنهي اڳيان جي خدا هجي، به ڪجهه جانور ڪو ڪي پاڙيسري پنهنجي ڪو پر جيڪڏهن ڪندو. ادا ٻيڻو ڪي پاڙيسري اهو ٿيو، به ڪو ۽ وڃي، ٿي قيدي يا مري يا ٿئي اهو ۽ ٿئي، لاءِ رڪن جانور به ڪو يا ري يا گابي يا پاڙيسري ۾ باري جي امانت هن واقعي ته هوندي، ۾ وڃ جي ٻنهن جي خدا قسم ڄاڻي، نه قبول مالڪ جو هن طرح اهڙيءَ ۽ آهي، ڪيو نه عمل طرح ٻڃيءَ سان طرح به ڪنهن جي ادا ڪي مالڪ هو ته وڃي، ٿي چوري کان هن اهو پر جيڪڏهن ڪندو. نه ادا هو ۽ ڪندو، وٺي ڏانهن شڪار ڪيس هو ته پيو، ڦاٽي طرفان جانورن جهنگلي اهو پر جيڪڏهن ڪندو. وڃي ٿئي اهو ۽ گهري کان پاڙيسري پنهنجي ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڪندو. نه ادا ۽ ويندو، جيڪڏهن ڪندو. ادا هو ته هجي، نه گڏ سان هن مالڪ پر وڃي، ٿي قيدي يا وڃي مري يا هن اها ته هجي مزدور هو جيڪڏهن پر ڪندو، نه پرڀائي هو ته هجي گڏ سان هن مالڪ ٿيندي. ۾ بدلي جي اجرت جي

هو ته سمهي، سان هن ۽ ٿئي توڪو ڪي ڪنوار منگيتر غير ڪنهن ڪو پر جيڪڏهن جو هن ۽ ڪري، انڪار هو پر جيڪڏهن بڻائيندو. زال لاءِ پنهنجي ٿئي ڏاج ڪي هن ضرور جيترو ڪندو، ادا چاندي ڪي پيءُ هو ته ٿئي، طور زال جي هن ڪي هن ته چاهي نه پيءُ سان جانور جيڪو ڪو هر رڪو. نه جيئرو ڪي جادوگر آهي. هوندو ڏاج جو ڪنوار سان موت ٿو، ٿئي قرباني ڪي ديوتائن جيڪو ڏيندا. سزا جي موت ڪي انهن توهان سمهي، لاءِ. اڪيلي رب سواءِ ويندو، ڪيو تباھه

مصر هٿين پرڏيهي تون ته ڇو ستائيندين، ڪيس نه ۽ ڏيندين، ڏک تون نه ڪي پرڏيهي جو ڪي انهن توهان پر جيڪڏهن ڏيندو. نه ڏک ڪي يتيم ۽ بيوه به ڪنهن توهان ۾. زمين جي جي انهن ضرور مان ته ڪن، فرياد ڏانهن مون ڪري روئي آهي ۽ ڏيو، ايذا سان برائيءَ

۽ ماريئندس، سان تلوار کي توهان مان ۽ ٿيندس، ڪاوڙيل ۾ ڪاوڙ مان ۽ ٻڌندس. آواز تون جيڪڏهن ٿيندا. يتيم ٻار جا توهان ۽ ٿينديون، بيواهون عورتون جون توهان رکندڙن نه ۾ دٻاءُ کيس تون ته ٿيندين، قرض چاندي کي پاءُ غريب ڪنهن ويجهو پنهنجي ڪپڙو، جو پاڙيسري پنهنجي وٺڻن گرو تون پر جيڪڏهن ڪندين. لاڳو سود کيس ئي نه ۽ هن ئي رڳو آهي، ڍڪڻ جو هن ته هي ڪندين، واپس کيس کي ان اڳ کان لهڻ سڄ ته روئي، ڏانهن مون هو پوءِ جيڪڏهن سمهندو؟ ۾ ڪهڙي آهي، ڪپڙو جو ننگائي جي ۽ چوندين، نه ٻرو تون کي خدائن آهيان. ڪندڙ رحم مان ته ڇو ٻڌندس، کي هن مان ڪٿڻ ڪٿڪ جي توهان ميوا پهرين چوندين. نه ٻرو تون کي حڪمران جي قوم پنهنجي جو، پتن جي توهان ڄاول پهريون ڪندا. نه دير توهان جو، ڪولھو جي انگور ۽ جاءِ واري جانور جوڙيل پنهنجي ۽ ري پنهنجي گابي، پنهنجي تون طرح اهڙيءَ ڏيندا. کي مون توهان کي مون کي ان تون ڏينهن ائين پر رهندا، وٽ ماءُ پنهنجي ڏينهن ست اهي ڪندين: سان گوشت ماريل پاران جانورن جهنگلي ۽ ٿيندو، ماڻهو مقدس لاءِ مون تون ۽ ڏيندين. واپس اڇلايو. ڏانهن ڪٿي کي ان کائو، نه

23

ناانصاف ته ٿيندين راضي سان ناانصاف تون نه ۽ ڪندين، نه قبول ڳالهه بيڪار تون ڪيو گڏ سان پيڙ تون ئي نه ۽ هوندين، نه تي برائيءَ گڏ سان وڌيڪن تون ٿئين. شاهد ماڻهو غريب تون ۽ لاءِ. ڪرڻ خراب کي انصاف موڙجي، گڏ سان وڌيڪن جيئن ته ويندين جي هن يا کي بڪريءَ جي دشمن پنهنجي تون جيڪڏهن ڪندين. نه رحم ۾ فيصلي تي جيڪڏهن ڏيندين. واپس کي هن ڪٿي موٽائي ته ملين، پڪندي کي جانور واري ڪٿڻ پار کي ان ته آهي، ڪريل هيٺ سامان جي هن جيڪو ڏسين، جانور جو دشمن پنهنجي تون

ڪندين.مدد ۾ اُٿارڻ کي ان گڏ سان هن پر گذرندين، نه ڇڏي

کان ڳالهه ناانصافي هر ڪندين. نه خراب کي فيصلي سندس ۾ فيصلي جي غريب تون ڪري جي تحفن کي بيدين تون نه ۽ ماريندن، نه وارو انصاف ۽ بيگناهه رهندين، پري ۽ ٿا، ڪن انڌيون اڪيون جون ڏسندڙن تحفا ته ڇو وٺندين، نه تحفا ۽ ڏيندين. قرار صحيح کي روح جي اجنبي تون ته ڇو ستايو، نه کي اجنبي ۽ ٿا. ڪن خراب لفظ وارا انصاف زمين پنهنجي تون سال ڇهه هئا. اجنبي ۾ زمين جي مصر پاڻ تون ته ڇاڪاڻ ٿا، ڄاڻو ڇڏي کي ان ۽ ڏيندين، معافي ۾ سال ستين ڪندين. گڏ پيداوار جي ان ۽ پوکيندين، جانور جهنگلي سو هوندو بچيل جيڪو ۽ کائيندا، غريب جا قوم تنهنجي ۽ ڏيندين، باغ جي زيتون پنهنجي ۽ ڪندين سان باغ جي انگورن پنهنجي تون طرح اهڙي کائيندا، بکر تنهنجو جيئن ته آهي، آرام ڏينهن ستين پر ڪندين، ڪم پنهنجا تون ڏينهن ڇهه سان. تازو پرديسي ۽ پٽ جو نوڪرائيءَ تنهنجي جيئن ته ۽ جانور، جوڙيل تنهنجو ۽ ڪري، آرام نالو جو ديوتائن بين ۽ سنڀاليو، کي ان آهي، چيو کي توهان مون جيڪو ڪجهه سڀ ٿين. ويندو. ٻڌو مان وات جي توهان اهو ئي نه ۽ ويندو، ڪيو نه ياد

ست ڪريو، پاسداري جي عيد جي خمير بي ملهايو. جشن لاءِ منهنجي دفعا ٽي ۾ سال مقرر جي مهيني نئين هو ڪيو حڪم کي توهان مون جيئن کائو، ماني خمير بي ڏينهن ۽ ٿيندو. نه ظاهر هٿ خالي اڳيان منهنجي نڪتا، مان مصر توهان ۾ ان ته ڇو ۾، وقت پنهنجي تون جيڪي جي، ڪمن پنهنجي ڪندين تون عيد جي ميوي پهرين جي فصل گڏجاڻي جي ڪمن پنهنجي عيد جي ٿيڻ مڪمل تي نڪرڻ جي سال ۽ پوکيندين، ۾ زمين جي خدا تنهنجي رب مرد هر تنهنجو ۾، سال دفعا ٽي آهن. مان زمين تنهنجي جيڪي ۾، تنهنجون ۽ ڇڏيندس ڪڍي کان منهن تنهنجي کي قومن آئون جڏهن ويندو. ڏنو اڳيان ئي نه ۽ ڪندين، نه قرباني تي خمير رت جو بخور منهنجي تون تڏهن وڌائيندس، حدون

جا پيداوار پهرين جي زمين تنهنجي رهندي. سمهي تائين صبح چري جي عيد منهنجي نه ۾ کير جي ماءُ جي هن کي ڏاڙهي آئيندين. ۾ گهر جي خدا تنهنجي رب ميوا، پهريون کي توهان هو ته ٿو، موڪليان اڳيان جي توهان پيغامبر پنهنجو مان ڏس، ۽ پچائيندين. ڪئي تيار لاءِ توهان مون جيڪا آئي، ۾ زمين ان کي توهان ته رکي، محفوظ ۾ رستي نه توکي هو ته چو ڪر، نه نافرماني کيس ۽ ٻڌ، ڳالهه سندس ۽ ڏي، ڌيان لاءِ پاڻ آهي. منهنجي سان ڌيان توهان جيڪڏهن آهي. مٿي کيس نالو منهنجو ته چاڪا روڪيندو، جي عهد منهنجي ۽ ڏيندس، حڪم توکي آئون جيڪو ڪندو ڪجهه سڀ ۽ ٻڌندو، آواز سڄي ته چو هوندو، قوم خاص لاءِ منهنجي مان قومن سڀني توهان ته ڪندو، حفاظت لفظ اهي هوندو. قوم مقدس ۽ پادريت شاهي لاءِ منهنجي توهان ۽ آهي، منهنجي زمين سڀ ۽ ٻڌندو، آواز منهنجي سان ڌيان توهان جيڪڏهن چوندين. کي اسرائيل بني تون ۽ ٿيندس، دشمن جو دشمن تنهنجي آئون ته چوندس، توکي آئون جيڪو ڪندو ڪجهه ۽ جائيندو، ڪندي اڳواڻي تنهنجي قاصد منهنجو ڪندس. مخالفت جي مخالفن تنهنجي آئون ۽ ويندو، وٺي ڏانهن ييوسي ۽ حوي جرجاشي، ڪنعاني، فرزي، حتي، اموري، توکي جي سندن ئي نه ۽ ڪندين، نه سجدو کي ديوتائن سندن تون ڪندس. تباهه کي انهن تي طور مڪمل کي انهن تون پر ڪندين، نه مطابق ڪمن سندن تون ڪندين، خدمت پنهنجي تون ۽ ڇڏيندين. ڪري ٽڪرا ٽوڙي کي ستون سندن تون ۽ ڇڏيندين، ڊاهي کي پاڻي تنهنجي ۽ شراب تنهنجي ۽ ماني تنهنجي مان ۽ ڪندين، خدمت جي خدا مالڪ بانجهه نه ۽ بانجهه، ٿيندو نه ڇڏيندس. موڙي کي بيماري کان توهان مان ۽ ڏيندس، برڪت ٻَر آءُ ڪندس. پورو ڪندي پورو تعداد جو ڏينهن جي توهان ۾، زمين جي توهان تون ۾ جن ڪندس حيران کي قومن سڀني آءُ ۽ هلندو، اڳيان تنهنجي جيڪو موڪليندس کي ٻڙن موڪليندس ۽ ڪندس. جلاوطن کي دشمن سڀني تنهنجي آءُ ۽ ٿيندين، داخل ڪنعاني ۽ کي، ماڻهن حوي ۽ کي، ماڻهن اموري ڇڏيندين ڪڍي تون ۽ اڳيان، تنهنجي

زمين ته ۾، سال هڪ ڪي انهن ڇڏيندس ڪڍي نه کان. پاڻ ڪي ماڻهن حتي ۽ ڪي، ماڻهن توهان ڪي انهن آئون ننڍي ننڍي مطابق ٿين. نه گهڻا تي تو جانور جا زمين ۽ ٿئي، نه ويران تنهنجون آءُ ڪريو. حاصل وراثت جي زمين ۽ وڏو توهان جو تائين ڇڏيندس، ڪڍي کان وٺي کان ريگستان ۽ تائين، سمنڊ جي فلسطين وٺي کان سمنڊ ڳاڙهي ڪندس مقرر حدون آهن، ۾ زمين جيڪي ڪي رهاڪن انهن ڏيندس ۾ هٿن تنهنجي آءُ ۽ تائين، فرات درياءَ وڏي سان ديوتائن جي انهن ۽ سان انهن توهان ڇڏيندس. ڪڍي اڳيان تنهنجي ڪي انهن ۽ ڪي توهان اهي جيئن ته ٿيندا، نه آباد ۾ زمين جي توهان اهي ۽ ڪندؤ. نه معاهدو ديوتائن جي انهن توهان جيڪڏهن ته ڇو ڪن، نه مجبور تي ڪرڻ گناهه خلاف منهنجي ويندا. بڻجي رڪاوٽ لاءِ توهان اهي ته ڪندؤ، خدمت جي

24

ستر جا اسرائيل ۽ ابيود ۽ نداب ۽ هارون ۽ تون ڏانهن رب وڃ مٿي ويو، چيو ڪي موسيٰ ۽ پر ويندو، ويجهو جي خدا اڪيلو موسيٰ ۽ ڪندا. سجدو ڪي رب کان پري اهي ۽ بزرگ، هن ۽ ٿيو داخل اندر موسيٰ ويندا. نه مٿي گڏجي سان سندن ماڻهو ۽ ويندا، نه ويجهو اهي ڏنو، جواب سان آواز هڪ ماڻهن سڀني پوءِ ٻڌايا، قانون ۽ لفظ سڀ جا خدا ڪي ماڻهن سڀ جا رب موسيٰ ۽ ٻڌنداسين. ۽ ڪنداسين اسين ڳالهايا، رب جيڪي لفظ سڀ چيئيندي، پٿر ٻارهن ۽ ٺاهي، گاهه قربان هيٺان جي جبل اٿي سوير جو صبح موسيٰ ۽ لکيا، لفظ ۽ موڪليو، ڪي مردن نوجوان جي پٽن جي اسرائيل هن ۽ لاءِ. قبيلن ٻارهن جي اسرائيل ڪيون. قربان گايون طور قرباني جي نجات ڪي خدا ۽ چاڙهيون، قربانيون سڙيل انهن ۽ وجهو. تي گاهه قربان حصو ات جو رت ۽ وجهو، ۾ پيالن کڻي، حصو ات جو رت موسيٰ مالڪ جيڪو ڪجهه سڀ چيائون، ۽ پڙهيو، ۾ ڪنن جي ماڻهن وٺي، ڪتاب جو عهد

ڏس، چيو، ۽ چڙڪيو، تي ماڻهن کڻي، رت موسيٰ ٻڌنداسين. ۽ ڪنداسين اسين ڳالهايو، آهي. ڪيو بابت لفظن سڀني انهن سان توهان رب جيڪو آهي، رت جو عهد هي

هنن ۽ ويا. مٿي بزرگ ستر جا ڪائونسل جي اسرائيل ۽ ابيهو ۽ ناداب ۽ هارون ۽ موسيٰ ۽ ڪم جي اٺ جي نيلم هيٺان پيرن سندس ۽ هو، ٻيڻو خدا جو اسرائيل جتي ڏني جاءِ اها مان ماڻهن چونڊيل جي اسرائيل ۽ جهڙو. شڪل جي فلڪ جي آسمان ۾ صفائي ۽ جهڙو، رب ۽ پيتو. پيتو ۽ کاتو کاتو هنن ۽ ٿيا، ظاهر تي جاءِ جي خدا اهي ۽ مري، نه به هڪ جون پٿر توکي مان ۽ رهه، اتي ۽ اڄ چڙهي تي جبل ڪول منهنجي چيو، ڪي موسيٰ ۽ موسيٰ اُٿي ۽ آهن. لکيا لاءِ ڏيڻ قانون ڪين مون جيڪي حڪم ۽ قانون ڏيندس، تختيون خاموش هتي چيو، ڪي پرائن ۽ ويا. تي جبل جي خدا اُهي هو، ٻيڻو وٽ هن جيڪو يوشوع، آهن، گڏ سان توهان هور ۽ هارون ڏسو ۽ موٽون، واپس ڏانهن توهان اسان جيستائين رهو، ۽ ويا، تي جبل جوشوا ۽ موسيٰ ۽ اچن. وٽ انهن ته ٿئي، فيصلو ڪو ڪي ڪنهن جيڪڏهن ڇهه ڪي ان ڪڪر ۽ آيو، هيٺ تي جبل سينا جلال جو خدا ۽ ڇڏيو. يڪي ڪي جبل ڪڪر سڏيو. مان وڃ جي ڪڪر تي ڏينهن ستين ڪي موسيٰ مالڪ ۽ ڇڏيو، يڪي تائين ڏينهن جي پتن جي اسرائيل تي، چوڻي جي جبل وانگر باهه ٻرندڙ شڪل، جي عظمت جي رب پر تي جبل اتي هو ۽ ويو، مٿي تي جبل ۽ ٿيو، داخل ۾ وڃ جي ڪڪر موسيٰ ۽ هئي. اڳيان رهيو. راتيون چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه

25

پهريون کان سڀني ۽ چيو، ڪي پتن جي اسرائيل مون چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ پهريون اهو هي ۽ وٺندو. ميوو پهريون منهنجا توهان ۽ لڳي، ۾ دل جي جن وٺو، ميوو

۽ واڱڻائي، ۽ نيرو، ۽ پيٽل. ۽ چاندي سون، وٺندؤ: مان انهن توهان جيڪو آهي، ميوو
نيرا ۽ چمڙا، رنگيل ڳاڙها جا ميندين ۽ وار، جا بڪرين ۽ مروڙيل، ڪپڙو مهين ۽ ٻيٽو، ڳاڙهو
۽ ڄم، ٽڪري جي ڪلهي لاءِ ڪنڊن پٿر ۽ پٿر، جا سارڊيءَ ۽ ڪاٺ، سگهندڙ نه سڙي ۽ چمڙا،
ٿيندس. ظاهر ۾ توهان مان ۽ ٺاهيندين، جاءِ مقدس هڪ لاءِ منهنجي تون ۽ چوغو. ڊگهو
ٿو، ڏيڪاريان تي جبل توکي آئون جيئن ٺاهيندين ڪجهه سڀ اهو لاءِ منهنجي تون ۽
شاهدي تون ۽ ٺاهيندين. تون ئي ائين نمونو، جو برتنن سڀني جي ان ۽ نمونو جو خيمي
۽ ويڪر، اڌ ۽ هٿ ۽ ڊگهائي، اڌ ۽ هٿ به ٺاهيندين، مان ڪاٺ ٿيندڙ نه سڙي صندوق جو
سون کي ان کان ٻاهر ۽ اندر پڪيندين، سان سون خالص کي ان تون ۽ اوچائي. اڌ ۽ هٿ
لاءِ ان ٺاهيندين تون ۽ ٺاهيندين. چوڌاري ڪنارا مروڙيل جا سون لاءِ ان ۽ پڪيندين، سان
چالا به ۽ تي، پاسي هڪ چالا به تي، پاسن چارئي کي انهن رڪندين ۽ چالا، سونهريون چار
سان سون کي انهن ۽ ٺاهيندين، قطبا جا ڪاٺ واري سڙن نه تون تي. پاسي ٻئي
انهن آهن، ۾ پاسن جي صندوق جيڪي آئيندين ۾ ڇنڊن انهن کي لئن تون ۽ پڪيندين.
وجهندو تون ۽ هونديون. حرڪت بي لڻيون ۾ ڇنڊن جي صندوق لاءِ. ڪٺ صندوق سان
گادي واري رحم جي سون خالص تون ۽ ڏيندس. توکي مان جيڪي شاهديون، ۾ صندوق
تون ۽ هوندي. هٿ اڌ ۽ هڪ ويڪر ۽ هٿ اڌ ۽ به ڊگهائي جي جنهن ٺاهيندين، يڪڻ جو
تي پاسن ٻنهي جي نشست واري رحم کي انهن ۽ ٺاهيندين، ٺهيل جي سون ڪروبيم به
ٻئي جي سيت واري رحم ڪروب هڪ ۽ کان، پاسي هن ڪروب هڪ ويندا ٺاهيا رڪندين.
طرف مٿي پَر پنهنجا ڪروبيم ٺاهيندؤ. تي پاسن ٻنهي کي ڪروبن بن توهان ۽ کان، پاسي
جا انهن ۽ هوندا، ڪندا چانو تي تخت واري رحمت سان پَرن پنهنجن هوندا، ڪندا ڊگها
رحم تون ۽ هوندا. ڏانهن تخت واري رحمت منهن جا ڪروبيم هوندا، ڏانهن ٻئي هڪ منهن
وجهندين، شاهديون اهي تون ۾ صندوق ۽ رڪندين، مٿان تي صندوق کي نشست جي
رحمت توکي مان ۽ ويندس، ڄاڻايو کان اُتان توکي مان ۽ ڏيندس. توکي مان جيڪي

جي شاهدي جيڪي ۾، وچ جي ڪروبين ٻن ڳالهائيندس، کان مٿان جي نشست واري لاءِ پٽن جي اسرائيل توکي مان جيڪي مطابق ڳالهين سڀني انهن ۽ آهن، تي صندوق به ڊگھائي جي جنهن جي، سون خالص سونهري ٺاهيندين ميز هڪ تون ۽ ڏيندس. حڪم موڙيل چوڌاري لاءِ ان تون هوندي. اڌ ۽ هٿ هڪ اوچائي ۽ هٿ، هڪ ويڪر ۽ هٿ، ٺاهيندين. تاج جو ويڪر جي هٿ هڪ چوڌاري لاءِ ان تون ۽ ٺاهيندين، ڪنارا سونهري

۽ ٺاهيندين، ڇلا جا سونهن چار تون ۽ ٺاهيندين. سينگار موڙيل چوڌاري جي تاج تون ۽ ڇلا ۽ رکيندين. هيٺان جي ڪنگوري تي حصن چئن جي پيرن جي ان ڇلا چار اهي تون اُهي ٺاهيندين تون ۽ سگهجي. ڪٿي ميز ۾ انهن جيئن ته لاءِ، ڏنڊن وارن ڪٽڻ هوندا ۾ قبرن ۾ انهن ۽ پڪيندين، سان سون خالص کي انهن تون ۽ سڙي، نه جيڪا مان ڪاٺ اُن ڏنڊا پيالا، ۽ پيالا، جا ڪرڻ پيو ۽ توپدان، ۽ پيالا، جا ان ٺاهيندين تون ۽ ويندي. ڪنيو ميز اُها تي ميز تون ۽ ٺاهيندين. کي انهن تون مان سون صاف ۾، انهن ڪندين پيو تون ۾ جن رکندين. لاءِ هميشه اڳيان منهنجي روڻيون جا موجودگيءَ

جو ٺاهيندو توهان ٺڪيل ٺاهيندو، جو سون صاف چراغدان هڪ توهان اوچائين ڳوڙها، جا اوچائين پيالا، جا اوچائين شاخون، جون اوچائين جو، ان ٽنپو جو چراغدان، شاخون تي مان، پاسن نڪرنديون ٻاهر شاخون ڇهه هوندا. مان ان سوسن جا اوچائين بادام ڪنيل پيالا تي ۽ کان. پاسي ٻئي جي ڏيئي شاخون تي ۽ کان، پاسي هڪ جي ڏيئي آهن نڪرنديون جيڪي ۾ شاخن ڇهن ئي ائين لي، ۽ گولو ۾ شاخ هڪ وارا، شڪل جي ۽ گولا ۾ شاخ هڪ هئا، ڪنيل وارا شڪل جي بادام پيالا چار ۾ چراغدان ۽ مان. چراغدان جي نلڪن ننڍين چار گولو ۽ مان، ان هيٺان جي نلڪن ننڍين ٻن گولو جو سوسن. جا ان ۽ آهن، نڪرنديون مان چراغدان جيڪي لاءِ نلڪن ننڍين ڇهن طرح اهڙيءَ مان، ان هيٺان مان ان شاخون ۽ گھنڊيون آهن. وارا شڪل جي بادام ٿيل نقش پيالا چار ۾ چراغدان

تون ۽ ست، ڏيئا جا ان ٺاهيندين تون ۽ مان. سون خالص هڪ ڪيل ڪم سڄو هجن، بنياد جا ان ۽ توپدان جو ان تون ۽ کان. طرف هڪ ڪندا روشن اهي ۽ ڏيئا، اهي رڪندين توهان ڏس، هئا. جا سون صاف ٿيلنٽ هڪ برتن اهي سڀ ٺاهيندين. مان سون خالص آهي. ويو ڏيڪاريو تي جبل کي توهان جيڪو مطابق نموني ان ٺاهيندو

26

۽ واڱڻائي، ۽ نيري، ۽ مان، ڪتان نفيس موڙيل پردا ڏهه ٺاهيندو، توهان کي خيمي ۽ جي پردي هڪ ٺاهيندو. کي انهن توهان سان ڪم اٿيل سان، ڪروپين ڳاڙهي موڙيل جو پردن سڀني هوندي، هٿ چار ويڪر جي پردي هڪ ۽ هوندي، هٿ ويهه ۽ اٺ لمبائي هڪ پردا پنج ۽ سان، ٻئي هڪ هوندا، ملندڙ سان ٻئي هڪ پردا پنج هوندو. ساڳيو ماپ تي، ڪنڊ جي پردي هڪڙي ٺاهيندو، ڦاٽا نيرا لاءِ انهن تون ۽ هوندا. ملندڙ سان ٻئي ملائڻ ٻئي ٺاهيندو، تي ڪنڊ جي پردي ٻاهرين تون ئي ائين ۽ م، ملائڻ کان پاسي هڪڙي جي پردي ٻئي تون ٿلڪا پنجاهه ۽ ٺاهيندين، م پردي هڪ تون ٿلڪا پنجاهه طرف. جي تون ۽ پوندا. م هڪ هر سامهون جي ٻئي هڪ جيڪي ٺاهيندين، م حصي واري جوڙ ڪنگڻن انهن سان ٻئي هڪ کي پردن ڳنڍيندين تون ۽ ڪنگڻا، سونهري پنجاهه ٺاهيندين يارهن خيمي، جي تي ڍڪ وارا وارن چمڙا ٺاهيندين تون ۽ هوندو. هڪ خيمو ۽ سان، ويڪر جي پردي هڪ ۽ هٿ ٽيهه ڊگھائي جي پردي هڪ کي. انهن ٺاهيندين تون چمڙا م پاڻ کي چمڙن پنجن تون ۽ ٿيندو. لاءِ پردن يارهن ماپ ئي اهو هوندي، هٿ چار بيٺو تي منهن جي خيمي کي چمڙي ڇهين تون ۽ م، پاڻ کي چمڙن ڇهن ۽ جوڙيندين، ٿلڪا پنجاهه آهي، موجب جوڙ م وچ جيڪا تي، ڪنڊ جي پردي هڪ تون ۽ ڪنڊين. ٺاهيندين. ٿلڪا پنجاهه تي ڪنڊ جي پردي ملندڙ ٻئي ۽ ٺاهيندين،

۽ مان، ڦاٽن کي ڪڙن جوڙيندين اوچائين ۽ ڪڙا، جا پيتل پنجاهه ڪنتو اوچائين
 ۾ پردن جي خيمي کي اضافي تون ۽ ٿيندو. هڪ اهو ۽ کي، چمڙن جوڙيندين اوچائين
 تون پڪيندين، ۾ اضافي جي پردن جي خيمي تون کي پردي بچيل اڌ رڪندين، هيٺ
 خيمي ڪُٽ، هڪ مان هٿس ۽ ڪُٽ هڪ مان هٿس پڪيندين. پاسي پوئين جي خيمي
 ٿيندو، پڪيندڙ تي پاسن ٻنهي جي خيمي مان، حصي وڌيڪ مان ڊگھائي جي پردن جي
 مٿان ۽ ٺاهيندين، پڪڻ جو چمڙا رنگيل ڳاڙها جا رڍن لاءِ خيمي تون ۽ پڪي. جيئن ته
 پڪڻون. جا چمڙي جي رنگ ٺهري

ستون هڪ تون جو هٿ ڏهه ٺاهيندين. مان ڪاٺ سڙيندڙ نه ستون جا خيمي تون ۽
 هڪ ۾، ستون هڪ ٽنن ٻه هوندي. ويڪر جي ستون هڪ جي هٿ اڌ ۽ هڪ ۽ ٺاهيندين،
 لاءِ خيمي تون ۽ ڪندين. لاءِ ستونن سڀني جي خيمي تون ئي ائين مطابق، سان ٻئي
 ٺاهيندو بنياد جا چانديءَ چاليهه ۽ مان. پاسي واري طرف اُتر ستون ويهه ٺاهيندين، ستون
 هڪ هر بنياد ٻه ۽ ۾، حصن ٻنهن جي هن لاءِ ستون هڪ هر بنياد ٻه لاءِ، ستونن ويهن
 ۽ آهن. ستون ويهه آهي، طرف ڏکڻ جيڪو پاسو ٻيو ۽ ۾. حصن ٻنهن جي هن لاءِ ستون
 بنياد ٻه ۽ تي، پاسن ٻنهي سندس لاءِ ٽنپ هڪ بنياد ٻه جا، چانديءَ جا انهن بنياد چاليهه
 سمنڊ حصو جيڪو کان، پاسي پوئين جي خيمي ۽ تي. پاسن ٻنهي سندس لاءِ ٽنپ هڪ
 ڪنڊن پوئين جي خيمي ٺاهيندين ستون ٻه تون ۽ ٺاهيندين. ستون ڇهه تون آهي، طرف
 هوندا، برابر ۾ ملڻ هڪ کان سرن اهي مطابق جي ان هوندو، برابر کان هيٺان اهو ۽ تي.
 بنياد جا انهن ۽ ٿيندا، ٽنپا اٺ ۽ هجن. برابر اهي ڪندين، کي ڪنڊن ٻن ٻنهي تون ائين
 هڪ بنياد ٻه ۽ ۾، حصن ٻنهي جي هن لاءِ ٽنپي هڪ بنياد ٻه ٿيندا، سورهن جا چانديءَ
 هڪ جي خيمي لاءِ ٽنپ هڪ پنج مان، ڪاٺ وارو سڙڻ نه ڏنبا ٺاهيندين تون ۽ لاءِ. ٽنپي
 جي خيمي بارون پنج ۽ لاءِ، ٽنپ ٻئي جي خيمي جي پاسي هڪ بارون پنج ۽ کان پاسي
 ۾ وچ جي ٽنپن جيڪو ڇنڊو وڇولو ۽ آهي. طرف سمنڊ جيڪا لاءِ ٽنپ جي پاسي پوئين

سان سون کي ستونن انهن تون ۽ وڌايو تائين پاسي ٻئي کان پاسي هڪ اُهو آهي،
 سرن انهن تون ۽ ڪندين، داخل سر تون ۾ جن ٺاهيندين، ڪنگڻا سونهن تون ۽ ڍڪيندين،
 تي جبل توکي جيڪا مطابق شڪل ان اُٿاريندين خيمو تون ۽ ڍڪيندين. سان سون کي
 هئي. ڏيکاريل

اٿيل مان، اٿيل ڪپڙي مهين ۽ ڪٽيل، ڳاڙهي ۽ واڱڻائي، ۽ نيري، ٺاهيندين پردو تون ۽
 جيڪي رڪندين، تي ستونن چئن کي ان تون ۽ ٺاهيندين. سان ڪروڀين کي ان تون ڪم،
 بنياد چار جا انهن ۽ آهن، جا سونا تاج جا انهن ۽ آهن، ڍڪيل سان سون ۽ سگهن نه سڙي
 شاهدي اندر جي پردي اتي آئيندو تون آءِ تي، ٽنهن پردو رڪندو تون آءِ آهن. جا چانديءَ
 تون ۽ ۾. وچ جي پاڪ کان پاڪن ۽ پاڪ لاءِ توهان ڪندو جدا پردو آءِ صندوق، جو
 پردي کي ٿيبل تون ۽ ۾. پاڪ جي پاڪن کي صندوق جي شاهدي سان پردي ڍڪيندين
 تي پاسي ڏاکڻي جي خيمي سامهون جي ٿيبل کي چراغدان ۽ رڪندين، ٻاهران جي
 لاءِ دروازي جي خيمي تون ۽ رڪندين. تي پاسي اترئين جي خيمي کي ٿيبل ۽ رڪندين،
 مهين ڪٽيل ۽ ڏاڳي ڪٽيل جي رنگ ڳاڙهي ۽ واڱڻائي نيري، جيڪو ٺاهيندين، ڍڪڻ هڪ
 انهن ۽ ٺاهيندين، ستون پنج لاءِ پردي تون ۽ ڪم. جو ڪنگڻي هوندو، ٺهيل مان ڪپڙي
 بنياد جا ڪاسي پنج لاءِ انهن تون ۽ هوندا، سونهري سر جا انهن ۽ ڍڪيندين، سان سون کي
 ٺاهيندين.

27

ويڪر، هٿ پنج ۽ ڊگھائي هٿ پنج مان، ڪاٺ ٽينڊر نه سڙي گاهه قربان ٺاهيندين تون ۽
 انهن ٺاهيندين سڱ تون ۽ هوندي. هٿ تي اوچائي جي ان ۽ هوندي، چورس گاهه قربان

تون ۽ ڏيکيندين. سان ڪاسي کي انهن تون ۽ سڱ، نڪرندا مان انهن تي، ڪنڊن چئن ان ۽ ٿلها، جا گوشت جا ان ۽ پيالا، جا ان ۽ ڍڪڻ، جو ان ۽ ٺاهيندين، تاج لاءِ گاهه قربان ٺاهيندين، جالي لاءِ ان تون ۽ ٺاهيندين. جا پيتل تون برتن سڀ جا ان ۽ دان، خوشبوءِ جو چلڙا جا ڪاسي چار لاءِ جالي ان تون ۽ هوندي، جي ڪاسي جي ڪم واري جالي جيڪا جالي جي گاهه قربان کي انهن تون ۽ هونديون. هيٺان جي پاسن چئن جيڪي ٺاهيندين، نه سڙي لاءِ گاهه قربان تون ۽ هوندي. تائين اڌ جي گاهه قربان جالي ۽ رکيندين، هيٺان جي تون ۽ ڏيکيندين. سان ڪاسي کي انهن تون ۽ ٺاهيندين، ڊنڊا وارا ڪڻن مان ڪاٺ ٿيندڙ ان جڏهن هجن، تي پاسن جي گاهه قربان ڏنڊا وارا ڪڻن ۽ آئيندين، ۾ ڇنڊن ڏنڊا وارا ڪڻن ڏيکاريو ۾ جبل توکي جيئن ٺاهيندو، کي ان تون وارو سڀءَ بي ڪهوکرو، هجي. ڪڻن کي طرف ڏکڻ ٺاهيندين، صحن هڪ لاءِ خيمي تون آءِ ٺاهيندو. کي ان تون ئي ائين هو، ويو ۽ هجي. هٿ سؤ ڊيگهه جي پاسي هڪ هجن، مان ڪپڙي مهين مروڙيل پردا جا صحن لاءِ جا. چانديءَ پڪڙيندڙ ۽ ڪنڊا جا انهن ۽ جا، پيتل ويهه بنياد جا انهن ۽ ويهه، ستون جا انهن ۽ هئا، ستون ويهه جا انهن ۽ هئا، ڊگها هٿ سؤ پردا ۾ پاسي جي طرف اوڀر طرح اهڙيءَ سان چانديءَ بنياد جا انهن ۽ پڪڙ، ۽ ڪنڊا جا ستونن ۽ هئا، بنياد جا پيتل ويهه جا انهن جا انهن جا، هٿ پنجاهه پردا آهي، طرف سمنڊ جيڪا ويڪر جي چوڙس پر هئا. ڍڪيل هٿ، پنجاهه پردا جي طرف ڏکڻ ويڪر جي صحن ۽ ڏهه. بنياد جا انهن ۽ ڏهه، ستون هڪ جي پردن اوچائي جي هٿن پندرهن آءِ ڏهه. بنياد جا انهن ۽ ڏهه، ستون جا انهن جي پردن جو، هٿن پندرهن پاسو ٻيو ۽ ٽي. بنياد جا انهن آءِ ٽي، ستون جا انهن کي، پاسي هٿن ويهه ڍڪڻ، تي دروازي جي صحن ۽ بنياد. ٽي جا انهن ۽ ستون، تي جا انهن اوچائي، ڪنگائي ڪٽيل، جي ڪپڙي سفيد ۽ ڪٽيل جي رنگ ڳاڙهي ۽ واڱڻائي نيري، اوچائي، جي ستون سڀ جا صحن بنياد. چار جا انهن ۽ ستون چار جا انهن سان، قسم جي ڪندڙ پر جا. پيتل بنياد جا انهن ۽ جا، چاندي ڪنگرا جا انهن ۽ ڍڪيل، سان چانديءَ چوڌاري

ڪپڙي مهين ٻرندڙ هٿ پنج اوچائي ۽ پنجاهه، پنجاهه ويڪر ۽ سؤ، سؤ ڊيگھ جي صحن جا. پيتل ڪليا جا صحن ۽ اوزار سڀ ۽ تعمير سڀ ۽ جا. پيتل بنياد جا انهن ۽ مان،

ڪٽيل صاف، نچوڙيل، نه مان زيتون توکي اهي ۽ ڏي، حڪم کي پتن جي اسرائيل تون ۽ عهد ۾، خيمي جي گواهي رهي. سڙندو مسلسل چراغ ته لاءِ، ساڙڻ ۾ روشنيءَ وٺڻ، تيل جي خداوند تائين صبح کان شام کي ان پٽ سندس ۽ هارون ٻاهران، جي پردي رکيل تي طرفان. پتن جي اسرائيل لاءِ نسلن جي توهان آهي قانون ابدي هڪ هي ساڙيندا، اڳيان

28

۽ کي، پتن سندس ۽ آهي، ڀاءُ تنهنجو جيڪو کي، هارون آڻ ويجهو ڏانهن پاڻ تون ۽ ۽ البعازر، ۽ ابيود، ۽ نداب، ۽ هارون، لاءِ: ڪرڻ پادري لاءِ مون کان، مان پتن جي اسرائيل ٺاهيندين. چوڻو پاڪ ۾ جلال ۽ عزت لاءِ هارون ڀاءُ پنهنجي تون ۽ پٽ. جا هارون ايتامار، آهي، ڀريو سان روح جي سمجھ ۽ حڪمت مون کي جن ڳالهائي، سان عقلمندن سڀني تون ۽ ڪاهن لاءِ منهنجي هو ۾ جنهن آهي، مقدس جيڪو ٺاهيندا، لباس پاڪ لاءِ هارون اهي ۽ ٽڪرو، جو سڀني ٺاهيندا: اهي جيڪي آهن، لباس اهي هي آءُ ڪندو. خدمت تي طور جي مقدس ٺاهيندا اهي آءُ پٽو، آءُ پگڙي، آءُ چولو، اٺيل آءُ چوڻو، ڊگهو آءُ ٽڪرو، جو ڪلهي آءُ آهي ۽ ڪن. خدمت جي پادري لاءِ مون اهي جيئن ته لاءِ، پتن سندس آءُ لاءِ هارون لباس ٽڪرو جو ڪندو آهي ۽ وٺندا. ڪپڙو مهين ۽ رنگ ڳاڙهو رنگ، واڱڻائي رنگ، نيرو سون، جا ڪلهن به هوندو. ڪم اٺيل جو ڪنگائيندڙ جيڪو مان، ڪپڙي سڀني موڙيل ٺاهيندا جو ٽڪرن جي ڪلهن ۽ لڳل. تي حصن ٻن سان، ٻئي هڪ لاءِ، هن هوندا ڳنڍيندڙ ٽڪرا نيرو ۽ مان، سون خالص ٿيندو، ئي مان ان مطابق ٺاهڻ جي ان آهي، تي ان جيڪو ڪپڙو

پٽر جا زمرد به تون ۽ مان. ڪٽيل ڪپهه سٺي ۽ مان، ڪٽيل ڳاڙهي ۽ مان، واڱڻائي ۽ مان، نالا ڇهه ۽ تي، پٽر هڪ نالا ڇهه ڪوٽيندين. نالا جا پٽن جي اسرائيل تي انهن ۽ وٺندين، جي مُهر ڪم، جو فن واري ڪرڻ ڪم جي پٽر مطابق. نسلن جي انهن تي، پٽر ٻئي باقي به تون ۽ ڪوٽيندين. تي نالن جي پٽن جي اسرائيل کي پٽرن ٻن تون وانگر، تصوير ڪنڊيل هارون ۽ آهن، پٽر جا يادگار لاءِ پٽن جي اسرائيل پٽر اهي تي، ڪلهن جي افود رڪندين پٽر لاءِ. يادگار جي انهن ڪٽندو، تي ڪلهن ٻنهي پنهنجي اڳيان جي رب نالا جا پٽن جي اسرائيل مان سون خالص زنجيرون ڪنڊيل به تون ۽ ٺاهيندين. مان سون خالص ڍالون ننڍا تون ۽ ڪنڊيل ڳنڍيل انهن تون ۽ ڪم، جو ڳنڍڻ هونديون، ڳنڍيل ۾ گلن جيڪي ٺاهيندين، واري اڳيان مطابق، ٽڪرن جي ڪلهن جي انهن رڪندين، تي ٽڪرن جي ڪلهن کي زنجيرن کان. پاسي

ان تون مطابق تال جي افود ڪم، جو ڪنگائيندڙ پٽي، سینه جي فيصلن ٺاهيندين تون ۽ مهين ڪٽيل ۽ کان، ڳاڙهي ڪٽيل ۽ کان، واڱڻائي ۽ کان، نيري ۽ کان، سون ٺاهيندين کي ۽ ٻيگهه جي ان بالشت هڪ ٿيندو، ٻيڻو اهو ٺاهيندين، چورس کي ان تون کان. ڪپهه ڪپڙو وارو قطارن چار جڙيل سان پٽرن ۾ ان توهان ۽ وڪر. جي ان بالشت هڪ قطار، ٻي ۽ قطار. پهرين اها زمرد، ۽ پخراج عقيق، هوندي: قطار جي پٽرن ڳنڍيندڙ، زمرد زبرجد، ۾ قطار چوٿين ۽ نيلم. ۽ عقيق لڳيريم، قطار، ٽيون ۽ يشب. ۽ نيلم، ۽ ڪوئلو، اهي ۽ مطابق. قطار پنهنجي هجن، جڙيل ۾ سون ۽ ڍڪيل ۾ سون جيڪي هجن، عقيق ۽ هر نقاشي، جي مهنر مطابق، نالن جي انهن ٽين، ٻارهن مان نالن جي پٽن جي اسرائيل پٽر کي ڪراسن گڏ ڳنڍيل تي جوڳي تون ۽ ٽين. ۾ قبيلن ٻارهن مطابق، نالي پنهنجي هڪ نالا جا پٽن جي اسرائيل هارون ۽ مان. سون خالص ڪم جهڙو زنجير ٺاهيندين، داخل ۾ جاءِ پاڪ هو جڏهن ڪٽندو، تي جاءِ واري ڳالهائڻ رڪنڌڙ تي سيني واري فيصلي سچ ۽ ڪرڻ ظاهر جي فيصلي تي پٽي سيني تون ۽ طور. يادگيري اڳيان جي خدا ٿئي،

داخل ۾ پاڪ اڳيان جي خداوند هو جڏهن هوندو، تي سيني جي هارون اهو ۽ رڪندين، مسلسل اڳيان جي خداوند تي سيني پنهنجي فيصلا جا پتن جي اسرائيل هارون ۽ ٿئي، ۽ هوندو. نيرو تي طور مڪمل جيڪو ٺاهيندين، ڪپڙو هيٺيون ڊگهو هڪ تون ۽ ڪٽندو. اهو ڪم، جو اٿيل جو، کليل اُن رڪنڊر ڪنارو چوڌاري هوندو، مان وچ جي هن کليل اهو ڦٽندڙ تي، ڪنڊ واري پاسي هيٺئين جي تنگ توهان ڦاٽي. نه اهو ته مان، هن اٿيل گڏ جوڙ انار ننڍا مان ڪپڙي موڙيل مهين ۽ ڪٽيل جي رنگ ڳاڙهي ۽ واڱڻائي نيري، وانگر، انار گهٽيون ۽ انار ننڍا سونهري ۾ شڪل ساڳي چوڌاري. جي ڪنڊ هيٺئين جي تنگ ٺاهيندو، تي ڪنڊ جي جامي وارو گلن ۽ ٻوڊونا، سونهري انار پاسي رڪنڊو. چوڌاري ۾ وچ جي انهن اڳيان جي رب هو جڏهن ڪندو، خدمت هو جڏهن ايندو ۾ ٻڌڻ آواز جو هارون ۽ چوڌاري. سونهن صاف هڪ تون ۽ مري. نه هو جيئن ته نڪرندو، ٻاهر ۽ ٿيندو داخل ۾ جاءِ پاڪ کي ان تون ۽ جاءِ. پاڪ جي رب ڪندين، ڪندائي جي مُهر تي ان ۽ ٺاهيندين، پليٽ جي جي هارون اهو ۽ هوندي. اڳيان جي پگڙي هوندي، تي پگڙي اها ۽ رڪندين، تي ٿلهي نيري جيڪي ويندو، ڪٿي گناهه جا شين پاڪ جي پتن جي اسرائيل هارون ۽ ٿيندو، تي پيشاني هميشه تي پيشاني جي هارون اهو ۽ ڪندا، پاڪ ۾ تحفن پاڪ سيني پنهنجي اهي به ٿين. قبول اڳيان جي خداوند اهي ته رهندو

۽ ٺاهيندين، پگڙي جي ڪپڙي نفيس تون ۽ مان، ڪپڙي نفيس سينگاريل جون قميصن ۽ پٽڪا ۽ قميصون تون لاءِ پتن جي هارون ۽ ٺاهيندين. پٽي جي ڪم وارو ڪنگائي تون هارون، کي انهن پائيندين تون ۽ لاءِ. جلال ۽ عزت ٺاهيندين عمامي لاءِ انهن ۽ ٺاهيندين، انهن پريندين ۽ کي، انهن ڪندين مسح ۽ سان، سندس کي پتن سندس ۽ کي، پاءُ پنهنجي لاءِ انهن تون ۽ لاءِ. مون جو پادرين ڪن ڪم اهي ته کي، انهن ڪندين مقدس ۽ هٿ، جا سگهجي، يڪي کي ننگائي جي جسم جي انهن جيئن ته ٺاهيندين پتلونون جون ڪپڙي جي گواهي اهي جڏهن پٽ، سندس ۽ رڪندو کي انهن هارون ۽ تائين. رانن وٺي کان ڪمر

۽ ايندا، ويجهو لاءِ ڪرڻ خدمت تي گاهه قربان پاڪ اهي جڏهن يا ٿيندا، داخل ۾ خيمي ۽ کيس آهي قانون ابدى هڪ هي مرن، نه اهي جيئن ته آئيندا، نه گناهه تي پاڻ اهي کيس. گڏ سان لاءِ ٻج سندس

29

اهي جيئن ته ڪندين، پاڪ کي انهن تون ڪندين، لاءِ انهن تون جيڪي آهن شيون اهي ۽ بي به ۽ وٺندين، ٻڙو جو گابي هڪ مان ڀورن تون ڪن. خدمت جي پادري لاءِ منهنجي جيڪي ڪيڪ ٿها خمير بي ۽ هجن، ملايل ۾ تيل جيڪي روٽيون خمير بي ۽ رڍا. عيب هڪ کي انهن تون ۽ ٺاهيندين. مان اتي سٺي جي ڪڪ کي انهن تون هجن، لڳايل ۾ تيل ۽ مينڊا. به ۽ ٻڙو جو گابي ۽ آئيندين، گڏ سان توڪري کي انهن ۽ رڪندين، ۾ توڪري انهن توهان ۽ تي، دروازي جي شاهدي جي خيمي آئيندو توهان کي پٽن سندس ۽ هارون جو ڪلهي قميص، ڊگهو کي هارون پاءُ پنهنجي تون ڪٿي، لباس ۽ ڌوئيندو. ۾ پاڻيءَ کي سان ٽڪري جي ڪلهي کي ٽڪري جي سڀني ۽ پائيندين، ٽڪرو جو سڀني ۽ ٽڪرو ۽ رڪندين. تي پگڙي تختي پاڪ توءَ ۽ رڪندين، تي مٿي سندس پگڙي توءَ ۽ ڳنڍيندين. مسح کيس ۽ وجهندين، تي مٿي سندس کي ان ۽ وٺندين، تيل جو ڪرڻ مسح تون گرد سان پٽين کي انهن تون ۽ پائيندين. ڪپڙا کين ۽ آئيندين، کي پٽن سندس ۽ ڪندين. هميشه لاءِ منهنجي ڪاهنيت لاءِ انهن ۽ رڪندين، پگڙيون چوڌاري جي انهن تون ۽ ڪندين، کي واچو تون ۽ هٿ. جا پٽن سندس ۽ ڪندين، مقرر هٿ جا هارون تون ۽ هوندي، لاءِ جي واچي هٿ پنهنجا پٽ سندس ۽ هارون ۽ آئيندين، تي دروازي جي شاهدي جي خيمي کي ٻڙي تون ۽ وٽ. دروازي جي شاهدي جي خيمي اڳيان، جي خداوند رکندا، تي مٿي رت جو گابي تون ۽ وٽ. دروازي جي خيمي جي شاهدي ڪندين، ذبح اڳيان جي رب

گاهه قربان رت سڀ باقي پر رکندين، تي سڱن جي گاهه قربان سان آگر پنهنجي ۽ وٺندين، به ۽ پرڙو، جو جگر ۽ آهي، تي پيت جيڪا چري سڀ تون ۽ وهائيندين. وٺ بنياد جي ۽ گوشت، جو واچ پر رکندين. تي گاهه قربان وٺي آهي، چري جيڪا تي انهن ۽ گرڊا، آهي. گناه اهو ته ڇو ساڙيندين، ٻاهر کان خيمي ۾ باه کي گوهر ۽ چمڙي،

۽ رڪندا. تي مٿي جي رم ان هٿ پنهنجا پٽ سندس ۽ هارون ۽ وٺندين، کي رم هڪ تون ۽ بڪريءَ ۽ وهائيندين. چوڌاري جي گاهه قربان کي ان کڻي رت ۽ ڪندين، ذبح کيس تون سان پاڻيءَ کي پيرن ۽ حصن اندرين ۽ ڪٽيندين، ۾ حصن ٻن موجب عضون کي گاهه قربان کي رڍ سڄي تون ۽ رکيندين. گڏ سان سر تي حصن ٻن کي انهن ۽ ڏوئيندين، آهي. بخور لاءِ خداوند اها لاءِ، بوءِ خوشبودار قرباني، سڙيل لاءِ خداوند ڪندين، پيش تي تي مٿي جي بڪريءَ هٿ پنهنجا پٽ سندس ۽ هارون ۽ وٺندين، کي بڪريءَ ٻيءَ تون ۽ جي هارون رکندين تون ۽ وٺندين، رت سندس تون ۽ ڪندين، ذبح کيس تون ۽ رڪندا. سندس ۽ تي، ٽپ جي پير ساڄي ۽ تي، ٽپ جي هٿ ساڄي ۽ تي، لوب جي ڪن ساڄي ساڄن جي انهن ۽ تي، ٽپن جي هٿن ساڄن جي انهن ۽ تي، لوبن جي ڪن ساڄن جي پٽن تيل جي مسح آءِ آهي، تي گاهه قربان جيڪو مان رت وٺندين تون آءِ تي. ٽپن جي پيرن پٽن سندس آءِ تي پٽن سندس آءِ تي، لباس سندس آءِ تي هارون چرڪيندين تون آءِ مان، پٽ سندس آءِ لباس، سندس آءِ پاڻ هو ويندو ڪيو مقدس آءِ سان، سندس تي لباسن جي ڏانهن گاهه قربان وهائيندين تون رت جو ڏاڙهي پر سان، سندس لباس جا پٽن سندس آءِ جو جگر ۽ ٽي، ڀڪي کي پيت جيڪا چري اها ۽ چري، جي رام وٺندو تون ۽ چوڌاري. ڪرڻ مڪمل هي ته ڇو بازو، ساڄو ۽ آهي، تي انهن جيڪا چري اها ۽ گرڊا، به ۽ لوب، چپاتي هڪ مان ٽوڪري جي ماني خمير بي ۽ ٽڪرو، هڪ جو ماني واري تيل ۽ آهي. ۽ تي، هٿن جي هارون شيون سڀ رکندين تون ۽ هئي. رکيل اڳيان جي خداوند جيڪا تون ۽ اڳيان. جي رب ڪندين جدا طور نذراني کي انهن تون ۽ تي، هٿن جي پٽن سندس

قرباني سڙيل سڄي تي گاهه قربان چاڙهيندين تون ۽ مان، هٿن جي انهن کي انهن وٺندين
 ٽڪرو جو سينو وٺندين تون لاءِ. رب آهي قرباني اڳيان، جي رب ۾، پوءِ جي خوشبوءِ جي،
 نذراني ڪندين الڳ ڪي ان تون ۽ آهي، جو هارون جيڪو جي، ڪرڻ مڪمل مان ڀنگ
 ۽ ڪندين، پاڪ نذرانو سينو تون ۽ هوندو. حصو تنهنجو اهو ۽ اڳيان، جي خداوند طور
 ويو ڪٿي مان ميندي جي تڪميل جيڪو ۽ آهي، ويو ڪيو الڳ جيڪو بازو، جو چاڙهڻ
 کان پٽن جي اسرائيل لاءِ پٽن سندس ۽ هارون ۽ کان. پٽن سندس ۽ کان هارون آهي،
 جي نجات جي پٽن جي اسرائيل ۽ آهي، نذرانو هي ته ڇو ٿيندو، قانون جو هميشه
 ٿيندو. نذرانو لاءِ رب کان پٽن جي اسرائيل مان قربانين

پوءِ کان هن لاءِ پٽن جي هارون اهو آهي، جو هارون جيڪو آهي، لباس جو پاڪ جيڪو ۽
 ڏينهن ستن وڃن. ڪيا مڪمل هٿ جا انهن ۽ وڃي، ڪيو مسح ۾ ان کي انهن ته هوندو،
 جيڪو ايندو، بدران سندس مان پٽن سندس جيڪو پادري، اهو پائيندو کي انهن تائين
 پيڙو جو ڪرڻ مڪمل ۽ ڪندو. خدمت ۾ هنڌن مقدس ٿي داخل ۾ خيمي جي شاهديءَ
 جو ڏاڍي پٽ سندس ۽ هارون کائيندا ۽ پڇائيندين. گوشت ۾ جڳهه پاڪ ۽ وٺندين، تون
 کائيندا هو وٽ. دروازن جي خيمي جي شاهدي آهن، ۾ توڪري جيڪي روٽيون ۽ گوشت،
 پاڪ کي انهن لاءِ، ڪرڻ مڪمل هٿ جا انهن ۾ انهن ويا، ڪيا پاڪ هو ۾ جن کي، انهن
 وڃي ڇڏيو پر جيڪڏهن آهن. پاڪ آهي ته ڇو کائيندو، نه مان انهن پرديسي ۽ لاءِ، ڪرڻ
 کي بچيل باقي توهان ته تائين، صبح مان روٽين ۽ مان گوشت جي قرباني جي تڪميل
 آهي. پاڪ اهو ته ڇاڪاڻ ويندو، نه کائو اهو ڇڏيندا، ساڙي ۾ باهه

حڪم توکي مون جيترو ڪندين، ڪجهه سڀ طرح اهڙيءَ لاءِ پٽن سندس ۽ هارون تون
 توهان واڇو جو گناهه ۽ ڪندين. مڪمل هٿ جا انهن تون تائين ڏينهن ست آهي، ڏنو
 پاڪ کي ان توهان جڏهن ڪندا صاف کي گاهه قربان ۽ ڪندا، تي ڏينهن جي صفائي

گاهه قربان تون ڏينهن ستن وڃي. ڪيو پاڪ کي ان جيئن ته ڪندا مسح کي ان ۽ ڪندا، ڪو هر ٿيندي، پاڪ جي پاڪ گاهه قربان ۽ ڪندين، پاڪ کي ان ۽ ڪندين، صاف کي قربان تون جيڪي آهن شيون اهي ۽ ويندو. ڪيو پاڪ ڇهندو، کي گاهه قربان جيڪو مسلسل مسلسل، تي گاهه قربان ڏينهن هر ٻه ٻڪريون، عيب بي جا سال ڪندين: تي گاهه نذرانو.

آتي نفيس حصو ڏهين آڇ ڪندين. جو شام تون پيڙ ٻيو ۽ ڪندين، جو صبح تون پيڙ هڪ نذرانو جو پيڙ آڇ سان، تيل پڇيل ۾ حصي چوٿين جي هيٺ هجي ويو ملايو جيڪو جو، جي صبح ڪندين، جو شام تون ڏاڍو ٻيو ۽ لاءِ. پيڙ هڪ جو، شراب حصو چوٿون جو هيٺ ڪندين. نذرانو وارو بوءِ جي خوشبوءِ لاءِ رب مطابق، نذر جي پيڙ جي ان ۽ قرباني اڳيان، جي رب تي دروازي جي خيمي جي گواهي قرباني، مسلسل لاءِ نسلن جي توهان اتي مان ۽ سگهان. ڳالهائي توسان جيئن ته ڪندس، ظاهر کي پاڻ توکي مان جتي پاڪ آئون ۽ ويندس. ڪيو پاڪ ۾ جلال منهنجي ۽ ڪندس، مقرر لاءِ پتن جي اسرائيل پاڪ آئون کي پتن سندس ۽ هارون ۽ کي، گاهه قربان ۽ کي خيمي جي شاهدي ڪندس سڏيو ۾ پتن جي اسرائيل مان ۽ ڪن. خدمت طور پادري لاءِ مون اهي جيئن ته ڪندس، جنهن آهيان، خدا جو انهن رب مان ته ڄاڻندا اهي ۽ ٿيندس. خدا جو انهن مان ۽ ويندس، ٿيڻ خدا جو انهن ۽ لاءِ، وڃڻ سڏيو کي انهن آندو، ٻاهر ڪڍي مان زمين جي مصر کي انهن لاءِ.

30

ڪُٻت هڪ کي ان تون ۽ مان. ڪاٺ واري سڙڻ نه گاهه قربان جي بخور ٺاهيندين تون ۽

هوندو، اوچو جو ڪُپتن ٻن ۽ هوندو، چورس اهو ٺاهيندين، ويڪرو ڪُپت هڪ ۽ ڊيگهو ڪي پتين جي هن ۽ ڪي، جالي جي هن سان سون صاف تون ۽ نڪرندا. مان ان سڱ جا ان تاج موڙيل جو سون چوڌاري لاءِ هن تون ۽ پڪيندين، ڪي سڱن جي هن ۽ چوڌاري، ٻنهي هيٺان، جي تاج موڙيل جي ان ٺاهيندين، صاف جون سون چلڙيون به آءِ ٺاهيندين. ڪي ان جيئن ته هونديون، پڪڙيندڙ لاءِ لائين اهي آءِ ۾، پاسن ٻنهي ٺاهيندين، تي پاسن سون ڪي انهن تون ۽ مان، ڪاٺ وارو سڙڻ نه ٺاهيندين لٽيون تون ۽ سگهجي. ڪٿي ۾ انهن آهي تي صندوق جيڪو سامهون، جي پردي رڪندين ڪي ان تون ۽ پڪيندين. سان گڏيل نفيس تي ان هارون ۽ اتان. ڪندس ظاهر توکي ڪي پاڻ مان ۾ جنهن جو، شاهدين هارون جڏهن ۽ ساڙيندو. تي ان هو ته سنڀاليندو، ڏيئا هو جڏهن صبح، هر ساڙيندو بخور هميشه بخور مسلسل اهو ساڙيندو. بخور تي ان هو تڏهن ڪندو، روشن سان دير ڪي ڏيئا نه قرباني يا نذرانو خوشبو، ٻي تي ان هو ۽ رهندو. لاءِ نسلن جي هنن اڳيان جي رب سال تي سڱن سندس هارون ۽ وهائيندين. نه به نذرانو جو پيئڻ تي ان تون ۽ چڙهائيندو، صاف تائين نسلن جي انهن ڪي ان مان رت جي پاڪائي ڪندو، ڪفارو تي ان پيرو هڪ ۾ آهي. پاڪ مان پاڪن لاءِ رب اهو ڪندو،

شماري مردم جي پتن جي اسرائيل بني تون جيڪڏهن چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ مالڪ ۽ جي انهن ۽ ڏيندو، ڪي رب فديو جو جان پنهنجي هڪ هر ۽ وٺندين، ۾ گڏجائي جي انهن معائني به جيترا ڏيندا، اهي جيڪو آهي اهو هي ۽ ٿيندو. نه زوال ڪو تي انهن ۾ گڏجائي في اوبول ويهه آهي، مطابق جي ڊبراکمو مقدس جيڪو ڊبراکمو اڌ گذرندا، مان کان ان ۽ جي سالن ويهن جيڪو ماڻهو هر آهي. نذرانو لاءِ مالڪ ڊبراکمو اڌ ۽ ڊبراکمو، ۽ وڌائيندو، نه آهي، مالدار جيڪو ڏيندو. حصو ڪي رب اهو ٿو، لنگهي ۾ معائني جي مٿي جي توهان ۾، ڏيڻ پاڙو ڪي رب کان، اڌ جي درهمن ٻن گهٽائيندو نه آهي، غريب جيڪو ان ۽ کان، پتن جي اسرائيل ڪي حصي جي چانديءَ وٺندين تون ۽ لاءِ. ڪفاري جي روحن

جي خداوند لاءِ پتن جي اسرائيل اهو ۽ ڏيندين، ۾ خدمت جي خيمي جي شاهدي ڪي
چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ لاءِ. كفاري جي روحن جي توهان هوندو، يادگار اڳيان
شاهدي ڪي ان تون ۽ لاءِ، توڻ ته بنياد، جو پيتل هڪ لاءِ ان ۽ ٺاهيو، ٿانو جو پيتل هڪ
پت سندس ۽ هارون ۽ وجهندين. پاڻي ۾ ان ۽ رکندين، ۾ وچ جي گاهه قربان ۽ خيمي جي
داخل ۾ خيمي جي شاهديءَ اهي جڏهن توڻيندا. سان پاڻيءَ پير ۽ هٿ پنهنجا مان ان
خدمت اچن ويجهو جي گاهه قربان اهي جڏهن مرندا، نه ۽ توڻيندا، سان پاڻيءَ ته ٿين،
توڻيندا، سان پاڻيءَ پير ۽ هٿ پنهنجا هو لاءِ. چاڙهڻ قربانيون سوختني لاءِ رب ۽ ڪرڻ
مري نه هو جيئن ته توڻيندا، سان پاڻيءَ هو ٿيندا، داخل ۾ خيمي جي شاهديءَ هو جڏهن
رب ۽ سان. هن لاءِ نسلن جي هن ۽ لاءِ هن هوندو، قانون ابدي هڪ لاءِ انهن اهو ۽ وڃن،
۽ شيڪل، سؤ پنج گل جو مُر چونڊيل وٺ، مصالحا تون ۽ چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ
iris ۽ پنجاهه، سؤ به ڪلامس خوشبودار ۽ پنجاهه، سؤ به ات جو ان دارچيني خوشبودار
تيل ٺاهيندين ڪي ان تون ۽ هين. هڪ تيل مان زيتون ۽ جا، مقدس شيڪل سؤ پنج جا
تون ۽ هوندو. مقدس مسح تيل جو، ساز عطر سان فن جي ساز عطر مقدس، مسح
۽ ڪي، صندوق جي خيمي جي شاهديءَ ۽ ڪندين، مسح ڪي خيمي جي شاهديءَ مان ان
قربانين سڙيل ۽ گاهه، قربان جي بخور ۽ برتن، سڀ جا ان ۽ چراغدان ۽ برتن، سڀ جا ان
ڪي انهن تون ۽ حوض. ۽ برتن، سڀ جا ان ۽ ميز ۽ برتن، سڀ جا ان ۽ گاهه قربان جي
پاک چهندو، ڪي انهن جيڪو ڪو هر هوندا، پاک مان شين پاک اهي ۽ ڪندين، پاک
ته ڪندين پاک ڪي انهن ۽ ڪندين، مسح تون ڪي پتن سندس ۽ هارون ۽ ويندو. ڪيو
چئي، ڳالهائيندا، توهان ڪي پتن جي اسرائيل ۽ ڪن. خدمت جي پادري لاءِ مون اهي جيئن
تي گوشت جي انسان هوندو. لاءِ توهان تائين نسلن جي توهان هي تيل پاک جو مسح
۽ آهي، پاک اهو ڪندؤ، نه ئي ائين لاءِ پاڻ توهان موجب ٺاهه هن ۽ ويندو، لڳايو نه اهو
ڪي پرڏيهي ڪنهن مان ان به جيڪو ۽ ڪندو، ائين به جيڪو ويندي. لاءِ توهان پاڪائي

مان. قوم پنهنجي ويندو ڪيو تباھه ڏيندو،

صاف ۽ خوشبوءَ جي گلبينم اونيڪا، مُر، وٺ: خوشبئون لاءِ پاڻ چيو، ڪي موسى رب پوءِ آهي، ڪم جو عطار جيڪو ٺاهيندا، بخور جو عطار ۾ هن هو ۽ ٿيندو. برابر برابر لوبان، ۾ خيمي جي شاهديءَ ۽ ڪٽيندين، نازڪ مان انهن تون ۽ آهي. ڪم مقدس ۽ صاف ملايل، لاءِ توهان بخور ويندس، ڄاڻايو اتان توکي مان جتان رڪندين، سامهون جي شاهدين رب لاءِ توهان اها ڪندؤ، نه لاءِ پنهنجي توهان مطابق ترڪيب هن هوندو. پاڪ جو پاڪن مان قوم پنهنجي سو وٺي، بوءِ ۾ ان ته ڪندو ائين به جيڪو هوندي. جاءِ پاڪ لاءِ جي ويندو. ٿي هلاڪ

31

اوري جيڪو آهي، سڏيو ڪي بيسليل سان نالي مون ڏس، چئي: ڳالهايو، سان موسى رب ۽ خدائي پريو ڪيس مون ۽ مان. قبيلي جي يهودا آهي، پٽ جو هور جيڪو آهي، پٽ جو ڪرڻ، بڙائين ۽ لاءِ. سوچڻ ۾ ڪم هر جي، علم ۽ جي سمجه ۽ جي حڪمت سان روح ۽ ڪم، جو پٿر ۽ ڪرڻ. ڪم سان رنگ ڳاڙهي ڪٽيل ۽ واڱڻائي نيرو، بيتل، چاندي، سون، الياب ۽ ڏنو ڪيس مون ۽ ڪرڻ. ڪم مطابق ڪمن سڀني ۾، ڪمن جي ڪاريگري جي ڪاٺ مون کي دل سمجهدار هر ۽ مان، قبيلي جي دان آهي، پٽ جو آحيسامڪ جيڪو کي، جو شاهدي ڏنو، حڪم توکي مون جيڪو ڪجهه سڀ ٺاهيندا اهي ۽ آهي. ڏني سمجه ۽ سامان، جو خيمي ۽ آهي، تي ان جيڪا نشست واري رحم ۽ صندوق، جو عهد ۽ خيمو، ان ۽ حوض ۽ برتن سڀ جا ان ۽ شمعدان صاف ۽ برتن، سڀ جا ان ۽ ميز ۽ گاهون، قربان خدمت طور پادري لاءِ مون لباس جا پٽن سندس ۽ لباس، جا خدمت لاءِ هارون ۽ بنياد، جو

مون جيڪي مطابق جي سڀني انهن بخور، جو ٺهڻ جي پاڪ ۽ تيل، جو مسح ۽ لاءِ، ڪرڻ ٺاهيندا. اهي ڏنو، حڪم توکي

۽ ڏسو، چئي، ڏيو، حڪم کي پتن جي اسرائيل توهان ۽ چئي، ڏانهن، موسى رب ڳالهايو ۽ تائين، نسلن جي توهان ۾ وڃ جي توهان ۽ مون آهي نشاني اها رکندا، توهان سبت منهنجا کي سبت اوهان ٿو. ڪري پاڪ کي توهان جيڪو آهيان رب مان ته ڄاڻو توهان ته ڪندو، ناپاڪ کي ان جيڪو آهي. مقدس لاءِ جي رب لاءِ اوهان اهو ته ڇو سنڀاليندؤ، جي قوم پنهنجي روح اها ڪندو، ڪم ۾ ان جيڪو ڪو هر ويندي. ڏني موت سان موت آهي، سبت ڏينهن ستين پر ڪندين، ڪم تون ڏينهن ڇهه ويندي. ڪئي تباهه مان وڃ ۽ ويندو. ڏنو موت ڪندو، ڪم ڏينهن ستين جيڪو ڪو هر ڏينهن، جو آرام پاڪ لاءِ مالڪ ابدي عهد لاءِ. ملهائڻ ۾ نسلن پنهنجي کي انهن ڪندا، پاسداري جي سبت پت جا اسرائيل ڇهن ته ڇو لاءِ، منهنجي آهي نشاني ابدي هڪ ۾، وڃ جي پتن جي اسرائيل ۽ منهنجي کي موسى ۽ ڪيو. بند ۽ ڪيو آرام تي ڏينهن ستين ۽ ٺاهيائين، زمين ۽ آسمان رب ۾ ڏينهن پتر جون، شاهدي تختيون به تي، جبل سينا سان کيس ڳالهائڻ ڪيائين ختم جڏهن ڏنائين سان. آگر جي خدا لکيل تختيون جون

32

۽ ٿيا، گڏ وٽ هارون ماڻهو تڏهن آهي، ٿي دير ۾ اچڻ هيٺ تان جبل موسى ته ڏنو ماڻهن ۽ موسى، ته ڇو هلندا، اڳيان جي اسان جيڪي ٺاهه، ديوتا لاءِ اسان ۽ اٿ، ٿا، چون کيس ٿيو ڇا کيس ته ڄاڻون ٿا نه اسان ڪڍيو، مان زمين جي مصر کي اسان جنهن ماڻهو هي جا ڪن جا سونهن جيڪي ۾ ڪنن جي ٿيئرن ۽ زالن پنهنجي چيو، کين هارون ۽ آهي.

جا سون لڳل ۾ ڪنن پنهنجن ماڻهن سڀني ۽ آڻيو. وٽ مون ۽ ڪيو لاهي آهي آهن، زيور وصول مان هٿن جي انهن هن ۽ آيا. ڪٿي وٽ هارون آهي ۽ ڇڏيا، لاهي زيور جا ڪنن آهن ديوتا تنهنجا آهي چيو، ۽ بڻايو گابي ڀريل کي انهن ۽ ٺاهيو، سان قلم کي انهن ۽ ڪيو، سندس ڏسي، هارون ۽ آيا. ڪٿي مٿي مان زمين جي مصر توکي جيڪي اسرائيل، اي ۽ آهي. عيد جو مالڪ سڀاڻي چيو، ڪندي اعلان هارون ۽ ٺاهي، گاهه قربان هڪ سامهون ۽ ڪئي، پيش قرباني جي نجات ۽ آڻيون، مٿي قربانيون سڙيل هن اٿي، سوير ڏينهن ٻئي اٿيا. لاءِ ڪيڏن ۽ ويٺا، لاءِ پيئڻ ڪاڻڻ ماڻهو

ماڻهن تنهنجي ته ڇو اچ، هيٺ کان هتان وڃ، جلدي چوندي، ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ رستي سان جلديءَ هنن آندين. ڪڍي مان زمين جي مصر تون کي جن آهي، ڪيو گناهه کي هن ۽ ٺاهيو، گبو لاءِ پاڻ هنن ڏنو، حڪم کي هنن مون جيڪو ڪئي، ورزي خلاف کان جن اسرائيل، آهن خدا تنهنجا هي چيو، ۽ آهي، ڏني قرباني کي هن ۽ آهي، ڪيو سجدو ۾ ڪاوڙ تي انهن ۽ ڏي، اجازت کي مون هاڻي ۽ ڪيو. مٿي مان زمين جي مصر توکي موسيٰ ۽ بڻائيندس. قوم وڏي هڪ توکي ۽ ڪندس، تباها کي انهن مان ٿي، ڪاوڙيل تي قوم پنهنجي توهان ڇو خداوند، اي چيو، ۽ ڪئي، گذارش اڳيان جي خدا خداوند ۽ سان طاقت وڏي مان زمين جي مصر توهان کي جن آهيو، رهيا ڪري غضب ۽ ڪاوڙ ته ڳالهائيندي چون، مصري آهي ڪڏهن نه آهي؟ آندو ڪڍي سان بازو بلند پنهنجي ڪرڻ تباها کي انهن تان زمين ۽ لاءِ مارڻ ۾ جبلن ڪڍيو، ٻاهر کي انهن هن سان بدڪاري ٿي، مهربان تي بدڪاري جي قوم پنهنجي ۽ هت، پوئتي کان غضب جي ڪاوڙ پنهنجي لاءِ. پنهنجي تو کي جن هئا، نوڪر تنهنجا جيڪي ڪندي، ياد کي يعقوب ۽ اسحاق ابراهيم، کي نسل جي توهان آئون چئيندي، هو، ڳالهايو سان انهن تو ۽ هئي، کاڌي قسم جي پاڻ توهان مون جيڪا زمين سڃي هي ۽ ڪندس، ضرب وانگر گهٽائي جي تارن جي آسمان ته ٿيو راضي مالڪ ۽ ڪندا. قبضو لاءِ هميشه تي ان آهي ۽ هو، ڪيو واعدو جو ڏيڻ کي

ڪري. محفوظ ڪي قوم پنهنجي

هيون، ۾ هٿن سندس تختيون به جون شاهدي ۽ آيو، هيٺ کان جبل واپس، موڙي موسيٰ ۽ پاسي ان ۽ پاسي هن هيون، لکيل کان پاسن ٻنهي جي انهن جيڪي تختيون جون پٿر جيڪا هئي لکت جي خدا لکت اها ۽ هيون، ڪم جو خدا تختيون اهي ۽ هيون. لکيل ٿو، چوي ڪي موسيٰ ٻڌي، آواز واري روئڻ جي ماڻهن جوشوا هئي. ڪنديل تي تختيون سان طاقت جيڪي جي انهن آواز اها آهي نه ٿو، چوي ۽ آهي. آواز جي جنگ ۾ ڪئمپ جي انهن آواز پر ٿا، ڪن اڳواڻي ۾ شڪست جيڪي جي انهن آواز نه ۽ ٿا، ڪن اڳواڻي ٿو. ٻڌان مان ٿا، ڪن اڳواڻي ۾ شراب جيڪي

پر جي، ۾ ڪاوڙ موسيٰ ۽ ڏٺا، رقص ۽ ٻڙي هن ته پهتو، ويجهو جي خيمي هو جڏهن اهو هن ۽ ڇڏيو. ٿوڙي هينان جي جبل ڪي انهن ۽ اڇلايون، تختيون به مان هٿن پنهنجي ۽ پيهيو، نفيس ڪي ان ۽ ڇڏيو، ساڙي ۾ باهه ڪي ان هو، ٺاهيو هنن جيڪو ورتو ڪئي ٻڙو چيو، ڪي هارون موسيٰ ۽ پياريو. ڪي پتن جي اسرائيل اهو ۽ پڪيڙيو، هيٺ پاڻيءَ ڪي ان ڪي موسيٰ هارون ۽ آهي؟ آندو گناهه وڌو تي انهن تو جو آهي، ڪيو ڇا توسان ماڻهن هن ڪي مون اهي ٿو. ڄاڻين ڪي طبيعت جي قوم هن تون ته ڇو ٿيو، نه ڪاوڙ مالڪ، چيو، ماڻهو، هي موسيٰ، ته ڇو هلندا، اڳيان جي اسان جيڪي ڏي، ٺاهي ديوتا لاءِ اسان ٿا، چون ڪين مون ۽ آهي. ٿيو ڇا کيس ته ناهي خبر ڪي اسان ڪڍيو، مان مصر ڪي اسان جنهن مون ۽ ڏٺائون، ڪي مون هنن ۽ لاهيو، ته آهن، زيور جا سون وٽ ڪنهن جيڪڏهن چيو، ته ڇو آهن، پيا ٿڙي اهي ته ڏٺو ڪي ماڻهن موسيٰ ۽ نڪتو. واڇو هي ۽ اڇلايا، ۾ باهه آهي جي خيمي موسيٰ سبب. جو خوشي لاءِ دشمنن جي انهن هو، ڇڏيو ٿوڙي ڪي انهن هارون ڪري تنهن اڇو. طرف منهنجي آهي؟ طرف جي رب ڪير چيائين، ۽ بيٺو، تي دروازي جو اسرائيل مالڪ، شيون اهي ٿو، چوي ڪين هو ۽ ٿيا. گڏ طرف جي هن پٽ سڀ جا ليوي

کان دروازي مان ڪئمپ ۽ رکو، تي ران پنهنجي تلوار پنهنجو هڪ هر ٿو: چوي خدا ۽ ڪي، پاڙيسري پنهنجي هڪ هر ۽ ڪي، ڀاءُ پنهنجي هڪ هر ۽ موٽو، ۽ لنگهو تائين دروازي ۽ هو، چيو کين موسيٰ جيئن ڪيو اهو پتن جي لاري ۽ ماريو. ڪي ويجهي پنهنجي هڪ هر اڄ هٿ پنهنجا توهان چيو، کين موسيٰ ۽ ويا. مري مرد هزار تي مان ماڻهن ڏينهن ان ڏني برڪت تي توهان ته ڄ، ڀاءُ پنهنجي يا ۾ پٽ پنهنجي هڪ هر آهن، ڀريا لاءِ خداوند وڃي.

خدا مان هاڻي ۽ آهي، ڪيو گناهه وڏو توهان چيو، ڪي ماڻهن موسيٰ سڀاڻي ته ٿيو ۽ ۽ آيو، موٽي ڏانهن رب موسيٰ ڏيان. ڪفارو جو گناهه جي توهان ته ويندس، مٿي ڏانهن لاءِ پنهنجي هنن ۽ آهي، ڪيو گناهه وڏو قوم هن ٿو، ڪريان گذارش مان رب، اي چيائين، ته ڇڏين ڪري معاف گناهه جو انهن تون جيڪڏهن هاڻي ۽ آهن. ٺاهيا ديوتا جا سونهن لکيو توهان جيڪو ڇڏ، مٿاڻي مان ڪتاب پنهنجي ڪي مون ته نه، جيڪڏهن پر ڇڏ، ڪري مان کيس آهي، ڪيو گناهه اڳيان منهنجي ڪو جيڪو چيو، ڪي موسيٰ رب ۽ آهي. جاءِ ان ڪي قوم هن ۽ اڄ، هيٺ وڃ، پر هاڻي ڇڏيندس. ڪري صاف مان ڪتاب پنهنجي پر هلندو، اڳيان تنهنجي فرشتو منهنجو ڏس، ٻڌايو. توکي مون جيڪا ڪر، رهنمائي ڏانهن رب ۽ آئيندس. گناهه سندن تي انهن تڏهن وٺندس، حساب جو انهن آئون ڏينهن جنهن هو. ٺاهيو هارون جيڪو ۾، باري جي ٺاهڻ جي واڃ ان ماريو، ڪي ماڻهن

33

تون ڪي جن ماڻهو، تنهنجا ۽ تون چڙهه، مٿي کان هتان هل، اڳيان چيو، ڪي موسيٰ رب ۽ ۽ اسحاق ابراهيم، مون جي جنهن ڏانهن، زمين ان آندين، ڪڍي مان زمين جي مصر

سان موڪليندس ۽ ڏيندس. ڪي ان کي ٻچ جي توهان چئندي، کاتي، قسم کي يعقوب ۽ ڪي، فرزي ۽ ڪي، حتي ۽ ڪي، آموري ڇڏيندو ڪڍي ۽ اڳيان، جي توهان قاصد منهنجو ويندس کڻي ۾ زمين اُن توکي آئون ڪي. ڪنعاني ۽ ڪي، يېوسي ۽ ڪي، حوي ۽ ڪي، گرگاشي سخت تون ته ڇو ويندس، نه گڏ سان تو مان پر آهي، وهندڙ سان ماڪي ۽ ڪير جيڪا هي ماڻهن جڏهن ۽ ڪريان. نه ختم ۾ رستي توکي مان جيئن ته آهين، قوم وارو ڳچيءَ سخت توهان چيو، ڪي پتن جي اسرائيل رب ۽ ڪيو. ماتم هنن تڏهن ٻڌو، لفظ خراب تباهه ڪي توهان ۽ آئيندس ڌڪ ٻيو تي توهان آئون نه ڏسو، آهيو، ماڻهو وارا ڳچيءَ ڏيکاريندس توکي آئون ۽ ڪي، دنيا ۽ ڪپڙا جا راءِ پنهنجي ڇڏيو لاهي پوءِ هاڻي ڪندس، کان جبل حوريب لباس ۽ زيور پنهنجو پتن جي اسرائيل ۽ ڪندس. توکي آئون جيڪي پري کان گاهه خيمه ٻاهر، کان گاهه خيمه ڪي ان کڻي، خيمو پنهنجو موسيٰ آڻي ڇڏيو. لاهي ڳوليندو ڪي رب جيڪو ڪو هر ته ٿيو ائين آڻي ويو، سڏيو خيمو جو شاهديءَ اهو آڻي لڳايو، ۾ خيمي ٻاهر کان خيمگاهه موسيٰ جڏهن نڪتو. ۾ خيمي واري ٻاهر کان گاهه خيمه هو، ڏسندو وٽ دروازي جي خيمي پنهنجي هڪ هر ۽ هئي بيبي قوم سڀ ته هو، ٿيندو داخل ۾ خيمي موسيٰ ٿي جيئن هئا. رهندا ڏسندا تائين ٿيڻ داخل ۾ خيمي ڪي موسيٰ ۽ هو، سان موسيٰ ۽ بيٺو، اچي تي دروازي جي خيمي ۽ آيو لهي هيٺ ستون جو بادل ٿيو، داخل هئا، ڏسندا ستون جو بادل ماڻهو سڀ ۽ هو. ڳالهائيندو سان موسيٰ هو ۽ لڳو. ڳالهائڻ خيمي پنهنجي هڪ هر ۽ ٿيا، بيٺا ماڻهو سڀ ۽ هو، بيٺل تي دروازي جي خيمي جيڪو ڪو جيئن ڳالهائڻ، منهن ڪي منهن سان موسيٰ مالڪ ۽ ڪيو. سجدو کان دروازي جي بن يشوع خدمتگار پر موتي، ۾ گاهه خيمه هو ۽ ڳالهائيندو، سان دوست پنهنجي ماڻهو نڪتو. نه مان خيمي هو، نوجوان جيڪو نون،

ڪي مون تون پر آڻ، مٿي ڪي قوم هن ٿو، چوين ڪي مون تون ڏس، چيو، ڪي رب موسيٰ ۽ مان آهي، چيو ڪي مون تون پر موڪليندين، گڏ سان مون ڪي ڪير ته آهي ڏيکاريو نه

جيڪڏهن آهي. حاصل فضل ويجهو منهنجي کي تو ۽ ٿو، ڄاڻان وڌيڪ کان سڀني توکي ڪر، ظاهر کي پاڻ کي مون ته آهي، ورتو ڳولي فضل اڳيان تنهنجي مون ڪري تنهن ته ۽ هجان، ورتو ڳولي فضل اڳيان تنهنجي مان جيئن ته ڏسان، توکي تي طور واضح اڳيان تنهنجي پاڻ مان ٿو، چوي هو ۽ آهي. قوم عظيم هي قوم تنهنجي ته ڄاڻان جيئن وڃين، نه سان مون پاڻ تون جيڪڏهن ٿو، چوي کيس هو ۽ ڏيندس. آرام توکي ۽ هلندس، تنهنجي ۽ مون ته ٿيندو ڄاڻايل پڇ سچ ڪيئن ۽ وڃ. وٺي نه مٿي کان هتان کي مون ته ۽ مان ۽ جي؟ ڪرڻ سفر گڏ سان اسان تنهنجي سواءِ آهي، مليو فضل توکان کي ماڻهن رب ۽ آهن. تي زمين جيڪي وينداسين، ڏني عزت کان قومن سڀني انهن ماڻهو تنهنجا توکي ته ڇو ڪندس، توکي مان اها آهين، چئي تون جيڪا ڳالهه اها ۽ چيو، کي موسيٰ پاڻ کي مون ٿو، چوي ۽ ٿو. ڄاڻان کان سڀني توکي مان ۽ آهي، مليو فضل اڳيان منهنجي پنهنجي ۽ سان، عظمت پنهنجي اڳيان تنهنجي ويندس گذري مان چيو، ۽ ڪر. ظاهر کي ترس ۽ ڪندس، رحم تي جنهن ڪندس رحم ۽ اڳيان، تنهنجي رب، سڏيندس، سان نالي ڪو ته ڇو سگهندين، نه ڏسي منهن منهنجو تون چيو، آءُ ڪندس. ترس تي جنهن ڪندس پراسان منهنجي ڏس، چيو، رب ۽ سگهندو. رهي نه جيئرو ڏسي منهن منهنجو ماڻهو به پٿر توکي آئون ته ويندو، لنگهي جلال منهنجو جڏهن بيهندين. تي پٿر تون آهي، جاءِ هڪ ويندس. لنگهي آئون جيستائين يڪيندس، توکي سان هٿ پنهنجي ۽ رڪندس، ۾ درار جي نه توکي منهن منهنجو پر ڏسندين، پئي منهنجي تون پوءِ ۽ هٿائيندس، هٿ پنهنجو آئون ۽ ويندو. ڏنو

34

۽ هيون، پهرين جيئن تراش، تختيون جون پٿر به لاءِ پنهنجي چيو، کي موسيٰ خداوند ۽

پهرين جيڪي لکنديس لفظ اهي تي تختين انهن مان ۽ اڄ، چڙهي وٽ منهنجي تي جبل مٿي تي جبل سينا تون ۽ ٿي، تيار جو صبح تون ۽ ڇڏيو. ٿوري تو کي جن هئا، ۾ تختين نه ۽ وڃي نه مٿي گڏ توسان به ڪو ۽ بيٺو. لاءِ منهنجي تي چوٽي جي جبل اتي ۽ وڃ، جون پٿر به هن ۽ چرن. نه ويجهو جي جبل ان دور ۽ ريون ۽ وڃي، ڏنو ۾ جبل سڄي ڪو چڙهيو، تي جبل سينا اٿي، سوير جو صبح موسيٰ ۽ هيون، پهرين جيئن ڪٽيائين، تختيون خداوند ۽ ويو. ڪٿي تختيون جون پٿر به اهي موسيٰ ۽ هو، ڏنو حڪم کيس رب جيئن جي هن رب ۽ سڏيو. سان نالي جي خداوند ۽ بيٺو، پرسان کيس اتي ۽ آيو، هيٺ ۾ ڪڪر گهڻو ۾ رحم ۽ ڪندڙ صبر مهربان، ۽ ڪندڙ رحم سڏيو: خدا رب ۽ لنگهيو، اڳيان جي منهن ناناصافيون ۽ قانونيون بي هٿائيندو تائين، هزارن رحم ۽ سنپاليندو کي انصاف ۽ سڄو، ۽ تي ٻارن جي ٻارن ۽ تي ٻارن قانونيون بي جون پيءُ ڪندو، نه صاف کي ڏوهار ۽ گناهه، ۽ ۽ ڪيو. سجدو جهڪي تي زمين موسيٰ ڪندي ٽڪڙو ۽ آئيندو. تائين نسل چوڻين ۽ ٽين اسان رب منهنجو ته آهي، ورتو ڳولي فضل اڳيان جي توهان مون جيڪڏهن چيو، هن اسان ۽ گناهه جا اسان توهان ۽ آهن، وارا ڳچيءَ سخت ماڻهو هي ته ڇو هلي، گڏ سان ٿينداسين. جا توهان اسان ۽ ويندو، ڪٿي قانونيون بي جون

ڪريان عهد هڪ توسان اڳيان جي قوم سڄي تنهنجي مان ڏس، چيو، کي موسيٰ رب ۽ سڄي ۽ آهن، ٿيا نه ۾ قوم به ڪنهن ۽ ۾ زمين سڄي جيڪي ڪندس، ڪم شاندار ٿو، توسان مان جيڪو اهو آهي عجيب ته ڇو ڏسندي، ڪم جا رب آهين، تون ۾ جنهن قوم، مان ڏس ٿو، ڪريان حڪم توکي مان جيڪي تي ڳالهين سڀني تون ڏي ٿيان ڪندس. جرجاشي حوي، حتي، فرزي، ڪنعاني، اموري، ڇڏيندس ڪڍي اڳيان جي منهن جي توهان ۾ جنهن ڪر نه عهد سان رهندڙن جي زمين ان به ڪڏهن ڏي، ٿيان لاءِ پاڻ کي. يېوسي ۽ گاهه قربان جا هنن وڃي. بڻجي نه رڪاوٽ ۾ توهان اهو متان آهين، رهيو ٿي داخل تون ڪٿي توهان باغ جا هنن ۽ ڇڏيندو، ٿوري توهان ستون جا هنن ۽ ڇڏيندو، ٻاهي توهان

ٻين ته ڇو نه ڇڏيندو. ساڙي ۾ باهه توهان بت تراشيل جا ديوتائن جي هنن ۽ ڇڏيندو، آهي. ڪندڙ حسد خدا آهي، نالو وارو حسد خدا، پالڻهار ڇو ڪندو، نه سجدو ڪي ديوتائن پنهنجن اهي ۽ ٺاهين، عهد آهن، تي زمين جيڪي سان رهندڙن انهن تون ڪڏهن نه انهن تون ۽ سڏين، توکي ۽ ڪن، قربان ڪي ديوتائن پنهنجن ۽ ڪن، زنا پٺيان جي ديوتائن پنهنجون ۽ وٺين، لاءِ پتن پنهنجن ڏيئرون جون انهن تون ۽ ڪائين، مان (قرباني جي فحاشي پٺيان جي ديوتائن جي انهن ڏيئرون تنهنجون ۽ ڏين، ڪي پتن جي انهن ڏيئرون ڳريل لاءِ پنهنجي تون ۽ ڪن. فحاشي پٺيان جي ديوتائن جي انهن پت تنهنجا ۽ ڪن، خمير بي تون ڏينهن ست رکندين، تون ڪي عيد جي ماني خمير بي ۽ ڪندين. نه ديوتا نئين ته ڇو ۾، وقت جي مهيني نئين آهي، ڏنو حڪم توکي مون جيئن ڪائيندين، ماني ڄاول پهريون هر آهي، منهنجو نر وارو ڪوڙ رحم هر آهي. نڪتو مان مصر تون ۾ مهيني پر ڏيندين، رهائي سان پيڙ ڪي ڄاول پهرين جي جانور ۽ جو. رڍ ڄاول پهريون ۽ جو گابي ڪي ڄاول پهرين هر جي پتن تنهنجي ڏيندين. قيمت ڏيندين، نه رهائي ڪي ان جيڪڏهن ٿيندين. نه ظاهر هٿ خالي اڳيان منهنجي ڏيندين، رهائي

لاءِ مون تون آهي. آرام ۾ فصل ۽ بچ ڪندين، آرام ڏينهن ستين پر ڪر، ڪم ڏينهن ڇهه جو گڏجائي ۾ وچ جي سال ۽ ۾، شروعات جي فصل جي ڪٽڪ ڪندين، عيد جو هفتن آئون جڏهن ويندو. ڏنو اڳيان جي اسرائيل خدا رب مرد هر تنهنجو ۾، سال دفعا تي عيد. تڏهن وڌائيندس، حدون تنهنجون ۽ ڇڏيندس ڪڍي ڪي قومن اڳيان جي منهن تنهنجي پنهنجي رب دفعا ئي ۾ سال توهان جڏهن ڪندو، نه خواهش جي زمين تنهنجي به ڪو نه ذبح تي خمير رت جو بخور منهنجي تون وڃو. مٽي لاءِ وڃڻ ڏنو اڳيان جي خدا جا زمين پنهنجي تون رهنديون. نه تائين صبح قربانيون جون عيد جي فسح ۽ ڪندين، نه ۾ ڪير جي ماءُ جي هن ڪي ڍڳ تون رکندين، ۾ گهر جي خدا پنهنجي رب ميوا پهريون ۽ توسان مون تي لفظن انهن ته ڇو لک، لاءِ پاڻ لفظ هي چيو، ڪي موسيٰ رب ۽ ابارندين.

چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه اڳيان جي خداوند اتي موسيٰ ۽ آهي. ڪيو عهد سان اسرائيل لفظ هي جا عهد تي تختين انهن هن ۽ پيتو، نه پاڻي ۽ کاڌي نه ماني هن رهيو، راتيون حڪم، ڏهه يعني لکيا،

۽ هيون، تي هٿن جي موسيٰ تختيون به ۽ هو، رهيو اچي هيٺ مان جبل موسيٰ جيئن رنگ جي منهن جي هن ته هو ڄاڻندو نه موسيٰ هو، رهيو اچي هيٺ مان جبل هو جڏهن جي اسرائيل ۽ هارون ۽ هو. رهيو ڳالهائي سان هن هو جڏهن هو، ويو ٿي جلالي ڏسڻ جو هنن ۽ هو. ويو ڏنو جلال ڏسڻ جو رنگ جي منهن جي هن ۽ ڏنو، ڪي موسيٰ بزرگن سڀني سڀ جا جماعت ۽ هارون ۽ سڏيو، ڪي انهن موسيٰ ۽ ويا. ڊڄي کان اچڻ ويجهو کيس ڳالهايو. سان انهن موسيٰ ۽ موٽيا، طرف سندس حاڪم

ڳالهيون سڀ اهي ڪين هن ۽ آيا. وٽ هن پٽ سڀ جا اسرائيل پوءِ، کان شين انهن ۽ سان انهن هن جڏهن ۽ هيون. ڪيون حڪم تي جبل سينا ڪي هن مالڪ جيڪي ٻڌايون، ٿيندو داخل اندر موسيٰ جڏهن رکيو. ڍڪ تي منهن پنهنجي هن تڏهن ڪيو، بند ڳالهائڻ نڪرڻ ٻاهر جيستائين هو ويندو هٿايو ڍڪ اهو ته لاءِ، ڳالهائڻ سان هن اڳيان جي رب هو جيڪو هو ٻڌائيندو ڪجهه سڀ اهو ڪي پٽن جي اسرائيل سڀني هو نڪري ٻاهر ۽ جو، ويو ڏنو جلال اهو ته ڏنو، منهن جو موسيٰ پٽن جي اسرائيل ۽ هو. ڏنو حڪم ڪي هن رب وڃي. اندر لاءِ ڳالهائڻ سان کيس هو جو تائين رکيو، ڍڪ تي منهن پنهنجي موسيٰ ۽ هو،

35

آهن، لفظ اهي هي چيو، ۽ ڪيو، گڏ ڪي جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل موسيٰ ۽

آرام ڏينهن ستين پر ڪندين، ڪم تون ڏينهن ڇهه ڇيو. لاءِ ڪرڻ کي انهن رب جيڪي توهان ڏيو. مرڻ کي هن ڪري، ڪم ۾ ان جيڪو ڪو هر آرام. لاءِ رب سبت، مقدس آهي، موسيٰ ۽ آهيان. رب مان ساڙيندڙ، نه باهه تي ڏينهن جي سبت ۾ رهائش به ڪنهن پنهنجي ڏنو حڪم رب جيڪو آهي لفظ اهو هي چيو، کي جماعت سڄي جي پتن جي اسرائيل سان دل جيڪو ڪو هر لاءِ، خداوند نذرانو هڪ کان انهن مان وڃ جي توهان وٺو آهي: پريل، هائيسنٽ، پيٽل. چاندي، سون، لاءِ: خداوند ميوو پهريون آئيندا آهي آهي، راضي رنگيل ڳاڙها جا رامن ۽ وار، جا پڪرين ۽ ڪپڙو، نفيس توڙيل ۽ اسڪارليت، توڙيل ٻيو لاءِ، نقاشي پٿر ۽ پٿر، جا سارديس ۽ ڪاٺ، سگهندڙ نه سڙي ۽ چمڙا، جا رنگ نيري ۽ چمڙا، اچي ۾، توهان آهي عقلمند ۾ دل جيڪو ڪو هر ۽ لاءِ. چوغي ڊگهي ۽ ٽڪري جي ڪلهي ڏاڙون، ۽ پٽيون، ۽ پردا، ۽ ڍڪڻون، ۽ خيمو، رب. ڏنو حڪم جيڪو ڪجهه سڀ ڪري ڪم ۽ ميز ۽ پردو، ۽ سيت، واري رحم جي ان ۽ لٽيون، جون ان ۽ صندوق، جو شاهدي ۽ ٿنڀا، ۽ سڀ جا ان ۽ گاهه قربان ۽ سامان سڀ جا ان ۽ چراغدان جو روشنيءَ ۽ برتن، سڀ جا ان قميصون ۽ ڪندا، خدمت آهي ۾ جن لباس آهي ۽ جا، ڪاهن هارون لباس مقدس ۽ برتن، جو. بخور خوشبويي ۽ تيل، جو مسح ۽ جون، ڪهانت لاءِ پتن جي هارون

آندو، اهو هڪ هر ۽ وئي. نڪري ٻاهر جماعت سڄي جي پتن جي اسرائيل کان موسيٰ ۽ رب انهن ۽ آندو، نذرانو لڳو، مناسب ۾ روح سندن به کي جن ۽ آيو، کڻي دل سندن جيڪو ۽ لاءِ، خدمت سموري جي ان ۽ لاءِ، ڪمن سڀني جي خيمي جي شاهدي آندو، نذرانو لاءِ آندا آيو، ۾ ذهن جي جنهن ڪو هر آندا، کان عورتن مردن ۽ لاءِ. لباسن سڀني جي مقدس ۽ شيءَ. سونهري هر ڪنگڻون، ۽ زنجيرون، ڳنڍيل ۽ آڱريون، ۽ زيور، جا ڪنن ۽ مڙهون، ۽ چمڙا نيرا ۽ ڪپڙو، مهين مليو وٽان جن ۽ لاءِ، رب جون سون ڪيڏيون آتيا جن سڀ چاندي آهي هو، رهيو ڪي نذرانو جيڪو ڪو هر ۽ آتيا. آهي چمڙا، رنگيل ڳاڙها جا رين جي تياري ۽ مليو، ڪاٺ وارو سگهڻ نه سڙي وٽ جن ۽ نذرانا، لاءِ رب آيا، کڻي پيٽل ۽

کٽي لاءِ، کٽڻ سان هٿن ۽ ذهن پنهنجي عورت عقلمند هر ۽ آيا. کٽي اهي لاءِ، ڪمن سڀني جي انهن کي جن عورتون، سڀ ۽ ڪپڙو. مهين ۽ ڳاڙهو واڱڻائي، نيرو، شيون: ڪٽيل آيا پٿر جا پڙڻ ۽ آڻيا، پٿر جا زمرد حڪمرانن ۽ ڪتا. وار جا پڪرين لڳو، سان حڪمت ۾ ذهن بخور ۽ ۾، تيل جي ڪرڻ مسح ۽ ٺاهڻون، ۽ ٽڪرو. جو سڀني ۽ لاءِ، ٽڪري جي ڪلهي لاءِ ڪرڻ ڪم سڀ اهي ۽ ٿيڻ داخل کي انهن دل جو جن عورت، ۽ مرد هر ۽ ٺاهڻ. جي لاءِ رب پٽن جي اسرائيل هو، ڏنو حڪم جو ڪرڻ ذريعي جي موسيٰ رب جيڪي آيو، کٽي کي، بيزليل سان نالي خدا ڏسو، چيو، کي پٽن جي اسرائيل موسيٰ ۽ آندو. کٽي نذرانو کيس ۽ آهي، سڏيو مان، قبيلي جي يهودا آهي، پٽ جو هور جيڪو پٽ، جو اوريو جيڪو سڀني جي معماري سان. علم جي شين سڀني ۽ سمجه ۽ حڪمت ڀريو، سان روح خدائي ڪم جو ڪاڻ ۽ ڪرڻ، ڪم جو پٿر ٺاهڻ، پيٽل ۽ چاندي ۽ سون ٿيڻ، معمار مطابق ڪمن جو اڀيسامڪ جيڪو کي، اليآب ۽ کيس واقعي ۽ ڪرڻ. ۾ ڪم هر جي حڪمت ۽ ڪرڻ، حڪمت، کيس ۽ ڏني. صلاحيت جي وڌائڻ اڳتي ۾ ذهن مان، قبيلي جي دان آهي، پٽ ۽ اٿيل ۽ سگهن، ڪري ڪم پاڪ ۽ سگهن سمجهي ڪجھ سڀ ته ڀريو، سان ذهن ۽ سمجه ڪم هر جو ڪنگائي ۽ تعمير ۽ سگهن، اٿي سان ڪپڙي باريڪ ۽ ڳاڙهي شيون ڪنگائيل سگهن. ڪري

36

سمجهڻ وٺي، ڏني علم ۽ دانائي ۾ انهن کي جنهن دانا، ۾ ذهن هر ۽ ڪيو، اليآب ۽ بيزليل ۽ حڪم مالڪ جيترو مطابق جي سڀني مطابق، جي فرض مقدس ڪن، ڪم سڀ ته لاءِ کي جن هئي، حڪمت وٽ جن کي سڀني انهن ۽ سڏيو، کي اليآب ۽ بصلئيل موسيٰ ۽ ڏنو. اچڻ تي ڪمن تي طور رضاڪارانه جيڪي کي سڀني انهن ۽ هو، ڏنو علم ۾ دل خدا

ورتيون، کٽي پيٽون سڀ کان موسيٰ هنن ۽ ڪن. مڪمل کي انهن جيئن ته هئا، چاهيندا اڃا اهي ۽ هئا، آيا کٽي لاءِ ڪرڻ کي ڪمن سڀني جي مقدس پٽ جا اسرائيل جيڪي آيا حڪيم سڀ ۽ هئا. آئيندا جو صبح آئيندڙ جيڪي رهيا، ڪندا وصول پيٽون اهي تائين ڪري ڪم اهي جيڪو مطابق، ڪم پنهنجي هڪ هر هئا، ڪندا ڪم جا مقدس جيڪي مطابق، جي ڪمن انهن ٿو اچي کٽي ڪجهه گهڻو ماڻهو ته ڏانهن، موسيٰ چيو ۽ هئا. رهيا مرد ته، ڪيو اعلان ۾ ڪئمپ هنن ۽ ڏنو، حڪم موسيٰ ۽ ڏنو. حڪم جو ڪرڻ مالڪ جيترا ڪرڻ پيش به اڃا کي ماڻهن ۽ ڪن، نه ڪم لاءِ ميوي پهرين جي مقدس هاڻي عورت ۽ ڇڏي مٿان اهي ۽ هو، ڪافي لاءِ ڪرڻ مڪمل تعمير لاءِ انهن ڪم اهو ۽ ويو. روڪيو کان ڪاهن هارون جيڪي ٺاهيا، ڪپڙا پاڪ هو، ۾ ڪندڙن ڪم جيڪو ماڻهوءَ، دانا هر ۽ ويا. نيري ۽ مان، سون ٽڪرو جو ڪلهي هنن ۽ هو. ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن آهن، لاءِ هوئي ڪتي جي ڪپڙي مهينن ۽ مان، هوئي ڪتي جي رنگ ڳاڙهي ۽ مان، واڱڻائي ۽ مان، ۽ واڱڻائي نيري، کي انهن تنهنڪري ويا، ورهايا وانگر وارن پنن جا سون ۽ ٺاهيو. مان انهن جيڪو هو ڪم اٿيل اهو وڃي. اٿيو گڏ سان ڪپڙي مهينن موڙيل ۽ ڳاڙهي، ڪٽيل ۾ ٻئي هڪ جيڪو ڪم اٿيل ٿا، رڪن گڏ مان حصن ٻنهي جيڪي ٽڪڙا جا ڪلهي ٺاهيو. سون مطابق، ڪاريگريءَ جي هن ٺاهيو، اهو هنن مان هن مطابق. پنهنجي آهي ويڙهيل رب جيئن مان، مروڙيل ڪپڙي سني ۽ مان، ڦاٿل ڳاڙهي ۽ مان، واڱڻائي ۽ مان، نيري ۽ مان، چوٽاري ۽ جڙيل سان سون جيڪي ٺاهيا، پٿر جا زمرد ٻئي هنن ۽ ڏنو. حڪم کي موسيٰ ۽ هئا. ترڪيل ۽ ڪنيل سان نالن جي پٽن جي اسرائيل وانگر ڪٽڻ جي مُهر ۽ هئا، يڪيل رب جيئن جا، پٽن جي اسرائيل پٿر جا يادگار تي، ڪلهن جي ايفود رکيو کي انهن هن ڏنو. حڪم کي موسيٰ

مان، سون مطابق، ڪم جي افود برنگ، رنگ-هڻي ڪم اٿيل جيڪا ٺاهي، پٽي سينه-هنن ۽ جو سينه هنن ڪيو ٻيٽو چورس موڙيل. ڪپڙي مهينن ۽ ڦاٿل، ڳاڙهي ۽ ارغواني، ۽ نيري، ۽

اونتو ڪپڙو هڪ ۾ هن ۽ بيٺو. ويڪر جي بالشت هڪ ۽ ڊيگهه، جي بالشت هڪ زيور،
 زُمرُڊَ ۽ زَبَرَجَدَ ۽ يَاقُوتَ قطار، جي پٿرن وارو، قطارن چار هو، لڳل سان پٿرن جيڪو ويو
 ۽ نيلم. ۽ عقيق ۽ لڱرِيمَ قطار، ٽيون ۽ يشب. ۽ نيلم ۽ ڪوئلو قطار، ٻي ۽ قطار. پهرين اها
 پٿر اهي ۽ جڙيل. سان سون ۽ گهيريل سان سون عقيق، ۽ زمرد ۽ زبرجد قطار، چوٿين
 هڪ هر هئا، ڪنڊيل ۾ مُهرن مان نالن جي انهن هئا، مان نالن جي پٿن ٻارهن جي اسرائيل
 ڳنڍڻ جيڪي ٺاهيا، ڪراسس ڳنڍيل تي چاڙهه هنن ۽ لاءِ. قبيلن ٻارهن مان نالي پنهنجي
 ڇلا، سونهري به ۽ ٺاهيا، ٽڪرا جا ڪلهن سونهري به هنن ۽ مان. سون خالص هو، ڪم جو
 سينه جي پاسن ٻنهي هنن ۽ رکيا. تي شروعاتن ٻنهي جي سيني ڇلا سونهري به اهي ۽
 رکيا. زيور ڳنڍيل به ۾ حصن ٻن ۽ رکيون. زنجيرون ڳنڍيل جون سون تي چنڊن جي پٽيءَ
 واري سامهون تي ڪلهن جي ايفود کي انهن ۽ رکيو، تي ٽڪرن جي ڪلهن ٻن کي انهن ۽
 جي ڀرن ٻن جي جاءِ واري ڳالهائڻ کي انهن ۽ ٺاهيا، ڇلا جا سونهن به هنن ۽ رکيو. پاسي
 ٺاهيا، ڇلا جا سونهن به انهن ۽ رکيا. اندران تي مٿي جي حصي پوئين جي افود ۽ تي مٿي
 ملائڻ جي ڪم اٿيل واري مٿان اڳيان، جي ان هيٺان، تي ڪلهن ٻنهي جي ايفود کي انهن ۽
 هيون، تي ان جيڪي مان چلڻ جي ان ڪسيو کي پوش سينه هن ۽ رکيا. تي جاءِ واري
 ته هيون، ڳنڍيل ۾ ڪپڙي جي افود ۽ هيون جڙيل مان رنگ نيري جيڪي ۾، چلڻ جي افود
 هيٺيون هنن ۽ هو. ڏنو حڪم کي موسى رب جيئن ڪلي، نه کان افود پوش سينه جيئن
 جي ڪپڙي ڀر نيرو، سڄو ڪم، اٿيل هو، هيٺ ٽڪري جي ڪلهي جيڪو ٺاهيو ڪپڙو
 ۽ وارو. تڏن نه جيڪو رڪنڌڙ، ڪنارو چوڌاري ڳنڍيل، گڏ ويل، اٿيل ۾ وچ جاءِ جي ڪولڻ
 ڳاڙهي ۽ واڱڻائي، نيري، ٺاهيا، انار ننڍا وانگر انار ڦٽندڙ هيٺان، تي، هيٺ جي ٽنڪ انهن
 اُهي ۽ ٺاهيون، گهٽيون جون سونهن هنن ۽ مان. ڪپڙي سني موڙيل ۽ ڏاڳي ڪتل
 انار، ۽ گهٽي سونهري رکيون، چوڌاري ۾ وچ جي انارن تي پٽي جي چوغي گهٽيون
 انهن ۽ ڏنو. حڪم کي موسى رب جيئن لاءِ، ڪرڻ خدمت چوڌاري، تي ڪنڊي جي ڪپڙي

۽ مان، ڪپڙي سٺي پگڙيون ۽ لاءِ. پٽن سندس ۽ هارون ٺاهيا، ڪپڙا اُٿيل جا ڪتان نفيس باريڪ پٽيون جا انهن ۽ مان، ڪپڙي سٺي موڙيل ڍڪ جا پيرن ۽ مان، ڪپڙي سٺي پگڙي ڪي موسيٰ مالڪ جيئن ڪم، جو ڪنگائيندڙ مان، ڪتل ڳاڙهي ۽ واڱڻائي نيري، ڪپڙي، تي ان لکيا ۽ جي، سون صاف نذراني، جي پاڪ پليٽ، سونهري ٺاهيو هنن ۽ ڏنو. حڪم جي پگڙي اها جيئن ته رکيو، تي پٽي نيري هنن ۽ پاڪائي لاءِ رب جهڙا، مهر ڪنديل، اکر هو. ڏنو حڪم ڪي موسيٰ رب جيئن هجي، رکيل مٿان

37

سڀني ئي اها ڊيگهه، جي پردي هڪ جي هٿن ويهه ۽ اٺ ٺاهيا. پرڏا ڏهه لاءِ خيمي انهن ۽ ڳاڙهي ۽ واڱڻائي نيري، ٺاهيو پردو انهن ۽ ويڪر. جي پردي هڪ جي هٿن چار ۽ هئي، لاءِ ان انهن ۽ هو. سان ڪم اٿيل جي ڪروئين جيڪو مان، ڪپڙي مهين موڙيل ۽ ڏاڳي ڪتيل جا انهن ۽ هيون، يڪيل سان سون ۽ هيون سڙندڙ نه جيڪي رکيو، تي ٽئين چار ڪي ٺاهيو، پردو جو دروازي انهن ۽ هيا. جا چانديءَ چار بنياد جا انهن ۽ هيا، جا سونهن ڪنگرا ۾ جنهن مان، ڪپڙي مهين موڙيل ۽ ڪتيل ڳاڙهي ۽ واڱڻائي نيري، جو، خيمي جي شاهدي سون ٽڪا سندن ۽ ڪلها، سندن ۽ ڪنگڻا، ۽ پنج، ٽنڀا سندن ۽ هو. ڪم اوڻيل جو ڪروئين هئا. جا ڪاسي پنج پاڻا سندن ۽ ڍڪيا، سان

۽ سؤ. تي سؤ مان ڪپڙي مهين برٽيل پرڏا جا صحن ٺاهيو، صحن جو طرف ڏکڻ هنن ۽ طرف ڏکڻ ۽ سؤ، تي سؤ پاسو، جو طرف اُتر ۽ ويهه. بنياد جا انهن ۽ ويهه ستون جا انهن سمنڊ پاسو جيڪو ۽ ويهه. بنياد جا انهن ۽ ويهه، ستون جا انهن ۽ سؤ، تي سؤ پاسو، جو جو طرف اوڀر ۽ ڏهه. بنياد جا انهن ۽ ڏهه، ستون جا انهن جا، هٿ پنجاهه پرڏا آهي، طرف

بنياد جا انهن ۽ ٽي، ستون جا انهن ۽ جو. هٿن پندرهن مطابق پٺي پردا، هٿ پنجاهه پاسو پردا جا هٿن پندرهن هٿان، ۽ هٿان جي دروازي جي صحن تي، پٺي جي پاسي ٻئي ۽ ٽي. ڪپڙي باريڪ موڙيل پردا سڀ جا خيمي هئا. بنياد تي جا انهن ۽ ستون تي جا انهن هئا، ۽ هئا، جا چاندي ٿلها جا انهن ۽ هئا، جا ڪانسي بنياد جا ستونن جي انهن ۽ هئا. ٺهيل مان سڀ جا صحن هئا، يڪيل سان چاندي ستون اهي ۽ هئا، يڪيل سان چاندي تاج جا انهن ڳاڙهي ۽ واڱڻائي نيري، هو، ڪم جو ڪنگائيندڙ پردو جو دروازي جي صحن ۽ ستون. هٿ، پنج ويڪر ۽ اوچائي ۽ ۾، ڊگھائي هٿ ويهه مان، ڪپڙي مهين ويل ۽ ڌاڳي ڪتل ۽ هئا، جا ڪاسي چار بنياد جا انهن ۽ هئا، چار ستون جا انهن ۽ برابر. سان لٽڪن جي صحن سڀ جون صحن ۽ هئا. يڪيل سان چاندي تاج جا انهن ۽ هئا، جا چاندي ٿلهو جا انهن شاهدي هي ۽ هيون. يڪيل سان چانديءَ پاڻ اهي ۽ هيون، جون پيٽل چوڌاري ڪنگرون هجي جي لاوين خدمت ته ويو، ڏنو حڪم کي موسيٰ جيئن آهي، ترتيب جي خيمي جي هو. پٽ جو پادري هارون جيڪو ذريعي، اثامار

۽ ڏنو، حڪم کي موسيٰ رب جيئن ٺاهيو مان، قبيلي جي يهودا پٽ، جو اوريو بيزليل، ۽ ۽ شين ڪنگائيل شين، اٿيل جيڪو مان، دان قبيلي هو، پٽ جو اخيسامخ جيڪو الياب، لاءِ. اٿن سان ڪپڙي سٺي ۽ ڳاڙهي هو، ڪاريگر مکيه جو ڪمن فني

38

لاءِ ان هن ۽ ڦڪيو. ٻاهر ۽ اندر سان سون خالص کي ان هن ۽ ٺاهيو. صندوق بصليل ۽ جيئن ته ويڏا، لاءِ ڏنڊن تي، پاسي ٻئي به ۽ تي، پاسي هڪ به ڍالبا، ڪنگڻا جا سونهن چار مان سون خالص مٿان جي صندوق نشست جي رحم هن ۽ سگھجي. ڪٿي ۾ انهن کي ان

هڪ ۽ ٽي، ٽپ هڪ جي سيٽ واري رحم ڪروب هڪ ڪروپيم، سونهن ٻن ۽ ٺاهي، چانو تي سيٽ واري رحمت سان ڀرن سائي تي. ٽپ ٻئي جي سيٽ واري رحم ڪروب چار لاءِ ان هن ۽ هئي. رکيل اڳيان جيڪا ٺاهي، ميز اها مان سون خالص هن ۽ ڪندڙ. کڻي سان لنن ۾ انهن جيئن ته ويڪرا، تي، پاسي ٻئي به ۽ تي پاسي هڪ به چوڙيا، ڪنگڻا جا ميز هن ۽ ڍڪيو. سان سون کي انهن ۽ ٺاهيا، قطب جا ميز ۽ صندوق هن ۽ سگهجي. ۽ سونهري. وهائيندو، ۾ انهن هو ۾ جن ٻانڪا، جا پيئڻ ۽ پيالا ۽ توپدان ۽ پيالا ٺاهيا، ٻانڪا جي ان نريون ننڍيون ۽ نوس، ڏاڙهو سونهري، ٿو، ڪري روشن جيڪو ٺاهيو چراغدان هن تي نڪرندڙ، ٻاهر شاخون مان ڪاٺن جي ان شاخون، مان ڪاٺن جي ان مان، پاسن ٻنهي تي انتهائين جيڪي چراغ، جا انهن ۽ ٿيندڙ. برابر سان ٻئي هڪ مان، هن تي ۽ مان هن ۽ هجن، ڏيئا تي انهن جيئن ته ساڪت، مان انهن ۽ وارا، شڪل جي اخروٽ مان انهن آهن، سڄو، مضبوط، مٿي، کان مٿان جي چوٽيءَ آهي، تي انت جي چراغ جيڪو ساڪت، ستون جا انهن ۽ سونهريون، ڪُنڊيون جون ان ۽ سونهريون، مٿان جي ان ڏيئا ست ۽ سونهون. چنڊن ۽ ٺاهيا، چنڊا سونهري لاءِ ٽنهي ۽ ڍڪيو، سان چانديءَ کي ٽنهن هن سونهريا. برتن ٺاهيا. ٿلها سونهري ۽ ڍڪيو، سان سونهري کي ٽنهن جي پردي ۽ ڍڪيو، سان سونهري کي ڪنگڻا جا پيٽل لاءِ ڊگهائڻ يڪ مٿان ۽ ڪنگڻا، جا صحن ۽ ڪنگڻا، سونهن جا خيمي هن جو صحن ۽ سر، جا پيٽل جا دروازي جي خيمي ۽ ڍالبا، سر جا چانديءَ جا خيمي هن ڪيا. هن ڍڪيو. سان چاندي کي انهن هن تي ٽنهن ٺاهيا، ٿلها جا چانديءَ لاءِ ٽنهن ۽ دروازو، برونزي انهن ٺاهيو گاهه قربان برونزي هن ٺاهيا. جا ڪانسي پيگ جا صحن ۽ پيگ جا خيمي هئي. ڪئي بغاوت سان جماعت جي قورح جن هئا وٽ مردن انهن جيڪي مان، دانن آتش گوشت جا پيٽل ۽ پيالا، ۽ بنياد، ۽ دان، آتش جو ان ۽ ٺاهيا، برتن سڀ جا گاهه قربان هن جي جاءِ ٻرندڙ هو، ڪم جهڙو جال جيڪو ٺاهيو، يڪڻ لاءِ گاهه قربان هن ڪانٽا. جا جي گاهه قربان جيڪي رکيا، ڪنگڻا جا پيٽل چار تي ان هن ۽ تائين، اڌ جي ان کان هيٺان

سگهجي. ڪٿي گاهه قربان ۾ انهن جيئن ته ويڪرا، لاءِ لٺن هئا، تي حصن چئن جي ڍڪڻ جو برونز هن ٺاهيو. ڪم، جو ساز عطر ٺاهه، صاف جي بخور ۽ تيل جو مسح پاڪ هن هيون، رڪنڌڙ روزا جيڪي ٺاهيو، مان آئيني جي عورتن انهن بنياد برونز جو ان ۽ حوض لڳايو. ڪي ان هن جڏهن ۾ ڏينهن ان رکيا، روزا وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي جن

توڻي پير ۽ هٿ پنهنجا مان ان پٽ سندس ۽ هارون ۽ موسيٰ جيئن ته ٺاهيو، حوض هن ۽ ويجهو جي گاهه قربان اهي جڏهن يا ٿين، داخل ۾ خيمي جي شاهدي اهي جڏهن سگهن، هو. ڏنو حڪم ڪي موسيٰ مالڪ جيئن هئا، توڻيندا مان ان اهي ته اچن، لاءِ ڪرڻ خدمت

39

سون ٿيو مطابق، ڪمن سڀني جي شين پاڪ ۾ ڪمن ويو ڪيو تيار جيڪو سون هر ۽ مطابق. شيڪل پاڪ شيڪل ويهه سؤ ست ۽ ٽيلنٽ، ويهه ۽ نو جو، ميوي پهرين سؤ ست هزار ۽ ٽيلنٽ سؤ جي، جماعت مان مردن ٿيل معائنو پيشڪش جي چانديءَ هڪ هر موجب. شيڪل مقدس جي، شيڪل اٺ سر، في دراخما هڪ شيڪل، پنجهتر هزار ٿي ۽ ۾، هزارن ڏهه سٺ مٿي، ۽ کان سالن ويهن هو رهيو گذري مان معائنو جيڪو ۽ ۾ ڀلاڻن جي سرن سؤ جي خيمي ٽيلنٽ سؤ جا چانديءَ ته ٿيو ائين ۽ پنجاهه. سؤ پنج هزار هڪ ۽ سر. في ٽيلنٽ هڪ ۾، ٽيلنٽن سؤ سرون سؤ ٿيا. استعمال ۾ سرن جي پردي سان سون ڪي سرن جي انهن ۽ ٺاهيا، ۾ ٿلهن لاءِ ستونن هن شيڪل پنج ستر سؤ ست سينگارڻو. ڪي انهن ۽ ڍڪيو،

هن هنن ۽ هو. شيڪل سؤ پنج هزار هڪ ۽ ٽيلنٽ ستر کانسو جو نذراني واري هٿائن ۽

۽ بنيادون، جون چوڌاري جي صحن ۽ ٺاهيا، بنياد جا دروازي جي خيمي جي شاهدي مان ۽ ڪنڊا، جا چوڌاري جي صحن ۽ ڪنڊا، جا خيمي ۽ بنيادون، جون دروازي جي صحن سڀ جا خيمي جي شاهدي ۽ برتن، سڀ جا گاهه قربان ۽ جو، گاهه قربان ڀڪڻ جو پيٽل انهن ائين هو، ڏنو حڪم کي موسيٰ مالڪ جيئن ڪيو، ائين پٽن جي اسرائيل ۽ اوزار، جي خداوند لاءِ ڪرڻ خدمت ۾ انهن ٺاهيا برتن هنن مان، نذراني جي سون باقي پر ڪيو. لاءِ خدمت ڪپڙا ڪيا هنن ڳاڙهو، جيڪو ۽ واڱڻائي، ۽ نيرو، هو ڇڏيل جيڪو ۽ اڳيان. ان خيمو، ڪپڙا، وٽ موسيٰ آهي ۽ ۾. جاءِ پاڪ ۾ انهن ڪري خدمت جيئن ته لاءِ، هارون برتن. سڀ جا ان ۽ گاه، قربان ۽ آيا. ڪٿي ٿنيا ۽ ڪنڊا جا ان بنياد، برتن، جا

۽ چراغ، جا ٻارڻ چراغ، جا ان ۽ ڏيئو، صاف ۽ بخور، جو ٺاهڻ ۽ تيل، جو ڪرڻ مسح ۽ اڳيان جيڪي روتيون اهي ۽ برتن، سڀ جا ان ۽ ميز، جي پيشڪش ۽ تيل، جو روشني جي پادريءَ ڪپڙا، جا پٽن سندس ۽ آهن، جا هارون جيڪي ڪپڙا جا مقدس ۽ آهن، رکيل دروازي جي صحن ۽ پردو، جو دروازي جي خيمي ۽ ستون، ۽ پردا، جا صحن ۽ لاءِ خدمت ڀڪ، نيرو ۽ ڇمڙا، رنگيل ڳاڙها جا مينڊن ۽ اوزار، سڀ جا ان ۽ برتن، سڀ جا خيمي ۽ جو جيترا آهن. لاءِ ڪمن جي خيمي جي شاهدي جيڪي اوزار سڀ ۽ ٿلها، ۽ ڀڪ، باقي ۽ سڀ موسيٰ ۽ ڪيو. ڪجهه سڀ پٽن جي اسرائيل طرح اهڙيءَ ڏنو، کي موسيٰ رب حڪم ڪيا، اهي انهن ائين هو، ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن هئا ڪيا ائين اهي انهن ۽ ڏنا، ڪم ڏني. برڪت کي انهن موسيٰ ۽

40

تون ۾، ڏينهن پهرين جي چنڊ نئين جي مهيني پهرين چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽

صندوق پڪيندو تون ۽ جو، گواهيءَ صندوق رکندو تون ۽ لڳائيندين. خيمو جو شاهدي آڻيندين، اندر چراغدان ۽ رڪندين، ارادو جو ان ۽ آڻيندين، اندر ٽيبل تون ۽ سان. پردي کي آهي، لاءِ ساڙڻ ٽوپ جيڪا رڪندين، گاهه قربان سونهري تون ۽ رڪندين. چراغ جا ان ۽ ۽ رڪندين. تي دروازي جي خيمي جي شاهدي پڪڻ جو پردي تون ۽ اڳيان، جي صندوق خيمي تون ۽ رڪندين. وٽ دروازي جي خيمي جي شاهدي تون کي قربانگاهه جي نذرانن جو ڪرڻ مسح تون ۽ ڪندين. پاڪ چوڌاري شيون سڀ جون ان ۽ رڪندين، چوڌاري کي ان ۽ آهن، ۾ ان جيڪي کي شين سڀني ۽ ڪندين، مسح کي خيمي ۽ وٺندين، تيل کي گاهه قربان جي قرباني تون ۽ ٿيندو. مقدس اهو ۽ برتن، سڀ جا ان ۽ ڪندين، مقدس گاهه قربان ۽ ڪندين، پاڪ کي گاهه قربان تون ۽ ڪندين، مسح کي برتن سڀ سندس ۽ دروازي جي خيمي جي شاهدي کي پتن سندس ۽ هارون تون ۽ ٿيندو. پاڪ مان پاڪن پائيندين، لباس پاڪ کي هارون تون ۽ ٽوئيندين. سان پاڻيءَ کي انهن تون ۽ آڻيندين، تي ڪم جو پادري لاءِ منهنجي هو ۽ ڪندين، مقدس کيس تون ۽ ڪندين، مسح کيس تون ۽ ائين کي انهن تون ۽ پائيندو. قميصون کي انهن ۽ آڻيندو، توهان کي پتن سندس ۽ ڪندو. ۽ ٿيندا، پادري لاءِ منهنجي اهي ۽ ڪيو، مسح کي پيءُ جي انهن تو جيئن ڪندين مسح موسيٰ ۽ رهندو. تائين نسلن جي انهن لاءِ، هميشه مسح جو پادريءَ لاءِ انهن جو ٿيندو ائين ڪيو. ئي طرح اهڙيءَ هو، ڏنو حڪم کيس رب جيترو ڪيو، ڪجهه سڀ

چنڊ نئين پوءِ، کان نڪرڻ مان مصر جي انهن ۾، سال ٻئي ۾، مهيني پهرين ته ٿيو ائين ۽ ۽ وجهيون، چنڊون هن ۽ رکيا، سرون هن ۽ لڳايو، خيمو موسيٰ ۽ ويو. لڳايو خيمو اهو تي جيئن رکيو، مٿان جي ان پڪڻ جو خيمي هن ۽ ڇڏيا، تي خيمي پرڏا هن ۽ لڳايا. ٽنڀا هن جي صندوق ڊنڊا ۽ اُڇلايائين، ۾ صندوق کڻي شاهديون ۽ ڏنو. حڪم کي موسيٰ رب جي شاهدي ۽ رکيو، پڪ جو پردي ۽ آندو، ۾ خيمي کي صندوق هن ۽ رکيائين، هيٺان جي شاهديءَ کي ٽيبل هن ۽ هو. ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن ڪيو، کي صندوق

ماني جا پيشڪش مٿان جي ان هن ۽ ٻاهر. کان پردي جي خيمي طرف، اتر رکيو، ۾ خيمي چراغدان هن ۽ هو. ڏنو حڪم کي موسيٰ خداوند جيئن رکيا، اڳيان جي خداوند ٽڪرا جا رب چراغ جا ان هن ۽ ۾. پاسي واري طرف ڏکڻ جي خيمي رکيو، ۾ خيمي جي شاهدي کي شاهدي کي گاهه قربان سونهري هن ۽ هو. ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن رکيا، اڳيان جي جيئن ساڙي، توپ واري ٺهڻ ۾ توپ پنهنجي هن ۽ رکيو. سامهون جي پردي ۾ خيمي جي جي دروازي جي خيمي کي گاهه قربان جي نذرن هن ۽ هو. ڏنو حڪم کي موسيٰ رب ڪم سڀ ۽ ڪيو قائم صحن چوڌاري جي گاهه قربان ۽ خيمي موسيٰ ۽ رکيو. ڀرسان ڪيا.مڪمل

۽ ويو. پر جي سان جلال جي مالڪ خيمو ۽ ڇڏيو، ڀڪي کي خيمي جي شاهديءَ ڪر ۽ چانو تي ان بادل ته ڇاڪاڻ هو، نه قابل جي ٿيڻ داخل ۾ خيمي جي شاهديءَ موسيٰ مٿي مان خيمي بادل جڏهن ويو. پر جي خيمو سان جلال جي رب ۽ هو، رهيو ڪري ڪر جيڪڏهن پر ڪيو. ڪوچ گڏ سان سامان پنهنجي اسرائيل بني تڏهن ويو، چڙهي ويو. مٿي ڪر ۾ جنهن آيو نه ڏينهن اهو جيستائين ٿيا، نه روانا اهي ته ويو، نه مٿي سڄي هئي هوندي ۾ رات تي ان باهه ۽ هو، هوندو ۾ ڏينهن تي خيمي بادل ته ڇاڪاڻ ۾.سفرن سڀني جي انهن اڳيان، جي اسرائيل

خوشخبري جي مرقس

1

لکيو ۾ نبين جيئن آهي. پٽ جو خدا جيڪو شروعات، جو خوشخبري جي مسيح عيسيٰ تيار رستو تنهنجو جيڪو ٿو، موڪليان اڳيان تنهنجي قاصد پنهنجو مان ڏس، آهي، ويو ڪريو، سڌا رستا سندس ڪريو، تيار رستو جو رب آواز، جو وارو روئڻ ۾ ريگستان ڪندو،

جي گناهن ٿيو، ڪندڙ اعلان جو بپتسما جي توبه ۽ ٿيو ڏيندڙ بپتسما ۾ ريگستان يوحنا هئا، رهيا نڪري ٻاهر ڏانهن هن رهاڪو جا يروشلم ۽ زمين جي يهوديا سڄي ۽ لاءِ. معافي ڪندي. اقرار جو گناهن پنهنجن هئا، رهيا وٺي بپتسما هٿان جي هن ۾ نديءَ اردن سڀ ۽ ۽ تبديون هو ۽ هو، پٽو جو چمڙي تي ڪمر سندس ۽ هو پاتل لباس جو وارن جي اُٺ يوحنا آهي رهيو اچي اهو پٺيان منهنجي چيو، ڪري منادي هو ۽ هو. کائيندو ماڪي جهنگلي به جي جهڪڻ لاءِ کولڻ پٽو جو جوتن جي جنهن آهي، مضبوط وڌيڪ کان مون جيڪو روح پاڪ کي توهان هو پر ڏنو، بپتسما ۾ پاڻيءَ کي توهان يقيناً مون آهيان. نه قابل مان ڏيندو. بپتسما ۾

بيٽسما ۾ اردن پاران يوحنا ۽ آيو کان نازرت جي گليل عيسى ۾ ڏينهن انهن ته ٿيو ائين ۽ روح ۽ ڏٺو ڦاٽجندڙن کي آسمانن هن وقت، اچڻ مٿي مان پاڻيءَ تي طور فوري ۽ ويو. ڏٺو پيارو منهنجو تون آيو، آواز هڪ مان آسمانن ۽ ڏٺو. لهندي هيٺ تي هن وانگر ڪبوتر کي آهيان. خوش گهڻو تمام توکان مان آهيان، پٽ

چاليهه ۾ ريگستان اتي هو ۽ ٿو. اچلائي ٻاهر ۾ ريگستان کيس روح تي طور فوري ۽ فرشتا ۽ هو، گڏ سان جانورن جهنگلي هو ۽ وڃي، پيو آزمائو طرفان شيطان رهيو، ڏينهن رهيا. ڪندا خدمت کيس

خوشخبري جي بادشاهي جي خدا آيو، ۾ گليل يسوع پوءِ، کان ڪيڻ حوالي جي يوحنا پر اچي ويجهو بادشاهي جي خدا ۽ آهي ويو ٿي پورو وقت ته چوندي ۽ ڪندي. اعلان جو ڪريو. يقين تي خوشخبري ۽ ڪريو توبه آهي، وئي

جيڪي ڏٺو، کي اندرياس پاءُ سندس ۽ شمعون هن هلندي، ڀرسان جي سمنڊ جي گليل پٺيان منهنجي چيو، کين عيسى ۽ هئا. ماهيگير اهي ته ڇو هئا، رهيا اچلائي جال ۾ سمنڊ ڇڏي، جال پنهنجا تي طور فوري ۽ بڻائيندس. ماهيگير جا ماڻهن کي توهان مان ۽ اچو، يوحنا ۽ کي پٽ جي زبدي يعقوب هن وڃي، اڳتي ٿورو اتان ۽ ويا. پٺيان کيس هنن ڪين هن تي طور فوري ۽ ڏٺو. ڪندي مرمت جال ۾ بيڙيءَ کي انهن ۽ ڏٺو، کي پاءُ سندس پٺيان سندس ۽ ڏٺو ڇڏي گڏ سان مزدورن ۾ بيڙيءَ کي زبدي پيءُ پنهنجي هنن ۽ سڏيو. ويا. هليا

ٿي داخل ۾ گاهه عبادت تي ڏينهن جي سبت تي طور فوري ۽ ٿيا، داخل ۾ ڪپرناؤم اهي ۽ وانگر رکندڙ اختيار کي انهن هو ته ڇو ٿيا، حيران تي تعليم جي هن هو ۽ ڏٺي. تعليم هن

ناپاک جيڪو هو ماڻهو هڪ ۾ اجتماع جي انهن ۽ وانگر. عالمن نه ۽ هو، رهيو سيڪاري آهي، واسطو ڇا توکي ۽ ڪي اسان ڏي! اجازت آهي، رهيو چئي ڪئي. رڙ هن ۽ هو، ۾ روح ڪير تون ته ٿو ڄاڻان مان آهين؟ آيو ڪرڻ تباهه ڪي اسان تون ڇا نازري؟ يسوع اي ناپاک ۽ نڪر. مان ان ۽ ٿي خاموش چئي، ڇڪايو کيس عيسيٰ ۽ پاڪ. جو خدا آهين، حيران سڀ ۽ ويو. نڪري مان کيس کانپوءِ ڪئي، رڙ سان آواز وڌي ۽ ڇڪيو کيس روح ڪير تعليم نئين هي آهي؟ ڇا هي لڳا، چوڻ ۽ لڳا ڪرڻ بحث ۾ پاڻ جو ايتري ويا، ٿي ڪن فرمانبرداري کيس اهي ۽ ٿو، ڏئي حڪم به ڪي روحن ناپاک سان اختيار جو آهي، وئي. پڪڙجي ۾ علائقي واري پرپاسي سڄي جي گليل تي طور فوري شهرت سندس ۽ ٿا؟

۽ ياقوب آيا، ۾ گهر جي ايندڙيو ۽ سائمن تي طور فوري اهي پوءِ، کان نڪرڻ مان جماعت جي هن کيس هنن تي طور فوري ۽ هئي، ليٽل ۾ بخار ساس جي سائمن پر گڏ. سان يوحنا تي طور فوري کيس بخار ۽ ڪئي، هٿ جو هن اُٿاريو کيس اچي ويجهو ۽ چيو. ۾ باري کيس اهي ته ويو، ٻڌي سڄ جڏهن تي، ٿيڻ شام لڳي. ڪرڻ خدمت ڪين هوءَ ۽ ڏنو، ڇڏي ٿيل گڏ تي دروازي شهر سڄو ۽ آيا. ڪٿي ڪي وينلن ۾ قبضي جي پوتن ۽ بيمارن سڀني وٽ ۽ هئا، بيمار سخت سان بيمارين مختلف جيڪي ڏني شفا ڪي ماڻهن ڪيترن هن هو، هو ته هئا ڄاڻندا اهي ته ڇو ڏني، نه اجازت جي ڳالهائڻ ڪي پوتن ۽ ڪڍيا، پوت ڪيترائي آهي. مسيح

هليو ڏانهن جاءِ ويران هڪ ۽ ويو نڪري ٻاهر اُٿي سوير تمام ۾، اونداهي اڃا جو، صبح ۽ هن ۽ ڪيو. تعاقب کيس هئا، سان سندس جيڪي ۽ سائمن ۽ رهيو. ڪندو دعا اتي ۽ ويو، اسان اچو ٿو، چوي ڪين هو ۽ آهن. رهيا ڳولي توکي سڀ ته چيو کيس هنن ڳولي، ڪي هو ۽ آهيان. نڪتو لاءِ هن مان ته ڇو ڪريان، تبليغ مان به اتي ته ۾، شهرن ويجهن وڃون هو. رهيو ڪڍي ڪي پوتن ۽ هو رهيو ڪري پرچار ۾ گليل سڄي ۾ گڏجائين جي انهن

ته، چيو کيس پري گوڏا ۽ ڪندي گذارش کيس آيو، وٽ کيس روگي ڪوڙهه هڪ ۽ ڪندي، رحم يسوع پر ٿا. سگهو ڪري صاف کي مون توهان ته، چاهيو توهان جيڪڏهن چيو هن جڏهن وڃ. ٿي صاف ٿو، چاهيان مان چيو، کيس ۽ ڇهيو کيس ڪڍي هٿ پنهنجو سان سختيءَ کيس ۽ ويو. ٿي صاف هو ۽ ويو، هليو ڪوڙهه جو هن تي طور فوري ته ڪنهن ته ڏس ٿو چوي کيس ۽ ڪڍيو، ٻاهر کيس تي طور فوري پوءِ، کان ڪرڻ خبردار اها بابت صفائيءَ پنهنجي ۽ ڏيکار کي پادريءَ کي پاڻ ۽ وڃ پر چئجو، نه ڪجهه به کي ۽ ويو نڪري ٻاهر هو پر طور. گواهي لاءِ انهن ڏنو، حڪم موسيٰ جيڪا ڪر پيش قرباني ۾ شهر تي طور کليل وڌيڪ هو جو ائين ڪيو، شروع پڪيڙڻ لفظ ۽ ڪرڻ اعلان گهڻو وٽ هن کان طرف هر ماڻهو ۽ رهيو، ۾ جڳهن ويران ٻاهر پر رهيو، نه قابل جي ٿيڻ داخل لڳا. اچڻ

2

۽ آهي. ۾ گهر هو ته ويو ٻڌو اهو ۽ ٿيو داخل ۾ ڪپرناؤم ٻيهر پوءِ کان ڏينهن ڪجهه هو ۽ طرف، جي دروازي ٿي نه ۽ هئي جاءِ وڌيڪ نه جو ائين ٿيا، گڏ ڪيترائي تي طور فوري آهن، ايندا ڪٿي کي واري فالج هڪ وٽ هن آهي ۽ هو. رهيو ٻڌائي ڪلام کي انهن هو چاڪا ٿيندي، نه قابل جي پهچڻ وٽ هن ۽ ٿو. وڃي پيو ڪنيو طرفان ماڻهن چار جيڪو جنهن لهرائي، هيٺ چٽائي ڪري ڪوٽائي ۽ هو، هو جتي ڇڏي کولي ڇت هنن جي، ميڙ ته تنهنجا ٻار، ٿو، چوي کي مفلوج ڏسي، ايمان جو انهن يسوع پر هو. لڻيل وارو فالج تي سوچي ۾ دلين پنهنجي ۽ هئا ويٺل اتي لڪندڙ ڪي پر آهن. ويا ڪيا معاف توکي گناهه ٿو سگهي ڪري معاف گناهه ڪير ٿو؟ ڳالهائي بدڪلامي طرح اهڙي چا هي هئا. رهيا هو ته ورتو سڃاڻي ۾ روح پنهنجي يسوع تي طور فوري ۽ خدا؟ فقط ته نه جيڪڏهن

چو تي شين انهن ۾ دلين پنهنجي توهان چيو، کين آهن، رهيا ڪري غور طرح اهڙي ۾ پاڻ معاف گناهه تنهنجا ته چوڻ اهو ڪي مفلوج آهي، آسان وڌيڪ ڇا آهيو؟ رهيا ڪري غور انسان ته ڄاڻو توهان ته پر هل؟ ڪٿي بسترو پنهنجو ۽ ات ته چوڻ اهو يا آهن، ويا ڪيا توکي ٿو چوي ڪي مفلوج هو آهي، اختيار جو ڪرڻ معاف گناهه تي زمين ڪي پٽ جي ڇٽائي ۽ اُٿيو، طور فوري هو ۽ وڃ. ۾ گهر پنهنجي ۽ ڪڻ ڇٽائي پنهنجو ۽ ات ٿو، چوان جي خدا ۽ ويا ٿي حيران سڀ جو قدر ايتري ويو، نڪري ٻاهر سامهون جي سڀني ڪٿي ڏٺو. نه اهڙو به ڪڏهن اسان ته هئا رهيا چئي لڳا، ڪرڻ تعريف

کين هو ۽ هو، رهيو اچي وٽ هن ميڙ سڄو ۽ نڪتو، ٻاهر ڀرسان جي سمنڊ ٻيهر هو ۽ بوٽ ٽيڪس هو، پٽ جو الفيس جيڪو ڏٺو، ڪي لاري هن لنگهندي آئي هو. رهيو سيڪاري ڪيو. پٺيان سندس هن ڪڙي، اٿي آئي اڄ. پٺيان منهنجي چيو، کيس هن آئي هو، ويٺو تي ۽ يسوع گنهگار ۽ ڪنڊڙ گڏ ٽيڪس گهڻا ته لڻيو، ۾ گهر پنهنجي هو جڏهن جو ٿيو ائين آ ۽ ڪيو پٺيان کيس هنن ۽ هئا، گهڻا اهي ته ڇو هئا، رهيا لڻي گڏجي سان شاگردن سندس هنن تڏهن ڏٺو، ڪاٺيندي سان گنهگارن ۽ ڪنڊڙن گڏ محصول کيس فريسين ۽ عالمن ۽ هو. ڪاٺي سان گنهگارن ۽ ڪنڊڙن گڏ محصول هي جو آهي ڳالهه ڇا چيو، ڪي شاگردن سندس پر ناهي، ضرورت جي طبيب ڪي طاقتورن چيو، کين ٻڌي اهو جيسس ۽ ٿو؟ پيئي ۽ ٿو توبه ڪي گنهگارن پر آهيان، آيو نه لاءِ سڏڻ ڪي نيڪن مان آهي. کين آهن بيمار جيڪي ڏانهن.

يوحنا ڇو چيو، کيس ۽ آيا اهي ۽ هئا. رڪنڊڙ روزا شاگرد جا فريسين ۽ شاگرد جا يوحنا ۽ عيسى ۽ رڪن؟ نٿا روزا شاگرد جا توهان پر ٿا، رڪن روزا شاگرد جا فريسين ۽ شاگرد جا گڏ سان کين گهوت ته جڏهن ٿا، سگهن رڪي روزو پٽ جا ڪمري واري شادي ڇا چيو، کين ڏينهن اهي پر سگهن. رڪي نٿا روزو اهي تيستائين آهي، وٽ پاڻ گهوت جيستائين آهي؟

به ڪو رکندا. روزا ۾ ڏينهن انهن اهي پوءِ ۽ ويندو، ورتو ڪنوارو کان انهن جڏهن ايندا مان پراڻي نئون ۾، صورت بي ٿو، سيئي نه تي لباس پراڻي پيچ جو ڪپڙي اٿدو ٿل پراڻن کي شراب نئين به ڪو ۽ ٿو. پنڄي ڦاٽ بدتر ۽ ٿو، وٺي ڪٿي پرپوري پنهنجي وهي شراب ۽ ٿي، ڦاڙي کي مشڪن شراب نئين ته، نه جيڪڏهن اڇلائي، نٿو ۾ مشڪن گهرجي. رڪڻ ۾ مشڪن نون کي شراب نئين پر ويندا، ٿي تباها مشڪ ۽ ٿي

سندس ۽ هو، رهيو گذري مان پوڪيءَ جي اناج ۾ ڏينهن جي سبت هو جو ٿيو ائين ۽ اهي ڏس، هئا، رهيا چئي کيس فريسي ۽ لڳا. ٺاهڻ رستو چڪيندي ٻُڪ جي ٻوٽن شاگرد ڇا هو، رهيو چئي کي انهن هو ۽ ناهي. جائز جيڪو آهن رهيا ڪري ڇا ۾ ڏينهن جي سبت بکيو هو ۽ هئي ضرورت کي هن جڏهن ڪيو، ڇا دائود ته آهي پڙهيو نه به ڪڏهن توهان جي پادري اعليٰ آبياتار ۾ گهر جي خدا ٿيو داخل ڪيئن هئا؟ گڏ سان هن جيڪي ۽ هو جي، پادرين سواءِ آهي نه اجازت جي کائڻ کي جن کائي، روٽيون جون پيشڪش ۽ ۾، دور ڏينهن جو سبت هو، رهيو چئي کي انهن هو ۽ هئا؟ گڏ سان هن جيڪي ڏني به کي انهن ۽ سبت پٽ جو انسان ته پوءِ ڪري، جي ڏينهن جي سبت ماڻهو نه ٿيو، ڪري جي ماڻهوءَ آهي. مالڪ به جو

3

هو ۽ هو. ويو سُڪي هٿ جو جنهن هو ماڻهو هڪ اتي ۽ ٿيو، داخل ۾ جماعت ٻيهر هو ۽ کيس هو جيئن ته ڪندو، علاج کيس ۾ ڏينهن جي سبت هو ڇا ته هئا رهيا ڏسي کيس ۽ اڃ. ۾ وڃ ۽ اُت هو، سُڪل هٿ جو جنهن چيو، کي ماڻهوءَ ان هُن ۽ سگهن. لڳائي الزام کي روح ڪرڻ؟ بدي يا آهي جائز ڪرڻ نيڪي ۾ ڏينهن جي سبت ڇا ٿو، چوي کي انهن هو

جي انهن ڏٺو، چوڌاري سان ڪاوڙ ڏانهن انهن هن ۽ رهيا. خاموش اهي پر مارڻ؟ يا بچائڻ ۽ وڌايو، هن ۽ ڇڏ. وڌائي هٿ پنهنجو چيو، ڪي ماڻهوءَ ٿيندي، غمگين تي سختيءَ جي دل طور فوري ۽ ويا نڪري ٻاهر فريسي ۽ هٿ. ٻيو جيئن ٿيو، بحال ٿي تندرست هٿ سندس ڪن. تباهه ڪيس ته ڪئي، صلاح خلاف جي هن گڏ سان هيروڊين تي

سندس ميڙ وڌو هڪ مان گليل ۽ ويو، هليو ڏانهن سمنڊ گڏ سان شاگردن پنهنجي عيسيٰ ۽ صيدا ۽ صور ۽ کان پار جي اردن ۽ کان اڊوميا ۽ کان يروشلم ۽ کان يهوديا ۽ آيو. پٺيان هن ۽ آيا. وٽ هن ڪيا، ڪم ڪيترا هن جو ٻڌي اهو گروهه، وڏو هڪ وارا، پرپاسي جي ته ڪري، جي ميڙ رهي، م خدمت جي هن بيڙي ننڍي هڪ ته چيو ڪي شاگردن پنهنجي به جيترا تنهنڪري هئي، ڏني شفا ڪي ڪيترن هن ته ڇو دٻائين. نه ڪيس اهي جيئن ڪيس روحون ناپاڪ جڏهن پيا. ڪري تي هن لاءِ ڇهن ڪي هن اهي هئا، رڪندا بيماريون خدا تون ته، هئا چوندا هئا ڪندا رڙيون ۽ هئا پيندا ڪري اڳيان جي هن تڏهن هئا، ڏسندا ڪن. نه ظاهر ڪيس هو ته چڪايو گهڻو ڪي انهن هن ۽ آهين. پٽ جو

هن ۽ آيا. وٽ هن اهي ۽ سڏيو، ڪي تن چاهيو پاڻ هو ڪي جن ۽ چڙهيو، تي جبل هو ۽ بيمارين ۽ لاءِ ڪرڻ اعلان موڪلي ڪي انهن هو ته ۽ هجن گڏ سان هن اهي ته ٺاهيا، ٻارهن ۽ رکيو، نالو پطرس ڪي سائمن هن ۽ رکڻ، اختيار جو ڪيڻ ڪي پوتن ۽ ڏيڻ شفا جي جو جنهن بوانرجس، ڏنا نالا ڪين هن ۽ ڀاءُ، جو جيڪب يوحنا ۽ پٽ جو زبدي جيڪب جيڪو جيمس، ۽ ٿامس ۽ متي ۽ برٿولوميو ۽ فلپ ۽ اينڊريو ۽ پٽ، جا گج آهي مطلب حوالي ڪيس جنهن اسڪريوتي، يهودا ۽ ڪنعاني. سائمن ۽ ٿاڊيس ۽ هو، پٽ جو الفيس ڪيو.

سگهندا نه ڪائي به ماني اهي جو قدر ايتري ٿو، ٿئي گڏ وري بيهه ۽ آهن، ايندا م گهر اهي ۽

هو ته ڇاڪاڻ لاءِ، پڪڙڻ کيس ويا ٻاهر هئا، ماڻهو جا هن جيڪي هنن ٻڌو جڏهن ۽ آهن. چئي اهي هئا، آيا هيٺ کان يروشلم عالم جيڪي ۽ آهي. ويو ٿي حيران هو ته هئا چوندا ۽ ٿو. ڪڍي ڪي پوتن ۾ حڪمران جي پوتن هو ته ۽ آهي، بلزبول ڪي هن ته هئا رهيا ٿو؟ سگهي ڪڍي ڪي شيطان شيطان ڪيئن ڪي، انهن هو چونڊو ۾ مثالن ڪي، انهن سڏائي ۽ سگهي. نٿي رهي قائم بادشاهت اها ته هجي، ورهايل ۾ پاڻ بادشاهت ڪا جيڪڏهن ۽ شيطان جيڪڏهن ۽ سگهي. نٿو بيهي گهر اهو ته هجي، ورهايل ۾ پاڻ گهر ڪو جيڪڏهن آهي. انت جو هن پر سگهي، نٿو بيهي هو ته آهي، ورهايل ۽ آهي بيٺو اُٿي خلاف جي پاڻ ٿي، سامان جا هن ڪري ٿي داخل ۾ گهر جي طاقتور ڪنهن ته سگهي ٿو نه به ڪو آئون آمين، ٿيندو. ڪي گهر جي هن پوءِ ۽ ڪري، نه بند ڪي طاقتور پهريون جيستائين به جيترا ويندا، ڪيا معاف ڪفر ۽ گناهه سڀ ڪي پٽن جي انسانن ته ٿو جوان ڪي توهان ملندي، نه معافي به ڪڏهن ڪي ان ڪندو، توهين جي پاڪ روح پر جيڪو ڪن، ڪفر اهي آهي. روح ناپاڪ وٽ هن هئا، رهيا چئي هو ته چو آهي، زميوار جو فيصلي ابدي هو پر

۽ سڏيندي. ڪي هن موڪليو، ڏانهن هن هنن بيٺا ٻاهر ۽ آيا، ڀائر جا هن ۽ ماءُ جي هن پوءِ ڀائر تنهنجا ۽ ماءُ تنهنجي ڏس، چيو، کيس ڪنهن پر هئي، ويني ميڙ هڪ چوڌاري جي هن ڀائر؟ منهنجا يا ماءُ منهنجي آهي ڪير چئي، ڏنو جواب ڪين ۽ آهن. رهيا ڳولي توکي ٻاهر ماءُ منهنجي ڏس، ٿو، چوي هئا، ويٺا ۾ باري جي هن جيڪي چوڌاري پوءِ کان ڏسڻ گهيري ۽ ڀيڻ منهنجي ۽ ڀاءُ منهنجو اهو ٿو، ڪري عمل تي مرضي جي خدا جيڪو ڀائر، منهنجا ۽ آهي. ماءُ

جو ٿيو، گڏ ميڙ وڌو ايترو ڏانهن هن ۽ ڪيو، شروع سيڪارڻ ڀرسان جي سمنڊ هن ٻيهر ۽ انهن هو ۽ هو. ڀرسان جي سمنڊ تي زمين ميڙ سڄو ۽ ويٺو، ۾ سمنڊ چڙهي ۾ ٻيڙيءَ هو هو، رهيو چئي ڪي انهن ۾ تعليم پنهنجي ۽ هو، رهيو سيڪاري ڪجهه گهڻو ۾ تمثيلن ڪي رستي ٻج ڪجهه ته هو، پوکيندو هو جڏهن نڪتو. ٻاهر لاءِ پوکڻ پوکيندڙ اهو ڏسو، ٻڌو. زمين گهڻي جتي ڪري، تي زمين پٿريلي ٻيو ۽ ويا. کائي ڪي ان ۽ آيا پڪي ۽ ٻيو، ڀڄي تي اڀريو سڄ جڏهن پر هئي. نه ڪوٽائي ۾ زمين ته ڇاڪاڻ آيو، اُپري تي طور فوري ۽ هئي، نه مٽي ڪنڊا ۽ ڪري، ۾ ڪنڊن ٻيو ۽ ويو. سڪي هئي، نه جڙ ته ڇاڪاڻ ۽ ويو، سڙي اهو ته ۽ اُڀرندڙ ۽ ٻيو ڪري ۾ زمين سٺي ٻج ٻيو ۽ ڏنو. نه ميوو ۽ ڇڏيو، ڊٻائي ڪي ان ۽ ويا رهيو چئي ڪي انهن هو ۽ آڻيائين. پيداوار ۾ سؤ ۽ سٺ ۽ ٽيهه ۽ رهيو، ڏيندو ميوو وڌندڙ تڏهن ٿيو، اڪيلو هو پر جڏهن ڏيو. ٻڌڻ ڪي تنهن آهن، ڪن لاءِ ٻڌڻ وٽ جنهن هو، ڪي انهن هو ۽ ڀڄيو. بابت تمثيل ڪائس گڏ، سان ٻارهن هئا، ڀرسان جي هن جيڪي ڪي انهن پر آهي، ويو ڏنو موقعو جو ڄاڻڻ راز جا بادشاهي جي خدا ڪي توهان هو، چوندو نه ۽ ڏسن ڏسندا جو ته آهي، ويندو ڪيو بيان ۾ مثالن ڪجهه سڀ آهن، ٻاهر جيڪي وڃن. ڪيا معاف گناهه جا انهن ۽ موٽن ڪڏهن نه سمجهن، نه ۽ ٻڌن ٻڌندا ۽ ڏسن،

ڪيئن ڪي تمثيلن سڀني توهان ۽ ڄاڻو، نٿا ڪي تمثيل هن توهان ڇا ٿو، چوي ڪين هو ۽ ڀرسان جي رستي اهي آهن پر هي ٿو. پوکي ڪلام اهو آهي، پوکيندڙ جيڪو ڄاڻندا؟ ڪٿي ۽ ٿو اچي شيطان تي طور فوري ٿا، ٻڌن اهي جڏهن ۽ آهي، ويندو پوکيو ڪلام جتي آهن طرح ساڳيءَ به آهي ۽ آهي. ويو پوکيو ۾ دلين جي انهن جيڪو ڪلام اهو ٿو وڃي تي طور فوري ته ٿا ٻڌن ڪلام جڏهن جيڪي آهن، ويندا پوکيا تي زمين پٿريلي جيڪي پوءِ آهن، عارضي اهي پر آهي، نه جڙ ۾ پاڻ وٽ انهن پر ٿا، ڪن قبول ڪي ان سان خوشيءَ ۽ آهن. ڪائيندا نوڪر تي طور فوري سبب، جي ڪلام آهي ايندي ايذا يا مصيبت جڏهن جون دور هن ۽ آهن. ٻڌندا ڪلام جيڪي آهن، ويندا پوکيا ۾ ڪنڊن جيڪي آهن اهي اهي

ڪي ڪلام ڪري ٿي داخل اندر خواهشون جون شين بين ۽ ٺڳي جو دولت ۽ پريشانيون تي زمين سٺي جيڪي آهن اهي اهي ۽ ٿو. وڃي ٿي ميوو بي اهو ۽ ٿيون، ڇڏين دٻائي ٿا. ٿين ميوو ۾ سؤ ۽ ۾ سٺ ۾، ٿيهه ۽ ٿا، ڪن قبول ۽ ٿا ٻڌن ڪلام جيڪي آهن، ويا پوکيا

يا وڃي رکيو هيٺ توڪري ته آهي ايندو لاءِ ان ڏيئو ڇا هو، رهيو چئي ڪي انهن هو ۽ آهي نه لڪيل شيءِ به ڪا ته ڇو وڃي؟ رکيو تي چراغدان ته نه لاءِ ان ڇا هيٺ؟ بستري ٿئي. ظاهر ته لاءِ ان پر رهي، ڳجهي شيءِ ڪا نه ۽ ويندي، ڪئي نه ظاهر جيڪا هو، رهيو چئي ڪي انهن هو ۽ ڏيو. ٻڌن کيس ته آهن، ڪن لاءِ ٻڌن وٽ ڪنهن جيڪڏهن ۽ ويندو، ماريو لاءِ توهان سان ان ٿا، ماريو توهان سان ماڻ جنهن ٿا. ٻڌو ڇا ته ڏسو ڏنو وڌيڪ ڪي تنهن ٿو، رکي ڪجهه جيڪو ويندو. ڏنو وڌيڪ ٿا، ٻڌو جيڪي ڪي توهان چئي هو ۽ آهي. وٽ هن جيڪو ويندو ڪسيو به اهو کان تنهن رکي، نٿو جيڪو ۽ ويندو، هو ۽ اڇلائي، تي زمين ڪي بچ ماڻهو ڪو جيئن آهي، اهڙي بادشاهي جي خدا هو، رهيو ميوو زمين مان پاڻ ڄاڻي. نٿو هو جيئن وڌي، ۽ اڀري بچ ۽ ڏينهن، ۽ رات جاڳي ۽ سمهي ٿو، ڏئي پهل پر جڏهن اناج. پريل ۾ ٻنڊي پوءِ ڪن، جو اناج پوءِ گهاٽو، پهرين ٿي، ڏئي آهي. ويو اچي فصل ته ڇو ٿو، موڪلي دائي تي طور فوري تڏهن

جو ان ۾ مثال ڪهڙي يا ڏيون؟ تشبيهه ڪيئن ڪي بادشاهي جي خدا اسان چيو، هن ۽ سڀني وڃي، پوکيو تي زمين جڏهن جيڪو دائو، هڪ جو سرسيءَ جيئن ڪريون؟ مقابلو وڌي مٿي اهو ته ٿو، وڃي پوکيو اهو جڏهن ۽ آهن، تي زمين جيڪي آهي ننڍو مان بچن جا آسمان جيئن ته ٿو، ڪڍي شاخون وڌيون ۽ ٿو، وڃي ٿي وڏو کان پاڇين سڀني ۽ ٿو سگهن. رهي هيٺ ڇانءِ جي ان پڪي

قابل جي ٻڌن اهي جيئن هو، رهيو ٻڌائي ڪلام ڪي انهن هو ۾ تمثيلن ئي ڪيترن اهڙن ۽

ڪي شاگردن پنهنجي ڀر ۾، ٻڌائيندو ته ڪلام ڪي انهن جو جي تمثيل بغير ڀر ۾ هئا. هو سمجھائيندو ڪجهه سڀ هو ۾ اڪيلائي

ڪي ميڙ جي ماڻهن ۽ وڃون. ڀر اسين اچو ٿي، ٿيڻ شام ڏينهن ان ته چيو ڪي انهن هن ۽ جو واءُ ۽ هيون. سان سندس به ٻيڙيون ٻيون ۽ هو، ۾ ٻيڙيءَ هو جيئن ويا وئي ڪيس چڙهي، ٿي ۾ اڳ اها جو ائين هيون، رهيون اچي ۾ ٻيڙيءَ لهرون ۽ آيو، اُڀري طوفان وڌو هڪ ڪيس هنن ۽ هو، رهيو سمهي ٿي تڪي ۾ حصي پئڻين جي ٻيڙيءَ پاڻ هو ۽ لڳي. ڀرجڻ جاڳڻ آهيون؟ رهيا ٿي تباهه اسين ته ناهي پرواهه توکي ڇا استاد، چيو، ڪيس ۽ جاڳايو ۽ وئي، ٿي بند واءُ ۽ ٿي. ساڪت ٿي، خاموش چيو، ڪي سمنڊ ۽ ڊانڀو ڪي واءُ هن پوءِ، کان ڪيئن ايمان وٺ توهان آهيو؟ ڇو بزدل طرح اهڙي توهان چيو، ڪين ۽ ٿيو. سڪون وڌو سمنڊ ۽ هوا جو آهي، ڪير هي پوءِ هئا، چوندا کان ٻئي هڪ ۽ ڪيو ڊپ گهڻو هنن ناهي؟ ٿا؟ ڪن فرمانبرداري ڪيس به

5

فوري ته نڪتو ٻاهر مان ٻيڙيءَ هو جڏهن آيا. ۾ زمين جي گرگسينين ڀر جي سمنڊ آهي ۽ ۾ قبرن جيڪو هو. ۾ روح ناپاڪ جيڪو مليو، ماڻهو هڪ مان قبرن سان هن تي طور هن ته ڇاڪاڻ هو، سگهندو باندهي ڪيس به ڪو سان زنجيرن ٿي نه ۽ هو، رکندو رهائش زنجيرن ڀاران هن ۽ هو، ويو جڪڙيو سان زنجيرن ۽ زنجيرن جي پيرن ڪري اڪثر ڪي قابو ڪي هن به ڪو ۽ هو، ويو ٿوڙيو ڪي زنجيرن جي پيرن ۽ هو ويو ڇڏيو ڀڄي ڪي ۽ هو رهيو ڪري رڙيون هو ۾ جبلن ۽ ۾ قبرن ۾ ڏينهن ۽ رات هر ۽ هو. نه قابل جي ڪرڻ ڪيس ۽ ڊوڙيو هو ڏسي، کان پري ڪي يسوع ڀر هو. رهيو ڪري زخمي سان پٿرن ڪي پاڻ

يسوع، اي آهي، واسطو ڇا تنهنجو ۽ منهنجو چيائين، روئي سان آواز گهٽي ۽ ڪيو، سجدو ڪيس هن ڏي. نه عذاب ڪي مون ٿو، ڏيان قسم جو خدا توکي مان پٽ؟ جا تعاليٰ خدا اي توکي؟ آهي نالو ڇا پڇيو، کانئس هن ۽ مان. انسان هن روح، ناپاڪ اي وڃ، نڪري ته، چيو ڪيس هن ۽ اسين. آهيون گهڻا ته ڇاڪاڻ منهنجو، نالو آهي لشڪر چئي، ڏنو جواب هن ۽ جو سورن ريڊ وڏو هڪ اتي پر هو موڪلي. نه ٻاهر کان ملڪ ڪي انهن هو ته ڏنو زور گهڻو ۾ سورن ڪي اسان چئي، ڪئي گذارش ڪيس پوتن سيني ۽ طرف، جي جبل هو رهيو چري ڏني. اجازت تي طور فوري ڪين عيسيٰ ۽ سگهون. ٿي داخل ۾ انهن اسين جيئن ته موڪل، ۾ سمنڊ تان ٽڪريءَ ٻيڙو اهو ۽ ٿيون، داخل ۾ سورن ۽ ويون نڪري روحون ناپاڪ ۽ چاريندڙ سور جيڪي ۽ هئا. رهيا ٻڌي ۾ سمنڊ آهي ۽ هئا، هزار ٻه اٽڪل آهي ويو، ٻوڙي آهي ۽ آهي. ٿيو ڇا ته ڏسن ته نڪتا آهي ۽ ڏني، خبر ۾ زمينن ۽ شهر ۽ ويا پڇي آهي هئا، وارو ذهن صحيح ۽ هو پاتل ڪپڙا هو، ويٺو جيڪو ڏنو ڪي زده پوت آهن ۽ آيا، وٽ عيسىٰ زده پوت ته ٻڌايو ڪين انهن هو، ڏنو جن ۽ ويا. ٻڃي آهي ۽ هو، لشڪر وٽ جنهن هو، سڏڻ لاءِ وڃڻ هليو مان حدن پنهنجي ڪيس هنن ۽ بابت. سورن ۽ ٿيو ڪيئن سان ماڻهوءَ ڪي هن ماڻهو ٿيل زده پوت ته هو، رهيو ٿي سوار ۾ ٻيڙيءَ هو جڏهن ۽ ڪيو. شروع گهر پنهنجي چيو، ڪيس پر ڇڏيو، نه ڪيس هن ۽ هجي. گڏ سان هن هو ته ڪئي گذارش توتي ۽ آهي ڪيو ڪجهه ڪيترو توسان خداوند ته ٻڌاءِ ڪين ۽ وٽ ماڻهن پنهنجن وڃ ته ڪيو شروع ڪرڻ اعلان ۾ علائقي جي شهرن ڏهه ۽ ويو هليو هو ۽ آهي. ڪيو رحم ٿيا. حيران سڀ ۽ ڪيو، ڪجهه ڪيترو لاءِ هن عيسىٰ

هو ۽ ٿيو، گڏ چوڌاري جي هن ميڙ وڏو هڪ ويو، ڪري پار ٻيهر ۾ ٻيڙيءَ يسوع جڏهن هو، يائيرس نالو جو جنهن ٿو، اچي هڪ مان حاڪمن جي جماعت ۽ هو. ڀرسان جي سمنڊ ننيڙي منهنجي ته چئي ڏنو، زور گهڻو ڪيس هن پيو. ڪري تي پيرن سندس ڏسي ڪيس ۽ ۽ وڃي ٻڃي هوءَ ته رکو، هٿ تي هن اچي توهان ته آهي، تي ڪناري جي موت ڏيءَ

۽ هو، رهيو ڪري پٺيان کيس ميڙ وڌو هڪ ۽ ويو، هليو گڏ سان سندس هو ۽ رهي. جيئري هئي، ۾ وهڪري جي رت کان سالن ٻارهن جيڪا عورت هڪ ۽ هئا. رهيا دٻائي کيس اهي نه مدد به ڪجهه ۽ ڪري، خرچ ڪجهه سڀ پنهنجي ۽ ٿي، متاثر گهڻو کان طبيبن گهڻن ۽ پوئتي اچي ۾ ميڙ هوءَ ٻڌي، بابت جي عيسى پهچي، ۾ حالت خراب وڌيڪ اُلت پر ملي، هن مان جيڪڏهن ته هئي رهي چئي ۾ دل پنهنجي هوءَ چيهو. ڪي ڪپڙي سندس کان چشمو جو رت جي هن تي طور فوري ۽ ويندس. بچي ته وٺان، چهي به ڪي ڪپڙن جي ۽ آهي. وٺي ڏني شفا مان بيماريءَ هوءَ ته ورتو ڄاڻي ۾ جسم پنهنجي هن ۽ ويو، سڪي ڪير چيو، ڦري ۾ ميڙ وٺي، نڪري طاقت مان هن ته سڃاڻي ۾ پاڻ عيسى تي طور فوري ميڙ ته ٿا ڏسو توهان هئا، رهيا چئي کيس شاگرد جا هن ۽ چيهو؟ ڪي ڪپڙن منهنجي ڏسي چوڌاري هو ۽ چيهو؟ ڪي مون ڪير ته ٿا پڇو توهان ۽ آهي، رهي دٻائي ڪي توهان لرزندي، ۽ ڊجي عورت پر هو. ڪيو اهو جنهن ڏسي ڪي عورت ان جيئن ته هو رهيو سڄي ڪي هن ۽ پئي ڪري اڳيان جي هن ۽ آئي هو، ٿيو تي هن ڪجهه جيڪو ته ڄاڻندي ۽ وڃ، ۾ امن آهي، بچايو توکي ايمان تنهنجي ڌيءَ، چيو، ڪي هن پر جنهن ٻڌائي. سڃاڻي جي جماعت ته هو رهيو ڳالهائي هو تائين اڃا رهجانءِ. صحتمند کان بيماريءَ پنهنجي تڪليف ڇو ڪي استاد هاڻي آهي، وٺي مري ڌيءَ تنهنجي لڳا، چوڻ اچي ماڻهو وٽان حاڪم عبادت وڃي، ٻيو ڳالهائو جيڪو ٻڌي لفظ اهو تي طور فوري يسوع پر آهين؟ رهيو ڏئي ڪرڻ پيروي گڏ به ڪي ڪنهن کيس هن ۽ ڪر. يقين رڳو ڊڄ، نه چيو، ڪي سردار جي گاهه هو ۽ هو. پاءُ جو يعقوب جيڪو جي، يوحنا ۽ يعقوب ۽ پطرس سواءِ ڏني، نه اجازت جي ماتم ۽ روئندڙ گهڻا ۽ آهي، ڏسندو شور ۽ آهي، ايندو ۾ گهر جي حاڪم جي گاهه عبادت ٻار ٿا؟ روئو ۽ ٿا ٿيو پريشان ڇو توهان چيو، ڪين هن ٿي داخل اندر آهي. ڏسندو ڪندڙ ٻار ڇڏيو، ڪڍي ڪي سڀني هن پر لڳا. کلڻ کيس اهي ۽ آهي. رهيو سمهي پر ناهي، مريو رکيل ٻار جتي ٿيو داخل اندر ۽ ويو، وٺي ڪي انهن هئا، سان هن جيڪي ۽ ماءُ ۽ پيءُ جي

آهي، ترجمو جو جنهن ڪومي، ٽليٽا، چيو، کيس هن پڪڙي، ڪي هٿ جي ٻار ۽ هو. هوءَ ته ڇو لڳي، هلڻ ۽ اُٿي چوڪري تي طور فوري ۽ اُت. ٿو، چوان توکي مان چوڪري، سان سختيءَ کي ڪين هن ۽ ويا. ٿي حيران ۾ حيراني وڌي اهي ۽ هئي. جي سالن ٻارهن وڃي. ڏنو لاءِ کائڻ کي هن ته چيو ۽ ڄاڻي، نه هي به ڪو ته ڪيو حڪم

6

۽ آهن. ايندا پٺيان کيس شاگرد سندس ۽ آيو، ۾ وطن پنهنجي ۽ نڪتو ٻاهر کان اتان هو ۽ هن لڳا، چوڻ ۽ ٿيا حيران ٻڌي گهڻا ۽ ڪيو، شروع سيڪارڻ ۾ جماعت هن ٿيو، سبت جڏهن طاقتون اهڙيون ۽ آهي، وئي ڏني کيس جيڪا آهي حڪمت ڪهڙي ۽ ڪٿان؟ هي ڪي جيمس ۽ پٽ، جو مريم ناهي، ڪاريگر اهو هي ڇا ٿيون؟ ٽين ذريعي هٿن سندس جيڪي اهي ۽ آهن؟ نه وٽ اسان هتي پيرون جون هن ڇا ۽ ڀاءُ؟ جو سائمن ۽ يهودا ۽ جوسي ۽ ۽ ۾ مائٽن پنهنجي ۾، وطن پنهنجي نبي به ڪو ته چيو کائڻ عيسى ٿيا. ناراض کان هن جي ڪرڻ معجزو به ڪو اُتي هو ۽ ٿيندو. ناهي عزت بي به ڪٿي کانسواءِ ۾ گهر پنهنجي اعتقادي بي جي انهن هو ۽ ڏني. شفا کي انهن رکي هٿ تي بيمارن ٿورن سواءِ هو، نه قابل رهيو. سيڪاريندو گهمندو ۾ ڳوٺن چوڌاري هو ۽ ٿيو. حيران سبب

ناپاڪ کي انهن ۽ ڪيو، شروع موڪلڻ ڪري به به ڪي انهن ۽ سڏيو، ڪي ٻارهن انهن هن ۽ جي، لٽ فقط سواءِ ڪٿن، نه به ڪجهه ۾ رستي ته ڏنو حڪم ڪين ۽ ڏنو. اختيار جو روحن کي انهن هو ۽ پائڻ. نه ڪپڙا به ۽ وارا، پائڻ سينڊل پر ڪاسي. ۾ پيٽي نه ماني، نه ٿيلو، نه اتان توهان جيستائين رهو ئي اتي ٿيو، داخل ۾ گهر ڪنهن توهان به جتي هو، رهيو ڇڻي ڳالهه جي توهان نه ۽ ڪن نه قبول کي توهان جيڪڏهن به ڪيترا جيڪي ۽ ٿيو. روانا

لاءِ شاهدي خلاف جي انهن کي مٽي جي هيٺان جي پيرن پنهنجي نڪرندي کان اتان ٻڌن، شهر ان لاءِ عموره يا سدوم ۾ ڏينهن جي فيصلي ٿو، چوان کي توهان مان آمين جهڙڪيو، توبه اُهي ته رهيا ڪندا تبليغ اُهي نڪري ٻاهر ۽ هوندو. لائق برداشت وڌيڪ ۾ پيٽ جي کي انهن ۽ هئا رهيا لڳائي تيل کي بيمارن گهٽن ۽ هئا، رهيا ڪڍي پوت گهڻا اهي ۽ ڪن، هئا. رهيا ڏئي شفا

ته هو چوندو هو آءِ هو، ويو ٿي ظاهر نالو سندس ته ڇاڪاڻ ٻڌو، هيروديس بادشاهه آءِ ڪم ۾ کيس طاقتون اهي ڪري انهيءَ آءِ آهي، ويو اُٿاريو مان مٿن ڏيندڙ بيتسما يوحنا جيئن آهي نبي ته هئا رهيا چئي پر ٻيا آهي، ايليا ته هئا رهيا چئي ٻيا آهن. رهيون ڪري هو آهي، اهو هي جان، ڪٿايو مون کي جنهن ته چيو ٻڌي هيروديس پر هڪ. مان نئين جيل کيس ۽ پڪڙيو کي يوحنا موڪلائي پاڻ هيروديس ته ڇاڪاڻ ٿيو. جيئرو مان مٿن هن ته ڇو هئي، زال جي فلپس ڀاءُ سندس جيڪا ڪري، جي هيرودياس ڪيو، بند ۾ رکڻ زال جي ڀاءُ پنهنجي لاءِ تو ته، چيو کي هيروديس يوحنا هئي. ڪئي شادي ڪانئس قادر اها پر ٿي، چاهي مارڻ کي هن ۽ ٿي رکي دشمني سان هن هيرودياس پر ناهي. جائز مقدس ۽ عادل هڪ هو ته هو ڄاڻيندي هو، ٻڌندو کان يوحنا هيروديس ته ڇو هئي. نه سان خوشيءَ ۽ هو ڪندو گهڻو ڪري ٻڌي کيس ۽ هو، ٻڄائيندو کيس هن ۽ آهي، ماڻهو تي سالگره پنهنجي هيروديس جڏهن آيو، ڏينهن موقعو هڪ جڏهن ۽ هو. ٻڌندو کيس کي، اڳواڻن جي گليل ۽ کي ڪمانڊرن جي هزارن ۽ کي ماڻهن وڏن پنهنجي ڏني ماني خوش کي ماڻهن ويٺل گڏ ۽ هيرود ۽ ڪيو ناچ ۽ ٿي داخل هيرودياس ٽيءَ جي هن جڏهن مان ۽ چاهين، تون به جيڪو گهر کان مون چيو، کي چوڪريءَ بادشاهه تڏهن ڪيو، ته پڇو به ڪجهه کان مون توهان جيڪڏهن ته ڪنڀو قسم کي هن هن ۽ ڏيندس. توکي کي ماءُ پنهنجي نڪري ٻاهر هوءَ تائين. اڌ جي بادشاهي منهنجي ڏيندس، کي توهان آئون سان جوش تي طور فوري ۽ سر. جو ڏيندڙ بيتسما يوحنا چيو، هوءَ گهران؟ مان ڇا چيو،

وقت هن کي مون تون ته ٿي چاهيان مان چيو، ۽ گهريو هن ٿيندي، داخل وٽ بادشاهه سبب جي قسمن پر ٿيو، ڏکاييل ڏاڍو بادشاهه ۽ ڏي. سر جو ڏيندڙ بيتسما يوحنا تي طشت بادشاهه تي طور فوري ۽ چاهيو. نه ڪرڻ رد کي ان هن سبب، جي مهمانن وينل سائس ۽ قلم سر ۾ جيل کيس وڃي هو پر وڃي. آندو سر جو هن ته ڏنو حڪم ۽ موڪليو جلد پنهنجي اها چوڪريءَ ۽ ڏنو، کي چوڪريءَ اها ۽ آيو ڪٿي تي طشت سر سندس ۽ ڪيو، ۾. قبر کي ان رکيو ۽ لاش، جو هن ڪنيو ۽ آيا شاگرد جا هن ٻڌي، ۽ ڏني. کي ماءُ

جيڪو ۽ ڪيو ڪجهه جيڪو ۽ ٻڌايو، ڪجهه سڀ کيس ۽ ٿيا، گڏ وٽ عيسى رسول ۽ آرام ٿورو ۽ ۾، جاءِ ريگستاني پنهنجي پاڻ توهان اچو چيو، کين هن ۽ سيڪاريو. ڪجهه پنهنجي هو ۽ هو. نه وقت به لاءِ کائڻ ۽ هئا، گهڻا وارا وڃڻ ۽ وارا اچڻ ته ڇو ڪريو، ۽ ورتو، سڃاڻي کين گهڻن ۽ وڃندي، کين ڏٺائون ۽ ويا. هليا ڏانهن جاءِ ويران ۾ ٻيڙيءَ ٻاهر ۽ ٿيا. گڏ وٽ هن ۽ ويا نڪري اڳتي کائڻ ۽ اتي ويا ٻوڙي تي پيرن مان شهرن سڀني جن هئا وانگر رين اهي ته ڇاڪاڻ ڪيو، رحم تي کين ۽ ڏنو ميڙ وڌو هڪ يسوع نڪري گذري وقت ڪافي جڏهن ۽ ڪيو. شروع سيڪارڻ ڳالهيون گهڻيون کين ۽ هو، نه ريار وٽ ٿي دير ڪافي ۽ آهي ويران جاءِ هي ته چيو اچي وٽ هن شاگرد جا هن ته هو، چڪو لاءِ پاڻ وڃي ۾ ڳوٺن ۽ زمينن جي چوڌاري اهي جيئن ته موڪليو، کي انهن آهي. چڪي چيو، کين هن ڏيندي جواب پر آهي. نه ڪجهه لاءِ کائڻ وٽ انهن ته ڇو ڪن، خريد ماني خريد ماني جون ڏينارن سؤ ٻن وڃي اسان ڇا چيو، کيس هنن ۽ ڏيو. لاءِ کائڻ کين توهان ۽ وڃو آهن؟ ماني ڪيترا وٽ توهان ٿو، چوي کين هو پر ڏيون؟ لاءِ کائڻ کين ۽ ڪريون کي سڀني ته ڪيو حڪم کين هن ۽ مڃيون. به ۽ پنج، ٿا، چون هو پوءِ کان ڄاڻڻ ۽ ڏسو. پنجاهه ۽ سؤ سؤ ويٺا، ۾ ٽولن اهي ۽ لڻايو. تي گهاٽ سائي ۾ صورت جي ضيافتن ڀڄي ماني ۽ ڏني، برڪت ڏسي ڏانهن آسمان ڪٿي، مڃيون به ۽ ماني پنج ۽ پنجاهه. سڀني ۽ ورهاڻين. کي سڀني مڃيون به ۽ رڪن، اڳيان انهن ته رهيو ڏيندو کي شاگردن

جن ۽ پڻ. مان مڃين ۽ ويا، ڪٿي پريل توکريون ٻارهن جا ٽڪرن هنن ۽ ٿيا. راضي ۽ کاڌو هئا. ماڻهو هزار پنج اهي هيون، کاڌيون روٽيون

بيت طرف پار ۽ چڙهن ۾ ٻيڙيءَ ته ڪيو مجبور ڪي شاگردن پنهنجي هن تي طور فوري ۽ ڪري، ڇڏائي ڪي انهن ۽ ڏٺي. موڪلي ڪي ميڙ پاڻ هو جيستائين وڃن، اڳتي ڏانهن صيدا پاڻ هو ۽ هئي، ۾ وڃ جي سمنڊ ٻيڙي تي ٿيڻ شام ۽ ويو. هليو لاءِ ڪرڻ دعا ۾ جبل هو هئي، خلاف سندن هوا ته ڇاڪاڻ ڏسي، تڙپندي ۾ هلائڻ ٻيڙي ڪين ۽ هو. تي زمين اڪيلو لنگهي ڪين ته چاهيو هو ۽ آيو، ڏانهن سندن هلندو تي سمنڊ هو ۾ پهر چوٿين جي رات ڪيون. رڙيون ۽ آهي، پوت ته سمجهيو تن ڏٺو، گهمندي تي سمنڊ ڪيس جيڪي پر وڃي. ڪي انهن ۽ ڳالهايو سان انهن تي طور فوري هن ۽ ويا. ٿي پريشان ۽ ڏٺو ڪيس سڀني ته ڇو ٿي بند واڻ ۽ چڙهيو، ۾ ٻيڙيءَ ڏانهن انهن هو ۽ ڊڄو. نه آهيان، مان رکو، حوصلو ڇيو، انهن ته ڇو نه ڪيائون. تعجب ۽ ٿيا حيران وڌيڪ کان حد گهڻو تمام ۾ پاڻ هو ۽ وئي، هئي. ٿيل سخت دل جي انهن پر سمجهيو، ۾ باري جي روٽين

ٻاهر مان ٻيڙيءَ اهي جڏهن ۽ ڪيو. لنگر ۽ ويا تي زمين جي گئيسارت اهي ڪري، پار ۽ ۾ علائقي واري پرياسي ان سڄي هنن ورتو. سڃاڻي ڪيس ماڻهن تي طور فوري ته نڪتا ۽ آهي. اتي هو ته ٻڌو هنن جتي ڪيو، شروع ڪڻ ڪي بيمارن تي چارپائين ۽ ويا ڀڄي ڪي بيمارن هنن ۾ بازارن ۾، زمينن يا ۾ شهرن يا ۾ ڳوٺن هو ٿيندو داخل هو به ڪٿي جتي ڪي ڪنڊي جي ڪپڙي جي هن جيڪڏهن ته جيئن ته ڪئي گذارش ڪيس هنن ۽ رکيا ويا. ٻڃايا اهي ڇهيا، ڪي هن به جيترا ۽ ڇهن،

ڪجهه سندس ۽ ٿيا. گڏ وٽ هن هئا، آيا کان يروشلم جيڪي عالم ڪي ۽ فريسي ۽ لڳايو، الزام انهن ڏسي، ڪاٺيندي ماني سان، هٿن ڌوئي بنا يعني سان، هٿن عام ڪي شاگردن بزرگن آهن، ڪاٺيندا نه ته ڌوئن، نه هٿ سان مٺ جيڪڏهن يهودي، سڀئي ۽ فريسي ته ڇو به ٻيون ۽ آهن، ڪاٺيندا نه ته ڌوئي، نه جيڪڏهن مان بازار ۽ مڃيندي. ڪي روايت جي ڌوئن جي پيالن ڪن، ضابطو ته آهن ڪيون حاصل انهن جيڪي آهن شيون ئي ڪيتريون نه ڇو عالم، ۽ فريسي ڀڄن ڪانئس پوءِ جي. بسترن ۽ جي برتنن جي پيٽل ۽ جي پانڊن ۽ هن ٿا؟ ڪاٺين ماني سان هٿن نه ڌوئل اهي پر مطابق، رواج جي بزرگن شاگرد تنهنجا هلن اڳڪٿي طرح چڱيءَ ۾ باري جي رڀاڪارن توهان يسعيا ته ڇيو ڪين ڏيندي جواب پر دل جي انهن پر ٿو، ڏي عزت ڪي مون سان لبن پنهنجي ماڻهو هي آهي، لکيو جيئن ڪئي، سيڪارٽن حڪم جا انسانن سيڪاريندي ڪي، مون ٿا ڪن پوڄا پر بيڪار آهي، پري کان مون طور.

ڌوئن، جي پيالن ۽ جڳن ٿا، رڪو ڪي روايت جي ماڻهن توهان لاءِ، ڏيڻ ڇڏي حڪم جو خدا رهيو ڇڻي ڪي انهن هو ۽ آهيو. ڪندا توهان شيون هڪجهڙيون ڪيتريون ٻيون اهڙيون ۽ ڪي روايت پنهنجي جيئن ته آهيو ڪندا رد ڪي حڪم جي خدا طرح چڱيءَ توهين هو، ماءُ يا پيءُ پنهنجي جيڪو ۽ ڪر، عزت جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ڇيو، لاءِ موسيٰ سنڀاليو. پنهنجي ماڻهو ڪو جيڪڏهن ٿا، ڇڻو پر تون وڃي، مري سان موت اهو ڪري، برائي جي کان مون تون به ڪجهه جيڪو آهي، (تحفو هڪ) جيڪو قربان چوي، ڪي ماءُ يا پيءُ يا پيءُ پنهنجي هو ته ڇڏيو ٿا نه وڌيڪ ڪي هن توهان ۽ ٿو، سگهين ڪري حاصل فائدو باطل سان روايت پنهنجي ڪي ڪلام جي خدا توهان ڪري، به ڪجهه لاءِ ماءُ پنهنجي ڪندا شيون ساڳيون ئي ڪيتريون اهڙيون ۽ آهي، ڏني توهان جيڪا آهيو، رهيا ڪري ٻڌو ڳالهه منهنجي هو، رهيو ڇڻي ڪي انهن هو سڏائي، ڪي ميڙ جي ماڻهن سڀني ۽ آهيو. ڪيس جيڪو ٿو، ٿئي داخل ۾ انسان ٻاهران جيڪو آهي نه به ڪجهه سمجهو. ۽ سڀ

کي انسان جيڪي آهن ئي اهي آهن، نڪرندا (اندران) جيڪي پر ٿو، سگهي ڪري ناپاڪ بابت تمثيل کان هن شاگرد جا هن ته ٿيو، داخل ۾ گهر کان ميڙ هو جڏهن ۽ ٿا. ڪن ناپاڪ ٿا نه اڃا توهان ڇا آهيو؟ سمجھ بي به توهان ائين ٿو، چوي کيس ۽ هئا. رهيا پڇي ڪري نٿي ناپاڪ کيس اها ٿي، ٿئي داخل ۾ انسان ٻاهران جيڪا شيءِ هر ته سمجھو ٻاهر ۾ پاڻي ۽ ٿو، ٿئي ۾ پيٽ پر ٿو، ٿئي نه داخل ۾ دل جي هن اهو ته ڇو سگهي؟ اهو آهي، نڪرندو مان انسان جيڪو ته چيو هن ڪندي. صاف کي کاتي سڀني ٿو، نڪري ٿا، نڪرن سوچ خراب مان دل جي ماڻهن ته ڇو کان اندر ٿو. ڪري ناپاڪ کي انسان ڪفر، اک، بچي حياتي، بي ٺڳي، بچايون، لالچ، چوريون، قتل. فحاشيون، زناڪاريون، ڪن ناپاڪ کي انسان ۽ ٿيون نڪرن کان اندر شيون خراب سڀ هي بيوقوف، وڏائي، ٿيون.

نه هو ٿي، داخل ۾ گهر هڪ ۽ ويو. ۾ حدن جي صيدا ۽ صور هو ڪڙي اُٿي کان اُٿان ۽ جنهن ٻڌو، بابت جي هن عورت هڪ ته ڇو سگهيو. نه لکي هو پر ڄاڻي، ڪو ته گهريو جيڪا پئي. ڪري اڳيان پيرن جي هن ڪري اچي هئي، روح ناپاڪ کي ٽيءَ ننڍي جي ٽيءَ جي هن کي شيطان ته پڇيو کائڻس هن ۽ جي، نسل سيروفيينيقي هئي، يوناني عورت ناهي سٺو اهو ته ڇو ٿي، ٿيڻ سير کي ٻارن پهرين ڇڏ چيو، کي هن يسوع پر ڪڍي. مان ها، چيو، کيس ۽ ڏنو جواب هن پر اڃا لڄي. ڏانهن ڪتن ننڍن کڻي ماني جي ٻارن ته ڳالهه هن چيو، کيس هن ۽ آهن. کائيندا ٽڪرا جا ٻارن هيٺان جي ميز به ڪتا ننڍا ۽ مالڪ، هن ته گهر، پنهنجي ۾ ويو هليو ۽ آهي. ويو نڪري مان ٽيءَ تنهنجي پوت وڃ، ڪري جي هو. ويل نڪري پوت ۽ مليو سٺل تي بستري کي ٻار

جي گليل ۾ وڃ جي حدن جي شهرن ڏهه ۽ ويو نڪري مان حدن جي صيدا ۽ صور وري ۽ کيس ۽ ٿا، ائين ماڻهو معذور ۾ ڳالهائڻ ۽ ٻوڙو هڪ وٽ کيس هو ۽ آيو. ڏانهن سمنڊ

پنهنجون هن ڪري، ڌار کان ميڙ کيس ۽ رکي. تي کيس هٿ پنهنجو هو ته ٿا ڪن گذارش مٿي ڏانهن آسمان ۽ ڇهيو. ڪي زبان سندس ٿڪي ۽ وجهيون، ۾ ڪنن سندس آڱريون فوري ۽ وڃ. ڪوليو آهي مطلب جو جنهن آفتها، ٿو، چوي کيس ۽ ڪڍيو ساهه هن ڏسندي تي طور صحيح هو ۽ ويو، ڪليو بندش جو زبان سندس ۽ ويا ڪليا ڪن سندس تي طور حڪم ڪين هن جيترو پر چون، نه به ڪي ڪنهن ته ڪيو حڪم ڪين هن ۽ لڳو. ڳالهائڻ رهيا چئي ٿيا، حيران اهي وڌيڪ کان حد ۽ رهيا. ڪندا منادي اهي وڌيڪ اوترو ڪيو، ٿو. ڳالهائي ڪي گونگن ۽ ٿو ٻڌائي ڪي ٻوڙن ۽ آهي، ڪيو طرح چڱيءَ ڪجهه سڀ هن هئا،

8

پنهجن يسوع ڪري، هجڻ نه ڪجهه لاءِ کائڻ ۽ هجڻ ميڙ گهڻي وري ۾ ڏينهن انهن ڏينهن تي ئي ۾ اڳ ته ڇاڪاڻ ٿو، اچي رحم تي ميڙ ڪي مون چيو، ڪين سڌي ڪي شاگردن ۽ ناهي. به ڪجهه لاءِ کائڻ وٽ انهن ۽ آهن رهيا گڏ سان مون هي جو آهن ويا ٿي ٿي ڪمزور ۾ رستي اهي موڪليندس، ڏانهن گهر جي انهن بڪايل ڪي انهن آئون جيڪڏهن ڏنو، جواب کيس شاگردن سندس ۽ آهن. آيا کان پري ڪي مان انهن ته ڇاڪاڻ ويندا، پڇيو، کائڻ هن ۽ سگهندو؟ ڪري راضي سان روتين ڪي انهن ۾ ويرانيءَ هتي ڪو ڪٿان زمين ڪي ٽولي جي ماڻهن ڪيو حڪم هن ۽ ست. چيو، انهن آهن؟ ماني ڪيترا وٽ توهان پنهجي ۽ ٿوريو هن ڪري شڪرگذاري ڪئي ٽڪريون جون ماني ستن ۽ لاءِ، ويهڻ تي وٽ هنن ۽ رکيو. اڳيان ٽولي جي ماڻهن هنن ۽ رڪن، اڳيان هو ته هو رهيو ڏئي ڪي شاگردن وڃي. رکيو به ڪي انهن ته چيو هن ڏئي برڪت ڪي انهن ۽ هيون، مڃيون ننڍيون ٿوريون هئا، هزار چار تقريباً پر هو ڪنيا. ٽوڪرا ست جا ٽڪرن بچيل هنن ۽ ويا، رڄي ۽ کاتو هنن دلموٽا هو گڏ، سان شاگردن پنهجي ئي، سان چڙهن ۾ بيڙيءَ ۽ ڏنو. ڇڏي ڪين کيس ۽

آيو. ۾ علائقي جي

نشاني مان آسمان کانئس ڪيو، شروع ڪرڻ بحث سان ڪيس ۽ نڪتا ٻاهر ڦريسي ۽ نشاني ڇا نسل هي ٿو، چوي ڳاڙيندي ڳوڙها ۾ روح پنهنجي آزمائيندي. ڪيس ڳوليندي، ۽ ويندي. ڏني نشاني کي نسل هن جيڪڏهن ٿو، چوان کي توهان آئون سچ ٿي؟ ڳولي ويو. هليو ٻيهر ويهي ۾ ٻيڙيءَ هو ڇڏي، کي انهن

هو. نه به ڪجهه ٻيو کانسواءِ ماني هڪ وٽ انهن ۾ ٻيڙيءَ ۽ ويا، وساري ڪٿڻ ماني اهي ۽ هيروڊيس ۽ کان خمير جي فريسين رهو خبردار ڏسو، ته، هو رهيو چئي کي انهن هو ۽ عيسيٰ ۽ آهن. نه روٽيون وٽ اسان ته هئا رهيا ڳالهائي سان پئي هڪ هو ۽ کان. خمير جي نه اڃا توهان ڇا آهن؟ نه ماني وٽ توهان ته ٿا سوچيو توهان ڇا ٿو، چوي کين ڄاڻي جي هجڻ اڪيون آهي؟ ٿيل سخت اڃا دل جو توهان ڇا ٿا؟ سمجهو نه ۽ ٿا سمجهو آهيو؟ ڪندا نه ياد ۽ آهيو؟ ٻڌندا نه باوجود جي هجڻ ڪن ۽ آهيو، ڏسندا نه باوجود

پريل سان ٽڪرن ٽوڪريون ڪيترا ۽ ٽوڙيو، ۾ هزارن پنجن کي ماني پنج مون جڏهن ٽوڪرين ڪيترن ۾، هزارن چار کي ستن پر جڏهن ٻارهن. چيو، ڪيس هنن ڪنيون؟ توهان نه اڃا هو، رهيو چئي کي انهن هو ۽ ست. چيو، انهن پر ڪنيا؟ توهان پرڻ جا ٽڪرن جا ٿا؟ سمجهو

ڪئي گذارش کانئس ۽ آندو ڪئي ماڻهو آندو هڪ ڪيس هنن ۽ ٿو، اچي ۾ صيدا بيت هو ۽ ۽ ويو، ڪڍي ٻاهر کان ڳوٺ ڪيس پڪڙي هٿ جو ماڻهوءَ آنتي ۽ لڳائي. هٿ ڪيس هو ته مٿي ۽ ٿو. ڏسي ڪجهه ڇا ته پڇيو کانئس رکي، هه پنهنجا ڪيس اڇلائي، ۾ اڪين سندس جي هن هٿ پنهنجا هن وري پوءِ ٿو. ڏسان هلندي وانگر وٽن کي ماڻهن مان چيو، هن ڏسي

ڪي سڀني تي طور صاف هن ۽ ٿيو، بحال هو ۽ ڪيو، ڏسڻ مٿي ڪي هن ۽ رکيا تي اکين ۾ ڳوٺ نڪي ۽ ٿئين داخل ۾ ڳوٺ نڪي چئي: موڪليو، ڏانهن گهر سندس کيس ۽ ڏٺو. چئڻ. ڪي ڪنهن

پنهنجي هن ۾ رستي ۽ ويا، ڏانهن ڳوٺن جي قيصريه جي فلپس شاگرد سندس ۽ عيسى ۽ ۽ ڏيندڙ، بپتسما يوحنا ڏنو، جواب هنن چون؟ ٿا ڪير ڪي مون ماڻهو پڇيو، کان شاگردن آهيان؟ ڪير مان ته ٿا چئو ڇا توهان پر چيو، ڪين پاڻ هو ۽ مان. نبين هڪ پر ٻيا ايليا، ٻيا جي هن به ڪي ڪنهن ته ڊاڻيو ڪين هن ۽ آهين. مسيح تون چيو، کيس پطرس ۾ جواب چون. نه ۾ باري

۽ پوڳي، ڏک گهڻو ته آهي ضروري لاءِ پٽ جي انسان ته ڪيو شروع سيڪارڻ ڪين هن ۽ کان ڏينهن ٽن ۽ وڃي، ڪيو قتل ۽ وڃي، ڪيو رد طرفان عالمن ۽ پادرين وڌن ۽ بزرگن وڃي، کڻي ڌار ڪي هن پطرس ۽ هو. رهيو ڳالهائي ڳالهه سان ڪليلي ۽ هو ۽ ٿئي. جيئرو پوءِ پطرس هن ڏسي، ڪي شاگردن پنهنجن ۽ موڙي هن پر ڪيو. شروع ڪرڻ ملامت ڪي هن سوچين، ٿو نه شيون جون خدا تون ته ڇو شيطان، وڃ، پٺيان منهنجي چئي، ڊاڪيو ڪي شيون. جون انسانن پر

هلڻ پٺيان منهنجي ڪو جيڪو چيو، ڪين سڏائي، گڏ سان شاگردن پنهنجي ڪي ميڙ ۽ جيڪو ڪري. بيروي منهنجي ۽ کڻي، صليب پنهنجو ڪري، انڪار ڪي پاڻ اهو ٿو، چاهي پنهنجو ٿو وڃائي به جيڪو پر وڃائيندو، ڪي ان اهو بچائڻ، روح پنهنجو ٿو چاهي به ڪي انسان آهي فائدو ڇا بچائيندو. ڪي ان اهو خاطر، جي خوشخبري ۽ منهنجي روح جي روح پنهنجي انسان يا وڃائي؟ روح پنهنجو ۽ ڪري، حاصل دنيا سڄي هو جيڪڏهن ۾ نسل گنهگار ۽ زناڪار هن کان ڳالهين منهنجي ۽ کان مون به جيڪو ڏيندو؟ ڇا ۾ بدلي

جي پيءُ پنهنجي هو جڏهن ٿيندو، شرمسار کانئس به پٽ جو انسان ته ٿيندو، شرمسار
ايندو. گڏ سان قاصدن مقدس ۾ عزت

9

هتي جيڪي ڪي مان انهن ته ٿو چوان ڪي توهان آءُون سچ هو، رهيو چئي ڪين هو ۽
نه ايندي ۾ طاقت ڪي بادشاهي جي خدا جيستائين چڪندا نه ڪي موت اهي آهن، بيٺل
ڏسن.

بلند هڪ ڪي انهن ۽ ويو وٺي ڪي يوحنا ۽ يعقوب ۽ پطرس يسوع پوءِ کان ڏينهن ڇهه ۽
چمڪندڙ ڪپڙا سندس ۽ ويو. ٿي تبديل اڳيان جي انهن هو ۽ ويو، وٺي اڪيلو تي جبل
قابل جي ڪرڻ سفيد ائين توڻي به ڪو تي زمين جهڙا اڃا، گهڻا تمام وانگر برف ويا، ٿي
پطرس ۽ هئا. رهيا ڳالهائي سان يسوع اهي ۽ ٿيو، ظاهر سان موسيٰ ايليا ڪين ۽ ناهي.
خيما ٿي اسين ۽ آهي، سٺو هجڻ هتي جو اسان استاد، چيو، ڪي يسوع ڏيندي جواب
ڇا ته نه ڄاڻيو هن ته ڇو نه لاءِ. ايليا هڪ ۽ لاءِ موسيٰ هڪ لاءِ، توهان هڪ ناهيون،
رهيو ڪري ڇانو ڪين جيڪو ٿيو بادل هڪ ۽ هئا. خوفزده ڏاڍا اهي ته ڇاڪاڻ ڳالهائي،
ڪي هن آهي، پٽ پيارو منهنجو هي هو، رهيو چئي جيڪو آيو آواز هڪ مان بادل ۽ هو،
سان پاڻ ڪي يسوع رڳو پر ڏٺو، نه ڪي ڪنهن وڌيڪ هنن ڏسندي، چوڌاري اوچتو ۽ ٻڌو.
جيڪي ته ڏٺو حڪم ڪي انهن هن تڏهن هئا، رهيا اچي هيٺ تان جبل اهي جڏهن ڏٺو.
مان مٿلن آدم ابن جڏهن وقت ان سواءِ ٻڌائين، نه به ڪي ڪنهن اهو آهي، ڏٺو انهن ڪجهه
ڇا اٿن مان مٿلن ته ڪندي بحث ۾ پاڻ رکيو، وٽ پنهنجي لفظ اهو هنن ۽ ٿئي. جيئرو
اچڻ پهرين جو ايليا ته چون ٿا ڇو صحيفي چئي، هئا رهيا پڇي کانئس هئا ۽ آهي.

ڪري بحال ڪجهه سڀ اچي پهرين واقعي ايليا چيو، ڪين هن ڏيندي جواب آهي؟ ضروري ڪيو رد ۽ ڪري برداشت ڪري گهڻو هو ته آهي ويو لکيو ڪيئن بابت پٽ جي انسان ۽ ٿو، ڪجهه سڀ اهو سان هن انهن ۽ آهي، آيو به ايليا ته ٿو چوان ڪي توهان آئون پر وڃي؟ آهي. ويو لکيو ۾ ٻاري جي هن جيئن چاهيو، انهن جيڪو ڪيو

بحث سان انهن کي عالمن ۽ ڏٺو، ميڙ گهڻو چوڌاري جي انهن هن اچي، وٽ شاگردن ۽ کيس اچي ٻوڙي ۽ ويو، ٿي حيران ڏسي کيس ميڙ سڄو تي طور فوري ۽ ڏٺو. ڪندي ۽ آهي؟ رهيا ڪري بحث تي ڳالهه ڪهڙي ۾ پاڻ توهان پڇيو، کان عالمن هن ۽ ڪيو. سلام آهيان، آيو ڪٿي وٽ توهان کي پٽ پنهنجي مان استاد، چيو، ڏيندي جواب هڪ مان ميڙ ڪري جهاڳ ۽ کيس، ٿو اڇلائي ٿو، پڪڙي کيس اهو به جتي ۽ آهي. روح گونگو ۾ جنهن ان ته چيو کي شاگردن جي توهان مون ۽ ٿو، وڃي سُڪي ۽ ٿو، پيسي ڏند پنهنجا ۽ ٿو نسل، ايمان بي اي چيو، ڪي هن ڏيندي جواب هن پر سگهيا. ٿي نه اهي پر ڪين، ڪي ڪي هن ڪندس؟ برداشت ڪي توهان مان ڪيستائين رهندس؟ وٽ توهان مان ڪيستائين روح طور فوري ئي ڏسندي کيس ۽ آندو. ڪٿي وٽ هن کي هن هنن ۽ اچو. ڪٿي وٽ مون کان پيءُ سندس هن ۽ ڪندي. جهاڳ رهيو لڙهندو ڪري تي زمين ۽ ڪيو، تشنج کيس ۽ کان. ننڍپڻ چيو، هن پر آهي؟ ٿيو کيس هي کان جڏهن آهي ٿيو وقت ڪيترو پڇيو، ڪجهه تون جيڪڏهن پر ڪري، تباهه کيس ته ۾، پاڻي ۽ اڇلايو ۾ باهه کيس پيرا گهڻو چيو، کيس يسوع پر ڪر. مدد جي اسان ڪندي رحم تي اسان ٿو، سگهين ڪري رکي يقين جيڪو لاءِ ان آهي ممڪن ڪجهه سڀ ٿو، سگهين ڪري يقين تون جيڪڏهن مالڪ، ٿو، ڪريان يقين مان چيو، ڪندي رڙ سان ڳوڙهن پيءُ جو ٻار تي طور فوري ۽ ٿو. آهي، رهيو ٻوڙي گڏ ميڙ جو ماڻهن ته ڏٺو عيسٰ جڏهن ڪر. مدد ۾ اعتقادي بي منهنجي حڪم توکي مان روح، ٻوڙي ۽ گونگي اي چيو، کيس ۽ ٻاڙيو کي روح ناپاڪ هن تڏهن ٻاهر تڙپائي گهڻو کيس ۽ ڪري رڙ ۽ ٿيئن. نه داخل ۾ هن وڌيڪ ۽ نڪر مان هن ٿو، ڏيان

ويو مري هو ته لڳا چوڻ ماڻهو گهڻا تنهنڪري هجي، مئل جڻ ٿيو ائين اهو ۽ ويو، نڪري ٿيو، داخل ۾ گهر هو جڏهن ۽ اٿيو. هو ۽ اٿاريو، ڪي هن ۽ کنيو هٿ جو هن يسوع پر آهي. ۽ سگهياسين. نه ڪڍي ڪي ان اسان ته چو ۾، ڌار کان هن پڇيو ڪانئس شاگردن سندس ته ۽ دعا ته نه جيڪڏهن سگهي، نڪري نٿو ٻاهر سان طريقي به ڪنهن قسم هي چيو، ڪين سان.روزي

خبر ڪي ڪنهن ته هو چاهيندو نه هو ۽ رهيا، لنگهندا مان گليل هو نڪري، ٻاهر کان اتان ۽ انسانن پٽ جو انسان ته چيو ڪين هن ته چو هو، سيڪاريو ڪي شاگردن پنهنجن هو پوي، پر اٿندو. ڏينهن ٽئين پوءِ کان مارڄڻ ۽ ماريندا، ڪيس اهي ۽ وڃي، پيو ڏنو ۾ هٿن جي هئا. ٻڌندا کان پڇڻ ڪيس ۽ سمجهيو، نه لفظ اهو هنن

بحث ڇا ۾ پاڻ توهان ۾ رستي پڇيو، ڪانئن هن تي پهچڻ ۾ گهر ۽ آيو، ۾ ڪپرناحوم هو ۽ ڪيو بحث سان ٻئي هڪ ۾ رستي انهن ته ڇاڪاڻ رهيا، خاموش اهي پر هئا؟ رهيا ڪري ڪو جيڪڏهن چيو، ڪين ۽ سڏيو ڪي ٻارهن هن ڪري، ويهي ۽ آهي. وڏو ڪير ته هو هن کڻي، ڪي ٻار ۽ هوندو. خادم جو سڀني ۽ آخري کان سڀني هو ته ٿو، چاهي ٿيڻ پهريون اهڙن به جيڪو چيو، ڪي انهن هن پائي، پاڪر ڪي ان ۽ بيهاريو، ۾ وڃ جي انهن ڪي ان جيڪو ۽ ٿو، ڪري وصول ڪي مون اهو ڪري، وصول تي نالي منهنجي ڪي هڪ مان ٻارن مون جنهن به ڪي ان پر ٿو، ڪري وصول ڪي مون رڳو نه اهو ڪري، وصول ڪي مون به پوت ۾ نالي تنهنجي ڪي ڪنهن اسان استاد، ڏنو، جواب ڪيس يوحنا آهي. موڪليو ڪي اسان هو ته چو ڪيو، منع ڪيس اسان ۽ ڪري، نٿو پيروي جي اسان جيڪو ڏنو، ڪيندي جيڪو آهي نه به ڪو ته چو روڪيو، نه ڪيس چيو، يسوع پر ڪري. نٿو پيروي جي توهان جيڪو سگهندو. چئي خراب ڪي مون جلدي پوءِ ۽ ڪندو معجزو تي نالي منهنجي پائيءَ ۾ نالي منهنجي ڪي توهان به جيڪو آهي. ۾ حق جي توهان اهو آهي، نه خلاف جي

اجر پنهنجو هو ڪي، توهان ٿو چوان سچ آهيو، جا مسيح توهان ته چو پياريندو، پيالو جو وڃائيندو. نه به ڪڏهن

گمراهه ٿا، رڪن ايمان تي مون جيڪي ڪي، هڪ مان آئيندڙن ايمان ندين انهن به جيڪو ۽ ۽ وڃي ٽنگيو پٿر جو چڪيءَ ۾ ڳچيءَ جي هن ته آهي سنو وڌيڪ اهو لاءِ ان ڪري، ڪي ان ته ڏئي، ٽڪاري ڪي توهان هٿ جو توهان جيڪڏهن ۽ وڃي. اڇلايو ۾ سمنڊ کيس هٿ به ته جي ان بجاءِ ٿيو، داخل ۾ زندگي ٿي ناقص ته آهي سنو لاءِ توهان ڇڏيو، ڪتي اها ۽ ٿو مري نه ڪيڙو جو انهن جتي آهي، وسندڙ نه جيڪا ۾ باهه ان وڃو، ۾ جهنم رکي ڇڏيو، ڪتي ڪي ان ته ٿو، ٽڪائي ڪي توهان پير جو توهان جيڪڏهن ٿي. وسي نه باهه رکندي پير به ته جي ان بجاءِ ٿيو، داخل ۾ زندگي ٿي لنگڙو ته آهي بهتر لاءِ توهان ته چو نه ڪيڙو جو سندن جتي آهي. وسندڙ نه ڪڏهن جيڪا ۾ باهه ان وڃو، اڇلايو ۾ جهنم ڪي ان ته ٿي، ٽڪاري ڪي توهان اک جي توهان جيڪڏهن ٿي. وسي نه باهه ۽ ٿو مري داخل ۾ بادشاهي جي خدا ٿي اڪيو هڪ جو آهي بهتر اهو لاءِ توهان ته چو ڇڏيو، ڪي نه ڪيڙو جو سندن جتي وڃو. ۾ باهه جي جهنم رکندي اڪيون به جو جي ان بجاءِ ٿيو، لوڻيو سان لوڻ قرباني هر ۽ ويندو، لوڻيو سان باهه لاءِ ڪو هر ٿي. وسي نه باهه ۽ ٿو مري ڪي ان توهان ته ويهي، وڃائي ڏانقو پنهنجو لوڻ جيڪڏهن پر آهي، سنو لوڻ ويندي. رهو. ۾ امن سان ٻئي هڪ ۽ رڪو لوڻ ۾ اندر پنهنجي بڻائيندا؟ ڏانقيدار ڪيئن

10

ميڙ جا ماڻهن بيهه ۽ مان، پار جي اردن اچي، ۾ حدن جي يهوديا هو ڪڙي اُٿي کان اُتان ۽ ويجهي ۽ هو. سيڪاريندو ڪين هو بيهه هئي، عادت جي هن جيئن ۽ ٿيا، گڏ وٽ کيس

جي، ڇڏڻ کي زال کي مرد آهي اجازت ڇا ته پڇيو ڪانئس هنن آيا، وٽ کيس فريسي
 انهن ڀر ڏنو؟ حڪم ڇا کي توهان موسيٰ چيو، کين ڏيندي جواب هن ڀر آزمائيندي. کيس
 کين عيسيٰ ڏيندي جواب ۽ ڏني. اجازت جي ڇڏائڻ ۽ لکڻ ڪتاب جو طلاق موسيٰ چيو،
 پيدائش ڀر لکيو، لاءِ توهان کيس حڪم هن ڪري جي سختي جي دل جي توهان چيو،
 ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ماڻهو ڪري جي هن ٺاهيو. مادي ۽ نر کي انهن خدا کان شروعات جي
 نه جيئن ته ويندا. ٽي گوشت هڪ ٻئي ۽ ويندو، جڙي سان زال پنهنجي ۽ ڏيندو، ڇڏي کي
 کي ان انسان آهي، ڪيو گڏ خدا ڪري تنهن جيڪو آهي. گوشت هڪ ڀر آهن، به وڌيڪ
 به جيڪو ٿو، چوي کين هو ۽ پڇيو، ڪانئس بابت هن شاگردن ٻيهر ۾ گهر ۽ ڪري. نه الڳ
 ۽ ٿو. ڪري زنا خلاف جي هن هو ڪري، شادي سان ٻي ۽ ڏني طلاق کي زال پنهنجي
 هوءَ ته ڪري، شادي سان ٻئي ڪنهن ۽ ڏني طلاق کي مڙس پنهنجي عورت ڪا جيڪڏهن
 ٿي. ڪري زنا

ٻاڙهيو. کي وارن آڻڻ شاگردن ڀر ڇهي، کي انهن هو جيئن ته هئا، رهيا آئي ٻار کيس هو ۽
 چو روڪيو، نه کين ۽ ڏيو، اچڻ وٽ مون کي ٻارن چيو، کين ۽ ٿيو ناراض عيسيٰ ڀر ڏسي
 جي خدا جيڪو ٿو، چوان کي توهان آئون سچ آهي. بادشاهي جي خدا جي اهڙن ته
 پاڪر کي انهن ۽ ٿيندو. نه داخل ۾ ان به ڪڏهن هو ڪندو، نه قبول وانگر ٻار کي بادشاهي
 ڏني. برڪت رکي تي انهن هٿ پنهنجا هن ڏيئي،

کان هن ڪوڙي گوڏا اڳيان جي هن ۽ آيو ڊوڙي هڪ هو، رهيو وڃي ٻاهر ۾ رستي هو جڏهن
 يسوع ڀر ٿيندس؟ وارث جو زندگي دائمي جيئن ته ڪندس ڇا مان چڱا، اُستاد پڇيو،
 حڪمن تون ناهي. سٺو به ڪو سواءِ کان خدا چوين؟ ٿو چو سٺو کي مون تون چيو، کيس
 ڪر، نه توکو ڏي، نه شاهدي ڪوڙي ڪر، نه چوري ڪر، نه قتل ڪر، نه زنا ٿو: ڄاڻين کي
 سڀ اهي استاد، چيو، کيس ڏيندي جواب هن ڀر ڪر. عزت جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي

کي هن ڏٺو، ڏانهن هن يسوع پر آهن. ڪيون محفوظ کان جواني پنهنجي مون ڳالهيون چاهين ٿين ڪامل تون جيڪڏهن آهي، گهٽ توکي ۾ شيءِ هڪ چيو، کي هن ۽ ڪيو پيار اچ، ۽ هوندو، ۾ آسمان خزانو توکي ۽ ڏي، کي غريبن ۽ وڪڻ آهي توکي جيترو وڃ، ٿو، چو ويو، هليو ٿي غمگين ٿي اداس تي لفظ هو پر ڪر. پيروي منهنجي ڪئي صليب پنهنجو هو. مال گهڻو وٽ هن ته

جيڪي اهي سان مشڪل ڪيتري ٿو، چوي کي شاگردن پنهنجي ڏسي چوڌاري يسوع ۽ بر ٿيا. حيران تي لفظن سندس شاگرد پر ٿيندا داخل ۾ بادشاهت جي خدا ٿا رڪن مال لاءِ انهن ٿا، ڪن ڀروسو تي دولت جيڪي ٻارو، اي ٿو، چوي کين ڏيندي جواب ٻيهر يسوع گذرڻ مان سوراخ جي سوئي جي اُٺ آهي! مشڪل ڪيترو ٿين داخل ۾ بادشاهي جي خدا کان حد اهي پر ٿئي. داخل ۾ بادشاهت جي خدا ماڻهو امير هڪ ته کان ان آهي، آسان عيسى ڏسي ڏانهن هنن ٿو؟ سگهجي بچائي ڪير پوءِ لڳا، چوڻ ۾ پاڻ ۽ ٿيا حيران وڌيڪ ممڪن ڪجهه سڀ وٽ خدا ته چو نه، لاءِ خدا پر آهي، ناممڪن اهو لاءِ ماڻهن ٿو، چوي تنهنجي ۽ آهي ڏٺو ڇڏي ڪجهه سڀ اسان ڏس، ڪيو، شروع چوڻ کيس پطرس آهي. جنهن آهي نه به ڪو کي، توهان ٿو چوان آمين، چيو، عيسى ڏيندي جواب آياسين. پٺيان خوشخبري ۽ خاطر منهنجي زمينون يا ٻار يا زال يا ماءُ يا پيءُ يا پينر يا پائر يا گهر ڇڏيو ۽ ٻار ماءُ، پيءُ، پينر، پائر، گهر، گڏ سان ايڏائن ۾ وقت هن هاڻي جيڪڏهن خاطر، جي ۽ ويندا ٿي آخري پهريون گهڻا پر زندگي. دائمي ۾ دور ايندڙ ۽ وڻندو، نه پيرا سو زمينون ويندا. ٿي پهريون آخري

۽ هو، رهيو وڃي اڳيان جي انهن عيسى ۽ هئا، رهيا وڃي مٽي ڏانهن يروشلم ۾ رستي هو شيون اهي کي انهن وٺي، کي ٻارهن ٻيهر هن ۽ هئا. بچندا ايندڙ پٺيان ۽ ٿيا، حيران اهي رهيا وڃي ڏانهن يروشلم اسان ڏس ته هئا. وارا ٿين کي هن جيڪي ڪيون شروع چوڻ

موت کيس اهي ۽ ويندو، ڪيو حوالي جي عالمن ۽ پادرين سردار پٽ جو انسان ۽ آهيون
ڪوڙا کيس ۽ ڪندا ٺٺولي کيس هو ۽ ڪندا، حوالي جي قومن کيس ۽ ڏيندا سزا جي
ٿيندو. جيئرو هو تي ڏينهن ٽئين ۽ ڇڏيندا، ماري کيس ۽ ڪندا ٿڪ کيس ۽ هٽندا

به جيڪو ته ٿا چاهيون اسان استاد، ٿا، چون اچي پٽ، جا زبدي جان، ۽ جيمس کيس ۽
مان ته ٿا چاهيو ڇا توهان چيو، ڪي انهن هن پر ڪرين. لاءِ اسان تون اهو پڇون، اسان
هڪ ۽ پاسي ساڄي تنهنجي هڪ ته ڏي ڪي اسان چيو، کيس انهن پر ڪريان؟ لاءِ توهان
ڇا ته ڄاڻو نٿا توهان چيو، ڪين يسوع پر ۾. عظمت تنهنجي ويهون پاسي کاٻي تنهنجي
مان جيڪو بپتسما اهو ۽ ٿو، پيٿان مان جيڪو پيالو اهو ٿا سگهو پيئي توهان ڇا ٿا. گهرو
جيڪو چيو، ڪين يسوع پر آهيون. قابل اسان چيو، کيس هنن ٿا؟ سگهو وٺي ٿو، وٺان
منهنجي پر وٺندا، توهان ٿو، وٺان مان بپتسما جيڪو ۽ پيئندا، توهان ٿو، پيٿان مان پيالو
تيار لاءِ جن آهي لاءِ انهن پر آهي، نه ڏيئ منهنجو اهو ويهن، پاسي کاٻي ۽ پاسي ساڄي
آهي. ويو ڪيو

انهن سڏي ڪين يسوع پر ڪيو. شروع ٿي ناراض ۾ باري جي جان ۽ جيمس ڏهن ٻڌي، ۽
حڪومت تي انهن اهي ٿا، لڳن حڪمران جا قومن جيڪي ته ٿا ڄاڻو توهان ٿو، چوي ڪي
جيڪو پر ۾، توهان ٿيندو پر ائين نه ٿا، هلائين اختيار تي انهن وڏا جا انهن ۽ ٿا ڪن
مان توهان جيڪو ۽ خادم. جو توهان ٿيندو اهو ۾، توهان ٿيڻ وڏو چاهي جيڪڏهن
لاءِ ڪرائڻ خدمت پٽ جو انسان ته ڇو هوندو. غلام جو سڀني اهو ٿو، چاهي ٿيڻ پهريون
آيو. لاءِ ڏيڻ طور تاوان بدران جي گهڻن روح پنهنجو ۽ آيو، لاءِ ڪرڻ خدمت پر آيو، نه

۽ شاگرد جا هن ۽ هو رهيو نڪري ٻاهر مان يريحو هو جڏهن ۽ آهن. ايندا ۾ يريحو اهي ۽
۽ ڪندي. گذارش هو ويٺو ڀرسان جي رستي اندو، برتيمائوس پٽ جو تيمائوس ميڙ، ڪافي

مون يسوع، پٽ جا دائود اي ڪيو، شروع ڇوڻ ۽ روئڻ هن آهي، نازري يسوع ته ٻڌي اهو وڌيڪ گهڻو هو پر ٿئي، خاموش هو ته هئا ڊاڙيندا کيس ماڻهو ڪيترائي ۽ ڪر. رحم تي سڏيو. کيس چيو، ۽ بيٺو عيسيٰ ۽ ڪر. رحم تي مون پٽ، جي داؤد اي رهيو، ڪندو رڙيون پنهنجو هن پر ٿو. سڏي توکي هو اُت، رک، حوصلو چيو، کيس ۽ سڏيو کي انڌي هنن ۽ چاهين ڇا تون چيو، کيس يسوع ڏيندي جواب آيو. ڏانهن يسوع اُتي ڇڏي، اڇلائي چادر ۽ سڳهان. ڏسي وري آئون جو ته رباني، چيو، کيس انڌي پر ڪريان؟ توسان مان ته ٿو جي ڏسڻ هن تي طور فوري ۽ آهي. بچايو توکي ايمان تنهنجي وڃ، چيو، کيس عيسيٰ هليو. پٺيان جي عيسيٰ ۾ رستي ۽ ڪئي، حاصل طاقت

11

ته وٽ، جبل جي زيتون ۾، عنيا بيت ۽ صفگي بيت ٿيا، ويجهو ڏانهن يروشلم اهي جڏهن ۽ توهان جيڪو ۾ ڳوٺ ان وجو ٿو، چوي کين ۽ موڪليو. کي ٻن مان شاگردن پنهنجن هن جيڪو ملندو ٻچڙو هڪ کي توهان ٿيندي داخل ۾ ان طور فوري ۽ آهي، سامهون جي آڻيو. کيس کوليندي کي ان آهي، ويٺو نه به ڪڏهن ماڻهو به ڪنهن تي جنهن آهي، بندل ان کي مالڪ ته چئو ته آهيو؟ رهيا ڪري ڇا هي توهان چوي، کي توهان ڪو جيڪڏهن هنن ۽ ويا هنن ڇڏيندو. موڪلي هتي واپس کي ان تي طور فوري هو ۽ آهي، ضرورت جي ماڻهو ڪجهه ۽ کوليو. کيس هنن ۽ هو، بنڌيل ۾ گهڻي ٻاهر تي دروازي جيڪو مليو ٻچڙو رهيا کولي کي ٻچڙي آهيو، رهيا ڪري ڇا توهان هئا، رهيا چئي کين هئا، بيٺل اتي جيڪي ٻچڙي هنن ۽ ڏنو. وڃڻ کي انهن ۽ هو، ڏنو حڪم عيسيٰ جيئن چيو کي انهن هنن پر آهيو؟ پنهنجا پر گهڻن ويٺو. تي ان هو ۽ وجهيا، تي ان ڪپڙا پنهنجا هنن ۽ آندو وٽ عيسيٰ کي وڃي اڳيان جيڪي وڃائون. ۾ رستي ڪتي تنهنگون مان وٺڻ ٻين ۽ وڃايا، ۾ رستي ڪپڙا

هوسنا! هئا، رهيا چئي ۽ هئا رهيا روئي اهي هئا، رهيا اچي پٺيان جيڪي ۽ هئا رهيا واري اچڻ اها آهي مبارڪ آهي. رهيو اچي ۾ نالي جي رب جيڪو اهو آهي وارو برڪت ۾. ترين بلند هوسنا تي، نالي جي رب جي دائود پيءُ جي اسان بادشاهت

اڳ وقت جو شام ڪجهه، سڀ ڏسي چوڌاري آءُ ۾، مقدس ۽ ٿيو داخل ۾ يروشلم يسوع آءُ ويو. نڪري ڏانهن بيٺي گڏ سان ٻارهن هو ته هو، چڪو ٿي ئي ۾

وڻ جو انجير کان گهڻي لڳي. بڪ کي هن ويا، نڪري مان بيٺيا هو جڏهن تي، ڏينهن ٻئي ۽ پٺن ته پهتو وٽ ان هو جڏهن پر ڳولي. ڪجهه ۾ ان شايد ته آيو هو هئا، پٺا ۾ جنهن ڏسي، کي هن ڏيندي جواب هو. نه موسم جو انجيرن ته ڇاڪاڻ مليو، نه به ڪجهه سواءِ کان ٻڌي اهو شاگرد جا هن ۽ کائي. نه ميوو مان توهان به ڪو به ڪڏهن وٺي کان هائي چيو، هئا. رهيا

جيڪي ڪيو شروع ڪيڻ کي انهن ٿي، داخل ۾ مقدس عيسيٰ ۽ آيا، ۾ يروشلم ٻيهر اهي ۽ کي ميزن جي بدلائيندڙن پئسا ۽ هئا، رهيا ڪري خريد ۾ مقدس جيڪي ۽ هئا رهيا وڪڻي ته هو رهيو ڏئي نه اجازت هو ۽ ڇڏيو. ڪري اونڌو کي ڪرسي جي وڪڻندڙن ڪبو تر ۽ نه اهو ڇا ته، هو رهيو سيڪاري کي انهن هو ۽ وڃي کڻي برتن ڪو مان مندر ماڻهو به ڪو کي ان توهان پر ويندو؟ سڏيو گهر جو دعا لاءِ قومن سڀني گهر منهنجو ته آهي ويو لکيو آهي. ڇڏيو بڻائي غار جي ڦرلتن

ته ڇو ڪن، تباهه کيس ڪيئن ته هئا رهيا ڳولي ۽ پادري، وڏن ۽ فريسين ۽ عالمن ٻڌو ۽ هئي. رهي ٿي حيران تي تعليم سندس پير سڄي ته ڇاڪاڻ هئا، ٻڄندا کائڻس هو ويو. نڪري ٻاهر کان شهر هو ٿي، دير جڏهن

ياد پطرس ۽ هو. ويو سڪي کان جڙن جيڪو ڏٺو وڻ جو انجیر هنن لنگهندي جو صبح ۽ هئي، ڪئي لعنت توهان کي جنهن وڻ جو انجیر اها ڏس! استاد، ٿو، چوي کيس ڪندي آمين، رکو. ايمان تي خدا وٽ توهان ٿو، چوي کين جيسس ڏيندي، جواب آهي. ويو سڪي اچليو ۾ سمنڊ ۽ وچ ڪنيو چوي، کي جبل هن به جيڪو ته ٿو چوان کي توهان مان ته چو ته ٿو، ٿئي سو ٿو چوي هو جيڪو ته رکي يقين پر ڪري، نه شڪ ۾ دل پنهنجي ۽ وچ، جيڪي ته، ٿو چوان کي توهان آئون ڪري ان چوي. هو به جيڪو ٿيندو اهو لاءِ هن ٿيندو. لاءِ توهان اهو ۽ ٿا، وٺو توهان ته ڪريو يقين گهرو، ڪندي دعا توهان به ڪجهه خلاف جي ڪنهن وٽ توهان جيڪڏهن ڏيو ڇڏي ته آهيو، ڪندي دعا بيٺا توهان جڏهن کي توهان گناهه جا توهان آهي، ۾ آسمانن جيڪو پيءُ جو توهان جيئن ته آهي، ڪجهه نه ڏوهه جا توهان به پيءُ جو توهان ته ڇڏيو، نه توهان جيڪڏهن پر ڪري. معاف ڇڏيندو.

۽ عالم ۽ پادري وڏا ته هو، رهيو گهمي ۾ مندر هو جڏهن ۽ ٿا، اچن ۾ يروشلم ٻيهر آهي ۽ ڪنهن يا ڪندين؟ شيون اهي تون ۾ اختيار ڪهڙي کيس، ٿا چون ۽ آيا. وٽ سندس بزرگ چيو، کين ڏيندي جواب يسوع پر ڪندين؟ شيون اهي تون جيئن ته ڏنو اختيار اهو توکي چونڊس کي توهان مان ۽ ڏيو، جواب کي مون ۽ پڇندس، سوال هڪ کان توهان به مان ماڻهن يا هو مان آسمان بپتسما جو يوحنا آهيان. ڪندو شيون اهي سان اختيار ڪهڙي ته مان، آسمان ته چئون اسان جيڪڏهن ته، لڳا سوچڻ ۾ پاڻ هو ۽ ڏيو. جواب کي مون مان؟ اهي مان؟ انسانن چوون، اسان پر ڪيو؟ نه يقين چو تي هن توهان پوءِ چوندو، هو ته هنن ڏيندي جواب هو. نبي هو ته سمجهيو کي يوحنا سڀني ته چو هئا، ٻڃندا کان ماڻهن کي توهان مان ئي نه چيو، کين ڏيندي جواب يسوع ۽ ڄاڻون. نٿا اسان چيو، کي يسوع ٿو. ڪريان ڪم هي مان سان اختيار ڪهڙي ته ٿو ٻڌايان

پت چوڌاري ۽ پوڪيو باغ جو انگورن ماڻهوءَ هڪ ڪيو، شروع ڳالهائڻ ۾ تمثيلن کين هن ۽ پرڏيهه ۽ ڏنو تي ليز کي هارين کي ان ۽ ڪيو، تعمير برج ۽ کوٽيو ڪنڊ جو انگور ۽ لڳائي کان ٻُڪارن هو جيئن ته موڪليو، غلام هڪ ڏانهن ٻُڪارن تي وقت هن آ ۽ ويو. هليو انهن هن بيهه ۽ موڪليو. هٿ خالي ۽ ڪٽيو ڪٽي ڪيس ۽ وٺي. ميوو جو باغ جي انگورن عزت بي ۽ ڪيو زخمي ۾ مٽي ڪري اڇلائي پٿر اُهو انهن ۽ موڪليو، غلام ٻيو هڪ ڏانهن ڪن ڪن بيا، ڪيترائي ۽ ڇڏيو، ماري کين به اُهو ۽ موڪليو، ٻيو هن وري ۽ موڪليو. ڪري جو هن جيڪو رکندي، پٽ هڪ ڪري تنهن اڃا ڪندا. قتل کي ڪن ۽ پيٽيندا، ماريندا جو پٽ منهنجي اهي ته چئندي اهو موڪليو، ڏانهن انهن به کي هن ۾ آخر هن هو، پيارو آهي، وارث اهو هي ته چيو ۾ پاڻ ڏٺو، ايندي کي هن جڏهن هاري، اهي پر ڪندا. احترام ڪيس ۽ ڇڏيو ماري ڪيس هنن ڪٽي، ۽ ٿيندي. جي اسان وراثت ۽ مارون، کي هن ته اچو ايندو هو مالڪ؟ جو باغ جي انگورن ڪندو پوءِ ڇا ڇڏيو. ڪڍي ٻاهر کان باغ جي انگورن توهان لکت هي ئي نه ڏيندو. کي ٻين باغ جو انگورن ۽ ڪندو، تباهه کي هارين هنن ۽ پاسي جي رب ٿيو. مٿو جو ڪنڊ اهو ڪيو، رد ڪندڙن تعمير کي جنهن پٿر آهي؟ پڙهي آهي؛ عجيب ۾ اکين جي اسان ۽ آهي، ٿيو هي کان

هُنن ته ڇو ويا، ٻڃي کان پيڙ هُنن پر هئا، رهيا ڪري ڪوشش جي پڪڙڻ ڪيس هُو ۽ ويا. هليا هُو ڇڏي ڪيس ۽ هئي. چئي لاءِ انهن تشبيهه اها هن ته ورتو ڄاڻي

۾ لفظ ڪيس ته مان، هيروڊيان ۽ فريسين ڪجهه ڏانهن ڪيس آهن موڪليندا هو ۽ توهان ۽ آهيو سڄا توهان ته ٿا ڄاڻون اسان استاد، ٿا، چون ڪيس اچي پر هي پڪڙين.

سڄائيءَ پر آهي، ڏسندا نه منهن جي ماڻهن توهان ته ڇو ناهي، پرواهه به جي ڪنهن کي ڏيڻ خراج کي قيصر ڇا ٻڌايو، کي اسان تنهنڪري آهيو. سيڪاريندا رستو جو خدا سان چيو، کي انهن ڄاڻيندي ڪوڙائي جي انهن هو پر ڏيون؟ نه يا ڏيون اسان نه؟ يا آهي جائز هو ۽ آندو. ڪٿي هنن پر ڏسان. آئون ته آٿيو ديناريون هڪ وٽ مون ٿا؟ آزمايو کي مون ڇا جواب جي. قيصر چيو، هنن پر آهي؟ جي ڪنهن لکت هي ۽ تصوير هي ٿو، چوي کين تي ان هو ۽ کي. خدا حق جو خدا ۽ ڏيو کي قيصر حق جو قيصر چيو، کين عيسى ڏيندي ٿيا. حيران

استاد، ته، لڳا ڀڄڻ کان هن ۽ ناهي، قيامت ته ٿا چون جيڪي آيا، وٽ هن صدوقي ۽ ٻار ۽ وڃي، ڇڏي زال ۽ وڃي مري پاءُ جو ڪنهن جيڪڏهن ته آهي لکيو لاءِ اسان موسيٰ پائڻ ستن ڪري. پيدا اولاد لاءِ پاءُ پنهنجي ۽ وٺي کي زال جي هن پاءُ جو هن ته ڇڏي، نه ۽ کي، ان ڪٿي ٻئي ۽ ڇڏيو. نه اولاد ڪو وقت مرڻ ۽ ورتي، زال پاءُ پهريون تنهنڪري هئا، ٻج ۽ ورتو، کي هن ستن ۽ ڪيو. ئي ائين به ٿيڻ ۽ ڇڏيو. ٻج ڪو به هن ته نه ۽ ويو، مري مان انهن هوءَ ته اُٿندا، اهي جڏهن ۾، جيئن وٺي. مري به عورت ۾ آخر کان سڀني ڇڏيو. نه کين عيسى ڏيندي جواب ۽ هو. رکيو طور زال کيس ستن ته ڇو ٿيندي؟ زال جي ڪنهن خدا نه ۽ ٿا ڄاڻو کي صحيفن نه توهان ته ڇو ٿا، ٿيو نه گمراهه ڪري ان توهان ڇا چيو، پر ويندا، ڏنا ۾ شادي نه ۽ ڪندا شادي نه تڏهن اُٿندا، مان مئل جڏهن کي؟ قدرت جي ڇا آهن، ويندا اٿاريا اهي ته ۾ باري جي مٿن پر هوندا. وانگر قاصدن رهندڙ ۾ آسمانن چيو، ڪيئن کيس خدا ته ۾ باري جي ٻوٽي آهي، پڙهيو نه ۾ ڪتاب جي موسيٰ توهان پر آهي، نه جو مٿن خدا آهيان؟ خدا جو يعقوب ۽ خدا جو اسحاق ۽ خدا جو ابراهيم مان آهيو. ويٺا پوڄي گهڻو تمام توهان تنهنڪري آهي، جو جيئن

کي انهن هن ته ڏنائين ۽ هو، ٻڌو ڪندي بحث کي انهن جيڪو عالم، هڪ ٿي ويجهو ۽

ڪهڙو پهريون مان حڪمن سڀني پڇيو، کائڻس هن تنهنڪري ڏنو، جواب طرح چڱيءَ رب اسرائيل، اي ٻڌ، آهي، حڪم پهريون مان سڀني ته ڏنو جواب کيس يسوع پر آهي؟ ۽ مان دل سڄي پنهنجي سان خدا رب پنهنجي تون ۽ آهي، هڪ رب خدا، جو اسان پيار مان طاقت سڄي پنهنجي ۽ مان عقل سڄي پنهنجي ۽ مان روح سڄي پنهنجي سان پاڙيسري پنهنجي تون هي: آهي، هڪجهڙو ٻيو ۽ آهي. حڪم پهريون هي ڪندين. چڱو، چيو، کيس عالم ۽ ناهي. حڪم ڪو ٻيو وڏو کان انهن سان. پاڻ جيئن ڪندين پيار سڄي کيس ۽ ناهي، ڪو ٻيو سواءِ کان سندس ۽ آهي هڪ ته آهي چيو ۾ سچ تو استاد، ۽ ڪرڻ، محبت مان طاقت سڄي ۽ مان روح سڄي ۽ مان سمجھ سڄي ۽ مان دل ۽ آهي. وڌيڪ کان قربانين ۽ قربانين سڙيل سڀني ڪرڻ، محبت وانگر پاڻ کي پاڙيسري بادشاهت جي خدا تون چيو، کيس ڏنو، جواب سان سمجھداريءَ هن ته ڏسي اهو عيسيٰ ڪئي. نه جرئت جي پڇڻ کائڻس وڌيڪ به ڪنهن ۽ آهين، نه پري کان

پٽ جو داؤد مسيح ته ٿا چون ڪيئن عالم چيو، سيڪاريندي ۾ مندر ڏيندي جواب يسوع ۽ ساڄي منهنجي ٿو، چوي کي مالڪ منهنجي مالڪ چيو، ۾ روح پاڪ داؤد پاڻ هن آهي؟ داؤد پاڻ بڻايان. ٿلهو جي پيرن تنهنجي کي دشمنن تنهنجي مان جو تائين ويهه، پاسي ٻڌندو سان خوشيءَ کيس ميڙ وڏو ۽ آهي؟ پٽ سندس ڪيئن هو پوءِ ٿو، چوي رب کيس هو.

ڊگها جيڪي رهو هوشيار کان عالمن انهن هو، رهيو چئي کي انهن ۾ تعليم پنهنجي هو ۽ ۽ سيتون مُڪيه ۾ گڏجاڻين ۽ ٿا چاهين وٺڻ سلام ۾ بازارن ۽ ٿا چاهين گهمڻ پائي لباس ڊگهيون سان بهاني ۽ آهن رهيا کائي گهر جا بيواگرڻ جيڪي جايون. مُڪيه ۾ ضيافتن وٺندا. فيصلو سخت وڌيڪ اهي آهن، رهيا ڪري دعائون

پيتل ۾ خزاني ڪيئن ميڙ ته هو رهيو ڏسي ۽ هو رهيو ويهي سامهون جي خزاني عيسيٰ ۽ ننڍا ٻه اچي بيوه غريب هڪ ۽ هئا، رهيا اڇلائي ڪجهه گهڻو ماڻهو امير گهڻا ۽ ٿو. اڇلائي چيو، ڪين ڪري گهرايو ڪي شاگردن پنهنجن ۽ آهي. ڪوڊرانتس هڪ جيڪو اڇلايا، سڪا جيڪي آهي، اڇلايو وڌيڪ کان سڀني بيوه غريب هيءَ ته ٿو چوان ڪي توهان مان آمين، غربت پنهنجي هن پر اڇلايو، مان گهڻائيءَ پنهنجي لاءِ سڀني هئا. رهيا اڇلائي ۾ خزاني زندگي. سڄي جي هن اڇلايو، هو وٽ هن جيڪو ڪجهه سڀ مان

13

چيو، ڪي هن هڪ مان شاگردن جي هن تڏهن هو، رهيو نڪري ٻاهر مان مندر هو جڏهن هنن تون ڇا چيو، ڪيس عيسىٰ ۾ جواب آهن! عمارتون ڪهڙيون ۽ پٿر ڪهڙا ڏس استاد، ويندو. نه ٻاهيو جيڪو ويندو، ڇڏيو نه پٿر تي پٿر هتي ٿو؟ ڏسين ڪي عمارتن وڌن ۽ يوحنا ۽ يعقوب ۽ پطرس ته هو، ويٺو سامهون جي مندر تي جبل جي زيتون هو جڏهن ڇا ۽ ٿينديون، ڪڏهن شيون اهي ته ٻڌاءِ ڪي اسان لڳا، ڀڄڻ ۾ اڪيلائي ڪانئس اندرياس ڪين ڏيندي جواب عيسىٰ آهن؟ واليون ٿيڻ پوريون شيون سڀ اهي جڏهن آهي نشاني اهو ايندا، تي نالي منهنجي گهڻا ته ڇو ڪري. نه گمراهه ڪي توهان ڪو خبردار! لڳو، چوڻ خبرون جون جنگين ۽ جنگين توهان جڏهن ڪندا. گمراهه ڪي گهڻن ۽ آهيان، مان ته چوندا اُپريو آهي. آئي نه پڄاڻي اڃا پر آهي، ضروري ٿيڻ اهو ته ڇو ٿيو، نه پريشان ته ٻڌو، ۽ هونديون، تي هنن مختلف زلزلا ۽ تي، بادشاهت بادشاهت ۽ تي قوم قوم ڇو ويندو ڪي پاڻ توهان پر آهي. شروعات جي درد جي زچگي هي هونديون. رڙيون ۽ ڌڪار توهان ۾ گڏجاڻين جي انهن ۽ ڪندا حوالي ۾ ڪائونسلن ڪي توهان اهي ته ڇو سنڀاليو. لاءِ انهن خاطر منهنجي ويندو بيٺا توهان اڳيان جي بادشاهن ۽ اڳواڻن ۽ ويندو، ماريو ڪي

وڃي. ڪيو اعلان جو خوشخبري ۾ قومن سڀني پهرين ته آهي ضروري ۽ طور. گواهي آهي، ڳالهائڻو ڇا ته ٿيو نه پريشان کان اڳ ته ڪن، حوالي پڪڙائي ڪي توهان اهي جڏهن ڇو ڳالهايو، ئي اهو وڃي، ڏنو وقت ان ڪي توهان ڪجهه جيڪو پر ڪريو، مشق ئي نه ۽ حوالي جي موت ڪي پاءُ پنهنجي پاءُ آهي. روح پاڪ پر آهيو، نه توهان ڳالهائيندڙ ته ماري ڪي انهن ۽ اُنندا خلاف جي والدين پنهنجن ٻار ۽ ڪي، ٻار پنهنجي پيءُ ۽ ڪندو آخر جيڪو پر ڪري، جي نالي منهنجي طرفان سڀني هوندا ڪيل نفرت توهان ۽ ڇڏيندا. ويندو. بچايو اهو ڪندو، برداشت تائين

ويو چيو پاران نبيءَ دانيال جيڪا ڏسو، ڪي شيءِ واري نفرت جي تباهيءَ توهان جڏهن پوءِ وٺي، سمجهي سو آهي رهيو پڙهي (جيڪو ناهي، ضروري جتي آهي بيٺو آهي، هيٺ ۾ گهر هو آهي، تي ڇت جيڪو وڃن. ڇڏي ڏانهن جبلن اهي آهن، ۾ يهوديا جيڪي اهو هجي، ۾ ميدان جيڪو ڪٿي. مان گهر پنهنجي شيءِ ڪا ته ٿئي داخل ئي نه ۽ اچي نه ۾ ڏينهن انهن جيڪي لاءِ عورتن انهن افسوس پر موٽي. نه پوئتي لاءِ ڪٿڻ ڪپڙو پنهنجو ڀڄڻ جي توهان ته پر ڪريو دعا هجن. رهيو پياري ڪير جيڪي لاءِ انهن ۽ هجن حامله آهي ٿي نه مصيبت اهڙي جهڙي جا، مصيبت ڏينهن اهي لاءِ ڇو هوندا ٿي نه ۾ سياري جيڪڏهن ۽ ٿيندي. نه ۽ تائين هاڻي ڪئي، تخليق خدا جيڪا کان، شروعات جي تخليق جن ڪري، جي چونڊيلن پر ها، بچي نه گوشت به ڪو ته ها، ڪري ننڍا نه ڏينهن مالڪ هتي ڏسو، چوي، ڪي توهان ڪو جيڪڏهن پوءِ ۽ ڪيا. ننڍا ڏينهن هن چونڊيو، هن ڪي اهي ۽ نبي، ڪوڙا ۽ مسيح ڪوڙا ڇو ويندا اُپريا مڃيو. مت ته آهي، اتي ڏسو، مسيح، آهي چونڊيل ته، هجي ممڪن جيڪڏهن ڪن، گمراهه جيئن ته ڪم، عجيب ۽ نشانيون ڏيندا پر آهي. ڇڏيو ٻڌائي ڪجهه سڀ ئي ۾ اڳ ڪي توهان مون ڏسو ڏسو، پر تون به. ڪي ماڻهن نه روشني پنهنجي ڇنڊ ۽ ويندو، ٿي اونداهو سڄ پوءِ کان مصيبت انهيءَ ۾، ڏينهن انهن لڏيون آهن ۾ آسمانن جيڪي طاقتون اهي ۽ ٿيندا، پيا ڪري مان آسمان تارا ۽ ڏيندو.

ڏسندا. اڇيندي سان عظمت ۽ طاقت گهڻي ۾ ڪڪرن کي پٽ جي انسان اُهي پوءِ ۽ ويندا. ڪندو، گڏ مان هوائن چئني کي چونڊيلن پنهنجن ۽ موڪليندو قاصد پنهنجا هو پوءِ ۽ تائين. آخر جي آسمان کان آخر جي ڌرتيءَ

ڪڍي، پٺا ۽ ٿئي نرم ٿي ۾ اڳ شاخ جي ان جڏهن تمثيل. اُهو سڪو کان وٺ جي انجير ٿيندڙ شيون اهي توهان جڏهن به، توهان ئي ائين آهي. ويجهو اونهارو ته ٿا ڄاڻو توهان نسل هيءُ ته ٿو چوان کي توهان آئون آمين، آهي. ويجهو تي دروازن اهو ته ڄاڻو ته ڏسو، لنگهي زمين ۽ آسمان ٿين. نه پوريون شيون سڀ اهي جيستائين لنگهندي، نه به ڪڏهن ويندا. لنگهي نه به ڪڏهن لفظ منهنجا پر ويندا،

رڳو پٽ، نه قاصد، ۾ آسمان نه ڄاڻي، نٿو به ڪو ۾ باري جي ڪلاڪ اُن يا ڏينهن اُن پر آهي. ڪڏهن وقت اهو ته ڄاڻو نٿا توهان ته ڇاڪاڻ ڪريو، دعا ۽ رهو جاڳندا ڏسو، پيءُ. هر ۽ ڏني، اختيار کي غلامن پنهنجي ۽ ڇڏي، گهر پنهنجو وارو، وڃڻ تي سفر ماڻهو جيئن چو رهو، چوڪس ڪري. نگهباني هو ته ڏنو حڪم کي دربان ۽ ڏنو، ڪم سندس کي هڪ جي ڪڪڙ يا جو، رات اڌ يا سان، دير ايندو، ڪڏهن مالڪ جو گهر ته ڄاڻو نٿا توهان ته چوان کي توهان پر جيڪي ملي. سمهندڙ کي توهان اچي، اوچتو نه جو. صبح يا تي، آواز رهو. جاڳندا ٿو، چوان کي سڀني ٿو،

14

ڳولي عالم ۽ پادري سردار ۽ هو. پوءِ کان ڏينهن ٻن تهوار جو ماڻ خمير بي ۽ فسخ پر هو متان ۾، عيد نه پر چيو هنن ڇڏين. ماري آئي ۾ قبضي سان فريب کيس ڪيئن ته هئا رهيا

ٿئي. هڙتال ۾ ماڻهن جو

آئي عورت هڪ ته هو، ويٺو هو ۽ هو، ۾ گهر جي ڪوڙهيءَ سائمن ۾ بيٺائي هو جڏهن ۽
ڪي ٿانءُ جي الابستر ۽ هو، ٿانءُ جو الابستر جو عطر جي نارد قيمتي ۽ خالص وٽ جنهن
عطر هن هئا، چوندا ٿيندڙ ناراض ۾ پاڻ ماڻهو ڪي پر هئا وجهيو. تي مٿي جي هن توڙي
۽ ها سگهي ٿي وڪرو ۾ وڌيڪ کان ديناريءَ سؤ تي عطر هي آهي؟ ٿي لاءِ ڇا تباهي جي
هن توهان ڏيو، ڇڏي ڪي هن چيو، يسوع پر ڊاهيو. کيس هنن ۽ ها، وڃي ڏنو ڪي غريبن
ڪي غريبن توهان لاءِ هميشه آهي. ڪيو ڪم سٺو لاءِ مون هن ٿا؟ ڏيو تڪليفون ڇو ڪي
ڪري پلائي سان انهن توهان ته ٿا چاهيو توهان جڏهن ۽ ٿا، رڪو گڏ سان پاڻ پنهنجي
۾ اڳ هن ڪيو؛ هن اهو هو، وٽ هن جيڪو ٿا. رڪو نه هميشه توهان ڪي مون پر ٿا، سگهو
جتي ٿو، چوان ڪي توهان آئون سچ آهي. ڪيو خوشبودار لاءِ دفن ڪي جسم منهنجي ئي
هن جيڪو ويندو چيو به اهو اتي ويندي، ڪئي اعلان ۾ دنيا سڄي خوشخبري هي به
۾. ياد جي هن ڪيو،

هو جيئن ته ويو ڏانهن پادري وڌن هو، هڪ مان ٻارهن جيڪو اسڪريوتي، يهوداه ۽
ڏيڻ ٽڪرا جا چانديءَ کيس ۽ ٿيا، خوش ته ٻڌو جيڪي پر ڪري. حوالي جي انهن کيس
ڪري. حوالي کيس سان موقعي ڪيئن ته لڳو ڳولڻ هو ۽ ڪيو، واعدو جو

شاگرد سندس هئا، ڪندا قرباني جي فصح عيد جڏهن ڏينهن، پهرين جي ماني خمير بي ۽
۽ کائو؟ فصح عيد توهان ته ڪريون تيار وڃي اسان ته ٿا چاهيو ڪٿي توهان چيو، کيس
ماڻهو هڪ ڪي توهان ۽ وڃو، ۾ شهر چيو، کين ۽ موڪليو ڪي ٻن مان شاگردن پنهنجن هُن
به جتي ۽ ڪريو، پٺيان جي هن هوندو، رهيو ڪٿي ٿانءُ جو مٽيءَ جو پاڻيءَ جيڪو ملندو
ڪٿي رهائش منهنجي ٿو، چوي استاد ته چئو ڪي مالڪ جي گهر توهان ٿئي، داخل هو

وڏو، هڪ کي توهان پاڻ هو ۽ ڪائيندس؟ سان شاگردن پنهنجن پاسخا مان جتي آهي ويا ٻاهر شاگرد سندس ۽ ڪريو. تيار لاءِ اسان اتي ڏيکاريندو، ڪمرو مٿيون تيار سجايل، کان ٿيڻ شام ۽ ڪيائون. تيار فسخ عيد ۽ مليو، تيئن هو چيو کين هن جيئن ۽ آيا، ۾ شهر ۽ مان آمين، چيو، يسوع هئا، رهيا ڪائي ۽ هئا ويٺا هو جڏهن ٿو. اچي گڏ سان ٻارهن هو پوءِ، رهيو ڪائي سان مون جيڪو پڪڙائيندو، کي مون هڪ مان توهان ته ٿو چوان کي توهان ٻيو، ۽ آئون؟ نه ڇا لڳا، چوڻ ڪري هڪ هڪ کيس ۽ ڪيو شروع ٿيڻ غمگين انهن پر آهي. ۾ پيالو گڏ سان مون جيڪو مان، ٻارهن هڪ چيو، کين ڏيندي جواب پر آئون؟ نه ڇا آهي، ويو لکيو بابت سندس جيئن ٿو، هلي واقعي پٽ جو انسان جيڪو آهي. رهيو ٻوڙي کيس هو سٺو ٿو، وڃي ڏنو پٽ جو انسان ذريعي جي جنهن کي، انسان اهو افسوس پر ڪٿي، ماني عيسى هئا، رهيا ڪائي اهي جڏهن ۽ ها. ويو نه ڄاڻو انسان اهو جيڪڏهن ۽ ڪٿي پيالو ۽ آهي. جسم منهنجو هي ڪاڻو، وٺو، چيو، ۽ ڏني کي انهن ۽ پڇي ڏئي، برڪت آهي، رت منهنجو هي چيو، کين ۽ پيتو. مان ان سڀني انهن ۽ ڏنو، کين هن ٿي، شڪرگذار ته ٿو چوان کي توهان آئون آمين، وڃي. پيو وهايو لاءِ ئي ڪيترن جيڪو جو، عهد نئين جي خدا کي ان جڏهن تائين ڏينهن ان پيئندس، مان پيداوار جي انگور وڌيڪ نه هاڻي پيئندس. نئون ۾ بادشاهي

ته ٿو چوي کي انهن عيسى ۽ ويا. نڪري ڏانهن جبل جي زيتون اهي پوءِ، کان ڳاڻڻ گيت ۽ کي ريڍار مان آهي، ويو لکيو ته ڇو ويندا، پڇي ڪري جي مون ۾ رات هن سڀ توهان ۾ گليل کي توهان آئون پوءِ، کان اٿڻ منهنجي پر وينديون، پڪڙجي ٿڙي ريون ۽ مارندس ۽ نه. مان پر ويندا، ٽڪجي سڀ جيڪڏهن ۽ چيو، کيس پطرس پر ويندس. وٺي اڳيان کان ڳاڻڻ پيرا به جي ڪڪڙ رات، اڄ تون ته ٿو چوان توکي مان آمين، چيو، کيس عيسى مون جيڪڏهن چيو، سان زور گهڻي تمام پطرس پر ڪندين. انڪار منهنجو پيرا ٿي اڳ، ٻين طرح ساڳي ڪندس. نه انڪار به ڪڏهن توکان مان به ته پوي، مرڻو گڏ توسان کي

جيوبه سڀني

هتي چيو، ڪي شاگردن پنهنجي هن ۽ هو، گُٽسَمَني نالو جو جنهن آيا، تي جاءِ هڪ آهي ۽ ۽ ورتو، گڏ سان پاڻ کي يوحنا ۽ يعقوب ۽ پطرس هن ۽ ڪريان. دعا مان جيستائين ويهيو، ڏاڍو تائين موت روح منهنجو چوڻ، کين ۽ ڪيو. شروع ٿيڻ بيقرار ۽ پريشان گهڻو تمام تي زمين تي منهن پنهنجي هو وڌي، اڳتي ٿورو ۽ رهو. جاڳندا ۽ رهو هتي آهي، غمگين لنگهي کان هن ڪلاڪ اهو ته آهي ممڪن جيڪڏهن ته رهيو ڪندو دعا ۽ پيو، ڪري کان مون کي پيالي هن آهي، ممڪن توکي ڪجهه سڀ پيءُ، ابا هو، رهيو چئي هو ۽ وڃي. اچي ۽ ٿو. چاهين تون ڪجهه جيڪڏهن پر ٿو، چاهيان مان جيڪو اهو نه پر ڇڏ، هٽائي توهان ڇا ٿو؟ سمهين تون شمعون، ٿو، چوي کي پطرس ۽ ٿو، ڏسي سمهندڙ کي انهن ۽ ٿو داخل ۾ آزمائش توهان جيئن ته ڪريو، دعا ۽ رهو جاڳندا سگهيا؟ نه جاڳي ڪلاڪ هڪ ساڳيو اهو ۽ ڪئي دعا ويو، هليو ٻيهر ۽ آهي. ڪمزور جسم پر آهي، تيار ته روح ٿيو، نه رهيو ٿي وڌي اڪيون سندن ته ڇو مليو، سمهندڙ ٻيهر کين هن اچي موٽي ۽ چيو. لفظ ٿو، چوي کين ۽ ٿو اچي ڀيرو ٿيون ۽ ڏين. جواب ڇا کيس ته هئا ڄاڻندا نه اهي ۽ هيون، ڏس، آهي، ويو اچي ڪلاڪ آهي، ڪافي آهيو؟ رهيا ڪري آرام ۽ آهيو رهيا سمهي اڃا ڇا مون جيڪو ڏسو! وڃون، اسان اٿو، ٿو، وڃي پيو ڏنو ۾ هٿن جي گنهگارن پٽ جو انسان آهي. ويو اچي ويجهو سو آهي، رهيو ڪري حوالي کي

ٻارهن جيڪو آيو، اسڪرپوتي يهودا هو، رهيو ڳالهائي اڃا هو جڏهن تي، طور فوري ۽ ۽ عالمن ۽ پادرين وڌن جيڪي سان، لئن ۽ تلوارن هو ميڙ وڌو هڪ سائس ۽ هو، هڪ مان ڏني نشاني کين تنهن هو، رهيو ڪري هٿ کيس جيڪو پر هئا. ويا موڪليا طرفان بزرگن طريقي محفوظ ۽ پڪڙيو کيس آهي؛ ٿي اهو ڏيندس، چمي آئون کي جنهن چئي: هئي، کيس ۽ ربي، سلام، چيو، کيس ۽ ويو ويجهو جي هن تي طور فوري اچي ۽ وڃو. وٺي سان

جيڪو هڪ، مان انهن پر پڪڙيو. ڪي هن ۽ رکيا هت پنهنجا تي هن انهن پر ڏنو. چمي جواب ۽ ڇڏيو. ڪتي ڪن جو هن ۽ ماريو ڪي غلام جي پادري وڌي ڪڍي تلوار هو، ويٺل پڪڙڻ ڪي مون سان لنن ۽ تلوارن وانگر ڌاڙيل ڪنهن توهان ڇا چيو، ڪين عيسى ڏيندي نه ڪي مون توهان ۽ هئس، سيڪارڻ ۾ مندر وٽ توهان مان ڏينهن هر آهيو؟ نڪتا لاءِ نوجوان هڪ ۽ ويا. ڀڄي سڀ ڇڏي، ڪي هن ۽ ٿين. پوريون لکڻيون ته اهو پر پڪڙيو. انهن ۽ هو، ڍڪيل چادر جي ڪپڙي تي جسم ننگي پنهنجي جيڪو ڪيو، پٺيان کيس ويو. ڀڄي کان انهن ننگو ۽ ڏنو ڇڏي ڪپڙو جو ڪپڙي هن پر ورتو. پڪڙي کيس نوجوانن

وٽ کيس عالم ۽ بزرگ ۽ پادري اعليٰ سڀ ۽ ويا، وٺي وٽ پادريءَ اعليٰ ڪي يسوع هنن ۽ هو ۽ تائين، اندر جي دربار جي ڪاهن سردار ڪيو، پٺيان کان پري کيس پطرس ۽ ٿيا. گڏ ڪائونسل سڄي ۽ پادري اعليٰ پر هو. رهيو ٿي گرم وٽ روشنيءَ ۽ ويٺو گڏ سان مددگار ملي. نه ڪين پر ڏين، سزا جي موت کيس ته هئا رهيا ڳولي شاهدي خلاف جي يسوع برابر گواهيون جون انهن پر هئا، رهيا ڏئي گواهيون ڪوڙا خلاف سندس ماڻهو ڪيترائي ڇو هئا رهيا چئي هئا، رهيا ڏئي شاهدي ڪوڙي خلاف سندس ڪري اُٿي ڪي ۽ هيون. نه ڏينهن تن ۽ ڪندس تباهه ڪي مندر ٺهيل سان هت هن مان ته، ٻڌو چوندي ڪي هن اسان ته جون انهن به ائين نه پر ڪندس. تعمير هجي، ٺهيل نه سان هٿن جيڪو مندر ٻيو ۾ تون ڇا چئي، لڳو ڀڄڻ کان يسوع ۾ وڃ پادري اعليٰ ڪڙي اُٿي ۽ هيون. برابر گواهيون ۽ رهيو خاموش هو پر ٿا؟ ڏين گواهي ڇا خلاف تنهنجي اهي ڏين؟ نٿو جواب به ڪجهه آهين تون ڇا ٿو، چوي کيس ۽ پڇيو ڪائس پادري اعليٰ وري ٻيهر ڏنو. نه جواب به ڪجهه طاقت ڪي پٽ جي انسان توهان ۽ آهيان، مان چيو، يسوع پر وارو؟ برڪت جو پٽ مسيح، پنهنجا پادري اعليٰ پر ڏسندو. اڇيندڙ تي ڪڪرن جي آسمان ۽ ويٺل پاسي ساڄي جي ڪلام جا ڪفر توهان آهي؟ ضرورت ڪهڙي جي گواهين ڪي اسان هاڻي چيو، ڦاڙي ڪپڙا ۽ ڏنو. قرار مجرم جو موت کيس سڀني پر ٿو؟ لڳي ڇا ڪي توهان آهن، ٻڌا طرح پوري

کيس ۽ لڳا مارڻ کيس ۽ ڏکيو منهن سندس ۽ کيو شروع ٿڪڻ کيس ماڻهن ڪجهه
 ٽڪن کيس مددگارن ۽ ماريو. توکي جنهن آهي کير ته ڪر اڳڪٿي کي اسان لڳا، چوڻ
 ماريو. سان

پطرس آئي هڪ مان نوڪرائين جي پادري وڌي ته هو، ۾ صحن هيٺان پطرس جڏهن ۽
 پر هئين. گڏ سان نازري يسوع به تون ۽ چيو، کي هن ڏسي، ڏانهن هن ۽ ڏٺو ٿيندي گرم کي
 نڪري ٻاهر هو ۽ چوين. ٿو تون ڇا سمجهان ٿو نه ۽ ڄاڻان ٿو نه چيو، ڪندي انڪار هن
 کي ماڻهن بيٺل ويجهو ٻيهر ڏسي، کيس نوڪرائيءَ ان ۽ ڏني. بانگ ڪڪڙ ۽ ويو، ۾ صحن
 کان دٻر ٿوري ۽ رهيو. ڪندو انڪار وري هو پر آهي. مان انهن هي ته، کيو شروع چوڻ
 ته ڇو ۽ آهين، مان انهن تون پڇ سچ رهيا، چوندا کي پطرس هئا ويٺا جيڪي وري پوءِ
 کيو شروع ڪڻ قسم ۽ ڪرڻ لعنت هن پر آهي. ملندي ڳالهائڻ تنهنجي ۽ آهين گليلي تون
 ٻيو ۽ آهيو. رهيا ڳالهائي توهان ۾ باري جي جنهن سڃاڻان ٿو نه کي ماڻهوءَ هن مان ته
 مرغ ته هو چيو کيس عيسى جيڪو آيو ياد لفظ اهو کي پطرس ۽ ڏٺو. روئي ڪڪڙ پيرو
 لڳو. روئڻ هو ۽ ڪندين، انڪار پيرا ٿي کي مون تون اڳ، کان ڪرڻ ڪڪڙ پيرا به جي

15

ڪرڻ صلاح سان ڪائونسل سڄي ۽ عالمن بزرگن، پادرين، وڏن تي طور فوري جو صبح ۽
 ڇا پڇيو، ڪائونسل پيلاٽس ۽ کيو. حوالي جي پيلاطس ۽ ويا ڪٿي بندي کي يسوع پوءِ، کان
 وڏن ۽ ٿو. چوين تون چيو، کيس ڏيندي جواب هن پر آهين؟ بادشاهه جو يهودين تون
 ڪائونسل ٻيهر پيلاٽوس پر ڏٺو. نه جواب به ڪجهه هن پر لڳايا، الزام گهڻا تي سندس پادرين
 ڳالهيون ڪيتريون خلاف جي توهان آهي ڏسو، ڏيو؟ ٺٽا جواب به ڪجهه توهان ڇا پڇيو،

پيلاطس جو آئين ڏٺو، نه جواب به ڪجهه وڌيڪ عيسى پر آهن. رهيا ڏئي گواهي جي طلب اهي جيڪو هو، ڪندو آزاد ڦيڊي هڪ لاءِ انهن هو موجب جشن ويو. ٿي حيران جن هو، ويو ڪيو بند گڏ سان باغين ساڻي ويو، سڏيو بارباس جيڪو پر هو هئا. ڪندا ڪندو لاءِ انهن هميشه هو جيئن گهرڻ، ڪيو شروع ڪري رڙ ميڙ ۽ هو. ڪيو قتل ۾ فساد جي يهودين لاءِ توهان مان ته ٿا چاهيو توهان ڇا چيو، ڏيندي جواب ڪين پيلاطس پر هو. حوالي ڪري جي حسد ڪي هن پادرين وڌن ته ٿو ڄاڻي هو ڪريان؟ آزاد ڪي بادشاهه پر ڏئي. ڇڏي ڪي برابر لاءِ انهن هو جيئن ته پڙڪايو ڪي ميڙ پادرين اعليٰ پر هو. ڪيو ڪي جنهن ڪريان، آئون ته ٿا چاهيو ڇا توهان پوءِ چيو، ڪين وري ڏيندي جواب پيلاطس پر چاڙهيو. تي صليب ڪيس چيو، روئي ٻيهر انهن پر ٿا؟ چئو بادشاهه جو يهودين توهان وڌيڪ اڃا اهي پر آهي؟ ڪيو ڪم خراب ڪهڙو هن ته ڇو چيو، ڪي انهن پيلاطس راضي ڪي ميڙ پيلاطس، پر چاڙهيو. تي صليب ڪيس چيو، ڪري رڙيون سان سختيءَ ڪيس ته ڪيو حوالي هڻي ڪوڙا ڪي يسوع ۽ ڪيو، آزاد ڪي برباس ڪين چاهيندڙ، ڪرڻ وڃي. چاڙهيو تي صليب

فوجي سڄي هنن ۽ آهي، پريٽوريم جيڪا ويا، وٺي اندر جي عدالت ڪي هن سپاهي پر ڪيس ٺاهي تاج جو ڪنڊن ۽ آهن پائيندا لباس واڻو ڪيس آهي ۽ ڪيو. گڏ ڪي دستي خوش بادشاهه، جا يهودين اي ڪيو. شروع ڪرڻ سلام ڪيس هنن ۽ آهن، رڪندا چوڌاري اهي ڪري گوڏا ۽ هئا، رهيا ٿڪي تي هنن ۽ هئا رهيا ماري سان لٽ سر جو هن اهي ۽ ٿيو، پرقيرو ڪائس هنن تڏهن ڪيون، نٽوليون ڪيس هنن جڏهن هئا. رهيا جهڪي اڳيان هنن ڪي هن جيئن ته آئين ٻاهر ڪي هنن ۽ ڪيا، پائيندا ڪپڙا جا پاڻ ڪيس هنن ۽ ڇڏيو لاهي چاڙهين. تي صليب

ٻني جيڪو هو، جو ڪيريني جيڪو ڪي سائمن ڪي، گذرندڙ ڪنهن ڪيو مجبور هنن ۽

صليب. جو هن وٺي کڻي هو ته پيءُ، جو روفس ۽ اليگزينڊر هو، رهيو اچي مان

۽ جاءِ. جي کوپڙيءَ آهي ترجمو جو جنهن آهن، ايندا کڻي تي جاءِ نالي گلگتا کيس آهي ۽ چاڙهڻ تي صليب کيس ۽ ورتو. نه هن پر ڏني، لاءِ پيئڻ شراب ملايل سان مُر کيس هنن ڪلاڪ پر هو کڻي. ڇا کير ته اڇلائي، قرعا تي انهن ورهايا، ڪپڙا سندس هنن کانپوءِ، جو يهودين هو، لکيل لکت جو ڏوهه سندس ۽ چاڙهيو. تي صليب کيس انهن ۽ هو ٽيون بادشاهه.

جي هن هڪ ۽ پاسي ساڄي جي هن هڪ ٿا، چاڙهن تي صليب ڌاڙيل به گڏ سان هن ۽ ويو. ڳڻيو سان قانونن بي کي هن ۽ ٿو، چوي جيڪو ٿيو پورو لکت اهو ۽ پاسي. ڪاٻي ها! چوندي، ۽ ڌوڻيندي سر پنهنجا هئا، رهيا ڪري ڪفر کيس اهي هئا، لنگهندڙ جيڪي صليب ۽ بچايو کي پاڻ پنهنجو آهي ٺاهيندو ۾ ڏينهن ٽن ۽ آهي ٻاهيندو کي مندر جيڪو هئا، چوندا ڪندي ٺٺوليون سان ٻئي هڪ به عالم ۽ پادري وڏا طرح ساڳيءَ اچو. هيٺ تان هاڻي بادشاهه، جو اسرائيل مسيح، اهو سگهي. بچائي نٿو کي پاڻ پر بچايو، کي ٻين هن جيڪي ۽ ڪريون. يقين تي کيس ۽ ڏسون اسين جيئن ته اچي، لهي هيٺ تان صليب هئا. رهيا ڪري ملامت کيس به آهي هئا، چڙهايل تي صليب گڏ سان کيس

۽ وئي. ٽي تائين ڪلاڪ تائين تي زمين سڄي اونداهي ٿيو، ڪلاڪ ڇهون جڏهن پر سبختاني؛ ليما ايلوئي، ايلوئي چيو، روئيندي سان آواز وڌي عيسٰ تي ڪلاڪ ٺوڻين ڏنو؟ ڇڏي ڇو کي مون تو خدا، منهنجا اي خدا، منهنجا اي آهي، ترجمو جو جنهن

کي ايليا هو ڏس، هئا، رهيا چئي ڪري ٻڌي اهو هئا، بيٺل ويجهو جيڪي ماڻهو ڪجهه ۽ پيئرائڻ کي هن رکي، تي ڪنڊ کي ان پري، ۾ سرڪي اسپنج ۽ ويو ٻوڙي هڪ ٿو. سڌي

آواز وڌو هڪ يسوع پر آهي. ايندو لاءِ لاهڻ کي هن ايليا ته ڏسون ڏيو، ڇڏي چئندي، لڳو، ويو. ڦاٽي تائين هيٺ کان مٿان ۾ حصن بن پردو جو مندر ۽ ڇڏيو. ساهه آخري ڪري ڇڏيو، سانس ڪري رڙائين هن ته هو، بيٺل سامهون جي هن جيڪو سينچريون پر ڏسي کان پري جيڪي هيون به عورتون اتي پر هو. پٽ جو خدا ماڻهو هي پڇ سچ چيائين، ماءُ جي يوسي ۽ ننڍي يعقوب جيڪا مريم ۽ مگدليني مريم ۾ جن هيون، رهيون ڏسي خدمت ڪيس ۽ ڪيو پٺيان ڪيس تڏهن هو، ۾ گليل هو جڏهن جيڪي هئي. سلومي ۽ هئي، هيون. آيل ڏانهن يروشلم گڏ سان ڪيس جيڪي عورتون گهڻيون به ٻيون ۽ ڪيو،

آهي جيڪو هو، ڏينهن جو تياري اها ته ڇاڪاڻ هئي، چڪي ٿي شام ئي ۾ اڳ جڏهن ۽ ميمبر، جو ڪائونسل معزز هڪ آيو، کان ارمتيا جيڪو يوسف ڏينهن، جو اڳ کان سبت وٽ پيلاطس ڪري جرئت هو، رهيو ڪري انتظار جو بادشاهت جي خدا به پاڻ جيڪو ۽ آهي، ويو مري ئي ۾ اڳ هو ڇا ته ٿيو حيران پيلاطس پر گهريو. جسم جو يسوع ۽ ويو کان سينچريون ۽ ويو. مري اڳ وقت گهڻو هو ڇا ته پڇيو ڪائس سڌي کي سينچريون ڪپڙي کي هن لائو، کي هن ۽ ڪري خريد ڪپڙو ۽ ڏنو. کي يوسف لاش هن پوءِ، کان ڄاڻڻ پٿر تي دروازي جي قبر ۽ هئي، ڪٽيل مان پٿر جيڪا رکيو، ۾ قبر هڪ کي هن ۽ لپيٽيو ۾ آهي. ويو رکيو ڪٿي ڪيس ته هئا رهيا ڏسي يوسي مريم ۽ مگدليني مريم پر لڙڪايو.

16

خوشبوءِ سلومي ۽ مريم جي يعقوب ۽ مگدليني مريم ويو، گذري ڏينهن جو سبت جڏهن ۽ تي، ڏينهن پهرين جي هفتي سوير، تمام جو صبح ۽ ڪن. مسح ڪيس اچي ته ڪئي خريد لاءِ اسان ڪير هيون، رهيون چئي ۾ پاڻ هُن ۽ هو. چڪو اڀري سڄ جڏهن آيا، تي قبر اهي

آهي، ويو لڙهايو پٿر ته ٿا ڏسن اهي ڏسي، مٽي ۽ لڙهائيندو؟ تان دروازي جي قبر کي پٿر کي نوجوان هڪ ته ٿيا داخل ۾ قبر اهي جڏهن ۽ هو. وڏو گهڻو تمام اهو ته ڇاڪاڻ کين پر جيڪو ويا. ٿي حيران اهي ۽ هو، پاتل چادر اچي جيڪو ڏٺو، ويٺل پاسي ساڄي هو ويو، چاڙهيو تي صليب جيڪو ٿا، ڳوليو کي ناصري عيسيٰ توهان ڊڄو، نه ٿو، چوي سندس ۽ وڃو پر هو. رکيو کيس هنن جتي جاءِ اها ڏسو ناهي، هتي هو آهي، ويو اُٿاريو اتي آهي، رهيو وڃي ڏانهن گليل اڳيان کان توهان هو ته چئو کي پطرس ۽ کي شاگردن ويون، ڀڄي کان قبر اهي نڪري، ٻاهر ۽ هو. چيو کي توهان هن جيئن ڏسندؤ، کيس توهان اهي ته ڇو چيو، نه ڪجهه به کي ڪنهن انهن ۽ هئي، حيرت ۽ زلزلو کي انهن ته ڇاڪاڻ هئا، ڊڄندا

جنهن کي، مگدليني مريم پهريون ٿيو ظاهر تي، ڏينهن پهرين جي سبت جو، صبح پر اُٿي جيڪي هئا، گڏ سان هن جيڪي ٻڌايو کي انهن وڃي هُن هئا. ڪڍيا پوت ست هن مان کان هن ۽ آهي جيئرو هو ته پوءِ کان ٻڌڻ اهو انهن هئا. رهيا روئي ۽ هئا رهيا ڪري ماتم صورت ٻئي کي گهمندڙن مان انهن کي ٻن پوءِ، کان شين هنن ڪيو. نه يقين انهن ويو، ڏٺو يقين به کي اُنهن پر ٻڌايو، کي باقي ۽ ويا اُهي ۽ هئا. رهيا وڃي ڏانهن جيڪي ٿيو، ظاهر ۾ هن ۽ ٿيو، ظاهر کي انهن هو تڏهن هئا، رهيا کائي ماني شاگرد ياره جڏهن پوءِ ڪيو. نه هو، ڏٺو ٿيل جيئرو کيس جن ته ڇو ڪئي، ملامت جي دلي سخت ۽ اعتقادي بي جي انهن خوشخبري کي مخلوق سڄي ۽ ۾ دنيا سڄي هجي ويو چيو، کين ۽ ڪيو. نه يقين تي انهن مڃي نه جيڪو پر ويندو، ٻڃايو سو وٺي بيمتسا ۽ ڪري يقين جيڪو ڪريو. اعلان جو ايندا، پٺيان هي کي انهن آهن آندا ايمان جيڪي پر نشانيون ويندو. ڏٺو قرار مجرم سو مومتمار جيڪڏهن ۽ ڪندا، سانپ ڳالهائيندا. ٻولين نئين ڪيندا، پوت ۾ نالي منهنجي ٿي چڱا اهي ۽ رکندا، هٿ تي بيمارن ڏيندو، نه نقصان کي انهن اهو ته پيئندا، ڪجهه ويندا.

هنن ويٺو. پاسي ساڄي جي خدا ۽ ويو ورتو ۾ آسمان پوءِ، کان ڳالهائڻ سان کين رب، پوءِ
ڪندو ڀڳو ڪي ڪلام ۽ رهيو ڪندو مدد خداوند ڪئي، منادي تي جاءِ هر نڪري ٻاهر پر
آمين. رهيا. ايندا پٺيان جيڪي ذريعي جي نشانين انهن رهيو

گنتي

1

جي مهيني ٻئي جي سال ٻئي ۾، خيمي جي شاهدي ۾، سينا ريگستان سان موسیٰ رب ۽ اسرائیل چئیندي: هئا، ويا نڪري مان زمين جي مصر اهي جڏهن ڳالهايو، تي ڏينهن پهرين جي ڏاڏن جي انهن مطابق، جي داري رشتي ڪريو، شروعات جي جماعت سموري جي مرد هر مطابق، جي سرن جي انهن مطابق، جي تعداد جي نالن جي انهن مطابق، جي گهرن انهن کي انهن آهي، نڪرندو ۾ فوج جي اسرائيل جيڪو ڪو هر مٽي، ۽ کان سالن ويهن هڪ هر هوندا، گڏ سان توهان ۽ ڳڻيو. کي انهن هارون ۽ تون ڳڻيو، گڏ سان فوجن جي هوندا. مطابق گهرن جي ڏاڏن ابن پنهنجي مان، حڪمرانن هڪ هر مطابق، قبيلي پنهنجي

شديئور پٽ اليصور جا، روبن بيٺا، گڏ سان توهان جيڪي آهن، نالا جا ماڻهن انهن هي ۽ اِساکار پٽ. جو اميناداب نحشون جا، جوڊا جو. سوريسدائي پٽ سلاميل جا، شمعون جو. جو، افرايم مان پٽن جي يوسف چيلون، پٽ الياَب جو، زبولون پُٽ، جو سوگار نَتَّائيل جو، گدعوني پٽ ابيدان مان، بنيامين جو. فَدَسُور پُٽ گَمَلِيئيل جو، مَسِّيءَ عميود، پٽ اليسما جي، گاد پٽ. جو ايڪران فاگائيل، مان، آشیر جو. اميشدي پٽ اخيعزر جي، دان جو.

آهن، ٿيل نامزد جا جماعت هي جو. عيinan پٽ احيira جو، نفتالي رعوئيل. پٽ اليساف آهن. ڪمانڊر جا هزارن جا اسرائيل موجب، خاندانن جي انهن حڪمران جا قبيلن

جماعت سڃي ۽ هو. ويو سڏيو سان نالي کي جن ورتو کي ماڻهن انهن هارون ۽ موسيٰ ۽ نسلن جي انهن کي انهن ۽ تي، ڏينهن پهرين جي مهيني پئي جي سال پئي ڪيو گڏ کي کان ان ۽ سالن ويهن موجب، تعداد جي نالن جي انهن موجب، خاندانن جي انهن موجب، سان طريقي جيئن ويو. ڪيو داخل موجب سرن جي انهن کي مرد هر کان، عمر جي مٿي ويا. ڪيا شمار ۾ ريگستان جي سينا اهي ۽ ڏنو، حڪم کي موسيٰ رب

انهن موجب، خاندانن جي انهن هو، ڄاول پهريون جو اسرائيل جيڪو پٽ، جا روبين ۽ موجب، ڳڻپ جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي ۾ فوج جيڪو اهو هر مٿي، کان عمر جي سالن ويهن نر سڀ موجب، مٿي جي هڪ هر پنج ۽ هزار چاليهه ڇهه مان، قبيلي جي روبين شماري مردم جي انهن هو، قابل جي نڪرڻ انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، رشتيداري جي انهن کي، پٽن جي شمعون هئي. سؤ ڳڻپ جي سرن جي انهن موجب، ڳڻپ جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن جي هو. نڪرندڙ ۾ لشڪر جيڪو اهو هر مٿي، کان ان ۽ کان سالن ويهن نر سڀ موجب، سؤ. ٽي ۽ هزار پنجاهه ۽ نو ڳڻپ، جي هنن مان قبيلي جي شمعون

جي ڏاڏن ابن جي انهن مطابق، قبيلن جي انهن مطابق، رشتي جي انهن کي، پٽن جي يهودا سالن ويهن مرد سڀ مطابق، سرن جي انهن مطابق، ڳڻپ جي نالن جي انهن مطابق، گهرن ستر ۽ چار ڳڻپ، جي هنن مان قبيلي جي يهودا نڪرندو. ۾ فوج جيڪو اهو هر مٿي، کان سؤ. ڇهه ۽ هزار

ڏاڏن ابن سندن مطابق، جي قبيلن سندن مطابق، جي خاندانن سندن لاءِ، پٽن جي اسڪار
 مرد سڀ مطابق، جي سرن سندن مطابق، جي تعداد جي نالن سندن مطابق، جي گهرن جي
 جي عيساڪار ڳڻپ جي هنن هو، نڪرندو ۾ فوج جيڪو اهو هر مٽي، کان سالن ويهه
 رشتيداري جي انهن کي، پٽن جي زبولون سؤ. چار ۽ هزار پنجاهه ۽ چار مان، قبيلي
 جي نالن جي انهن مطابق، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن مطابق، قبيلن جي انهن مطابق،
 هڪ هر مٽي، ۽ کان عمر جي سالن ويهن نر سڀ مطابق، سرن جي انهن مطابق، تعداد
 هزار ستاويهه شماري، جي انهن مان قبيلي جي زبولون هو. نڪرندڙ ٻاهر ۾ طاقت جيڪو
 سؤ. چار

قبيلن جي انهن مطابق، قربنداري جي انهن کي، پٽن جي افرائيم کي، پٽن جي يوسف
 جي انهن مطابق، ڳڻپ جي نالن جي انهن مطابق، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن مطابق،
 هو. نڪرندو ۾ لشڪر جيڪو اهو هر مٽي، کان ان ۽ جا سالن ويهن نر سڀ مطابق، سرن
 انهن کي، پٽن جي منسي سؤ. پنج ۽ هزار چاليهه مان، قبيلي جي افرائيم شماري جي انهن
 انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، قربنداري جي
 ۽ کان عمر جي سالن ويهن نر، سڀ موجب، سرن جي انهن موجب، تعداد جي نالن جي
 بتيهه ڳڻپ، جي هنن مان قبيلي جي منسي هو. نڪرندو ۾ لشڪر جيڪو هڪ هر مٽي،
 انهن مطابق، قبيلن جي انهن مطابق، قربنداري جي انهن کي، پٽن جي بنيامين سؤ. ٻه هزار
 مطابق، سرن جي انهن مطابق، تعداد جي نالن جي انهن مطابق، گهرن جي ڏاڏن ابن جي
 مان قبيلي جي بنيامين نڪرندو. ۾ فوج جيڪو هڪ هر مٽي، کان ان ۽ سالن ويهن نر سڀ
 موجب، قربنداري جي انهن کي، گاد پٽن جن هئي. سؤ چار هزار پنجتيهه ڳڻپ جي انهن
 تعداد جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن
 جيڪو اهو هر مٽي، ۽ کان عمر جي سالن ويهن نر سڀ موجب، سرن جي انهن موجب،
 ۽ سؤ ڇهه ۽ هزار چاليهه ۽ پنج مان، قبيلي جي گاد ڳڻپ، جي هنن هو. نڪرندڙ ۾ لشڪر

پنجاهه.

ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، قرابتداري جي انهن کي، پٽن جي دان ويهن نر سڀ موجب، سرن جي انهن موجب، تعداد جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي دان شماري مردم جي انهن هو، نڪرندو ۾ فوج جيڪو هڪ هر مٿي، ۽ کان عمر جي سالن موجب، قرابتداري جي انهن کي، پٽن جي آشير سؤ. ست ۽ هزار سٺ ۽ ٻه مان، قبيلي جي ڳڻپ جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن جيڪو اهو هر مٿي، ۽ کان عمر جي سالن ويهن نر سڀ موجب، سرن جي انهن موجب، سؤ. پنج ۽ هزار چاليهه هڪ مان، قبيلي جي آشر ڳڻپ جي انهن آهي. نڪرندو ۾ فوج

ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، قرابتداري جي انهن کي، پٽن جي نفتالي نر سڀ موجب، سرن جي انهن موجب، ڳڻپ جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن مان قبيلي جي نفتالي هو، نڪرندو ۾ فوج جيڪو اهو هر مٿي، ۽ کان عمر جي سالن ويهن سؤ. چار ۽ هزار پنجاهه ۽ ٽي شماري، جي انهن

ٻارهن ڪئي، حڪمرانن جي اسرائيل ۽ هارون ۽ موسيٰ جيڪا هئي، شماري مردم اها هي ۽ هئا. مطابق قبيلي جي گهرن جي خاندانن مطابق، قبيلي پنهنجي مرد هڪ هر مرد، کان ان ۽ سالن ويهن گڏ سان طاقت جي انهن شماري مردم سموري جي پٽن جي اسرائيل ڇهه هو. نڪرندو لاءِ ڪرڻ جنگ ۾ اسرائيل جيڪو اهو هر ٿي، جي وارن عمر جي مٿي پنجاهه. ۽ سؤ پنج ۽ هزار ٽي ۽ هزار سؤ

سان موسيٰ رب ۽ ويا. ڳڻيا نه ۾ پٽن جي اسرائيل مان قبيلي جي خاندان پنهنجي لاوي پر تون انگ جو انهن ۽ ڪندين، نه شماري مردم تون جي قبيلي جي لاوي ڏس، چئي: ڳالهايو،

جي ان ۽ تي، خيمي جي شاهديءَ کي لاوين تون ۽ م. وچ جي اسرائيل بني وٺندي نه ان ۽ ڪندا، خيمو پاڻ اُهي ڪر. مقرر آهن، م ان جيڪي تي شين سڀني ۽ تي، برتنن سڀني جڏهن ۽ لڳائيندا. خيما چوڌاري جي خيمي ۽ ڪندا، خدمت م ان پاڻ اُهي ۽ برتن، سڀ جا کي ان اهي وڃي، لڳايو خيمو جڏهن ۽ ڪندا، هيٺ کي ان لاوي وڃي، هٿايو خيمو هر لڳائيندا، خيمه پُٽ جا اسرائيل ۽ وڃي. مري سو اچي، ويجهو اجنبي جيڪو ۽ اٿاريندا، لاوي پر سان. طاقت جي انهن مطابق، قيادت پنهنجي ماڻهو هر ۽ م، ترتيب پنهنجي ماڻهو نه گناهه م پتن جي اسرائيل ۽ لڳائين، خيمه سامهون چوڌاري جي خيمي جي شاهديءَ ڪيو، اهو پتن جي اسرائيل ۽ ڪندا. سنڀال جي خيمي جي شاهديءَ پاڻ لاوي ۽ ٿيندو. ڪيو. انهن طرح اهڙيءَ هو، ڏنو حڪم کي هارون ۽ موسيٰ مالڪ جيئن

2

مطابق، نشانن مطابق، ترتيب پنهنجي ماڻهو هر چئي: ڳالهايو، سان هارون ۽ موسيٰ رب ۽ جي خيمي جي شاهدي پٽ جا اسرائيل لڳائي. خيمه مطابق گهرن جي ڏاڏن پنهنجي يهودا آهن، لڳائيندڙ خيما طرف اوڀر پهريون جيڪي ۽ لڳائيندا. خيمه سامهون چوڌاري، ناسون، حڪمران، جو پتن جي يهودا ۽ سان، طاقت پنهنجي ترتيب جي خيمي جي ۽ هو. سؤ ڇهه هزار چوهتر تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو اميناداب نٿائيل، حاڪم، جو پتن جي اسساڪار ۽ لڳائيندڙ، خيما ڀرسان جي قبيلي جي اسساڪار ۽ سؤ. چار ۽ هزار پنجاهه ۽ چار ويو، ڪيو معائنو جو طاقت جي هن پٽ. جو سوگار جو پتن جي زبولون ۽ ڀرسان، جي قبيلي جي زبولون آهن لڳائيندڙ خيما جيڪي چار هزار ستاويهه ماڻهو، ڪيل معائنو جا فوج جي هن پٽ. جو خيلون اليآب، حڪمران، هزار ڇهه هزار اٺين لک هڪ ويا، ڪيا معائنو مان خيمي جي يهوداه جيڪي سڀ هئا. سؤ

طرف ڏکڻ لشڪر، جا خيمي جي روبين نڪرندا. پهريون گڏ سان طاقت پنهنجي سؤ، چار جي هن آهي. پٽ جو شديئور جيڪو اليصور، حاڪم جو پٽن جي روبين ۽ قوت، سندن خيما ڀرسان سندس جيڪي ۽ هو. سؤ پنج هزار چاليهه ڇهه ڪيل معائنو جو طاقت سوريساءِ سلاميئيل، حاڪم، جو پٽن جي شمعون ۽ جا، قبيلي جي شمعون آهن لڳائيندڙ جي هن جيڪي ۽ هو. سؤ ٽي هزار اٺويهه تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو رعوئيل. بن اليساف حڪمران، جو پٽن جي گاد ۽ قبيلو، جو گاد آهن، لڳائيندڙ خيما ڀرسان جي روبين جيڪي سڀ پنجاهه. سؤ ڇهه هزار پنتاليهه ويو، ڪيو معائنو جو فوج جي هن فوج پنهنجي پنجاهه، سؤ چار هزار هڪ پنجاهه لک هڪ ويو، ڪيو معائنو جو ڪئمپ ڪندا. ڪوچ تي نمبر ٻيا گڏ سان

جيئن جي، گاهن خيمه ۾ وچ جو وارن لاري گاهه خيمه ۽ جو، گواهي خيمو ويندو ڪيو ۽ جي افرائيم پڪڙيندڙ. مطابق اڳواڻي پنهنجي هڪ هر ڪيندا، ٽي ائين لڳائيندا، خيمه حڪمران جو پٽن جي افرائيم ۽ سان، طاقت جي انهن کان، سمنڊ ترتيب جي خيمي سؤ. پنج ۽ هزار چاليهه ويو، ڪيو معائنو جو طاقت جي هن پٽ. جو امبهود البشاما،

حاڪم جو پٽن جي منسي ۽ آهن، لڳائيندڙ خيما ڳنڍيل سان قبيلي جي منسي جيڪي ۽ ۽ هو. سؤ ٻه هزار ٻتيهه تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو فداصور جماليل، جو پٽن جي بنيامين ۽ آهن، لڳائيندڙ خيما ڀرسان جي قبيلي جي بنيامين جيڪي هزار پنجتيهه ويو، ڪيو معائنو جو فوج جي هن آهي. پٽ جو گدعوني ابيدان، حڪمران فوج پنهنجي سؤ، هڪ هزار اٺ لک هڪ ڪيل، معائنو سڀ جا خيمي جي افرائيم سؤ. چار نڪرندا. تي نمبر ٽيون گڏ سان

اخيزر جو، پٽن جي دان حڪمران ۽ طاقت، سندن سان طرف اتر دان جو خيمي ترتيب

۽ هو. سئو ست هزار باسٽ تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن جو. اميسدائي پٽ
 حڪمران، جو پٽن جي آشير ۽ قبيلو، جو آشير ويجهو، جي هن آهن لڳائيندڙ خيما جيڪي
 سؤ پنج هزار چاليهه هڪ تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو اخران فگيئل،
 جو پٽن جي نفتالي ۽ آهن، لڳائيندڙ خيما ڀرسان جي قبيلي جي نفتالي جيڪي ۽ هو.
 چار هزار پنجاهه ٽي تعداد ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو اينان اخيري حڪمران،
 پنهنجي سؤ، ڇهه هزار ستاون لک هڪ ماڻهو، ٿيل معائنو سڀ جا خيمي جي ڊان هو. سؤ
 ڪندا. ڪوچ ۾ آخر مطابق ترتيب

خيمن سڀني مطابق، جي گهرن جي ڏاڏن جي انهن آهي شماري جي پٽن جي اسرائيل هي
 ۾ انهن لاوي پر پنجاهه. سؤ پنج هزار ٽي لک ڇهه گڏ، سان لشڪرن جي انهن شماري جي
 ڪجهه سڀ پٽن جي اسرائيل ڪيو ۽ ڏنو. حڪم کي موسى رب جيئن ويا، ڪيا نه شمار
 هر ائين ۽ لڳايا، خيما مطابق ترتيب پنهنجي هنن ائين ڏنو، حڪم کي موسى رب جيڪو
 ٿيا. روانا مطابق گهرن جي ڏاڏن پنهنجي ۽ قبيلي پنهنجي هڪ

3

۽ ڳالهايو. تي جبل سينا سان موسى رب ڏينهن جنهن آهن، نسل جا موسى ۽ هارون هي ۽
 هارون هي اٿامار. ۽ اليعزر، ابيود، ۽ ناداب، جاول پهريون آهن، نالا جا پٽن جي هارون هي
 پادري ويو ڪيو مقرر ڪي جن ويا، ڪيا مسح جيڪي پادري آهي آهن، نالا جا پٽن جي
 خداوند انهن جڏهن ويا، مري اڳيان جي خداوند ابيود ۽ ناداب ۽ لاءِ. ڪرڻ خدمت طور
 ۽ ايليئزر ۽ هئا، نه ٻار کي انهن ۽ ۾، ريگستان جي سينا ڪئي، پيش باهه اجنبي اڳيان جي
 ڪيو. ڪم جو پادري گڏ سان هارون پيءُ پنهنجي ايتامار

جي پادري هارون کي انهن ۽ وٽ، قبيلو جو لاوي چوندي، ڏانهن، موسيٰ مالڪ ڳالهايو ۽ بني ۽ نگهبانيون، جون هن سنڀاليندا اهي ۽ ڪندا. خدمت جي هن اهي ۽ ڪر، قائم اڳيان اهي ۽ لاءِ. ڪرڻ ڪم جا خيمي اڳيان، جي خيمي جي شاهدي نگهبانيون، جون اسرائيل ڪنداسين نگهباني جي پٽن جي اسرائيل ۽ رڪنداسين، برتن سڀ جا خيمي جي شاهدي ۽ ڏيندين، کي پادرين پٽن سندس ۽ هارون کي لاوين تون آءِ مطابق. ڪمن سڀني جي خيمي تون کي پٽن سندس ۽ هارون ۽ آهن. ڏنل طور تحفي مان پٽن جي اسرائيل کي مون هي قربان ۽ ڪندا، حفاظت جي پادريءَ پنهنجي اهي ۽ ڪندين، مقرر تي خيمي جي گواهي ۽ ويندو. مري سو ڇهندو پرڏيهي جيڪو ۽ اندر، جي پردي ۽ شيون، سڀ مطابق جي گاهه آهيان، ورتو مان وڃ جي اسرائيل بني کي لاوي مان ڏس، ۽ چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب اهي مان، اسرائيل بني آهن کوليندا رحم جيڪي بدران جي ٻارن ڄاول پهريون سڀني انهن آهي، ڄاول پهريون هر ته ڇاڪاڻ لاءِ مون هوندا. منهنجا لاوي ۽ هوندا، فديو جو انهن ۾ اسرائيل مون تڏهن ماريو، کي ڄاول پهريون هر ۾ زمين جي مصر مون ۾ ڏينهن جنهن لاءِ مون اهي تائين، جانور وٺي کان انسان کيو، پاڪ لاءِ پنهنجي کي ڄاول پهريون هر آهيان. رب مان هوندا،

انهن وٽو، جائزو جو پٽن جي لاوي چئندي: ڳالهايو، ۾ ويراني جي صينا سان موسيٰ رب ۽ کان ان ۽ مهيني هڪ کي، نر هر موجب، قبيلن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي ذريعي، جي آواز جي رب کيو معائنو جو انهن هارون ۽ موسيٰ ۽ ڳڻيو. کي انهن جي، مٿي هو. ڏنو حڪم کي انهن رب جيئن

جي گدسون نالا هي ۽ مراري. ۽ قهات گرشون، مان: نالن جي انهن هئا پٽ جا لاوي هي ۽ عمار مطابق، قبيلن جي انهن پٽ جا قهات ۽ سميعي. ۽ لوبني مطابق، قبيلن سندن جا پٽ اهي موسيٰ، ۽ موولي مطابق، قبيلن جي انهن پٽ جا مراري ۽ عزئييل. ۽ حبرون يصهار، ۽

شمعي ۽ ماڻهو جا لوييني کي گرشون مطابق. گهرن جي ڏاڏن جي انهن آهن قبيلن جا لوي مهيني هڪ موجب، تعداد جي نر هر ڳڻپ، جي انهن آهن. قبيلن جا گرشون هي ماڻهو، جا پوئتي جي خيمي پٽ جا گرشون ۽ هئي. سو پنج هزار ست ڳڻپ، جي انهن مٿي، کان حڪمران، جو گهر جي خاندان جي ماڻهن جي گرشون ۽ ڪندا. ڪئمپ پاسي جي سمنڊ ۽ خيمو هئي، ۾ خيمي جي شاهديءَ نگهباني جي پٽن جي گرشون ۽ دائيل. پٽ اليساف دروازي جي صحن ۽ پردا، جا صحن ۽ ڀڪ. جو دروازي جي خيمي جي شاهديءَ ۽ ڀڪ، بچيل. جا ڪمن سڀني سندس ۽ هو، تي خيمي جيڪو پردو جو

جي عزيميل ۽ هڪ، قوم جي حبرون هڪ، قوم جي اسار هڪ، قوم جي امراڻي: ڪوهاٽ اٺ مٿي، کان مهيني هڪ ٻار نر هر موجب. شمار آهن، قومون جون ڪوهاٽ هي هڪ. قوم پاسي جي خيمي قبيلن جا پٽن جي قهاٽه ڪندڙ. حفاظت جي شين مقدس سو، ڇهه هزار حڪمران، جو گهر جي ڏاڏن جي قومن جي ڪاٺ ۽ لڳائيندا. خيمه طرف ڏکڻ کان هو. پٽ جو عزيميل اليصافان،

جن برتن جا مقدس ۽ گاهه، قربان ۽ چراغدان، ۽ ميز، ۽ صندوق، ۾ نگهباني جي انهن ۽ تي حڪمرانن جي لويين ۽ آهن. ڪم سڀ جا انهن ۽ ڀڪ، ۽ ٿا، ڪن خدمت اهي سان لاءِ رڪن کي نگهبانن جي شين مقدس هو، پٽ جو ڪاهن هارون جيڪو اليعزر حڪمران، انهن قومون. جون مراري آهن اهي موسيٰ، قوم ۽ موليٰ قوم کي مراري ويو. ڪيو مقرر ۽ هئا. پنجاهه هزار ڇهه مٿي، کان ان ۽ مهيني هڪ ٻار نر هر مطابق، جي انگن ڳڻپ جي جي خيمي پٽ، جو ابيحائيل زوريئيل جو، ماڻهن جي مراري حڪمران جو ڏاڏن جي گهرن جا خيمي ڳڻپ: جي نگهباني جي پٽن جي مراريءَ لڳائيندا. خيمه طرف اتر کان پاسن ۽ ڪم. سندن ۽ برتن، سڀ سندن ۽ بنياد، جا ان ۽ ٿيا، جا ان ۽ ڪنڊا، جا ان ۽ ڪنگورا، رسيون. جون انهن ۽ ڪنگون، ۽ بنياد، جا انهن ۽ چوڌاري، ستون جا صحن

۽ موسيٰ آهن، لڳائيندا خيمه سامهون کان پاسي اڀرندي جي خيمي جي شاهدي جيڪي ۽ آهن، ڪندا سنڀال جي پاڪ لاءِ سنڀال جي پتن جي اسرائيل پٽ، سندس ۽ هارون ۽ موسيٰ کي جن ڳڻپ، جي سڀني جي لاوين ويندو. مري سو ڇهندو، پرڏيهي جيڪو کان مهيني هڪ جيڪو مرد هر ڳڻيو، مطابق قبيلن جي انهن سان حڪم جي رب هارون هئا. هزار بويهه هو، مٿي

هڪ جيڪو جو، ٻار نر ڄاول پهريون هر مان پتن جي اسرائيل چيو، کي موسيٰ رب ۽ تون ۽ ڪريو. ڳڻپ جي انهن مان نالن ۽ وٺو، جائزو هجي، جو عمر وڌيڪ کان ان يا مهينو ڄاول پهرين سڀني جي پتن جي اسرائيل آهيان، رب مان وٺندين، لاءِ منهنجي کي لاويين بدران. جي ڄاول پهرين سڀني ۾ ڀورن جي پتن جي اسرائيل ڀور جا لاويين ۽ بدران، جي ۽ کي. ڄاول پهريون هر ۾ پتن جي اسرائيل هو، ڏنو حڪم رب جيئن ڪيو، دورو موسيٰ ۽ انهن مطابق انگ جي نالن وارا، عمر جي مٿي کان ان ۽ مهيني هڪ نر، ڄاول پهريون سڀ کي لاويءَ ڄئي، ڏانهن، موسيٰ رب ڳالهايو ۽ ٿيا. ٽي ستر سؤ ٻه هزار بويهه ۾، ڳڻپ جي جي ڀورن جي انهن ڀور جا لاويءَ ۽ بدران، جي اسرائيل پتن ڄاول پهرين سڀني وٺو لاوي جيڪي فديو، جو سئو ٻن ۽ ستر ۽ ٽن ۽ آهيان. رب آءُ هوندا، منهنجا لاويءَ ۽ بدران، هر شيڪل پنج وٺندين تون ۽ مان. ڄاول پهرين جي پتن جي اسرائيل آهن، وڌيڪ کان ڏيندين تون ۽ جا. شيڪل اوبول ويهه وٺندين تون مطابق جي ڊيراڪما پاڪ مطابق، سر جو چانديءَ موسيٰ ۽ ۾. انهن جا وڌندڙن جا فديو کي، پتن سندس ۽ هارون کي چانديءَ جي پتن جي اسرائيل ۾. چوٽڪاري جي لاوين هو، جو وارن وڌيڪ جيڪو ورتو، فديو جي سڪل پاڪ سڪل، پنج پنجاهه سؤ ٽي هزار هڪ کٽي، چانديءَ مان ڄاول پهرين ذريعي، آواز جي رب ڏنو، کي پتن سندس ۽ هارون فديو جو وڌيڪ موسيٰ ۽ مطابق. هو ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن

جي پتن جي ڪاٺ مان وچ جي پتن جي لوي چئي: ڳالهايو، سان هارون ۽ موسيٰ رب ۽ سالن پنجويهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن وٽ، ڳڻپ سڀ ۽ ڪرڻ خدمت ۾ خيمي جي شاهديءَ جيڪو اهو هر تائين، سالن پنجاهه وٺي کان ٿئي. داخل لاءِ ڪرڻ ڪم

۽ هارون ۽ پاڪ. مان پاڪن ۾، خيمي جي شاهدي آهن، ڪم جا پتن جي قهات اهي ۽ سان ان ۽ لاهيندا، پردو ڍڪيندڙ اهي ۽ ويندو، هٿايو خيمو جڏهن ٿيندا، داخل پٽ سندس مٿان تي ان ۽ رکندا، ڍڪڻ جو چمڙي نيري تي ان اهي ۽ ڍڪيندا. ڪي صندوق جي شاهدي وجهندا. اندر ٻنڊا ۽ وجهندا، ڪپڙو نيرو سڄو

پيالا، ۽ وجهندا، لباس واڱڻائي مڪمل هڪ تي ان اهي، رکيل اڳيان جيڪا تي، ميز انهن ۽ تي ان هميشه جيڪي روٽيون جون ماني ۽ ٿو، اڇلائي هو ۾ جن پيالا ۽ پيالا، ۽ ٽوپدان، ۽ سان ڍڪڻ جي چمڙي نيري ڪي ان ۽ وجهندا، ڪپڙو ڳاڙهو تي ان اهي ۽ هونديون. ڏيندڙ روشني آهن ڍڪيندا هو ۽ لباس، نيرو آهن وٺندا هو ۽ وجهندا. لنيون ۾ ان ۽ ڍڪيندا، جن برتن سڀ جا تيل ۽ برتن، وارا اُچلائڻ جا ان ۽ چمٽا، جا ان ۽ ٿيٺا، جا ان ۽ شمعدان، چمڙي نيري برتن، سڀ جا ان ۽ اڇلائيندا، ڪي ان اهي ۽ آهن. ڪندا خدمت ۾ انهن هو سان ڪپڙو نيرو هڪ تي گاهه قربان سونهري ۽ رکندا. تي فريم واري ڪٽڻ ڪي ان ۽ ۾، ڍڪ جي وجهندا. ٻنڊا جا ان ۽ ڍڪيندا، سان ڍڪڻ جي چمڙي نيري ڪي ان ۽ ڍڪيندا،

انهن ۽ آهن، ڪندا استعمال ۾ جڳهن پاڪ اهي جيڪي برتن وارا خدمت سڀ وٺندا اهي ۽

بندن کي انهن ۽ ڏکيندا، سان ڀڪ جي چمڙي نيري کي انهن ۽ وجهندا، ۾ ڪپڙي نيري کي سان ڪپڙي واڱڻائي مڪمل کي ان ۽ رکندو، تي گاهه قربان هو کي ڀڪن ۽ رکندا. تي ۾ انهن تي ان هو سان جن هجن، به ڪيترا جيڪي رکندا، برتن سڀ تي ان هو ۽ ڏکيندا. سڀ جا گاهه قربان ۽ ڀڪن، ۽ پيالو، ۽ کانتا، جا گوشت ۽ دان، آتش ۽ آهن، کنڊا خدمت هو ۽ وجهندا، لائون جون ان هو ۽ وجهندا، ڀڪن جو چمڙي نيري تي ان هو ۽ برتن، جي چمڙي نيري کي ان هو ۽ ڏکيندا، بنياد جو ان ۽ حوض هو ۽ وٽندا، ڪپڙو ارغواني پورو ڏکيندي کي شين پاڪ پٽ سندس ۽ هارون ۽ رکندا. تي لائين هو ۽ وجهندا، ۾ ڀڪن جا قهاٽ پوءِ کان ان ۽ هجي، وقت جو کڻڻ خيمو جڏهن کي، برتنن پاڪ سڀني ۽ کنڊا، وڃن، نه مري اهي جيئن ته لڳائيندا، نه هٿ کي شين پاڪ اهي ۽ ٿيندا، داخل لاءِ کڻڻ پٽ ڪٽندا. ۾ خيمي جي شاهدي پٽ جا قهاٽ شيون اهي

۽ ٺهڻ، جي بخور خوشبودار ۽ تيل، جو روشنيءَ جو، ڪاهن هارون پٽ اليعازر، نگران ۾ ان ڪجهه جيڪي ۽ نگراني، جي خيمي سڄي تيل، جو ڪرڻ مسح ۽ قرباني، روزاني ۾ ڪمن سڀني ۾، مقدس آهي

ماڻهن لاري کي ماڻهن جي ڪاهت جي قبيلي چئي: ڳالهايو، سان هارون ۽ موسيٰ رب ۽ جڏهن مرنڊا، نه ۽ رهندا جيئرا اهي ۽ ڪريو، لاءِ انهن هي ڪريو. نه تباهه مان وڃ جي انهن ۽ اچن، ويجهو پٽ سندس ۽ هارون اچن، ويجهو جي شين پاڪ مان شين پاڪ اهي لاءِ ڏسڻ کي شين پاڪ اوچتو اهي ۽ مطابق. حوالي سندس کي هڪ هر کنڊا، مقرر کي ويندا. مري اهي ۽ ٿين، نه داخل

انهن کي انهن ۽ ڪر، شروعات جي پتن جي گيدسون چئي، ڏانهن، موسيٰ رب ڳالهايو ۽ تائين سالن پنجاهه وٺي کان سالن پنجويهه مطابق. قبيلن جي انهن ۽ گهرن جي ڏاڏن جي

۾ خيمي جي شاهدي ٿئي، داخل لاءِ ڪرڻ خدمت جيڪو اهو هر ڪريو، معائنو جو انهن ۽ ڪٿڻ. ۽ ڪرڻ خدمت آهي، خدمت جي ماڻهن جي گرشن هيءَ لاءِ. ڪرڻ ڪم پنهنجو ان جيڪو ڀڪ نپرو ۽ ڀڪ، جو ان ۽ خيمو، جو شاهدي ۽ چمڙون، جون خيمي ڪٽندو هو جيڪي پردا، جا صحن ۽ ڀڪ، جو دروازي جي خيمي جي شاهدي ۽ آهي، مٿان جي خدمت اهي سان جن برتن وارا خدمت سڀ ۽ شيون، بچيل ۽ آهن، تي خيمي جي شاهدي جي پٽن جي گيدسون مطابق، حڪم جي پٽن سندس ۽ هارون ٺاهيندا. اهي آهن، ڪندا ڪي انهن توهان ۽ هوندي، مطابق ڪمن سڀني جي انهن ۽ خدمتن سڀني جي انهن خدمت گدسون هي آهن. ۾ ذميواري جي انهن جيڪي جي شين سڀني ڪندا نگراني سان نالي آهي، ۾ هٿ جي اثامار نگراني جي انهن ۽ ۾، خيمي جي شاهدي آهي خدمت جي پٽن جي آهي. پٽ جو پادري هارون جيڪو

پنجويهه ڳڻيو، مطابق جي گهرن جي ڏاڏن جي انهن ۽ قبيلن جي انهن کي پٽن جي مراري جي خيمي جي شاهدي جيڪو هڪ هر ڳڻيو، کي انهن تائين سالن پنجاهه کان سالن جي انهن آهن وارا ڪٿڻ جيڪي جي انهن حفاظتون اهي ۽ ٿو. ٿئي داخل لاءِ ڪرڻ خدمت جا ان ۽ ڇنڊا، ۽ سر، جا خيمي ۾: خيمي جي شاهدي مطابق ڪمن سڀني جي انهن طرفان، جي خيمي ۽ ٿنڀا، جا انهن ۽ بنيادون، جون انهن ۽ ڀڪڻ، ۽ بنيادون، جون ان ۽ ٿنڀا، جي دروازي جي صحن ۽ بنياد، جا انهن ۽ ٿنڀا، جا چوٽاري جي صحن ۽ ڀڪڻ، جو دروازي سڀ جا انهن ۽ رسيون، جون انهن ۽ ڪنگون، جا انهن ۽ بنياد، جا انهن ۽ ٿنڀا، جا پردي نگهباني جي انهن ۽ ڳڻيو، کي انهن موجب نالن شيون، سڀ جون خدمت جي انهن ۽ برتن، جي ماڻهن جي پٽن جي مراري هيءَ آهن. ويندا ڪنيا ذريعي جي انهن جيڪي برتن سڀ جا اثامار پٽ جي پادري هارون ۾ خيمي جي شاهدي ۾ ڪمن سڀني جي انهن آهي خدمت ۾. هٿ جي

مطابق، قبيلن جي انهن جو پتن جي قهات حڪمرانن جي اسرائيل ۽ هارون ۽ موسيٰ ۽ هر تائين، سالن پنجاهه کان سالن پنجويهه ڪيو، دورو مطابق گهرن جي ڏاڏن جي انهن مردم جي انهن ۽ ٿئي. داخل لاءِ ڪرڻ ڪم ۽ خدمت ۾ خيمي جي شاهدي جيڪو هڪ جي قوم جي ڪاهت هي پنجاهه. سؤ ست هزار به ٿي، مطابق قبيلن جي انهن شماري هارون ۽ موسيٰ جيئن هو، ڪنڌر خدمت ۾ خيمي جي شاهدي جيڪو ڪو هر آهي، ڳڻپ ڳڻيو.م، هت جي موسيٰ ذريعي، آواز جي رب

۽ پنجن ويا. ڳڻيا مطابق گهرن جي ڏاڏن جي انهن ۽ قبيلن جي انهن پت جا گيدسون ۽ جي شاهدي جيڪو هڪ هر تائين، عمر جي سالن پنجاهه وٺي کان عمر جي سالن ويهن قبيلن جي انهن ٿي، ڳڻپ جي انهن آءِ ٿئي. داخل لاءِ ڪرڻ ڪم ۽ ڪرڻ خدمت ۾ خيمي جي گيدسون ڳڻپ هي ٿيهه. سؤ ڇهه هزار به مطابق، گهرن جي ڏاڏن جي انهن مطابق، ڪي جن هو، ڪندو خدمت ۾ خيمي جي شاهدي جيڪو ڪو هر آهي، جي قوم جي پتن ڳڻيو.م، هت جي موسيٰ ذريعي، آواز جي رب هارون ۽ موسيٰ

گهرن جي ڏاڏن جي انهن مطابق، قبيلن جي انهن به ماڻهو جا پتن جي مراري پر ويا ڳڻيا خيمي جي شاهديءَ جيڪو اهو هر تائين، سالن پنجاهه وٺي کان سالن پنجويهه مطابق انهن موجب، قبيلن جي انهن ڳڻپ جي انهن ۽ ٿئي. داخل لاءِ ڪرڻ خدمت ۾ ڪمن جي آهي، ڳڻپ جي مراري پتن جي قوم هي ٿي. سؤ به ۽ هزار تي موجب، گهرن جي ڏاڏن جي معائنو جو جن سڀ ڳڻيو. م هت جي موسيٰ ذريعي، آواز جي رب هارون ۽ موسيٰ ڪي جن انهن ڪيو، معائنو جو لاوين حاڪمن جي اسرائيل ۽ هارون ۽ موسيٰ ڪي جن ويو، ڪيو هر تائين، سالن پنجاهه وٺي کان سالن پنجويهه مطابق، گهرن ابائي جي انهن ۽ قبيلن جي ۾ خيمي جي شاهديءَ جيڪي ڪم اهي ۽ ٿو، ٿئي داخل ۾ خدمت جي ڪم جيڪو هڪ هن ذريعي آواز جي رب ٿيا. آسي سؤ پنج هزار اٺ سي ويا، ڳڻيا جيڪي ۽ ٿا. وڃن ڪنيا

موجب شين انهن ۽ موجب، ڪم پنهنجي ماڻهو هر ڏنو، ۾ هٿ جي موسيٰ کي انهن هو. ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن ويا، ڳڻيا اهي ۽ هئا، ڪٽندا اهي جيڪي

5

مان ڳاهه خيمه کي انهن ۽ ٽي، حڪم کي پتن جي اسرائيل چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ کي ناپاڪن سڀني ۽ کي، وارن رطوبت سڀني ۽ کي، ڪوڙهين سڀني ٽي موڪلڻ ٻاهر اهي ۽ موڪليو، ٻاهر کان خيمي کي انهن تائين، مادي وٺي کان نر آهن. تي روح جيڪي پتن جي اسرائيل ۽ ٿو. رهان ۾ وڃ جي انهن مان ۾ جن ڪندا، نه ناپاڪ کي خيمن پنهنجن اسرائيل ائين ڳالهايو، کي موسيٰ رب جيئن موڪليو، ٻاهر کان خيمي کي انهن ۽ ڪيو، ائين ڪيو. پتن جي

عورت، يا ماڻهو چئي: ڳالهايو، کي ٻارن جي اسرائيل چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ ته ڪري، ڏوهه ۽ ڪري نظرانداز ۽ ڪري، گناهه ڪو مان گناهن سڀني انساني به جيڪو جو ان ۽ اصل، جي ڏوهه ڏيندو واپس ۽ ڪيو، هن جيڪو گناهه ڪندو اقرار هو روح اها ڪيو. ڏوهه هن خلاف جي جنهن کي ان ڏيندو واپس ۽ تي، ان ڪندو شامل حصو پنجنون اهو لاءِ، ڏيڻ واپس ڏوهه کي هن تنهنڪري هجي، نه وارو وٺڻ بدلو کي ماڻهوءَ جيڪڏهن مينديهه جي ڪفاري سواءِ هوندو، جو پادريءَ کي، رب وڃي، پيو ڏنو واپس جيڪو ڏوهه ويندو. ڏنو ڪفارو لاءِ هن ۾ باري جي هن ذريعي جي جنهن جي،

کي رب اهي جيترا مطابق، شين پاڪ سڀني ۾ پتن جي اسرائيل ميوو، پهريون سڀ ۽ هونديون، جون هن شيون ڪيل پاڪ جون هڪ هر ۽ هوندو. کي پادري اهو آئين،

هوندو. جو هن اهو ڏيندو، ڪي پادري ماڻهو جيڪو

جيڪڏهن چئو، ڪي انهن ۽ ڳالهايو، سان ٻارن جي اسرائيل چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ ڪو جيڪڏهن ۽ ڪري، نظرانداز ڪندي نظرانداز ڪي هن ۽ ڀڄي، عورت جي ماڻهو ڪنهن ۽ وڃي، لڪي کان اکين جي مڙس جي هن ڳالهه اها ۽ لپتي، ۾ بستري جي ٻچ سان هن وٺي نه پڪڙي هوءَ ۽ هو، نه شاهد ڪو سان هن ۽ هجي، ٿيل ناپاڪ هوءَ پر لڪائي، هوءَ هيءَ ۽ ڪري، حسد تي زال پنهنجي هو ۽ اچي، روح جو حسد کيس جيڪڏهن ۽ هجي، تي زال پنهنجي هو ۽ اچي، روح جو حسد کيس جيڪڏهن يا هجي، چڪي ٿي ناپاڪ ۽ آئيندو، وٽ پادريءَ کي عورت پنهنجي مڙس ۽ هجي، ٿيل نه ناپاڪ هيءَ پر ڪري، حسد نه ٿيل تي ان اٿو، جو جو حصو ڏهون جو ايفا يعني آئيندو، تحفو ۾ ٻاري جي هن قرباني، جي يادگار آهي، قرباني جي حسد اها ته ڇو رکندو، لوبان تي ان نه ۽ وجهيندو، آهي. ڏياريندڙ ياد ڪي گناهه جيڪا

پاڻي جيئرو صاف پادري ۽ بيهاريندو. اڳيان جي خداوند ڪي هن ۽ آئيندو، ڪي هن پادري ۽ مان، زمين واري هجڻ تي فرش جي خيمي جي شاهدي ۽ وٺندو، ۾ برتن جي مٽيءَ عورت ۽ ڪندو، قائم اڳيان جي رب کي عورت پادري ۽ وجهندو. ۾ پاڻيءَ ان ڪٿي پادري پر ڏيندو، قرباني جي حسد قرباني، جي يادگيري تي هٿن جي هن ۽ ڪندو، ظاهر مٿو جو ۽ ڪارائيندو، قسم ڪي هن پادري ۽ هوندو. پاڻي جو سزا ٿيل لعنت هن ۾ هٿ جي پادري پنهنجي تو جيڪڏهن آهي، سمهيو نه سان تو به ڪنهن جيڪڏهن چوندو، ڪي عورت ٿي. بيگناهه کان پاڻي جي سزا لعنتي هن ته آهين، نه ڀڄي لاءِ ٿين ناپاڪ هيٺ جي مڙس آهين، وٺي ٿي ناپاڪ يا باوجود، جي هجڻ شده شادي آهين ڪئي ڀڄي تون پر جيڪڏهن هن کي عورت پادري ۽ سواءِ، کان مڙس تنهنجي آهي، ڏنو توکي بستر پنهنجو ڪنهن ۽ تنهنجي توکي خداوند چوندو، ڪي عورت پادري ۽ ڪارائيندو، قسم تي قسمن جي لعنتن

پيت تنهنجي ۽ گرايو کي ران تنهنجي خداوند جڏهن رکي، ۾ قسم ۽ لعنت ۾ وڃ جي قوم تنهنجي ۽ سُجي، پيت جيئن ته ٿيندو داخل ۾ پيت تنهنجي پاڻي لعنتي هي ۽ سُڙايو. کي ٿئي. ٿئي، چوندي، عورت ۽ پوي، ڪري ران

هو ۽ مٽائيندو. ۾ پاڻي تلخ واري لعنت کي انهن ۽ لکنڊو، ۾ ڪتاب لعنتون اهي پادري ۽ جي هن پاڻي جو ڪاوڙ وارو لعنت اهو ۽ پياريندو، پاڻي جو ڪاوڙ واري لعنت کي عورت ٿيندو. داخل اندر

ان ۽ رکندو، قرباني اڳيان جي رب ۽ وٺندو، قرباني جي حسد مان هٿ جي عورت پادري ۽ قربان کي ان ۽ وٺندو، يادگار جي ان مان قرباني پادري ۽ آٿيندو. ڏانهن گاهه قربان کي جيڪڏهن ٿيندو ائين ۽ پيئرائيندو. پاڻي کي عورت پوءِ کان ان ۽ چڙهائيندو، تي گاهه ۾ هن ٿيندو داخل ۽ کان، مڙس جي هن وڃي ڀڄي ۾ وساريءَ ۽ هجي ٿيل ناپاڪ هوءَ اها ۽ ران، جي هن پوندي ڪري ۽ پيت، جو هن ويندو سُجي ۽ پاڻي، لعنتي جو ملامت صاف ۽ ٿئي، نه آلوده عورت پر جيڪڏهن ۾. قوم پنهنجي ويندي بڻجي لعنت عورت عورت ڪا کي جنهن آهي، قانون جو حسد هي ڪندي. پيدا بچ ۽ هوندي بيگناهه ۽ هجي، جو حسد جيڪڏهن تي جنهن ماڻهو يا ٿئي. ناپاڪ ۽ ڀڄي، باوجود جي هجڻ شده شادي ۽ بيهاري، اڳيان جي رب کي زال پنهنجي ۽ ڪري، حسد کان زال پنهنجي ۽ اچي، روح عورت اها ۽ ٿيندو، بيگناهه کان گناهه ماڻهو اهو ۽ ڪري. قانون سڀ هي کي هن پادري وٺندي. گناهه پنهنجو

چوندا، کي انهن توهان ۽ ڳالهائ، سان پتن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، سان موسي رب ۽ ۽ شراب ڪري، منت وڌي لاءِ مڃڻ منت جي پاڪائي لاءِ رب جيڪو عورت، يا مرد به ڪو نه سرڪو جو مشروب نشيلي ۽ سرڪو جو شراب ۽ ٿيندو، پاڪ کان مشروب نشيلي نه ڪشمش ۽ انگور تازو ۽ پيئندو، نه اهو ٿو ٿئي پيدا مان انگور ڪجهه جيڪو ۽ پيئندو، ٿئي به ڪجهه جيڪي مان ٻوٽي جي انگور ۾. ڏينهن سڀني جي واعدي پنهنجي ڪائيندو، سڀني جي پاڪائي هو تائين، ٻج جي انگور کان چلڪن جي انگور وٺي کان شراب ٿو، ڏينهن، اهي ٽين پورا جيستائين تي، مٿي سندس ايندو نه استرو ڪائيندو. نه ۾ ڏينهن رب جي منت ڏينهن سڀ جا مٿي وار وار پالڻ هوندو پاڪ لاءِ، رب ڪئي منت هن جيترا ۽ تي پاڻ ۽ وٽ. ماءُ ۽ پيءُ ٿيندو نه داخل هو آهي، ويئي مري جيڪا تي، روح مثل هر لاءِ. جي هن نذر جي خدا ته ڇو وڃن، مري اهي جڏهن ٿيندو نه ناپاڪ تي انهن هو تي، پيڻ آهي. تي مٿي

اوچتو ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن ٿيندو. مقدس لاءِ رب هو ۾ ڏينهن سڀني جي نذر جي هن هو ۽ ويندو، ٿي ناپاڪ مٿو جو نذر سندس تي طور فوري ته وڃي، مري ويجهو کيس اٿين ۽ ويندو. چنڊيو تي ڏينهن ستين وڃي، ڪيو صاف ڏينهن جنهن چنڊيندو مٿو پنهنجو جي خيمي جي شاهدي آڻيندو، وٽ پادريءَ ننڍا، ٻه جا ڪبوترن يا ڪبوتر ٻه هو تي ڏينهن تي. دروازي

ڏيندو ڪفارو لاءِ هن پادري ۽ ڪندو، قرباني سڙيل هڪ ۽ قرباني جي گناهه هڪ پادري ۽ سر جو هن ۾ ڏينهن ان هو ۽ ڪيا، ۾ باري جي روح هن جيڪي ۾ باري جي گناهن انهن ڍڳ جو سال هڪ هو ڏينهن. جا منت ويو، ڪيو پاڪ لاءِ رب هو ۾ جنهن ڪندو، پاڪ ٿي ناپاڪ مٿو جو نذر سندس ته ڇو ويندا، ٿي شمار بي ڏينهن اڳيون ۽ آڻيندو، لاءِ ڏوهه ويو.

هو ڪري، پورا ڏينهن جا دعا پنهنجي هو ڏينهن جنهن جو، ڪندڙ دعا آهي قانون اهو هي ۽ هڪ آئيندو: لاءِ مالڪ تحفو پنهنجو هو ۽ آئيندو. وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي پاڻ هڪ ۽ لاءِ، گناهه ڀڳي عيب بي جي سال هڪ ۽ لاءِ، قرباني سڙيل ڀڳو عيب بي جو سال ملاليل ۾ تيل ۾ جنهن توڪري، جي اتي سُنِي جي خمير بي ۽ لاءِ. نجات مينڊو عيب بي جو پيئڻ جو انهن ۽ قرباني جي انهن ۽ هجن، چپٽيون خمير بي لڳايل سان تيل ۽ مانيون سوختني سندس ۽ ڪندو، بابت گناهه سندس ۽ آئيندو، اڳيان جي رب پادري ۽ نذرانو. جي ماني خمير بي لاءِ خداوند جي نجات قرباني ڪندو ڪي پيئي ۽ ڪندو. قرباني واعدو جنهن ۽ نذرانو. جو پيئڻ سندس ۽ قرباني، سندس ڪندو پادري ۽ تي، توڪري ۽ ڪنڊائيندو، مٿو جو واعدو پنهنجي وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي هو آهي ڪيو رکندو. تي ان آهي باهه جيڪا هيٺان جي قرباني جي نجات وار

خمير بي هڪ ۽ مان، توڪري ماني خمير بي هڪ ۽ مان، ري ٻانه اُپريل وٺندو پادري ۽ منت پنهنجي کيس کانپوءِ ڇنڊڻ پوءِ جي، ڪندڙ منت تي هٿن کي انهن رکندو ۽ روئي، ٿيندي، پاڪ لاءِ پادري اها آئيندو، طور پيشڪش اڳيان جي خداوند پادري کي انهن ۽ جي. پيئندو. شراب ڪندڙ منت پوءِ کان ان ۽ گڏ، سان چڙهاوي جي ٻانه ۽ پيشڪش جي سيني کي رب ڪري پيش تحفو پنهنجو کي رب جيڪو جو، ڪندڙ دعا آهي قانون اهو هي جي منت پنهنجي ملي، ۾ هٿ سندس جيڪو سواءِ کان ان ۾، باري جي منت پنهنجي مطابق. قانون جي پاڪيزگي ڪري هو جيڪا مطابق، طاقت

توهان طرح اهڙي چوندي، چئو، کي پتن سندس ۽ هارون چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ بچائي. توکي ۽ ڏئي برڪت توکي رب چوندي، کين ڏيندو، برڪت کي پتن جي اسرائيل ۽ چڪائي، تي تو منهن پنهنجو رب ڪري. رحم تي تو ۽ چمڪائي، تي تو منهن پنهنجو رب کي انهن رب مان ۽ رکندا، تي پتن جي اسرائيل نالو منهنجو اهي ۽ ڪري. عطا امن توکي

7

۽ ڪيو مسح ڪي ان هن ته ڪيو، پورو ڪم جو اُٿارڻ خيمو موسيٰ ڏينهن جنهن ٿيو اهو ۽ مسح ڪي انهن ۽ برتن، سڀ جا ان ۽ گاهه قربان ۽ برتن، سڀ جا ان ۽ ڪيو، مقدس ڪي ان جي ڏاڏن حاڪم ٻارهن جي انهن آڻيا، حاڪم جا اسرائيل ۽ ڪيو. مقدس ڪي انهن ۽ ڪيو تحفو پنهنجو اُهي ۽ هئا. بيٺل تي نگراني جيڪي هي حاڪم، جا قبيلن هي جا، گهرن حاڪمن ٻن گاڏي هڪ ٻڪريون، ٻارهن ۽ گاڏيون يڪيل ڇهه آيا، ڪڍي اڳيان جي خداوند ڪي موسيٰ رب ۽ آيا. ڪڍي اڳيان جي خيمي اُهي ۽ طرفان، هڪ هر گاهي هڪ ۽ طرفان، ڪي انهن ۽ هوندا، لاءِ ڪمن جي خدمت جي خيمي جي شاهدي اهي ۽ ونو، کان انهن چيو: ڪڍي، ڪي ڀورن ۽ گاڏيون موسيٰ ۽ مطابق. خدمت سندس ڪي هڪ هر ڏيندين، ڪي لاوين انهن ڪي پٽن جي گيدسون ڏنيون ٻڪريون چار ۽ گاڏيون ٻه ۽ ڏنائين. ڪي لاوين ڪي انهن جي انهن ڏنيون، ڪي پٽن جي مراري ٻڪريون اٺ ۽ گاڏيون چار ۽ مطابق. خدمت جي نه هن ڪي پٽن جي قهاٽ ۽ ذريعي. جي اٿامار پٽ جي پادري هارون مطابق، جي خدمتن تي ڪلهن پنهنجن هو جيڪي آهن، وٽ هنن شيون جون خدمت جون مقدس ته ڇو ڏنو، ڪڍندا.

۽ ويو، ڪيو مسح ڪي ان ڏينهن جنهن آندا، تحفا لاءِ ڪرڻ وقف جي گاهه قربان حاڪمن ۽ حاڪم هڪ چيو، ڪي موسيٰ رب ۽ ڪيا. پيش اڳيان جي گاهه قربان تحفا پنهنجا حاڪمن تحفا پنهنجا لاءِ وقف جي گاهه قربان مطابق، ڏينهن هر حاڪم هڪ مطابق، ڏينهن هر آڻيندا.

يهودا اميناداب، پٽ نحشون اهو هو، ڪندڙ پيش تحفو پنهنجو ۾ ڏينهن پهرين جيڪو ۽ جنهن پيالو، جو چانديءَ هڪ تحفو، پنهنجو ڪيو پيش هن ۽ هو. حڪمران جو قبيلي جي موجب، شيڪل مقدس شيڪل ستر پيالو، جو چانديءَ هڪ هو، ٽيهه سؤ هڪ وزن جو توپدان جو سون هڪ لاءِ. قرباني هئي، وٺي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اتي سفيد ڀريل ٻئي جو سال هڪ ري، هڪ ٻچڙو، جو گابي هڪ مان ڀورن ڀريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه جي نجات ۽ لاءِ. گناهه ٻچڙو هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل ٻچو جو ڀيڙ هڪ تحفو هي ڏاڪريون، جون سال پنج ٻڪريون، نر پنج مينڊا، پنج گئون، ٻه لاءِ قرباني هو. جو اميناداب پٽ نحشون

هن ۽ آندو. هو، حاڪم جو قبيلي جي اسڪار جيڪو سوگار، بن نٿائيل تي ڏينهن ٻئي هڪ هو، ٽيهه سؤ هڪ وزن جو جنهن پيالو، جو چانديءَ هڪ ڪيو، پيش تحفو پنهنجو تيل جيڪا سان اتي سفيد ڀريل ٻئي موجب، شيڪل پاڪ شيڪل ستر پيالو، جو چانديءَ ڀريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه توپدان جو سون هڪ لاءِ. قرباني هئي، وٺي ملائي ۾ ۽ لاءِ، قرباني واري سوزش ليلو هڪ جو سال هڪ مينڊو، هڪ ٻاڇو، هڪ مان ڀورن پنج رڍا، پنج گئون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات ۽ ۾. باري جي گناهه ٻچڙو هڪ مان ٻڪرين هو. جو سوگار پٽ نائنائيل تحفو هي ڏاڍون، جون سال پنج ٻڪرا،

چانديءَ تحفو، جو هن هيلون. پٽ اليآب حڪمران، جو پتن جي زبولون تي ڏينهن ٽئين پاڪ شيڪل ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو هڪ لاءِ. قرباني هئي وٺي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اتي سفيد ڀريل ٻئي موجب، شيڪل هڪ ٻچڙو، جو گابي هڪ مان ڀورن ڀريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه توپدان جو سون مان ٻڪرين لاءِ گناهه ۽ لاءِ. قرباني جي ڪرڻ پسم سڙي ٻچو جو ڀيڙ جو سال هڪ ري، پنج ٻڪريون، نر پنج مينڊا، پنج گايون، ٻه ۾ قرباني جي نجات ۽ ٻچو. جو ٻڪريءَ هڪ

جو.ايلياپ پٽ جي هيلون تحفو هي پيڙون، مادي جون سال

چانديءَ تحفو: جو هن سديور. پٽ اليسور حڪمران، جو پٽن جي روبين تي ڏينهن چوٿين جو شيڪل ستر پيالو هڪ جو چانديءَ هو، ٽيهه سؤ هڪ وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو قرباني هئي وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان مئدي سڪل پريل ٻئي موجب، شيڪل مقدس جو گابي هڪ مان ڀورن پريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه توپدان جو سون هڪ لاءِ. هڪ مان بڪرين ۽ لاءِ، قرباني سوختني ٻچڙو جو پيڙ هڪ جو سال هڪ رڍ، هڪ ٻچڙو، جون سال پنج بڪرا، پنج رڍا، پنج ڳئون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات ۽ لاءِ. جي گناهه ٻچڙو هو.تحفو جو سديور پٽ اليسور هي ريون،

جو هن پٽ. جو سوريساداءِ سلاميئيل حڪمران، جو پٽن جي شمعون تي ڏينهن پنجين ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو چانديءَ تحفو، قرباني هئي وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان مئدي پريل ٻئي موجب، شيڪل پاڪ شيڪل جو گابي هڪ مان ڀورن پريل. سان بخور جو، سڪن ڏهن ٿوئسڪو سونهري هڪ لاءِ. هڪ مان بڪرين ۽ لاءِ، قرباني سوختني ٻچڙو جو پيڙ هڪ جو سال هڪ رڍ، هڪ ٻچڙو، جون سال پنج بڪرا، پنج رڍا، پنج ڳئون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات ۽ لاءِ. جي گناهه ٻچڙو هو.تحفو جو سوريساداءِ پٽ سلاميئيل هي ريون،

چانديءَ تحفو، جو هن رگوئيل. پٽ اليساف حڪمران، جو پٽن جي گاد تي، ڏينهن ڇهين پاڪ شيڪل ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اتي سفيد پريل ٻئي موجب، شيڪل هڪ ٻچڙو، جو گابي هڪ مان ڀورن پريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه توپدان جو سون لاءِ. گناهه ٻچڙو هڪ مان بڪرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل ٻچو جو پيڙ هڪ جو سال هڪ رڍ،

تحفو هي ڏاڍون، جون سال پنج ٻڪرا، پنج مينڊا، پنج ڳئون، ٻه لاءِ قرباني جي بچائيءَ ۽ جو. رعوئيل پٽ اليساف

چانديءَ تحفو، جو هن عميهود. بن اليشاما حڪمران، جو پٽن جي افرائيم تي ڏينهن ستين پاڪ شيڪل ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اتي سفيد پريل ٻئي موجب، شيڪل هڪ ٻچڙو، جو گابي هڪ مان ڀورن پريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه توپدان جو سون جي گناهه ٻچڙو هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل ٻچو جو پيڙ هڪ جو سال هڪ رڍ، ڊگيون، جون سال پنج ٻڪريون، نر پنج مينڊا، پنج گايون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات ۽ لاءِ. هو. جو عميهود پٽ اليشاما تحفو هي

تحفو، جو هن پٽ. جو فدصور گماليئيل حڪمران، جو پٽن جي منسي تي ڏينهن اٺين شيڪل ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو چانديءَ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اتي سفيد پريل ٻئي موجب، شيڪل پاڪ ٻچڙو، جو گابي هڪ مان ڀورن پريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه توپدان جو سون هڪ هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ. قرباني جي ڪرڻ پسم سڙي ٻچو جو پيڙ جو سال هڪ رڍ، هڪ جا سال پنج ٻڪرا، پنج رڍا، پنج ڍڳا، ٻه لاءِ قرباني جي نجات ۽ ۾. باري جي گناهه ٻچڙو تحفو. جو پٽ جي فداصور گمالي ايل هي ريون،

چانديءَ تحفو: جو هن گدعوني. پٽ ابيدان حڪمران، جو پٽن جي بنيامين تي ڏينهن نويس مقدس شيڪل ستر پيالو جو چانديءَ هڪ سؤ، ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو هڪ لاءِ. قرباني هئي وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اتي سفيد پريل ٻئي مطابق، شيڪل هڪ ٻچڙو، جو گابي هڪ مان ڀورن پريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه توپدان جو سون

گناهه ٻڄڙو هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ، قرباني سوختي ٻڄڙو جو ٻيڙ هڪ جو سال هڪ رڍ، هي ڏاڍا، جا سال پنج ٻڪريا، پنج مينڊا، پنج گايون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات آءِ لاءِ. جي هو. جو گدعوني پٽ ابيدان تحفو

جو چانديءَ تحفو: جو هن اميسدا. بن اخيزر حڪمران، جو پتن جي دان تي ڏينهن ڏهين جو شيڪل ستر پيالو هڪ جو چانديءَ هو، ٽيهه سؤ هڪ وزن جو جنهن پيالو، هڪ لاءِ. قرباني هئي وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان مئدي ڀريل ٻئي موجب، شيڪل مقدس ٻڄڙو، جو گابي هڪ مان ڀورن ڀريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه توپدان جو سون هڪ گناهه ٻڄڙو هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل ٻڄو جو ٻيڙ هڪ جو سال هڪ رڍ، هڪ ڀڳيون، پنج جون سال ٻڪريا، پنج مينڊا، پنج گايون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات ۽ لاءِ. جي جو. اميسدا پٽ اخيعزر تحفو هي

چانديءَ تحفو، جو هن ايڪران. بن فاگيل حڪمران، جو پتن جي آشير تي ڏينهن گيارهين پاڪ شيڪل ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اتي سفيد ڀريل ٻئي موجب، شيڪل هڪ مان، ڀورن ٻڄڙو هڪ جو گابي ڀريل. سان خوشبوءِ (شيڪل)، ڏهه توپدان جو سون ۽ ۾. باري جي گناهه ٻڄڙو هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ. قرباني سڙيل ڏاڙهو جو سال هڪ رڍو، پٽ فگيئيل تحفو هي ڀڳا، جا سال پنج ٻڪريا، پنج مينڊا، پنج گاءِ، ٻه ۾ قرباني جي نجات جو. اخران

جو هن هو. پٽ جو عينان جيڪو اچيري، حڪمران جو پتن جي نفتالي تي ڏينهن ٻارهين ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو چانديءَ تحفو، هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اتي سفيد ڀريل ٻئي موجب، شيڪل پاڪ شيڪل

هڪ مان ڀورن ڀريل. سان خوشبوءِ (شڪل)، ڏهه توپدان جو سون هڪ لاءِ. قرباني هڪ مان بڪرين ۽ لاءِ قرباني سڙيل ٻچو جو ڀيڙ جو سال هڪ رڍو، هڪ ٻچڙو، جو گابي جون سال پنج بڪريا، پنج مينڍا، پنج گايون، ٻه ۾ قرباني جي نجات ۽ لاءِ. گناهه ٻچڙو هو. جو عينان پٽ اخيرا تحفو هي ڍڳيون،

جي پتن جي اسرائيل ڪيو، مسح ڪي ان هن ڏينهن جنهن هئي، وقف جي گاهه قربان هي دان. بخور ٻارهن جا سون پيالا، ٻارهن جا چانديءَ ٿال، ٻارهن جا چانديءَ کان: حاڪمن سموري جي برتنن جي، شيڪلن ستر پيالي هڪ ۽ جو، شيڪلن ٽيهه سؤ هڪ پيالو هڪ ٻارهن جا سونهن موجب. شيڪل مقدس هو، شيڪل سؤ چار هزار ٻه وزن جو چانديءَ جيڪي ڀور سڀ سونهن. ويهه سؤ هڪ سون، سڀ جو توپدانن ڀريل، سان ٽوپ توپدان ۽ قربانيون، جون انهن ۽ ڏاڙهيا، پراڻا سال ٻارهن رڍا، ٻارهن ٻچڙا، ٻارهن لاءِ، قرباني سڙيل نجات ڀور سڀ لاءِ. گناهه مان بڪرين بڪريون ٻارهن ۽ قربانيون، جون پيئڻ جون انهن ڀيڙا، عيب بي جا سال سٺ بڪرا، جا سال سٺ رڍا، سٺ ڳئون، چوويهه لاءِ، قرباني جي پوءِ. کان ڪرڻ مسح ڪيس ۽ پوءِ، کان پرڻ ڪي هٿن سندس آهي، وقف جو گاهه قربان هي

خداوند هن تڏهن لاءِ، ڳالهائڻ سان ڪيس ته ٿيو داخل ۾ خيمي جي شاهدي موسيٰ جڏهن جيڪا کان، مٿان جي نشست واري رحم هو رهيو ڳالهائي سان ڪيس جيڪو ٻڌو آواز جو هو. رهيو ڳالهائي سان ڪيس هو ۽ ۾، وچ جي ڪرويين بن آهي، تي صندوق جي شاهدي

8

ڏيئا تون جڏهن چوندين، ڪيس تون ۽ ڳالهائڻ، سان هارون چيو، ۽ ڳالهايو سان موسيٰ رب ۽

اُھڙيءَ هارون ۽ ڪندا. روشن ڏيئا ست سامهون، جي منهن جي ڏيندڙ ڏيئا ته لڳائيندين، رب جيئن ڳنڍيا، ڏيئا جا ان مان حصي هڪ مطابق جي منهن جي چراغدان ڪيو، طرح جا ان ۽ ٻنڊو، جو ان سونهري، مضبوط، تعمير، جي چراغدان هي ۽ ڏنو. حڪم کي موسيٰ چراغدان هن ائين ڏيکاري، کي موسيٰ رب جيڪا مطابق شڪل ان سڄو، مضبوط گل، ٺاهيو.

ڪين ۽ ڪيو، مان وچ جي پتن جي اسرائيل کي لاوين چئي، ڏانهن موسيٰ رب ڳالهايو ۽ جو پاڪائي تي انهن توهان ڪندؤ: پاڪائي جي انهن توهان طرح اهڙيءَ ۽ ڪريو. پاڪ ۽ ٿوئيندا، ڪپڙا پنهنجا اهي ۽ ايندو، تي جسم سڄي جي انهن استرو ۽ چرڪيندؤ، پاڻي ٿيندا. صاف

مان يورن ۽ اٿو، سٺو ملايل ۾ تيل لاءِ قرباني جي ان ۽ وٺندا ۱۱۱۱ هڪمان يورن اهي ۽ خيمي جي شاهدي کي لاوين تون ۽ وٺيندين. ۾ باري جي گناهه تون ۱۱۱۱ جوسال هڪ تون ۽ ڪندين. گڏ کي جماعت سڄي جي پتن جي اسرائيل تون ۽ آئيندين، اڳيان جي هارون ۽ رکندا. تي لاوين هٿ پنهنجا اسرائيل بني ۽ آئيندين، اڳيان جي رب کي لاوين خداوند اهي ۽ ڪندو، ڌار طور نذراني اڳيان جي خداوند مان پتن جي اسرائيل کي لاوين توهان ۽ رکندا، تي سرن جي ٻچڙن هٿ پنهنجا ماڻهو ليوي پر هوندا. لاءِ ڪرڻ ڪم جا لاءِ. ڏيڻ ڪفارو لاءِ انهن ڪندؤ، ۾ قرباني سڙيل لاءِ رب کي هڪ ۽ لاءِ جي گناهه کي هڪ

۽ بيهاريندين، اڳيان جي پتن سندس ۽ اڳيان جي هارون اڳيان، جي رب کي لاوين تون ۽ اسرائيل بني کي وارن قبيلي لاري تون ڏيندين. واپس طور نذراني اڳيان جي رب کي انهن ٿيندا داخل لاري پوءِ کان شين انهن ۽ هوندا. منهنجا اهي ۽ ڪندين، جدا مان وچ جي کي انهن توهان ۽ ڪندؤ، صاف کي انهن توهان ۽ لاءِ، ڪرڻ ڪم جا خيمي جي شاهدي

جي اسرائيل آھن کي مون اھي ڏنل طور نذرانو ته ڇو ڏيندؤ. واپس اڳيان جي خداوند مان پتن جي اسرائيل آھن، کوليندا رحم سڀ جيڪي بدران جي انھن مان، وچ جي پتن جاول پھريون ھر لاءِ مون ته ڇو آھي. ورتو لاءِ پاڻ کي انھن مون جاول، پھريون سڀني ھر ۾ زمين جي مصر مون ڏينھن جنھن تائين، جانورن وٺي کان انسانن ۾، پتن جي اسرائيل سڀني کي لاويتن کنيو ۽ ڪيو. پاڪ لاءِ پنھنجي کي انھن مون ماريو، کي جاول پھريون ۽ ھارون تي طور نذراني کي لاوين مون ۽ ۾. پتن جي اسرائيل ۾ جاءِ جي جاولن پھرين جا پتن جي اسرائيل اھي جيئن ته آھي، ڏنو مان وچ جي پتن جي اسرائيل کي پتن سندس ۾ پتن جي اسرائيل ۽ ڏين، ڪفارو لاءِ پتن جي اسرائيل ۽ ڪن، ۾ خيمي جي شاھدي ڪم اچي. ويجهو جي شين پاڪ جيڪو ھوندو نه به ڪو

جيئن ڪيو، ائين سان لاوين جماعت سڄي جي پتن جي اسرائيل ۽ ھارون ۽ موسيٰ ۽ ڪيو. سان انھن پتن جي اسرائيل ائين ھو، ڏنو حڪم ۾ باري جي لاوين کي موسيٰ مالڪ نذراني اڳيان جي رب کي انھن ھارون ۽ ڇڏيا، توڻي ڪپڙا ۽ ڪيو، پاڪ کي پاڻ لاوين ۽ شين انھن ۽ ڪري. پاڪ کي انھن جيئن ته ڏنو ڪفارو لاءِ انھن ھارون ۽ ڪيو، پيش طور جي ھارون ۾ خيمي جي شاھدي ڪن خدمت پنھنجي جيئن ته ٿيا داخل لاوي پوءِ کان ھو، ڏنو حڪم ۾ باري جي لاوين کي موسيٰ مالڪ جيئن اڳيان، جي پتن سندس ۽ اڳيان ويو. ڪيو سان انھن ئي ائين

کان ان ۽ سالن پنجويهه آھي، ۾ باري جي لاوين ھي چئي، ڏانھن، موسيٰ رب ڳالھايو ۽ سال پنجاھه ۽ ٿيندا. داخل لاءِ ڪرڻ ڪم ۾ خيمي جي گواھي اھي وارا، عمر جي مٿي شاھدي پاءُ سندس ۽ ڪندو. نه ڪم اڃا ھو ۽ ويندو، ڇڏي کان خدمت ھو کان، عمر جي اھڙيءَ ڪندو، نه ڪم پر لاءِ، ڪرڻ حفاظت جي محافظن ڪندو خدمت ۾ خيمي جي ڪندين. ۾ محافظن سندن کي لاوين تون طرح

زمين جي مصر اهي جڏهن ۾، سال ٻئي ڳالهائون، ۾ ريگستان جي سينا سان موسيٰ رب ۽ جي ان کي پسح پٽ جا اسرائيل ۽ چيو، مون چئندي، ۾، مهيني پهرين هئا، ويا نڪري مان ان تون وقت، جي شام ۾ ڏينهن چوڏهين جي مهيني پهرين ڏيو. ڪرڻ مطابق وقت مقرر موسيٰ ۽ ڪندين. مطابق تشريح سندس ۽ مطابق، قانون سندس مطابق، وقتن مقرر ڪي چوڏهين جي مهيني ۾ ريگستان جي سينا ڪن، فسح ته ڳالهائون ڪي پٽن جي اسرائيل ڪيو. پٽن جي اسرائيل تيئن ڏنو، حُڪم ڪي موسيٰ رب جيئن ۾. شروعات جي ڏينهن

جي ڪرڻ پسح ۾ ڏينهن ان اهي ۽ هئا، ناپاڪ تي روح جي انسان جيڪي آيا ماڻهو اهي ۽ ڪي، هن مردن هنن چيو ۽ آيا. اڳيان جي هارون ۽ موسيٰ ۾ ڏينهن ان اهي ۽ هئا، نه قابل تحفو ڪي رب ٿيون ناکام اسين ڇا تنهنڪري تي، روح جي انسان آهيون ناپاڪ اسين چيو، ڪي انهن موسيٰ ۽ ۾؟ وچ جي پٽن جي اسرائيل تي وقت مقرر جي هن ۾ ڪرڻ پيش سان موسيٰ رب ۽ ڏيندو. حڪم ڇا ۾ باري جي توهان رب ته ٻڌندس مان ۽ بيٺو، هتي روح جي ماڻهو ڪنهن ماڻهو به جيڪو چئي: ڳالهائون، ڪي پٽن جي اسرائيل چئي: ڳالهائون، لاءِ رب ۽ هجي، ۾ نسلن جي توهان يا هجي، ۾ رستي پري کان توهان يا ٿئي، ناپاڪ تي بي ڪندا، ڪي ان وقت جي شام جيڪي ڪندو. ۾ ڏينهن چوڏهين جي مهيني ٻئي فسح نه به ڪجهه تائين صبح مان هن هنن ڪائيندا. ڪي ان سان پاڇين ڪڙوا ۽ ماني خمير ڪندا. ڪي ان هنن مطابق قانون جي فسح توڙيندا، نه هڏي به ڪا جي هن هنن ۽ ڇڏيندا، ٿئي، ناکام ۾ ڪرڻ فسح ۽ هجي، نه ۾ رستي ڊگهي ۽ هجي صاف ماڻهو ڪو جيڪڏهن تي وقت مقرر پنهنجي تحفو لاءِ خداوند ته ڇو وڃي، ڪٿي مان قوم پنهنجي روح اها ته ۾ زمين جي توهان اجنبی ڪو پر جيڪڏهن ڪٽندو. گناهه پنهنجو ماڻهو اهو آندو، نه

ان مطابق ترتيب جي ان ۽ مطابق قانون جي پسح ڪري، پسح لاءِ رب ۽ اچي، وٽ توهان هوندو. لاءِ باشندي ڏيھي جي زمين ۽ لاءِ اجنبي ۽ لاءِ توهان قانون ئي هڪ ته ڪندو، ڪي

شام ۽ ڏيکيو، ڪي گھر جي شاهدي يعني ڪي، خيمي ڪڪر ٿيو، ڪڙو خيمو ڏينھن جنھن ۽ رھيو، ٿيندو مسلسل طرح اھڙيءَ رھيو. تائين صبح جھڙو شڪل جي باھه تي خيمي کان خيمي ڪڪر اھو جڏھن ۽ شڪل. جي باھه ۾ رات ۽ رھيو، ڏيکيندو ڪي ان ۾ ڏينھن بادل ڪڪر اھو تي جاءِ جنھن ۽ ٿيا، روانا پٽ جا اسرائيل پوءِ کان شين انھن ۽ ويو، مٿي کان خيمه پٽ جا اسرائيل ذريعي جي حڪم جي رب لڳايا. خيما پتن جي اسرائيل اُتي بيٺو، تي خيمي بادل جڏھن ۾ ڏينھن سڀني ٿيندا. روانا ذريعي جي حڪم جي رب ۽ لڳائيندا، تائين ڏينھن گھڻن تي خيمي بادل جڏھن ۽ لڳائيندا. خيمه پٽ جا اسرائيل ٿو، ڪري ڇانو جڏھن ٿيندو ائين ۽ هئا. نه هلندا ۽ هئا، ڪندا نگهباني جي خدا پٽ جا اسرائيل ته رھي، رب ۽ لڳائيندا، خيمه اھي سان آواز جي رب تي، خيمي تائين ڏينھن ڪيترن ڏيکيندو ڪيو رھي، تائين صبح کان شام ڪڪر جڏھن ته ٿيندو ائين ۽ ٿيندا. روانا اھي سان حڪم جي جڏھن ڏينھن جا مھيني ۾. رات يا هجي ۾ ڏينھن ڪندا، سفر اُھي ته اُپري، ۾ صبح ڪڪر ۽ روانا هرگز ۽ لڳائيندا، خيما اسرائيل بني تڏھن ڪندو، ڇانو تي ان ۽ رھندو وڌيڪ ڪڪر جي رب رکيو ڪي حفاظت جي رب هنن هلندا، ذريعي جي حڪم جي رب ته ڇو ٿيندا. نه ۾، هٿ جي موسيٰ ذريعي جي حڪم

10

تون ٽوڙيل ٺاھه، نرسنگا به جا چانديءَ لاءِ پنھنجي چئندي، ڳالھايو، سان موسيٰ رب ۽ توهان ۽ لاءِ. ڪٿڻ ڪي خيمن ۽ لاءِ، سڏڻ ڪي جماعت هوندا توکي اھي ۽ ڪي، انھن ڪندين

ويندي. ڪئي گڏ ٿي دروازي جي خيمي جي شاهدي جماعت سڄي ۽ ڦوڪيندڙ، ۾ انهن جا اسرائيل ۽ حڪمران سڀ ايندا وٽ تو ته وڃائين، ٽرميٽ اهي ۾ هڪ پر جيڪڏهن لڳايو خيمه طرف اوڀر جن ڪندا ڪوچ اهي ۽ وڃائيندڙ، اشارو جو ٽرڻ توهان ۽ اڳواڻ. توهان ۽ ڪيندا، آهن لڳل ۾ ڏکڻ جيڪي خيما اهي ۽ وڃائيندڙ، اشارو ٻيو توهان ۽ آهي. توهان ۽ ڪيندا، آهن لڳل ڀرسان جي سمنڊ جيڪي خيما اهي ۽ وڃائيندڙ، اشارو ٽيون اهي سان اشاري ڪيندا، آهن لڳل طرف اتر جيڪي خيما اهي ۽ وڃائيندڙ، اشارو چوٿون پر وڃائيندڙ، نرسنگو ته ڪندڙ، گڏ ڪي جماعت توهان جڏهن وڃائيندا. ۾ ڪيڻ پنهنجي لاءِ توهان اهو ۽ وڃائيندا، نرسنگا آهن، پادري جيڪي پُٽ، جا هارون ۽ نه. سان نشاني پنهنجن ۾ زمين پنهنجي توهان پر جيڪڏهن ۾. نسلن جي توهان ٿيندو قانون جو هميشه نرسنگ توهان ۽ ٿا، ڪن مخالفت جي توهان جيڪي نڪرو، لاءِ جنگ خلاف جي دشمنن کان دشمنن پنهنجن توهان ۽ ويندڙ، ڪيا ياد اڳيان جي رب توهان ته ڪندڙ، آواز سان جي توهان ۽ ۾، تهوارن جي توهان ۽ ۾، ٽينهن جي خوشيءَ جي توهان ۽ ويندڙ. بچايا جي نجات جي توهان ۽ ٿي، قربانين سڙيل ڪندڙ آواز سان ٿرم توهان ۾، چنڊن نون خدا جو توهان رب مان ٿيندو، ياد اڳيان جي خدا جي توهان لاءِ توهان اهو ۽ ٿي، قربانين آهيان.

۽ ويو. مٿي تان خيمي جي شاهدي ڪڪر ٿي، ڏينهن ويهين جي مهيني ٻئي ۾، سال ٻئي ۽ جي فاران ڪڪر ۽ ڪيا، مان ريگستان جي سينا سان سامان پنهنجي پُٽ جا اسرائيل ڪوچ ۾ هٿ جي موسيٰ ڪري جي آواز جي رب ڀيرو پهريون انهن ۽ بيٺو. ۾ ريگستان ڪيو.

سندن ۽ وئي، ڪئي سان طاقت پنهنجي پهريون ترتيب جي خيمي جي پٽن جي يهودا ۽ فوج جي قبيلي جي پٽن جي اسڪار ۽ هو. پٽ جو امينداب جيڪو ناسون، تي طاقت

جو خيلون اليا، تي، فوج جي قبيلي جي پٽن جي زبولن ۽ پٽ. جو سوگار نٿنائيل تي،
ڪٽندا ڪي خيمي جيڪي پٽ، جا مراري ۽ پٽ جا گيدسون ۽ ٽاڙيندا، ڪي خيمي هو ۽ پٽ.
نڪرندا. ٻاهر آهن،

اليسور، تي فوج سندن ۽ ڪيو، ڪڇ گڏ سان فوج پنهنجي ترتيب جو خيمي جي روبين ۽
سلاميئيل تي، لشڪر جي قبيلي جي پٽن جي شمعون ۽ هو، پٽ جو سديور جيڪو
ڪاٽ ۽ راگوئيل. بن اليساف تي، فوج جي قبيلي جي پٽن جي گاد ۽ پٽ. جو سوريسادا
افرائيم ۽ ٻهجن. اهي جيستائين اُپاريندا خيمو ۽ نڪرندا، ٻاهر ڪٽندي شيون پاڪ پٽ جا
جيڪو البشاما، تي طاقت جي انهن ۽ ڪيندو، سان طاقت پنهنجي ترتيب جو خيمي جي
آهي. پٽ جو سميرود

جي پٽن جي بنيامين ۽ پٽ. جو فديور گليل تي، فوج جي قبيلي جي پٽن جي منسي ۽
جا پٽن جا خيمي ترتيب ڪيندا ۽ هو. پٽ جو گدون جيڪو ابيدان، تي فوج جي قبيلي
پٽ اخيعزر تي، طاقت جي انهن ۽ سان، طاقت پنهنجي مان، خيمن سڀني آخري دان،
جي نفتالي ۽ ايڪران. پٽ فاگيل تي، فوج جي قبيلي جي پٽن جي اشير ۽ جو. اميسدائي
۽ آهن، جون پٽن جي اسرائيل فوجون هي عينان. بن اخيري تي لشڪر جي قبيلي جي پٽن
ڪڍيا. سان طاقت پنهنجي اهي

ان اسان چيو، هو، سسر جو موسيٰ ۽ پٽ جو مدياني رعوئيل جيڪو ڪي، اوبب موسيٰ ۽
اسان ڏيندس. ڪي توهان مان هي هو، چيو رب بابت جنهن آهيون رهيا ٿي روانا ڏانهن جاءِ
سڻيون بابت اسرائيل رب ته ڇو ڪنداسين، سلوڪ سٺو سان توهان اسان ۽ اڇو، گڏ سان
۽ ڏانهن زمين پنهنجي ڀر ويندس، نه مان نه، چيو، ڪيس هن ۽ آهن. ڪيون ڳالهيون
م ريگستان سان اسان تون ته ڇو ڇڏ، نه ڪي اسان چيو، ۽ ويندس. ڏانهن قوم پنهنجي

گڏ سان اسان تون جيڪڏهن ٿيندو ائين ۽ ٿيندين. ماڻهو پوڙهو ۾ اسان تون ۽ هئين،
 پلائي توسان به اسين ڪندو، پلائي سان اسان رب جيڪي شيون سڻيون اهي ۽ هلندين،
 ڪنداسين.

کان انهن صندوق جو عهد جي رب ۽ ڪڍيو، رستو جو ڏينهن ٽن کان جبل جي رب انهن ۽
 جڏهن ٿيو ائين ۽ ڳولي. جاءِ جي آرام لاءِ انهن جيئن ته هليو رستو جو ڏينهن ٽن اڳتي
 سڀ ۽ پڪڙجن، ٽي دشمن تنهنجا ۽ رب، اي اُت چيو، موسيٰ ته ويو، ڪنيو مٿي کي صندوق
 مالڪ، اي اڇ، موٽي چيو، هن ۾ آرام ۽ وڃن. ڀڄي اهي ٿا، ڪن نفرت توسان جيڪي
 کين جڏهن ۾، ڏينهن رهيو ڪندو چانو مٿان کين ڪڪر ۽ ۾. اسرائيل کي لکن ۽ هزارن
 ويو. ڪڍيو مان گاهه خيمه

11

۾ ڪاوڙ ۽ ٻڌو، خداوند ۽ هئا، رهيا ڪري ڳوڙ سان بچڙائي اڳيان جي خداوند ماڻهو ۽
 ڇڏيو. ڪاٺي حصو ڪجهه جو گاهه خيمه ۽ وئي، ٻاري باهه کان خداوند ۾ انهن ۽ ڪاوڙيو،
 اُن ۽ وئي. ٽي بند باهه ۽ ڪئي، دعا ڏانهن رب موسيٰ ۽ ڇڏيو، روئي ڏانهن موسيٰ ماڻهن ۽
 ملايل جيڪو ۽ وئي. ٻاري باه طرفان خداوند ۾ انهن ته ڇو ويو، رکيو باه نالو جو جاءِ
 ڪير چيائون، ۽ به، پت جا اسرائيل ۽ روٺا ويهي ۽ ڪئي، خواهش تنهن هو، ۾ کين ميڙ
 ۾ مفت اسان جيڪي آيون، ياد مڃيون اهي ۾ مصر کي اسان ڪارائيندو؟ گوشت کي اسان
 روح جو اسان پر هاڻي لوسن. ۽ پياز، ۽ ڪنڌا، ۽ خربوزا، ۽ ڪڪڙيون، ۽ هيون، ڪاٺيون
 بچ جي ڌڻيءَ منا پر ناهي. به ڪجهه سواءِ کان من ۾ اکين جي اسان آهي، سڪل بلڪل
 هئا، ڪندا گڏ ۽ هئا رهيا ڪري سفر ماڻهو ۽ آهي. روپ جو برف روپ جو هن ۽ آهي، جهڙو

۽ هئا، اُبليندا ۾ ٿانءَ کي ان ۽ هئا، ڪٽيندا ۾ اوکلي ۽ هئا، ڪندا پيس ۾ چڪيءَ کي ان ۽ رات جڏهن ۽ هو. هوندو جهڙو ڪيڪ جي تيل ڏاڻقو جو ان ۽ هئا، ٺاهيندا ڪيڪ مان ان ٿو. لهي تي ان من ته ٿي، لهي تي گاهه خيمه اوس جو

رب ۽ تي، دروازي پنهنجي هڪ هر موجب، قبيلن جي انهن ٻڌو، روئڻ جي انهن موسيٰ ۽ چو چيو، کي رب موسيٰ ۽ هو. خراب اهو اڳيان جي موسيٰ ۽ ڪاوڙيو، ۾ ڪاوڙ گهڻو تمام قوم هن جو مليو، نه فضل اڳيان جي توهان کي مون چو ۽ ڏنو، ڏک کي خادم پنهنجي تو کي انهن مون يا ماڻهو، هي سڀ ورتو ۾ پيٽ مون ڇا آهي؟ ويو رکيو مٿان منهنجي بار جو پيئندڙ کير دايه جيئن وٺ، ۾ ڇاتي پنهنجي کي هن ٿو، چوڻ کي مون تون ته چو ڇاڀاو؟ کان ڪٿان ڪنيو؟ کي ڏاڏن ابن جي انهن تو قسم جي جنهن ڏانهن زمين ان ٿي، کڻي کي بار رهيا روئي تي مون اهي ته چو ڏيان؟ کي ماڻهن سڀني هن مان جو ملي، گوشت کي مون کي قوم هن اڪيلو مان کائون. اسين جيئن ته ڏي، گوشت کي اسان آهن، رهيا چئي آهن، اهڙو سان مون تون جيڪڏهن آهي. ڳري تمام لاءِ مون ڳالهه هي ته چو سگهندس، نه ڪٿي مان جيئن ته آهي، مليو رحم وٺان تو کي مون جيڪڏهن ڇڏ، ماري کي مون ته ٿو، ڪرين ڏسان. نه تڪليف پنهنجي

تون کي جن ڪر، گڏ ماڻهو ستر مان بزرگن جي اسرائيل لاءِ مون چيو، کي موسيٰ رب ۽ خيمي جي شاهدي کي انهن توهان ۽ آهن، لڪندڙ ۽ بزرگ جا قوم اهي ته ٿو ڄاڻين پاڻ ڳالهائيندس اتي مان ۽ ويندس، هيٺ مان ۽ بيهندا. گڏ سان توهان اتي اهي ۽ آئيندا، ڏانهن اهي ۽ تي، انهن رڪندس مان ۽ آهي، تي تو جيڪو مان روح ويندس کڻي مان ۽ گڏ، توسان توهان کي ماڻهن ۽ اڪيلو. پاڻ ڪندين نه تون ۽ ۾، زور جي ماڻهن گڏ توسان ڪندا مدد جي رب توهان ته چو کائيندا، گوشت توهان ۽ ڪريو، پاڪ لاءِ سڀاڻي کي پاڻ چوندا، ۽ هو، سنو ۾ مصر لاءِ اسان ته چو ڪارائيندو؟ گوشت کي اسان ڪير چئيندي، روٽا، اڳيان

ڏينهن هڪ توهان نه کائيندا. گوشت توهان ۽ ڏيندو، گوشت لاءِ کائڻ کي توهان رب تائين ڏينهن جا مهيني هڪ ڏينهن، ويهه نه ڏينهن، ڏهه نه ڏينهن، پنج نه به، نه کائيندو، نفرت لاءِ توهان اهو ۽ وڃي، نڪري مان نڪن جي توهان اهو جو تائين کائيندو، توهان سندس توهان ۽ آهي، ۾ توهان جيڪو ڪئي، نافرماني جي مالڪ توهان ته ڇو ٿيندو، پيادل هزار سؤ ڇهه چيو، موسيٰ ۽ هو؟ ڇو نڪرڻ مان مصر کي اسان چئيندي، روٽا، اڳيان کائيندا ۽ لاءِ، کائڻ کي انهن ڏيندس گوشت چيو، تو ۽ آهيان، مان ۾ جن آهن، ماڻهو سپاهي جون سمنڊ يا ٿيندا؟ ڪافي لاءِ انهن ۽ ويندا، ڪيا ذبح لاءِ انهن ڀور ۽ رڍون ڇا مهينو، هڪ ڪي موسيٰ رب ۽ ٿينديون؟ ڪافي لاءِ انهن ۽ وينديون، ڪيون گڏ لاءِ انهن مڇيون سڀ توکي ڪلام منهنجو ته ڄاڻين ٿي ۾ اڳ تون ٿيندو؟ نه ڪافي هٿ جو رب ڇا چيو، نه. يا پڪڙيندو

ڪي مردن ستر مان بزرگن جي ماڻهن ۽ ٻڌايا، لفظ جا رب کي ماڻهن ۽ نڪتو، ٻاهر موسيٰ ۽ کيس ۽ آيو، هيٺ ۾ ڪڪر مالڪ ۽ بيهاريو. چوڌاري جي خيمي کي انهن هن ۽ ڪيو، گڏ رکي تي مردن بزرگ ستر انهن ۽ ويو ڪٿي سا هئي، روح جيڪا ڪائس ۽ ڳالهايو، سان ڪيو. نه وڌيڪ پوءِ ۽ ڪئي، نبوت انهن تڏهن ڪيو، آرام روح تي انهن جڏهن ۽ ڇڏيائين، تي انهن ۽ هو، موداد نالو جو ٻئي ۽ الداد نالو جو هڪ ويا، ڇڏيا ۾ گاهه خيمه ماڻهو به ۽ ۽ ڪئي. نبوت ۾ گاهه خيمه ۽ آيا، نه ڏانهن خيمي پر هئا، ٿيل رجسٽر هي ۽ ڪيو، آرام روح نبوت ۾ گاهه خيمه موداد ۽ ايلداد چيو، ۽ ٻڌايو، ڪي موسيٰ اچي، ٻوڙندو ماڻهو جوان جيڪو هو، بينو وٽ موسيٰ جيڪو نون، بن يشوع ڏيندي جواب ۽ آهن. رهيا ڪري تون ڇا چيو، کيس موسيٰ ۽ روڪيو. ڪي انهن موسيٰ، مالڪ اي چيو، هو، چونڊيل رب جڏهن هجن، نبي ماڻهو سڀ جا رب ڪاش ۽ آهين؟ رهيو ڪري رشڪ خاطر منهنجي بزرگ. جا اسرائيل ۽ پاڻ هو ويو، ۾ ڪئمپ موسيٰ ۽ ڪري! نازل تي انهن روح پنهنجو

گاهه خيمه کي انهن ۽ آندو، کي ٻٽيرن مان سمنڊ ۽ نڪتو، کان پاسي جي رب روح هڪ ۽ گاهه خيمه رستو، جو ڏينهن هڪ کان هتان ۽ رستو جو ڏينهن هڪ کان هتان رکيو، تي ٻئي ۽ رات، سڄي ۽ ڏينهن، سڄو اُڀري ماڻهو ۽ جيترو. هٿن ٻن کان زمين چوڌاري، جي ماڻ ڏهه هن ڪيو، گڏ گهٽ ۾ گهٽ جنهن ڪيائون، گڏ کي ٻٽيرن ۽ ڏينهن، سڄو جو ڏينهن ۾ ڏندن سندن تائين اڃا گوشت ڪئي. ٿڌائي چوڌاري جي خيمي لاءِ پاڻ هنن ۽ ڪيا، گڏ وڏو گهڻو تمام کي ماڻهن رب ۽ ڪاوڙيو، تي ماڻهن رب ۽ ٿئي، ختم جو اڳ کان ان هو، ماڻهن انهن اتي ته ڇاڪاڻ ويو، رکيو قبرون جون خواهش نالو جو جاءِ ان ۽ ماريو. ضرب ڏانهن اسيروت ماڻهو کان خواهشن قبرن هئي. ڪئي خواهش جن ويو ڪيو دفن کي رهيا. ۾ اسيروت ماڻهو ۽ ويا، ڪڍيا

12

موسى جيڪا سبب جي عورت حبشي ان ڳالهائون، خلاف جي موسى هارون ۽ مريم ۽ رب ڇا چيو، هنن ۽ هئي. ڪئي شادي سان عورت حبشي هڪ هن ته ڇاڪاڻ هئي، ورتي ۽ ٻڌو. اهو رب ۽ آهي؟ ڳالهائون نه به سان اسان هن ڇا آهي؟ ڳالهائون ٿي سان موسى رڳو تي طور فوري رب ۽ هو. عاجز گهڻو تمام کان ماڻهن سڀني رهندڙ تي زمين ماڻهو موسى ۽ نڪرو. ٻاهر ڏانهن خيمي جي شاهدي ٿيئي توهان چيو، ڏانهن مريم ۽ هارون ۽ موسى ۽ آيو، لهي هيٺ ۾ ستون جي ڪڪر رب ۽ ويا، نڪري ٻاهر ۾ خيمي جي گواهي ٿيئي اهي نڪري ٻاهر ٻئي اهي ۽ ويا، سڌيا مريم ۽ هارون ۽ بيٺو، تي دروازي جي خيمي جي گواهي ته ٿئي، لاءِ رب نبي ڪو جو توهان جيڪڏهن ٻڌو، لفظ منهنجا چيو، ڏانهن انهن هن ۽ ويا. موسى خدمتگار منهنجو ڳالهائيندس. کيس ۾ ننڊ ۽ ويندس، ڄاڻايو ۾ خواب کيس مان سان کيس مون سان کيس مون آهي. وفادار ۾ گهر سڄي منهنجي هو آهي، نه ائين

توهان ڇو ۽ ڏٺي، عظمت جي خداوند هن ۽ ذريعي، پهيليون نه ۽ ۾، شڪل ڳالهائيندس، تي انهن غضب جو رب ۽ ويا؟ ٻڃي نه کان ڳالهائڻ خلاف جي موسيٰ خدمتگار منهنجي هئي واري ڪوڙهه مريم ڏس ۽ ويو، ڦري کان خيمي ڪر ۽ ويو. هليو هو ۽ ٿيو نازل ڪي موسيٰ هارون ۽ هئي. واري ڪوڙهه هو ڏس ۽ ڏٺو، ڏانهن مريم هارون ۽ جهڙي، برف ۾ اڻڄاڻائيءَ اسان ته ڇو رڪو، نه گناهه هي تي اسان ٿو، ڪريان گذارش آئون مالڪ، چيو، اسقاط جيئن برابر، جي موت جيئن ٿئي نه آهي. ڪيو گناهه اسان ۾ جنهن آهي، ڪيو ڪري روئي ڏانهن رب موسيٰ ۽ اڌ. جو گوشت جي ان کائي ۽ مان، رحم جي ماءُ نڪرندڙ چيو، ڪي موسيٰ رب ۽ ڏي. شفا ڪي اُن ٿو، ڪريان گذارش تنهنجي مان خدا، اي چيو، ٿئي نه شرمسار ڏينهن ست هو ڇا ها، ٿڪيو تي منهن جي هن پيءُ جو هن جيڪڏهن ٿيندي. داخل اندر پوءِ کان ان ۽ وڃي، ڪئي بند ٻاهر کان خيمي ڏينهن ست هو ڇا ها؟

تيستائين هتيا، نه ماڻهو ۽ ويو، ڪيو ڌار لاءِ ڏينهن ست ٻاهر کان خيمي ڪي مريم جيئن وئي. ڪئي صاف مريم جو

لڳايائون. خيمه ۾ ويران جي فاران ۽ هتيا، کان اسيروت ماڻهو پوءِ کان شين انهن ۽

13

زمين جي ڪنعانين کي انهن ۽ موڪل، ماڻهو لاءِ پنهنجي چئي، ڳالهائيو، سان موسيٰ رب ۽ انهن توهان ٿو، ڏيان ۾ قبضي کي پتن جي اسرائيل آئون جيڪا ڏيو، ڪرڻ جاسوسي جي انهن سڀ موڪليندا، مطابق، خاندانن جي ڏاڏن جي انهن ماڻهو، هڪ مان قبيلي هر مان اڳواڻ. مان

سڀ اهي موڪليو، ٻاهر ذريعي آواز جي رب مان ريگستان جي فاران کي انهن موسيٰ ۽ مان، قبيلي جي رويين آهن، نالا جا انهن اهي ۽ هئا. اڳواڻ جا پٽن جي اسرائيل ماڻهو جي يهوداه سوري. پٽ سفت مان، قبيلي جي سمعون هو. پٽ جو زڪور جيڪو سموئيل جي افرائيم يوسف. پٽ اڳال مان، قبيلي جي اسڪار پٽ. جو يفته ڪالب مان، قبيلي جي زبولون پٽ. جو رافو فلطي مان، قبيلي جي بنيامين جو. نءُ پٽ هوشع مان، قبيلي گدي مان، پٽن جي منسي مان، قبيلي جي جوزف پٽ. جو سودي ايل گدي مان، قبيلي سٿور مان، قبيلي جي آسر جو. گمالي پٽ عمئيل مان، قبيلي جي دان پٽ. جو سوسي قبيلي جي گاد پٽ. جو سابي نابي مان، قبيلي جي نفتالي آهي. پٽ جو مائڪل جيڪو جي زمين موسيٰ کي جن آهن نالا جا مردن انهن هي پٽ. جو ماڪي گوديئيل، مان، ڏنو. نالو جو يشوع کي ناعون بن هوشع موسيٰ ۽ موڪليو، لاءِ ڪرڻ جاسوسي

هن چيو، کي انهن ۽ موڪليو، لاءِ ڪرڻ جاسوسي جي زمين جي ڪنعان کي انهن موسيٰ ۽ ڪهڙي زمين ته ڏسندؤ توهان ويندؤ، مٿي ڏانهن جبل توهان ۽ وڃو، مٿي مان ريگستان يا آهن ٿورا يا ڪمزور، يا آهن مضبوط اهي ڇا آهن، آباد تي ان جيڪي ماڻهو اهي ۽ آهي، ڪهڙا ۽ خراب، يا آهي سٺي ڇا تي، ان آهن ويٺا هي ۾ جنهن زمين اها آهي ڪهڙي ۽ گهڻا. يا آهي، زمين ڪهڙي ۽ وارا. ڀتين بي يا آهن وارا ڀتين ڇا ٿا، رهن هي ۾ جن شهر اهي آهن ۽ وٺندا. ميوا جا زمين توهان رهي قدم ثابت ۽ نه، يا آهن وڻ ۾ ان ڇا ڪمزور، يا زرخيز هئا. اڳواڻ جا انگورن ڏينهن، جا بهار ڏينهن، اهي

جيڪو ورتو، جائزو جو زمين تائين رحوب وٺي کان ريگستان جي سين هنن وڃي، مٿي ۽ اتي ۽ ويا، هليا تائين حبرون ۽ ويا، مٿي ذريعي ريگستان هنن ۽ ٿو. ٿئي داخل ۾ حمات اڳ سال ست کان تائيس جي مصر حبرون ۽ هئا، اولاد جا عناق ٿلجي، ۽ سيسي اخيمان، ۽ کي، ان ڪئي جاسوسي هنن ۽ تائين، جي انگورن جي واهه آيا هو ۽ هو. ويو ڪيو تعمير

تي، ٻنڱن کي ان کنيو هنن ۽ تي، ان ڳچو هڪ جو انگورن ۽ شاخ هڪ کان اتان ڪٽيو هنن رکيو، وادي جي خوشي جي انگورن نالو جو جاءِ اُن انهن ۽ مان. انجيران ۽ مان، انارن ۽ ڪٽي کان اُتان پتن جي اسرائيل جيڪا ڪري، جي خوشي جي انگورن اُن ته ڇاڪاڻ موٽيا. واپس ۾ ڏينهن چاليهه پوءِ کان ڪرڻ ڳولا جي زمين کان اُتان هنن ۽ هئي.

جي فاران ڏانهن، جماعت سموري جي اسرائيل بني ۽ ڏانهن هارون ۽ موسيٰ اچي ويا ۽ ۽ ڏيکاريو. ميوو جو زمين ۽ ڏنو، جواب کي جماعت سموري ۽ کين ۽ ۾، قادش ۾ ريگستان اها هو، موڪليو کي اسان توهان ۾ جنهن آياسين ۾ زمين ان اسان چيو، ۽ ٻڌايو کيس هنن اتي جيڪا قوم اها ته ڇو پر آهي. ميوو جو ان هي ۽ آهي، وهندڙ سان مک ۽ کير زمين جي عناق اتي اسان ۽ آهن، وڏا گهڻا تمام ۽ وارا پت بند، قلعه شهر ۽ آهي، دلير ٿي، رهي اموري ۽ بيوسي حوي، حتي، ۽ ٿو، رهي ۾ زمين واري ڏکڻ عماليق ۽ آهي. ڏنو کي نسل رهي ويجهو جي درياهه يردن ۽ ويجهو جي سمنڊ ڪنعاني ۽ ٿا، رهن ۾ علائقي واري جبل اسين پر نه، چيو، کيس ۽ ڪرايو، خاموش سامهون جي موسيٰ کي ماڻهن ڪالب ۽ ٿو. ۾ مقابلي جي انهن اسين ته ڇو وٺنداسين، ۾ وراثت کي ان ۽ سين، ويندا وڃي مٽي نه اسان چيو، انهن هئا، چڙهيا گڏ سان هن ماڻهو جيڪي ۽ آهيون. قابل ۽ طاقتور کان اسان اها ته ڇو آهيون، نه قابل جي چڙهڻ ڏانهن قوم ان اسان ته ڇو چڙهنداسين، انگيز حيرت ۾ باري جي زمين ان ڏانهن پتن جي اسرائيل هنن ۽ آهي. مضبوط وڌيڪ جي ان اسان زمين جيڪا چئيندي: هئي، ڪئي جاسوسي هنن جي جنهن ڪڍي، ٻاهر ڳالهه سڀ ۽ آهي، واري نڪلڻ کي رهندڙن پنهنجي زمين اها وياسون، گذري لاءِ ڪرڻ جاسوسي اسان ۽ آهن، ڏنا ديو اسان اتي ۽ هئا. مرد جا قد وڏي اهي ڏنا، ۾ ان اسان جيڪي ماڻهو هئاسين. اڳيان جي انهن اسان به طرح اهڙي پر هئاسين، وانگر ٽڊين اڳيان جي انهن

سڀ تي هارون ۽ موسيٰ ۽ روئي. رات سڄي ان ماڻهو ۽ ڪري، بلند آواز جماعت سڄي ۽ جي مصر اسان □□□ چيو، ڪي انهن جماعت سڄي ۽ هئا، رهيا ڪري ڳوڙ اسرائيل بني خداوند ۽ هجون، ويا مري اسان جيڪڏهن ۾، ريگستان هن يا هجون، ويا مري ۾ زمين لٽ ٻار جا اسان ۽ عورتون جون اسان گريون؟ ۾ جنگ ته ٿو آئي ڇو ۾ زمين هن ڪي اسان اچو ڪي، ٻئي هڪ چيو هنن ۽ موٽجون. ڏانهن مصر ته آهي بهتر هاڻي پوءِ هونديون، ۾ منهن پنهنجي ارون ۽ موسيٰ ۽ وڃون. موتي ڏانهن مصر ۽ ڪريون مقرر اڳواڻ هڪ اسان اڳيان. جي گڏجائي جي پتن جي اسرائيل سڄي پيا ڪري تي

جاسوسي جي زمين جن هو، پت جو يافته جيڪو ڪالب ۽ هو، پت جو نون جيڪو جوشوا ڪي جماعت جي پتن جي اسرائيل سڀني هنن ۽ ڇڏيا. ڦارڙي ڪپڙا پنهنجا تن هئي، ڪئي ڪي اسان رب جيڪڏهن آهي. سڀني گهڻي تمام آهي، ڳوليو اسان ڪي جنهن زمين اها چيو، جيڪا زمين اها ڏيندو، ڪي اسان ڪي ان ۽ آئيندو، ۾ زمين هن ڪي اسان هو ته ٿو، چوندي نه کان ماڻهن جي زمين توهان ۽ ٿيو، نه باغي جي رب پر آهي. وهندڙ سان ماڪي ۽ ڪير رب پر آهي، ويو پڇي وقت جو انهن ته ڇاڪاڻ آهن، کاتو لاءِ توهان اهي ته ڇو ڊڄو، ڊڄو. نه کان انهن آهي، سان اسان

ٿيو، ظاهر ۾ بادل جلال جو رب ۽ مارڻ، پٿر سان پٿرن ڪي انهن ته چيو جماعت سڄي ۽ هي ڪيستائين چيو، ڪي موسيٰ رب ۽ ڪي. پتن سڀني جي اسرائيل تي، خيمي جي شاهدي سڀني انهن آئيندا نه ايمان تي مون اهي ڪيستائين ۽ رهندا؟ ڪاوڙائيندا ڪي مون ماڻهو ۽ ماريندس، سان موت ڪي انهن مان آهن؟ ڪيا ۾ انهن مون جيڪي باوجود جي نشانين

بدلائيندس، ۾ قوم وڌي هڪ کي گهر جي پيءُ تنهنجي ۽ توکي ۽ ڪندس، تباھه کي انهن سان طاقت پنهنجي تو ته ڇو ٻڌندو، مصر ۽ چيو، ڏانهن رب موسيٰ ۽ وڌيڪ. به کان ان ۽ ٻڌو اهو ٿا، رهن تي زمين هن جيڪي ماڻهن سڀني پر آندو. ڪڍي مان انهن کي قوم هن تنهنجو ۽ رب، اي ٿو وڃي ڏنو اکين سان اکين جيڪو آهين، رب ۾ قوم هن تون ته آهي هليان اڳيان جي انهن ۾ ٽنپ جي ڪڪر ۾ ڏينهن تون ۽ آهي، بيٺو مٿان جي انهن ڪڪر آهي ۽ ڪندين، تباھه وانگر ماڻهوءَ هڪ کي قوم هن تون ۽ ۾. ٽنپ جي باهه ۾ رات ۽ ٿو، سگهيو نه آئي ۾ زمين ان کي قوم هن رب جو ڇو چوندا: آهي، ٻڌو نالو تنهنجو جن قومون ڇڏيو. ڪري هلاڪ ۾ ريگستان کين هن تنهنڪري هو، ڪيو واعدو سان کين هن جو جنهن وارو صبر رب چئي: هو، چيو تو جيئن رب، اي وڃي، ڪيو بلند طاقت تنهنجي هاڻي ۽ ۽ گناهه، ۽ نانصافيون ۽ قانونيون بي آهي هٽائيندڙ آهي، سڄو ۽ آهي، گهڻو ۾ رحم ۽ آهي، ۽ ٽئين تي ٻارن جا پيءُ گناهه آهي ڏيندڙ واپس کي، ڏوهي ڪندو صاف نه سان صفائي جيئن ڪر، معاف مطابق رحم وڌي پنهنجي کي گناهه جي ماڻهن هن تائين. نسل چوڻين آهين. رهيو مهربان تائين هاڻي وٺي کان مصر تي انهن تون

آهيان جيئرو مان پر آهيان. مهربان مطابق لفظ تنهنجي تي کين مان چيو، کي موسيٰ رب ۽ مرد سڀ ته ڇو پريندو. کي زمين سڄي جلال جو خداوند ۽ آهي، جيئرو نالو منهنجو ۽ ۽ ۾، ريگستان ۽ ڪيون، ۾ مصر مون جيڪي نشانين آهي ۽ ڏني، عظمت منهنجي جيڪي زمين، اها ڏسندا نه آهي يقيناً ٻڌي، نه آواز منهنجي ۽ آزمايو، پيرو ڏهين هي کي مون انهن مون آهن جيڪي جا انهن ٻار آهي پر کي، ڏاڏن ابن جي انهن هئي ڪئي قسم مون جيڪا زمين، اها ڏيندس کي انهن تجربو، بي ننڍو هر خراب، نه ۽ چڱو ڄاڻن نه جيترا هتي، سان ٻيو ته ڇو ڪالب، خادم منهنجو پر کي. ان ڏسندا نه ڪاوڙايو، کي مون جن سڀ آهي پر اتي هو ۾ جنهن آئيندس ۾ زمين ان کي هن مان آيو، پٺيان جي مون هن ۽ آهي، ۾ هن روح آهن، رهندا ۾ واديءَ ڪنعاني ۽ عماليق پر ملندو. ۾ وراثت کي ان ٻچ جو هن ۽ ٿيو، داخل

تي. رستي جي سمنڊ ڳاڙهي ٿيو، روانا ڏانهن ريگستان توهان ۽ موٽو سڀاڻي

اهي گوڙ جيڪا ڪي؟ جماعت بچڙي هن ڪيستائين ته، چيو ڪي هارون ۽ موسيٰ رب ۽ ڪئي، ۾ باري جي توهان اهن جيڪا گوڙ اها جي پتن جي اسرائيل ٿا، ڪن اڳيان منهنجي آهيو ڳالهايو توهان جيئن يقيناً رب، ٿو چوي آئون، جيئرو ته، ڪين آهن چيو آهي. ٻڌي مون پوندا، ڪري لمبا جا توهان ۾ ريگستان هن سان. توهان ڪندس ٿي تين ۾، ڪنن منهنجي مون جن مٿي، ڪان عمر جي سالن ويهن ماڻهو ڳڻيل جا توهان ۽ معائنو، سڄو جو توهان ۽ پنهنجو مون تي جنهن ٿيندو، داخل ۾ زمين ان توهان جيڪڏهن ڪيو، گوڙ خلاف جي ٻار، اهي ۽ نون. پت يشوع ۽ يفته پت ڪالب پر تي، ان لاءِ رهڻ ڪي توهان هو وڌايو هت ان اهي ۽ آئيندس، ۾ زمين ان ڪي انهن مان ٿيندا، ۾ ٿت ته هو چيو توهان ۾ باري جي جن ۾ ريگستان هن عضوا جا توهان ۽ هئا. ويا ڦري توهان ڪان جنهن وندا، ۾ وراثت جي زمين جي توهان ۽ رهندا، پٽڪندا ۾ ريگستان سال چاليهه پت جا توهان پر پوندا. ڪري جي انگن وڃن. ٿي تباهه ۾ ريگستان عضوا جا توهان جو تائين ڪندا، بار جو زناڪاري ڏينهن هر ڏينهن، چاليهه ڪئي، جاسوسي جي زمين توهان جيترا مطابق، تعداد جي ڏينهن غضب جو ڪاوڙ منهنجي توهان ۽ سال، چاليهه ڪندا گناهه پنهنجا توهان سال، هڪ لاءِ جي مون جيڪا ڪي، جماعت بچڙي هن ڪندس طرح اهڙيءَ يقيناً ڳالهايو، رب مان ڄاڻندا. مرندا. اتي ۽ ويندا، ڪيا ختم اهي ۾ ريگستان هن آهي، ٿيل گڏ خلاف

۽ ويا اچي اهي لاءِ، ڪرڻ جاسوسي جي زمين هئا موڪليا موسيٰ ماڻهو جيڪي ۽ جيڪي ڪڍيا. لفظ بچڙا بابت زمين ۽ ڪيو گوڙ خلاف جي زمين ان اڳيان جي جماعت پت يشوع ۽ ويا. مري ۾ وبا اڳيان جي رب اهي هئو، ڳالهايو بچڙو خلاف جي ڌرتيءَ ماڻهو جي زمين هئا ويا جيڪي مان ماڻهن انهن رهيا زنده جو يفته پت ڪالب ۽ جو نون تمام ماڻهن ۽ ڳالهايا، ڪي پتن جي اسرائيل سڀني لفظ اهي موسيٰ ۽ لاءِ. ڪرڻ جاسوسي

ڪيو. ماتم گهڻو

اسين ڏس، چئيندي، چڙهيا، تي چوڻي جي جبل اُهي اُتي، جلد جو صبح اڀائي ۽ چيو، موسيٰ ۽ آهي. ڪيو گناهه اسان ته ڇو چيو، رب جو جنهن تي جاءِ ان چڙهنداسين ٿيندو. نه ڪامياب لاءِ توهان اهو آهيو؟ ڪندا ورزي خلاف جي حڪم جي رب توهان ڇو اڳيان منهن جي دشمنن پنهنجي توهان ۽ آهي، نه سان توهان رب ته ڇو وڃو، نه مٿي ڪري سان تلوار توهان ۽ آهن، اڳيان جي توهان اتي ڪنعاني ۽ عماليق ته ڇو پوندا. ڪري ۽ هوندو. نه سان توهان رب ۽ آهيو، ويا ڦري ڪندي نافرماني جي رب توهان ته ڇو پوندا، خيمه موسيٰ ۽ صندوق جو عهد جي رب پر ويا، مٿي تي چوڻي جي جبل اهي ڪري، زور کين ۽ آيو، هيٺ هو، رهندو ۾ جبل ان جيڪو ڪنعاني ۽ عماليق ۽ هليا. نه مان گاهه موٽيا. ڏانهن گاهه خيمه واپس ۽ ماريو، تائين حرما کين ۽ ڦيرايو،

15

جڏهن چوندين، ڪي انهن تون ۽ ڳالهائي، سان پتن جي اسرائيل چيو، ڪي موسيٰ رب ۽ لاءِ رب تون ۽ ٿو، ڏيان ڪي توهان مان جيڪا ٿيو، داخل ۾ زمين جي رهڻ پنهنجي توهان يا لاءِ، ڪرڻ وڏو ڪي واعدي قرباني، يا قرباني سڙيل مڪمل ڪندين، قرباني سڙيل لاءِ، ڪرڻ خوشبو جي خوشبوءِ لاءِ رب ۾ عيدن جي توهان يا تي، طور رضاڪارانه رب تحفو پنهنجو اهو آهي، ڪندڙ پيش جيڪو ۽ مان. رڍن يا مان ڀورن واقعي جيڪڏهن ۾. چوٿين جي ان ملايل، ۾ تيل حصو، ڏهون جو ايفا قرباني، جي اتي سٺي آئيندو، ڏانهن تي، قرباني سڙيل سڄي ڪندا توهان هيٺ جو حصو چوٿون ۾ نذر جي پيئڻ ڪي شراب آءِ ۽ لاءِ. رب جو بوءِ جي خوشبو نذرانو ايترو، ڪندا توهان لاءِ ڌاڙهي هڪڙي تي، قرباني يا

جي اتي سفيد توهان ڪندا، ۾ قرباني يا ۾ قرباني سڙيل کي ان توهان جڏهن لاءِ، ڏينهن ۽ حصو. ٽيون جو هن هجي، وٺي ملائي ۾ تيل جيڪا ڪندا، قرباني جي حصا ڏهين به طور جي بوءِ خوشبودار کي رب توهان لاءِ، نذر جي پيئڻ جو، هين حصو ٽيون جو شراب ڪندؤ. پيش تي

خداوند يا لاءِ، ڪرڻ وڏو واعدو ۾ قرباني يا قرباني سڙيل مان پورن توهان پر جيڪڏهن جي حصن ڏهين تي جي اتي سٺي تي ٻڃڙي هو ۽ آهيو، ڪندا ۾ قرباني جي نجات لاءِ ۾، نذر جي پيئڻ هن اڌ جو شراب ۽ هن. اڌ هجي، وٺي ملائي ۾ تيل جيڪا آئيندو، قرباني لاءِ. رب نذرانو جو بوءِ واري خوشبوءِ

يا مان رڍن کي ليلي هڪ يا کي، ميندي هڪ يا کي، ٻڃڙي هڪ ڪندين تون طرح هن هڪ هر تون طرح اهڙيءَ موجب، انگ جي انهن ڪندا، جيترا تون جيڪڏهن مان. ٻڪرين موجب. انگ جي انهن ڪندو، سان

لاءِ. رب ۾ بوءِ جي خوشبوءِ ڪري پيش نذرانا اهڙيون ته ڪندو ائين ڄاڻ ڏيهي هر ۾ توهان به جيڪو يا ۾، زمين جي توهان ٿئي شامل ۾ توهان اجنبِي ڪو پر جيڪڏهن ڪندا توهان جيئن ڪندو، قرباني جي خوشبوءِ کي خداوند ۽ ٿئي، ۾ نسلن جي توهان ڪندي. کي خداوند به جماعت تيئن آهيو،

ابدي هڪ آهن، رهندڙ ۾ توهان جيڪي ٿيندو لاءِ پرڏيهين انهن ۽ لاءِ توهان قانون هڪ اڳيان جي خداوند به پرڏيهي اهو تيئن آهيو، توهان جيئن تائين، نسلن جي توهان قانون ۾ توهان جيڪو لاءِ اجنبِي ان ۽ لاءِ توهان ٿيندو حق هڪ ۽ ٿيندو قانون هڪ ٿيندو. آهي. رهندو

جڏهن چئو، ڪي انهن ۽ ڳالهايو، سان پتن جي اسرائيل چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ جڏهن ته ٿيندو ائين ۽ ٿو، آڻيان اتي ڪي توهان آئون ۾ جنهن ٿيو، داخل ۾ زمين ان توهان ڪندؤ، ڌار پيٽ هڪ پيشڪش، هڪ لاءِ رب توهان ته کائو، مان مانيءَ جي زمين توهان جيئن ڪي، ان طور نذراني ڪندؤ الڳ توهان روتي ميوو. پهريون جو اتي جي توهان جا اتي جي توهان ڪي. ان ڪندؤ الڳ ئي ائين آهي، مان جاءِ جي ڪٽ ڪٽ نذرانو ۾. نسلن جي توهان ڏيندؤ نذرانو هڪ ڪي رب توهان ۽ ميوو، پهريون

رب جيڪي ڪندا، نه عمل تي حڪمن سڀني انهن ۽ ڪندا ورزي خلاف توهان جڏهن جڏهن کان ڏينهن ان ڏنو، حڪم ۾ هٿ جي موسيٰ ڪي توهان رب جيئن ڏنا. ڪي موسيٰ جماعت جيڪڏهن ٿيندو ائين ۽ تائين، نسلن جي توهان اڳتي ۽ ڏنو حڪم ڪي توهان رب واڇو عيب بي هڪ مان ڀورن جماعت سڄي ته ٿئي، تي طور ارادي غير کان اڪين جي پيئڻ جي ان ۽ قرباني جي ان ۽ چڙهائيندي، لاءِ بوءِ جي خوشبوءِ ۾ قرباني سڙيل لاءِ رب اسرائيل پادري ۽ ۾. باري جي گناهه ٻڪري هڪ مان ٻڪرين ۽ مطابق، ترتيب قرباني جي اهو ته ڇو ويندو، ڪيو معاف ڪي انهن ۽ ڏيندو، ڪفارو لاءِ جماعت سڄي جي پتن جي جي رب ۾ باري جي گناهه پنهنجي نذرانو، لاءِ رب تحفو، پنهنجو انهن ۽ آهي، ارادي غير سڄي ويندو ڪيو معاف ۽ ۾. باري جي ڪمن ارادي غير پنهنجي آهن، آيا ڪٿي اڳيان ته ڇو ٿو، رهي وٽ توهان جيڪو ڪي پرڏيهي ان ۽ مطابق، جي اسرائيل بني جماعت لاءِ آهي. اڻڄاڻ لاءِ ماڻهن سڀني

ٻڪري جي سال هڪ لاءِ گناهه هو ته ڪري، گناهه ۾ اڻڄاڻائيءَ روح هڪ ڪو جيڪڏهن رب ۽ آهي ڪيو گناهه تي طور ارادي غير جنهن ڏيندو، ڪفارو جو روح ان پادري ۽ آئيندو. جي اسرائيل لاءِ. ڏيڻ ڪفارو بابت جي هن ڪندي، گناهه تي طور ارادي غير اڳيان جي لاءِ انهن قانون ئي هڪ آهي، رهندڙ ۾ انهن جيڪو لاءِ پرديسيءَ ۽ لاءِ ماڻهوءَ ڏيهي ۾ پتن

ڪري. ۾ اڻڄاڻائيءَ جيڪو هوندو،

هي مان، پرديسين يا مان ماڻهن ڏيهي ٿو، ڪري ڪم ۾ هٿ جي وڌائيءَ روح جيڪو ۽ لفظ جي رب هن ته ڇو ويندو، ڪٿيو مان قوم پنهنجي روح اهو ٿو، ڪري ناراض ڪي خدا ڪيو تباهاه تي طور مڪمل روح اهو ڇڏيو، ٽوڙي ڪي حڪمن سندس ۽ ڪيو، حقير ڪي آهي. ۾ ان گناهه جو ان ويندو،

۾ ڏينهن جي سبت جيڪو ڏنو ڪي ماڻهوءَ هڪ هنن ۽ هئا، ۾ ريگستان اسرائيل بني ۽ موسيٰ ڪندي، گڏ ڪاڻ ۾ ڏينهن جي سبت ڏنو جن آڻيا ڪيس ۽ هو. رهيو ڪري گڏ ڪاڻ وجهي ۾ جيل ڪيس هنن ۽ ڏانهن. جماعت سموري جي پتن جي اسرائيل ۽ ڏانهن، هارون ۽ ڏانهن، موسيٰ رب ڳالهايو ۽ ڪن. ڇا ڪيس ته هو ڪيو نه فيصلو اهو هنن ته ڇو ڇڏيو، ۽ جماعت. سڄي سان پٿرن ڪيس ڪريو پٿر ماڻهو، اهو ڏجي موت سان موت چئيندي، گڏجائي سڄي ڪيس ڪيو سنگسار ۽ ٻاهر، کان خيمي گڏجائي سڄي ڪيس ٻاهر ڪڍيو ڪي. موسيٰ رب ڏنو حڪم جيئن ٻاهر، کان خيمي سان پٿرن

ڪي انهن ۽ چوندين، ڪي انهن ۽ ڳالهايو، ڪي پتن جي اسرائيل چيو: ڪي موسيٰ رب ۽ تي جهارن جي ڪنڊن ۽ ڏيو، ٺاهڻ جهار لاءِ نسلن پنهنجي تي پرن جي ڪپڙن پنهنجي رب توهان ۽ ڏسندو، ڪي انهن توهان ۽ هوندو، ۾ ڪنارن لاءِ توهان اهو ۽ رکندو. ڏاڳو نيرو خيالن پنهنجي توهان ۽ ڪندو، عمل تي انهن توهان ۽ ڪندو، ياد ڪي حڪمن سڀني جي ڪندا زنا پٺيان جي انهن توهان ۾ جن پٺيان جي اکين پنهنجي نه ۽ ڦرندو، نه پٺيان جي پاڪ توهان ۽ ڪندو. عمل تي حڪمن سڀني منهنجي ۽ ڪندو ياد توهان جيئن ته آهيو، زمين جي مصر ڪي توهان جنهن آهيان، خدا جو توهان رب مان لاءِ. خدا پنهنجي ٿيندو آهيان. خدا جو توهان رب مان لاءِ، ٿيڻ خدا جو توهان آندو، ڪي مان

الياب پٽ ابيرون ۽ داڻان ۽ جو، لاوي پٽ جو، قاهت پٽ جو، اساکر پٽ قورح ڳالهايو ۽ بني ۽ ثيا، کڙا اُٿي اڳيان جي موسيٰ آهي ۽ جو. روبين پٽ جو، فالت پٽ اون ۽ جا، موسيٰ ماڻهو. نامور ۽ سڌيل، لاءِ صلاح اڳواڻ، جا جماعت ماڻهو، پنجاه سؤ به جا اسرائيل سڀ جماعت، سڄي ته ڇو آهي، ڪافي لاءِ توهان چيائون، ۽ ثيا، گڏ خلاف جي هارون ۽ ٻڌي ۽ ٿا؟ ٿيو مٿاهون تي جماعت جي رب توهان ڇو ۽ آهي، ۾ انهن رب ۽ آهن، پاڪ چئيندي، ڳالهايو، ڏانهن گڏجائي سڄي سندس ۽ قورح هن ۽ پيو. ڪري تي منهن موسيٰ، انهن ۽ کي، پاڪن ۽ آهن سندس جيڪي آهي ورتو ڄاڻي کي انهن ۽ آهي ڪيو دورو خدا آندو ويجهو پاڻ کي انهن آهي، چونڊيو لاءِ پاڻ هن کي جن ۽ آهي، آندو ويجهو پاڻ کي تي انهن ۽ جماعت، سڄي سندس ۽ ڪورح اي ونو، باهدان لاءِ پاڻ توهان ڪريو، هي آهي. رب کي جنهن ٿيندو ماڻهو اهو ۽ سپاڻي، اڳيان جي رب رکو بخور تي انهن ۽ رکو، باه کي ڪورح موسيٰ ۽ پٽو. جا لاوي اي ٿيو، ڪافي کي توهان آهي، پاڪ هي آهي، چونڊيو اسرائيل ته آهي، ڳالهه ننڍي لاءِ توهان هي ڇا ٻڌو. ڳالهه منهنجي پٽرو، جا ليوي اي چيو، طرف پنهنجي کي توهان ۽ ڪيو، جدا مان جماعت جي اسرائيل کي توهان خدا جي انهن ٿي حاضر اڳيان جي خيمي ۽ ڪريو، خدمتون جون خيمي جي رب ته آندو ويجهو گڏ سان پاڻ کي، پٽن جي لاوي کي، پائرن سڀني تنهنجي ۽ توکي هن ۽ ڪريو؟ خدمت جي سڄي تنهنجي ۽ تون طرح اهڙيءَ ٿا؟ ڳوليو به ڪم جو پادريءَ توهان ڇا ۽ ڪيو، ويجهو گوڙ خلاف جي هن تون جو آهي، ڪير هارون ۽ آهي، ٿيل گڏ ڏانهن خدا جيڪا جماعت ٿو؟ ڪرين

چيو، انهن ۽ موڪليو، لاءِ سڏڻ هئا، پٽ جا الياب جيڪي کي، ابيرام ۽ داڻان موسيٰ ۽

زمين وهندڙ سان ماڪي ۽ ڪير ڪي اسان تون ته آهي، ڳالهه ننڍي هي ڇا وينداسين. نه اسان ڇا ٿو؟ ڪرين حڪومت تي اسان تون ۽ لاءِ، مارڻ ۾ ريگستان ڪي اسان آهين، آيو ڪٿي ۾ وهي ماڪي ۽ ڪير ۾ جنهن آهين آندو ۾ زمين اهڙي ڪي اسان تون ۽ آهين، حڪمران تون اڪيون جون ماڻهن انهن تون ڇا آهن؟ ڏنا ۾ ورثي باغ جا انگورن ۽ زمين ڪي اسان ۽ ٿي، چيو، ڏانهن رب ۽ ٿيو، ڏک گهڻو تمام موسيٰ ۽ وڃنداسين. نه مٿي اسين ڇڏيندين؟ ڪڍي آهي، ورتي نه خواهش ڪا به جي ڪنهن مان انهن مون ڏي، نه ڌيان تي قرباني جي انهن جماعت پنهنجي چيو، ڪي قورح موسيٰ ۽ آهي. ڪيو ظلم تي ڪنهن مان انهن مون ئي نه ۽ هر وٺو، ۽ آهي، ۽ هارون ۽ تون وڃو، ٿي تيار اڳيان جي خداوند سياڻي ۽ ڪر، پاڪ ڪي پنهنجو هڪ هر آڻيو، اڳيان جي خداوند ۽ رکو، بخور تي انهن ۽ توپدان، پنهنجو هڪ توپدان. پنهنجو هڪ هر هارون، ۽ تون ۽ توپدان، سؤ به ۽ پنجاهه توپدان،

۽ وجهيائون، بخور تي انهن ۽ رکيائون، باهه تي انهن ۽ کنيو، فوپدان پنهنجو هڪ هر ۽ سموري پنهنجي قورح ۽ ويا. بيٺا وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي هارون ۽ موسيٰ جو خداوند ۽ ڪيو، گڏ خلاف جي انهن تي دروازي جي خيمي جي شاهدي ڪي جماعت هن ڪي پاڻ چئي: ڳالهايو، سان هارون ۽ موسيٰ رب ۽ ٿيو. ظاهر ڪي جماعت سموري جلال آهي ۽ ڪندس. تباهه ۾ پيرو ٿي هڪ ڪي انهن مان ۽ ڪريو، الڳ مان وڃ جي جماعت جو، گوشت سڀني ۽ خدا جو روح خدا، اي چيائون، ۽ پيا، ڪري تي منهن پنهنجي رب ڳالهايو ۽ ڪاوڙ؟ جو رب تي جماعت سڄي ڇا ڪيو، گناهه ماڻهو هڪ جيڪڏهن وڃو. هتي چوڌاري کان جماعت جي قورح چوندي، چئو، ڪي جماعت چئي، ڏانهن، موسيٰ

۽ بزرگ. سڀ جا اسرائيل ويا گڏ سان سندس ۽ ڏانهن، ابيرام ۽ ڏاڏاڻا ويو ۽ موسيٰ، اُٿيو ۽ خيمن جي ماڻهن سخت انهن ڪريو جدا ڪي پاڻ چيئيندي، ڳالهايو، ڏانهن گڏجائيءَ هن تباهه گڏ ۾ گناهن جي انهن توهان جيئن ته ڇهيو، نه ڪي شيءِ به ڪنهن جي انهن ۽ کان،

۽ آيا، ٻاهر اڀيرام ۽ داڻان ۽ ويا، ڦري کان چوڌاري جي خيمي جي قورح هنن ۽ ٿيو. نه جو انهن ۽ ٻار، جا انهن ۽ عورتون، جون انهن ۽ هئا، بيٺا وٽ دروازن جي خيمن پنهنجن سامان.

لاءِ، ڪرڻ ڪم سڀ اهي آهي موڪليو ڪي مون رب ته ڄاڻندا توهان ۾ هن چيو، موسيٰ ۽ جيڪڏهن ۽ ويندا، مري مطابق موت جي ماڻهن سڀني اهي جيڪڏهن نه. کان پاڻ ته ڇو آهي. موڪليو نه ڪي مون رب ته ٿيندو، مطابق معائني جي ماڻهن سڀني معائنو جو انهن جا انهن ۽ ويندي، نگلي ڪي انهن کولي وات پنهنجو زمين ۽ ڏيکاريندو، رب ۾ ڏسڻ يا پر ۽ ويندا، هيٺ ۾ دوزخ جيئرا ۽ آهي، وٽ انهن جيڪو ڪجهه سڀ ۽ خيما، جا انهن ۽ گهر، ڪيو. ناراض ڪي رب ماڻهن انهن ته ڄاڻندڙ، توهان

ويو ڳليو ۽ وئي. ڀڄي هيٺان جي انهن زمين ته ڪيو، بند ڳالهائڻ لفظ سڀ اهي هو جيئن انهن ۽ هئا، سان ڪورح جيڪي ماڻهو سڀ ۽ گهر، جا انهن ۽ ڪي، انهن وئي نگلي ۽ ترٽي، ڪي انهن ترٽي ۽ ۾، هيڊس هو، جيئرو جو انهن ڪجهه جيترا ۽ ويا، هيٺ اهي ۽ جانور. جا جي انهن جيڪي اسرائيلي سڀ ۽ ويا. ٿي تباھ مان وڃ جي جماعت اهي ۽ ڇڏيو، ڍڪي به ڪي اسان زمين ڪٿي هئا، رهيا ڇڻي ته ڇو ويا، ڀڄي کان آواز جي انهن هئا، چوڌاري ڪي ماڻهن سڙ به ۽ پنجاهه ۽ نڪتي، ٻاهر مان پاسي جي خداوند باهه ۽ وئي. نه نگلي هئا. رهيا ڪري پيش بخور جيڪي ويٺي، کائي

17

سڙيلن پاڻا جا پيٽل ڏانهن، پادري پٽ، جي هارون ڏانهن، ايليغزر ۽ چيو، ڪي موسيٰ رب ۽

جي انهن پاڻا جا گنهگارن انهن ته ڇو پڪيرو، اتي ڪي باهه اجنبي هن ۽ کڻو، مان وڃ جي ته ڇو بڻاء، ڀڪڻ جو گاهه قربان ٺاهي تختيون ٽڙيل ڪي انهن ۽ آهن. ٿيا پاڪ م روحن بڻجي نشاني لاءِ پتن جي اسرائيل ۽ ويا، ڪيا پاڪ ۽ ويا ڪيا پيش اڳيان جي رب اهي آيا ماڻهن سڙيل جيڪي ورتا، باسن جا ڪاسي اهي پت، جي پادريءَ هارون البعزر، ۽ ويا. ته يادگار، لاءِ پتن جي اسرائيل بني وڌايو. طور ڀڪڻ جي گاهه قربان ڪي انهن ۽ هئا، بخور اڳيان جي رب آهي، نه مان نسل جي هارون جيڪو اچي، نه پرديسي به ڪو جيئن ڪيس م هٿ جي موسيٰ رب جيئن جماعت، سندس ۽ قورح جيئن ٿيندو نه ۽ لاءِ، رکڻ ڳالهايو.

رب توهان چئندي، گوڙهايو، خلاف جي هارون ۽ موسيٰ ڏينهن ٻئي پتن جي اسرائيل ۽ ٿي، گذر تي هارون ۽ موسيٰ جماعت جڏهن جو ٿيو ائين ۽ آهي. ڇڏيو ماري ڪي ماڻهن جي جلال جو خداوند ۽ ڇڏيو، ڀڪي ڪي ان ڪڪر ۽ ٻوڙيا، تي خيمي جي شاهدي اهي ۽ ۽ موسيٰ رب ۽ ٿيا. داخل سامهون جي خيمي جي شاهديءَ هارون ۽ موسيٰ ۽ ٿيو. ظاهر ٿي هڪ ڪي انهن مان ۽ مان، وڃ جي گڏجاڻي هن وڃو نڪري چئي: ڳالهايو، سان هارون چيو، ڪي هارون موسيٰ ۽ پيا. ڪري تي منهن پنهنجي اهي ۽ ڪندس، تباهه م پيرو م گاهه خيمه جلدي ۽ اڇلا، بخور تي ان ۽ رک، باهه مان گاهه قربان تي ان ۽ وٺ، توپدان ڪي قوم آهي، نڪتو غضب کان منهن جي خداوند ته ڇو ڏي، ڪفارو لاءِ انهن ۽ وڃ، کڻي م جماعت ۽ هو، چيو ڪيس موسيٰ جيئن ورتو، هارون ۽ آهي. ويو ٿي شروع ڪرڻ تباهه ڪفارو لاءِ ماڻهن ۽ وڌو بخور ۽ هئي، چڪي ٿي شروع م ماڻهن تباهي ٿي م اڳ ۽ ٻوڙيو، اهي ويا، مري م وبا جيڪي ۽ وئي. ٿي بند وبا ۽ م، وڃ جي جيئرن ۽ مٿن بيٺو هو ۽ ڏٺو. موسيٰ هارون ۽ سواءِ. کان ماڻهن ويا مري سبب جي ڪورح هئا، سؤ ست هزار ڇوڏهن وئي. ٿي بند وبا ۽ موٽيو، تي دروازي جي خيمي جي شاهديءَ ڏانهن

انهن وٺو، لٽ مان انهن ۽ ڳالهايو، سان پٽن جي اسرائيل چئي، ڏانهن، موسيٰ رب ڳالهايو ۽ مطابق، گهرن جي ڏاڏن جي انهن لٽ، مطابق گهرن جي ڏاڏن کان حاڪمن سڀني جي تي لائيءَ جي ليوي نالو جو هارون ۽ لکو. تي لٽ جي هن نالو جو هڪ هر ۽ لنيون، ٻارهن تون ۽ ڏيندا. مطابق قبيلي جي گهر جي ڏاڏن جي انهن آهي، لاني هڪ ته ڇاڪاڻ لکو، ڪي پاڻ توکي مان جتي رکندين، سامهون جي شاهدي ۾، خيمي جي شاهدي ڪي انهن پاڻ مان ۽ ڦٽندي، لٽ سندس چونڊيندس، مان ڪي جنهن ٿيندو ماڻهو اهو ۽ ڄاڻايندس. آهن. ڪندا خلاف جي توهان اهي جيڪا گوڙ، جي ٻارن جي اسرائيل هٿائيندس کان

هر ڏنيون، لنيون کيس حاڪمن سڀني جي انهن ۽ ڳالهايو، سان پٽن جي اسرائيل موسيٰ ۽ ٻارهن موجب، گهرن جي ڏاڏن جي انهن موجب، حاڪم هر لني، هڪ ڪي حاڪم هڪ اڳيان جي رب لنيون موسيٰ ۽ هئي. ۾ وڃ جي لنين جي انهن لني جي هارون ۽ لنيون، جي شاهدي هارون ۽ موسيٰ ڏينهن، اڳئين ته ٿيو ائين آءِ رڪيون. ۾ خيمي جي شاهدي ڪڍيائين، ڦٽ آءِ نڪتي، ڦٽي لاءِ گهر جي لوي لٽ جي هارون ڏس، آءِ ٿيا، داخل ۾ خيمي سڀني جي اسرائيل مان حضور جي رب ڪي لٽن سڀني موسيٰ ٿيا. پيدا ميوا آءِ ڦٽيا، گل آءِ ورتي. ڪٿي لٽي پنهنجي هڪ هر ۽ ڏنو، هنن ۽ آندو، ڪڍي وٽ پٽن

جي نافرمائن رک، ۾ سنڀال اڳيان جي شاهدين لٽي جي هارون چيو، ڪي موسيٰ مالڪ ۽ هارون ۽ موسيٰ مرن. نه اهي ۽ ٿئي، بند کان مون ڪاوڙ جي انهن ۽ طور، نشاني لاءِ پٽن چيو، ڪي موسيٰ اسرائيل بني ۽ ڪيو. انهن تيئن ڏنو، حڪم ڪي موسيٰ رب جيئن ڪيو، هر آهيون. ويا ٿي برباد اسان آهيون، ويا ٿي هلاڪ اسان آهيون، ويا ٿي تباهه اسان ڏس، وڃون؟ مري اسان تائين آخر ڇا ٿو، مري آهي ڇهندو ڪي خيمي جي خداوند جيڪو ڪو

گناهه جا شين مقدس گهراڻو جو پيءُ تنهنجي ۽ پٽ تنهنجا ۽ تون چيو، ڪي هارون رب ۽ جي لاري ڪي، پائرن پنهنجن ۽ ڪٽندؤ. گناهه جا پادريت تنهنجي پٽ تنهنجا ۽ تون ۽ ڪٽندؤ، ۽ ٿين، شامل سان توهان اهي ۽ آڻ، ويجهو پنهنجي ڪي، قوم جي پيءُ پنهنجي ڪي، قبيلي خيمي جي شاهدي گڏ سان توهان پٽ جا توهان ۽ توهان ۽ ڪن، خدمت جي توهان اهي برتنن پاڪ پر ڪندا. نگهباني جي خيمي ۽ ڪندا، نگهباني تنهنجي اهي ۽ سامهون. جي ڪيا شامل سان تو اهي ۽ توهان. نه ۽ اهي مرندا نه ۽ ايندا، نه ڏانهن گاهه قربان ۽ ڏانهن، خدمتن سيني جي خيمي سنڀاليندا، ڪي محافظن جي خيمي جي شاهدي اهي ۽ ويندا، قربان ۽ ڪنداسين نگهباني جي شين پاڪ توهان ۽ ايندو. نه وٽ تو پرڏيهي ۽ مطابق، آهيان ورتو مان ۽ ٿيندو. نه غضب ۾ پتن جي اسرائيل ۽ ڪنداسين، نگهباني جي گاهه ڪي رب جيڪو تحفو هڪ مان، وچ جي پتن جي اسرائيل ڪي وارن لاري پائر جا توهان سان تنهنجي پٽ تنهنجا ۽ تون ۽ لاءِ. ڪرڻ خدمتون جي خيمي جي شاهدي آهي، ويو ڏنو جي پردي ۽ مطابق، طريقي هر جي گاهه قربان ڪندؤ، محفوظ ڪي پادريت پنهنجي گڏ اچي ويجهو پرديسي جيڪو ۽ ڪندؤ، خدمتون جي تحفي جي پادريت تنهنجي ۽ اندران، ويندو. مري سو

سيني جي، ميون پهرين آهي ڏني سنڀال ڪي اوهان مان ڏس، ۽ ڳالهايو، سان هارون رب ۽ انعام اهي توڪي آهن، طرفان پتن جي اسرائيل لاءِ مون جيڪي مان شين ڪيل مقدس ٿيو لاءِ توهان هي ۽ قانون. جو هميشه گڏ، توسان ڪي پتن تنهنجي ۽ آهن، ڏنيون طور سيني جي انهن ۽ مان، تحفن سيني جي انهن مان، پيشڪشن جي شين پاڪ ڪيل مقدس مان، گناهن سيني جي انهن ۽ مان، پيشڪش جي ڏوهه سيني جي انهن ۽ مان، قربانين

جو پتن جي توهان ۽ جو توهان مان، شين پاڪ سڀني ٿا ڏين واپس کي مون اهي جيترا ۽ تون کائيندو، کي انهن نر هر کائيندو، کي انهن توهان ۾ پاڪ جي شين پاڪ هوندو. هوندو. پاڪ توکي اهو پت، تنهنجا

سڀني جي پتن جي اسرائيل ٿيندا، ميوا پهريون جا تحفن جي انهن لاءِ توهان هيءُ ۽ سان، تنهنجي کي ڏيئرن تنهنجي ۽ کي پتن تنهنجي ۽ آهن ڏنا اهي توکي مون مان، نذرانن کائيندو. کي انهن ۾ گهر تنهنجي ماڻهو صاف هر قانون، جو هميشه

انهن ميوو پهريون جو اناج جو، شراب ميوو پهريون سڀ ۽ جو، تيل ميوو پهريون سڀ جيڪي سڀ ميوا پهرين آهي. ڏنو توکي مون کي انهن ڏين، کي رب اهي به جيترا جو، ماڻهو صاف هر هوندا. تنهنجا آئيندا، ڏانهن رب به ڪيترا جيڪي آهن، ۾ زمين جي انهن کائيندو. کي انهن ۾ گهر تنهنجي

مان، گوشت سڀ کان رجم کڻ هر ۽ هوندي. تنهنجي شيءِ تيل وقف هر ۾ اسرائيل بني سان فديي پر هوندو، توکي تائين، جانور وٺي کان ماڻهوءَ ٿا، ڪن پيش کي رب اهي جيترا فديو تون ڄاول پهريون جا جانورن ناپاڪ ۽ ڄاول، پهريون جا ماڻهن ويندو ڪيو فديو مقدس آهي، اندازو جو شيڪلن پنجن کان عمر جي مهيني فديو سندس ۽ ڪندين. پهريون جا رڍن ۽ ڄاول پهريون جا ڳئون سواءِ آهي. اوبول ويهه جيڪو موجب، شيڪل رت جو انهن ۽ آهن، مقدس اهي ڇڏائيندين، تون نه ڄاول پهريون جا بڪرين ۽ ڄاول لاءِ بوءِ جي خوشبوءِ ڇاڙهيندين طور نذراني تون چربي ۽ وهائيندين، تي گاهه قربان تون ڏانهن. مالڪ

ملندو. توکي ٻانهه، ساڄي ۽ جو نذر جي اڇلائڻ ٿهو جو سڀني جيئن ملندو، توکي گوشت

۽ توکي مون ڪن، تار لاءِ رب پٽ جا اسرائيل به جيڪي مان، شين پاڪ نذرانو هر اهو قانون. جو هميشه آهي، ڏنو سان تنهنجي کي ڏيئرن تنهنجي ۽ کي پٽن تنهنجي پٺيان. تنهنجي کي نسل تنهنجي ۽ توکي اڳيان، جي رب آهي عهد جو لوڻ جي هميشه

ڪو توکي ۾ انهن ۽ ملندين، نه وراثت ۾ زمين جي انهن تون ڳالهايو، سان هارون رب ۽ تنهنجي ۾ وچ جي پٽن جي اسرائيل ۽ آهيان حصو تنهنجو ئي مان ته ڇو ٿيندو، نه حصو آهيان. وراثت

جي انهن آهي، ڏنو طور ورثي حصو ڏهون هر ۾ اسرائيل مون ڏس، کي، پٽن جي لاري ۽ پٽ جا اسرائيل ۽ ٿا. ڪن خدمت ۾ خيمي جي شاهدي اهي جيڪي ۾، بدلي جي خدمتن شاهدي پاڻ لاري ۽ ايندا. نه وڌيڪ هاڻي لاءِ ڪٺڻ گناه آئيندڙ موت ۾ خيمي جي شاهدي نسلن سندن قانون جو هميشه ڪندا، گناهه پنهنجا اهي ۽ ڪندو، خدمت جي خيمي جي جا پٽن جي اسرائيل ته ڇو ڪندا. ورثو نه ورثو اهي ۾ وچ جي پٽن جي اسرائيل ۽ لاءِ، آهي، ڏنو ۾ قرعي کي لاوين مون نذرانو اهو ڪندا، تار لاءِ مالڪ اهي جيترا حصا، ڏهين ويندا. نه ۾ ورثي قرعو اهي ۾ وچ جي پٽن جي اسرائيل ته، آهي چيو کين مون ڪري ان

چوندين، کي انهن ۽ ڳالهايندين کي وارن ليوي ۽ چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ انهن کي اوهان مون جيڪو وٺندا، حصو ڏهون کان پٽن جي اسرائيل اوهان جيڪڏهن مان حصي ڏهين يعني ڪندا، تار نذرانو لاءِ رب مان ان اوهان ته آهي، ڏنو ۾ ورثي کان جي ڪٽڪ جيئن وينديون ڳڻيون ائين لاءِ توهان ڪٿيون جون توهان ۽ حصو. ڏهون ۽ ڪندؤ تار کي انهن توهان طرح اهڙيءَ ڪٽي. مان ڪوئي جي انگور ۽ اناج، مان ميدان توهان جيترا مان، حصن ڏهين سيني جي توهان مان، نذرانن سيني جي رب پٽ توهان کي پادري هارون کي، رب نذرانو هڪ مان انهن توهان ۽ وٺندؤ، کان پٽن جي اسرائيل

پهرين سڀني يا ڪيندڙ، نذرانو هڪ لاءِ رب توهان مان تحفن سڀني جي توهان ڏيندڙ. پهريون مان ان توهان جڏهن چوندين، ڪي انهن تون ۽ مان. ان شيءِ ڪيل پاڪ مان ميون ۽ پيداوار، مان جاءِ جي اناج جيئن ويندو ڳڻيو ائين لاءِ لاوين اهو ته ڇڏيو، ڪٿي ميوو توهان ۽ توهان کائيندا، تي جاءِ هر ڪي ان توهان ۽ پيداوار. مان ڪوئي جي انگور جيئن جيڪي ۾ بدلي جي خدمتن انهن جي توهان آهي اجرت جي توهان هي ته ڇو گهراڻا، جا مان ان توهان ته ڇو وٺنداسين، نه گناهه ذريعي ان توهان ۽ آهن. ۾ خيمي جي شاهديءَ نه ناپاڪ ڪي شين پاڪ جي پتن جي اسرائيل توهان ۽ ڇڏيو، ڪڍي ميوو پهريون مرو. نه توهان جيئن ته ڪنداسين،

19

حڪم رب جيترو فرمان، جو قانون آهي هي چئي: ڳالهائو، سان هارون ۽ موسيٰ رب ۽ بي گابي ڳاڙهي ڏانهن توهان اچن ڪٿي ۽ ڳالهائي، سان پتن جي اسرائيل چوندي، ڪيو، ڪي ان تون ۽ آهي. ويو رکيو نه جوڙ تي هن تي جنهن ۽ آهي، نه عيب ۾ هن ۾ جنهن عيب، ڪڍي تي جاءِ صاف هڪ ٻاهر کان خيمي ڪي ان اهي ۽ ڏيندين، ڏانهن پادريءَ اليعازار شاهدي ۽ وٺندو، مان رت جي ان ايليئزر ۽ ڪندا. ذبح اڳيان سندس ڪي ان اهي ۽ ويندا، سندس ڪي ان هو ۽ پڻيندو. پيرا ست مان رت جي ان سامهون جي منهن جي خيمي جي سڙايو گڏ، سان گوهر جي ان رت، جو ان ۽ گوشت جو ان ۽ چمڙو جو ان ۽ سڙائيندا، اڳيان ۾ وچ جي ساڙ جي ڳئون اهي ۽ وٺندو، ڳاڙهو ۽ زوفا ڪاٺ، جي ديوار پادري ۽ ويندو. اڇلائيندا.

کان شين انهن ۽ ڪندو، غسل سان پاڻيءَ جسم پنهنجو ۽ ڏوئيندو، ڪپڙا پنهنجا پادري ۽

ساڙي ڪي ان جيڪو ۽ رهندو. ناپاڪ تائين شام پادري ۽ ٿيندو، داخل ۾ گاهه خيمه هو پوءِ هڪ ۽ رهندو. ناپاڪ تائين شام ۽ ڪري، غسل جسم پنهنجو ۽ توڻي، ڪپڙا پنهنجا سو ٿو، ۾ جاءِ صاف هڪ ٻاهر کان خيمن ڪي ان ۽ ڪندو، گڏ ڪي راه جي ڳئون ماڻهو صاف آهي. پاڪائي پاڻي جو چرڪڻ هوندو، ۾ سنڀال لاءِ جماعت جي اسرائيل بني اهو ۽ رڪندو، ناپاڪ تائين شام ۽ ڇڏيندو، توڻي ڪپڙا پنهنجا سو ٿو، ڪري گڏ راه جي ڳئون جيڪو ٿيندو. قانون دائمي لاءِ پرديسين رهندڙ ۽ لاءِ پتن جي اسرائيل اهو ۽ رهندو،

ڏينهن ٽئين هي رهندو. ناپاڪ تائين ڏينهن ستن سو چهي، ڪي روح جي انسان مئل جيڪو ستين ۽ ڏينهن ٽئين جيڪڏهن پر هوندو، صاف ۽ ويندو، ڪيو پاڪ تي ڏينهن ستين ۽ انسان چهي، ڪي مئل جيڪو ڪو هر هوندو. نه صاف ته ويندو، ڪيو نه پاڪ تي ڏينهن ڪيو ناپاڪ ڪي خيمي جي رب وڃي، ڪيو نه پاڪ ۽ وڃي، مري جيڪڏهن مان، روح جي نه تي کيس پاڻي جو ڇنڊڇاڻ ته ڇو ويندو، ڪيو تباها مان اسرائيل روح اهو آهي، آهي، قانون هي ۽ آهي. ۾ کيس ناپاڪي سندس تائين اڃا آهي، ناپاڪ هو ويو، ڇنڊيو ۾ گهر ڪجهه جيترو ۽ ۾ گهر ٿيندڙ داخل هر ته وڃي، مري ۾ گهر ماڻهو ڪو جيڪڏهن ٻڌل نه بند به ڪو تي جنهن برتن کليل هر ۽ تائين. ڏينهن ست هوندو ناپاڪ اهو آهي، ڪي لاش يا ڪي مقتول ڪنهن تي مٿان جي ميدان ماڻهو به جيڪو ۽ آهي. ناپاڪ اهو آهي، رهندو. ناپاڪ تائين ڏينهن ست اهو چهي، ڪي قبر يا ڪي هڏي انساني يا

وجهندا. ۾ برتن پاڻي جيئرو تي ان ۽ ڪندا، مان راه جي پاڪائي ساڙيل لاءِ ناپاڪ اهي ۽ تي، گهر ڇنڊيندو ۽ ماڻهو، پاڪ هڪ ۾، پاڻيءَ ڪي ان ٻوڙيندو ۽ هُ سوپ، وٺندو هو ۽ هڏيءَ انساني هجي چهبو ڪي جنهن تي ان ۽ هجن، اتي به جيترا تي، روحن ۽ تي، برتنن ستين ۽ ۾ ڏينهن ٽئين تي ناصاف ماڻهو صاف ۽ ڪي. قبر يا ڪي، مئل يا ڪي، زخميءَ يا ڪي، ۽ توڻيندو، ڪپڙا پنهنجا ۽ ويندو، ڪيو صاف ۾ ڏينهن ستين هو ۽ ڇڙڪائيندو، ۾ ڏينهن

نه پاڪ ۽ ٽئي ناپاڪ ماڻهو جيڪو هوندو. ناصاف تائين شام ۽ ڪندو، غسل سان پاڻيءَ پاڪ جي خداوند هن ته ڇو ويندي، ڇڏي ڪٿي مان وڃ جي جماعت روح اها وڃي، ڪيو هو ويو، نه چرڪيو تي هن پاڻي جو ڪرڻ پاڪ ته ڇاڪاڻ آهي، ڪيو ناپاڪ کي شين پاڻي جو پاڪائيءَ جيڪو آءُ ٿيندو، قانون دائمي هڪ لاءِ توهان اهو آءُ آهي. ناپاڪ اهو ڇهيندو، کي پاڻيءَ جي پاڪائيءَ جيڪو آءُ ٿوئيندو، ڪپڙا پنهنجا اهو پيرڪائيندو، ناپاڪ اهي ڇهي، ماڻهو ناپاڪ کي جن مان شين سڀني ۽ ٿيندو. ناپاڪ تائين شام تائين. شام ٿيندو ناپاڪ اهو ڇهي، کي انهن روح جيڪو ۽ ٿينديون،

20

قادش ماڻهو ۽ ۾، مهيني پهرين ۾، ريگستان جي سين جماعت، سڄي آيا، پُٺ جا اسرائيل ۽ موسيٰ اهي ۽ هو، نه پاڻي لاءِ جماعت ۽ وئي. ٽي دفن اتي ۽ وئي، مري مريم اتي ۽ رهيا، ۾ ويا مري اسين ڪاش چئي، ڪيو، جهيڙو سان موسيٰ ماڻهن ۽ ٿيا. گڏ خلاف جي هارون ۽ جي خداوند توهان ڇو ۽ اڳيان. جي خداوند ۾ تباهي جي ڀائرن جي اسان ها هجون ڇو آءُ لاءِ؟ مارڻ کي ڀورن جي اسان ۽ کي اسان ته آهي آندو ۾ ريگستان هن کي جماعت نه جتي جاءِ اها لاءِ، اچڻ تي جاءِ خراب هن آندو، ڪڍي مان مصر کي اسان توهان هي؟ آهي. پاڻي لاءِ پيئڻ نه ۽ انار، نه وڻ، جا انگور نه وڻ، جا انجير نه آهي، ويندو پوڪيو

منهن ۽ آيا، تي دروازي جي خيمي جي شاهدي کان منهن جي جماعت هارون ۽ موسيٰ ۽ چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ ٿيو. ظاهر ڏانهن انهن جلال جو خداوند ۽ پيا، ڪري تي جي انهن ۽ هارون، ڀاءُ تنهنجو ۽ تون ڪر، گڏ کي جماعت پنهنجي ۽ ڪڻ، لٺو پنهنجو پاڻي مان پٿر لاءِ انهن توهان ۽ ڏيندو، پاڻي پنهنجو اهو ۽ ڳالهايو، سان پٿر سامهون

خداوند لٽ اها موسيٰ ۽ پياريندڙ. ڪي جانورن جي انهن ۽ ڪي جماعت توهان ۽ ڪيندڙ، پٿر ڪي جماعت هارون ۽ موسيٰ ۽ هو. ڏنو حڪم خداوند جيئن ورتي، کان سامهون جي مان پٿر هن اسان ڇا ٻڌو، منهنجي نافرمانو، اي چيو، ڪي انهن ۽ ڪيو، گڏ سامهون جي ۽ ماريو، پيرا به سان لٽي ڪي پٿر ڪئي، هٿ پنهنجو موسيٰ ۽ ڪينداسين؟ پاڻي لاءِ اوهان ته، چيو ڪي هارون ۽ موسيٰ رب ۽ پڻ. ڀور جا انهن ۽ پيٽي، جماعت ۽ نڪتو، پاڻي گهڻو توهان ڪري انهيءَ ڪيو، نه يقين تي ڪرڻ پاڪ اڳيان جي اسرائيل بني ڪي مون توهان آهي، پاڻي جو تڪرار هي آهي. ڏنو ڪين مون جيڪو آئيندو نه ۾ ملڪ ان ڪي جماعت هن ويو. ڪيو مقدس ۾ انهن هو ۽ ويا، ڪيا بدنام اڳيان جي رب پٽ جا اسرائيل ته ڇو

ڳالهيون هي چئندي، موڪليا، قاصد ڏانهن بادشاهه جي اڏوم مان ڪاڊيش موسيٰ ۽ ۽ ملي. ڪي اسان جيڪا ٿو ڄاڻين ڪي مشقت سڄي تون ٿو، چوي اسرائيل ڀاءُ تنهنجو اسان ۽ ڪي اسان مصرين ۽ رهياسين، ڏينهن گهڻا ۾ مصر اسين ۽ ويا، ۾ مصر پيءُ جا اسان قاصد هڪ ۽ ٻڌو، آواز جو اسان رب ۽ روئاسون، ڏانهن رب اسان ۽ ڏنو. ڏک ڪي پيءُ جي جيڪو آهيون، ۾ شهر قادش اسان هاڻي ۽ آندو، ڪڍي مان مصر ڪي اسان ۽ موڪليو، زميني اسان وينداسين، گذري مان زمين تنهنجي اسان آهي. ۾ حصي جي حدن تنهنجي مان ڪوهه تنهنجي نه ۽ مان، باغن جي انگورن نه ۽ وينداسين، گذري نه مان زمينن جي ۽ موڙينداسين طرف ساڄي نه اسان هلنداسين، اسان تي رستي شاهي پيئنداسين، پاڻي چيو، ڪيس اڏوم ۽ وينداسين. گذري مان حدن تنهنجي اسان جو تيستائين طرف، ڪاٻي نه ملڻ سان تو ۾ جنگ آئون ته ڪندين، ائين جيڪڏهن ۽ گذرندين، نه ذريعي منهنجي تون ۽ لنگهنداسين، پرسان جي جبل اسين ٿا، چون ڪيس پٽ جا اسرائيل ۽ نڪرندس. لاءِ پر ڏيندس، قيمت توکي مان ته پيئنداسين، مان پاڻي تنهنجي ڀور منهنجا ۽ مان جيڪڏهن منهنجي تون چيو، هن پر لنگهنداسين. پرسان جي جبل اسين ناهي، ڳالهه وڏي ڪا اها ٻاهر لاءِ ملاقات سان هن سان هٿ مضبوط ۽ ميڙ وڏي هڪ اڏوم ۽ گذرندين، نه ذريعي

اسرائيل ۽ ڇاهيو، نه ڏيڻ اجازت جي گذرڻ مان حدن پنهنجي کي اسرائيل اڌوم ۽ نڪتو. جبل هور جماعت، سڄي پٽ، جا اسرائيل ۽ ٿيا، روانا کان قادش هنن ۽ ويو. ڦري کان هن پهتا. اچي تي

هارون ته: چيو، تي سرحدن جي ڌرتيءَ جي اڌوم تي جبل حور کي هارون ۽ موسيٰ رب ۽ مون جيڪا ٿيندو نه داخل ۾ زمين ان توهان ته ڇو وڃي، ڪيو شامل ۾ قوم پنهنجي کي ناراض تي پاڻي جي عزتي بي کي مون توهان ته ڇو آهي، ڏني کي پٽن جي اسرائيل گڏجاڻي سڄي ڇاڙهه، تي جبل هور کي انهن ۽ وٺ، کي اليعازر پٽ سندس ۽ هارون ڪيو. هارون ۽ پائيندو، کي العازر پٽ سندس ۽ لاهه، لباس سندس کان هارون ۽ اڳيان. جي هور کيس ويو ڪٿي ۽ کيس، رب ڏنو حڪم جيئن موسيٰ ڪيو ۽ وڃي. مري اتي ٿي شامل کي انهن ۽ لاهيا، ڪپڙا سندس کي هارون هن ۽ اڳيان، جي جماعت سڄي تي، جبل جي اليعزر ۽ موسيٰ ۽ ويو، مري تي چوٽي جي جبل هارون ۽ پائيندرايو، کي پٽ سندس اليعزر روئي، ڏينهن ٽيهه لاءِ هارون ۽ ويو، مري هارون ته ڏنو جماعت سڄي ۽ آيا. هيٺ مان جبل گهر. سڄو جو اسرائيل

21

رستي جي اٿارين اسرائيل ته ٻڌو هو، رهندو ۾ ريگستان جيڪو ارد، بادشاهه ڪنعاني ۽ اسرائيل ۽ ورتو. لُٽ ڪري قيد کي ڪجهه مان انهن ۽ وڙهيو، سان اسرائيل هن ۽ آيو، سان ته ڏيندين، ڪري ۾ قابو کي ماڻهن هنن کي مون تون جيڪڏهن چيو، ۽ ڪئي دعا کي رب آواز جي اسرائيل رب ۽ ڪندس. تباهه تي طور مڪمل کي شهرن سندس ۽ کيس مان ڪيو، وقف کي شهرن سندس ۽ کيس ۽ ڪيو، حوالي هيٺ هٿ سندن کي ڪنعاني ۽ ٻڌي،

رکيو. لعنت نالو جو جاء ان انهن ۽

زمين جي اڏوم انهن تي، رستي ڏانهن سمنڊ ڳاڙهي پوءِ، کان ٿيڻ روانا کان جبل جي هور ۽ جي موسيٰ ۽ خلاف جي خدا ماڻهن ۽ ويا. ٿي مايوس ۾ رستي ماڻهو ۽ ڪيو، گهيرو جو مارڻ ۾ ريگستان آهين آندو ڪڍي مان مصر کي اسان تون هي؟ ڇو چئي، ڳالهايو، خلاف آهي. ويو ٿي بيزار کان ماني بيڪار هن جيئ جو اسان ۽ پاڻي، نه آهي، ماني نه ته ڇو لاءِ؛ جي اسرائيل ۽ ڇڏيو، کائي کي ماڻهن انهن ۽ موڪليا، سانپ ماريندڙ ڏانهن ماڻهن مالڪ ۽ ڪيو گناهه اسان هئا، چوندا پهتا، وٽ موسيٰ ماڻهو جڏهن ۽ ويا. مري ماڻهو گهڻا مان پتن خداوند ڪري تنهن خلاف، تنهنجي ۽ ڳالهايو سين، خلاف جي خداوند اسان ته ڇو آهي، دعا ۾ باري جي ماڻهن ڏانهن رب موسيٰ ۽ ڇڏي. هٽائي سانپ کان اسان هو ۽ ڪر، دعا کان ائين ۽ رڪه، تي نشاني کي ان ۽ ٺاهه، نانگ هڪ لاءِ پنهنجي چيو، کي موسيٰ رب ۽ ڪئي، ڏسي کي ان ماڻهو ڪنگهيل هر ته ڪنگهي، کي انسان ڪنهن نانگ جيڪڏهن ته ٿيندو قائم تي نشاني هڪ کي ان ۽ ٺاهيو، نانگ جو کانسِي هڪ موسيٰ ۽ ويندو. ٿي جيئرو نانگ جي کانسِي هن ۽ ڪنگهيو، کي ماڻهو ڪنهن نانگ ڪو جڏهن ته ٿيو ائين ۽ ڪيو، رهيو. جيئرو هو ته ڏٺو، ڏانهن

۾ اچلڳا انهن ۽ ٿي، روانا کان اوبوٽ ۽ لڳايا. خيما ۾ اوبوٽ ۽ ٿيا، روانا پُٽ جا اسرائيل ۽ جي سڄ آهي، سامهون جي موآب جيڪو آهي، ۾ ريگستان کان پار جيڪو لڳايا، خيما کان اتان ۽ لڳايا. خيما ۾ واهه جي زارد هنن ۽ ٿيا، روانا هنن کان اتان ۽ طرف. اڀرندي کان حدن جي ماڻهن اموري جيڪو ڪيو، ڪئمپ ۾ ريگستان پار جي ارنون هنن ٿي، روانا هن ۾. وچ جي اموري ۽ موآب آهن، حدون جون موآب ارنون ته ڇو آهي، نڪرندڙ اڳتي وهندڙ جا ارنون ۽ ڇڏيو، ساڙي کي زاهب جنگ جي رب آهي، ويندو چيو ۾ ڪتاب ڪري ڪيو شامل سان حدن جي موآب اهو ۽ ڪن، آباد کي ايئر ته ڪيو مقرر کي وهڻن ۽ نالا.

آهي. ويو

۽ ڪر، گڏ ڪي ماڻهن ڇيو، ڪي موسيٰ رب جيڪو آهي ڪوهه اُهو هي ڪوهه، اُهو کان اُتان ۽ ڪريو: شروع لاءِ ان ڳايو، تي ڪوهه گيت هي اسرائيل پوءِ ڏيندس. پاڻي لاءِ پيئڻ کين مان ڪٽيو، ۾ بادشاهت پنهنجي بادشاهن جي قومن کي هن ڪوڙيو، حاڪمن کي هن ڪوهه، ناليهل ۽ ڏانهن، ناليهل کان مٿنائين ۽ ڏانهن، مٿنائين کان ڪوهه ۽ ۾. حڪمراني پنهنجي جبل تراشيل آهي، ۾ ميدان جي مواب جيڪا ڏانهن، يانين کان باموت ۽ ڏانهن، باموت کان ٿي. ڏسي ڏانهن منهن جي ريگستان جيڪا کان، چوٽي جي

موڪليو، سان لفظن واري امن ڏانهن بادشاهه جي اموري سيهون کي بزرگن موسيٰ ۽ موڙينداسين، نه هلنداسين، ۾ رستي وينداسين، گذري مان زمين جي توهان اسان چوندي، شاهي مان، ڪوهه تنهنجي پاڻي پيئنداسين نه اسان ۾. باغ جي انگور ٿي نه ۽ ۾ پوک ٿي نه اسرائيل سيهون پر حدون. تنهنجون ويون گذري اسان جيستائين هلنداسين، تي رستي اسرائيل ۽ ڪيو، گڏ ڪي قوم سڀني پنهنجي سيهون ۽ ڏنو، نه لنگهڻ مان حدن پنهنجي کي بندي قطار سامهون جي اسرائيل ۽ آيو، ۾ ياسا ۽ نڪتو، ۾ ريگستان لاءِ ويڙهڻ سان وٺي کان ارنون ڪيو، قبضو تي زمين سندس ۽ ماريو، سان تلوار کيس اسرائيل ۽ ڪيائين. ۽ آهن. حدون جون پتن جي عمان يازير ته ڇاڪاڻ تائين، پتن جي عمون تائين، جبوڪ ان ۽ ۾، حشبون رهيو، ۾ شهرن سڀني جي اموري اسرائيل ۽ ورتا، شهر سڀ اهي اسرائيل جو اموري شهر جو بادشاهه سيحون حشبون، ڇو آهي ۾. علائقن وارن پرياسي سڀني جي کان عروعر زمين سڄي سندس هنن ۽ وڙهيو، سان بادشاهه جي مواب ۾ اڳ هن ۽ آهي، اڇو آهن، ڳالهائيندا ۾ ڳجهارتن جيڪي چوندا اهي ڪري هن ورتي. ڪٿي تائين ارنون نڪتو باهه ته ڇو وڃي. ڪيو قائم ۽ ٿئي تعمير شهر جو سيحون جيئن ته ڏانهن، حشبون ويا نگلي ۽ تائين، مواب ويو کائي ۽ مان، شهر جي سيحون نڪتو شعلو مان، حشبون

بچائڻ پٽ سندن ماڻهو، جو ڪموش ويو ٿي تباهه موآب، توکي افسوس ستون. جا ارنون جو انهن ۽ ٽيون. قيدي جون سيهون بادشاهه جي قوم اموري ٿيڻون سندن ۽ ويا، ڏنا لاءِ تي. موآب ٻاري باه وڌيڪ اڃا عورتن ۽ تائين، ڊييون کان حشبون ويندو، ٿي ناس ٻج

ڪرڻ جاسوسي جي ياذير موسيٰ ۽ ٿيو. آباد ۾ شهرن سڀني جي ماڻهن اموري اسرائيل پر هو رهندو اتي جيڪو کي اموري ۽ ڪيا، ۾ قبضي ڳوٺ جا ان ۽ کي ان هنن ۽ موڪليو، لاءِ بادشاهه جو بشان ۽ ويا، تي رستي ويندڙ ڏانهن بشان اُهي پوءِ، کان گهرڻ ڇڏيو. ڪڍي کي موسيٰ رب ۽ آيا. ۾ ادرعي لاءِ جنگ قوم سڀ سندس ۽ نڪتو، لاءِ ملڻ سان انهن اوڳ ۽ ماڻهو، سڀ سندس ۽ آهي، ڏني ۾ هٿن تنهنجي کيس مون ته ڇو ڊج، نه کيس چيو، جو، وارن اموري بادشاهه سيهون تو جيئن ڪندين اهو کيس تون ۽ زمين، سڀ سندس سڀني سندس ۽ کي پٽن سندس ۽ ماريو کيس ۽ هو. ڪيو هو، رهندو ۾ حشبون جيڪو ۾ ورثي زمين سندس هنن ۽ ڇڏيو، نه بچيل به ڪو سندو جو تائين ايتري کي، ماڻهن ورتي.

22

سامهون جي پريخو ويجهو جي اردن ۾ اولهه جي موآب پٽ جا اسرائيل نڪري ٻاهر ۽ ۽ هو. ڪيو سان اموري اسرائيل جيڪو ڏٺو ڪجهه سڀ اهو سپور بن بلق ۽ لڳايا. خيما جي پٽن جي اسرائيل موآب ۽ هئا، گهڻا اهي ته ڇو ويو ڊجي گهڻو تمام کان ماڻهن موآب هيءُ هاڻي چيو، کي ڪائونسل جي بزرگن جي مديام موآب ۽ ٿيو. ناراض کان منهن شيون سائي مان ميدان ٻڙو جيئن ڇڏيندي، ڇاڻي کي سڀني چوڌاري جي اسان جماعت بلعام موڪليا سفير هن ۽ هو. ۾ وقت ان بادشاهه جو موآب سڀفور بن بلاڪ ۽ ٿو، ڇاڻي

درياء جي زمين جي پتن جي قوم جي هن جيڪو آهي، ۾ فتورا جيڪو ڏانهن، بعور پٽ هن ڏس، ۽ آهي، اُئي نڪري مان مصر قوم هڪ ڏس، چئيندي: لاءِ، سڌن کيس آهي، تي هاڻي ۽ آهي. ويئي پيسان منهنجي هي ۽ آهي، ڇڏيو ڪي ڪي نظر سموري جي زمين ته آهن، مضبوط وڌيڪ کان اسان هي ته ڇو ڪر، لعنت ڪي ماڻهن هنن لاءِ مون ۽ اڄ هتي ڪڍي مان زمين هن ڪي انهن آئون ۽ سگهون، ٿي قابل جي مارڻ ڪي انهن اسان جيئن ۽ ٿا، ٽين وارا برڪت اهي ڏيندين، برڪت تون ڪي جن ته ٿو ڄاڻان آئون ته ڇو ڇڏيان، مدين ۽ ڪائونسل جي بزرگن جي موآب ۽ آهن. ٿيل لعنتي اهي ڪندين، لعنت تون ڪي جن آيا، وٽ بلعام اهي ۽ هيون، پيشنگوئيون ۾ هٿن جي انهن ۽ ويا، ڪائونسل جي بزرگن جي اهي ڪي توهان مان ۽ رهو، رات هتي چيو، ڪي انهن هن ۽ چيا. لفظ جا بالاق کيس ۽ رهيا. وٽ بلعام حاڪم جا موآب ۽ ڳالهائيندو، ڪي مون رب جيڪي ڏيندس جواب ڳالهيون

پٽ بلق چيو، ڪي خدا بلعام ۽ آهن؟ ڇا وٽ تو ماڻهو هي چيو، کيس ۽ آيو، وٽ بلعام خدا ۽ مان مصر ماڻهو ڏس، چئي، آهي، موڪليو وٽ منهنجي ڪي انهن بادشاهه، جو موآب صفور، پيسان منهنجي هي ۽ آهي، ڇڏيو ڪي ڪي سطح سموري جي زمين ۽ آهن، آيا نڪري قابل جي مارڻ کيس آئون جيئن ته ڪر، لعنت کيس لاءِ منهنجي ۽ اڄ هاڻي ۽ آهي، وينو وڃين، نه سان انهن تون چيو، ڪي بلعام خدا ۽ ڇڏيان. ڪڍي مان زمين کيس ۽ سگهان، ٿي جي بلق اُئي، جو صبح بلعام ۽ آهن. وارا برڪت اهي ته ڇو ڪرين، لعنت ڪي ماڻهن نه ۽ جي وڃڻ گڏ سان توهان ڪي مون خدا موٽو، ڏانهن مالڪ پنهنجي چيو، ڪي حڪمران نٿو وڃڻ گڏ سان اسان بلعام چيو، ۽ آيا، وٽ بلاڪ اُئي، حاڪم جا موآب ۽ ڏئي. نٿو اجازت چاهي.

بلعام اُهي ۽ معزز. وڌيڪ کان انهن ۽ ڪيو، اضافو ۾ موڪلڻ حڪمران وڌيڪ اڃا بلڪ ۽ ڪريان گذارش توکان مان ٿو، چوي صفور بن بالاق ڳالهيون هي ٿا، چون کيس ۽ آيا، وٽ

۽ ڏيندس، عزت سان عزت توکي مان ته ڇو جهجهڪ. نه ۾ اچڻ وٽ منهنجي ته ٿو
 لعنت تي ماڻهن هنن لاءِ مون ۽ اڄ ۽ ڪندس، توکي مان سو چوندين تون ڪجهه جيڪي
 گهر پنهنجو کي مون بلق جيڪڏهن چيو، کي حڪمرانن جي بلق ۽ ڏنو جواب بلعام ۽ ڪر.
 ورزي خلاف جي ڪلام جي خدا خداوند مان به تڏهن ڏئي، پريل سان سون ۽ چانديءَ
 ۽ ٿو. سگهان ڪري ڳالهه وڌي يا ننڍي ڪا ۾ ذهن پنهنجي ئي نه ۽ سگهان، ٿو نه ڪري
 ڇا لاءِ ڳالهائڻ سان مون مالڪ ته ڄاڻندس مان ۽ رهو، هتي رات هن به توهان هاڻي
 توکي ماڻهو هي جيڪڏهن چيو، کيس ۽ آيو، وٽ بلعام جو رات خدا ۽ چونڊو. وڌيڪ
 توسان مان لفظ جيڪو پر ڪر، پٺيان جي انهن ۽ اٿي ته آهن، موجود لاءِ سڏڻ
 ڪندين. ئي اهو ڳالهائيندس،

خدا ۽ ويو. گڏ سان حاڪمن جي موآب ۽ ڪوٽايو، کي ڏيهه پنهنجي اُٿي، ۾ صبح بلعام ۽
 هو ۽ اُٿيو، لاءِ ڪرڻ مخالفت کيس قاصد جو خدا ۽ ويو، هو ته ڇو ٿيو ناراض ۾ ڪاوڙ
 فرشتي جي خدا گڏي ۽ هئا. گڏ سان هن نوڪر به جا هن ۽ هو، چڙهيو تي گڏهه پنهنجي
 ۾ ميدان ۽ ويئي ڦري کان رستي گڏي تڏهن ڏٺو، بيٺل ڪٿي ۾ هٿ تلوار ڪڍيل ۾ رستي کي
 آئي. واپس تي رستي کي ان جيئن ته ماريو سان لئي پنهنجي کي گڏي هن ۽ وئي، هلي

گڏي ۽ ٻاڙ، پاسي ٻئي ۽ ٻاڙ پاسي هڪ ٻين، ۾ ڏانن جي باغ جي انگورن فرشتو جو خدا ۽
 ڪڙجي سان ڀت پير جو بلعام ۽ ڇڏيو، دبائي سان ڀت کي پاڻ ڏسي، کي فرشتي جي خدا
 رکيو. جاري مارڻ کيس وڌيڪ اڃا هن ۽ ويو،

ڪاٻي يا ساڄي جتي بيٺو، تي جاءِ تنگ هڪ ۽ ويو هليو ۽ وڌيو، اڳتي قاصد جي خدا ۽
 بلعام ۽ ويٺي، هيٺان جي بلعام ڏسي کي فرشتي جي خدا خر ۽ هو. نه ممڪن موڙڻ طرف
 بلعام ٿو چوي ۽ وات، جو گدهي کولي خدا ۽ ماريو. سان لٽ کي خر هن ۽ ويو، ڪاوڙجي

ڪي گڏي بلعام ۽ پيرو؟ ٽيون هي ڪي مون آهين ماريو تو جو ڪي، تو مون ڪيم ڇا ڪي،
 ها هجي تلوار ۾ هٿ منهنجي جيڪڏهن ۽ آهن، ڪيون ٺٺوليون سان مون تو ته ڇو چيو،
 آهيان نه گڏي تنهنجي آءُ ڇا چيو، ڪي بلعام گڏي ۽ ها. ڇڏيان ڇنڊي توکي ئي ۾ اڳ مان ته
 ڇا آهين؟ رهيو ٿيندو سوار تائين ڏينهن جي اڃ وٺي کان جواني پنهنجي تون تي جنهن
 ڪولي اڪيون جون بلعام خدا پر نه. چيو، هن ۽ آهي؟ ڪيو سلوڪ اهڙو توسان ڪڏهن مون
 تلوار ۾ هٿ سندس ۽ ٿو، ڏسي بيٺل ۾ مخالفت ۾ رستي ڪي قاصد جي رب هو ۽ ڇڏيون،
 تو چيو، قاصد جي خدا ڪيس ۽ ڪئي. پوڄا تي منهن سندس جهڪي ۽ هئي، ڪڍيل
 ڇو نڪتس، ۾ مخالفت تنهنجي مان ڏس، ۽ ماريو؟ ڇو پيرو ٽيون هي ڪي گڏهه پنهنجي
 ٽيون هي کان مون ڏسي، ڪي مون گڏهه ۽ هو، نه سٺو اڳيان منهنجي رستو تنهنجو ته
 ماري توکي مان ڪري تنهن هاڻي ته ها، وڃي ڦري نه هوءَ جيڪڏهن ۽ ويو. ڦري پيرو
 ڪيو گناهه مون چيو، ڪي فرشتي جي رب بلعام ۽ ها. وٺان بچائي ڪي ان پر ها، ڇڏيان
 ۽ آهين، بيٺو لاءِ ڪرڻ مخالفت منهنجي ۾ رستي تون ته هو ڄاڻيو نه مون ته ڇو آهي،
 فرشتي جي خدا ۽ ويندس. موٽي واپس مان ته آهي، نه پسند اهو توکي جيڪڏهن هاڻي
 تون ئي اهو چوان، توکي مان لفظ جيڪو پر وڃ، هلي گڏ سان ماڻهن چيو، ڪي بلعام
 ويو. هليو گڏ سان حاڪمن جي بلاق بلعام ۽ ڳالهائيندين.

جيڪو نڪتو، ڏانهن شهر جي موآب لاءِ ملڻ ڪيس هو تڏهن آهي، آيو بلعام ته ٻڌي بلق ۽
 ڇا چيو، ڪي بلعام بلق ۽ آهي. مان حصي هڪ جي حدن جيڪو آهي، تي حدن جي ارنون
 توکي واقعي مان ڇا آيو؟ نه وٽ مون ڇو تون موڪليو؟ نه توڏانهن لاءِ سڏڻ توکي مون
 ڇا آهيان، آيو وٽ تو هاڻي مان ڏس، چيو، ڪي بلاق بلعام ۽ آهيان؟ نه قابل جي ڏيڻ عزت
 مان ئي اهو وجهي، ۾ وات منهنجي خدا لفظ جيڪو ٿيندس؟ قابل جي ڳالهائڻ ڪجهه مان
 ۽ رڍن بلق ۽ آيا. ۾ شهرن جي علائقن ٻاهرين اهي ۽ ويو، گڏ سان بلق بلعام ۽ ڳالهائيندس.
 گڏ سان هن جيڪي موڪليو ڏانهن حڪمرانن انهن ۽ بلعام ۽ ڪيا، قرباني ٻڄڙا جا گابي

کان اتان ۽ ويو، کٽي مٽي تي ستون جي بل کيس وٺي، کي بلعام بلق ۽ ٿيو، صبح ۽ هئا. ڏيکاريو. حصو ڪجهه جو ماڻهن کيس

23

۽ گابيون ست هتي لاءِ مون ۽ ٺاهه، گاهون قربان ست هتي لاءِ مون چيو، کي بلق بلعام ۽ قربان ري هڪ ۽ گابي هڪ ۽ هو، چيو کيس بلعام جيئن ڪيو ائين بلق ۽ ڪر. تيار رڍا ست ڇا ته ويندس مان ۽ بيٺو، تي قرباني پنهنجي چيو، کي بلق بلعام ۽ چڙهايائين. تي گاهه مان اهو ڏيکاريندو، کي مون هو ڪلام جيڪو ۽ ٿيندو، ظاهر ۾ ملاقات کي مون خدا ويو، سڌو ۽ ويو، لاءِ پڇڻ کان خدا بلعام ۽ بيٺو. تي قرباني پنهنجي بلق ۽ ٻڌائيندس. توکي هر ۽ آهن، ڪيون تيار گاهن قربان ستن مون چيو، کيس بلعام ۽ ٿيو، ظاهر کي بلعام خدا ۽ اڇلايو، لفظ ۾ وات جي بلعام خدا ۽ آهي. چاڙهيو مينڊو هڪ ۽ گابي هڪ تي گاهه قربان پنهنجي هو ۽ ويو، موڙيو طرف کيس هو ۽ ڳالهائيندين. ائين چيو، موٽي ڏانهن بالاق هن ۽ تي کيس روح جو خدا ۽ هئا، گڏ ساڻس حاڪم سڀ جا موآب ۽ هو، بيٺو تي قربانين سڙيل بادشاهه بلق گهرايو کي مون مان مسوپوٽيميا چيو، هن کٽي، تمثيل پنهنجو ۽ ٿيو. نازل ۽ اچ هتي ۽ ڪر، لعنت کي يعقوب لاءِ مون ۽ اچ هتي چئي، مان، جبلن جي اوڀر جو، موآب لعنت ڇا يا ڪري؟ نه لعنت رب کي جنهن ڪريان لعنت ڇا ڪر. لعنت کي اسرائيل لاءِ مون ۽ ڏسندس، کيس آئون کان چوٽيءَ جي جبلن ته ڇو ڪري؟ نه لعنت خدا کي جنهن ڪريان نه شمار ۾ قومن ۽ رهندي، اڪيلي قوم ڏس ڪندس، مشاهدو کيس آئون کان ٽڪرين کي قبيلن جي اسرائيل ڪير ۽ آهي، ڪيو مڪمل ٻج جو ياقوب ڪنهن ويندي. ڪئي جهڙو ٻج جي انهن ٻج منهنجو ۽ وڃي، مري ۾ روحن جي نيڪن روح منهنجو ڳڻيندو؟ ٿئي.

ڏيڻ لعنت کي دشمنن پنهنجن کي تو مون آهي؟ ڪيو ڇا سان مون تو چيو، کي بلعام بلق به ڪجهه جيڪي ڇا چيو، کي بلق بلعام ۽ آهي. ڏني برڪت تو ڏس، پر هو، سڏيو لاءِ اڄ کيس، بلق چيو آءِ سنڀاليندس؟ نه لاءِ ڳالهائڻ مان ئي اهو وجهي، ۾ وات منهنجي خدا حصو ڪجهه سندس رڳو پر ڏسندين، نه کيس تون جتان تي جاءِ ٻي سان مون اڃا لاءِ. منهنجي اتان کيس ڪر لعنت آءِ ڏسندين، نه تون کي سڀني ڏسندين،

ست اتي ۽ تي، چوڻي جي جبل ترڪيل ڏانهن، تاور نگراني جي ميدان ويو وئي کيس ۽ بلق بلعام ۽ ڇاڙهيو. تي گاهه قربان ڀنگر هڪ ۽ گابي هڪ ۽ ڪيون، تعمير گاهون قربان مليو، سان بلعام خدا ۽ لاءِ. ڀڄڻ کان خدا ٿو وڃان مان بيٺو، وٽ قربانين پنهنجي چيو، کي ۽ ڳالهائيندين. ڳالهيون هيءُ ۽ وڃ، موٽي ڏانهن بلق چيو، ۽ وجهيو، ڪلام ۾ وات سندس ۽ سڀ جا موآب ۽ هو، بيٺو تي قرباني سڙيل سڄي پنهنجي هو ۽ موٽيو، طرف کيس هو هن مٿي، ڪٿي تمثيل پنهنجو ۽ ڳالهايو؟ ڇا رب چيو، کيس بلاڪ ۽ هئا، گڏ سان هن حاڪم ڪوڙ ته آهي جهڙو انسان خدا نه شاهد. پٽ، جا صفور اي ڏي، ڪن ٻڌ، ۽ بلق، اُت چيو، ڪندو؟ نه ڇا آهي، چيو پاڻ هن وڃي. ڌمڪايو ته آهي جهڙو پٽ جو انسان نه ۽ ڳالهائي، برڪت مان آهي، ڪنڀو ڪم جو ڏيڻ برڪت مون ڏس، رهندو؟ قائم نه ڇا ۽ ڳالهائيندو، ڪا ۾ اسرائيل نه ۽ ٿيندي، نه محنت ڪا ۾ يعقوب موٽندس. نه واپس مان ۽ ڏيندس، شيون شاندار جون حڪمرانن آهي، سان سندس خدا سندس رب ويندي، ڏني تڪليف جلال جي يونيڪارن لاءِ هن آندو، ٻاهر ڪڍي مان مصر کي هن جيڪو خدا آهن. ۾ کيس وقت مقرر آهي، پيشنگوئي ۾ اسرائيل نه ۽ آهي، گيري فال ۾ يعقوب ته ڇو نه آهي. جهڙو وانگر ٻڙي قوم ڏس، ڪندو؟ پورو ڇا خدا ته کي، اسرائيل ۽ ويندو، چيو کي يعقوب تي رت جو زخمين ۽ کائي، شڪار جيستائين سمهندي نه ڪندي، فخر وانگر شينهن ۽ اُٿندي، پيئي.

جواب ۽ ڏي. برڪت کيس ئي نه ۽ ڪر لعنت لاءِ منهنجي کيس ته نه چيو، ڪي بلعام بلق ۽ ئي اهو ڳالهائي، خدا لفظ جيڪو ته هو چيو نه توکي مون ڇا چيو، ڪي بلق بلعام، ڏيندي خدا جيڪڏهن وڃان، وٺي تي جاءِ ٻي توکي اڃ، هتي چيو، ڪي بلعام بلق ۽ ڪندس؟ مان تي چوڻي جي فغور ڪي بلعام بلق ۽ ڪر. لعنت لاءِ منهنجي کيس اتان ۽ لڳي، خوش ڪي قربان ست لاءِ مون هتي چيو، ڪي بلق بلعام ۽ هئي. وڌيل ڏانهن ريگستان جيڪا ويو، وٺي بلعام جيئن ڪيو ائين بلق ۽ ڪر. تيار رڍا ست ۽ واڇا ست لاءِ مون هتي ۽ ٺاهه، گاهون چڙهائين. تي گاهه قربان رڍ هڪ ۽ گابي هڪ ۽ هو، چيو کيس

24

پنهنجي هو تڏهن آهي، سٺو ڏيڻ برڪت ڪي اسرائيل اڳيان جي رب ته ڏنو بلعام جڏهن بلعام ۽ موڙيو. ڏانهن ريگستان منهن پنهنجو ۽ ويو، نه لاءِ ڏسڻ شگون موجب رواج روح جو خدا تي کيس ۽ ڏنو، لڳايل خيمه موجب قبيلن ڪي اسرائيل ڪٿي، اڪيون پنهنجون جيڪو ماڻهو اهو ٿو چوي بعور، پٽ بلعام ٿو چوي چيو، هن تمثيل، پنهنجو ويو ڪٿي ۽ آيو. ڏنو، ۾ نڊ ڏسڻ جو خدا جنهن ٻڌي، لفظ جا مضبوط ڪنهن ته ٿو چوي هو ٿو، ڏسي ۾ سچ اسرائيل! اي خيما، تنهنجا ياقوب، اي گهر، تنهنجا آهن سٺا جيئن هيون. کليل اڪيون سندس جيئن ۽ لڳايا، رب جيڪي خيما جيئن ۽ تي، درياءُ باغ جيئن ۽ ڏيندڙ چانو وادي جيئن حڪومت تي قومن گهڻين ۽ مان، ٻج جي هن ماڻهو هڪ نڪرندو وٽ. پاڻيءَ ديودار خدا ويندي. وڌائي بادشاهي جي هن ۽ ويندي، ڪئي بلند بادشاهي جي گوگ ۽ ڪندو، دشمنن پنهنجي هو آهي، کيس جلال جو يونيڪارن جيئن آندو، ڪڍي مان مصر کيس دشمن سان تيرن پنهنجي ۽ ڪڍيندو، گودو جو ٽڪرا ٿلها جا انهن ۽ کائيندو، قومون جون کيس ڪير ٻڇڙو، جيئن ۽ شينهن، جيئن ڪيو آرام پوءِ کان ويهڻ لهي اڇلائيندو. ڪي

ڏين لعنت توکي جيڪي ۽ آهن، وارا برکت اهي ٿا، ڏين برکت توکي جيڪي اٿاريندو؟
آهن. لعنتي اهي ٿا،

منهنجي چيو، کي بلعام بالاڪ ۽ ٽڪيا، هٿ پنهنجا هن ۽ ڪاوڙايو، تي بلعام بالاڪ ۽
هي پيرو ٿيون ڏيندي برکت تو ڏس، ۽ آهي، سڏيو توکي مون لاءِ ڏيڻ لعنت کي دشمن
کي تو ته هو چيو مون وڃ، ڀڄي ڏانهن جاءِ پنهنجي ڪري تنهن هاڻي آهي. ڏني برکت
چيو، کي بلق بلعام ۽ آهي. ڇڏيو ڪري محروم کان عزت توکي رب هاڻي پر ڏيندس، عزت
ته، هو چيو نه اهو هو، موڪليو وٽ مون تو کي جن کي، قاصدن تنهنجي مون ڇا
خدائون مان به تڏهن ڏئي، پريل سان سون ۽ چانديءَ گهر پنهنجو کي مون بلق جيڪڏهن
ڪري ٿو نه ڳالهه ڀڄڻي يا سني ڪا طرفان پنهنجي ڪري، ورزي خلاف جي ڪلام جي
جاءِ پنهنجي مان ڏس، هاڻي ۽ چونڊس. مان ئي اها چوي، خدا ڳالهه به جيڪا سگهان،
ڇا سان ماڻهن تنهنجي ماڻهو هي ته ڏيندس صلاح توکي مان اڄ، ويندس، ڀڄي ڏانهن
م. ڏينهن آخري ڪندا

چيو، ڪٿي، تمثيل پنهنجو هن ۽

لفظ، جا خدا ٿو ٻڌي ٿو، ڏسي ۾ سچ جيڪو ماڻهو اهو ٿو چوي بعور، پٽ بلعام ٿو چوي
مان اڪيون. سندس آهن کليل ۾، ننڊ ڏٺو نظارو جو خدا ۽ کان، ترين بلند ڄاڻ ٿو ڄاڻي
اڀرندو تارو هڪ ٿيندو، ويجهو نه پر ڏيندس، برکت مان هاڻي، نه پر ڏيکاريندس، کيس
سيٽ ۽ ٽوڙيندو، کي اڳواڻن جي موآب هو ۽ مان، اسرائيل اٿندو ماڻهو هڪ مان، يعقوب
دشمن، سندس ٿيندو، وراثت جو عيسو ۽ ٿيندو، وراثت ادوم ۽ ٿيندو. کي پٽن سڀني جي
۽ مان. شهر کي بڇايل ڪندو تباها ۽ مان، ياکوب اڀرندو ۽ ڪيو. ڪم ۾ طاقت اسرائيل ۽
۽ آهي، عماليق شروعات جي قومن چيو، هن ڪٿي، تمثيل پنهنجو ۽ ڏسي، کي عماليق

تنهنجي چيائين، کٽي، تمثيل پنهنجو ۽ ڏسي، کي ڪيناءُ ۽ ويندو. ٿي تباھه نسل سندن کي ببعور جيڪڏهن ۽ ٺاهين، آکيرو پنهنجو ۾ پٿر تون جيڪڏهن ۽ آهي، مضبوط رهائش پنهنجو ۽ ڏسي، کي اوگ ۽ ويندا. وٺي ڪري قيد توکي اسوري ته ملي، نياڻو جو چالاڪيءَ ٻاهر نڪرندو ۽ رکي؟ شيون اهي خدا جڏهن رهندو، جيئرو ڪير اي، اي چيو، کٽي، تمثيل کي، عبرانين ڏيندا تڪليف اهي ۽ کي، اسور ڏيندا تڪليف اهي ۽ مان، هٿ جي ڪٽيائين ۽ ويو، موٽي ڏانهن جاءِ پنهنجي ڪڙي اٿي بلعام ۽ ويندا. ٿي هلاڪ سان اتفاق هڪ پاڻ ۽ ويو. هليو ڏانهن پاڻ به بالاق

25

انهن هنن ۽ ٿيو. ناپاڪ ڪري زنا سان ڌيئرن جي موآب ماڻهو ۽ رهيو، ۾ شطيم اسرائيل ۽ بتن جي انهن ۽ کاتو، مان قربانين جي انهن ماڻهن ۽ سڏيو، ۾ قربانين جي بتن پنهنجن کي ۾ ڪاوڙ تي اسرائيل رب ۽ ٿيو، مڪمل ۾ پوڄا جي فغور بل اسرائيل ۽ ڪيو. سجدو کي سج سامهون جي رب کي انهن ۽ وٺ، اڳواڻ سڀ جا ماڻهن چيو، کي موسيٰ رب ۽ ڪاوڙيو. جي اسرائيل موسيٰ ۽ ويندو. موٽي کان اسرائيل ڪاوڙ ۽ غضب جو رب ۽ ٺاهه، مثال ۾ ۽ هو. ٿيو شامل ۾ فغور بل جيڪو ماريو کي ماڻهوءَ پنهنجي هڪ هر چيو، کي قبيلن آيو وٺي وٽ عورت مدياني کي پاءُ پنهنجي ۽ آيو ماڻهو هڪ مان پتن جي اسرائيل ڏس، جي شاهدي اهي پر اڳيان، جي جماعت سڄي جي پتن جي اسرائيل ۽ اڳيان، جي موسيٰ جيڪو هو، پٽ جو اليعازر جيڪو فحاس، جڏهن هئا. رهيا روئي وٽ دروازي جي خيمي ڀاتو ۾ هٿ پنهنجي ۽ اُٿيو مان وچ جي جماعت هو ته ڏٺو، اهو هو، پٽ جو پادري هارون ماڻهوءَ اسرائيلي چنڊيو، کي ٻنهي ۽ ٿيو، داخل ۾ پتي پٺيان جي ماڻهوءَ اسرائيلي هو کٽي، وبا جيڪي ۽ وئي. ٿي بند کان پتن جي اسرائيل آفت ۽ مان، رحم جي هن کي عورت ۽ کي

ٿيا. هزار چوويهه اهي ويا، مري ۾

ڪاهن هارون جيڪو هو، پٽ جو اليعازر جيڪو فنحاس، چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ ۾ انهن هن ته ڇاڪاڻ ڪيو، آرام غضب منهنجو کان پٽن جي اسرائيل هن هو، پٽ جو نه تباهه ۾ غيرت پنهنجي کي پٽن جي اسرائيل مون ۽ ڪئي، غيرت جي غيرت منهنجي هن لاءِ بچ جي هن ۽ لاءِ هن ۽ ٿو، ڏيان عهد جو امن کيس مان ڏس چيو، ريت هن ڪيو. ٿيو، غيرتمند لاءِ خدا پنهنجي هو جو ۾ بدلي جي ان هوندو، عهد ابدي جو پادريءَ گڏ سان جيڪو نالو، جو ماڻهوءَ اسرائيلي ويل ماريل پر ڏنو. ڪفارو لاءِ پٽن جي اسرائيل هن ۽ گهر جي خاندان جي شمعون پٽ، جو سلمون هو، زمبري ويو، ماريو گڏ سان عورت مدياني ٽيءَ، جي سور هو، چسبي نالو سندس وٺي، ماريل مدياني عورت جيڪا ۽ حڪمران. جو آهي. مان گهراڻي جي مديان هو، حاڪم جو قوم عموٽ جيڪو

سان ماڻهن مدياني چئي، کي، پٽن جي اسرائيل ڳالهائي چئي، ڏانهن، موسيٰ رب ڳالهايو ۽ جيترو ۾، ٺڳيءَ ٿا ڪن دشمني سان توهان پاڻ اهي ته ڇو مارو کي انهن ۽ ڪريو دشمني حاڪم جي مدين جيڪا ذريعي، جي خزبي ۽ ذريعي، جي فغور ٿا ٺڳين کي توهان اهي ويو. ماريو ۾ ڏينهن جي مار ڪري جي فغور کي جنهن هئي، پيڻ جي انهن ۽ ٽيءَ جي

26

اسرائيل سڀني چئيندي: ڳالهايو، سان اليعزر پادري ۽ موسيٰ مالڪ ۽ پوءِ، کان تڪ ٿيو ۽ گهرن جي ڏاڏن جي انهن مٽي، کان سالن ويهن ڪر، شروعات جي گڏجائي جي پٽن جي نڪرندو. لاءِ ڪرڻ جنگ ۾ اسرائيل جيڪو اهو هر مطابق،

ڳالهايو، سامهون جي يريحو تي ڪناري جي اردن ۾ موآب اربوٽ پادري اليعزر ۽ موسيٰ ۽ جيڪي پٽ جا اسرائيل ۽ ڏنو، حڪم کي موسيٰ رب جيئن مٿي، ۽ کان سالن ويهن چئي: اينوڪ ۽ اينوڪ، پٽ جا روبين ۽ هو، ڄاول پهريون جو اسرائيل روبين نڪتا، مان مصر جا چارمي کي، چارمي ماڻهو، جا اسروئي کي، حزرور ماڻهو. جا فلو جا، فلو ماڻهو، جا ٿي. ٿيهه سؤ ست هزار چاليهه ٿي ڳڻپ جي انهن ۽ هئا، ماڻهو جا روبين هي ماڻهو.

سڏيل جا گڏجائي هي آبيرون، ۽ داڻان، ۽ نموئي، پٽ، جا ايليآب ۽ هو. ايليآب پٽ جا پلو ۽ جي رب ۾، گڏجائي جي قورح اُٿيا، خلاف جي هارون ۽ موسيٰ جيڪي آهن اُهي هي هئا، جي جماعت سندس ورتو، نگلي کي قورح ۽ کي انهن کولي، وات پنهنجو زمين ۽ ۾. بغاوت جا قورح پر ويا. بڻجي نشاني اهي ۽ ويو، کائي کي سئو به ۽ پنجاهه باهه جڏهن ۾، موت ويا. مري نه پٽ

ياميني کي، يامين قوم؛ نموئي کي، نموئي قوم؛ جي پٽن جي شمعون پٽ، جا شمعون ۽ قوم. سانولي قوم، جي سانول قوم؛ زيرحي قوم، جي زيرح قوم؛ ياخيني کي، ياخين قوم؛ سؤ. ٻه هزار ٻاويهه موجب، شماري مردم سندن آهن، قبيلو جا شمعون هي

پٽ جا يهودا ۽ ويا. مري ۾ زمين جي ڪنعان اوناڻ ۽ ايئر ۽ اوناڻ، ۽ ايئر پٽ، جا يهودا لاءِ، زارح قوم، فارسي لاءِ، فارس قوم، شيلوني لاءِ، شيلوم ٿيا، موجب قبيلن پنهنجن قوم. يامونائيت لاءِ يامون قوم، اسرونائيت لاءِ اسرون ٿيا: پٽ جا فارس ۽ قوم. زارحي سؤ. پنج ۽ هزار ستر ۽ ڇهه مطابق، معائني جي انهن آهن، جون يهودا قومون هي

ياسوب فوائي، قوم کي، فوا تولائي، قوم کي، تولا مطابق، قبيلن جي انهن اِسَاڪَرُ پُٽ ۽ انهن آهن، جون يساڪار قومون هي جا. سمرامي ماڻهو کي سمرام جا، ياسوبي ماڻهو کي

سؤ. چار ۽ هزار سٺ ۽ چار مان، ڳڻپ جي

جي الونيءَ لاءِ، الون قوم؛ جي سارديءَ لاءِ، سارد مطابق: قبيلن جي انهن پٽ جا زبولون
هزار سٺ مان، شماري مردم جي انهن قبيلا جا زبولون هي قوم. جي الهيءَ لاءِ، الهل قوم؛
سؤ. پنج ۽

لاءِ شوني قوم، هڳي لاءِ هڳي قوم، صفوني لاءِ صفون مطابق: قبيلن جي انهن پٽ جا گاد
جا ارواديءَ کي، اُروديءَ ماڻهو. جا ادي کي، ادي ماڻهو، جا ازيني کي، ازيني قوم، شوني
شماري مردم سندن قومون جون پٽن جي گاد هي ماڻهو. جا آريئيءَ کي، آريئيءَ ماڻهو؛
هيون. سؤ پنج ۽ هزار چاليهه چار مان،

جي يسوئيءَ لاءِ، يسوءَ قوم؛ جي ياميئيءَ لاءِ، يامين مطابق: قبيلن سندن پٽ، جا آشير
جا ملڪيئي کي، ملڪيئي ماڻهو؛ جا ڪوبري کي، ڪوبر قوم. جي باريائيءَ لاءِ، باري قوم؛
تي مطابق، ڳڻپ سندن قبيلا جا آشير هي هئي. ساراءِ نالو جو ڌيءَ جي اشير ۽ ماڻهو.
هئا. سؤ چار ۽ هزار چاليهه

افرائيم. ۽ منسي موجب، قبيلن سندن پٽ جا يوسف

لاءِ، جلعاد ڪيو، پيدا ڪي جلعاد ماکير ۽ قوم، ماکيري لاءِ، ماکير پٽ. جا مناسي
اسريئيل قوم. خيليگي خيليگ، قوم، اخيزري اخيزر، هئا، پٽ جا گلعاد هي ۽ قوم. جلعادي
لاءِ، اوفير ۽ قوم؛ سيمائيري لاءِ، سيمائير قوم، سيڪيمي کي، شيڪيم قوم، اسريئيلي کي،
نالا هي ۽ ڌيئرون، پر ٿيا، نه پٽ ڪي هن هو، پٽ جو اوفر جيڪو کي، سلپاد ۽ قوم. اوفيري
انهن قومون جون منسي هي ٿرسا. ۽ ملخا، ۽ اگلا، ۽ نوا، ۽ ملا، جا: ڌيئرن جي سلپاد آهن

سؤ.ست ۽ هزار پنجاهه ۽ به مان، شماري مردم جي

پٽ جا سوٽالا هي قوم. تاهاني لاءِ، تاهان قوم؛ سوٽالي لاءِ، سوٽالا پٽ: جا افرائيم هي ۽
بٽيهه مان، شماري جي انهن آهن قومون جون افرائيم هي ماڻهو. جا عدني ۽ عدن آهن،
مطابق. قومن جي انهن آهن، قومون جون پٽن جي يوسف هي سؤ؛ پنج ۽ هزار

قوم؛ اسوبيري لاءِ، اسوبير قوم؛ بالي لاءِ، بالي مطابق: قبيلن جي انهن پٽ جا بنيامين
قوم. ياچيراني لاءِ، ياچيران

۽ قوم، اداري لاءِ ادار نعمان، ۽ ادار ٿيا پٽ جا بالي ۽ ماڻهو. جا سوفانيس ڪي، سوفان
مردم جي انهن مطابق، قبيلن جي انهن آهن پٽ جا بنيامين هي قوم. نعماني لاءِ نعمان
سؤ.پنج ۽ هزار ٽيهه ۽ پنج مان شماري

انهن قبيلن جا دان اهي قوم، جي شهمين ڪي، شهم مطابق، قبيلن جي انهن پٽ جا دان ۽
۽ هزار ست ۽ چار موجب، معائني جي انهن جي، شوحامين قومون سڀ مطابق. قبيلن جي
هيون. سؤ چار

قوم. گاوني لاءِ، گاوني قوم؛ اسيئي لاءِ، اسيئل مطابق: قبيلن جي انهن پٽ جا نفتالي
جي انهن آهن، قبيلن جا نفتالي هي ماڻهو. سيليمي ڪي، سيليم ماڻهو؛ جيسري ڪي، جيسر
سؤ.ٽي ۽ هزار چاليهه موجب، ڳڻپ

ٽيهه. ۽ سؤ ست ۽ هزار هڪ ۽ هزار سؤ ڇهه آهي، شماري جي پٽن جي اسرائيل هي

موجب تعداد جي نالن ويندي، ورهايي زمين ۾ هنن چئي، ڏانهن، موسيٰ رب ڳالهايو ۽ جو جن ۽ وڏائيندين، ميراث تون لاءِ تن آهي، وڌيڪ تعداد جو جن لاءِ. وٺڻ ۾ وراثت ويا، ڳڻيا اهي جيئن ڪي، هڪ هر گهڻائيندين، ميراث جي انهن تون لاءِ تن آهي، گهٽ تعداد جي انهن ويندو، ورهايو ڪي نالن زمين ذريعي جي قرعن ويندي. ڏني ميراث جي انهن ٿورن ۽ ڪيترن ڪي ورثي جي انهن تون مان قرعي ڪندا. وراثت مطابق قبيلن جي ڏاڏن ورهائيندين. ۾ وچ جي

قوم؛ قهاتي ڪي، قهات قوم؛ گرشوني ڪي، گرشون مطابق: قبيلن جي انهن پُٽ جا لاوي ۽ حبروني قوم، جي لوبيني آهن: قومون جون پٽن جي لاويءَ هي قوم. مراري ڪي، مراري جو زال جي هن ڪيو. پيدا ڪي عمار قهات ۽ قوم، جي موسيٰ ۽ قوم جي قورح قوم، جي ۽ ڄاتو، ۾ مصر لاءِ ليوي ڪي انهن جنهن هئي، ڌيءَ جي ليوي جيڪا هو، يوخابيد نالو ابيود، ناداب، ڪي هارون ۽ ڪي. مريم پيڻ جي انهن ۽ ڄاتو، ڪي موسيٰ ۽ هارون لاءِ عمار اڳيان جي خداوند باهه اجنبي انهن جڏهن ويا، مري ابيود ۽ ناداب ۽ ٿيا. اٿامار ۽ البعازر بار نر هر ٿيا، هزار ٽيويهه مان شماري مردم جي انهن ڪئي. پيش ۾ ريگستان جي سينا انهن ته ڇاڪاڻ ويا، نه ڳڻيا ۾ وچ جي اسرائيل بني اهي ته ڇو جو، مٽي کان مهيني هڪ ويو. ڏنو نه حصو ۾ وچ جي اسرائيل بني ڪي

معائنو جو پٽن جي اسرائيل جن جي، اليعزر پادري ۽ موسيٰ شماري مردم آهي هيءَ ۽ جو جن هو نه ماڻهو به ڪو ۾ انهن ۽ مطابق. جي يريحو تي اردن ۾، موآب عربوت ڪيو جي سينا جو پٽن جي اسرائيل انهن جڏهن هو، ويو ڪيو معائنو پاران هارون ۽ موسيٰ انهن ۽ ۾، اُچارَ ويندا مري سان موت چيو، ڪين مالڪ ته ڇو هو. ڪيو معائنو ۾ ريگستان پٽ. جو نون يشوع ۽ جو، يافته پٽ ڪالب سواءِ بچيو، نه به هڪ مان

ماخير جيڪو هو، پٽ جو گلعاد جيڪو هو، پٽ جو اوفر جيڪو ٿيڻرون، جون صلپاد ۽ ۽ معلا، آهن: هي نالا جا انهن ۽ اچي، مان، پتن جي يوسف مان، قوم جي منسي هو، پٽ جو جي حاڪمن ۽ اڳيان، جي پادري اليعزر ۽ اڳيان، جي موسيٰ ۽ ترصا. ۽ ملخا، ۽ عجلا، ۽ نوعا، ٿا، چون ٿيل، اُپي تي دروازي جي خيمي جي شاهدي اڳيان جي جماعت سڄي ۽ اڳيان، خداوند جيڪا هو، نه ۾ وچ جي گڏجائي ان پاڻ هو ۽ ويو، مري ۾ ريگستان پيءُ جو اسان ۽ ويو، مري سبب گناهه پنهنجي هو ته ڇو هئي، ٿي گڏ ۾ گڏجائي جي ڪورح اڳيان جي ته ڇو وڃي، مٿايو نه مان وچ جي قوم جي هن نالو جو پيءُ جي اسان ٿيا. نه پٽ کيس انهن موسيٰ ۽ ڏيو. ملڪيت ۾ وچ جي ڀائرن جي پيءُ جي اسان کي اسان ناهي. پٽ کيس آندو. اڳيان جي رب فيصلو جو

تحفو آهن، ڳالهايون ٿيڻرون جون صلفاد تي طور صحيح چئو، ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ رکندين ۽ ۾، وچ جي ڀائرن جي پيءُ جي انهن جو وراثت قبضو کي انهن توهان ڏيندين ڳالهايندو، سان پتن جي اسرائيل توهان ۽ کي. انهن حصو جو پيءُ جي انهن توهان وراثت سندس توهان ته هجي، نه پٽ کيس ۽ وڃي مري ماڻهو ڪو جيڪڏهن چوندي، وراثت توهان ته هجي، نه ٿيءَ کي هن پر جيڪڏهن ڪندو. منتقل کي ٿيءَ سندس پيءُ جي هن وراثت توهان ته هجن، نه ڀائر کي هن پر جيڪڏهن ڏيندو. کي ڀاءُ سندس جي هن وراثت توهان ته هجن، نه ڀائر جا پيءُ جي هن پر جيڪڏهن ڏيندو. کي ڀاءُ جي ٿئي، وارث جو ملڪيت جي هن هو جيئن ته ڏيندو، کي مائٽ ويجهي جي هن مان قبيلي ڏنو. حڪم کي موسيٰ مالڪ جيئن هوندو، قانون جو فيصلي لاءِ پتن جي اسرائيل هي ۽

جي ڪنعان ۽ آهي، جبل نبو هي چڙهه، تي جبل واري پار جي اردن چيو، کي موسيٰ رب ۽ ڏسندين، کي ان تون ۽ ٿو. ڏيان ۾ قبضي کي ٻارن جي اسرائيل مان جيڪا ڏس، کي زمين شامل تي جبل هور هارون پاءُ تنهنجو جيئن ويندين، ڪيو شامل ۾ قوم پنهنجي پڻ تون ۽ مخالفت جي جماعت ڇڏيو، پڇي ۾ سين صحرا لفظ منهنجو توهان ته ڇو ويو. ڪيو ڪيو، نه پاڪ سامهون جي انهن تي پاڻي کي مون توهان لاءِ، ڪرڻ پاڪ کي مون ۾ ڪرڻ جيڪو رب، چيو، ڏانهن رب موسيٰ ۽ ۾. سين صحرا ۾ قادش پاڻي جو تڪرار آهي هي جيڪو ڪري، مقرر انسان هڪ تي جماعت هن آهي، خدا جو گوشت سڀني ۽ جو روح انهن جيڪو ۽ ٿيندو، داخل اڳيان جي انهن جيڪو ۽ ويندو، نڪري ٻاهر اڳيان جي انهن رين انهن جماعت جي خداوند ۽ آئيندو، اندر کي انهن جيڪو ۽ آئيندو، ڪڍي ٻاهر کي وٽ وٽ پاڻ چوندي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ آهي. نه رڍار ڪو کي جن ٿيندي نه وانگر رڪندين. تي کيس هٿ پنهنجا تون ۽ آهي، روح ۾ جنهن ماڻهو هڪ پٽ، جو نون کي، يشوع اڳيان جي جماعت سڄي کيس تون آءِ بيهاريندين، اڳيان جي پادريءَ اليعزر کيس تون آءِ پنهنجي تون ۽ ڏيندين. حڪم ۾ ٻاري سندس اڳيان جي انهن کيس تون آءِ ڏيندين، حڪم جي پادريءَ ايليئزر ۽ ٻڌندا. جي کيس پٽ جا اسرائيل جيئن ته ڏيندين، تي کيس عزت تي وات جي هن پڇندا، فيصلو جو ڏيکارڻ اڳيان جي خداوند کان هن ۽ ٿيندو، بيٺو اڳيان سڄي ۽ سان، دل هڪ پٽ جا اسرائيل ۽ هو ٿيندا داخل تي وات جي هن ۽ نڪرندا، جماعت.

جي پادري اليعزر کيس ڪٿي، کي يشوع ۽ ڏنو، حڪم کيس رب جيئن ڪيو ائين موسيٰ ۽ مقرر کيس ۽ رکيا، تي کيس هٿ پنهنجا هن ۽ بيهاريو. اڳيان جي جماعت سڄي ۽ اڳيان ڏنو. حڪم کي موسيٰ رب جيئن ڪيو

چوندين: ڪي انهن ۽ ڪر، حڪم ڪي پتن جي اسرائيل چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ انهن توهان آهن، لاءِ بوءِ جي خوشبوءِ جيڪي نذرانا، منهنجا عطيا، منهنجا تحفا، منهنجا هي چوندين، ڪي انهن تون ۽ رکندا. خيال جو ڪرڻ پيش ڪي مون ۾ عيدن منهنجي ڪي ٻڪريون به عيب بي جا سال ڪندا، پيش ڪي مالڪ توهان جيڪي آهن قربانيون اهي ڪي ٻُڪريءَ ٻيو ۽ ڪندين، ۾ صبح تون ڪي ٻُڪريءَ هڪ مسلسل. لاءِ قرباني سڙيل روزانو ڪندين. وقت جي شام تون

هين هجي، ملايل ۾ تيل جيڪو لاءِ، قرباني اٿو سٺو حصو ڏهون جو ايفا ٺاهيندين تون ۽ ٿي تي جبل سينا جيڪا آهي، رهندڙ جاري جيڪا قرباني جلائي ۾. حصي چوٿين جي جو، ٽين حصو چوٿون جو نذر جي پيئڻ جي هن ۽ طور. بوءِ جي خوشبوءِ لاءِ رب وٺي، ٻيو ۽ لاءِ. رب جي شراب مضبوط نذر جي پيئڻ جاريندين تون ۾ جاءِ پاڪ لاءِ، ڊڳي هڪ خوشبوءِ لاءِ رب مطابق، نذر جي پيئڻ سندس ۽ قرباني سندس ڪندؤ، وقت جي شام ليلو به ۽ آئيندؤ، عيب بي جا، سال هڪ ليلا، به توهان ۾ ڏينهن جي سبت ۽ ڪندؤ. لاءِ بوءِ جي قرباني، سڙيل جي سيائن نذرانو. جو پيئڻ ۽ لاءِ قرباني ملايل، ۾ تيل جو اتي سٺي ڏهين نذرانو. جو پيئڻ سندس ۽ مٿان، جي قرباني سڙيل مسلسل ۾، سيائن

سال رڍ، هڪ ۽ گابي، به مان ڀورن آئيندؤ، قرباني سڙيل لاءِ خداوند توهان ۾ چنڊن نون ۽ هڪ آهي، وٺي ملائي ۾ تيل جيڪا جي، اتي نفيس حصا ڏهين تي عيب. بي ليلا ست جا لاءِ. مينڍي هڪ آهي، وٺي ملائي ۾ تيل جيڪا جي، اتي نفيس حصا ڏهين به ۽ لاءِ، وچڙي جو بوءِ جي خوشبوءِ قرباني، لاءِ، ٻچڙي هڪ ملايل، ۾ تيل جو اتي نفيس ڏهون ڏهون

هوندو حصو ٽيون ۽ لاءِ، واهه هڪ هوندو اڌ نذرانو جو پيئڻ جو انهن لاءِ. خداوند نذرانو نذرانو جو سوزش هي لاءِ، ڏاڙهي هڪ هوندو جو شراب حصو چوٿون ۽ لاءِ. مينڊي هڪ ۾. مهينن جي سال تائين مهيني کان مهيني

ڪئي گڏ سان قرباني سڙيل سڄي مسلسل لاءِ، رب لاءِ گناهه ٻڪري هڪ مان ٻڪرين ۽ قرباني. جي پيئڻ جي ان ۽ ويندي،

تي ڏينهن پندرهن جي مهيني هن ۽ پاسا. جو رب ۾ ڏينهن چوڏهين جي مهيني پهرين ۽ مقدس جيڪو ڏينهن پهريون ۽ ڪاڻو. ماني خمير بي توهان تائين ڏينهن ست آهي، عيد توهان ۽ ڪندؤ. نه توهان ڪم وارو خدمت به ڪو هوندو، لاءِ توهان اهو ويندو، سڏيو ليلا، جا سال ست ريو، هڪ ، ٻه مان يورن آئيندؤ: چڙهاوا ۽ قرباني سڙيل لاءِ رب هڪ ڏهون ٽي مليل، ۾ تيل اٽو سوڻو قرباني جي انهن آه هوندا. عيب بي لاءِ توهان اهي ستن ڪندين، لاءِ ٻڪريءَ هڪ تون ڏهون ڏهون لاءِ. مينڊي هڪ ڏهون ٻه آه لاءِ، واڃي لاءِ، ڏيڻ ڪفارو لاءِ جي توهان بابت، جي گناهه ٻڪري هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ. ٻڪرين شيون هي آهي. قرباني سڙيل مسلسل جيڪا کان، قرباني سڙيل مسلسل جي صبح سواءِ بوءِ جي خوشبوءِ نذرانو ۽ تحفو تائين، ڏينهن ستن ڏينهن هر ڪندؤ، توهان مطابق انهن نذراني جي پيئڻ جي ان توهان آهي، مسلسل جيڪا تي، قرباني سڙيل سڄي لاءِ. رب لاءِ غلاميءَ به ڪو ۾ ان توهان ويندو، سڏيو مقدس لاءِ توهان ڏينهن ستون ۽ ڪندؤ. ڪي ڪندؤ. نه ڪم وارو

توهان اها ڪندا، پيش قرباني نئين جي هفتن لاءِ رب توهان جڏهن ۾، ڏينهن جي نون ۽ لاءِ رب توهان ۽ ڪندا. نه ڪم جو غلاميءَ به ڪو توهان هوندو، ڏينهن سڏيل مقدس لاءِ سال ست مينڊو، هڪ ٻچڙا، ٻه مان يورن آئيندؤ، قرباني سڙيل ۾ بوءِ مٺي جي خوشبوءِ

وڇڙي هڪ ڏهين تي هو، ملايل ۾ تيل اٿو سُنو قرباني جي هنن ڏاڙهيون. عيب بي پراڻا
 بڪرين ۽ لاءِ، بڪرين ستن لاءِ، بڪريءَ هڪ ڏهون ڏهون لاءِ. ميندي هڪ ڏهين به ۽ لاءِ،
 علاوه کان قرباني سڙيل مسلسل لاءِ، ڏيڻ ڪفارو لاءِ جي توهان لاءِ، گناهه بڪري هڪ مان
 جا انهن ۽ هوندا، عيب بي لاءِ توهان اهي ڪندا، لاءِ مون توهان قرباني جي انهن ۽
 پڻ. پيشڪش

29

به ڪو توهان هوندي، گڏجائي مقدس لاءِ توهان تي، ڏينهن پهرين جي مهيني ستن ۽
 لاءِ مالڪ توهان ۽ هوندو. ڏينهن جو وڃائڻ نرسنگ لاءِ توهان اهو ڪندؤ، نه ڪم غلامانو
 ۽ ڏاڙهو، هڪ بچڙو، جو گابي هڪ مان يورن ڪندا: قرباني سڙيل واري بوءِ جي خوشبوءِ
 هڪ ڏهين تي هو، ملايل ۾ تيل اٿو سُنو قرباني جي هنن ڏاڙها. عيب بي جا سال ست
 ۽ لاءِ، بڪرين ستن لاءِ، بڪريءَ هڪ ڏهون ڏهون لاءِ، ميندي هڪ ڏهين به ۽ لاءِ، وڇڙي
 چنڊ نئين سواءِ لاءِ، ڏيڻ ڪفارو لاءِ جي توهان بابت، جي گناهه بڪري هڪ مان بڪرين
 مسلسل اها ۽ قربانيون، جون پيئڻ سندن ۽ قربانيون، سندن ۽ کان، قربانيون سڙيل جي
 مطابق، تشريح سندن قربانيون جون پيئڻ سندن ۽ قربانيون سندن ۽ قرباني، سڙيل
 ڏانهن. خداوند لاءِ بوءِ جي خوشبوءِ

پنهجن توهان ۽ ٿيندي، گڏجائي مقدس لاءِ توهان تي ڏينهن ڏهين جي مهيني هن ۽
 واري بوءِ جي خوشبوءِ لاءِ رب توهان ۽ ڪندؤ. نه ڪم به ڪو ۽ ڏيندؤ، تڪليف ڪي روحن
 پراڻا سال ست ڏاڙهو، هڪ گابو، هڪ مان يورن قرباني: لاءِ رب آئيندؤ، قرباني سڙيل
 ڏهين تي ملايل، ۾ تيل اٿو سُنو قرباني جي هنن هوندا. عيب بي لاءِ توهان اهي ڏاڙها،

ستن انهن لاء، ٻڪريءَ هڪ هر حصو ڏهون لاء، مينڍي هڪ ڏهين به ۽ لاء، ٻچڙي هڪ لاء، ڏيڻ ڪفاري جي توهان لاء، ڪفاري جي گناهه ٻڪري هڪ مان ٻڪرين ۽ ۾، ٻڪرين جي اناج جي ان قرباني، سوختني مسلسل ۽ کان، قرباني جي گناهه واري ڪفاري سواءِ لاءِ رب ۾، بوءِ مٺي جي خوشبوءِ مطابق، تشريح قرباني، جي پيئڻ جي ان ۽ قرباني، پيشڪش.

به ڪو هوندي، گڏجاڻي مقدس لاءِ توهان تي ڏينهن پندرهن جي مهيني ستين هن ۽ پهرين توهان ۽ ملهايو. ڪي عيد ان تائين ڏينهن ست لاءِ رب ۽ ڪندؤ، نه ڪم غلامانه مان ڀورن آئيندؤ، قرباني ۽ قربانيون سڙيل ۾ بوءِ جي خوشبوءِ لاءِ خداوند تي ڏينهن تيل قربانيون جون هنن هوندا. عيب بي اهي ڏاڏا، جا سال چوڏهن مينڍا، به ٻڪرا، تيرهن لاءِ، مينڍي هڪ ڏهين به ۽ لاء، ٻچڙن تيرهن لاء، ٻچڙي هڪ ڏهين تي اٿو، سُنو ملايل ۾ ٻچڙن جي ٻڪرين چوڏهن لاء، ٻچڙي جي ٻڪريءَ هڪ هر ڏهون ڏهون تي. مينڍهن ٻن جون انهن جي، قرباني سڙي مسلسل سواءِ لاء، گناهه ٻچو هڪ مان ٻڪرين ۽ لاء، نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۽ قربانيون

جي هنن عيب. بي لمبس پراڻا سال چوڏهن رامس، به ٻڪريون، ٻارهن ۾ ڏينهن ٻئي ۽ تعداد جي هنن ڏانهن ڀڳن ۽ ڏانهن رين ڏانهن، گابي نذر جي پيئڻ جي هنن ۽ قرباني سڙي ان سواءِ لاء، گناهه ٻچو ٻڪري هڪ مان ٻڪرين ۽ موجب. تشريح جي هنن موجب، نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۽ قربانيون جون انهن آهي، سدائين جيڪا کان قرباني

جي هنن عيب. بي چوڏهن ڏاڙهيون پراڻيون سال ۽ به، رڍا يارهن، ٻچڙا تي ڏينهن ٽئين هنن مطابق، تعداد جي هنن لاء، ڀڳن ۽ لاءِ رين ۽ لاءِ گابي نذر جي پيئڻ جي هنن ۽ قرباني جي، قرباني سڙي مسلسل سواءِ لاء، گناهه ٻچو هڪ مان ٻڪرين ۽ مطابق. تشريح جي

نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۽ قربانيون جون انهن

۽ قربانيون جون هنن عيب. بي چوڏهن پيڙا پراڻا سال به، رڍا ڏهه، ٻچڙا تي ڏينهن چوٿين جي هنن مطابق، انگ جي هنن کي، ڏاڙهن ۽ ڪي رڍن ۽ ڪي ٻچڙن نذرانا جا پيئڻ جا هنن جيڪا جي قرباني سڙي ان سواءِ لاءِ، گناهه ٻچو جو ٻڪري هڪ مان گهڻن مطابق. تشريح نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۽ قربانيون جون انهن آهي، هميشه

هنن ۽ قربانيون جون هنن عيب. بي پيڙا جا سال چوڏهن رڍا، ٻه وڇا، نو تي ڏينهن پنجين تشريح جي هنن مطابق، انگ جي هنن کي، ڏاڙهن ۽ ڪي رڍن ۽ ڪي ٻچڙن نذرانا جا پيئڻ جا جون انهن جي، قرباني سڙي مسلسل سواءِ لاءِ، گناهه ٻڪري هڪ مان ٻڪرين ۽ مطابق. قربانيون. جون پيئڻ جون انهن ۽ قربانيون

جون هنن عيب. بي چوڏهن لمبس پراڻا سال ۽ به، رامس اٺ، وڇا تي ڏينهن ڇهين مطابق، انگ جي هنن کي، ڏاڙهن ۽ ڪي رڍن ۽ ڪي ٻچڙن نذرانا جا پيئڻ جا هنن ۽ قربانيون قرباني سڙي مسلسل سواءِ لاءِ، گناهه ٻچو هڪ مان ٻڪرين ۽ مطابق. تشريح جي هنن نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۽ قربانيون جون انهن جي،

هنن هجن. عيب بي جيڪي پيڙا جا سال هڪ چوڏهن رڍا، ٻه وڇا، ست تي: ڏينهن ستويں انگ جي هنن کي، ڏاڙهن ۽ ڪي رڍن ۽ ڪي ٻچڙن نذرانا جا پيئڻ جا هنن ۽ قربانيون جون سڙي ان سواءِ لاءِ، گناهه ٻچو جو ٻڪري هڪ مان گهڻن مطابق. تشريح جي هنن مطابق، ائين ۽ نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۽ قربانيون جون انهن آهي، هميشه جيڪا سواءِ کان قرباني رب توهان ۽ ڪندؤ. نه ۾ ان ڪم غلامانه به ڪو هوندي، گڏجاڻي اختتامي لاءِ تو ڏينهن جا سال ست رڍ، هڪ گابي، هڪ آئيندؤ. نذرانا ۽ قربانيون سوزش ۾ بوءِ جي خوشبوءِ لاءِ

۽ ڪي ميني ڪي، واهه نذرانا جا پيئڻ جا هنن ۽ قربانيون جون هنن ڏاڙهيون. عيب بي
 ٻچو جو ٻڪري هڪ مان گهڻن مطابق. ترتيب جي هنن ۽ مطابق انگ جي هنن ڪي، ڏاڙن
 جا انهن ۽ قربانيون جون انهن آهي، هميشه جيڪا جي قرباني سڙي ان سواءِ لاءِ، گناهه
 نذرانا. جا پيئڻ

توهان ۽ جي، دعائن جي توهان سواءِ ڪندؤ، لاءِ رب ۾ تهرارن پنهنجي توهان شيون هي
 بين جي توهان ۽ جي، قربانين سوختن جي توهان ۽ جي، قربانين رضاڪارانه جي
 جي. قربانين جي نجات جي توهان ۽ جي، پيشڪشن جي توهان ۽ جي، قربانين

30

ڪي موسيٰ رب جيڪي مطابق ڳالهين سڀني ڳالهايو، سان پتن جي اسرائيل موسيٰ ۽
 چئي، ڳالهايو، سان حڪمرانن جي قبيلن جي پتن جي اسرائيل موسيٰ ۽ هو. ڏنو حڪم
 يا کڻي، قسم يا ڪري، منت ڪي رب ماڻهو جيڪو ڏنو. حڪم رب جيڪو آهي لفظ اهو هي
 نه ناپاڪ ڪي لفظ پنهنجي اهو ڪري، پابند ڪي پاڻ سان پابندي ۾ باري جي روح پنهنجي
 عورت ڪا پر جيڪڏهن ڪندو. اهو نڪري، مان وات سندس جيڪو ڪجهه سڀ ڪندو،
 مقرر معاهدو ڪو ۾ جواني پنهنجي ۾ گهر جي پيءُ پنهنجي يا ڪري، واعدو سان رب
 هن جيڪي ٻڌي، پابنديون جون هن ۽ دعائون جون هن پيءُ جو هن جيڪڏهن ڪري،
 سڀ جون هن ته رهي، خاموش پيءُ جو هن ۽ آهن، ڪيون مقرر مطابق جي روح پنهنجي
 لاءِ هن آهن، ڪيون مقرر مطابق جي روح پنهنجي هن جيڪي پابنديون سڀ ۽ دعائون
 هو ڏينهن به جنهن ڪري، انڪار ڪندي انڪار پيءُ جو هن پر جيڪڏهن رهنديون. قائم
 مقرر خلاف جي روح پنهنجي هن جيڪي پابنديون، ۽ دعائون سڀ جون هن ته ٻڌي

انڪار پيءُ جي هن ته ڇو ڪندو، صاف ڪي هن رب ۽ رهنديون، نه قائم اهي ڪيون، ڪيو.

جي هن هجن تي هن دعائون جون هن ۽ وڃي، ٿي جي مڙس ڪنهن هوءَ پر جيڪڏهن جيڪڏهن هجن، ڪيون مقرر خلاف جي روح پنهنجي هن جيڪي مطابق، فرق جي ڇڏن جون هن پوءِ ته رهي، خاموش ڪي هن ڏينهن ان ٻڌي ڏينهن جنهن ۽ ٻڌي مڙس جو هن اهي آهن، ڪيا مقرر خلاف جي روح پنهنجي هن جيڪي واعد اهي جا هن ۽ دعائون سڀ ٻڌي، ڏينهن جنهن ڪري، انڪار ڪندي انڪار مڙس جو هن پر جيڪڏهن رهندا. قائم سڀ مقرر مطابق جي روح پنهنجي هن جيڪي واجبات جا هن ۽ دعائون سڀ جون هن ته ڪندو. صاف ڪي هن رب ۽ ڪيو، انڪار کان هن مڙس ته ڇو رهنديون، نه ڪيا،

اهي ڪري، منت تي جان پنهنجي هوءَ به جيڪي جي، عورت ڪڍيل ۽ جي بيواهه دعا ۽ جي روح جي هن يا نذر، جي هن ۾ گهر جي مرد جي هن پر جيڪڏهن رهندا. قائم تي هن ڪي هن ۽ رهي خاموش ڪي هن ۽ ٻڌي مڙس جو هن جيڪڏهن ۽ فيصلو، سان قسم مطابق پنهنجي هن جيڪي ذميواريون سڀ جون هن ۽ دعائون سڀ جون هن ته ڪري، نه انڪار جو هن پر جيڪڏهن رهنديون. قائم خلاف جي هن اهي آهن، ڪيون مقرر خلاف جي روح مان لڀن جي هن جيڪو ڪجهه سڀ ته ٻڌي، ڏينهن به جنهن هٿائي، هٿائيندي مڙس لاءِ هن مطابق، جي پابندين خلاف جي روح جي هن ۽ مطابق، جي دعائن جي هن نڪري، هر ۽ دعا هر ڪندو. صاف ڪي هن مالڪ ۽ هٿايو، مڙس جي هن ته ڇاڪاڻ رهندو، نه قائم جو هن ۽ ڪندو، قائم لاءِ هن مڙس جو هن ڪي، روح لاءِ ڪرڻ نقصان بندن جي قسم ڏينهن کان ڏينهن هن رهي خاموش رهندي خاموش هو پر جيڪڏهن هٿائيندو. مڙس آهن تي هن جيڪي پابنديون ۽ جي، هن دعائون سڀني لاءِ هن ڪندو قائم هو ته تائين، جو هن پر جيڪڏهن ٻڌو. جنهن ۾ ڏينهن هن رهيو خاموش هو ته ڇو لاءِ، هن ڪندو قائم

اهي هي ڪٽندو. گناهه پنهنجو هو ته ٻڌو، هن جيڪو پوءِ کان ڏينهن ان ڇڏي هٽائي مڙس
ٿيءَ ۽ پيءُ ۽ ڄڻ، وڃ جي زال سندس ۽ مرد ڏٺو، حڪم کي موسيٰ رب جيڪي آهن قانون
هجي. ۾ گهر جي پيءُ ۾ جوانيءَ هوءَ جڏهن ۾ وڃ جي

31

۾ آخر ۽ وٺ، کان ماڻهن مدياني بدلو جو پٽن جي اسرائيل چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽
کي مافن مان توهان چيو، کي ماڻهن موسيٰ ۽ ويندين. ڪيو شامل ۾ قوم پنهنجي تون
بدلو جو رب جيئن ته بيهاريو، ۾ قطار لاءِ جنگ تي مديان اڳيان جي رب ۽ ڏيو، هٿيار
جي اسرائيل هزار، هڪ مان قبيلي هر هزار، هڪ مان قبيلي هر وڃي. ورتو کان مديان
هڪ مان هزارن جي اسرائيل ڳڻيا ڪين ۽ موڪليو. لاءِ جنگ مان، قبيلن سڀني جي پٽن
قبيلي هر موڪليو، کي انهن موسيٰ ۽ لاءِ. جنگ هٿياربند هزار ٻارهن مان، قبيلي هر هزار
جيڪو کي، فنحاس ۽ گڏ، سان فوج جي انهن هزار، هڪ مان قبيلي هر هزار، هڪ مان
نرسنگا جا اشارن ۽ برتن، پاڪ ۽ هو، پٽ جو پادريءَ هارون جيڪو هو، پٽ جو العازار
۾. هٿن جي انهن

هر انهن ۽ هو، ڏٺو حڪم کي موسيٰ رب جيئن ڪئي، بندي قطار جنگي تي مديان انهن ۽
۾ وقت ئي هڪ گڏ سان زخمين جي انهن کي بادشاهن جي مدين ۽ ڇڏيو. ماري کي نر
پنج جا مدين کي، روبوڪ ۽ کي، اور ۽ کي، سور ۽ کي، روڪون ۽ کي، ايوي ۽ ماريو،
۽ ماريو. گڏ سان زخمين جي انهن سان تلوار هو، پٽ جو بعور جيڪو کي بلعام ۽ بادشاهه،
سندن ۽ ملڪيت سڀ سندن ۽ ڀور سندن ۽ سامان سندن ۽ عورتون جون مدين هنن
جي انهن ۽ هئا، ۾ آبادين جي انهن جيڪي کي شهرن سڀني پنهنجن انهن ۽ لٿيو. کي طاقت

وئي کان انسان ورتو، کٽي مال سڀ ۽ لُٽ سڀ هنن ۽ ڇڏيو. ساڙي ۾ باهه کي گهرن فارم مال قيدين، وٽ پتن سڀني جي اسرائيل ۽ اليعازر پادري ۽ موسي هنن ۽ تائين. جانور سامهون جي يريحو تي اُردن جيڪو ۾، موآب عربوت ۾ گاهه خيمه آيا، کٽي لُٽ ۽ غنيمت ٻاهر کان گاهه خيمه لاءِ ملڻ کين حاڪم سڀ جا جماعت ۽ پادري اليعازر ۽ موسي ۽ آهي. ڪمانڊرن جي سوين ۽ ڪمانڊرن جي هزارن ڪاوڙيو، تي نگرانن جي فوج موسيٰ ۽ نڪتا. هر توهان چيو، کي انهن موسيٰ ۽ هئا. رهيا اچي واپس مان ميدان جي جنگ جيڪي تي، رب کي اسرائيل بني موجب چوڻ جي بلعام ئي عورتون هي آهي؟ بچايو ڇو کي عورت ان ۽ ڪري، جي فغور بڻيون، سبب جو ڪرائڻ نظرانداز کي ان ۽ ڦيرائڻ کان حڪم جي هر ۽ ڪريو، قتل ۾ ڀاڱي سڀني کي نر هر هاڻي ۽ ٿي. پيدا وبا ۾ جماعت جي رب ڪري جيڪي مال، جو عورتن سڀني انهن ۽ ڪريو. قتل آهي، جاتو بستر جو نر جنهن کي، عورت خيمي تائين ڏينهن ستن توهان ۽ رکو. زنده کي انهن آهن، نه واقف کان بستري جي مرد ستين ۽ ڏينهن ٽئين ڇهي، کي ماريل جيڪو ۽ ماريو جنهن ڪو هر لڳايو، خيمو ٻاهر کان ۽ برتن، جو چمڙي هر ۽ ڍڪڻ هر ۽ قيدي. جا توهان ۽ توهان ويندو، ڪيو پاڪ تي ڏينهن ڪندؤ. صاف توهان برتن، جو ڪاٺ هر ۽ شيون، سڀ ٺهيل مان چمڙي جي پڪري

قانون هي چيو، کي ماڻهن جي فوج وارن اچڻ واپس مان ميدان جي جنگ پادري، اليعزر ۽ ٽين ۽ سسو لوهه، پيٽل، چاندي، سون، سواءِ ڏنو. کي موسيٰ رب جيڪو آهي، حڪم جو سان پاڻيءَ جي صفائيءَ ڀر ويندي، ڪئي صاف لنگهندي، ۾ باهه جيڪا شيءِ هر جي، ۽ لنگهنديون. مان پاڻيءَ لنگهن، نه مان باهه جيڪي شيون سڀ ۽ ويندي، ڪئي صاف ٿيندؤ. داخل ۾ گاهه خيمه پوءِ کان ان ۽ ويندؤ، ٿي صاف ۽ توڻو، ڪپڙا تي ڏينهن ستين

حاڪم، جا خاندانن جا جماعت ۽ پادري اليعزر ۽ تون چئي، ڏانهن، موسيٰ رب ڳالهايو ۽ ورهائيندؤ کي غنيمت توهان ۽ ونو. ڳڻپ جو لُٽ جي قيد تائين جانورن وئي کان ماڻهن

الڳ توهان ۽ ۾. وچ جي جماعت سڄي ۽ نڪتا ۾ جنگ جيڪي ۾ وچ جي ويڙهاڪن انهن هڪ آهن، نڪتل ۾ قطار جي جنگ ۽ آهن جنگجو جيڪي مان ماڻهن انهن لاءِ رب ڪندڙ انهن ۽ مان. گدھن ۽ مان، رين ۽ مان، پورن ۽ مان، پورن ۽ مان، ماڻهن مان، سؤ پنج روح جي پتن جي اسرائيل ۽ ڏيندڙ. ميوا پهريون جا رب کي پادري اليعزر ۽ وٺندڙ. مان اڌ جي ۽ مان، گدھن ۽ مان، رين ۽ مان، پورن ۽ مان، ماڻهن وٺيندي، هڪ مان پنجاهه تون مان اڌ ڪن نگهباني ۾ خيمي جي خداوند جيڪي ڏيندين کي لاوين کي انهن ۽ مان، پورن سڀني ٿا.

جو لُت اهو ۽ هو. ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن ڪيو، ائين ڪاهن اليعزر ۽ موسيٰ ۽ هو. هزار پنجاهه سؤ ڇهه مان رين هو، ورتو ڪئي ماڻهن ويڙهاڪ جيڪو ٿيو، واڌو کي بستري جي مردن جيڪي مان عورتن ۽ هزار. سٺ ۽ هڪ گڏها، ۽ هزار، ستر ۽ ٻه ڍنگر، جنگ جيڪي جو انهن حصو اڌ اهو ۽ هزار. ٻٽيهه روح، سڀ روح، جا انهن ٿيون، ڄاڻين نه ۽ ٿيو. سؤ پنج ۽ هزار ست ۽ هزار ٽيهه سؤ ٽي مان، تعداد جي رين هئا، ويا نڪري ۾ ۾ آخر لاءِ رب ۽ هئا، هزار ٽيهه ۽ ڇهه ڍنگر ۽ ٿيو. پنج ستر سؤ ڇهه آخر مان رين لاءِ مالڪ جون ماڻهن ۽ هئا. سٺ هڪ ۾ آخر لاءِ رب ۽ هئا، سؤ پنج هزار ٽيهه گڏها ۽ هئا. ستر ۽ ٻه روحون. ٻٽيهه لاءِ، رب پڄاڻي جي انهن ۽ هزار، سورهن روحون،

هو. ڏنو حڪم کي موسيٰ مالڪ جيئن ڏنو، کي پادري اليعزر نذرانو جو خدا موسيٰ ۽ ٿيو اهو ۽ ورهائيو. کان مردن ويڙهاڪ موسيٰ کي جن مان، حصي اڌ جي پتن جي اسرائيل ڇهه ڀور، ۽ هو. سؤ پنج ۽ هزار ست ۽ هزار ٽيهه سؤ ٽي حصو اڌ جو رين مان گڏجائي ته موسيٰ ۽ هزار. سورهن روحون، جون انسانن ۽ سؤ. پنج ۽ هزار ٽيهه گڏها، هزار، ٽيهه ۽ ۽ مان، پورن ۽ ماڻهن ورتو، ڪئي هڪ مان پنجاهه مان حصي اڌ جي پتن جي اسرائيل موسيٰ رب جيئن هئا، ڪندا نگهباني جي خيمي جي رب جيڪي ڏنو کي لاوين کي انهن

هو. ڏنو حڪم کي

جا هزارن هئا، ٿيل مقرر ۾ ٽولين جي هزارن جي فوج جيڪي سڀ آيا وٽ موسيٰ ۽ مردن انهن ڳڻپ آهي ورتو ٻانهن تنهنجا ڏانهن، موسيٰ چيو ۽ ڪمانڊر. جا سوين ۽ ڪمانڊر اسان ۽ آهي. ٿيو نه گم به هڪ مان انهن ۽ آهن، وٽ اسان جيڪي جو ويڙهاڪن جي ۽ ڪنگڙ ۽ برتن جو سون مليو جيڪو ماڻهو هر کي، مالڪ تحفو اهو آهي ڪيو پيش ۽ اڳيان. جي مالڪ ۾ باري جي اسان لاءِ ڏيڻ ڪفارو هار، ۽ بازوبند ۽ آڱوٺي ۽ پازيب جو سون سڀ ته ٿيو اهو ۽ شيء. ٺهيل هر ورتو، سون کان انهن ڪاهن ايليغزر ۽ موسيٰ هئا، شيڪل پنجاهه ۽ سئو ست ۽ هزار سورهن لاءِ، مالڪ ڪڍيو هنن جيڪو نذرانو، لاءِ پنهنجي هڪ هر مردن جنگجو ۽ کان. ڪمانڊرن جي سئو ۽ کان ڪمانڊرن جي هزارن سون کان سردارن جي سئو ۽ سردارن جي هزارن پادري، اليغزر ۽ موسيٰ ۽ ڪئي. لُٽ جي خداوند طور يادگار جي پتن جي اسرائيل آندو، ۾ خيمي جي شاهدي کي ان ۽ ورتو، اڳيان.

32

جي گلعاد ۽ زمين جي يازير هنن ۽ هئا، گهڻا تمام ڀور وٽ پتن جي گاد ۽ پتن جي روبين ۽ ڪاهن ۽ موسيٰ پهچي، پت جا گاد ۽ پت جا راڻون ۽ هئي. لاءِ ڀورن جاءِ اها ۽ ڏني، زمين ۽ نمرا، ۽ جازر، ۽ ديبون، ۽ اتاروت، چئندي، چيو، کي حاڪمن جي جماعت ۽ اليغزر اڳيان جي پتن جي اسرائيل رب جيڪا زمين اها بيان. ۽ نبو، ۽ سبامه، ۽ البعاله، ۽ حشبون، ۽ آهي. موجود مال چوپائي وٽ ٻارن جي توهان ۽ آهي، زمين لاءِ مال چوپائي آهي، ڏني جي توهان زمين هيءَ ته آهي، مليو احسان اڳيان جي توهان کي اسان جيڪڏهن ٿا، چون

ڪر. نه پار اردن کي اسان ۽ وڃي، ڏني ۾ قبضي کي نوڪرن

۽ ٿا، وڃن ۾ جنگ پائر جا توهان کي، پٽن جي روبين ۽ کي پٽن جي گاد موسيٰ چيو ۽ هو ته آهيو رهيا ڦيرائي کي ذهنن جي پٽن جي اسرائيل توهان ڇو ۽ ويهندا؟ هتي توهان هو، ڪيو نه ائين ڏاڏن ابن تنهنجن ڇا ٿو؟ ڏئي کي انهن رب جيڪا ڪن، نه پار ۾ زمين ان جي انگورن هنن ۽ هو؟ موڪليو لاءِ سمجهڻ کي زمين مان برنيع قادش ڪين مون جڏهن پٽن جي اسرائيل هنن ۽ ورتو، جائزو جو زمين هنن ۽ ويا، مٽي ڏانهن واهه جي خوشي ۽ هئي. ڏني کي هنن رب جيڪا ٿين، نه داخل ۾ زمين ان هو جيئن ته ڦيرايو، کي دل جي جيڪي ماڻهو اهي جيڪڏهن چئندي، ڪنڀائين، قسم ۽ ڪاوڙيو، ۾ ڪاوڙ ۾ ڏينهن ان رب ڄاڻن کي خراب ۽ سٺي جيڪي مٽي، کان ان ۽ عمر جي سالن ويهن آيا، نڪري مان مصر ڇو نه، هو، ڪيو قسم سان يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم مون جو جنهن ڏسندا زمين اها ٿا، هليا. نه پٺيان منهنجي انهن ته

ته ڇو هو، پٽ جو نون جيڪو يشوع ۽ هو، ويو ڪيو جدا جيڪو يافته پٽ ڪالب سواءِ چاليهه ۾ ريگستان ڪين آءُ ٿيو، ڪاريو سخت تي اسرائيل رب آءُ لڳو. پٺيان جي رب انهن برائي اڳيان جي رب جيڪي ويو، ٿي ختم نسل سڄو اهو جو تائين ڦيرايو، تائين سال تباهي، جي ماڻهن گنهگار آهيو، ويا اٿي تي جاءِ جي پيءُ پنهنجي توهان ڏسو، هئا. ڪندا ويندا، موٽي کان هن توهان ته ڇو لاءِ. وڌائڻ اڃا کي غضب جي قهر جي رب تي اسرائيل جي جماعت سڄي هن توهان ۽ لاءِ، ڪرڻ اضافو وڌيڪ ۾ ڇڏڻ ۾ ريگستان به اڃا کي هن ڪندا. قانوني بي خلاف

۽ ٺاهينداسين گهر جا رين لاءِ ڍورن پنهنجي هتي اسين لڳا، ڇوڻ ۽ آيا وٽ هن اُهي ۽ محافظ اڳواٽ اڳيان کان پٽن جي اسرائيل ٿي بند هٿيار اسان ۽ شهر. لاءِ سامان پنهنجي

بند قلعه سامان جو اسان ۽ ٻهچائينداسين، تي جاءِ پنهنجي کي انهن اسان جيستائين طور، نه واپس ڏانهن گهرن پنهنجن اسان ڪري. جي رهاڪن جي زمين رهندو، ۾ شهرن ۽ ۾. ملڪيت پنهنجي هڪ هر وڃن، نه ورهيا پٽ جا اسرائيل ته جيستائين وينداسين اسان ته ڇو ڪنداسين، حاصل نه ۾ وراثت اڳتي کان ان ۽ پار جي اُردن ۾ انهن هاڻي اسان آهن. ورتا ڪري حاصل ۾ اوڀر پار جي اُردن قرعا پنهنجا

جي رب توهان جيڪڏهن ڪندا، مطابق لفظ هن توهان جيڪڏهن چيو، کي انهن موسيٰ ۽ پار اردن اڳيان جي خداوند ماڻهو هٿياربند هر جو توهان ۽ ٿيندا، بند هٿيار لاءِ جنگ اڳيان فتح کي زمين ۽ وڃي، ٿي نه تباهه کان منهن سندس دشمن سندس جيستائين ڪندو، بيگناهه توهان ۽ ويندڙ، موٽي توهان پوءِ کان شين انهن ۽ اڳيان، جي رب وڃي ڪيو جي رب هوندي ۾ قبضي جي توهان زمين هي ۽ کان، اسرائيل ۽ اڳيان جي رب هوندڙ گناهه اڳيان جي خداوند توهان ته ڪندا، نه طرح اهڙيءَ توهان پر جيڪڏهن اڳيان. توهان ۽ پڪڙين. برائين کي توهان جڏهن ڄاڻندا، کي گناهه پنهنجي توهان ۽ ڪندا، توهان جيڪو ۽ لاءِ، ڀورن پنهنجي باڙا ۽ ڪندڙ، تعمير لاءِ سامان پنهنجي شهر لاءِ پنهنجي ڪندڙ. توهان اهو نڪرندو مان وات جي

جيئن ڪندا ائين خادم تنهنجا چئندي: چيو، کي موسيٰ پٽن جي گاد ۽ پٽن جي روبين ۽ سڀ جا اسان ۽ عورتون جون اسان سامان، جو اسان ٿو. ڪري حڪم مالڪ جو اسان جي رب ۾ قطار ۽ هٿياربند سڀ نوڪر جا توهان پر هونديون. ۾ شهرن جي جلعاد جانور ٿو. چوي مالڪ جيئن ويندا، گذري لاءِ جنگ اڳيان

جا خاندانن جي قبيلن جي اسرائيل ۽ نون، بن يشوع ۽ پادري، اليعازر لاءِ انهن موسيٰ ۽ توهان پٽ جا جاد ۽ پٽ جا روبن جيڪڏهن چيو، کي انهن موسيٰ ۽ ڪيا. مقرر حڪمران

پنهنجي توهان ۽ هٿياربند، لاءِ جنگ اڳيان جي خداوند هڪ هر ڪن، پار اردن گڏ سان ڏيندو. ۾ قبضي زمين جي جلعاد کي انهن ته ڪريو، ماتحت کي زمين واري سامهون توهان ته ڪن، نه پار ۾ جنگ اڳيان جي رب گڏ سان توهان ٿي هٿياربند اهي پر جيڪڏهن زمين جي ڪنعان اڳ کان توهان پهرين ڀور جا انهن ۽ عورتون، جون انهن سامان، جو انهن روبين ۽ ٿيندا. حصيدار ۾ ورثي ۾ زمين جي ڪنعان گڏ سان توهان اهي ۽ ڪرايو، پار ۾ ائين ٿو، چوي کي خدمتگارن پنهنجي مالڪ جيترو ته، ڏنو جواب پتن جي گاد ۽ پتن جي پار ۾ زمين جي ڪنعان اڳيان جي رب ليس سان هٿيارن اسان ڪنداسين. اسين ڏيندو. قبضو ۾ پار جي اردن کي اسان توهان ۽ ڪنداسين،

کي قبيلي اڌ جي منسي ۽ کي، پتن جي روبن ۽ کي، پتن جي گاد ڏنو، کي هنن موسيٰ ۽ ۽ هو، جو اموري جيڪو بادشاهي جي بادشاهه سيهون هو، مان پتن جي يوسف جيڪو گڏ، سان حدن جي انهن شهر ۽ زمين هئي، جي باشان جيڪا بادشاهي جي بادشاهه عوج ۽ سوفار ۽ ٺاهيا. اروئر ۽ اتاروٿ ڏييون، پتن جي گاد ۽ هئا. چوڌاري جيڪي شهر جا زمين روبن ۽ فارم. جا رين ۽ شهر، بند قلعه بيٿاران، ۽ نمرام ۽ ڪيو. بلند کي انهن ۽ کي، جازر کي، سيباما ۽ هو، گهيريل جيڪو کي، بيلميون ۽ ٺاهيا. قريٽائيم ۽ العاله حسبون، پتن جي مطابق. نالن پنهنجي جي انهن هئا، ڪيا تعمير هنن جيڪي رکيا، نالا جا شهرن انهن هنن ۽ کي اموري آءُ ورتو، کي ان آءُ ويو، ڏانهن جلعاد هو، پت جو منسي جيڪو پت، جو مخير آءُ هو، پت جو منسي جيڪو کي، مخير گلعاد موسيٰ ۽ هو. رهندو ۾ ان جيڪو ڪيو تباهه کي انهن ۽ ورتا، ڳوٺ جا انهن ۽ ويو هو، جو منسي جيڪو يائير، ۽ رهيو. اتي هو ۽ ڏنو، تان نالي پنهنجي کي انهن ۽ ورتا، ڳوٺ جا ان ۽ قهاٽ ۽ ويو نبو ۽ ڏنو. نالو ڳوٺ جا يائير سڏيو. نبوت

طاقت پنهنجي مان زمين جي مصر نڪتا اهي جيئن جون، اسرائيل بني آهن منزلون اهي ۽ رب منزلون جون هنن ۽ روانگيون جون هنن موسيٰ ۽ م. هٿ جي هارون ۽ موسيٰ سان کان رامسيس هنن آهن. منزلون جون سفر جي هنن هي ۽ لکيو، ذريعي جي ڪلام جي تي ڏينهن ايندڙ جي فسح تي، ڏينهن پندرهن جي مهيني پهرين م، مهيني پهرين ٿيا روانا سڀني مان پنهنجن مصري ۽ اڳيان. جي مصري سڀني سان هٿ بلند نڪتا پٽ جا اسرائيل زمين جي مصر کي ڄاول پهريون هر هو، ماريو رب کي جن هئا، رهيا ڪري دفن کي مٿن کان ٿيڻ روانا مان رامسيس پٽ جا اسرائيل ۽ ڪيو. انتقام تي ديوتائن جي انهن رب ۽ م، جيڪو لڳايو، خيمه م بوٿان هنن نڪري، کان سُڪوٽ ۽ لڳايا. خيما م سُڪوٽ پوءِ، لڳايا، خيما تي وات جي ايروٽ ۽ ٿيا، روانا کان بوٿان هنن ۽ آهي. حصو ڪو جو ريگستان جي ايروٽ هنن ۽ لڳايا. خيما سامهون جي مگدولو ۽ آهي، سامهون جي بيلسيفون جيڪو ڏينهن ٽن هنن ۽ ٿيا، داخل م ويران ڪري پار مان وڃ جي سمنڊ ۽ ٿيا، روانا کان سامهون ٿي روانا کان پاڻيءَ ڪڙوي هنن ۽ لڳايا. خيما م پڪرياس ۽ ڪيو، سفر م ويران رستو جو اتي هنن ۽ هئا، وَڻ جا ڪجڙ ۽ ستر ۽ چشما جا پاڻيءَ ٻارهن م ايليم ۽ ويا، اچي م ايليم ۽ لڳايا. خيما تي سمنڊ ڳاڙهي ۽ ٿيا، روانا کان ايلم هنن ۽ لڳايا. خيما ويجهو جي پاڻيءَ لڳايا. خيما م ريگستان جي سين ۽ ٿيا، روانا کان سمنڊ ڳاڙهي هنن

ٿيا، روانا کان رفاڪا هنن ۽ لڳايا. خيما م رفاڪا ۽ ٿيا، روانا مان ريگستان جي سين هنن ۽ اتي ۽ لڳايا، خيما م Raphidin ۽ ٿيا روانا کان Ailous هنن ۽ لڳايا. خيما م ايلوس ۽ لڳايا. خيما م بير جي سينا ۽ ٿيا، روانا کان رافيدين هنن ۽ هو. نه پاڻي جو پيئڻ لاءِ ماڻهن هنن ۽ لڳايا. خيما م قبرن جي خواهش هنن ۽ ٿيا، روانا مان ريگستان جي سينا هنن ۽

۽ ٿيا، روانا مان اسيروت اهي ۽ لڳايا. خيما ۾ اسيروت ۽ ٿيا، روانا مان قبرن جي خواهش لڳايا. خيما ۾ رٿاما

۽ ٿيا، روانا کان فارس ريمون هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ فارس رمون ۽ ٿيا، روانا کان رٿما هنن ۽ روانا کان رسان هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ رسان ۽ ٿيا، روانا کان ليبونا هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ ليبونا هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ سافر ۽ ٿيا، روانا کان مڪيلت هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ مڪيلات ۽ ٿيا، خيما ۾ مڪيلوت ۽ ٿيا، روانا کان خرادت هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ خرادات ۽ ٿيا روانا کان شافر ۽ ٿيا، روانا کان ڪتات هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ ڪتات ۽ ٿيا، روانا مان مڪيلوت هنن ۽ لڳايا. روانا کان مٿڪا اهي ۽ لڳايا. خيما ۾ مٿڪا ۽ ٿيا، روانا مان تارت هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ تارات ۽ لڳايا. خيما ۾ ماسوروت هنن ۽ ٿيا، روانا کان سيلمونا هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ سلمونا ۽ ٿيا، جي گدگد ۽ ٿيا، روانا مان بنايا هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ بنايا ۽ ڪيو، ڪوچ کان مسوروت هنن لڳايا. خيما ۾ جبل

۽ ٿيا، روانا کان ايتيباتا هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ ايتيباتا ۽ ٿيا، روانا کان جبل جي گدگد هنن ۽ عزيزون هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ گابر عزيزون ۽ ٿيا، روانا کان ايبرونا هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ ايبرونا ۽ ٿيا، روانا مان ريگستان جي سين ۽ لڳايا، خيما ۾ ريگستان جي سين ۽ ٿيا، روانا مان گابر ۾ جبل هور ۽ ٿيا، روانا کان قادش هنن ۽ آهي. قادش هي لڳايا، خيما ۾ ريگستان جي فاران آهي. ويجهو جي زمين جي ادوم جيڪو لڳايا، خيما

جي اسرائيل ۾ سال چاليهين ويو مري اتي ۽ ويو، مٿي سان حڪم جي رب پادري هارون ۽ جڏهن تي. ڏينهن پهرين جي مهيني پنجين جي، نڪرڻ مان زمين جي مصر جي پٽن چنعاني ۽ ويو. مري ۾ جبل جي هور هو تڏهن هو، جو سالن سؤ ۽ ويهه ۽ ٽي هارون ٽي داخل پٽ جا اسرائيل جڏهن هو، رهندو ۾ زمين جي ڪنعان هي ۽ ٻڌو، ارد بادشاهه

ٿيا، روانا کان سلمونا هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ سلمونا ۽ ٿيا، روانا مان جبل هور اُهي ۽ هئا، رهيا لڳايا. خيما ۾ اوبوٽ ۽ ٿيا، روانا کان فينون هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ فينون ۽

آهي. واقع پار جي حدن جي موآب جيڪو لڳايا، خيما ۾ عي ۽ ٿيا، روانا کان اوبوٽ هنن ۽ گلمون ۽ ٿيا، روانا مان گاد دييون هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ گاد دييون ۽ ٿيا روانا کان عي هنن ۽ تي جبلن جي اباريم هنن ۽ ٿيا، روانا کان ديبلاتائيم گيلمون هنن ۽ لڳايا. خيما ۾ ديبلاتائيم ۾، اولهه جي موآب ۽ ٿيا، روانا کان جبلن جي اباريم هنن ۽ سامهون. جي نابائو لڳايا، خيما بيلسا وٺي کان ايسيموٽ ڀرسان جي اردن هنن ۽ لڳايا. خيما سامهون جي ڀريحو تي اردن آهي. ۾ اولهه جي موآب جيڪو لڳايا، خيما تائين

ڄئي، ڳالهايو، سامهون جي ڀريحو ڀرسان جي اردن ۾ موآب اولهه سان موسي رب ۽ زمين جي ڪنعان ڪري پار ڀرڻ توهان چوندين، ڪي انهن ۽ ڳالهايو، ڪي پٽن جي اسرائيل اڳيان جي توهان جيڪي ڪندؤ تباهه ڪي رهاڪن سڀني انهن توهان ۽ آهيو. رهيا وڃي ۾ ڏيلايل سڀني جي انهن ۽ هٽائيندؤ، ڪي جاين جي نگراني جي انهن توهان ۽ ٿا، رهن ۾ زمين زمين ڪندؤ تباهه توهان ۽ هٽائيندؤ. ڪي ستونن سڀني جي انهن ۽ ڪندؤ، تباهه ڪي بتن قرعي زمين جي انهن ڪي توهان مون ته ڇو رهندؤ، ۾ ان توهان ۽ ڪي، رهاڪن سڀني جي ۾ وراثت مطابق قبيلن پنهنجي ذريعي قرعي زمين جي انهن توهان ۽ آهي. ٽني ۾ جي انهن آهن گهٽ ڪي جن ۽ وڌائيندا، ملڪيت جي انهن آهن وڌيڪ ڪي جن وڌنداسين، ڏاڏن پنهنجي توهان هوندو، جو هن اتي نڪرندو، جتي نالو جو جنهن گهٽائيندا، ملڪيت تي زمين اڳيان منهن پنهنجي توهان جيڪڏهن وڌنداسين. ۾ وراثت مطابق قبيلن جي جي توهان اهي ڇڏيندؤ، ڪجي مان انهن توهان ڪي جن ته ڪندؤ، نه تباهه ڪي رهندڙن اهي رهندؤ، توهان تي جنهن تي زمين ان ۽ ٿيندا، تير ۾ پاسن جي توهان ۽ ڪندا ۾ اکين آئون تيئن ڪيو، فيصلو جو ڪرڻ ڪي انهن جيئن ٿيندو ائين ۽ ڪندا. دشمني سان توهان

34

توهان چو، ڪي انهن ۽ ڏي، حڪم ڪي پٽن جي اسرائيل چئي، ڏانهن، موسيٰ رب ڳالهايو ۽ زمين جي ڪنعان ٿيندي، ۾ ورثي لاءِ توهان هي آهيو، رهيا ٿي داخل ۾ زمين جي ڪنعان آدم کان ريگستان جي سڻ پاسو وارو طرف ڏکڻ لاءِ توهان آڇ گڏ. سان حدن پنهنجي اوڀر جي سمنڊ واري لوڻ حدون جون طرف ڏکڻ لاءِ توهان آڇ هوندو، تائين ڀرسان جي طرف چڙهائي جي اڪراڀين کان ڏکڻ ڪي توهان حدون ۽ هونديون. کان حصي واري طرف برني قادش ڏکڻ رستو جو نڪرڻ جو ان ۽ لنگهنديون، مان اينڪ ۽ گهيراڻينديون، جي مصر کان اسيمونا حدون ۽ لنگهندو. مان اسيمونا ۽ نڪرندو، ۾ آبادي جي ارد ۽ هوندو، وڏو هونديون، لاءِ توهان حدون جون سمنڊ ۽ هوندو. سمنڊ نڪرڻ ۽ گهمندي، تائين وهڙ هونديون. حدون جون سمنڊ لاءِ توهان هي ڪندو، مقرر حد سمنڊ

جي جبل لاءِ پاڻ توهان ماڀيندو کان سمنڊ وڏي طرف، اتر حدون لاءِ توهان ٿيندو هيءُ ۽ رهيا ٿي داخل ۾ حماه جيڪي ڪندا، ماڀيو لاءِ انهن توهان تائين جبل کان جبل ۽ ويجهو. ٻاهر کان ديفرونا حدون ۽ هونديون. حدون جون سرادڪ رستو جو نڪرڻ جو ان ۽ آهن، حدون کان اتر لاءِ توهان هي ٿيندو، آرسينائن رستو جو نڪرڻ جو ان ۽ نڪرنديون، ۽ ويندون، لهنديون تي چشمن کان اوڀر ڏانهن بيلا کان سيفيفامار حدون ۽ ٿينديون. سيفامار حدون ۽ ويندون. لهنديون کان اوڀر تي پني جي چنيريٽ سمنڊ کان بيلا حدون جي سمنڊ چنيريٽ کان بيلا حدون ۽ اينديون، هيٺ تي چشمن طرف اوڀر ڏانهن بيلا کان رستو جو نڪرڻ ۽ اينديون، هيٺ تي اردن حدون ۽ اينديون. هيٺ طرف اوڀر تي پني

چوڌاري.حدون جون ان ۽ ويندي زمين لاءِ توهان هيءُ ويندو. سمنڊ لوڻيل

قرعي توهان جيڪا آهي زمين اها هي چئي: ڏنو، حڪم کي پتن جي اسرائيل موسيٰ آ ۽
ات جي منسي ۽ قبيلن نون کي ان ته ڏنو حڪم رب جيئن ڪندؤ، حاصل ۾ وراثت سان
پنهنجي قبيلي جي پتن جي گاد ۽ قبيلي جي پتن جي روبين ته ڇو وڃي. ڏنو کي قبيلي
ات ۽ قبيلن ٻن ڪيا. حاصل حصا پنهنجا قبيلي ات جي منسي ۽ مطابق، گهرن جي ڏاڏن
ويا. ڪٿي طرف اوڀر کان ڏکڻ جي يريحو پار، جي اردن حصا پنهنجا قبيلي

زمين لاءِ توهان جيڪي آهن، نالا جا ماڻهن انهن هي چئي: ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽
حڪمران هڪ مان قبيلي هر توهان ۽ نون. بن يشوع ۽ پادري اليعازر وٺندا: ۾ وراثت
ورهائي. ۾ ورثي زمين لاءِ توهان جيڪو وٺنداسين،

مان، قبيلي جي شمعون پٽ. جو يفته ڪالب جا، قبيلي جي يهودا آهن، نالا جا مردن اهي ۽
جو قبيلي جي دان چاسلون. پٽ ايلداد مان، قبيلي جي بنيامين پٽ. جو سميدو سلاميئيل
جو قبيلي جي پتن جي منسي مان، پتن جي يوسف پٽ. جو ايگلي بڪچير، حڪمران
ڪموئيل، حڪمران جو قبيلي جي پتن جي افرائيم پٽ. جو سوفي انيئيل، حڪمران
جي اسڪار پٽ. جو فرناڪ اليسافان، حڪمران جو قبيلي جي زبولون پٽ. جو سبائان
اخوڙ، حڪمران جو، قبيلي جي پتن جي آشرع فلتئيل حڪمران جو، قبيلي جي پتن
هو پٽ جو ياميوڊ جيڪو فدائيل، حڪمران جو قبيلي جي نفتالي پٽ. جو سلمي

ورهائي. ۾ زمين جي ڪنعان کي پتن جي اسرائيل ته ڏنو حڪم رب هنن

سامهون، جي پريحو ڀرسان، جي اردن ۾، اولهه جي موآب ڳالهائو سان موسيٰ رب ۽ مان ورثي جي قبضي پنهنجي کي لاوين اهي ۽ ڪر، حڪم کي پتن جي اسرائيل چئندي: شهر لاءِ انهن ۽ ٿيندا. کي لاوين ڀرپاسا جا شهرن چوڌاري جي انهن ۽ ٿيندا، شهر لاءِ رهڻ جي انهن ۽ ٿينديون، لاءِ يورن جي انهن جڳهون ڪيل بند جون انهن ۽ ٿيندا، لاءِ رهڻ توهان جيڪي علائقا، وارا ڀرپاسي جا شهرن جيڪي ۽ لاءِ. جانورن وارن پيرن چار سڀني ٻاهر کان شهر تون ۽ هجن. هٿ هزار ٻه چوڌاري ٻاهر کان پت جي شهر ٿيندو، کي لاوين جي سمنڊ ۽ هٿ، هزار ٻه طرف جي پاسي ڏکڻ ۽ هٿ، هزار ٻه طرف جي پاسي اڀرندي شهر ۽ ماڀيندين، هٿ هزار ٻه پاسي واري طرف جي اتر ۽ هٿ، هزار ٻه پاسي واري طرف ڇهه اوچ کي، لاوين ٿيندو شهر اوچ حدون. جون شهرن ۽ هوندو، لاءِ توهان ۾ وچ جي هن چاليهه گڏ سان انهن اوچ کي، ڪندڙ قتل اتي لاءِ ڀڄڻ ٿيندو جيڪي جا، جاين پناهه شهر ۽ ڀرپاسا. جا انهن ۽ اهي شهر، اٺ ۽ چاليهه ٿيندو، کي لاوين شهر سڀ توهان شهر. ٻه ۽ مان تن آهن گهڻا وٽ جن ٿيندو، مان قبضي جي پتن جي اسرائيل توهان شهر جيڪي ۾ وراثت هو جيڪا موجب ورثي پنهنجي هڪ هر گهٽ، مان تن آهن گهٽ وٽ جن ۽ گهڻا، ٿيندا. کي لاوين مان شهرن اهي وٺندا،

چوندين، کي انهن ۽ ڳالهائو، کي پتن جي اسرائيل چوندي، ڏانهن، موسيٰ مالڪ ڳالهائو ۽ انهن لاءِ پاڻ توهان ۽ آهيو. رهيا وڃي ۾ زمين جي ڪنعان ڪري پار ڀرڻ دريائي توهان جنهن اهو هر کي، قاتل لاءِ ڀڄڻ اتي هونديون لاءِ توهان جايون پناهه ورهائيندو، شهر کي جا پناهه کان واري وٺڻ بدلو جي رت لاءِ توهان شهر اهي ۽ ماريو. ۾ اڻڄاڻائيءَ کي روح جيڪي ۽ بيهي. لاءِ فيصلو اڳيان جي جماعت هو جو تيستائين مري نه قاتل ۽ هوندا، هنڌ

جي اردن شهر ٿي هوندا. هنڌ جا پناهه لاءِ توهان اهي شهر، ڇهه اهي ڏيندڙ توهان شهر ڏيندڙ. ۾ زمين جي ڪنڪان شهر ٿي ۽ ڏيندڙ، پار

هي آهي، ۾ توهان جيڪو لاءِ رهاڪو ۽ لاءِ، ڌارئي ۽ لاءِ، پٽن جي اسرائيل هوندو پناهه ماري. سان اڻڄاڻائيءَ کي روح جيڪو لاءِ ان هر لاءِ ڀڄڻ اتي هوندا، جا پناهه شهر

قاتل هو ته وڃي، مري هو ۽ ماري، سان اوزار ڪنهن جي لوهه کيس هو پر جيڪڏهن مري هو سان جنهن ۾، هٿ سان پٿر پر جيڪڏهن وڃي. ڏني سزا جي موت قاتل اهو آهي؛ ڏني سزا جي موت کي قاتل آهي، قاتل هو ته ويو، مري هو ۽ ماريو، کي هن ٿو، سگهي کي هن ٿو، سگهي مري ماڻهو سان جنهن سان، اوزار جي ڪاٺ ڪنهن پر جيڪڏهن وڃي. وڃي. ڏني سزا جي موت کي قاتل آهي، قاتل هو ته ويو، مري هو ۽ ماريو

کيس اهو ملندو، کيس هو جڏهن ڇڏيندو، ماري کي قاتل اهو وٺندڙ، بدلو جو رت اهو به ڪو کيس مان گهات ۽ ڏئي، ٽڪ کيس ڪري جي دشمني پر جيڪڏهن ڇڏيندو. ماري مري هو ۽ ماريو، سان هٿ کي هن ڪري جي ڪاوڙ يا وڃي، مري هو ۽ اڇلائي، برتن وڃي ڏني موت سان موت آهي. قاتل ماريو، جنهن وڃي ڏني موت سان موت ته وڃي، ملي. سان هن جڏهن ڇڏيندو ماري کي قاتل وٺندڙ بدلو جو رت کي. ڪندڙ قتل

شيءَ به ڪا تي هن يا ڏئي، ٽڪ کي هن نه، ڪري جي دشمني اوچتو، پر جيڪڏهن اهو ۽ ڄاڻندي، نه ۾، ان ويندو مري هو ۾ جنهن سان، پٿر به ڪنهن يا نه، مان گهات اڇلائي، جي پهچائڻ نقصان کيس ئي نه ۽ هو، نه دشمن سندس هو پر ٿو، مري ۽ مٿس، ٿو ڪري وڃ جي وٺندڙ بدلو جي رت ۽ ماريندڙ ڪندي فيصلو جماعت ۽ هو، رهيو ڪري ڪوشش جماعت ۽ ڇڏائيندي، کان وٺندڙ بدلو جي رت کي قاتل جماعت ۽ مطابق. فيصلن انهن ۾،

رهندو اتي هو ۽ هو، ويو ڀڄي هو جتي آئيندي، واپس ۾ شهر واري پناهه جي هن کيس هو. ويو ڪيو مسح سان تيل مقدس کي جنهن وڃي، مري پادري وڌو جيستائين

۽ هو، ويو ڀڄي اتي هو ۾ جنهن ٻاهر، کان حدن جي شهر وڃي نڪري قاتل پر جيڪڏهن کان حدن جي شهر واري پناهه جي هن وٺندڙ، بدلو جو رت ته لهي ڳولي کيس جيڪڏهن ۾ شهر جي پناهه ته ڇو ناهي. ڏوهي هو ته ڪري، قتل کي قاتل وٺندڙ بدلو جو رت ۽ ٻاهر، ڪندڙ قتل پوءِ، کان مرڻ جي پادري وڌي ۽ وڃي، مري پادري وڌو جيستائين ڏيو رهڻ ويندو. موتي ۾ زمين جي قبضي پنهنجي

سڀني جي توهان ۾، نسلن سڀني جي توهان ٿيندو، قانون جو فيصلي لاءِ توهان اهو ۽ هڪ ۽ ڪندا، قتل کي قاتل ذريعي جي شاهن ماريو، کي روح جيڪو ڪو هر ۾. آبادين جو سزا جي موت جيڪو کان، قاتل توهان ۽ ڏيندو. نه شاهدي تي مرڻ جي روح شاهد ويندي. ڏني سزا جي موت هو ته ڇاڪاڻ وٺنداسين، نه فديو جو جان آهي، مستحق جيستائين لاءِ، رهڻ ٻيهر تي ڌرتيءَ لاءِ، ڀڄڻ ڏانهن شهرن جي پناهه وٺندڙ نه فديو توهان آهيو، رهندا توهان ۾ جنهن ڪندڙ نه قتل کي زمين ان توهان ۽ وڃي. نه مري پادري وڌو ان جيڪو کان رت ان ٿيندو نه ڪفارو جو زمين ۽ ٿو، ڪري قتل کي زمين رت هي ته ڇو کي زمين ان توهان ۽ آهي. رهيو وهائي جيڪو تي رت جي ان پر آهي، ويو وهايو تي آهيان، رهندو ۾ وڃ جي توهان مان تي جنهن آهيو، رهندا توهان تي جنهن ڪندا نه ناپاڪ آهيان. رهندو ۾ وڃ جي اسرائيل بني جيڪو آهيان خداوند مان ته ڇو

هو، پٽ جو منسي جيڪو هو، پٽ جو ماڪير جيڪو جا، قبيلي جي گلعاد حڪمران آيا ۽ جي ڪاهن اليعزر ۽ ڳالهايو، اڳيان جي موسيٰ انهن ۽ مان، قبيلي جي پٽن جي يوسف جي اسان چيو، جن اڳيان، جي حڪمرانن جي گهرن ابائي جي پٽن جي اسرائيل ۽ اڳيان، ڪي پٽن جي اسرائيل بني ذريعي قرعي ڪي ورثي جي زمين ته ڏنو حڪم رب ڪي مالڪ ڪي ڏيئرن جي هن ڪي ورثي جي صلفاد ياءُ جي اسان ته ڏنو حڪم رب ڪي مالڪ ۽ ڏئي، اسان قرعو جو انهن ۽ ٿيندا، عورتون جي پٽن جي اسرائيل جي قبيلي هڪ اهي ۽ ڏئي. اهي جي جن ويندو وڌايو ۾ وراثت جي قبيلي ان ۽ ويندو، ڪيو مان قبضي جي پيءُ جي جي اسرائيل پر جيڪڏهن ويندو. ڪيو مان قرعي جي وراثت جي اسان ۽ ٿيندا، عورتون جي جن ويندي، ڪئي شامل ۾ وراثت جي قبيلي ان وراثت جي انهن ۽ ٿئي، ڇڏڻ جو پٽن ڪٿي وراثت جي انهن مان وراثت جي قبيلي جي خاندان جي اسان ۽ ٿين، عورتون اهي ويندي.

اهڙيءَ چئي، ڏنو، حڪم ذريعي جي حڪم جي خداوند ڪي پٽن جي اسرائيل موسيٰ ۽ جي صلفاد خداوند جيڪو آهي لفظ اهو هي ٿا. چون قبيلو جو پٽن جي يوسف طرح جي انهن سواءِ ٿين، عورتون ٿئي، خوش اڳيان جي انهن جتي چئي، ڏنو، حڪم ڪي ڏيئرن قبيلي ٻئي کان قبيلي هڪ وراثت جي پٽن جي اسرائيل ۽ ٿين. عورتون مان قوم جي پيءُ جي قبيلي جي خاندان پنهنجي هڪ هر پٽ جا اسرائيل ته ڇو ٿيندي، نه منتقل ڏانهن مان، قبيلن جي پٽن جي اسرائيل ٿي وئي وراثت جيڪا ڌيءَ هر ۽ پڪڙيندا. ۾ وراثت هر پٽ جا اسرائيل جيئن ته ٿينديون، عورتون سان هڪ مان ماڻهن جي پيءُ پنهنجي منتقل ڏانهن قبيلي ٻئي کان قبيلي هڪ حصو اهو ۽ وٺن. وراثت جي ڏاڏي پنهنجي هڪ رهندا. پڪڙي ۾ ورثي پنهنجي هڪ هر پٽ جا اسرائيل پر ٿيندو، نه

۽ ملڪا ۽ عجلا ۽ ترصا ۽ ڪيو. ڏيئرن جي صلفاد ٿيڻ ڏنو، حڪم ڪي موسيٰ رب جيئن

مان، قوم جي منسي ٿيون. سان ڪڙن پنهنجن ڌيئرون، جون صلفاعد ملاعا، ۽ نوعا
جي قوم جي پيء جي انهن وراثت جي انهن ۽ ٿيون، عورتون هئا، پٽ جا يوسف جيڪي
ذريعي هٿ جي موسىٰ رب جيڪي آهن، فيصلا ۽ قانون ۽ حڪم اهي هي رهي. تي قبيلي
ڏنا. سامهون جي يريحو تي اردن ۾ اولهه جي موآب

خوشخبري جي يوحنا

1

هو. وٽ خدا ۾ شروعات هي هو. خدا ڪلام ۽ هو، وٽ خدا ڪلام ۽ هو، ڪلام ۾ شروعات آئي نه ۾ وجود شيءِ به ڪا سواءِ کان هن ۽ آيو، ۾ وجود ذريعي جي هن ڪجهه سڀ ۽ هئي. روشني جي انسانن زندگي اها ۽ هئي، زندگي ۾ کيس آهي. چڪي ٿي جيڪا سگهي. نه پڪڙي ڪي ان اونداهي ۽ ٿي، چمڪي ۾ اونداهي روشني

ڏيڻ شاهدي هي هو. يوحنا نالو جو جنهن ويو، موڪليو طرفان خدا جيڪو ٿيو ماڻهو هڪ نه روشني اهو هو مڃين. ذريعي جي هن سڀ ته ڏئي، گواهي بابت روشنيءَ هو ته آيو، لاءِ ڪي ماڻهوءَ هر جيڪا هئي، روشني سڄي هو ڏئي. گواهي ۾ باري جي روشني ته پر هو، آئي، ۾ وجود ذريعي جي هن دنيا ۽ هو، ۾ دنيا هو ٿو. اچي ۾ دنيا جيڪو ٿي ڪري روشن نه قبول کيس ماڻهن پنهنجن جي هن پر آيو، ۾ پنهنجي هو سڃاڻيو. نه ڪي هن دنيا ۽ جيڪي ڪي انهن ٿين، ٻار جا خدا ته ڏنو اختيار هن ڪي تن ڪيو، قبول کيس جيترن ڪيو. انسان نه ۽ مان، مرضي جي گوشت نه ۽ نه، مان رت جيڪي ٿا. رڪن يقين تي نالي سندس ۽ رهيو، ۾ وچ جي اسان ۽ ٿيو گوشت ڪلام اهو ۽ ٿيا. پيدا مان خدا پر مان، مرضي جي

سان سچ ۽ فضل جو، جاول اڪيلي کان پيءُ جيئن جلال اهڙو ڏنو، جلال جو هن اسان بابت جنهن هو اهو هي چئي، آهي چڪو روئي ۽ ٿو ڏئي گواهي ۾ باري جي هن جان پريل. آهي، ويو ٿي اڳيان کان مون اهو آهي، رهيو اچي پٺيان منهنجي جيڪو هو، چيو مون فضل ۽ آهي، ورتو مان پرپوريءَ جي هن سڀني اسان ۽ هو. اڳ کان مون هو ته ڇاڪاڻ يسوع سچائي ۽ فضل پر ويو، ڏنو ذريعي جي موسيٰ قانون ته ڇو فضل، ۾ بدلي جي پيءُ جيڪو پٽ، اڪيلو پر آهي، ڏنو نه ڪڏهن به ڪنهن کي خدا آيا. ذريعي جي مسيح آهي. ڪيو ظاهر ڪيس هن آهي، ۾ گود جي

ته موڪليو کي لاوين ۽ پادرين مان يروشلم يهودين جڏهن گواهي، جي يوحنا آهي هيءَ ۽ مان ته ڪيو اقرار هن ۽ ڪيو، نه انڪار ۽ ڪيو، اقرار هن ۽ آهين؟ ڪير تون پڇن، ڪانئس آهيان. نه چيو، هن ۽ آهيو؟ ايليا توهان ڇا ڇا؟ پوءِ پڇيو، ڪانئس هنن ۽ آهيان. نه مسيح جيئن ته آهين؛ ڪير تو پڇيو، ڪانئس مون نه. ڏنو، جواب هن ۽ آهيو؟ نبي اهو توهان ڇا ٿو ڇا ۾ باري پنهنجي تو آهي، موڪليو کي اسان جن کي انهن سگهون ڏئي جواب اسان جيئن ڪريو، سڌو رستو جو خداوند ۾، ريگستان آهيان آواز جو رڙيندڙ مان چيو، چوين؟ چيو. نبي يسعياھ

تون پوءِ چيو، ڪيس ۽ پڇيو ڪانئس هنن هئا. مان فريسين آهي هئا، ويا موڪليا جيڪي ۽ کي انهن جان نبي؟ اهو نه ۽ ايليا نه آهين، مسيح نه تون جيڪڏهن ٿو، ڏين بپتسما ڇو توهان کي جنهن آهي بيٺو ۾ وڃ جي توهان پر ٿو، ڏيان بپتسما ۾ پاڻي مان ته، ڏنو جواب ٿي اڳيان منهنجي جيڪو آهي، رهيو اچي پٺيان منهنجي جيڪو آهي اهو هو ڄاڻو. نٿا شيون هي کوليان. پٽو جو جوتي جي هن ته ناهيان لائق ايترو مان جو جنهن آهي، ويو هو. رهيو ڏئي بپتسما يوحنا جتي پار، جي اردن ٿيون، ۾ بيٺائي

ليلو جو خدا ڏسو، ٿو، چوي ۽ ٿو ڏسي ايندي طرف پنهنجي کي يسوع يوحنا ڏينهن ٻئي هڪ پٺيان منهنجي هو، چيو مون بابت جنهن آهي اهو هي ٿو. ڪٿي گناهه جو دنيا جيڪو مان ۽ هو. اڳ کان مون هو ته ڇاڪاڻ آهي، ويو ٿي اڳيان منهنجي جيڪو ٿو اچي ماڻهو ۾ پاڻيءَ مان ڪري ان وڃي، ڪيو ظاهر تي اسرائيل هو ته پر هئس، ڄاڻندو نه کيس وانگر ڪيترن مان آسمان کي روح مون ته ڏني گواهي يوحنا ۽ آهيان. آيو ڏيندي ٻيٽسما ۾ پاڻيءَ کي مون جنهن پر ٿو، ڄاڻان نه کيس مان ۽ رهيو. تي کيس اهو ۽ ڏنو، لهندي ڏسين، رهندو ۽ لهندو کي روح تون تي جنهن چيو، کي مون اهو موڪليو، لاءِ ڏيڻ ٻيٽسما هي ته آهي ڏني گواهي ۽ آهي ڏنو مان ۽ ٿو. ڏني ٻيٽسما ۾ روح پاڪ جيڪو آهي ئي اهو آهي پٽ جو خدا

چيو، هن ڏسي، لهندي کي يسوع ۽ شاگرد، به جا هن ۽ هو بيٺو جان وري ڏينهن ايندڙ ٻئي پر ويا. پٺيان جي يسوع ۽ ٻڌو، ڳالهائيندي کي هن شاگردن ٻنهي ۽ ڀڳ. جو خدا ڏس، ربي چيو، کيس انهن پر ٿا؟ ڳوليو ڇا ٿو، چوي کين ڏنو، ايندڙ پٺيان کين ۽ ڦري عيسى ڏسو. ۽ اچو چيو، کي انهن هن آهيو؟ رهندا ڪٿي توهان ٿو)، ٿئي استاد ترجمو جو (جنهن ڀڳ لڳ ڪلاڪ رهيا، وٽ هن ڏينهن ان ۽ ٿو، رهي ڪٿي هو ته ڏنو ۽ آيا اهي تنهنڪري يوحنا جن هو، هڪ مان ٻن انهن هو، پاءُ جو پطرس سائمن جيڪو اندرياس، هو. ڏهون اسان چيو، کيس ۽ لتو کي سمعان پاءُ پنهنجي پهريون هن ڪيو. پٺيان کيس ۽ ٻڌو کان عيسيٰ آيو. وٺي وٽ عيسيٰ کيس ۽ آهي. مسيح ترجمو جو جنهن آهي، لتو کي مسيحا ترجمو جو جنهن سڏجندين، ڪيفا تون پٽ، جو يونا آهين، سمعان تون چيو، ڏسي کيس آهي. پطرس

پٺيان منهنجي چيو، کيس ڳولي کي فلپس ۽ چاهيو، وڃڻ ڏانهن گليل عيسى ڏينهن ٻئي کي نٽنائيل فلپس مان. شهر جي پطرس ۽ اندرياس هو، مان صيدا بيت فلپس پر هو اڄ.

آهي، لتو کيس اسان لکيو، نبين ۽ لکيو ۾ قانون موسيٰ ۾ باري جي جنهن چيو، کيس ۽ لتو چا چيو، کيس نٽنيل ۽ آهي. مان نصرت جيڪو آهي، پٽ جو يوسف جيڪو کي، يسوع کي نٽنيل يسوع ڏس. ۽ اڄ چيو، کيس فلپس ٿي؟ سگهي ٿي شيءَ سنيءَ کان مان نازرت ۾ جنهن آهي، اسرائيلي پڇ سچ هي ڏس، چيو، ۾ باري سندس ۽ ڏنو ايندي طرف پنهنجي ۽ ڏنو جواب عيسىٰ ٿو؟ ڄاڻين ڪٿان کي مون تون چيو، کيس نٽنيل ناهي. فريب ڪو هو. ڏنو هيٺ وٺ جي انجیر توکي مون سڏي، توکي فلپس جو اڳ کان ان چيو، کيس بادشاهه جو اسرائيل تون آهين، پٽ جو خدا تون ربي، اي چيو، کيس ۽ ڏنو جواب نٽنيل وٺ جي انجیر توکي مون ته چيو توکي مون ته چو چيو، کيس ۽ ڏنو جواب يسوع آهين. سچ سچ ٿو، چوي کيس ۽ ڏسندين. شيون وڌيون کان انهن ٿو؟ آئين ايمان تون ڏنو، هيٺ جي انسان فرشتا جا خدا ۽ ڏسندؤ، کليل کي آسمان توهان کان هاڻي ٿو، چوان کي توهان ڏسندؤ. لهندا ۽ چڙهندا تي پٽ

2

۽ يسوع پر هئي. اتي ماءُ جي عيسىٰ ۽ ٿي، شادي هڪ ۾ ڪنا جي گليل ڏينهن ٽئين ۽ کيس ماءُ جي عيسىٰ وئي، ٿي ختم شراب جڏهن ويا. سڏيا ۾ شادي به شاگرد سندس آهي، واسطو چا تنهنجو ۽ منهنجو ٿو، چوي کي هن عيسىٰ آهي. نه شراب وٽ انهن چيو، هو ڪجهه جيڪو چيو، کي ڏانهن ماءُ جي هن آهي. آيو نه وقت منهنجو اڃا عورت؟ جي يهودين جيڪي هئا، رکيل پاندا جا پاڻي ڇهه جا پٿر اتي ڪريو. اهو چوي، کي توهان کي انهن عيسىٰ هو. سگهندو رکي ماپ تي يا به هڪ هر ۽ هئا، مطابق رسم جي صفائي چيو، کين هن ۽ ڀريو. تائين مٿي کي انهن انهن ۽ ڀريو. سان پاڻيءَ ٿانءَ جا پاڻيءَ ٿو، چوي پاڻي ماسٽر جي ضيافت جيئن ويا. ڪٿي هنن ۽ وڃو. ڪٿي وٽ ويتر سردار ۽ ڪيو هاڻي

پاڻي جن ڄاڻيائين خدمتگار پر آهي، ڪٿان اها ته ڄاڻيائين نه ۽ چڪيو ٿيل شراب کي سٺي پهريون ماڻهو هر ٿو، چوي کيس ۽ سڏيو. کي دلها ماستر جي ضيافت هو، ڪڍيو سٺي تو پر واري، درجي گهٽ تڏهن ٿا، وڃن ٿي مست ماڻهو جڏهن ۽ ٿو، رکي شراب ۽ ڪئي ۾ گليل ڪنا يسوع شروعات جي نشانين هي آهي. رکي تائين وقت هن شراب ڪيو. يقين تي کيس شاگردن سندس ۽ ڪيو، ظاهر جلال پنهنجو

۽ شاگرد، سندس ۽ پائر سندس ۽ ماءُ سندس ۽ هو ويو، هيٺ ۾ ڪپرناؤم هو پوءِ کان هن رهيا. نه ڏينهن گهڻا اهي اتي

۽ رڍون ڍڳا، ۾ مندر هن گهر ويو. ڏانهن يروشلم يسوع ۽ هو، ويجهو پاسخا جو يهودين ۽ ڪري، ٺاهي ڪوڙو مان رسين جو ڏنو. ويٺل کي بدلائيندڙن پئسا ۽ وارا وڪڻڻ ڪبو تر اڇلايا سڪا جا بدلائيندڙن رقم ۽ به، کي بڪرين ۽ رڍن ڇڏيو، ڪڍي مان مندر کي سڀني هتان شيون اهي چيو، کي تن هئا، رهيا وڪڻي ڪبو تر کي ماڻهن جن ۽ اٿنايو. کي ميزن ۽ آيو ياد کي شاگردن سندس پر بڻايو. نه گهر جو واپار کي گهر جي پيءُ منهنجي وڃو، ڪئي کيس ۽ ڏنو جواب يهودين ويندو. ڪائي کي مون جوش جو گهر تنهنجي آهي، ويو لکيو ته يسوع ٿو؟ ڪرين شيون اهي تون ته ڇو ٿو ڏيکارين نشاني ڪهڙي کي اسان تون چيو، ڪري تنهن اٿاريندس. کي ان ۾ ڏينهن ٽن ۽ ڏاهيو، کي مندر هن چيو، کين ۽ ڏنو جواب کي ان ۾ ڏينهن ٽن تون ۽ ويو، ڪيو تعمير مندر هي ۾ سالن ڇهه ۽ چاليهه چيو، يهودين مان مٿن هو جڏهن هو. چونڊو ۾ باري جي مندر جي جسم پنهنجي پر هو اٿاريندين؟ ان ۽ تي لکت هنن ۽ هو، چيو اهو هن ته آيو ياد کي شاگردن جي هن تڏهن ٿيو، جيئرو هو. چيو عيسى جيڪو ڪيو يقين تي لفظ

سندس مڃيو، تي نالي سندس ئي ڪيترن هو، ۾ عيد جي فصح ۾ يروشلم هو پر جيئن

هو، ڪندو نه حوالي جي انهن کي پاڻ يسوع پر ڪيون. هن جيڪي ڏسندي نشانيون انسان ڪو ته هئي نه ضرورت ڪا کي هن ته ڇو ۽ هو ڄاڻندو کي سڀني هو ته ڇاڪاڻ آهي. ڇا اندر جي انسان ته هو ڄاڻندو پاڻ هو ته ڇاڪاڻ ڏئي، گواهي ۾ باري جي

3

حڪمران. جو يهودين هو، نيڪوديمس نالو جو جنهن هو، مان فريسين ماڻهو هڪ پر هو آيل طرفان خدا توهان ته ٿا ڄاڻون اسان ربي، اي چيو، کي هن ۽ آيو وٽ هن جو رات هي آهيو، ڪندا توهان جيڪي سگهي ڪري نٿو نشانيون اهي به ڪو ته ڇو آهيو، استاد توکي مان آمين، آمين چيو، کيس ۽ ڏنو جواب يسوع هجي. نه سان هن خدا جيستائين قابل جي ڏسڻ بادشاهي جي خدا ته وڃي، نه ڄاڻو ڪان مٿان ڪو جيڪڏهن ٿو، چوان ڇا آهي؟ پوڙهو هو جڏهن ٿو سگهي ڄمي ماڻهو ڪيئن چيو، کي هن نيڪوديموس ناهي. عيسى ٿو؟ سگهي ڄمي ۽ ٿو سگهي ٿي داخل ۾ پيٽ جي ماءُ پنهنجي پيرو ٻيون هو وڃي، نه ڄاڻو مان روح ۽ پاڻي ڪو جيڪڏهن ٿو، چوان توکي مان سچ سچ ڏنو، جواب سو آهي، ٿيو پيدا مان گوشت جيڪو سگهي. نٿو ٿي داخل ۾ بادشاهي جي خدا هو ته مون ته ڇو ٿيو نه حيران آهي. روح سو آهي، ٿيو پيدا مان روح جيڪو ۽ آهي، گوشت ٿو چاهي جتي روح جيڪو آهي. ضروري ٿين پيدا ڪان مٿان کي توهان آهي، چيو توکي ٿو، وڃي ڪٿي ۽ ٿو اچي ڪٿان ته ٿا ڄاڻو نه پر ٿا، ٻڌو توهان آواز سندس ۽ ٿو، وڃي کيس ۽ ڏنو جواب نيڪوديموس آهي. ويو ڄاڻو مان روح جيڪو اهو هر آهي طرح اهڙيءَ جو اسرائيل تون چيو، کيس ۽ ڏنو جواب يسوع ٿيون؟ سگهن ٿي ڪيئن شيون اهي چيو، ڄاڻون اسان جيڪو ته ٿو چوان توکي آئون سچ سچ ڄاڻين؟ نه شيون اهي ۽ آهين استاد گواهي جي اسان ۽ ٿا، ڏيون گواهي اسان آهي، ڏنو اسان جيڪو ۽ ٿا، ڳالهائون اسان ٿا،

توهان ۽ چيو ۾ باري جي شين زميني کي توهان مون جيڪڏهن ڪريو. نٿا وصول توهان ۾ باري جي شين آسماني کي توهان مان جيڪڏهن مڃيندڙ ڪيئن پوءِ ته مڃيو، نه يعني لهيو، هيٺ مان آسمان جيڪو جي ان سواءِ آهي، چڙهيو نه ۾ آسمان به ڪو ۽ چوان؟ تيئن ڪنڊو، مٿي کي نانگ ۾ ريگستان موسيٰ جيئن ۽ آهي. ۾ آسمان جيڪو پٽ، جو انسان ڪري يقين تي کيس جيڪو اهو هر جو ته وڃي، ڪنڊو مٿي پٽ جو انسان ته آهي ضروري هن جو ڪئي محبت ايتري سان دنيا خدا ڪري. حاصل زندگي ابدي پر ٿئي، نه تباهه نه تباهه ڪري اعتماد تي کيس جيڪو ڪو هر جيئن ته ڏنو، پٽ ڄاول اڪيلو پنهنجو ته موڪليو نه لاءِ ان ۾ دنيا کي پٽ پنهنجي خدا ته چو ڪري. حاصل زندگي ابدي پر ٿئي، مڃي تي کيس جيڪو وڃي. بچائي ذريعي سندس دنيا ته لاءِ ان پر ڪري، فيصلو جو دنيا چڪو ٿي فيصلو ٿي ۾ اڳ جو ان ٿو، مڃي نه جيڪو پر آهي، ٿيندو نه فيصلو جو ان ٿو، اهو آهي ئي هي ناهي. مڃيو تي نالي جي پٽ ڄاول اڪيلي جي خدا هن ته ڇاڪاڻ آهي، پيار وڌيڪ کان روشنيءَ کي اونداهي ماڻهن ۽ آهي، آئي ۾ دنيا روشني ته چو فيصلو، روشنيءَ ٿو، ڪري ڪم بيمار جيڪو ڪو هر ته چو هئا. خراب ڪم جا انهن ته چو ڪيو، پر ٿين. نه ظاهر ڪم سندس جيئن ته اچي، ٿو نه ڏانهن روشنيءَ ۽ ٿو ڪري نفرت کان ظاهر ڪم سندس جيئن ته ٿو، اچي ڏانهن روشنيءَ اهو ٿو، ڪري عمل تي سچ جيڪو آهن. ڪيل ۾ خدا اهي ته ڇاڪاڻ ٿين،

گڏ سان انهن هو اتي ۽ آيا، ۾ زمين جي يهوديا شاگرد سندس ۽ يسوع پوءِ کان شين انهن ويجهو جي سليم جيڪو هو، ڏيندو بپتسما ۾ عينون به جان پر هو. ڏيندو بپتسما ۽ رهيو يوحنا تائين اڃا هئا. وٺندا بپتسما ۽ هئا ايندا ماڻهو ۽ هو، پاڻي گهڻو اتي ته ڇاڪاڻ هو، جي پاڪائي سان يهودي ڪنهن مان شاگردن جي يوحنا پوءِ هو. ويو اڇلايو نه ۾ جيل پار جي اردن سان توهان جيڪو استاد، چيو، کيس ۽ آيا وٽ يوحنا اهي ۽ ٿي. ڳولا ۾ باري کيس ماڻهو سڀ ۽ آهي رهيو ڏئي بپتسما هي ڏسو هئي، ڏني گواهي توهان جي جنهن هو،

سگهي، نٿو وٺي به ڪجهه انسان به ڪو چيو، ۽ ڏنو جواب يوحنا آهن. رهيا اچي وٽ ته ٿا ڏيو گواهي ڪي مون پاڻ توهان هجي. ويو ڏنو نه مان آسمان کيس اهو جيڪڏهن ڪي ڪنوار جيڪو آهيان. ويو موڪليو اڳ کان هن مان پر آهيان، نه مسيح مان چيو، مون ٻڌي ڪي هن ۽ آهي ٻين جيڪو دوست، جو واري ڪنوار پر آهي، وارو ڪنوار سو ٿو، رڪي منهنجي هيءَ پوءِ ٿو. ٿئي خوش سان خوشيءَ ڪري جي آواز جي واري ڪنوار ٿو، مٿان جيڪو گهٽجن. منهنجو پر آهي، ضروري وڌڻ جو هن آهي. وٺي ٿي پوري خوشي زميني ۽ آهي جو زمين آهي، مان زمين جيڪو آهي. مٿي کان سڀني آهي، ايندڙ کان آهي ڏنو هن جيڪو آهي. مٿي کان سڀني آهي، ايندڙ مان آسمان جيڪو ٿو، ڪري ڳالهيون هن جنهن ڪري. نٿو قبول به ڪو ڪي گواهي جي هن ۽ ٿو، ڏني گواهي اهو آهي، ٻڌو ۽ خدا ڪي جنهن آهي. سچو خدا ته آهي لڳائي مُهر تنهن آهي، ڪئي قبول گواهي جي ڏني. نٿو سان ماڻ ڪي روح خدا ته ڇاڪاڻ ٿو، ڳالهائي لفظ جا خدا اهو آهي، موڪليو يقين تي پٽ جيڪو آهي. ڏنو ۾ هٿ سندس ڪجهه سڀ ۽ ٿو ڪري پيار ڪي پٽ پيءُ زندگي اهو آهي، ڪندو نافرمان جي پٽ جيڪو پر آهي، زندگي ابدي ڪي ان آهي، ڪندو ٿو. رهي تي ان غضب جو خدا پر ڏسندو، نه

4

ٿو ٺاهي شاگرد وڌيڪ کان يوحنا يسوع ته آهي ٻڌو فريسين ته پئي خبر ڪي مالڪ جڏهن ڏني شاگرد سندس پر هو، رهيو ڏني نه ٻيڻسما پاڻ يسوع جيتوڻيڪ ٿو ڏني ٻيڻسما ۽ مان سامريه ڪي هن پر هو ضروري ويو. هليو ڏانهن گليل ۽ ڏنو ڇڏي يهوديا هن هئا. رهيا جاءِ ان هو، ويندو سڏيو سُخار جيڪو آيو ۾ شهر هڪ جي سامريا هو ڪري تنهن گذرڻ. هو. چشمو جو يعقوب اتي هئي، ڏني ڪي يوسف پٽ پنهنجي يعقوب جيڪا ويجهو جي

هو. ڇهون ڀڳ لڳ ڪلاڪ هو، ويٺو ائين تي چشمي ٿي ٽڪل کان سفر يسوع تنهنڪري ته ڇو ڏي. لاءِ پيئڻ کي مون چيو، کي هن يسوع آئي. ڪيڏن پائي عورت هڪ مان سامريا چيو، کيس عورت سامري ڪري تنهن هئا. ويا لاءِ ڪرڻ خريد کائو ۾ شهر شاگرد سندس عورت سامري مان ته جڏهن ٿو، گهرين لاءِ پيئڻ کان مون آهين، يهودي جيڪو تون، ڪيئن جيڪڏهن چيو، کي هن ۽ ڏنو جواب يسوع نٿا. ملن سان سامرين يهودي ته ڇو آهيان؟ لاءِ پيئڻ کي مون آهي، رهيو چئي توکي جيڪو آهي ڪير ۽ ها، ڄاڻين تحفو جو خدا تون اي ٿي، چوي کيس عورت ها. ڏنو پائي جيئرو توکي هن ۽ ها، گهريو کان هن تون ڏي، ڇا آهي؟ ڪٿان پائي جيئرو اهو توکي پوءِ آهي، اونهو ڪوهه ۽ آهي، بالٽي نه توکي مالڪ، مان ان پاڻ هو ۽ ڏنو، ڪوهه هي کي اسان جنهن آهين، وڏو کان يعقوب پيءُ جي اسان تون هن جيڪو ڪو هر چيو، کي هن ۽ ڏنو جواب عيسى جانور؟ سندس ۽ پٽ سندس ۽ پيتو کيس مان جيڪو پيئندو مان پاڻيءَ ان جيڪو ٿيندو، اڃايو بهر اهو پيئندو، مان پاڻيءَ هڪ ۾ هن ڏيندس، کيس مان جيڪو پاڻي اهو پر ٿيندو، نه اڃايو به ڪڏهن هو ڏيندس، اي ٿي، چوي کي هن عورت اها اُڀرندو. ڏانهن زندگيءَ ابدي جيڪو ويندو بڻجي چشمو اڃان. لاءِ ڪيڏن پاڻي هتي نه ۽ پياسو اڃان نه مان جيئن ته ڏي، پاڻي هي کي مون مالڪ، چيو، ۽ ڏنو جواب عورت اڄ. هتي ۽ سڌ کي مڙس پنهنجي وڃ، ٿو، چوي کي هن يسوع مڙس ڪو منهنجو ته چيو طرح چڱيءَ توهان چيو، کيس عيسى ناهي. مڙس ڪو منهنجو تو سچ هي ناهي، مرد تنهنجو اهو آهي، توکي جيڪو هاڻي ۽ هئا، توکي مرد لاءِ پنج ناهي، ابا جا اسان آهين. نبي تون ته ٿو ڏسان مان مالڪ، اي ٿي، چئي کيس عورت آهي. چيو عبادت جتي آهي جاءِ اها ۾ يروشلم ته ٿا ڄڻو توهان ۽ ڪئي، عبادت تي جبل هن ڏاڏا وقت اهو ته ڪر يقين تي مون عورت، اي ٿو، چوي کي هن عيسى آهي. ضروري ڪرڻ ڪندا. عبادت جي پيءُ ۾ يروشلم نه ۽ تي جبل هن توهان ته نه جڏهن آهي رهيو اچي ٿا ڪريون عبادت جي ان اسان ڄاڻو، نٿا توهان کي جنهن ٿا ڪريو عبادت جي ان توهان

۽ آهي، ايندو ڪلاڪ اهو پر آهي. مان يهودين نجات ته ڇاڪاڻ ٿا، ڄاڻون اسان کي جنهن پيءُ ته ڇو ۽ ۾، سچ ۽ روح ڪندا عبادت جي پيءُ ڪندڙ عبادت سڃا جڏهن آهي، هاڻي عبادت کيس جيڪي ۽ آهي، روح خدا ٿا. ڪن عبادت کيس جيڪي ٿو ڳولي کي اهڙن ٽي ڄاڻان مان چيو، کيس عورت آهي. ضروري ڪرڻ عبادت ۾ سچ ۽ روح کي تن ٿا، ڪن کي اسان ته اچي اهو جڏهن آهي. ويندو سڏيو مسيح جيڪو آهي، رهيو اچي مسيحا ته رهيو ڳالهائي توسان جيڪو آهيان، مان ٿو، چوي کي هن عيسى ٻڌائيندو. ڪجهه سڀ رهيو ڳالهائي سان عورت ڪنهن هو ته ڇو ٿيا حيران ۽ آيا، شاگرد سندس تي ان ۽ آهيان. آهين؟ ڳالهائيندين ڇا سان هن تون يا آهين؟ ڳوليندين ڇا تون چيو، نه به ڪنهن پر هو، لڳي، چوڻ کي ماڻهن ۽ وٺي، هلي ۾ شهر ۽ ڏنو ڇڏي پانڊو جو پاڻيءَ پنهنجو عورت پوءِ ئي هي ڇا ڪيو، مون جيڪو ٻڌايو ڪجهه سڀ کي مون جنهن انسان هڪ ڏسو اچو هئا. رهيا اچي ڏانهن هن ۽ نڪتا ٻاهر مان شهر هو تنهنڪري آهي؟ مسيح

لاءِ ڪاڻ وٽ مون چيو، کين پر جنهن ڪاڻو. استاد، هئا، رهيا پڇي ڪانئس شاگرد ۾ وڃ ان ڇا هئا، رهيا ٿا چون کان ٻئي هڪ شاگرد ڪري تنهن ڄاڻو. نٿا توهان جيڪو آهي، کاتو اهو کاتو منهنجو ٿو، چوي کي انهن عيسى آهي؟ آندو ڪٿي ڪجهه لاءِ ڪاڻ کيس ڪنهن ڪم سندس ۽ آهي، موڪليو کي مون جنهن ڪريان، پوري مرضي جي ان مان ته آهي ٿو؟ اچي وقت جو ڪٿي فصل ۽ آهن مهينا چار اڃا ته چئو نٿا توهان ڇا ڪريان. مڪمل اڳ اهي ته ڇو ڏسو، کي زمين ۽ ڪٿو مٽي اڪيون پنهنجون ٿو، چوان کي توهان مان ڏسو، ٿو وٺي اجرت اهو ٿو ڪري ڪٿي جيڪو آهن. چڪيون ٿي اڇيون لاءِ ڪٿي فصل ئي ۾ ٿو، ڪري ڪٿي جيڪو ۽ ٿو پوکي جيڪو جيئن ته ٿو، ڪري گڏ ميوو لاءِ زندگيءَ ابدي ۽ لٿيندڙ ٻيو ۽ آهي پوکيندڙ ٻيو ته آهي، سڄو لفظ اهو ۾ هن ته ڇو ٿين. خوش گڏجي ٻئي بين آهي، ڪئي نه محنت توهان جيڪا لاءِ ڪٽڻ آهي موڪليو کي توهان مون آهي. جا سامرين مان شهر اُن پر آهيو. ٿيا داخل ۾ محنت جي انهن توهان ۽ آهي، ڪئي محنت

ڏٺي گواهي جيڪا ڪري، جي ڳالهه جي عورت ان آندا، ايمان تي کيس ماڻهو ڪيترائي هن ماڻهو سامري جڏهن ڪيو. مون جيڪو ٻڌايو ڪجهه سڀ کي مون هن ته هئي رهي ۽ رهيو. ڏينهن ٻه اتي هو ۽ رهي، وٽ انهن هو ته ڪئي گذارش کان هن هنن تڏهن آيا، وٽ اسان هاڻي ته ٿا چون کي عورت ۽ مڃيا. ڪري جي ڪلام سندس ماڻهو وڌيڪ گهڻا ته ٿا ڄاڻون اسان ۽ آهي، ٻڌو پاڻ اسان ته ڇو مڃيون، ٿا نه ڪري جي ڳالهائڻ تنهنجي آهي. مسيح بجائيندڙ، جو دنيا تي طور سچ هي

گواهي عيسى پاڻ ويو. هليو ڏانهن گليل ۽ نڪتو ٻاهر کان اتان هو پوءِ، کان ڏينهن ٻن پر گليلين ته آيو، ۾ گليل هو ڪري تنهن جڏهن رڪي. نٿو عزت ۾ ڌرتي پنهنجي نبي ته ڏني جي عيد ۾ يروشلم هن جيڪو هو ڏٺو ڪجهه سڀ انهن ته ڇاڪاڻ ڪيو، قبول کيس هئا. آيا ۾ عيد به پاڻ اهي ۽ هو، ڪيو تي موقعي

اتي ۽ هو. ٻڌايو شراب کي پاڻي هن جتي آيو، ۾ ڪانا جي گليل وري يسوع ڪري تنهن يهوديا عيسى ته ٻڌو اهو هن هو. بيمار ۾ ڪفرناحوم پٽ جو جنهن هو، آفيسر شاهي ڪو ۽ اچي هيٺ هو ته ڪئي گذارش ڪانئس ۽ ويو وٽ کيس هو تڏهن آهي، آيو ۾ گليل مان توهان جيڪڏهن چيو، کيس يسوع پوءِ هو. وارو مرڻ هو ته ڇو ڏئي، شفا کي پٽ سندس کي هن آفيسر شاهي ڪندؤ. نه يقين به ڪڏهن توهان ته ڏسندؤ، نه عجائب ۽ نشانيون پٽ تنهنجو وڃ، چيو، کيس عيسى اڃ. هيٺ اڳ کان مرڻ ٻار منهنجو مالڪ، اي ٿو، چوي ويو. هليو هو ۽ هو، چيو کيس عيسى جيڪو ڪيو، يقين تي لفظ ان ماڻهوءَ ۽ آهي. جيئرو تنهنجو ته ٻڌايو ۽ مليا سان هن غلام جا هن ته هو، رهيو لهي هيٺ هو جڏهن پر ئي ۾ اڳ بهتري کي هن ۾ ڪلاڪ ڪهڙي ته پڇيو کان انهن ڪري تنهن هن آهي. جيئرو خادم پيءُ پوءِ ڏٺو. ڇڏي کيس بخار ۾ ڪلاڪ ستين ڪالهه ته چيو کيس انهن ۽ ٿي. محسوس جيئرو پٽ تنهنجو ته هو چيو کيس يسوع ۾ جنهن هو ڪلاڪ ساڳيو اهو ته ويو ڄاڻي

هو جڏهن ڪيو، يسوع وري نشاني ٻيو هي مڃيو. گهراڻي سڄي سندس ۽ هن ۽ آهي،
آيو. ۾ گليل مان يهوديا

5

تلاءُ واري رين ۾ يروشلم ويو. ڏانهن يروشلم يسوع ۽ هو، عيد جو يهودين پوءِ شين هنن
وارا ڇت پنج ۾ جنهن آهي، ويندو سڏيو حسدا بيت ۾ عبراني جيڪو آهي، جڳهه هڪ تي
پاڻيءَ جيڪي سڪل، لنگڙا، انڌا، هو، ليتيل ميڙ گهڻو تمام جو بيمارن ۾ هنن آهن. رستا
اچي ۾ تلاءُ تي وقت مقرر فرشتو هڪ ته ڇاڪاڻ هئا. رهيا ڪري انتظار جو حرڪت جي
حرڪت جي پاڻي پهريون به جيڪو ڪري تنهن هو، ڏيندو حرڪت کي پاڻي ۽ هو، ويندو
مبتلا ۾ بيماري به ڪنهن چاهي هو، ويندو ٿي صحتمند اهو هو، ٿيندو داخل پوءِ کان
ڪي هن هو. مبتلا ۾ ڪمزوري پنهنجي کان سالن انٽيهه جيڪو هو ماڻهو هڪ اتي هجي.
تون ڇا ٿو، چوي کيس عيسى ٿو، رکي ٿي ۾ اڳ وقت گهڻو هو ته ڄاڻي ۽ ڏسي، ليتيل
ماڻهو ڪو وٽ مون مالڪ، ڏنو، جواب کيس ماڻهوءَ ڪمزور ٿو؟ چاهين ٿي تندرست
اچان آئون جڏهن پر اچلائي. ۾ تلاءُ کي مون ته وڃي، ڇڙڪايو پاڻي به جڏهن جو ناهي،
بسترو پنهنجو اُٿ، ٿو، چوي کيس عيسى ٿو. وڃي هليو هيٺ اڳ کان مون ٻيو ڪو ته ٿو،
هلڻ ۽ ڪٺي ڇت پنهنجي هن ۽ ويو، ٿي صحتمند ماڻهو اهو تي طور فوري ۽ هل. ۽ ڪڻ
شفا کي جنهن لڳا چوڻ کي ماڻهوءَ ان يهودي پوءِ هو. ڏينهن جو سبت ڏينهن اهو پر لڳو.
ڪي انهن هن ناهي. اجازت جي ڪڻ ڇڻائي توکي آهي، ڏينهن جو سبت اڄ هئي، وئي ڏني
هل. ۽ ڪڻ ڇڻائي پنهنجي چيو، ڪي مون اهو ڪيو، صحتمند ڪي مون جنهن ڏنو، جواب
پر هل؟ ۽ ڪڻ ڇڻائي پنهنجو چيو، توکي جنهن ماڻهو اهو آهي ڪير پڇيو، ڪانئس پوءِ هنن
جڏهن هو، ويو هتي عيسى ته ڇو آهي، ڪير ته ڄاڻيو نه هن هئي، وئي ڏني شفا جيڪو

تون ڏس، چيو، کيس ۽ لڏو ڳولي ۾ مندر کيس عيسى پوءِ کان ان هئي. ۾ جاءِ ان ميڙ ته ٿئي. نه شيءِ بدتر ڪا لاءِ تو جيئن ته ڪر، نه گناهه وڌيڪ هاڻي آهين، ويو ٿي صحتمند ڪيو. صحتمند کيس جنهن آهي اهو يسوع ته ٻڌايو کي يهودين ۽ ويو هليو ماڻهو اهو

ته ڇاڪاڻ ڪئي، ڪوشش جي مارڻ کيس ۽ ڪيو تعاقب جو يسوع يهودين ڪري ان ۽ هاڻي پيءُ منهنجو ڏنو، جواب کين عيسى پر هئا. ڪيا ۾ ڏينهن جي سبت ڪم آهي هن وڌيڪ اڃا لاءِ مارڻ کي هن يهودي ڪري ان ٿو. ڪريان ڪم به مان ۽ ٿو، ڪري ڪم تائين به پيءُ پنهنجو کي خدا پر هو، رهيو توڙي کي سبت رڳو نه هو ته ڇاڪاڻ هئا، رهيا ڳولي هو. رهيو ڪري برابر جي خدا کي پاڻ ۽ هو، رهيو چئي

کان پاڻ پٽ ٿو، چوان کي توهان سچ سچ چيو، کين ۽ ڏنو جواب ڪري تنهن جيسس ڪري هو جيڪي ته ڇو ڏسي، نه ڪندي کي پيءُ جيستائين سگهي، ڪري نٿو به ڪجهه ڪجهه سڀ ۽ کي پٽ ٿو ڪري پيار پيءُ لاءِ جو ٿو. ڪري طرح ساڳيءَ به پٽ ئي آهي ٿو، جيئن ته کيس، ڏيکاريندو ڪم وڌا کان انهن ۽ ٿو، ڪري پاڻ هو جيڪي کيس، ٿو ڏيکاري کي جن پُٽ ئي ٿين ٿو، ڏئي زندگي ۽ ٿو اُٿاري کي مئل پيءُ ته جيئن ٿيو. حيران توهان سڄو پر ڪري، نٿو فيصلو به جو ڪنهن پيءُ ته ڇو ڪو، نه ٿو. ڏئي زندگي ٿو چاهي جيڪو ڪن. عزت جي پيءُ جيئن ڪن، عزت جي پٽ سڀ جو ته آهي. ڏنو کي پٽ فيصلو سچ سچ موڪليو. کيس جنهن ڪري، نٿو عزت به جي پيءُ سو ڪري، نٿو عزت جي پٽ يقين تي موڪليندڙ کي مون ۽ ٿو ٻڌي ڪلام منهنجو جيڪو ته ٿو چوان کي توهان آئون ڏانهن زندگي مان موت پر اچي، ٿو نه ۾ عدالت ۽ آهي، زندگي دائمي وٽ ان ٿو، رکي ۽ آهي، رهيو اچي ڪلاڪ اهو ته ٿو چوان کي توهان آئون سچ سچ آهي. ويو ٿي منتقل ته جيئن ٿيندا. جيئرا آهي ٻڌو جن ۽ ٻڌندا، آواز جو پٽ جي خدا مثل جڏهن آهي، هاڻي هن ۽ اندر. پنهنجي رڪن زندگي کي پٽ ۽ آهي ڏني ٿين اندر، پنهنجي آهي زندگي وٽ پيءُ

تي ڳالهه هن آهي. پٽ جو انسان هو ته ڇاڪاڻ جو، ڪرڻ فيصلو ۽ ڏنو اختيار کيس سندس آهن، ۾ قبرن جيڪي سڀئي ۾ جنهن آهي رهيو اچي وقت اهو ته ڇو ٿيو، نه حيران جيڪي پر نڪرندا، لاءِ جيئرن جي زندگيءَ اهي آهن ڪم سٺا جيڪي ۽ ٻڌندا. آواز نڪرندا. لاءِ جيئرن جي فيصلي اهي آهن ڪم بيڪار

۽ آهيان، ڪندو فيصلو تيئن ٿو، ٻڌان جيئن نه. به ڪجهه کان پاڻ ڪرڻ مان آهيان قادر نه مرضي جي پيءُ ان پر مرضي، پنهنجي ٿو ڳوليان نه ته ڇو آهي، منصفانه فيصلو منهنجو گواهي منهنجي ته ڏيان، گواهي ۾ باري پنهنجي مان جيڪڏهن موڪليو. ڪي مون جنهن اها ته ٿو ڄاڻان مان ۽ ٿو، ڏني گواهي ۾ باري منهنجي جيڪو آهي ٻيو ناهي. سڄي ۽ آهي، موڪليو ڏانهن يوحنا توهان ٿو. ڏني ۾ باري منهنجي هو جيڪا آهي سڄي گواهي جوان ڳالهيون اهي پر وٺان، ٿو نه شاهدي کان انسان پر مان آهي. ڏني گواهي جي سچ هن هڪ توهان پر هو، ڇمڪندڙ ۽ ٻرندڙ جيڪو هو چراغ اهو هو وڃو. بچايا توهان ته ٿو آهي، گواهي وڏي کان يوحنا وٽ مون پر چاهيو. ٿيڻ خوش ۾ روشنيءَ جي هن لاءِ گهڙي ڪم ئي اهي ڪريان، پورو ڪي انهن آئون ته آهن ڏنا ڪي مون پيءُ ڪم جيڪي ته ڇو ۽ آهي. موڪليو ڪي مون پيءُ ته ٿا ڏين گواهي ۾ باري منهنجي ٿو، ڪريان آئون جيڪي نه توهان آهي. ڏني گواهي ۾ باري منهنجي پاڻ هن آهي، موڪليو ڪي مون پيءُ جنهن نه وٽ توهان لفظ سندس ۽ آهي، ڏني شڪل سندس نه ۽ آهي ٻڌو آواز سندس به ڪڏهن آيو. نٿا ايمان توهان تي ان موڪليو، هن ڪي جنهن ته ڇو رهي، ۾ توهان جيڪو آهي ۽ آهي، زندگي دائمي ۾ انهن ته ٿا سوچيو توهان ته ڇو ڪريو، تحقيق جي لکڻ توهان چاهيو نٿا اچڻ وٽ مون توهان ۽ ٿيون. ڏين گواهي ۾ باري منهنجي جيڪي آهن ئي اهي ته ٿو ڄاڻان ڪي توهان مان پر ٿو. وٺان نه کان ماڻهن عزت ملي. زندگي ڪي توهان ته توهان ۽ آهيان، آيو ۾ نالي جي پيءُ پنهنجي مان آهي. نه ۾ پاڻ محبت جي خدا وٽ توهان توهان وٺندؤ. ڪي ان توهان ته اچي، ۾ نالي پنهنجي ٻيو ڪو جيڪڏهن وٺو، نٿا ڪي مون

اها ۽ آهيو، ڪندا حاصل عزت کان ٻئي هڪ توهان جڏهن ٿا، سگهو ڪري يقين ڪيئن پيءُ الزام جو توهان مان ته سوچيو نه آهيو؟ ڳوليندا نه آهي کان خدا اڪيلي جيڪا عزت توهان تي جنهن آهي، موسيٰ اهو آهي لڳائيندڙ الزام تي توهان جيڪو لڳائيندس، وٽ به تي مون توهان ته ها، هجي ڪيو يقين تي موسيٰ توهان جيڪڏهن آهي. رڪي اميد لکين جي ان توهان جيڪڏهن پر آهي. لکيو ۾ باري منهنجي هن ته ڇو هوندو، ڪيو يقين ڪندا؟ يقين ڪيئن تي ڳالهين منهنجي توهان ته ڪريو، نٿا يقين تي

6

هڪ ۽ آهي. سمنڊ جو ٽبرياس جيڪو ويو، پار جي سمنڊ جي گليل يسوع پوءِ شين هنن بيمارن هن جيڪي هئا ڏنا نشانين جا هن هنن ته ڇو هو، رهيو هلي پٺيان کيس ميڙ وڌو هو ويجهو پر ويٺو. گڏ سان شاگردن پنهنجي اتي ۽ چڙهيو تي جبل عيسيٰ هئا. ڪيا تي ميڙ وڌو هڪ ته ڏنائين ۽ ڪٿي اڪيون عيسيٰ پوءِ تهوار. جو يهودين يعني فصح، عيد ڪريون خريد ٻوٽا ڪٿان اسان پڇيائين، کان فيلپس تڏهن آهي، رهيو اچي طرف سندس ڇا ته ٿو ڄاڻي پاڻ هو ته ڇو چئي، لاءِ آزمائڻ هن ڳالهه هي سگهن؟ ڪاڻي ماڻهو اهي ته ته آهن نه ڪافي لاءِ انهن ماني جون دينارن سؤ ٻن ڏنو، جواب کيس فلپس هو. وارو ڪرڻ اندرياس، مان، شاگردن سندس هڪ کيس چيو وئي. ڪجهه ٿورو مان انهن هڪ هر ۽ مانيون جون جو پنج وٽ جنهن آهي، ٻار هڪ هتي هو، پاءُ جو پطرس شمعون جيڪو اُتي ويهاريو. ڪي ماڻهن چيو، يسوع آهن؟ ڇا لاءِ گهڻن ايترن شيون اهي پر آهن، مڃيون به يسوع هو. هزار پنج پڳ لڳ انگ جو جن وينا، مرد ڪري تنهن هو. گهاس گهڻو تي جاءِ ۽ ڪي، ماڻهن ويٺل شاگردن ۽ ورهايو، ڪي شاگردن ڪري شڪرگذاري ۽ ڪٿي روتيون پنهنجي هن ته ويا، پر جي اهي جڏهن هئا. چاهيندا هو جيترو مان مڃين طرح ساڳيءَ

هنن ڪري تنهن ٿئي. نه ضايع به ڪجهه جيئن ته ڪريو، گڏ ٽڪرا بچيل چيو، ڪي شاگردن بچي مان مانين جي جو پنجن جيڪي ڀريون، سان ٽڪرن توڪريون ٻارهن ۽ ڪيو گڏ ڏني، سا هئي ڪئي عيسى نشاني جيڪا ماڻهن، پوءِ هو. کاتو جن لاءِ انهن هيون ويون اهي ته ڄاڻي اهو يسوع آهي. وارو اچڻ ۾ دنيا جيڪو آهي نبي اهو پڇ سچ هي ته چيو جبل واپس بڻائين، بادشاهه ڪيس جيئن ته آهن رهيا ڪري ارادو جو پڪڙڻ ڪيس ۽ اچڻ اڪيلو. هو ويو، هليو تي

ٻار سمنڊ هو ويهي، ۾ ٻيڙيءَ ۽ ويا. هيٺ ڏانهن سمنڊ شاگرد ڄا هن ته ٿي، شام جڏهن تائين اڃا عيسى ۽ هئي چڪي ٿي ٿي ۾ اڳ اونڊاهي ۽ هئا. رهيا اچي ڏانهن ڪپرناحوم ويهه جيئن پوءِ، کان هلائڻ ويو. اُپاريو سان وهڻ جي واءِ وڏي سمنڊ هو، آيو نه وٽ انهن اچي ويجهو جي ٻيڙيءَ ۽ گهمندو تي سمنڊ عيسى ته ٿا ڏسن هو اسٽيڊس، ٽيهه يا پنج کانءِ ته چاهيو هنن ڊڄو. نه آهيان، مان ٿو، چوي ڪين هو پر ويا. ڊڄي هو ۽ آهي، رهيو وڃي هو ڏانهن جنهن پهتي تي زمين اها ٻيڙي تي طور فوري ۽ ۾، ٻيڙيءَ کي ڪيس ڪڍي هئا. رهيا

سواءِ هئي، نه ٻيڙي ٻي ڪا اتي ته ڏٺو هو، بيٺل ٻار جي سمنڊ جيڪو ميڙ جو ڏينهن ٻئي گڏ سان شاگردن پنهنجي يسوع ته ۽ هئا، ٿيا سوار شاگرد سندس ۾ جنهن جي هڪ ان کان تيرياس ٻيڙيون بيون پر هئا، ويا ٿي شاگرد سندس رڳو پر هو، ٿيو نه داخل ۾ ٻيڙيءَ پوءِ. کان ڪرڻ شڪرگذاري جي رب کاتي، ماني هنن جتي ويجهو، جي جاءِ ان آيون، پاڻ هنن ته شاگرد، سندس ئي نه ۽ آهي نه اتي عيسى ته ڏٺو ڀريو ڪري تنهن جڏهن هنن ملي، ٻار جي سمنڊ ڪيس ۽ ڳوليندي. ڪي عيسى آيا، ۾ ڪپرناحوم چڙهي ۾ ٻيڙين سچ چيو، ۽ ڏٺو جواب کي انهن عيسى آهيان؟ آيو ڪڏهن هتي تون ربي، اي چيو، ڪيس ڇو پر ڏٺيون، نشانيون توهان ته ڇو نه ٿا، ڳوليو کي مون توهان کي، توهان ٿو چوان سچ

اُهو پر ٿو، ٿئي تباھه جيڪو کاتو اُهو نه ڪريو ڪم ويا. ڀرجي ۽ کاتو مان ماني توهان ته ته ڇو ڏيندو، ڪي توهان پٽ جو انسان جيڪو ٿو، رهي تائين زندگيءَ ابدِي جيڪو کاتو جا خدا جيئن ته ڪريون ڇا اسان پڇيو، کائس مون آهي. لڳائي مُهر پيءُ خدا ڪي هن ايمان توهان ته آهي، ڪم جو خدا هي چيو، ڪين ۽ ڏنو جواب عيسى سگهون؟ ڪري ڪم آهي. موڪليو هن ڪي جنهن ۾ ان آڻيو

تون ڇا ڪي؟ تو مڃون ۽ ڏسون اسان جو ته نشاني ٿو ڪرين تون ته ڇا ڪي، ڪيس ته چيو آسمان ڪين هن آهي، لکيل جيئن ۾، ريگستان کاتو من ۾ ڏاڍن ابا جا اسان ٿو؟ ڪرين ڪم توهان موسى ڪي، توهان ٿو چوان سچ سچ چيو، ڪين عيسى پوءِ لاءِ. کائڻ ڏني ماني مان ٿو. ڏني ماني سڄي مان آسمان ڪي توهان پيءُ منهنجو پر ڏني، نه ماني مان آسمان ڪي زندگي ڪي دنيا ۽ آهي رهيو اچي مان آسمان جيڪو آهي اُهو آهي، جو خدا جو مانيءَ جو ڪي انهن عيسى ڏي. ماني هيءُ ڪي اسان هميشه مالڪ، چيو، کائس مون آهي. رهيو ڏني ۽ ٿيندو، نه بکايو به ڪڏهن سو ايندو وٽ مون جيڪو آهيان، ماني جي زندگيءَ مان چيو، ٿيندو. نه اڃايو به ڪڏهن سو ڪندو اعتماد تي مون جيڪو

شيءَ هر ڪريو. ٿئا يقين توهان ۽ آهي ڏنو ڪي مون توهان ته چيو ڪي توهان مون پر ڪي ان ٿو، اچي وٽ مون جيڪو ۽ ايندي، طرف منهنجي اها ٿو، ڏني ڪي مون پيءُ جيڪا پنهنجي ته نه آهيان، آيو هيٺ مان آسمان مان ته ڇو ڪيندس. نه ٻاهر به ڪڏهن مان هي آهي. موڪليو ڪي مون جنهن لاءِ ڪرڻ پوري مرضي جي ان پر لاءِ، ڪرڻ پوري مرضي ڪي مون هن جيڪا شيءِ هر ته آهي، موڪليو ڪي مون جنهن جو پيءُ ان ارادو آهي پر پر هي اُٿاريندس. ۾ ڏينهن آخري ڪي ان پر وڃائيندس، نه به ڪجهه مان مان ان آهي، ڏني آهي، مڃيندڙ ۾ ڪيس ۽ ڏسندڙ ڪي پٽ جيڪو هر ته ڪي، مون موڪليندڙ جي اچ ڇا آهي گوڙ ۾ باري جي هن يهودي پوءِ اُٿاريندس. ۾ ڏينهن آخري ڪيس مان ۽ رڪي، ابدِي زندگي

۽ آهي. آئي لهي مان آسمان جيڪا آهيان ماني اها مان هو، چيو هن ته ڇاڪاڻ لڳا، ڪرڻ کي ماءُ ۽ پيءُ جي جنهن آهي، پٽ جو يوسف جيڪو ناهي، يسوع هي ڇا هئا، رهيا ڇئي جواب يسوع آهيان؟ آيو هيٺ مان آسمان مان ته چوي ٿو ڪيئن هي پوءِ ٿا؟ ڄاڻون اسين طرف، منهنجي سگهي اچي ٿو نه به ڪو ڪريو. نه گوڙ سان ٻئي هڪ چيو، کين ۽ ڏنو ۾ ڏينهن آخري کيس مان ۽ چڪي، نه کيس آهي موڪليو کي مون جنهن پيءُ جيڪڏهن ۽ ٻڌي کان پيءُ جيڪو ڪو هر ٿيندا. سيڪاريل جا خدا سڀ ۽ آهي، لکيو ۾ نبين اٿاريندس. خدا جيڪو جي ان سواءِ آهي، ڏنو ڪنهن کي پيءُ ته نه ٿو. اچي وٽ مون سو ٿو، سڪي تي مون جيڪو ٿو، چوان کي توهان آئون آمين، آمين، آهي. ڏنو کي پيءُ هن آهي، وٽان کي من ڏاڻن ابا تنهنجا آهيان. ماني جي زندگي آئون آهي. زندگي ابدي وٽ ان ٿو، مڃي ته آهي، رهي اچي هيٺ مان آسمان جيڪا آهي ماني اها هي ويا. مري ۽ کاتو ۾ ريگستان آهي، آئي هيٺ مان آسمان جيڪا آهيان رڙي زنده مان مري. نه ۽ کائي مان ان ڪو جيئن مان جيڪا رڙي اها ۽ رهندو. جيئرو لاءِ هميشه ته کائي مان رڙي هن ڪو جيڪڏهن هڪ يهودي پوءِ ڏيندس. لاءِ زندگي جي دنيا مان جيڪو آهي، گوشت منهنجو اها ڏيندس، کائڻ گوشت پنهنجو کي اسان آهي قادر ڪيئن هي هئا، چوندا هئا، ڪندا بحث سان ٻئي توهان جيڪڏهن ٿو، چوان کي توهان مان آمين، آمين چيو، کي انهن عيسى پوءِ ڏيڻ؟ لاءِ جيڪو ناهي. زندگي ۾ توهان ته پيئو، نه رت سندس ۽ کائو نه گوشت جو پٽ جي ماڻهوءَ آخري کيس مان ۽ آهي، زندگي ابدي کيس رت، منهنجو ٿو پيئي ۽ گوشت منهنجو ٿو کائي پيئڻ پڇ سچ رت منهنجو ۽ آهي، کاتو پڇ سچ گوشت منهنجو ته ڇو اٿاريندس. ۾ ڏينهن ۾ اُن مان ۽ ٿو، رهي ۾ مون اهو پيئي، رت منهنجو ۽ کائي گوشت منهنجو جيڪو آهي. تيئن آهيان، جيئرو ذريعي جي پيءُ آئون ۽ موڪليو کي مون پيءُ جيئري جيئن ٿو. رهان جيڪا آهي ماني اها هي ٿيندو. جيئرو ذريعي منهنجي به اهو ٿو، کائي کي مون جيڪو هن جيڪو ويا، مري ۽ کائي منا ڏاڻن ابن تنهنجن جيئن نه آهي، آئي لهي هيٺ مان آسمان

سيڪاريندي ۾ جماعت چيو شين هنن رهندو. جيئرو لاءِ هميشه اهو ڪائيندو ڪي ماني
۾. ڪير ناحوم

ٻڌي ڪي ان ڪير آهي، سخت لفظ هي چيو، ٻڌي مان شاگردن سندس تنهنڪري گهڻن
هي ڇا چيو، کين شاگرد، سندس بابت هن ٿا ڪن گوڙ ته ۾ پاڻ يسوع پر ڄاڻڻ ٿو؟ سگهي
ڏسندا، چڙهندي مٿي اُتي ڪي پٽ جي انسان توهان پوءِ جيڪڏهن ٿو؟ ٽڪاري ڪي توهان
ڏئي، نٿو فائدو به ڪجهه گوشت ٿو، ڪري زندهه جيڪو آهي روح اهو هو؟ اڳ هو جتي
ڪي مان توهان پر آهن. زندگي ۽ آهن روح ٿو، ڳالهائين ڪي توهان مان جيڪي لفظ اهي
آهن ڪير ته هو ڄاڻندو ڪان شروع عيسى ته ڇو آهن. مڃيندا نه جيڪي آهن اهڙا
مون ڪري ان چيو، هن ۽ ڪندو. هٿ کيس جيڪو آهي ڪير ۽ آهن مڃيندڙ نه جيڪي
منهنجي ڪي هن اهو جيستائين سگهي، نٿو اچي وٽ مون به ڪو ته آهي چيو ڪي توهان
۽ ويا هليا واپس شاگرد ڪيترائي سندس پوءِ ڪان هن هجي. ويو نه ڏنو طرفان پيءُ
ٿا؟ چاهيو وڃڻ به توهان ڇا چيو، ڪي ٻارهن عيسى رهيا. هلندا نه سان سندس وڌيڪ
لفظ جا زندگيءَ ابدي وڃنداسين؟ وٽ ڪنهن اسان مالڪ، ڏنو، جواب کيس پطرس سائمن
جو خدا جيئري آهين، مسيح تون ته ٿا ڄاڻون ۽ آهي ڪيو يقين اسان ۽ آهن، وٽ توهان
هڪ مان توهان ۽ چونڊيو؟ نه ڪي ٻارهن توهان مون ڇا ڏنو، جواب کين عيسى پٽ.
حوالي کيس هو ته ڇاڪاڻ چيو، ۾ باري جي اسڪرپٽ سائمن يهودا هن آهي. شيطان
هو. هڪ مان ٻارهن جيڪو هو، وارو ڪرڻ

7

هو، چاهيندو نه هلڻ ۾ يهوديه هو ته ڇو رهيو، هلندو ۾ گليل پوءِ ڪان شين انهن عيسى ۽

هئي. ويجهو عيد جي خيمن جي يهودين پر هئا. ۾ ڳولا جي مارڻ کيس يهودي ته ڇاڪاڻ
 به شاگرد تنهنجا جيئن ته وڃ، ۾ يهوديا ۽ وڃ هتي کان هتان چيو، کيس پائرن سندس پوءِ
 پاڻ ۽ ٿو ڪري ڪجهه ۾ ڳجهي ته ڇو نه، به ڪو ٿو. ڪرين تون جيڪي ڏسن ڪم تنهنجا
 کي دنيا کي پاڻ ته ٿو، ڪرين شيون اهي تون جيڪڏهن ٿو. ڪري ڳولا جي ٿيڻ ۾ کليل
 منهنجو ٿو، چوي کي انهن يسوع هئا. رکندا نه ايمان تي کيس به پائرن سندس ته نه ڏيکار.
 ڪري نفرت کان توهان دنيا آهي. تيار هميشه وقت جو توهان پر آهي، آيو نه اڃا وقت
 ٿو ڏيان گواهي ۾ باري جي هن آئون ته ڇاڪاڻ ٿي، ڪري نفرت کان مون پر سگهي، نٿي
 ته ڇو وڃان، ٿو نه ۾ تهوار هن اڃا مان وڃو، ۾ تهوار هن توهان آهن. بچڙا ڪم جا هن ته
 جڏهن رهيو. ۾ گليل هو پوءِ کان چوڻ ڳالهيون هي آهي. ٿيو نه پورو اڃا وقت منهنجو
 ڳجهي بلڪه نه، تي طور کليل پر ويو، ۾ تهوار به پاڻ هو تڏهن ويا، مٿي پائرن سندس
 ڪٿي اهو هئا، رهيا ڇڻي ۽ هئا رهيا ڳولي ۾ عيد کيس يهودي ڪري تنهن سان. طريقي
 آهي، سٺو هو ته هئا چوندا ته ڪي هو. ۾ ميڙ جي ماڻهن ۾ باري جي هن گوڙ گهڻو ۽ آهي؟
 سان پڌرائي کليل به ڪو پر ٿو. ڪري گمراهه کي ميڙ جي ماڻهن هو پر نه، هئا، چوندا ٻيا
 ڪري. جي خوف جي يهودين هو، رهيو ڳالهائي نه ۾ باري جي هن

۽ ٿيا حيران يهودي ۽ هو. رهيو سيڪاري ۽ ويو ۾ مقدس عيسيٰ ۾، وڃ جي عيد ٿي ۾ اڳ
 کي انهن جيسس ناهي؟ ٿي سڳيو هن ته جڏهن ٿو، ڄاڻي اکر ڪيئن ماڻهو هي لڳا، چوڻ
 موڪليو. کي مون جنهن آهي جي ان پر آهي، نه منهنجي تعليم منهنجي چيو، ۽ ڏنو جواب
 خدا تعليم هيءُ ته ڄاڻندو هو ته ڪري، پورو کي ارادي سندس ته چاهي ڪو جيڪڏهن
 پنهنجي اهو ٿو، ڳالهائي کان پاڻ پنهنجي جيڪو ٿو. ڳالهائين کان پاڻ مان يا آهي طرفان
 آهي، سڄو اهو آهي، موڪليو کيس جنهن ٿو ڳولي عزت جي ان جيڪو پر ٿو، ڳولي عزت
 ڪو مان توهان ۽ آهي؟ ڏني نه شريعت کي توهان موسيٰ ڇا ناهي. ناانصافي ڪا ۾ ان ۽
 پيڙ ڪريو؟ ٿا ڇو ڪوشش جي مارڻ کي مون توهان ڪري. نٿو عمل تي شريعت به

جواب يسوع ٿو؟ ڪري ڪوشش جي مارڻ توکي ڪير آهي، پوت توکي چيو، ۽ ڏنو جواب توهان موسيٰ ٿا. ٿيو حيران ڪري ان سڀ توهان ۽ ڪيو، ڪم هڪ مون چيو، کين ۽ ڏنو ۽ آهي، کان ڏاڏن پيءُ پر آهي، کان موسيٰ اهو جو ڪري ان ته نه آهي، ڏنو ختنو ڪي ۾ ڏينهن جي سبت ماڻهو جيڪڏهن آهيو. ڪندا ختنو جو انسان ۾ ڏينهن جي سبت توهان ته ڇو ٿا ڪاوڙيو تي مون توهان ته ٿئي، نه قانون جو موسيٰ جيئن ته ٿو ڪرائي ختنو پر ڪريو، نه فيصلو موجب ظاهر ۾؟ ڏينهن جي سبت ڪيو تندرست ڪي ماڻهو سڄي مون ئي اهو هي ڇا هئا، رهيا چئي ماڻهو جا يروشلم ڪجهه هي ڪريو. فيصلو وارو انصاف ۽ ٿو، ڳالهائي ڪليل هو ڏسو، ۽ آهن؟ رهيا ڪري ڪوشش جي مارڻ اهي ڪي جنهن ناهي مسيح پڇ سڄ ئي هي ته آهي ورتو ڄاڻي پڇ سڄ حاڪمن ڇا چون. نٿا به ڪجهه کيس ڄاڻي نٿو به ڪو ٿو، اچي جڏهن مسيح پر آهي، ڪٿان ته ٿا ڄاڻون اسان ڪي هن پر آهي؟ ٿا، ڄاڻو ڪي مون توهان چيو، ۽ ڏنو روئي وقت سيڪارڻ ۾ مندر يسوع پوءِ آهي. ڪٿان ته ڪي مون جنهن پر آهيان، آيو نه کان پاڻ آئون ۽ آهيان، ڪٿان آئون ته ٿا ڄاڻو توهان ۽ ته ڇاڪاڻ ٿو، ڄاڻان کيس مان ڄاڻو. ٿا نه توهان ڪي جنهن آهي، سڄو اهو آهي موڪليو هئا، رهيا ڳولي لاءِ پڪڙڻ ڪي ان هنن موڪليو. ڪي مون هن ۽ آهيان طرفان جي هن مان مان ميڙ پر گهڻن هو. آيو نه وقت جو هن اڃا ته ڇو رکيو، نه هٿ تي هن به ڪنهن پر ڪندو نشانيون وڌيڪ کان انهن ايندو، جڏهن مسيح ڇا ته، لڳا ڇوڻ ۽ مجبو ڪيس ڳالهيون اهي جون ڪرڻ گوڙ ۾ باري جي هن جي پيڙ فريسين آهن؟ ڪيون هن جيڪي ته، چيو يسوع پڪڙين. ڪي هن جيئن ته موڪليا مددگار پادري وڌن ۽ فريسين ۽ ٻڌيون، تون موڪليو. ڪي مون جنهن ڏانهن ان ٿو وڃان پوءِ ۽ آهيان سان توهان وقت ٿورو اڃا ۾ پاڻ يهودين ڪري تنهن سگهو. نٿا اچي تون آهيان، مان جتي ۽ ملندو، نه ۽ ڳوليندو مون يونانين هي ڇا سين؟ ڳوليندا نه ڪي هن اسان جو ٿو، رکي ارادو جو وڃڻ ڪٿي هي چيو، جيڪا ڳالهه اها هي آهي ڪير ٿو؟ رکي ارادو جو سيڪارڻ ڪي يونانين ۽ وڃڻ ۾ پڪيڙ جي

سگهو؟ نٿا اچي توهان آهيان، مان جتي ۽ ملندؤ، نه ۽ ڳوليندؤ ڪي مون توهان چئي، هن

آهي، اڃا ايل ڪو جيڪڏهن چيو، سان زور ۽ بينو يسوع جي، عيد ۾ ڏينهن عظيم آخري پر
آهي، ويو چيو ۾ صحيفي جيئن ٿو، رڪي يقين تي مون جيڪو پيئي. ۽ اچي وٽ مون ته
۾، باري جي روح چيو هي پر هن وهنديون. نديون جون پاڻي جيئري مان اندر سندس
نه پاڪ روح تائين اڃا ته ڇو هئا، آئيندا ايمان تي هن جيڪي اهي هئا وارا وٺڻ کي جنهن
ڪري ٻڌي لفظ مان ميڙ پوءِ گهڻن هو. ويو ڏٺو نه جلال تائين اڃا عيسى ته ڇاڪاڻ هو،
گليل ڇا هئا، رهيا چئي بيا آهي، مسيح هي هئا، رهيا چئي بيا آهي، نبي پڇ سچ هي چيو،
ڳوٺ لحم بيت ۽ مان نسل جي دائود مسيح ته آهي چيو نه لکڻ ڇا اچي؟ ٿو نه مسيح مان
مان انهن ماڻهو ڪي ڪري. جي هن ٿي ۾ پيڙ پوءِ تقسيم ايندو؟ هو، دائود جتي مان،
پادري وڏن مددگار اهي پوءِ رکيا. نه هٿ تي ڪيس به ڪنهن پر هئا، چاهيندا پڪڙڻ ڪيس
ڪڏهن ڏٺو، جواب مددگارن آندو؟ نه ڇو ڪيس توهان چيو، ڪين انهن ۽ آيا، وٽ فريسين ۽
تنهن فريسين آهي. ڳالهائو ماڻهوءَ هن جيئن آهي، ڳالهائو نه طرح اهڙي ماڻهوءَ ڪنهن به
به ڪنهن مان حڪمرانن ڇا آهيو؟ ٿيا گمراهه به توهان ڇا ڏٺو، جواب ڪي انهن ڪري
آهي لعنتي ڄاڻي، نٿي ڪي قانون جيڪا ميڙ هي پر مان؟ فريسين يا ڪيو يقين تي ڪيس
ڪري، هجڻ هڪ مان انهن هو، آيو وٽ هن جو رات جيڪو ٿو، چوي ڪي انهن نڪوديمس
۽ ٻڌي نه کان هن ۾ اڳ جيڪڏهن ٿو، ڪري فيصلو جو ماڻهوءَ ڪنهن قانون جو اسان ڇا
اهين؟ مان گليل به تون ڇا چيو، ڪيس ۽ ڏٺو جواب هنن ٿو؟ ڪري ڇا هو ته ڄاڻي نه اهو
ويو. هليو ڏانهن گهر پنهنجي هڪ هر ۽ آهي. اٿيو نه نبي ڪو مان گليل ته ڏسو ۽ ڳولهيو

ماڻهو سڀ ۽ آيو، ۾ مقدس ٻيهر هو پر جو صبح ويو. هليو ڏانهن جبل جي زيتون پر يسوع فريسي ۽ عالم پر رهيو. سڪاريندو کين هو ڪري ويهي ۽ هئا، رهيا اچي طرف جي هن هنن بيهاريندي. ۾ وچ کي هن ۽ هئي، وئي پڪڙي ۾ زنا جيڪا ٿا، آئين کي عورت هڪ جي اسان ۽ آهي، وئي پڪڙي ڪندي زنا هٿ رنگي عورت هيءُ استاد، ته، چيو کيس هي پر ٿو؟ چوين ڇا پوءِ تون هئڻ. پٿر کي عورتن اهڙين ته ڏنو حڪم موسيٰ ۾ قانون جهڪي هيٺ يسوع پر خلاف. سندس هجي الزام کين جيئن ته آزمائيندي، چيو کين سڌو هو رکيو، جاري ۾ ڇڏڻ ڪانئس هنن پر جيئن هو. رهيو لکي تي زمين سان اگر پنهنجي هيٺ وري ۽ اڇلائي. پٿر تي هن پهريون آهي، گناهه بي مان توهان جيڪو چيو، کين ۽ ٿيو شروع کان بزرگن ڪري، هڪ هڪ ويا، نڪري ٻڌي جيڪي پر لکيو. تي زمين هن جهڪي، اي چيو، کي هن ڏسي مٽي يسوع پر ويا. ڇڏي هئي، ۾ وچ جيڪا عورت ۽ يسوع ۽ ڪندي، مالڪ. نه، به ڪو چيو، هن ڏنو؟ نه قرار مجرم توکي به ڪنهن ڇا آهن؟ ڪٿي اهي عورت، ڪر. نه گناهه وڌيڪ کان هاڻي ۽ وچ ڪريان، مذمت توکي مان ته نه چيو، يسوع پر

پٺيان منهنجي جيڪو روشني، جي دنيا آهيان مان چئي، ڳالهائو يسوع کي انهن کانئن فير ڪري تنهن روشني. جي زندگي هوندي وٽ هن پر ۾، اونداهي هلندو نه اهو ڪندو، عيسى ٺاهي. سڄي گواهي جي توهان ٿو، ڏئي گواهي بابت پاڻ تون چيو، کيس فريسين گواهي منهنجي ٿو، ڏيان گواهي بابت پاڻ پنهنجي مان جيتوڻيڪ چيو، کين ۽ ڏنو جواب ڄاڻو نه توهان پر ٿو، وڃان ڪٿي ۽ آهيان آيو ڪٿان ته ٿو ڄاڻان مان ته ڇو آهي، سڄي آهيو، ڪندا فيصلو مطابق جي جسم توهان ٿو. وڃان ڪٿي يا ٿو اڃان ڪٿان مان ته ٿا فيصلو منهنجو ته ڪندس، فيصلو مان جيڪڏهن ۽ ڪريان. نٿو فيصلو به جو ڪنهن مان موڪليو کي مون جنهن پيءُ اهو ۽ مان پر آهيان، نه اڪيلو مان ته ڇاڪاڻ آهي، سڄو آهيان مان آهي. سڄي شاهدي جي ماڻهن بن ته آهي لکيل ۾ قانون جي توهان ۽ آهي. پيءُ اهو ٿو ڏئي گواهي ۾ باري منهنجي ۽ آهي، ڏيندو گواهي ۾ باري پنهنجي جيڪو

نه ڏٺو، جواب يسوع پيءُ؟ تنهنجو آهي ڪٿي ته، چيو کيس چون موڪليو. ڪي مون جنهن منهنجي ته ها، ڄاڻو ڪي مون تون جيڪڏهن ڪي. پيءُ منهنجي نه ۽ ٿا ڄاڻو ڪي مون تون سيڪاري ۾ مندر هو جڏهن ڳالهائون، ۾ خزاني يسوع ڳالهيون هي ها. ڄاڻو به ڪي پيءُ هو. آيو نه اڃا ڪلاڪ سندس ته ڇو پڪڙيو، نه کيس به ڪنهن ۽ هو، رهيو

گناهه پنهنجي توهان ۽ ڳوليندو، ڪي مون توهان ۽ ٿو وڃان مان ته، چيو کين وري عيسى ڇا هئا، رهيا چئي چون يهودي سگهو. ٺٽا اچي اتي توهان ٿو، وڃان مان جتي مريندو، ۾ ۽ سگهو؟ نٿا اچي توهان ٿو، وڃان مان جتي ٿو، چوي هو ته ڇو ڇڏيندو، ماري ڪي پاڻ هو مان آهيو، مان دنيا هن توهان آهيان، مان مٿان مان آهيو، مان هيٺان توهان چيو، کين هن ته ڇو ويندا، مري ۾ گناهه پنهنجن توهان ته چيو ڪي توهان مون آهيان. نه مان دنيا هن هنن ويندا. مري ۾ گناهه پنهنجن توهان آهيان، مان ته ڪندا نه يقين توهان جيڪڏهن توهان آئون ڪجهه جيڪو شروعات، چيو: ڪي هنن يسوع ۽ آهين؟ ڪير تون چيو: کيس جنهن پر ڪرڻ، فيصلو ۽ ڳالهائڻ ۾ باري جي توهان ٿو رڪان آئون گهڻا ٿو. ڳالهائين ڪي ۾. دنيا ٿو چوان ڳالهيون اهي کان، هن ٻڌا جيڪي آئون ۽ آهي، سڄو موڪليو ڪي مون جڏهن ته، چيو کين يسوع هو. رهيو ٻڌائي ۾ باري جي پيءُ کين هو ته ڄاڻيو نه هنن کان پاڻ مان ۽ آهيان، مان ته ڄاڻندو توهان تڏهن ڪٽندو، مٿي ڪي پٽ جي انسان توهان ٿو ڳالهيون اهي سيڪاريو، ڪي مون پيءُ منهنجي جيئن پر ڪريان، ٿو نه به ڪجهه نه اڪيلو ڪي مون پيءُ آهي، گڏ سان مون سو آهي موڪليو ڪي مون جيڪو ڳالهائين. هو جڏهن آهن. پسند ڪي هن جيڪي ٿو ڪريان ڪم اهي هميشه مان ته ڇو آهي، ڪيو آندو. ايمان تي هن ماڻهن ئي ڪيترن ته هو، رهيو ڳالهائي ڳالهيون اهي

توهان جيڪڏهن هو، ڪيو يقين تي هن جيڪي چيو ڪي يهودين انهن عيسى تنهنڪري سڄ ۽ ڄاڻندا، ڪي سڄ توهان ۽ آهيو، شاگرد منهنجا پڄ سڄ ته رهو، ۾ ڪلام منهنجي

ڪڏهن اسان ۽ آهيون ٻج جو ابراهيم اسان ڏنو، جواب کيس هنن ڪندو. آزاد ڪي توهان
 انهن عيسى ٿيندو؟ آزاد توهان ته چوين ٿو ڪيئن تون آهيون، ٿيا نه غلام جا ڪنهن به
 غلام جو گناه ٿو، ڪري گناه جيڪو هر ته ڪي توهان ٿو چوان سچ سچ ڏنو، جواب ڪي
 پوءِ جيڪڏهن آهي. رهندو لاءِ هميشه پٽ آهي، رهندو نه لاءِ هميشه ۾ گهر غلام پر آهي.
 ابراهيم توهان ته ٿو ڄاڻان مان ٿيندو. آزاد ٻج سچ توهان ته ڪري، آزاد ڪي توهان پٽ
 توهان ڪلام منهنجو ته چو ٿا، ڪريو ڪوشش جي مارڻ ڪي مون توهان پر آهيو، ٻج جو
 به توهان ۽ آهيان، ڳالهائين سو آهي، ڏنو وٽان پيءُ پنهنجي جيڪو مان وٺي. نٿو جاءِ ۾
 جو اسان چيو، کيس ۽ ڏنو جواب هنن آهيو. ڪندا سو آهيو، ڏنو وٽان پيءُ پنهنجي جيڪو
 توهان ته ها، هجو ٻار جا ابراهيم توهان جيڪڏهن چيو، کين يسوع آهي. ابراهيم پيءُ
 آهيو، رهيا ڪري ڪوشش جي مارڻ ڪي مون توهان پر هاڻي ها. ڪري ڪم جا ابراهيم
 نه ابراهيم هي ٻڌو، کان خدا مون جيڪو آهي، ٻڌايو سچ ڪي توهان جنهن ماڻهو هڪ
 زنا اسان چيو، کيس هنن ڪري تنهن آهيو. ڪندا ڪم جا پيءُ پنهنجي توهان هو. ڪيو
 چيو، ڪي انهن يسوع خدا. يعني آهي، پيءُ هڪ وٽ اسان آهيون، ويا ڄاڻا نه مان
 خدا مان ته چو ها، ڪريو محبت سان مون توهان ته هو، پيءُ جو توهان خدا جيڪڏهن
 توهان چو موڪليو. ڪي مون هن پر آهيان، آيو کان پاڻ مان ئي نه آهيان. آيو ۽ نڪتو کان
 توهان آهيو. نه قابل جي ٻڌڻ لفظ منهنجو توهان ته ڇاڪاڻ ڄاڻو؟ نٿا ڪي ڳالهه منهنجي
 ٿا. چاهيو ڪرڻ پورو ڪي خواهشن جي پيءُ پنهنجي توهان ۽ آهيو، مان پيءُ جي شيطان
 هو جڏهن ناهي. سچ ۾ هن ته ڇاڪاڻ آهي، بيٺو نه ۾ سچ ۽ هو قاتل ئي کان شروع هو
 پيءُ جو ڪوڙ ۽ آهي ڪوڙو هو ته ڇاڪاڻ ٿو، ڳالهائي طرفان پنهنجي ته ٿو، ڳالهائي ڪوڙ
 مون مان توهان ڪير ڪريو. نٿا يقين تي مون توهان ٿو، چوان سچ جيڪو مان پر آهي.
 تي مون توهان ته ٿو، چوان سچ آئون جيڪڏهن پر ٿو؟ ڪري ثابت ۾ باري جي گناهه ڪي
 ٿا، ٻڌو نه توهان ڪري ان ٿو، ٻڌي لفظ جا خدا آهي، مان خدا جيڪو ڪريو؟ يقين نٿا چو

طرح چڱيءَ اسين ڇا چيو، کيس ۽ ڏنو جواب پوءِ يهودين آهيو. نه مان خدا توهان ته ڇو ناهي، پوت کي مون ڏنو، جواب يسوع آهي؟ پوت توکي ۽ آهين سامري تون ته ڇئون ٿا نه پر مان ٿا. ڪريو عزتي بي کي مون توهان ۽ ٿو، ڪريان عزت جي پيءُ پنهنجي مان پر مان سچ سچ ٿو. ڪري فيصلو ۽ ٿو ڳولي جيڪو آهي (اتي) آهيان، ڳوليان نه شان پنهنجي تائين. هميشه ڏسندو نه موت ته رکي، ڪلام منهنجو ڪو جيڪڏهن ٿو، چوان کي توهان به، نبي ۽ ويو مري ابراهيم آهي. پوت توکي ته ٿا ڄاڻون اسان هاڻي ته، چيو کيس يهودين نه مزو جو موت به ڪڏهن هو ته رکي، ڪلام منهنجو ڪو جيڪڏهن ٿو، چوين تون ۽ مري به پيغمبر ۽ ويو؟ مري جيڪو آهين، وڏو کان ابراهيم پيءُ جي اسان تون ڇا چڪندو؟ ته ڏيان، عزت کي پاڻ مان جيڪڏهن ڏنو، جواب عيسى سمجهين؟ ٿو ڇا کي پاڻ تون ويا، جنهن ٿو، ڏئي عزت کي مون جيڪو آهي پيءُ منهنجو آهي، نه به ڪجهه عزت منهنجي ڄاڻان کيس مان پر آهي، ڄاڻيو نه کيس توهان ۽ آهي، خدا توهانجو ته ٿا ڄڻو توهان کي پر ٿيندس، ڪوڙو جهڙو توهان مان ته ٿو، ڄاڻان نه کيس مان ته چوان جيڪڏهن ۽ ٿو. ٿيو خوش پيءُ جو توهان Abraham ٿو. رکان کي ڪلام سندس ۽ ٿو ڄاڻان کيس مان پنجاهه اڃا توکي چيو، کيس يهودين پوءِ ٿيو. خوش ۽ ڏنو هن ۽ ڏسي، ڏينهن منهنجو ته ٿو چوان سچ سچ چيو، کي انهن يسوع آهي؟ ڏنو کي ابراهيم توهان ۽ آهن ٿيا نه به سال تي هن جيئن ته کنيا پٿر پوءِ هنن آهيان. مان اڳ، کان ٿيڻ جي ابراهيم کي، توهان طرح اهڙيءَ ۽ ڪري، گذري مان وڃ جي هنن نڪتو، مان مندر ۽ لکيو، پر يسوع اڇلائين. گذريو.

9

شاگردن سندس کانئس ۽ هو. اندو کان ڄمڻ جيڪو ڏنو کي ماڻهوءَ هڪ هن لنگهندي ۽

جواب عيسى ڄاڻو؟ اندو هي جو والدين، سندس يا هن ڪيو، گناهه ڪنهن ربي، اي پڇيو، وڃن. ڪيا ظاهر ۾ هن ڪم جا خدا ته پر پيءُ، ماءُ جي هن نه ۽ ڪيو گناهه هن نه ڏٺو، جيستائين آهي، موڪليو ڪي مون جنهن ڪريان ڪم جا انهن ته آهي ضروري ڪي مون ۾ دنيا مان جڏهن سگهي. ڪري نٿو ڪم به ڪو جڏهن آهي رهي اچي رات آهي، ڏينهن ۽ ٺڪيو تي زمين هن پوءِ، کان چوڻ شيون هي آهيان. روشني جي دنيا مان تڏهن آهيان، جي سيلوام ۽ وڃ چيو، کيس ۽ لڳائي. تي اکين جي انڌي مٽي اها ۽ ٺاهي، مٽي مان ٺڪ واپس ڏسندو ۽ ڏوئي، ۽ ويو هو ڪري تنهن موڪليل. آهي مطلب جو جنهن ڌو، ۾ حوض آيو.

ٺاهي اهو هي ڇا هئا، چوندا هو، اندو ته هئا ڏسندا اڳي کيس جيڪي ۽ پاڙيسري پوءِ هن هي ته ٿا چون ٻيا پر آهي، اهو هي ته ٿا چون ٻيا هو؟ گهرندو پيڪ ۽ ويٺو جيڪو ڪليون ڪيئن اڪيون تنهنجون چيو، ڪي کيس هنن آهيان. مان ته چيو هو آهي. جهڙو منهنجي ۽ ٺاهي مٽي ويو، سڏيو عيسيٰ جيڪو ماڻهو هڪ چيو، ۽ ڏٺو جواب هن ويون؟ ۽ ڏوئي، ۽ ويس ائون پوءِ ڌو. ۽ وڃ ۾ تلاءَ جي سلوام چيو، ڪي مون ۽ لڳائي، تي اکين ڄاڻان. ٿو نه مان چيو، هن آهي؟ ڪٿي اهو پڇيو، ڪانئس مون لڳس. ڏسڻ

جڏهن هو ڏينهن جو سبت اهو هو. اندو اڳ جيڪو آهن، ويندا وٺي وٽ فريسين کيس هنن هن ته پڇيو ڪانئس فريسين تنهنڪري ٻيهر ڪوليون. اڪيون سندس ۽ ٺاهي مٽي يسوع ۽ رکي، مٽي تي اکين منهنجي هن چيو، کين هن پر ڪئي. حاصل طاقت جي ڏسڻ ڪيئن طرفان جي خدا ماڻهو هي ٿا، چون ڪجهه مان فريسين ٿو. ڏسان مان ۽ ڇڏيو، ڏوئي مون اهڙيون ماڻهو گنهگار هڪ ڪيئن ٿا، چون ٻيا رکي. ٿو نه ڏينهن جو سبت ته ڇو آهي، نه جي هن تون چيو، وري ڪي انڌي هنن هئي. ورهاست ۾ انهن ۽ ٿو؟ سگهي ڪري نشانينون آهي. نبي هو ته، چيو هن پر ڪوليون؟ اڪيون تنهنجيون هن ته ڇو ٿو، چوين ڇا ۾ باري

ڪئي، حاصل طاقت جي ڏسڻ هن ۽ هو اندو هو ته ڪيو نه يقين ۾ باري جي ان يهودين ۽ هئي. ڪئي حاصل طاقت جي ڏسڻ جنهن سڏيو، ڪي پيءُ ماءُ جا هن هنن جيستائين ويو ڄاڻو اندو ته ٿا چئو توهان ڪي جنهن آهي، پٽ جو توهان هي ڇا ته، پڇيو ڪائڻ هنن ٿا ڄاڻون اسان چيو، ۽ ڏنو جواب ڪين پيءُ ماءُ سندس ٿو؟ ڏسي ڪيئن هو هاڻي پوءِ هو؟ نٿا اسان اهو ٿو، ڏسي ڪيئن هو هاڻي پر ويو، ڄاڻو اندو ۽ آهي پٽ جو اسان هي ته هن آهي، بالغ پاڻ هو ڄاڻون. نٿا اسان به اهو ڪوليون، اڪيون جون هن ڪنهن يا ڄاڻون، ڇاڪاڻ چيون، پيءُ ماءُ جي هن ڳالهيون هي ڳالهائيندو. ۾ باري پنهنجي پاڻ هو پڇو، کان جيڪڏهن ته هو ڪيو اتفاق ئي ۾ اڳ يهودين ته ڇاڪاڻ هئا، ڊڄندا کان يهودين اهي ته جا هن ڪري هن وڃي. ڪڍيو مان گاهه عبادت ته ڪري، اقرار جو مسيح ڪي هن به ڪو ڪي ماڻهوءَ ان دفعي پيءُ هنن ڪري تنهن پڇو. کان هن آهي، بالغ هو ته چيو پيءُ ماءُ گنهگار ماڻهو هي ته ٿا ڄاڻون اسان ڏي، عزت ڪي خدا چيو، ڪيس ۽ هو، اندو جيڪو سڏيو پر ڄاڻان، نٿو مان اهو آهي، گنهگار هو جيڪڏهن چيو، ۽ ڏنو جواب هن ڪري تنهن آهي. هن چيو، ٻيهر کان ڪيس مون ٿو. ڏسان هاڻي هئس، اندو مان ته ٿو، ڄاڻان ڳالهه هڪ ۽ آهي، چيو ئي ۾ اڳ ڪي توهان مون ڪوليون؟ اڪيون تنهنجون ڪيئن هن ڪيو؟ ڇا توسان ٿا؟ چاهيو ٿيڻ شاگرد جا هن به توهان ڇا ٿا؟ چاهيو ٻڌڻ توهان وري ڇا ٻڌو، نه توهان آهيون. شاگرد جا موسيٰ اسين پر شاگرد، جو ان آهين تون چيو، ۽ چيو ٻُرو ڪي هن هنن ڪٿان ته ڄاڻون ٿا نه اسان ڪي هن پر آهي، ڳالهايو سان موسيٰ خدا ته ٿا ڄاڻون اسان هو ته ڄاڻو ٿا نه توهان ته آهي، عجيب ته ۾ هن چيو، ڪين ۽ ڏنو جواب ماڻهو اهو آهي. ٻڌي نه جي گنهگارن خدا ته ٿا ڄاڻون اسان ڪوليون. اڪيون منهنجيون هن ۽ آهي، ڪٿان ٿو. ٻڌي جي هن ته ٿو، ڪري ارادو سندس ۽ هجي ڊڄندڙ کان خدا ڪو جيڪڏهن پر ٿو، ڪوليون، اڪيون جون ماڻهوءَ انڌي ڪنهن ته آهي ويو ٻڌو نه به ڪڏهن اهو کان عمر جي ڪرڻ به ڪجهه هو ته ها، هجي نه کان خدا هي جيڪڏهن هو. اندو پيدائشي جيڪو

ٽيو پيدا ۾ گناهن تي طور مڪمل تون چيو، کيس ۽ ڏنو جواب هنن ها. هجي نه قابل کيس هنن ته ٻڌو يسوع چڏيو. ڪڍي ٻاهر کيس ۽ ٿو؟ سيڪارين کي اسان تون ۽ آهين، ۽ ڏنو جواب هن ٿو؟ مڃين ۾ پٽ جي خدا تون ڇا چيو، کيس ڳولي کيس ۽ ڪڍيو، ٻاهر آهي ڏنو کيس تو چيو، کيس عيسى آڻيان؟ ايمان تي هن آئون ته مالڪ، آهي، ڪير ۽ چيو، ۽ مالڪ، ٿو، رڪان يقين مان چيو، هن آهي. ئي اهو آهي، رهيو ڳالهائي سان تو جيڪو ۽ نه جيڪي ته آهيان، آيو لاءِ فيصلو ۾ دنيا هن مان چيو، يسوع ۽ ڪيو. سجدو کيس ڪجهه مان فريسين ۽ وڃن. ٿي انڌا اهي آهن ڏسندا جيڪي ۽ ڏسن، اهي آهن ڏسندا آهيون؟ انڌا به اسان ڇا پڇيو، کان هن ۽ ٻڌيون، ڳالهيون اهي هئا، گڏ سان هن جيڪي پر ها، هجو نه گناهه کي توهان ته ها، هجو انڌا توهان جيڪڏهن چيو، کي انهن يسوع ٿو. رهي گناهه جو توهان تنهنڪري ٿا، ڏسون اسين ته ٿا چئو توهان هاڻي

10

ٿئي، نه داخل ذريعي دروازي ۾ صحن جي رين جيڪو ٿو، چوان کي توهان آئون سچ سچ ٿو، ٿئي داخل مان دروازي جيڪو پر آهي، ڦرلٽ ۽ چور اهو چڙهي، کان جاءِ بي ڪنهن پر هو ۽ ٿيون، ٻڌن آواز سندس رڍون ۽ ٿو، کولي دربان لاءِ هن آهي. چرواهو جو رڍن اهو ٻاهر رڍون پنهنجون هو جڏهن ٿو. ڪڍي ٻاهر کي انهن ۽ ٿو سڌي سان نالي رڍون پنهنجون آواز جو هن اهي ته چو آهن، ايندا پٺيان جي هن رڍون ۽ ٿو، هلي اڳيان جي انهن ٿو، ڪڍي ملڪين غير اهي ته چو ويندا، ڀڄي کان هن پر ڪندا، پٺيان نه کي ملڪي غير پر ٿا. ڄاڻن هيون شيون ڪهڙيون ته ڄاتو نه انهن پر يسوع، ڪيو کين مثل اها هي ڄاڻن. ٺٽا آواز جو توهان ٿو چوان سچ سچ يسوع، کين وري پوءِ چيو هو. رهيو ڳالهائي کي انهن هو جيڪي رڍن پر آهن، ڦرلٽ ۽ چور آيا، اڳ کان مون جيڪي سڀ جو. رڍن دروازو آهيان مان ته کي

ويندو، بچايو ته ٿئي داخل ڪو جيڪڏهن ذريعي منهنجي آهيان، در مان ٻڌو. نه جو انهن چوري ته جي ان سواءِ اچي ٿو نه چور ڳوليندو. چراگاهه ۽ نڪرندو، ٻاهر ۽ ايندو اندر ۽ ملي. زندگي ڀرپور ۽ ملي زندگي کي انهن جيئن ته آيس مان ڪري. تباھه ۽ ماري ڪري، ري پر آهي مزدور جيڪو ٿو، رکي لاءِ رين روح پنهنجي ريدار سنو آهيان. ريدار سنو مان رين ۽ ٿو ڏسي کي بگهڙ ايندڙ آهو آهن، نه تي طور خانگي ريدون اهي جون جنهن آهي، نه ڀڄي وارو اجرت پر ٿو. پڪيڙي کي رين ۽ ٿو ڪسي کي انهن بگهڙ ۽ ٿو، ڀڄي ۽ ٿو ڇڏي کي ۽ آهيان، چرواهو سنو مان ناهي. پرواهه جي رين کيس ۽ آهي وارو اجرت هو ته ڇو ٿو، ڄاڻي کي مون پيءُ جيئن ٿو. وڃان ڄاتو طرفان جي پنهنجن ۽ ٿو ڄاڻان کي پنهنجن مان ريدون ٻيون وٽ مون ۽ ٿو. رڪان لاءِ رين روح پنهنجو مان ۽ ٿو، ڄاڻان کي پيءُ مان ۽ ٿو منهنجو اهي ۽ آهي، ضروري لاءِ مون آڻن به کي انهن ۽ آهن، نه مان پاڙي هن جيڪي آهن، مان ته ڇو ٿو، ڪري پيار کي مون پيءُ ڪري ان ريدارو. هڪ ٿيندو، ري هڪ ۽ ٻڌندا، آواز پر ڪئي، ٿو نه کان مون کي ان به ڪو وٺان. وري کي ان جيئن ته ٿو، رڪان روح پنهنجو آهي اختيار کي مون ۽ جو، رکڻ کي ان آهي اختيار کي مون ٿو. رڪان کان پاڻ کي ان آئون لفظن انهن ڪري تنهن آهي. ورتو کان پيءُ پنهنجي مون حڪم هي جو. وٺڻ ٻيهر کي ان پوت کي هن هئا، رهيا ڄڻي گهڻا مان انهن پر وئي. پئجي ڦاٽ وري ۾ يهودين ڪري جي جا ماڻهوءَ زده پوت لفظ هي هئا، چوندا ٻيا ٿا؟ ٻڌو ڇو جي هن توهان آهي، چريو ۽ آهي آهي؟ قابل جي ڪولڻ اڪيون جون انڌن پوت ڇا آهن، نه

هلندو ۾ ڇت جي سليمان ۾ مندر عيسى ۽ هو. سيارو ۽ ٿيو، ميلو جو وقف ۾ يروشلم پر ڪئين روح جي اسان ڪيسٽائين هئا، رهيا ڇڻي کيس ۽ ڪيو گهيرو کيس يهودين پوءِ هو. مون ڏٺو، جواب کي انهن عيسى ڇڻو. کليل کي اسان آهيان، مسيح تون جيڪڏهن ٿا؟ ڪريان ۾ نالي جي پيءُ پنهنجي مان ڪم جيڪي ٿا. مڃيو نه توهان ۽ چيو، کي توهان رين منهنجي توهان ته ڇو مڃيو، نه توهان پر ٿا. ڏين شاهدي ۾ باري منهنجي اهي ٿو،

۽ ٿيون، ٻڌن کي آواز منهنجي رڍون منهنجون چيو. کي توهان مون جيئن آهيو، نه مان ڏيان زندگي ابدي کي انهن مان ۽ ٿيون. اڄن پٺيان منهنجي اهي ۽ ٿو، ڄاڻان کي انهن مان سگهندو. ڪسي نه مان هٿ منهنجي کي انهن به ڪو ۽ ٿيندا، نه هلاڪ به ڪڏهن اهي ۽ ٿو، جي پيءُ منهنجي به ڪو ۽ آهي، وڏو کان سڀني آهي، ڏنو کي مون جنهن پيءُ، منهنجو ته ويا کڻي پٿر وري ڪري تنهن يهودين آهيون. هڪ پيءُ ۽ مان سگهي. نٿو ڪسي مان هٿ سٺا گهڻا طرفان پيءُ پنهنجي کي توهان مون ڏنو، جواب کين عيسى ڪن. سنگسار کيس يهودين ٿا؟ ڪريو پٿر کي مون توهان ڪري جي ڪم ڪهڙي مان انهن آهن، ڏيکاريا ڪم ڪفر پر ڪريون، نٿا سنگسار ڪري جي ڪم سٺي ڪنهن توکي اسان ته، ڏنو جواب کيس کين عيسى ٿو. ٺاهين خدا کي پاڻ باوجود جي هجڻ ماڻهو تون جو ڪري ان ۽ ڪري، جي آهيو؟ ديوتا توهان چيو، مان آهي، لکيل نه اهو ۾ شريعت جي توهان ڇا ڏنو، جواب نٿو ٿوڙيو صحيفو ۽ آيو، ڪلام جو خدا ڏانهن جن چيو، ديوتا کي انهن هن جيڪڏهن ڪندو ڪفر ته ٿا چئو توهان موڪليو، ۾ دنيا ۽ ڪيو پاڪ پيءُ کي جنهن سگهي، وڃي نه ڪم جا پيءُ پنهنجي آئون جيڪڏهن آهيان؟ پٽ جو خدا مان چيو، مون ته ڇو آهيان، نه کي مون توهان جيتوڻيڪ ڪريان، آئون پر جيڪڏهن مڃو، نه کي مون ته ڪريان، آهيان. ۾ کيس آئون ۽ آهي ۾ مون پيءُ ته مڃيو ۽ ڄاڻو جيئن ته مڃيو، کي ڪمن مڃيو، نڪري مان هٿن جي انهن هو پر ڪئي، ڪوشش جي پڪڙڻ کيس ٻيهر هنن ڪري تنهن ويو.

۽ هو، رهيو ڏئي بپتسما پيرو پهريون يوحنا جتي ويو تي جاءِ ان پار، کان اردن وري هو ۽ پر ڏيکاريو، نه نشاني ڪو واقعي يوحنا ته لڳا چوڻ ۽ آيا وٽ کيس ماڻهو گهڻا ۽ رهيو. اتي ڪيو. يقين کيس اتي گهڻن ۽ هو. سچ چيو، بابت هن يوحنا جيڪو ڪجهه سڀ

پيڻ جي هن جيڪا مان، ڳوٺ جي مارٽا ۽ مريم هو، کان بيتنبا لعزر ماڻهو بيمار ڪو پر هو پنهنجي کي پيرن سندس ۽ ڪيو مسح سان عطر کي مالڪ جنهن مريم، پر هئي هئي. اي چئندي، موڪليو کيس پينرن پوءِ هو. بيمار لعازر پاءُ جو جنهن ڪيو، صاف سان وارن هيءُ چيو، ٻڌي يسوع پر آهي. بيمار آهيو، ڪندا پيار توهان کي جنهن ڏس، مالڪ، کي پٽ جي خدا ذريعي جي ان ته آهي، لاءِ عظمت جي خدا پر آهي، نه لاءِ موت ڪمزوري ته ٻڌو هن جڏهن هو. ڪندو پيار سان لعزر ۽ پيڻ جي هن ۽ مارٽا يسوع وڃي. ڏنو جلال شاگردن هو پوءِ، کان هن پوءِ هو. هو جتي رهيو تي جاءِ ان ڏينهن به هو تڏهن آهي، بيمار توکي يهودي ته هاڻي استاد، چيو، کيس شاگردن بيهڙ. ۾ يهوديه وڃون اچو ٿو، چوي کي ڇا ڏنو، جواب عيسى ٿو؟ وڃين اتي وري تون ۽ هئا، رهيا ڪري ڪوشش جي هٿن پٿر ٿو، ڪاٺي نه ٿڌو ته ٿو، هلي ۾ ڏينهن ڪو جيڪڏهن آهن؟ نه ڪلاڪ ٻارهن جا ڏينهن ته ٿو، هلي ۾ رات ماڻهو ڪو جيڪڏهن پر ٿو، ڏسي روشني جي دنيا هن هو ته ڇاڪاڻ چوي کين پوءِ کان ان ۽ چيائين، ڳالهائون هي ناهي. ۾ هن روشني ته ڇاڪاڻ ٿو، ٿڪي هو سندس پوءِ جاڳايان. کيس ته ٿو وڃان آئون پر آهي، پيو سمهي دوست جو اسان لعزر ٿو، جي هن يسوع پر ويندو. بچايو ته آهي پيو سمهي هو جيڪڏهن مالڪ، اي چيو، شاگردن پوءِ آهي. رهيو ڳالهائي بابت آرام جي ننڊ هو ته سمجهيو انهن پر هو، چيو بابت موت آهيان، خوش ڪري جي توهان مان ۽ ويو، مري لعزر چيو، ۾ ڪليليءَ کين عيسى تنهنڪري پوءِ وڃون. وٽ هن اسان ته اچو پر هوس، نه اتي مان ته ڇو آيو، ايمان توهان ته به اسان اچو چيو، کي شاگردن ساڻي پنهنجي هو، ويندو سڏيو ڊيمس جيڪو ٿوماس، وڃون. مري گڏ سان هن به اسان جيئن ته وڃون

يروشلم بيتاني پر هو. ۾ قبر کان ڏينهن چار ئي ۾ اڳ جيڪو مليو، کيس اچي يسوع پوءِ
 هئا آيا وٽ مريم ۽ مارٽا گهڻا مان يهودين ۽ کان. استيدن پندرهن جيئن هئي، ويجهو جي
 رهيو اچي عيسى ته ٻڌو مارٽا جڏهن ڏين. تسلي ۾ باري جي ڀاءُ سندن کي انهن جيئن ته
 مالڪ، اي چيو، کي يسوع مارٽا رهي. ويني ۾ گهر مريم پر وٺي، لاءِ ملڻ کيس هوءَ ته آهي،
 ته ٿو ڄاڻان ائون به هاڻي پر ها. مري نه ڀاءُ منهنجو ته ها هجو هتي توهان جيڪڏهن
 ترجمو: بهتر ڏيندو. توکي خدا گهرين، کان خدا تون به جيترو
 ۾ قيامت هو ته ٿو ڄاڻان مان چيو، کيس مارٽا اُڻندو. ڀاءُ تنهنجو ٿو، چوي کي هن يسوع
 يقين ۾ مون جيڪو آهيان. زندگي ۽ جيئرو مان چيو، کي هن يسوع اُڻندو. ڏينهن آخري
 رکي يقين ۾ مون ۽ آهي جيئرو جيڪو هر ۽ ٿيندو، جيئرو وڃي، مري جيتوڻيڪ ٿو، رکي
 کيس هن ٿو؟ رڪين يقين تي ڳالهه هن تون ڇا لاءِ. هميشه ويندو مري به ڪڏهن نه ٿو،
 ۾ دنيا جيڪو پٽ، جو خدا مسيح، آهين ئي تون ته آهي ڪيو يقين مان مالڪ، ها، چيو،
 طور ڳجهي کي مريم پيڻ پنهنجي ۽ وٺي هلي هوءَ چئي، ڳالهيون اهي ۽ آهي. وارو اچڻ
 هن ۽ اُتي سان جلديءَ ٻڌو، جيئن هوءَ ٿو. سڌي توکي ۽ آهي موجود استاد چيو، سڌي تي
 مليو کيس مارٽا جتي هو تي جاءِ ان هو پر ۾، ڳوٺ يسوع هو آيو پر اڃان نه آئي. ڏانهن
 مريم انهن هئا، رهيا ڏئي تسلي کي هن ۽ هئا ۾ گهر گڏ سان هن يهودي جيڪي پوءِ هئي.
 قبر هوءَ ته چئندي اهو ويا، پٺيان جي هن تڏهن نڪتي، ٻاهر ۽ اتي جلدي هوءَ ته ڏٺو کي
 ڏسي کيس هو، يسوع جتي آئي اتي جيئن مريم پوءِ روئي. اتي جيئن ته ٿي وڃي ڏانهن
 ته ها هجين هتي تون جيڪڏهن مالڪ، اي چيو، کيس ۽ پئي ڪري تي پيرن جي هن
 هن يهودي جيڪي ۽ ڏٺو روئيندي کي هن جڏهن ڪري تنهن يسوع ها. مري نه ڀاءُ منهنجو
 پريشان کي پاڻ ۽ ڪيو اظهار جو ناراضگي سخت ۾ روح هن ته روئيندا، هئا ٿيا گڏ سان
 ڏسو. ۽ اچو مالڪ، چيو، کيس هنن کي؟ هن توهان آهي رکيو ڪٿي چيو، هن ۽ ڪيو.
 هئي! ڪئي محبت ڪيتري کيس هن ته ڏس هئا، رهيا چئي يهودي پوءِ روئي. يسوع

ته سگهيو ڪري نه اهو ڪوليون، اڪيون جون انڌي جنهن هي، ڇا چيو، مان انهن پر ڪجهه هڪ اها آيو، ڏانهن قبر ٿيندي، متاثر گهڻو تمام ۾ پاڻ ٻيهر تنهنجو، يسو مري؟ نه به هي مارڻا پيڻ جي مئل ڪٿو. پٿر ٿو، چوي عيسى هو. رکيل مٿان جي ان پٿر هڪ ۽ هئي، غار هن عيسى آهي. ڏينهن چوٿون هو ته ڇو اچي، ٿو بوءِ ئي ۾ اڳ هو مالڪ، ٿي، چوي کيس جلال جو خدا ته آئيندين ايمان تون جيڪڏهن ته هو چيو نه توکي مون ڇا چيو، کي اڪيون پنهنجون يسوع پر هو. پيل مئل اهو جتي ورتو ڪئي پٿر اهو پوءِ هنن ڏسندين؟ مان ٻڌي. منهنجي توهان ته ڇو آهيان شڪرگذار جو توهان مان پيءُ، چيو، ۽ ڪيون مٿي ته چيو، مون ڪري جي ماڻهن بيٺل چوڌاري پر ٿو، ٻڌين منهنجي هميشه تون ته ٿو ڄاڻان وڏي پوءِ کان چوڻ شيون اهي ۽ آهين. موڪليو کي مون توڻي ته ڪن يقين اهي جيئن ٻڌل سان ڪپڙن هٿ ۽ پير جا جنهن نڪتو، ٻاهر مئل ۽ اڃ. ٻاهر لعز، ڪيو، گوڙ سان آواز ڏيو. وڃڻ ۽ ڪوليو کي هن چيو، کين يسوع هو. ويڙهيل سان ڪپڙي منهن جو هن ۽ هئا،

ڏٺو، هو ڪيو عيسى ڪجهه جيڪي ۽ آيا وٽ مريم جيڪي گهڻا، مان يهودين تنهنڪري يسوع جيڪي چيو کي انهن ۽ ويا ڏانهن فريسين مان انهن پر کي آندو. ايمان تي کيس ڇا اسان هئا، رهيا چئي ۽ ڪئي گڏ ڪائونسل فريسين ۽ پادرين سردار ڪري تنهن ڪيو. ڇڏي طرح هن کيس اسان جيڪڏهن ٿو؟ ڪري نشانيون گهڻا ماڻهو هي ته ڇو ڪريون، کي قوم ۽ جڳهه جي اسان ۽ ويندا اچي رومي ۽ آئيندا، ايمان تي هن ماڻهو سڀ ته ڏيون، چيو، کي تن هو، پادري اعليٰ جو سال ان جيڪو ڪيفا، هڪ مان انهن پر ويندا. ڪسي ماڻهو هڪ ته آهي فائديمند لاءِ اسان ته ٿا سوچيو توهان نه ڄاڻو، نٿا به ڪجهه توهان چيو، نه طرفان پنهنجي هن پر هي ٿئي. نه تباهه قوم سڄي ۽ وڃي مري خاطر جي ماڻهن ۽ هو. وارو مرڻ لاءِ قوم عيسى ته ڪئي پيشنگوئي ڪري هجڻ پادري وڏو جو سال ان پر انهن پوءِ کان ڏينهن ان آئي. ۾ هڪ ڪري گڏ به ٻار پڪڙيل جا خدا ته پر لاءِ، قوم رڳو نه هلندو نه ۾ يهودين تي طور کليل هاڻي ڪري تنهن يسوع ڪن. قتل کيس ته ڪئي صلاح

نالي افرائيم هئي، ويجهو جي ريگستان جيڪا ڏانهن زمين ان ويو هليو کان اتان پر هو، جي، يهودين فصح عيد هو ويجهو پر هو رهيو. گڏ سان شاگردن پنهنجي اتي ۽ ڏانهن، شهر پاڪ کي پاڻ جيئن ته ويا اڳ کان فصح عيد ڏانهن يروشلم مان ملڪ ماڻهو ڪيترائي ۽ ڪي توهان هئا، رهيا چئي سان ٻئي هڪ بيٺل ۾ مندر ۽ هئا، رهيا ڳولي ڪي عيسى هو ڪن. جيڪڏهن ته هو ڏٺو حڪم فريسين ۽ پادرين سردار پر ايندو؟ نه ۾ عيد هو ته ٿو، لڳي ڇا سگهن پڪڙي کيس جيئن ته ٻڌائي، ته آهي، ڪٿي هو ته هجي خبر ڪي ڪنهن

12

مري جيڪو هو لعازر جتي آيو، ۾ عنيا بيت اڳ ڏينهن ڇهه کان فصح عيسى ڪري تنهن مارٽا ۽ ڪئي، ماني لاءِ هن اتي ته هنن هو. ڪيو جيئرو مان مٿلن هن کي جنهن هو، چڪو مريم، پوءِ هئا. ويٺا گڏ سان هن جيڪي هو هڪ مان انهن لعزر پر هئي، ڪندي خدمت وارن پنهنجي ۽ لڳايو ڪي پيرن جي يسوع ڪٿي، عطر جو ناردو قيمتي خالص پائونڊ هڪ جي هن پوءِ ويو. پر جي سان خوشبوءِ جي عطر گهر ۽ ڪيو، صاف ڪي پيرن جي هن سان هو، وارو ڪرڻ حوالي ڪي هن جيڪو اسڪريوتي، شمعون يهوداه هڪ، مان شاگردن اهو هن پر ويو؟ ڏٺو ڪي غريبن ۽ ويو نه وڪرايو ۾ دينارن سؤ ٽي عطر هي چو ٿو، چوي وٽ هن ۽ هو، چور هو ته ڪري ان پر هئي، پرواهه جي غريبن ڪي هن ته چيو نه ڪري ان ڪري تنهن يسوع هو. ويندو ڪٿي سي هيون، وينديون وجهيون شيون جيڪي ۽ هو خزانو ته ماڻهو غريب آهي. رکيو لاءِ ڏينهن جي دفن منهنجي ڪي ان هن ڏي، ڇڏي ڪي هن چيو، مان يهودين ڪري تنهن رهندس. نه وٽ توهان هميشه مان پر آهن، وٽ توهان هميشه به لاءِ ان پر آيا، نه سبب جي عيسى رڳو اهي ۽ آهي، اتي هو ته پئي خبر ڪي ميڙ وڌي هڪ ته پادرين وڌن پر ڪيو منصوبو هو. ڪيو جيئرو مان مٿلن هن کي جنهن ڏسن، ڪي لعزر ته

ايمان تي يسوع ۽ هئا رهيا وڃي ڪري جي کيس يهودي گهڻا ته ڇو ڪن قتل به ڪي لعزر هئا. آئيندا

اچي ۾ يروشلم عيسى ته ڪري ٻڌي اهو هو، آيو ۾ عيد جيڪو ميڙ گهڻو تمام ڏينهن، ايندڙ ڪئي، رڙ هنن ۽ نڪتا، ٻاهر لاءِ ملڻ سان هن ۽ ڪٿيون شاخون جون ڪجور هنن آهي، رهيو پر بادشاهه. جو اسرائيل ٿو، اچي ۾ نالي جي رب جيڪو اهو آهي وارو برڪت هوسنا، ڏس صهيون، ٽيءَ اي ڊج، نه آهي، لکيل جيئن ويٺو، تي ان ڳولي گڏهو ننڍو هڪ يسوع آهي. ويٺو تي ٻچڙي جي گڏهه جيڪو ٿو، اچي بادشاهه تنهنجو

ڪين تڏهن ويو، ڏنو جلال عيسى جڏهن پر ڄاڻيون، نه پهرين شاگردن جا هن پر شيون هي تنهن ڪيون. سان هن ڪين شيون هي ۽ هيون، لکيل ۾ باري جي هن شيون هي ته آيو ياد مان مٿلن کيس ۽ سڏيو مان قبر کي لعزر هن جڏهن هئي، گڏ سان هن ميڙ جيڪا ڪري ته هو ٻڌو هنن ته ڇو ملي، سان هن به ميڙ ڪري هن ته ڇاڪاڻ ڏني. گواهي تڏهن اٿاريو، ڪي توهان ته ٿا ڏسو توهان چيو، ۾ پاڻ فريسين ڪري تنهن هئي. ڏيکاري نشاني اها هن آهي. وئي هلي پٺيان جي هن دنيا سڄي ڏسو، آهي؟ رهيو ٿي نه فائدو به ڪو

فلپ پوءِ هي ڪن. پوڄا ۾ عيد ته هئا رهيا چڙهي جيڪي مان انهن هئا يوناني ڪي پر اسان مالڪ، چئي، هئا رهيا ڀڄي کان هن ۽ هو، جو گليل مان صيدا بيت جيڪو آيا، وٽ فلپس ۽ ايندريو وري ۽ ٿو، چوي ڪي ايندريو ۽ ٿو اچي فلپس ٿا. ڇاهيون ڏسڻ ڪي يسوع انسان ته آهي ويو اچي وقت اهو چيو، ڏيندي جواب ڪي انهن يسوع پر ٿا. چون ڪي يسوع جو ڪڻڪ جيڪڏهن ٿو، چوان ڪي توهان مان سچ سچ وڃي. ڏنو جلال ڪي پٽ جي ميوو گهڻو ته مري، جيڪڏهن پر ٿو، رهي اڪيلو پاڻ هو ته مري، نه ۾ زمين داڻو اڪيلو جيڪو ۽ ڇڏيندو، وڃائي ڪي ان اهو ٿو، رکي دوست ڪي روح پنهنجي جيڪو ٿو. ڪٿي

رڪندو. محفوظ کي ان لاءِ زندگي جي هميشه ٿو، ڪري نفرت ۾ دنيا هن کان روح پنهنجي آهيان، مان جتي ۽ ڪري، پيروي منهنجي هو ته ڪري، خدمت کي مون ڪو جيڪڏهن عزت کي هن پيءُ ته ڪري، خدمت کي مون ڪو جيڪڏهن ۽ هوندو، به خادم منهنجو اتي گهڙيءَ هن کي مون پيءُ، اي چوان؟ ڇا ۽ آهي، ويو ٿي پريشان روح منهنجو هاڻي ڏيندو. ڪري تنهن ڏي. عزت کي نالي پنهنجي پيءُ، آهيان. آيو لاءِ گهڙيءَ ٿي هن مان پر بچاءِ. مان ميڙ جيڪو ڪري تنهن ڏيندس. عزت وري ۽ آهي ڏني عزت مون ۽ آيو، آواز مان آسمان يسوع آهي. ڳالهايو کيس قاصد چيو، ٻين آهي، ٿيو گجگوڙ ته چيو هو، ٻڌو ۽ هو ٻين جو دنيا هن هاڻي آهي. آيو لاءِ جي توهان پر نه، لاءِ منهنجي آواز هي چيو، ۽ ڏنو جواب مان ترتيءَ جيڪڏهن مان ۽ ويندو، ڪڍيو ٻاهر حڪمران جو دنيا هن هاڻي آهي، فيصلو ته ڪندي اشارو هو چيو پر هي چڪيندس. طرف پنهنجي کي سڀني ته ويندس، ڪنيو ته آهي ٻڌو مان قانون اسان ڏنو، جواب کيس ميڙ هو. وارو مرڻ هو سان موت ڪهڙي وڃڻ ڪنيو مٿي کي پٽ جي انسان ته چوين ٿو ڪيئن تون ۽ ٿو، رهي لاءِ هميشه مسيح وقت ٿورو اڃا چيو، کي انهن عيسى پوءِ آهي؟ ڪير پٽ جو انسان هي آهي؟ ضروري کي توهان اونداھون ته آهي، وٽ توهان روشني جيستائين هلو آهي، سان توهان روشني توهان جيستائين ٿو. وڃي ڪٿي ته ڄاڻي نٿو سو ٿو، هلي ۾ اونداھي جيڪو ۽ پڪڙي، نه آهي ٿيو. فرزند جا روشني توهان جيئن ته ڪريو، يقين ۾ روشني آهي، روشني وٽ ويو. لڪجي کان انهن ۽ ويو هليو ۽ ڳالهايون، عيسى ڳالهيون

جو ته آندو نه ايمان مٿس هنن پر ڏيکاريون، نشانين ايترا اڳيان جي انهن هن جيتوڻيڪ ڪير تي ٻڌڻ جي اسان مالڪ، اي چيو، هن جيڪو ٿئي، پورو لفظ جو نبيءَ يسعياه سگهيا، ڪري نه يقين آهي ڪري هن ويو؟ ڪيو ظاهر تي ڪنهن بازو جو مالڪ ۽ مڃيو؟ جي انهن ۽ آهن ڇڏيون ڪري انڌيون اکيون جون انهن هن هو، چيو ٻيهر يسعياه ته ڇو ۽ سمجهن نه سان دل ۽ ڏسن نه سان اکين آهي جيئن ته آهي، ڇڏيو ڪري سخت کي دل

ڏيان. شفا ڪي انهن مان ۽ موٽن، نه

تڏهن پر ڳالهايو. ۾ باري جي هن ۽ ڏٺو جلال سندس هن جڏهن چيون يسعياہ شيون هي ته ڪيو، نه اقرار انهن ڪري جي فريسين پر آندو، ايمان تي کيس گهڻن مان حڪمرانن به وڌيڪ کان عزت جي خدا کي عزت جي ماڻهن هنن وڃن. ڪڍيا نه مان جماعت اهي جيئن ڪيو. پيار

تي ان پر آئي، نٿو ايمان تي مون اهو ٿو، آئي ايمان تي مون جيڪو چيو، ۽ ڪئي رڙ يسوع کي مون جنهن ٿو ڏسي کي ان اهو ٿو، ڏسي کي مون جيڪو ۽ موڪليو. کي مون جنهن مون جيڪو ڪو هر جيئن ته آهيان، آيو ۾ دنيا جيڪو آهيان روشني مان آهي. موڪليو مان ته مڃي، نه ۽ ٻڌي لفظ منهنجا ڪو جيڪڏهن ۽ رهي. نه ۾ اونداهي ٿو، رکي يقين تي کي دنيا پر آهيان، آيو نه لاءِ ڪرڻ فيصلو جو دنيا مان ته ڇو ڪندس، نه فيصلو کيس آهي وٽ ان ٿو، وٺي نه لفظ منهنجا ۽ ٿو ڪري رد کي مون جيڪو آهيان. آيو لاءِ بچائڻ فيصلو ۾ ڏينهن آخري کيس اهو ڳالهايو، مون جيڪو لفظ اهو ڪندو، فيصلو کيس جيڪو پاڻ هن آهي، موڪليو کي مون پيءُ جنهن پر آهيان، ڳالهايو نه کان پاڻ مان ته ڇو ڪندو. حڪم سندس ته ٿو ڄاڻان مون ۽ ڳالهائين. ڇا ۽ چوان ڇا ته آهي ڏنو حڪم کي مون ائين آهي، چيو کي مون پيءُ جيئن مان، ٿو ڳالهائين جيڪي ڪري تنهن آهي. زندگي ابدي ٿو. ڳالهائين

13

دنيا هن هو ته هو ويو اچي ڪلاڪ سندس ته هو ڄاڻندو يسوع اڳ، کان عيد جي فصيح

تائين آخر ڪندي، محبت هئا ۾ دنيا جيڪي سان ماڻهن پنهنجن وڃي، هلي ڏانهن پيءُ مان سائمن يهودا ئي ۾ اڳ شيطان پوءِ، کان ٿيڻ ماني جي رات ۽ ڪيائين. محبت کين ته هو ڄاڻندو عيسى ڪري. حوالي کيس هو ته هو ڇڏيو وجهي ۾ دل جي اسڪرپوتي وڃي ڏانهن خدا ۽ آهي نڪتو کان خدا هو ته ۽ آهي، ڏنو ۾ هٿن ڪجهه سڀ کيس پيءُ کي پاڻ کڻي توليو ۽ ٿو، لاهي ڪپڙا پنهنجا ۽ ٿو اُٿي کان ماني جي رات هو آهي، رهيو ان کي انهن ۽ ڪيا شروع ٿوڻ پير جا شاگردن ۽ اُچليو، پاڻي ۾ طشت هن پوءِ ٿو. يڪي سائمن هو پوءِ هو. ڪيو بند ۾ ڪمر پنهنجي هن جيڪو لڳو ڪرڻ صاف سان ڪپڙي ۽ ڏنو جواب يسوع ٿو؟ ٽوئي پير منهنجا تون مالڪ، چيو، کيس اهو ۽ آيو، وٽ پطرس ڄاڻندين. پوءِ کان انهن پر ڄاڻين، ٿو نه هاڻي تون ٿو، ڪريان مان جيڪو چيو، کيس ڏنو، جواب کيس يسوع ٿوئين. نه پير منهنجا به ڪڏهن تون ٿو، چوي کيس پطرس پطرس سائمن ناهي. حصو ڪو سان مون تنهنجو ته ٿوڻيان، نه توکي مان جيڪڏهن ٿو، چوي کيس يسوع به. مٿو ۽ هٿ منهنجا پر پير، منهنجا رڳو نه مالڪ، چيو، کيس تي طور مڪمل هو پر ٽوئي، کي پيرن ته ناهي ضرورت کي ان آهي، چڪو ٽوئي جيڪو ڪري هٿ کي هن جيڪو ته چو ٿو ڄاڻي هن نه. سڀ پر آهيو، صاف توهان ۽ آهي، صاف آهيو. نه صاف سڀ توهان چيو، هن ڪري ان هو، وارو ڏيڻ

کي انهن ته ويهي ٻيهر ورتا، ڪپڙا پنهنجا ۽ ڇڏيا ٽوئي پير جا انهن هن ڪري تنهن جڏهن مالڪ ۽ استاد کي مون توهان آهي؟ ڪيو ڇا سان توهان مون ته ٿا ڄاڻو توهان ڇا چيو، جي توهان مون ڪري تنهن جيڪڏهن آهيان. آئون ته چو ٿا، چئو طرح چڱيءَ ۽ ٿا، سڏيو هڪ ته گهرجي به کي توهان ته آهيان، استاد ۽ مالڪ جيڪو مان آهن، ڇڏيا ٽوئي پير ڪيو، سان توهان مون جيئن ته کي، توهان مون آهي ڏنو لاءِ مثال ٿوڻو. پير جا ٻئي کان مالڪ پنهنجي غلام ڪو نه ٿو، جوان کي توهان آئون سچ سچ ڪريو. ائين به توهان اهي توهان جيڪڏهن موڪليو. کيس جنهن آهي وڏو کان ان رسول ڪو نه ۽ آهي، وڏو

مان ڪريو. عمل تي انهن توهان جيڪڏهن آهيو وارا برڪت توهان ته ٿا، ڄاڻو شيون اهو پر آهي، چونڊيو ڪي ڪن مون ته ٿو ڄاڻان مان چوان، ٿو نه ۾ باري جي سڀني توهان مون تڪ پنهنجي هن ٿو، ڪاٺي ماني سان مون جيڪو ٿئي، پوري لکت ته آهي ڪري ان ته ٿئي اهو جڏهن ته اڳ، کان ٿيڻ جي ان ٿو، چوان ڪي اوهان کان هاڻي آهي. ڪنڀو تي ٿو وٺي جيڪو ٿو، چوان ڪي توهان مان سچ سچ آهيان. مان ته ڪندؤ يقين اوهين اهو ٿو، وٺي ڪي مون جيڪو ۽ ٿو، وٺي ڪي مون اهو ٿو، موڪليان ڪي ڪنهن جيڪڏهن موڪليو. ڪي مون جنهن ڪي ان ٿو وٺي

آمين، آمين چيو، ۽ ڏني گواهي ۽ ٿيو، پريشان ۾ روح يسوع پوءِ کان چوڻ ڳالهيون هي ٻئي هڪ پوءِ شاگرد ڪندو. خيانت سان مون هڪ مان توهان ته ٿو چوان ڪي توهان مان هڪ پر هو آهي. رهيو چوي ۾ باري جي ڪنهن هو ته ٿيندي حيران هئا، رهيا ڏسي ڏانهن سائين هو. ڪندو پيار عيسيٰ ڪي جنهن هو، ويٺو ۾ سڀني جي عيسيٰ مان شاگردن سندس ٿو. چوي هو بابت جنهن هوندو ڪير ته پڇي ته جهڪيو ڏانهن هن ڪري ڪي ان پطرس ڏنو، جواب يسوع آهي؟ ڪير مالڪ، ٿو، چوي کيس ڪري، تي سڀني جي يسوع هو پوءِ ٻوڙي، ٿڪرو جو رُوتي ۽ ڏيندس. ٻوڙي ٿڪرو جو رُوتي مان ڪي جنهن آهي اهو اهو ٿيو. داخل ۾ ان شيطان پوءِ کان ٽڪڙي ۽ ڏنو. ڪي يهوداه پٽ جي اسڪريوتي سائين به ڪنهن پر هي ڪر. جلدي آهين، رهيو ڪري تون جيڪو چيو، کيس عيسيٰ ڪري تنهن هو، وٽ يهوداه خزانو ته ڇاڪاڻ سوچيو، ماڻهن ڪجهه کيس. چيو ڇا مان، ويٺن ڄاتو نه ڪي غريبن يا گهرجن، لاءِ عيد ڪي اسان شيون جيڪي ڪر خريد ٿو، چوي کيس عيسيٰ ته هئي. رات ۽ ويو، نڪري ٻاهر تي طور فوري ڪئي ٿڪرو اهو ڪري تنهن ڏني. ڪجهه

وٺي ڏني عزت ڪي پٽ جي انسان هاڻي چيو، يسوع تڏهن ويو، نڪري ٻاهر هو جڏهن ته ويو، ڏنو جلال ۾ هن خدا جيڪڏهن آهي. وٺي ڏني عزت ۾ کيس به ڪي خدا ۽ آهي،

ٿورو اڃا ٻار، ننڍا ڏيندو. جلال کيس تي طور فوري ۽ ڏيندو، جلال ۾ پاڻ کي هن به خدا هو چيو کي يهودين مون جيئن ۽ ڳوليندڻ، کي مون توهان آهيان. سان توهان آئون وقت ئي اهو به کي توهان آئون هاڻي ۽ سگهو، نٿا اچي اتي توهان ٿو، وڃان آئون جتي ته جيئن ڪريو، پيار سان ٻئي هڪ توهان ته کي توهان ٿو ڏيان حڪم نئون هڪ ٿو. چوان ته ڄاڻندا سڀ ۾ هن ڪريو. پيار سان ٻئي هڪ به توهان ته ڪيو، پيار سان توهان مون پطرس سائمن آهي. محبت ۾ ٻئي هڪ وٽ توهان جيڪڏهن آهيو، شاگرد منهنجا توهان وڃان مان جتي ڏنو، جواب کيس يسوع آهين؟ رهيو وڃي تون ڪٿي مالڪ، چيو، کيس پيروي منهنجي تون پوءِ پر آهين، نه قابل جي ڪرڻ پيروي منهنجي هاڻي تون ٿو، ڪري پيروي جي توهان هاڻي آئون نه ڇو مالڪ، اي ٿو، چوي کيس پطرس ڪندين. تون ڏنو، جواب کيس عيسى ڪندس. قربان لاءِ توهان روح پنهنجو آئون ٿو؟ سگهان جو تان ڪندو نه آواز ڪڪڙ ٿو، چوان توکي سچ سچ لڳائيندين؟ لاءِ منهنجي روح پنهنجو ڪندين. انڪار پيرا ٿي کي مون تون

14

پيءُ منهنجي ڪريو. يقين به تي مون ۽ ڪريو يقين تي خدا ٿيو، نه پريشان دل جو توهان جاءِ لاءِ توهان مان ها، چوان کي توهان مان ته نه، جيڪڏهن آهن، رڳو گهڻا ۾ گهر جي ٻيهر ته ڪريان، تيار جاءِ لاءِ توهان ۽ وڃان آئون جيڪڏهن ۽ ٿو. وڃان ڪرڻ تيار ۽ هجو. به توهان اتي آهيان، آئون جتي ته ويندس، وٺي وٽ پاڻ کي توهان ۽ اچندس اسان مالڪ، چيو، کيس ٿامس ٿا. ڄاڻو توهان رستو ۽ ٿا، ڄاڻو توهان ٿو وڃان مان جتي يسوع ٿا؟ سگهون ڄاڻي رستو ڪيئن اسان ۽ آهيو، رهيا وڃي ڪٿي توهان ته ڄاڻون نٿا منهنجي سواءِ اچي، ٿو نه وٽ پيءُ به ڪو آهيان، زندگي ۽ سچ ۽ رستو مان چيو، کيس

جاڻيو به ڪي پيءُ منهنجي توهان ته ها، هجي ڄاڻيو ڪي مون توهان جيڪڏهن ذريعي. چيو، ڪيس فلپس آهي. ڏٺو ڪيس توهان ۽ ٿا ڄاڻو ڪيس توهان کان هاڻي ۽ ها. هجي گهڻي ايتري چيو، ڪيس يسوع آهي. ڪافي لاءِ اسان اهو ۽ ڏيکار پيءُ ڪي اسان مالڪ، آهي، ڏٺو ڪي مون جنهن فلپ؟ سڃاتو، نه ڪي مون تو ۽ آهيان، سان توهان آئون کان وقت نٿو يقين تون ڇا ڏيکار؟ پيءُ ڪي اسان چوين، ٿو ڪيئن تون ۽ آهي، ڏٺو ڪي پيءُ تنهن ٿو، ڳالهائين ڪي توهان مان لفظ جيڪي آهي؟ ۾ مون پيءُ ۽ آهيان ۾ پيءُ مان ته ڪرين ٿو. ڪري ڪم اهي پاڻ هو ٿو، رهي ۾ مون جيڪو پيءُ پر ٿو، ڳالهائين نه کان پاڻ اهي انهن ته نه، جيڪڏهن پر آهي، ۾ مون پيءُ ۽ آهيان ۾ پيءُ مان ته ڪريو يقين تي مون ۾ مون جيڪو ٿو، چوان ڪي توهان آئون سچ سچ ڪريو. يقين تي مون ڪري جي ڪمن ڪندو، ڪم وڏا کان انهن ۽ ڪندو، به اهو ٿو، ڪريان مان جيڪي ڪم اهي ٿو، رکي يقين گهرندا، ۾ نالي منهنجي توهان به ڪجهه جيڪو ۽ ٿو. وڃان ڏانهن پيءُ پنهنجي مان ته چو ۾ نالي منهنجي توهان جيڪڏهن وڃي. ڏني عزت ۾ پٽ پيءُ جيئن ته ڪندس، آئون اهو ڪندس. مان ته پڇو، ڪجهه

کان پيءُ مان ۽ رکو. ڪي حڪمن منهنجي ته ڪندا، پيار سان مون توهان جيڪڏهن جو سچ رهي لاءِ هميشه سان توهان هو ته ڏيندو، وڪيل ٻيو ڪي توهان هو ۽ پڇندس پر ڄاڻي، ئي نه ۽ ڏسي ٿي نه ڪي ان اها ته ڇاڪاڻ سگهي، نٿو وٺي دنيا جيڪو روح، ڇڏيندس نه هوندو. ۾ توهان ۽ ٿو رهي وٽ توهان اهو ته ڇاڪاڻ ٿا، ڄاڻو ڪي ان توهان نه وڌيڪ ڪي مون دنيا ۽ آهي وقت ٿورو اڃا وٽ. توهان ٿو آڻيان يتيم، ڪي توهان ٿيندو. جيئن به توهان ۽ آهيان جيئرو مان ته چو آهيو، ڏسندا ڪي مون توهان پر ڏسندي، مان ۽ آهيو ۾ مون توهان ۽ آهيان ۾ پيءُ پنهنجي مان ته ڄاڻندو توهان ۾ ڏينهن اهو جيڪو آهي ئي اهو ٿو، سنڀالي ڪي انهن ۽ ٿو رکي حڪم منهنجا جيڪو آهيان. ۾ توهان پيار طرفان پيءُ منهنجي اهو ٿو، ڪري پيار ڪي مون جيڪو ۽ ٿو، ڪري پيار ڪي مون

جيڪو يهودا، ڪندس. ظاهر ڪي پاڻ ڪي هن ۽ ڪندس پيار ڪي هن مان ۽ ويندو، ڪيو ظاهر تي اسان ڪي پاڻ توهان جو آهي ٿيو ڇا مالڪ، اي چيو، ڪيس هو، نه اسڪريوٽي ڪي مون ڪو جيڪڏهن چيو، ڪيس ۽ ڏنو جواب يسوع نه؟ تي دنيا ۽ آهيو وارا ڪرڻ ڪيس اسين ۽ ڪندو، محبت ڪيس پيءُ منهنجو ۽ رکندو، ڪي لفظ منهنجي ڪري، محبت اهو ڪري، نٿو پيار سان مون جيڪو ڪنداسين. رهائش وٽ ڪيس ۽ سين ايندا طرف آهي جو پيءُ پر آهي، نه منهنجو اهو ٿا، ٻڌو توهان لفظ جيڪو ۽ رکي، نٿو لفظ منهنجا آهي. موڪليو ڪي مون جنهن

روح يعني مددگار، اهو پر آهن. ڳالهائون رهندي وٽ توهان ڪي توهان مون ڳالهيون هي ۽ سيڪاريندو ڪجهه سڀ ڪي توهان اهو موڪليندو، تي نالي منهنجي پيءُ جيڪو پاڪ، آئون امن آهي. چيو ڪي توهان مون جيڪو ڏياريندو ياد ڪجهه سڀ اهو ڪي توهان ڏيان مان ٿي، ڏئي دنيا جيئن ائين نه ڪي؛ توهان ٿو ڏيان امن پنهنجو لاءِ، توهان ٿو ڇڏيان چيو، ڪي توهان مون ته ٻڌو توهان ڊڄو. نه ۽ ٿو نه پريشان دل جو توهان ڪي. توهان ٿو ته ها، ڪيو پيار ڪي مون توهان جيڪڏهن ٿو. اڃان وٽ توهان مان ۽ ٿو وڃان مان مون پيءُ منهنجو ته چو ٿو، وڃان وٽ پيءُ مان چيو، مون ته چو ها ٿيو خوش توهان اهو جڏهن ته اڳ، کان ٿيڻ جي ان آهي چيو ۾ اڳ ڪي توهان مون هاڻي ۽ آهي. وڌو کان جو دنيا جو چو ڪندس، سان توهان ڳالهيون گهڻيون وڌيڪ نه ڪندا. يقين توهان ته ٿئي ته ڄاڻي دنيا جيئن ته پر آهي، نه به ڪجهه ۾ مون ڪي هن ۽ آهي، رهيو اچي حڪمران اچو اٿو، ٿو. ڪريان ائين ڏنو، حڪم ڪي مون پيءُ جيئن ۽ ٿو، ڪريان پيار ڪي پيءُ آئون وڃون. هتان

۽ آهي ۾ مون جيڪا شاخ هر آهي. هاري پيءُ منهنجو ۽ آهيان، ٻوٽو جو انگور سڄو مان صاف کي ان ٿي، ڏئي ميوو جيڪا شاخ هر ۽ آهي، ويندو هٿايو کي ان ڏئي، نٿي ميوو جي لفظ ان آهيو صاف توهان ئي ۾ اڳ ڏئي. ميوو وڌيڪ جيئن ته آهي، ويندو ڪيو پنهنجي شاخ جيئن ۾. توهان مان ۽ رهو، ۾ مون آهي. ڳالهائو کي توهان مون جيڪو ڪري به توهان ئي ائين رهي، نه ۾ ٻوٽي جي انگور اها جيڪڏهن سگهي، نٿي ڪٿي ميوو کان پاڻ جيڪو آهيو. شاخون توهان آهيان، ٻيلو مان رهو. نه ۾ مون توهان جيڪڏهن سگهو، نٿا توهان سواءِ کان منهنجي ته ڇو ٿو، ڏئي ميوو گهڻو اهو ۾، کيس مان ۽ ٿو رهي ۾ مون ۽ ڌاري جيئن ٻاهر ويو اُچليو ته رهي، نه ۾ مون ڪو جيڪڏهن سگهو. نٿا ڪري به ڪجهه ۾ مون توهان جيڪڏهن ٿو. سڙي ۽ ٿا، اُچلائين ۾ باهه ۽ ٿا ڪن گڏ کي انهن ۽ وئي، سُڪي ٿيندو. لاءِ توهان اهو ۽ پڇو، ته چاهيو توهان جيڪڏهن رهن، ۾ توهان لفظ منهنجا ۽ رهو منهنجا توهان ۽ ڪندا، ميوو گهڻو توهان جيئن ته ويو، ڪيو جلال جو پيءُ منهنجي ۾ هن ڪئي، محبت سان توهان به مون تيئن ڪئي، محبت سان مون پيءُ جيئن ٿيندو. شاگرد محبت منهنجي توهان ته مڃيندا، حڪم منهنجا توهان جيڪڏهن رهو. ۾ محبت منهنجي هي ٿو. رهاڻ ۾ محبت جي هن ۽ آهن مڃيا حڪم جا پيءُ پنهنجي مان جيئن رهندا، ۾ جي توهان ۽ رهي ۾ توهان خوشي منهنجي جيئن ته آهن ٻڌايون کي توهان مون ڳالهيون مون جيئن ڪريو پيار سان ٻئي هڪ توهان ته آهي، حڪم منهنجو هي ٿئي. مڪمل خوشي پنهنجو ماڻهو ڪو ته آهي، نه به کي ڪنهن محبت وڌي کان هن ڪيو. پيار سان توهان ڪريو اهو توهان جيڪڏهن آهيو، دوست منهنجا تون رکي. لاءِ دوستن پنهنجي روح غلام ته ڇو چوان، ٿو نه غلام کي توهان هاڻي ٿو. ڪريان حڪم کي توهان مان جيڪو سڀ ته ڇو آهيان، چيو دوست کي توهان پر ٿو، ڪري ڇا مالڪ سندس ته ڄاڻي ٿو نه مون توهان نه آهي. ڄاڻايو کي توهان اهو آهي، ٻڌو کان پيءُ پنهنجي مون جيڪو ڪجهه ۽ وڃو توهان ته ڪيو مقرر کي توهان مان ۽ چونڊيو، کي توهان مان پر چونڊيو، کي

پيءُ تي نالي منهنجي توهان به ڪجهه جيڪو ته رهي، قائم ميوو جو توهان ۽ ڏيو، ميوو توهان جيئن ته ٿو، ڌيان حڪم کي توهان آئون شيون هي ڏئي. کي توهان اهو گهرو، کان ڪريو. پيار سان ٻئي هڪ

نفرت کان توهان اڳ کان مون هن ته ڄاڻو ته ٿي، ڪري نفرت کان توهان دنيا جيڪڏهن ته ڇو پر ها، ڪري پيار کي پنهنجي دنيا ته ها، هجو مان دنيا توهان جيڪڏهن آهي. ڪئي توهان دنيا ڪري ان آهي، چونڊيو مان دنيا کي توهان مون بلڪه آهيو، نه مان دنيا توهان مالڪ پنهنجي غلام چيو، کي توهان مون جيڪو لفظ اهو ڪريو ياد ٿي. ڪري نفرت کان ڪندا، تعاقب به کي توهان اهي ته ڪيو، تعاقب کي مون انهن جيڪڏهن آهي. نه وڏو کان ڪندا ڪجهه سڀ هي پر رکندا. به جو توهان اهي ته رکيو، لفظ منهنجو انهن جيڪڏهن موڪليو. کي مون جنهن ڄاڻن نٿا اهي ته ڇو ڪري، جي نالي منهنجي سان توهان پنهنجي کين هاڻي پر ها، هجي نه گناهه کين ته ڳالهائين، نه کين ۽ آيس نه مان جيڪڏهن به کان پيءُ منهنجي اهو ٿو، ڪري نفرت کان مون جيڪو ناهي. عذر ڪو بابت گناهه نه ٻئي ڪنهن جيڪي ها، هجن ڪيا نه ۾ انهن ڪم اهي مون جيڪڏهن ٿو. ڪري نفرت مون آهي، ڪئي نفرت ۽ آهي ڏٺو انهن هاڻي پر ها، هجن نه گناهه کي انهن ته آهن، ڪيا انهن آهي لکيل جيڪو لفظ اهو ٿئي پورو جيئن ته پر ڪي. ٻنهي کي پيءُ منهنجي ۽ کي مددگار اهو جڏهن پر ڪئي. نفرت جي سبب ڪنهن بنا سان مون انهن ته ۾، قانون جي جيڪو روح، جو سڃاڻي يعني موڪليندس، کان پيءُ ڏانهن توهان مان کي جنهن اچي، ٿا، ڏيو گواهي به توهان ۽ ڏيندو، گواهي ۾ باري منهنجي اهو ته ٿو، نڪري کان پيءُ آهيو. گڏ سان مون وٺي کان شروعات توهان ته ڇاڪاڻ

ڪي توهان اهي ٿيو. نه ناراض توهان جيئن ته آهن ٻڌايون ڪي توهان مون ڳالهيون هي
 ڪندو، قتل ڪي توهان جيڪو ڪو هر ته ايندو وقت اهڙو پر بڻائيندا، ماڻهو ڪڍيل ٻاهر
 انهن ته ڇاڪاڻ ڪندا، اهو اهي ۽ آهي. رهيو ڪري پيش خدمت جي خدا هو ته سمجهندو
 جڏهن جيئن ته آهن ٻڌايون ڪي توهان مون ڳالهيون اهي پر ڄاتو. ڪي مون نه ۽ ڪي پيءُ
 توهان پر ڳالهيون اهي چيو. ڪي توهان مون ته ڪي انهن ڪندؤ ياد توهان گهڙي، اها اچي
 ان ٿو وڃان آئون پر هاڻي هوس. گڏ سان توهان مان ته ڇو ٻڌايون، نه کان شروعات ڪي
 ڪئي توهان ته پڇي نٿو کان مون به ڪو مان توهان ۽ موڪليو، ڪي مون جنهن ڏانهن
 غم ۾ دل جي توهان آهن، ٻڌايون ڪي توهان ڳالهيون اهي مون ته ڇو پر آهيو رهيا وڃي
 وڃان. مان ته آهي فائديمند لاءِ توهان ٿو، چوان سچ ڪي توهان مان پر آهي. ويو پر جي
 وڃان، پر جيڪڏهن ڏانهن، توهان ايندو نه مددگار وڃان، نه مان ته ڇو جيڪڏهن
 ۾، باري جي گناهه ڪي دنيا تڏهن ايندو، اهو جڏهن ۽ ڏانهن. توهان کيس موڪليندس
 ته ڇو واقعي، ۾ باري جي گناهه ڏيندو. ڏوهه ۾ باري جي فيصلي ۽ ۾ باري جي انصاف
 ۽ ٿو وڃان ڏانهن پيءُ پنهنجي مان ته ڇو ۾، باري جي انصاف آئين، نٿا ايمان تي مون اهي
 حڪمران جو دنيا هن ته ڇو ۾، باري جي فيصلي پر ڏسندا، نه وڌيڪ ڪي مون توهان
 پر آهن، ڳالهيون گهڻيون لاءِ ڇوڻ ڪي توهان وٽ مون تائين اڃا آهي. ويو ڪيو فيصلو
 توهان اهو ته روح، جو سچ يعني اچي، اهو پر جڏهن آهيو. نه قابل جي ڪٿڻ هاڻي توهان
 جيڪي پر ڳالهائيندو، نه طرفان پنهنجي اهو ته ڇو ڪندو، رهنمائي ۾ سچ سڀني ڪي
 مون هو ڪندو. ڪي توهان اعلان جو شين وارين اچڻ ۽ ڳالهائيندو، ئي اهو ٻڌندو ڪجهه
 ڪجهه سڀ ڪندو. اعلان ڪي توهان ۽ وٺندو مان منهنجي هو ته ڇو ڏيندو، عزت ڪي
 ۽ وٺندو مان منهنجي هو ته ڇيو مون ڪري ان آهي، منهنجو اهو آهي، وٽ پيءُ جيڪو
 توهان ۽ وقت ٿورو وري ۽ ڏسندا، نه ڪي مون توهان ۽ وقت ٿورو ٻڌائيندو. ڪي توهان
 هڪ ڪجهه مان شاگردن سندس پوءِ ٿو. وڃان ڏانهن پيءُ مان ته ڇو ڏسندا، ڪي مون

نه ڪي مون توهان ۽ وقت ٿورو ٿو، چوي ڪي اسان هو جيڪو آهي ڇا هي چيو، ڪي ٻئي
 هو ٿو؟ وڃان وٽ پيءُ مان ته ڇو ۽ ڏسندؤ، ڪي مون توهان ۽ وقت ٿورو وري ۽ ڏسندؤ،
 ڇا هو ته ڄاڻون نٿا اسان ننڍو؟ ٿو چوي هو جيڪو آهي ڇا هيءُ پوءِ، هئا، رهيا ڇئي
 توهان ڇا چيو، ڪين ۽ هئا، چاهيندا پڇڻ کائس هو ته ويو ڄاڻي عيسٰ پوءِ ٿو. ڳالهائي
 ۽ ڏسندا، نه ڪي مون توهان ۽ ٿورو چيو، مون ته آهيو رهيا ڳولي بابت ان سان ٻئي هڪ
 ۽ روئندؤ توهان ته ٿو چوان ڪي توهان آئون سچ سچ ڏسندا؟ ڪي مون توهان ۽ ٿورو وري
 بدلجي ۾ خوشي غم جو توهان پر ٿيندؤ، غمگين توهان ٿيندي، خوش دنيا پر ڪندؤ، ماتم
 پر آهي، ويو اچي ڪلاڪ جو هن ته ڇو ٿي، رکي درد ٿي، ڏئي جنم جڏهن عورت ويندو.
 سبب، جي خوشي ڪري، نٿي ياد ڪي مصيبت وڌيڪ هوءَ ته ٿي، ڏئي جنم ڪي ٻار جڏهن
 ٻيهر پر ٿا، رکو درد واقعي هاڻي تنهنڪري توهان ۽ آهي. ٿيو پيدا ۾ دنيا انسان هڪ ته ڇو
 توهان به ڪو خوشي جي توهان ۽ ٿيندو، خوش دل جو توهان ۽ ڏسندس ڪي توهان مان
 ٿو چوان سچ سچ پڇندا، نه به ڪجهه کان مون توهان ۾ ڏينهن آهو ۽ سگهندو. ڪٿي نه کان
 هن ڏيندو. ڪي توهان آهو پڇو، ۾ نالي منهنجي کان پيءُ توهان به جيترو ته ڪي توهان
 حاصل توهان ۽ گهرو آهي، گهريو نه به ڪجهه ۾ نالي منهنجي توهان تائين وقت
 سان توهان مون ڳالهيون هي وڃي. ٿي مڪمل خوشي جي توهان جيئن ته ڪنداسين،
 نه ۾ تمثيلن هاڻي مان جڏهن آهي رهيو اچي وقت اهو پر آهن، ڪيون ۾ تمثيلن
 ۾ ڏينهن اُن ڪي. توهان ٻڌائيندس ۾ باري جي پيءُ صاف صاف پر سان، توهان ڳالهائيندس
 جي توهان کان پيءُ مان ته چوان ٿو نه ڪي توهان مان ۽ پڇندا، توهان ۾ نالي منهنجي
 ڪيو محبت ڪي مون توهان ته ڇو ٿو، ڪري محبت ڪي توهان پيءُ پاڻ پڇندس، ۾ باري
 آيو ۾ دنيا ۽ نڪتس ٻاهر کان پيءُ مان آهيان. آيو کان خدا مان ته آهي ڪيو يقين ۽ آهي،
 ٿا، چون ڪي هن شاگرد جا هن ٿو. وڃان ڏانهن پيءُ ۽ ٿو ڇڏي ڪي دنيا مان وري آهيان،
 ڄاڻون اسان هاڻي چئو. ٿا نه ڪهاڻي به ڪا ۽ آهيو، رهيا ڳالهائي کليل توهان هاڻي ڏس،

سوال کان توهان ڪو ته ناهي ضرورت ڪا ڪي توهان ۽ ٿا، ڄاڻو ڪجهه سڀ توهان ته ٿا جواب ڪي انهن جيسس آهيو. آيا کان خدا توهان ته ٿا رکون يقين اسان ڪري ان ڪري. چڪو اچي هاڻي ۽ آهي، رهيو اچي ڪلاڪ اهو ڏس، ٿا؟ ڪيو يقين توهان هاڻي ڇا ڏنو، ڏيو، ڇڏي اڪيلو ڪي مون ۽ ڏانهن، جاءِ پنهنجي هڪ هر وڃو، پڪڙي ٿڙي توهان ته آهي، ٻڌايون ڪي توهان مون ڳالهيون هي آهي. گڏ سان مون پيءُ ته ڇو آهيان، نه اڪيلو مان پر رکو، حوصلو پر ملندي، مصيبت ڪي توهان ۾ دنيا ملي. امن ڪي توهان ۾ مون جيئن ته آهن آهي. ڪيو فتح ڪي دنيا مون

17

ڪلاڪ پيءُ، چيو، ۽ ڪنيون ڏانهن آسمان اڪيون پنهنجون ۽ ڳالهيون، يسوع ڳالهيون هي جيئن ڏي، عزت توکي به پٽ تنهنجو جيئن ته ڏي، عزت ڪي پٽ پنهنجي آهي، ويو اچي اهو آهي، ڏنو ڪيس توهان جيڪو هر جيئن ته ڏنو، اختيار جو گوشت سڀني ڪيس توهان سڃاڻن، توکي اهي جيئن ته زندگي، ابدي اها آهي ئي هي ڏيندو. زندگي ابدي ڪي انهن توکي مون مسيح. عيسٰي موڪليو، توهان ڪي جنهن ۽ آهي، خدا سڄو اڪيلو جيڪو ڪريان. آئون ته آهي ڏنو ڪي مون تو جيڪو ڪيو پورو مون ڪم اهو ڏني، عزت تي زمين دنيا هو وٽ مون جيڪو سان جلال ان پاسي پنهنجي پيءُ، اي ڏي، جلال ڪي مون هاڻي ۽ تو جيڪي ڪيو، ظاهر تي ماڻهن انهن نالو تنهنجو مون پاسي. تنهنجي اڳ کان وجود جي ڪي ڪلام تنهنجي انهن ۽ ڏنو، ڪي مون ڪي انهن تو ۽ هئا تنهنجا اهي ڏنا. مان دنيا ڪي مون ڏنو ڪي مون توهان جيڪو ڪجهه سڀ ته آهي ورتو ڄاڻي انهن هاڻي آهي. رکيو محفوظ ڪي انهن مون اهي آهن، ڏنا ڪي مون توهان لفظ جيڪي ته ڇو آهي. کان توهان اهو آهي، ۽ آهيان، نڪتو کان توهان مان ته آهي ورتو ڄاڻي ۾ سچ ۽ آهن، ورتا پاڻ انهن ۽ آهن، ڏنا

دنيا نه ٿو، پڇان ۾ باري جي انهن مان آهي. موڪليو ڪي مون توهان ته آهي ڪيو يقين
 اهي ته ڇو آهن، ڏنا ڪي مون توهان جيڪي ۾ باري جي انهن پر ٿو، پڇان ۾ باري جي
 آهن، منهنجا آهن تنهنجا جيڪي ۽ آهن، تنهنجا سڀ آهن منهنجا جيڪي ۽ آهن. جا توهان
 مان ۽ آهن، ۾ دنيا اهي ۽ آهيان، نه ۾ دنيا هاڻي مان ۽ آهيان. ويو ڏنو جلال ۾ انهن آئون ۽
 ته آهي، ڏنو ڪي مون تو جيڪو رڪو ۾ نالي پنهنجي ڪي انهن پيءُ، پاڪ ٿو. اڇان وٽ تو
 مان تڏهن هوس، ۾ دنيا گڏ سان انهن مان جڏهن آهيون. اسين جيئن هجن هڪ اهي
 انهن هو، ڏنو ڪي مون توهان ڪي جن هوس. ڪندو حفاظت جي انهن ۾ نالي جي توهان
 جيئن ته جي، پٽ جي تباهي سواءِ ٿيو نه تباهه به ڪو مان انهن ۽ رکيو، محفوظ مون ڪي
 جيئن ته ڳالهائين ۾ دنيا ڳالهيون اهي ۽ آهيان، طرف تنهنجي پر هاڻي ٿئي. پورو صحيفو
 نفرت ڪين دنيا ۽ آهي، ڏنو ڪلام تنهنجو ڪين مون ٿئي. مڪمل خوشي منهنجي ۾ انهن
 تون ته پڇان ٿو نه مان آهيان. نه مان دنيا مون جيئن آهن، نه مان دنيا اهي ته ڇو ڪئي،
 آهن، نه جا دنيا اهي بچائين. کان برائي ڪي انهن تون ته پر وٺين، ڪڍي مان دنيا ڪي انهن
 سڃاڻي ڪلام تنهنجو ڪر، پاڪ ۾ سڃاڻي پنهنجي ڪي انهن آهيان. نه جو دنيا مان جيئن
 لاءِ انهن ۽ موڪليو. ۾ دنيا ڪي انهن به مون تيئن موڪليو، ۾ دنيا ڪي مون تو جيئن آهي.
 جي انهن فقط نه هجن. ڪيل پاڪ ۾ سڄ پڻ اهي جيئن ته ٿو، ڪريان پاڪ ڪي پاڻ مان
 تي مون ذريعي جي ڪلام جي انهن جيڪي پڻ ۾ باري جي انهن پر ٿو، پڇان پر ۾ باري
 آهيان، ۾ تو مان ۽ آهيان ۾ مون پيءُ، تون، جيئن هجن، هڪ سڀ جيئن ته ٿا. آئين ايمان
 موڪليو ڪي مون تو ته ڪري يقين دنيا جيئن ته هجن، هڪ ۾ اسان به اهي جيئن ته
 اهي جيئن ته آهي، ڏني ڪي انهن مون اها آهي، ڏني ڪي مون توهان عزت جيڪا ۽ آهي.
 ٿيل مڪمل اهي جيئن ته ۾، مون تون ۽ ۾ انهن مان آهيون. هڪ اسان جيئن هجن هڪ
 ڪيو پيار ڪي انهن تون ۽ موڪليو ڪي مون تون ته ڄاڻي دنيا جيئن ته ۽ ۾، هڪ هجن
 ته ٿو چاهيان آئون آهي، ڏنو ڪي مون توهان ڪي جن پيءُ، ڪيو. پيار ڪي مون تون جيئن

توهان جيڪو ڏسن جلال منهنجو اهي ته هجن، گڏ سان مون به اهي آهيان آئون جتي پيءُ، نيڪ اي ڪيو. پيار سان مون اڳ کان بنياد جي دنيا توهان ته چو آهي، ڏنو ڪي مون مون موڪليو. ڪي مون تو ته ڄاڻيو هنن ۽ ڄاڻيس، توڪي مان پر ڄاڻيو، نه توڪي دنيا ۽ سان مون تو جيڪا محبت اها جيئن ته ڄاڻائيندس، ۽ آهي ڄاڻايو نالو تنهنجو ڪي انهن ۾. انهن مان ۽ هجي، ۾ انهن ڪئي

18

پار کان وهڪري جي قدرون گڏ سان شاگردن پنهنجي يسوع پوءِ کان چوڻ ڳالهيون هي هٿ کيس جيڪو يهودا، ٿيا. داخل شاگرد سندس ۽ هو ۾ جنهن هو، باغ هڪ جتي نڪتو، اتي گڏ سان شاگردن پنهنجي پيرا گهڻو يسوع ته چو هو، ڄاڻندو جاءِ اها هو، ٿيندو ڪري مشعلن، ڪٽي، مددگار جا فريسين ۽ پادريبن وڌن ۽ ڪٽي لشڪر يهودا پوءِ هو. ٿيندو گڏ تي هن جيڪو ڄاڻيندي ڪجهه سڀ ڪري تنهن يسوع آيو. اتي سان هٿيارن ۽ چراغن جواب کيس هنن آهيو؟ رهيا ڳولي ڪي ڪنهن توهان چيو، کين نڪري ٻاهر هو، وارو اچڻ ڪري حوالي کيس جيڪو يهودا ۽ آهيان. مان چيو، کين يسوع ڪي. ناصري يسوع ڏنو، پوئتي اهي آهيان، مان ته چيو کين هن ته جڏهن هو. بيٺو گڏ سان انهن به اهو هو، رهيو رهيا ڳولي ڪي ڪنهن توهان پڇيو، کان انهن هن پوءِ ٻيهر پيا. ڪري تي زمين ۽ ويا هليا آهيان. مان ته چيو ڪي توهان مون ڏنو، جواب يسوع ڪي. نازري يسوع چيو، انهن آهيو؟ جيئن ته ڏيو، وڃڻ ڪي انهن ته آهيو، رهيا ڳولي ڪي مون توهان جيڪڏهن ڪري تنهن مان انهن مان آهي، ڏنو ڪي مون توهان ڪي جن ته هو، چيو هن جيڪو لفظ اهو ٿئي پورو اعليٰ ۽ ڪڍيو ڪي ان هئي، تلوار وٽ جنهن پطرس، سائمن آهيان. وڃايو نه به ڪي ڪنهن مالخس نالو جو غلام ان ڇڏيو. ڪٽي ڪن ساڄو سندس ۽ ماريو ڪي غلام جي پادريءَ

ڏٺو ڪي مون پيءُ پيالو جيڪو وجهه، ۾ ميان تلوار چيو، ڪي پطرس يسوع ڪري تنهن هو.
پيان؟ نه ڪي ان مان ڇا آهي،

ڪيو. بند ڪيس ۽ ورتو پڪڙي ڪي يسوع مددگار جا يهودين ۽ ڪمانڊر ۽ فوج ڪري تنهن
اعليٰ جو سال ان جيڪو هو، سسر جو ڪيڦا هو ته ڇو ويا، ڪٿي وٽ حنا پهرين ڪيس ۽
قوم جو ماڻهوءَ هڪ ته هئي ڏني صلاح ڪي يهودين جنهن هو، اهو ڪيڦا پر هو هو. پادري
هئا. رهيا ڪري پٺيان جي يسوع شاگرد ٻيو ۽ پطرس سائمن آهي. فائديمند مرڻ خاطر جي
ٿيو، داخل ۾ صحن جي پادري وڌي گڏ سان يسوع ۽ هو، جاتل ڪي پادري وڌي شاگرد اهو
جو ڪاهن سردار جيڪو شاگرد، ٻيو اهو ڪري تنهن هو. بيٺو تي دروازي ٻاهر پطرس پر
نوڪر اها پوءِ ٿو چوي آندو. اندر ڪي پطرس ۽ چيو، ڪي دربان ۽ نڪتو ٻاهر هو، واقفڪار
آهين؟ مان شاگردن جي ماڻهوءَ هن به تون ڇا ڪي، پطرس هئي، دربان جيڪا چوڪري،
ڇاڪاڻ هئي، ٺاهي باهه جي ڪوٺلي جن هئا، بيٺل مددگار ۽ غلام آهيان. نه ٿو، چوي اهو
ڪي پاڻ ۽ هو بيٺو گڏ سان انهن به پطرس ۽ هئا، رهيا ڪري گرم ڪي پاڻ اهي ۽ هئي، ٿڌ ته
سندس ۽ بابت شاگردن سندس کان يسوع پادري اعليٰ تنهنڪري هو. رهيو ڪري گرم
هميشه مون ڳالهايو، سان دل کليل ڪي دنيا مون ڏٺو، جواب ڪيس عيسى پڇيو. بابت تعليم
ڳالهايو. نه به ڪجهه ۾ ڳجهي ۽ ٿا، ٿين گڏ هميشه يهودي جتي سيڪاريو، ۾ مندر ۽ جماعت
اهي ڏس ڳالهايو، ڇا ڪي انهن مون ته آهي ٻڌو جن پڇ ڪان انهن ٿو؟ پڇين ڪان مون ڇا
هڪ مان مددگارن پوءِ، ڪان چوڻ جي هن پر شين هنن چيو. مون ڪجهه جيڪي ٿا ڄاڻن
پادريءَ اعليٰ طرح اهڙيءَ تون ڇا چيو، ۽ ڏٺو تڪ هڪ ڪي عيسى هو، بيٺو ويجهو جيڪو
ان ته آهي، ڳالهايو خراب مون جيڪڏهن ڏٺو، جواب ڪيس عيسى ڏيندين؟ جواب ڪي
ڇو ڪي مون پوءِ ته آهي، ڳالهايو طرح چڱيءَ جيڪڏهن پر ڏي، گواهي جي خرابيءَ
سائمن پر هو موڪليو. ڏانهن قيافاس پادري وڌي ۾ حالت بندل ڪيس اٿاس آهين؟ ماريندو
به تون ڇا چيو، ڪيس هنن ڪري تنهن هو. رهيو ڪري گرم ڪي پاڻ ۽ هو بيٺل پطرس

اعلي آهيان. نه مان چيو، ۽ ڪيو انڪار هن ڪري تنهن آهيان؟ نه مان شاگردن سندس ڪٿي پطرس ڪن جو جنهن هو مائٽ جو ماڻهوءَ ان جيڪو هڪ، مان غلامن جي پادريءَ ڪيو، انڪار پطرس پوءِ وري هو؟ ڏٺو نه گڏ سان هن ۾ باغ توکي مون ڇا چيو، هو، ڇڏيو ڏني.بانگ ڪڪڙ تي طور فوري ۽

اهي پر هو، وقت جو صبح اها ۽ ويا، وٺي ۾ پراڻوريم کان ڪيڦا ڪي يسوع اهي ڪري تنهن کائي فسخ اهي جيئن ته پر ٿين، نه ناپاڪ اهي جيئن ته ٿيا، نه داخل ۾ پراڻوريم پاڻ آڻيو الزام ڪهڙو خلاف جي ماڻهوءَ هن چيو، ۽ نڪتو ٻاهر وٽ کين پيلاطس پوءِ سگهن. توهان کيس اسان ته ها، هجي نه بدڪار هي جيڪڏهن چيو، کيس ۽ ڏنو جواب هنن ٿا؟ قانون پنهنجي ۽ ونو ڪي هن توهان چيو، ڪي هنن پيلاطس پوءِ ها. ڪريون نه حوالي جي جي مارڻ ڪي ڪنهن ڪي اسان چيو، ڪي هنن يهودين پوءِ ڪريو. فيصلو جو هن مطابق ته ڪندي اشارو هو، چيو هن جيڪو ٿئي، پورو لفظ جو عيسى جو ته ناهي، اجازت ۽ ٿيو داخل ۾ پريٽوريم ٻيهر پيلاطس ڪري تنهن هو. وارو مرڻ هو سان موت ڪهڙي ڏنو، جواب کيس عيسى آهيان؟ بادشاهه جو يهودين تون ڇا چيو، کيس ۽ سڏيو ڪي يسوع مان ڇا ڏنو، جواب پيلاطس چيو؟ بابت منهنجي توکي ٻين يا ٿو چوين کان پاڻ هي تون توهان آهي، ڪيو حوالي جي مون ڪي توهان پادرين وڌن ۽ قوم جي توهان آهيان؟ يهودي جيڪڏهن آهي، نه مان دنيا هن بادشاهي منهنجي ڏنو، جواب عيسى آهي؟ ڪيو ڇا مان جيئن ته ها، وڙهندا مددگار منهنجا ته ها، هجي مان دنيا هن بادشاهي منهنجي پيلاطس آهي. نه مان هتان بادشاهي منهنجي هاڻي پر وڃان، ڪيو نه حوالي جي يهودين بادشاهه مان ته ٿو چوين تون ڏنو، جواب يسوع آهيان؟ بادشاهه تون پوءِ چيو، کيس ڏيان. گواهي جي سچائي ته آهيان، آيو ۾ دنيا لاءِ ان ۽ آهيان ويو ڄاڻو لاءِ ان مان آهيان. ڇا سچ ٿو، چوي کيس پيلاطس ٿو. ٻڌي آواز منهنجو آهي، مان سچائي جيڪو ڪو هر به ڪو ۾ کيس مان ٿو، چوي کين ۽ نڪتو ٻاهر ڏانهن يهودين ٻيهر هو چئي، هي ۽ آهي؟

فسح عيد ڪريان آزاد لاءِ توهان کي هڪ ته رواج جي توهان پر آهي ڳوليان. ٿو نه ڏوهه ته هنن کي؟ بادشاهه جي يهودين ڪريان آزاد لاءِ توهان ته ٿا چاهيو توهان چا پوءِ ۾، هو. ڌاڙيل بارباس ۽ کي. بارباس پر کي، هن نه چيو، روئي سڀني وري

19

ڳنڍي تاج جو ڪنڊن سپاهين ۽ ڪوڙيو. ۽ ورتو کي عيسيٰ پيلاطس تنهنڪري پوءِ جو يهودين اي سلام، هئا، رهيا چئي ۽ پائڻايو. کيس لباس واڱڻائي ۽ رکيو، تي مٿي سندس ڏسو، چيو، کين ۽ نڪتو ٻاهر ٻيهر ڪري تنهن پيلاطس هئا. رهيا هتي ڌڪ کيس ۽ بادشاهه، نه ڏوهه به ڪو ۾ کيس مون ته ڄاڻو توهان جيئن ته ٿو، آڻيان ٻاهر وٽ توهان کيس مان کي انهن هن ۽ پائي. لباس واڱڻائي ۽ تاج جو ڪنڊن نڪتو، ٻاهر عيسيٰ پوءِ آهي. مليو رڙيون اهي تڏهن ڏٺو، کيس مددگارن ۽ پادرين وڏن جڏهن پوءِ ماڻهو. هي ڏسو، چيو، توهان چيو، کي انهن پيلاطس کيس. چاڙهه تي صليب چاڙهه، تي صليب چيائون، ڪندي کيس يهودين ڳوليان. ٿو نه ڏوهه ڪو ۾ کيس مان ته ڇو چاڙهو، تي صليب ۽ وٺو کيس ته ڇو گهرجي، مرڻ کي هن موجب قانون جي اسان ۽ آهي، قانون وٽ اسان ڏٺو، جواب ۽ ويو. ڊڄي وڌيڪ هو تڏهن ٻڌو، لفظ هي پيلاطس جڏهن بڻايو. پٽ جو خدا کي پاڻ هن ڪو کيس عيسيٰ پر آهين؟ ڪٿان تون چيو، کي عيسيٰ ۽ ٿيو داخل ۾ پريٽوريم ٻيهر هو ٿو نه تون چا ڳالهائين؟ ٿو نه سان مون تون چا ٿو، چوي کيس پيلاطس پوءِ ڏٺو. نه جواب توکي آهي اختيار کي مون ۽ جو چاڙهڻ تي صليب توکي آهي اختيار کي مون ته ڄاڻين اهو جيڪڏهن هو، نه اختيار به ڪو تي مون توکي ڏٺو، جواب يسوع جو؟ ڪرڻ آزاد آهي، رهيو ڪري هٿ توکي کي مون جيڪو ڪري ان هجي، نه ويو ڏٺو کان مٿان توکي يهودين پر ڪئي، ڪوشش جي ڪرڻ آزاد کيس پيلاطس پوءِ کان هن آهي. گناهه وڌو کي ان

آهين. نه دوست جو قيصر تون ته ڪندين، آزاد ڪي هن تون جيڪڏهن چيو، ڪري رڙيون ڪري تنهن ٿو. ڪري مخالفت جي قيصر ٿو، بڻائي بادشاهه کي پاڻ جيڪو ڪو هر پٿر کي جنهن وينو تي چبوتر تي جاءِ ان ۽ آندو، ٻاهر کي يسوع ٻڌي لفظ هي پيلاتس ڇهون ڪلاڪ ۽ هئي، تياري جي فسح پر هو گڻا. ۾ عبراني پر هو، ويندو سڌيو فرش جو وٺ، ڪٿي ڪٿي، رڙ انهن پر بادشاهه. جو توهان ڏسو، چيو، کي يهودين هن ۽ هو، جهڙو صليب کي بادشاهه جي توهان چيو، کي انهن پيلاطس کيس. چاڙهه تي صليب وٺ، ڪٿي پوءِ جي. قيصر سواءِ ناهي، بادشاهه ڪو وٺ اسان ڏنو، جواب پادرين وڌن چاڙهان؟ تي وڃي. چاڙهيو تي صليب هو ته ڪيو حوالي جي انهن کيس تنهن

جيڪا ڏانهن جاءِ ان نڪتو ٻاهر ڪٽندو صليب پنهنجو هو ۽ آيا، ڪٿي وٺي کي يسوع هنن صليب کيس انهن جتي ٿو. وڃي چيو گلگتا ۾ عبراني کي جنهن ٿي، چئبي جاءِ جي کوپڙي عنوان هڪ پيلاتوس ۾. وڃ عيسى پر کان، هتان ۽ کان هتان به، بيا سائس ۽ چاڙهيو، تي لاءِ، هي بادشاهه. جو يهودين نازري، يسوع هو: لکيل اهو رکيو، تي صليب کي ان ۽ لکيو به عيسى جتي هئي جاءِ اها ويجهو جي شهر ته ڇاڪاڻ پڙهيو، يهودين ڪيترن عنوان اهو وڌا جا يهودين پوءِ هو. لکيل ۾ لاطيني ۽ يوناني عبراني، اهو ۽ ويو، چاڙهيو تي صليب يهودين مان چيو، هن ته پر بادشاهه، جو يهودين لکو، نه هئا، رهيا چئي کي پيلاتس پادري آهي. لکيو سو آهي، لکيو مون جيڪو ڏنو، جواب پيلاتوس آهيان. بادشاهه جو

ڪيا، حصا چار ڪٿي ڪپڙا جا هن تڏهن چاڙهيو، تي صليب کي يسوع جڏهن سپاهين پوءِ طرح سڄي کان مٿان هو، سلائي بي ڪُرتو اهو پر پڻ، ڪُرتو ۽ حصو، هڪ لاءِ سپاهي هر اهو ته اڇلايون قرعو بابت ان پر ڦاڙيون، نه کي ان اسان چيو، کي ٻئي هڪ هنن هو. اُٿيل ۾ پاڻ ڪپڙا منهنجا هنن ٿو، چوي جيڪو ٿئي پورو صحيفو جيئن ته هوندو، جو ڪنهن اڇلايو. قرعو تي لباس منهنجي ۽ ورهايا،

۽ ماءُ جي هن ويجهو جي صليب جي عيسيٰ پر ڪيون. شيون اهي سپاهين پوءِ ته هي ڪري تنهن يسوع هيون. بينيون مريم مگدليني ۽ مريم جي ڪلوتا پيڻ، جي ماءُ جي هن بيٺو ويجهو جيڪو هو، ڪندو پيار هو سان جنهن ڏسي، کي شاگرد ان ۽ کي ماءُ پنهنجي کي، شاگرد ٿو چوي پوءِ آهي. پٽ تنهنجو هي ڏس، عورت، اي چيو، کي ماءُ پنهنجي هو، پوءِ، کان هن ويو. وٺي گهر پنهنجي کي هن شاگرد کان ڪلاڪ اُن ۽ ماءُ. تنهنجي ڏس، چوي ٿي، پوري لکت ته آهي، چڪو ٿي پورو ٿي ۾ اڳ ڪجهه سڀ ته ڄاڻندي اهو عيسيٰ کي اسپنج انهن پر هو، رکيل پريل سان سرڪي پوءِ برتن هڪ آهيان. اُڇايل مان ٿو، ورتو، سرڪو يسوع جڏهن آندو. ڏانهن وات جي هن ڪٿي رکي تي زوفا ۽ پريو ۾ سرڪي ڪيو. حوالي روح ڏئي، ٽيڪ مٿو پنهنجو ۽ آهي، چڪو ٿي مڪمل چيو، هن تڏهن

ويا ڪٿي جسم ۽ وڃن ڇڏيون توڙي ٽنگون جون انهن ته پڇيو کان پيلاٽس يهودين پوءِ ۽ هو، ڏينهن جو تياري ته ڇو رهن، نه تي صليب ۾ ڏينهن جي سبت جسم جيئن ته وڃن، ۽ ڇڏيون پڇي ٽنگون جون پهرين هنن ۽ آيا، سپاهي پوءِ هو. عظيم ڏينهن جو سبت اهو ڪيس هنن جڏهن اچي وٽ يسوع پر هو، ويو ڇاڙهيو تي صليب سان هن جيڪو جون ٻئي مان سپاهين پر پڇيون. نه ٽنگون سندس هنن تڏهن هو، چڪو مري ٿي ۾ اڳ هو ته ڏٺو ڏٺو جنهن ۽ نڪتو. پاڻي ۽ رت تي طور فوري ۽ ڇيڙيو، کي پاسي جي هن سان نيزي هڪ چوي سڄ هو ته ٿو ڄاڻي هو ۽ آهي، سڄي شاهدي جي هن ۽ آهي، ڏني شاهدي هن آهي، نه به هڏي هڪ جي هن ٿي: پوري لکت ته ٿيو ڪري ان ڳالهه هي مڃيو. به توهان ته ٿو، ڪيو سوراخ انهن کي جنهن ڏسندا کي ان اهي ٿو، چوي صحيفو ٻيو وري ۽ ويندي. توڙي هو.

جي يهودين پر هو، شاگرد جو عيسيٰ ۽ هو کان ارمتايا جيڪو يوسف، پوءِ کان شين انهن اجازت پيلاٽس ۽ وٺي، ڪٿي جسم جو عيسيٰ ته پڇيو کان پيلاٽس هو، لڪيل سبب خوف

پيرو پھريون جيڪو به، نيڪوڊيمس پر آيو ويو. ڪٿي جسم جو عيسيٰ ۽ آيو هو پوءِ ڏٺي. جو عيسيٰ هنن پائونڊ. سڙ جيئن ڪٿي، مرڪب جو عود ۽ مر هو، آيو وٽ عيسيٰ جو رات ڪرڻ دفن ۾ يهودين جيئن ويڙهيو، ۾ ڪپڙن گڏ سان شين خوشبودار ڪي ان ۽ ورتو جسم باغ ان ۽ باغ، هڪ هو، ويو چاڙهيو تي صليب جتي ۾ جاءِ جي هئي پر هو آهي. رواج جو جي يهودين ڪري ان اتي هو. ويو رکيو نه به ڪو تائين اڃا ۾ جنهن هئي، قبر نئين هڪ ۾ رکيو. ڪي عيسىٰ هنن هو، ويجهو قبر جو ڇاڪاڻ ڪري، جي تياريءَ

20

اونداهي اڃا جڏهن ٿي، اچي سوير جو صبح مريم مگدلين تي، ڏينهن هڪ جي سبتن پر اچي ڪري تنهن ٿي، ڊوڙي هوءَ هو. ويو هٿايو مان قبر پٿر ته ٿي ڏسي ۽ ڏانهن، قبر هئي، ٿي، چوي کين ۽ هو، ڪندو پيار عيسىٰ ڪي جنهن ڏانهن، شاگرد ٻئي ۽ پطرس سائمن ٿي آهي. رکيو ڪٿي کيس ته ڄاڻون ٿا نه اسان ۽ آهن، ويا ڪٿي مان مقبري ڪي خداوند کين پر هئا رهيا ڊوڙي هئا. رهيا اچي ڏانهن قبر ۽ نڪتا ٻاهر شاگرد ٻيو ۽ پطرس ڪري تنهن ۽ آيو. پھريون ۾ مقبري ۽ ڊوڙيو اڳتي جلدي وڌيڪ کان پطرس شاگرد ٻيو ۽ گڏ، ٻئي جي هن پطرس سائمن ڪري تنهن ٿيو. نه داخل اندر پر ڏٺا، ڪپڙا پيل هن ڏسندي جهڪي جيڪو ڪپڙو، جو منهن ۽ ڏٺائين. پيل ڪپڙا ڪتاني ۽ ٿيو داخل ۾ قبر ۽ آيو، ايندو پٺيان ويڙهيل ۾ جاءِ هڪ الڳ پر هو، رکيل نه گڏ سان ڪپڙن جي ڪفن هو، تي مٿي جي هن ۽ ڏٺو هن ۽ هو، آيو پھريون ۾ قبر جيڪو ٿيو، داخل به شاگرد ٻيو تنهنڪري پوءِ هو. ضروري اٿن مان مثلن ڪي هن ته هئا ڄاڻندا نه ڪي لکت هنن ته ڇو نه، تائين اڃا مڃيو. روئي ۽ هئي بيٺل ٻاهر جي قبر پر مريم ويا. هليا ڏانهن پاڻ وري شاگرد ڪري تنهن آهي. ۾ ڪپڙن اڃا فرشتا به ۽ ڏٺو ۾ قبر جهڪي هوءَ هئي، رهي روئي هوءَ ته جيئن هئي. رهي

۽ هو. رکيل جسم جو عيسيٰ جتي طرف، جي پيرن هڪ ۽ طرف جي مٿي هڪ ڏٺا، ويٺل منهنجي ويا ڪٿي ته ڇو ڪي، انهن ٿي چون ٿي؟ روئين ڇا عورت، اي ڪي، هن ٿا چون پوئتي هوءَ پوءِ کان چوڻ ڳالهيون اهي ۽ کيس. رکيو ڪٿي ٿي ڄاڻان نه ۽ ڪي، مالڪ عورت، چيو، ڪي هن عيسيٰ آهي. يسوع ته هئي ڄاڻندي نه ۽ ڏٺو، بيٺل ڪي يسوع ۽ موٽي، هن تنهنڪري آهي، باغبان هو ته سمجهي اها ٿي؟ ڳوليندين ڪي ڪنهن ٿي؟ روئين ڇا رکيو ڪٿي ته ٻڌاءِ ڪي مون ته آهين، ويو ڪٿي کيس تون جيڪڏهن مالڪ، چيو، کيس چيو، کيس هن ڦري مريم. ٿو، چوي ڪي هن يسوع ويندس. ڪٿي کيس مان ۽ کيس، آهين مان ته ڇو ڇهي، نه ڪي مون ٿو، چوي ڪي هن عيسيٰ استاد. ٿو، وڃي چيو جيڪو ربوني، مان ته چئي ڪين ۽ وٽ ڀائرن منهنجن وچ ۾ آهيان. چڙهيو نه وٽ پيءُ پنهنجي تائين اڃا مريم ٿو. چڙهان وٽ خدا جي توهان ۽ خدا پنهنجي ۽ وٽ، پيءُ جي توهان ۽ پيءُ پنهنجي هن ڳالهيون هي ۽ آهي، ڏٺو ڪي خداوند هن ته ڏيندي خبر ڪي شاگردن ٿي اچي مگدلين جيون. کيس

شاگرد جتي هئا بند دروازا ۽ هو، ڏينهن هڪ جو سبتن جيڪو ٿيڻ، شام جي ڏينهن ان ڪي توهان چيو، ڪين ۽ بيٺو، ۾ وڃ ۽ آيو عيسيٰ هئا، ٿيل گڏ ڪري جي خوف جي يهودين ڏسي ڪي رب شاگرد پوءِ ڏيکاريو. پاسو ۽ هٿ پنهنجا ڪين هن پوءِ، کان چوڻ هي ۽ امن. آهي، موڪليو ڪي مون پيءُ جيئن ملي. امن ڪي توهان چيو، ٻيهر ڪين يسوع ٿيا. خوش چيو، ڪي انهن ۽ ڦوڪيو ۾ انهن هن پوءِ، کان چوڻ هي ۽ ٿو. موڪليان ڪي توهان مان ٿيڻ ڪيا معاف لاءِ انهن اهي ڪندا، معاف گناهه جا ڪنهن توهان جيڪڏهن وٺو، روح پاڪ آهن. ويا رکيا اهي رکندا، جا ڪنهن توهان جيڪڏهن ويندا؛

جڏهن هو نه سان انهن هو، ويندو سڏيو ڊيڊيمس جيڪو مان، ٻارهن هڪ ڀر توماس، چيو، ڪين هن ڀر آهي. ڏٺو ڪي رب اسان ته، چيو کيس شاگرد ٻيا چون آيو. يسوع

جي نيرن کي آگر منهنجي وجهان نه ۽ نشان، جو نيرن ۾ هٿن جي هن ڏسان نه جيڪڏهن آءُ مانيندس. نه به ڪڏهن مان ته ۾، پاسي جي هن کي هٿ منهنجي وجهان نه ۽ ۾، نشان آيو عيسىٰ هو. گڏ سان انهن ٿوماس آءُ هئا اندر شاگرد سندس وري پوءِ کان ڏينهن اٺن پنهنجي آڻ کي، ٿوما چوي پوءِ امن. کي توهان چيو، آءُ بيٺو ۾ وڃ آءُ هئا، بند دروازا جڏهن نه اعتبار بي ۽ ۾، پاسي منهنجي وجهه ۽ هٿ پنهنجو آڻ ۽ هٿ، منهنجا ڏس ۽ هتي آگر يسوع خدا. منهنجو ۽ مالڪ منهنجو چيو، کيس ۽ ڏنو جواب ٿامس ۽ ٿئي. وفادار پر ٿئي، نه جن اهي آهن وارا برڪت آهي، آندو ايمان تو آهي، ڏنو کي مون تو چو ٿو، چوي کيس آندو. ايمان ۽ ڏنو

۾ ڪتاب هن جيڪي ڪيون، اڳيان جي شاگردن پنهنجي عيسىٰ نشانيون واقعي گهڻيون مسيح يسوع ته ڪندا يقين توهان جيئن ته آهن ويون لکيون شيون هي آهن، نه لکيل ۾. نالي سندس هجي زندگي وٽ توهان ڪندي يقين جيئن ته ۽ پٽ، جو خدا آهي،

21

۽ ڪيو، ظاهر تي سمنڊ جي ٽبرياس کي شاگردن ٻيهر کي پاڻ يسوع پوءِ کان ڳالهين انهن ۽ هو، ويندو سڏيو ٻڌيمس جيڪو ٿامس ۽ پطرس، سائمن ڪيو. ظاهر طرح اهڙيءَ هن سڀ ٻيا، به مان شاگردن سندس ۽ پٽ، جا زبدي ۽ هو، کان ڪنا جي گليل جيڪو نٿاڻيل پڻ اسين چيو، کيس هنن ٿو. وڃان مارڻ مڃي مان چيو، کي انهن پيٽرس سائمن هئا. گڏ نه به ڪجهه انهن رات ان ۽ چڙهيا، ۾ ٻيڙيءَ تي طور فوري ۽ نڪتا اهي ٿا. اچون گڏ توسان هو ته هئي نه خبر کي شاگردن پر بيٺو، اچي تي ڪناري يسوع تي ٿيڻ صبح پڪڙيو. جواب کيس هنن آهي؟ مڃي ڪا وٽ توهان ڇا ٻارو، چيو، کي کين عيسىٰ آهي. يسوع

پوءِ ڳوليندو. توهان ۽ اڃا ليو، ڄار ۾ پاسي ساڃي جي ٻيڙيءَ چيو، کين هن ڀر نه. ڏنو، اهو ٿو چوي رهي. نه طاقت جي چڪڻ کي ان سبب گهڻائيءَ جي مڃين ۽ اڃا ليو، هنن اهو ته ٻڌي پطرس سمعون آهي. مالڪ اهو کي، پطرس ڪيو، پيار يسوع کي جنهن شاگرد ٻيا پر اڃا ليو. ۾ سمنڊ کي پاڻ ۽ هو، ننگو هو ته ڇو باندھيو، ڪپڙو ٻاهرين آهي، مالڪ جي هٿ سڻ به فقط پر هئا، نه پري گهڻو کان زمين اهي ته ڇاڪاڻ آيا، ۾ ٻيڙيءَ شاگرد هنن تڏهن ويا، لهي تي زمين هو جڏهن آيا. چڪيندا جال جو مڃين ۽ هئا، تي فاصلي ٿو، چوي کي انهن عيسى ڏني. ماني ۽ رکيل تي ان مڃي ۽ ڏني رکيل باهه جي ڪوٺي کي ڄار ۽ ويو مٿي پطرس سائمن آهن. پڪڙيون هاڻي توهان جيڪي آڻو مان مڃين انهن هجڻ گهڻا ايترا ۽ ٽي، پنجاهه سڻ هئي، پريل سان مڃين وڌين جيڪا چڪيو، تي زمين به ڪنهن مان شاگردن ڀر ڪاڻو. ناشتو اچو، چيو، کي انهن يسوع ڦاٿيو. نه ڄار باوجود جي هي ته هئا ڄاڻندا اهي ته ڇو آهين؟ ڪير تون ته ڪئي نه دليري جي ڀڄڻ اهو کيس هي طرح. ساڳيءَ به مڃي ۽ ڏني، کين ۽ ورتي ماني ۽ آيو عيسى ڪري تنهن آهي. مالڪ پوءِ. کان ٿيڻ جيئرو مان مٿن ٿيو، ظاهر تي شاگردن پنهنجن يسوع پيرو ٿيون ئي ۾ اڳ

تون ڇا يونا، سمعون چيو، کي پطرس سمعون عيسى تڏهن ورتو، ڪري ناشتو هنن جڏهن مان ته ٿو ڄاڻين تون مالڪ، ها، چيو، کيس هن ٿو؟ ڪين پيار وڌيڪ کان انهن کي مون پيرو ٿيو ٻيهر کيس هن چاري. کي ٻڌڻ منهنجي چيو، کيس عيسى ٿو. رکان دوست توکي تون مالڪ، ها، چيو، کيس هن ٿو؟ ڪين محبت سان مون تون جو، يونا سائمن چيو، ڪر. رکواري جي رين منهنجي چيو، کيس هن ٿو. ڪريان دوستي توسان مان ته ٿو ڄاڻين ٿيو غمگين ٿو؟ ڪين پيار سان مون تون ڇا جو، يونا سائمن پيرو، ٿيون کيس ٿو چوي ڇيائين، کيس ۽ ٿو؟ ڪين پيار سان مون تون ڇا جو، پيرو ٿيون کيس هن ته ڇو پطرس ٿو. ڪريان پيار توسان آئون ته ٿو ڄاڻين تون ٿو، ڄاڻين ڪجهه سڀ تون مالڪ، اي ننيو تون جڏهن ٿو، چوان توکي آئون سچ سچ چارائي. ريون منهنجون چيو، کيس يسوع

جڏهن پر هئين، چاهيندو تون جتي هئين هلندو ۽ هئين ڪندو ڪمربند ڪي پاڻ تون هئين، آئيندو ۽ ڪندو، ڪمربند توکي ٻيو ۽ ڪندين، ڊگها هٿ پنهنجا تون ٿيندين، پوڙهو تون جلال ڪي خدا هو سان موت ڪهڙي ته ڪندي اشارو چيو اهو هن چاهيندين. نه تون جتي شاگرد ان پطرس پر موڙي اچ. پٺيان منهنجي چيو، کيس هن پوءِ کان چوڻ هي ۽ ڏيندو. سيني سندس ۾ ماني جي رات جيڪو ايندڙ، پٺيان هو، ڪيو پيار يسوع ڪي جنهن ڏٺو ڪي ڏسي ڪي هن ٿو؟ پڪڙائي توکي جيڪو آهي ڪير مالڪ، هو، چيو ۽ هو ڏٺو ٿيڪ تي ته چاهيان آءُ جيڪڏهن چوي، کيس عيسى ڇا؟ هي پر خداوندا، چيو، ڪي يسوع پطرس ۾ پائرن ڳالهه اها ڪري تنهن ڪر. پيروي منهنجي تون ڇا؟ ڪي تو اچان، آءُ تائين رهي هو جيڪڏهن پر ٿو، مري نه هو ته چيو نه کيس عيسى ۽ ٿو، مري نه شاگرد اهو ته نڪتي ڇا؟ ڪي تو اچان، مان تائين رهي هو ته چاهيان مان

۽ آهن، لکيون ڳالهيون اهي ۽ ٿو ڏئي گواهي ۾ باري جي انهن جيڪو آهي شاگرد اهو هي جيڪي شيون ئي ڪيتريون ٻيا پڻ آهن آهي. سڄي گواهي سندس ته ٿا ڄاڻون اسان دنيا ته ٿو سمجهان مان ته ها، وڃن لکيون ڪري هڪ هڪ اهي جيڪڏهن ڪيون، يسوع آمين. سگهندي. نه سمائي ڪي ڪتابن لکيل انهن به

استثنا

1

طرف اولهه ۾ ريگستان پار جي اردن کي اسرائيل سڀني موسيٰ جيڪي آهن لفظ اهي هي ۾ وڃ جي سينگاريل سان سون ۽ اولون لوبون، توفول، فاران، ويجهو، جي سمنڊ ڳاڙهي ائين ۽ آهن. ڏينهن يارهن تائين برنيق قادش تي رستي جي جبل سعيڙ کان حوريب ڳالهايو. سڀني جي اسرائيل موسيٰ تي، ڏينهن پهرين جي مهيني يارهين ۾، سال چاليهين ته ٿيو هو، ڪيو حڪم لاءِ انهن کيس مالڪ جيڪي مطابق ڳالهيون سڀني انهن ڳالهايو، سان پتن جو بشان اوڳ ۽ هو، رهندو ۾ حشبون جيڪو بادشاهه جو اموري سهون پوءِ کان مارڻ ۾، زمين جي مواب پار جي اردن ۾ هو، رهندو ۾ ادرعي ۽ عشتاروت جيڪو بادشاهه حوريب کي اسان خدا جو اسان رب چئي: ڪيو، شروع ڪرڻ واضح کي قانون هن موسيٰ داخل ۽ توهان، ٿيو روانا ۽ موڙيو ٿيو. ڪافي رهڻ ۾ جبل هن لاءِ توهان چئي، ڳالهايو، ۾ ڏکڻ ۽ ۾، ميدان ۽ ۾ جبل جي، عرب طرف پاڙيسرين سڀني ۽ ۾، جبل جي اموري ٿيو جي فرات تائين، درياهه وڌي کان لبنان اٿي ۽ تي، ساحل جي زمين جي ڪنعاني ۽ طرف، تي زمين ان ڪري ٿي داخل آهي، وئي ڏني زمين اڳيان جي توهان ڏسو، تائين. درياهه

قسم کي يعقوب ۽ اسحاق ابراهيم، ڏاڏن ابائي جي توهان مون جو جنهن ڪريو، قبضو ٿيان. گڏ سان انهن کي نسل جي انهن ۽ کين ته هو، کنيو

جو توهان رب سگهان. ٿو نه کڻي کي توهان اڪيلو مان چيو، ۾ وقت ان کي توهان مون ۽ تنهنجي رب، آهيو. ۾ ڪثرت وانگر تارن جي آسمان اڄ توهان ڏسو ۽ ڪيو، کي توهان خدا ڏئي برڪت کي توهان ۽ آهيو، توهان جيئن وڌائي پيرا هزار کي توهان خدا، جو ڏاڏن ابن ۽ بنياد جو توهان ۽ محنت جي توهان اڪيلو آئون ڪيئن ڳالهايو. کي توهان هن جيئن ماڻهو سمجهدار ۽ ڄاڻو عقلمند، مان قبيلن پنهنجن سگهندس؟ کڻي تڪرار جا توهان ۽ ڏنو جواب کي مون توهان ۽ ڪندس. مقرر اڳواڻ جا توهان کي انهن مان ۽ چونڊيو، ۽ ڄاڻو دانا، مان توهان مون ۽ آهي. سٺو ڪرڻ اهو ڳالهايو توهان لفظ جيڪو چيو، ڪمانڊر، جا سوين ڪمانڊر، جا هزارن مٿان جي توهان کي انهن ۽ ورتا، ماڻهو سمجهدار ان مون ۽ ڪيو. مقرر آفيسر لاءِ ججن جي توهان ۽ ڪمانڊر جا ڏهن ڪمانڊر، جا پنجاهن انصاف ۽ ٻڌو، ۾ وڃ جي پائرن جي توهان چئي: ڏنو، حڪم کي ججن جي توهان وقت وڃ جي پرديسيءَ سندس ۽ ۾، وڃ جي پاءُ سندس ۽ ۾، وڃ جي ماڻهوءَ ڪريو فيصلو سان هڪجهڙو جو ٻنهي وڏي ۽ ننڍي ڄاڻندين، نه کي منهن جي ڪنهن ۾ فيصلي تون نه ۾. خدا فيصلو ته ڇو ڪندين، جانبداري ڏسي منهن جي انسان ڪنهن تون نه ڪندين، فيصلو کي ان مان ۽ آڻيو، اڳيان منهنجي کي ان هجي، سخت لاءِ توهان لفظ جيڪو ۽ آهي، جو کي توهان جيڪي ٻڌايون، ڳالهيون سڀ اهي ۾ وقت ان کي توهان مون ۽ ٻڌندس. هيون. ڪرڻيون

جيڪو گذرياسين، مان ريگستان خوفناڪ ۽ وڏي سڄي ان اسان ٿي، روانا کان حوريب ۽ حڪم کي اسان خدا جي اسان رب جيئن تي، رستي جي جبل جي اموري هو، ڏنو توهان جبل جي اموري توهان چيو، کي توهان مون ۽ پهتاسين. تائين برني قادش اسان ۽ هو، ڏنو

جي توهان رب ڏسو، ٿو. ڏئي ڪي توهان خدا جو اسان رب جيڪو آهيو، ويا پهچي تائين جيئن وٺو، ورڻو جو ان چڙهي مٽي آهي، ڏني ڪي توهان زمين اها اڳيان جي توهان خدا سڀ توهان ۽ ٿيو. بزدل نه ۽ ڊڄو نه آهي، چيو ڪي توهان خدا جي ڏاڏن جي توهان رب زمين لاءِ اسان اهي ۽ موڪليون، اڳيان ماڻهو ڪي جا اسان ته اچو چيو، ۽ آيا، وٽ مون مٽي اسين ذريعي رستي ڪهڙي ته ڏين جواب ڪي اسان ۽ ڪن، جاسوسي جي پسند اڳيان منهنجي ڳالهه اهو آءُ ٿينداسين. داخل اسين ۾ شهرن ڪهڙن ۽ چڙهنداسين، جبل ڪري موٽي ۽ ماڻهو. هڪ مان قبيلي هر ورتا، ماڻهون ٻارهن مان توهان مون آءُ آئي، ۽ ڪئي. جاسوسي جي ان ۽ ويا، اچي تائين وادي جي خوشي جي انگورن ۽ ويا، مٽي تي سٺي هئا، چوندا ۽ آيا، ڪٿي ڏانهن توهان ۽ ڪنيو، مان ميوي جي زمين ۾ هٿن پنهنجن انهن ٿو. ڏئي ڪي اسان خدا جو اسان رب جيڪا زمين، اها آهي

ڪئي. نافرماني جي حڪم جي رب خدا جي اسان توهان پر چاهيو، نه وڃڻ مٽي توهان ۽ ٿو، ڪري نفرت کان اسان مالڪ ته ڇو چيو، توهان ۽ گوڙهايو، ۾ ٻڌڻ پنهنجن توهان ۽ ڏئي، ۾ هٿن جي ماڻهن اموري ڪي اسان جيئن ته ڪڍيو مان زمين جي مصر ڪي اسان هن ڪي دل جي توهان پائرن جي توهان پر مٽي؟ ٿا وڃون اسان ڪٿي ڪري. تباهه ڪي اسان وارا پتين ۽ وڏا شهر ۽ طاقتور، وڌيڪ کان اسان ۽ گهڻي ۽ وڏي قوم هڪ چئي، ڦيرايو، نه ۽ ڊڄو نه ته، چيو ڪي توهان مون ۽ آهن. ڏنا به پٽ جا ديوان اتي اسان پر تائين، آسمان سان انهن پاڻ هو آهي، هلندڙ اڳيان جي توهان جيڪو خدا، جو توهان رب ڊڄو. کان انهن جي مصر لاءِ توهان جيڪو ڪيو ڪجهه سڀ هن جيئن ڪندو، جنگ لاءِ توهان گڏجي جيئن ۾، رستي جي جبل جي اموري ڏنو، توهان جيڪو ۾ ريگستان هن ۽ ڪيو، ۾ زمين ۾ رستي سڄي ٿو، ڪٿي ڪي پٽ پنهنجي ماڻهو ڪو جيئن خدا، تنهنجو لاءِ. پالڻ توکي رب پهتاسين. تي جاءِ هن توهان جو تائين ويا، هليا توهان تي جنهن

ٿو هلي اڳيان کان توهان جيڪو ڪيو، نه يقين تي خدا رب جي اسان توهان ۾ لفظ هن ۽ توهان ڪندي، رهنمائي جي توهان ۾ باهه جي رات لاءِ، چونڊڻ جاءِ لاءِ توهان ۾، رستي ۾. ڪڪر جي ڏينهن ۽ ٿا، هلو توهان تي جنهن ڏيڪاريندي رستو اهو ڪي

مردن انهن جيڪڏهن چئي، ڪنيو، قسم ٿي ناراض ۽ ٻڌو، آواز جو لفظن جي توهان رب ۽ هو، ڪنيو قسم سان ڏاڏن ابن جي انهن مون جو جنهن ڏسندو، زمين سٺي هيءَ ڪو مان هو تي جنهن زمين اها ڏيندس ڪي هن ۽ ڏسندو، ڪي ان هيءُ يقين، پُٺ ڪاليب سواءِ توهان رب تي مون ۽ رهيو. وفادار ڏانهن رب هو ته ڇاڪاڻ ڪي، پُٺن جي هن ۽ چڙهيو، جو، Nun پٽ Joshua ٿيندين. داخل اتي تون ئي نه چئي، ٿيو، ناراض ڪري جي ڪي ان ئي هو ته ڇو ڪر، مضبوط ڪي هن ٿيندو، داخل اتي هي آهي، بيٺو وٽ تو جيڪو اهي ڄاڻي، نٿو ڪي خراب يا سٺي اڄ جيڪو ٻار نوجوان هر ۽ ڏيندو. ۾ ورثي ڪي اسرائيل موٽي توهان ۽ وٺندا. وراثت جي ان اهي ۽ ڏيندس، اها ڪي انهن مان ۽ ٿيندا، داخل اتي آهي. تي سمبڳاڙهي جيڪو رستو اهو لڳايو، خيمه ۾ ريگستان ڪري

مٿي اسان آهي، ڪيو گناهه اڳيان جي خدا رب پنهنجي اسان چيو، ۽ ڏنو جواب توهان پنهنجا هڪ هر ۽ آهي، ڏنو حڪم ڪي اسان خدا رب جي اسان جيئن ويڙهنداسين، چڙهي چيو، ڪين مون چيو، ڪي مون رب ۽ چڙهو. تي جبل توهان ٿي، گڏ ۽ ڪٿي، هٿيار فوجي پنهنجي توهان ۽ آهيان، نه گڏ سان توهان مان ته ڇو وڙهندؤ، نه ۽ چڙهندؤ نه توهان ۽ ٻڌي، نه منهنجي توهان پر ڳالهائيو، سان توهان مون ۽ ويندؤ. توڙيا نه اڳيان جي دشمنن اهو ۽ ويا. چڙهي تي جبل ڪري زبردستي ۽ ڪئي، ڀڄڪڙي جي حڪم جي رب توهان تعاقب جو توهان ۽ نڪتو، ٻاهر لاءِ ملڻ سان توهان هو، رهندو ۾ جبل ان جيڪو اموري ويهي ۽ ڪيو. زخمي تائين حرما کان سعير ڪي توهان ۽ ٿيون، ڪن مکيون جيئن ڪيو نه ۽ ٻڌو، نه آواز جي توهان خداوند ۽ اڳيان، جي خدا جي اسان خداوند روٺا توهان هيٺ

ڏنو. ڏيان ڏانهن توهان ئي

وينا. ڪڏهن توهان ڏينهن جيترا وينا، ڏينهن گهڻا ۾ ڪاڍيش توهان اوچائين

2

رب جيئن تي، رستي جي سمنڊ ڳاڙهي ٿياسين، روانا ڏانهن ريگستان اسان ڪري موٽي ۽ ۽ رهياسين. گهمندا چوڌاري جي جبل سعي ڏينهن ڪيترائي اسان ۽ هو، ڳالهايو سان مون ۽ موٽو. طرف اتر پوءِ ٿيو، ڪافي ڪرڻ گردش جي جبل هن لاءِ توهان چيو، ڪي مون رب رهيا گذري مان حدن جي پتن جي عيسو پائرن پنهنجي توهان چئي، ڏي حڪم ڪي ماڻهن احتياط گهڻو تمام کان توهان ۽ ڊڄندا، کان توهان اهي ۽ آهن، رهندا ۾ سعي جيڪي آهيو، زمين جي انهن ڪي توهان مان ته ڇاڪاڻ ٿيو، نه شامل ۾ جنگ سان انهن توهان ڪندا. ڪي پتن جي عيسو ۾ قرعي مون ته ڇو جاءِ، جي رڪن پير ئي نه ڏيندس، نه به ڪجهه مان ماپ به پاڻي ۽ کائو، ۽ کان انهن ڪريو خريد کائو سان چانديءَ آهي. ڏنو جبل جو سعي ۾ ڪم هر توکي خدا رب جي اسان ته ڇو پيو. ۽ ڏئي چانديءَ کان انهن وٺندؤ سان آهين، گذريو مان ريگستان خوفناڪ ۽ وڏي ان ڪيئن تون ته ڪر ياد آهي، ڏني برڪت گهٽ جي شيءِ به ڪنهن تون آهي، رهيو سان تنهنجي خدا رب تنهنجو سال چاليهه ڏس آهين. ٿيو نه

جي عرب هئا، رهندا ۾ سعي جيڪي ويا، گذري کان پتن جي عيسو پائرن پنهنجن اسان ۽ رستي جي ريگستان جي موآب اسان ڪري موٽي ۽ کان، جابر جزيون ۽ ايلون کان، رستي ۾ جنگ سان انهن نه ۽ ڪريو، نه دشمني سان موآبين چيو، ڪي مون رب ۽ ويا. گذري کان

لوط مون ته ڇو ڏيندس، نه ۾ قرعي مان زمين جي انهن کي توهان مان ته ڇو ٿيو، شامل ۽ وڏي هڪ هئا، ٿيل آباد تي ان اڳيون اومن اهي آهي. ڏنو ۾ وراثت اروبڙ کي پتن جي ۽ عناقيم، جيئن به اهي ۽ ويندا ڪيا شمار رفائيم عناقيم. جيئن قوم، طاقتور ۽ گهڻي انهن پتن جي عيسو ۽ هو، رهيو اڳ حوري ۾ سعيڙ ۽ آهن. سڏيندا عميم کي انهن موآبي جيئن ٿيا، آباد بدران جي انهن ۽ ڪيو. تباها کان منهن جي انهن کي انهن ۽ ڪيو، تباها کي تنهن هاڻي هئي. ڏني کي انهن رب جيڪا ڪيو، سان زمين جي وراثت پنهنجي اسرائيل لنگهو. مان وادي جي زارت ۽ ٿيو، روانا ۽ اُٿو ڪري

واديءَ جي زارت اسان جيستائين ڪيو، سفر کان برنيڪ ڪاديش اسان ڏينهن جيڪي ۽ مري مان ڪئمپ نسل سڄو جو ويڙهاڪن جيستائين هئا، سال اٺ ۽ ٽيهه گذرياسين، مان انهن هو تي انهن هٿ جو خدا ۽ ڪي. انهن خدا هو. ڪنيو قسم رب جيئن ويو، ٿي نه ختم ويا. ٿي تباها اهي جيستائين لاءِ، ڪرڻ تباها مان وڃ جي ڪئمپ کي

ڪي مون رب ڳالهايو تڏهن ويا، مري مان وڃ جي قوم مرد جنگجو سڀ جڏهن ٿيو ائين ۽ جي پتن جي عمون توهان جڏهن اروئير، جو موآب ويندين. گذري مان حدن اڄ تون چيو، مان ته ڇو ٿيو، مشغول ۾ جنگ سان انهن نه ۽ ڪريو، نه دشمني سان انهن آئيندو، ويجهو پتن جي لوط اها مون ته ڇو ڏيندس، نه ۾ ورثي مان زمين جي پتن جي عمون کي توهان رفائيم ۾ اڳ تي ان ته ڇو ويندي، ڪئي شمار زمين جي رفائيم آهي. ڏني ۾ ورثي کي وڌيڪ کان توهان ۽ گهڻي ۽ وڏي قوم آهن. سڏيندا زمين کي انهن عموني ۽ هئا، رهندا ۽ ورتو ۾ ورثي انهن ۽ ڪيو، تباها اڳيان جي انهن کي انهن رب ۽ عناقيم، جيئن طاقتور، جيڪي لاءِ پتن جي عيسو هنن ڪيو جيئن تائين. ڏينهن جي اڄ ٿيا، آباد بدران جي انهن ۽ کان، منهن جي انهن کي حوري هنن ڪيو تباها سان طريقي جنهن ۾، سعيڙ هئا رهندا يوائي جيڪي ۽ تائين. ڏينهن جي اڄ بدران جي انهن ٿيا آباد ۽ ڪي، انهن ورهايو ۾ ورثي

انهن هئا، نڪتل مان ڪپاڊوڪيا ڪپاڊوڪين جيڪي ۽ تائين، غزه هئا رهندڙ ۾ آسیدوت
ٿيا. آباد ٿي جاءِ جي انهن ۽ ڪيو، تباهه ڪين

۾ هٿن تنهنجي مون ڏسو ڪريو، پار وادي جي ارنون ۽ ٿيو، روانا ۽ اُٿو ڪري تنهن هاڻي
شروع وٺڻ ۾ وراثت زمين، سندس ۽ ڪي اموري جي حشبون بادشاهه سيهون آهي ڏنو
توهان ۽ لرزو جو توهان ته ڪر شروع ٿيو. شامل ۾ جنگ سان سندس ۾ ڏينهن هن ڪر،
بڌي نالو جو توهان جيڪي رڪجي، تي منهن جي قومن سڀني هيٺان جي آسمان خوف جو
هوندا. ۾ دردن کان منهن جي توهان ۽ ويندا، ٿي پريشان

وارا امن ڏانهن حشبون بادشاهه سيحون مان ريگستان جي قدموت موڪليا سفير مون ۽
طرف ساڄي نه هلندس، ۾ رستي ويندس، گذري مان زمين تنهنجي مان چئندي. لفظ
۽ ڪائيندس، ۽ ڏيندين کي مون تون ۾ بدلي جي چانديءَ کاتو طرف. ڪاٻي نه ۽ موڙيندس
گذري سان پيرن ته رڳو پيئندس، ۽ ڏيندين کي مون تون ۾ بدلي جي چانديءَ پاڻي
موآبي ۽ ڪيو، سان مون انهن هئا رهندا ۾ سهير جيڪي پٽ جا عيسو جيئن ويندس.
ڏانهن، زمين ان ڪريان پار کي اردن مان جو تيستائين هئا، رهندا ۾ عروعر جيڪي
ته چاهيو نه جو حشبون بادشاهه سيهون ۽ ٿو. ڏئي کي اسان خدا جو اسان رب جيڪا
ڪي روح جي هن خدا جي اسان رب ته ڇو ڏئي، لنگهڻ مان علائقي پنهنجي کي اسان
جيئن وڃي ڏنو ۾ هٿن تنهنجي هو جيئن ته ڪيو، مضبوط کي دل جي هن ۽ ڪيو سخت
۾. ڏينهن جي اڃ

هن ۽ ڪي اموري حشبون بادشاهه سيهون اڳيان تنهنجي مان ڏس، چيو، کي مون رب ۽
۽ ڪر. شروع وٺڻ ۾ وراثت کي زمين جي هن ۽ آهيان، ڪيو شروع ڏيڻ کي زمين جي
ماڻهو، سڀ جا هن ۽ هو نڪتو، ٻاهر لاءِ ملڻ سان اسان بادشاهه جو حشبون سيهون

۽ کيس اسان ۽ کيو، حوالي اڳيان جي اسان کيس خدا رب جي اسان ۽ لاءِ. جنگ ۾ ياهص جي هن شهرن سڀني کيو قبضو اسان ۽ ماريو. کي ماڻهن سڀني سندس ۽ کي پتن سندس اسان جي، انهن ٻارن ۽ جي انهن عورتن ۽ اڳتي، شهر هر کيو تباهه اسان ۽ ۾، وقت ان ورتو. اسان غنيمت مال جو شهرن ۽ لُتيا، اسان ڍنگر ڀور سواءِ ڇڏيو. نه جيئرو کي ڪنهن آهي، ۾ واديءَ جيڪو کان شهر ان ۽ آهي، تي ڪناري جي نديءَ ارنون جيڪو کان، اروئير خدا جي اسان رب ويو. بچي کان اسان جيڪو هو نه شهر به ڪو تائين، جبل جي گلعاد ۽ سڀ ويا، نه اسان ويجهو جي پتن جي عمون سواءِ ڏنو. ۾ هٿن جي اسان کي سڀني هئا، ۾ ملڪ واري جبل جيڪي شهر اهي ۽ هئا، ملندڙ سان وهڪري جي بيوڪ جيڪي هو. ڏنو حڪم کي اسان خدا جي اسان رب جيئن

3

اسان جو بسن بادشاهه اوگ ۽ وياسون، مٽي تي رستي ڏانهن بسن اسان پوءِ، کان موٽڻ ۽ کي مون رب آءُ ۾. ادراڻيم لاءِ جنگ ماڻهو سڀ سندس ۽ پاڻ هو نڪتو، ٻاهر لاءِ ملڻ سان ماڻهن سڀ سندس آءُ آهيان، ڇڏيو ڏئي ۾ هٿن تنهنجي کيس مان ته ڇو ڊڄ، نه کيس چيو، کي بادشاهه سيهون تو جيئن ڪندين، اهو کيس تون آءُ کي، زمين سڀ سندس آءُ کي، کيس خدا رب جي اسان ۽ هو. رهندو ۾ حشبون جيڪو هو، جو وارن اموري جيڪو کيو، ۽ کي، ماڻهن سڀ سندس ۽ جو، باشان کي بادشاهه اوگ ۽ کيو، حوالي ۾ هٿن جي اسان ڇڏيو. نه ڊڄ به ڪو سندس جو تائين ايتري ماريو، کيس اسان

اسان جيڪو هو نه شهر به ڪو ۾، وقت ان کيو قبضو تي شهرن سڀني جي هن اسان ۽ باشان جا، اوگ بادشاهه علائقا، وارا ڀرپاسي سڀ جا ارگوب شهر، سٺ ورتو، نه کان انهن

جي فريزين سواءِ هئا، ڪنڊا ۽ دروازا هيون، بلنديون ديوارون هئا، بند قلعه شهر سڀ ۾. حشون بادشاهه سيهون اسان جيئن ڪيو، تباها اسان هئا. گهڻا تمام جيڪي جي، شهرن ۽ ڀور سڀ ۽ ڪي. ٻارن ۽ ڪي، عورتن ۽ ڪيو، تباها مسلسل ڪي شهر هر اسان ۽ ڪيو، سان لٽيو. لاءِ پنهنجي اسان لٽ جو شهرن

جي اردن جيڪي ورتي، زمين اها کان هٿن جي بادشاهن ٻن جي اموري ۾ وقت ان اسان ۽ ٿا، سڏين سانيور ڪي هرمون وٺ جا ڪجور هئا. تائين هرمون وٺي کان واهه جي ارنون پار ۽ ايلخا باشان سڄو ۽ گلعاد، سڄو ۽ شهر، سڀ جا مسور ڏنو. نالو سانير ڪي ان اموري ۽ بادشاهه اوگ سواءِ ته ڇو هئا. ۾ باشان جيڪي شهر جا بادشاهت جي اوگ تائين، ادرائيم ڏسو هو، بستر جو لوهه بستر سندس ته ڏسو هو، ويو رهجي مان رفائيم جيڪو بشان، جي ان هٿ چار ۽ آهي، ڊيگهه جي ان هٿ نو آهي، ۾ پڇاڙيءَ جي پتن جي عمون هي کان، عروعر ۾ وقت اُن ورتي ۾ ورثي اسان زمين اُها ۽ ۾. هٿ جي انسان آهي، ويڪر شهر سندس ۽ حصو، اڌ جو جلعاد جبل ۽ تي، ڪنڊ جي ارنون نديءَ وهندڙ آهي جيڪا بادشاهت، سڄي جي باشان جي اوگ ۽ حصو، بچيل جو گلعاد ۽ ڪي. جاد ۽ روبين ڏنا مون سڄو اهو علائقو، وارو ڀرپاسي سڄو جو ارجوب ۽ ڏني، ڪي قبيلي اڌ جي منسي مون سڄو جو آرگوب پٽ، جو منسي جيئر، ۽ ويندو. ڪيو شمار زمين جي رفائيم باشان، نالي پنهنجي ڪي انهن هن ۽ تائين، حدن جي مڃاڻي ۽ گرگسي ورتو، علائقو وارو ڀرپاسي گاد ۽ روبين ۽ ڏنو. گلعاد مون ڪي ماخير ۽ تائين. ڏينهن جي اڃ سڏيو، جيئر ٿاؤٽ بسن تي جبوڪ ۽ آهي، حد وچ جو جنهن آهي، ڏنو تائين نديءَ وهندڙ جي ارنون وٺي کان گلعاد ڪي ۽ حد، جي محنارث اردن ۽ عرب ۽ آهي. حد جي پتن جي عمون ندي وهندڙ جيڪا تائين، ۾. اوڀر جي فسگا هيٺ اسيدوٽ سمنڊ جو لوڻ تائين، سمنڊ جي عرب

هيءُ ڪي توهان خدا جو توهان مالڪ چوندي: ڏنو، حڪم ۾ وقت ان ڪي توهان مون ۽

اڳيان منهن جي پٽن جي اسرائيل ڀائرن جي توهان ٿي بند هٿيار آهي، ڏني ۾ قرعي زمين ته ٿو ڄاڻان آئون ڀور، تنهنجا ۽ ٻار تنهنجا ۽ عورتون تنهنجون سواءِ ماڻهو. قابل هر هلو، آهن، ڏنا ڪي توهان مون جيڪي رهن، ۾ شهرن تنهنجن اهي آهن، ڀور گهڻا وٽ توهان ڏنو ڪي توهان جيئن ڏني، آرام ڪي ڀائرن جا توهان خدا ڏني آرام خداوند جو تيستائين اردن ڪي انهن خدا جو اسان رب جيڪا حاصلڪن، وراثت جي زمين ان به اهي ۽ آهي، توهان مون جيڪا موٽندؤ، ڏانهن وراثت پنهنجي هڪ هر توهان پوءِ ۽ ٿو، ڏني ٻار جي آهي. ڏني ڪي

آهي، ڏنو ڪجهه سڀ اکيون جون توهان چئي: ڏنو، حڪم ۾ وقت ان مون ڪي يشوع ۽ انهن خدا رب جو اسان ئي ائين ڪيو، ڪي بادشاهن ٻن انهن خدا رب جي اسان جيڪو نه کان انهن توهان آهين. رهيو ڪري ٻار اتي تون تي جن ڪندو ڪي بادشاهتن سڀني ڪندو. جنگ لاءِ جي توهان پاڻ خدا جو اسان رب ته ڇو ٻڌندا،

پنهنجي ڪي خادم پنهنجي تو خدايا، رب اي چئي: ڪئي، التجا کان رب وقت ان مون ۽ ڪيو، شروع ڏيکارڻ بازو بلند پنهنجو ۽ هٿ، مضبوط پنهنجو ۽ قوت، پنهنجي ۽ طاقت، تنهنجي ۽ ڪيو، تو جيئن ڪندو ائين جيڪو تي، زمين يا ۾ آسمان خدا آهي ڪير ته ڇو ٻار جي اردن جيڪا زمين، سڀني هيءَ ڏسندس مان ڪري تنهن ڪري ٻار مطابق؟ طاقت لبنان. ان تي ۽ جبل سڻو هيءَ آهي،

ڇيو، ڪي مون رب ۽ ٻڌي، نه منهنجي ۽ ڪيو، نظر انداز سبب جي توهان ڪي مون رب ۽ ۽ تي، چوڻي جي ترڪيل وچ مٿي ڳالهائ. نه وڌيڪ اڃا لفظ هي ٿيو، ڪافي توڪي ڏس، سان اکين پنهنجي ۽ طرف، اوڀر ۽ ڏکڻ ۽ اتر ۽ طرف سمند ڏس سان اکين پنهنجي ۽ ڪر مضبوط ڪيس ۽ ڏي حڪم ڪي يوشع ۽ ڪندين. نه ٻار ڪي اردن هن تون ته ڇو

ورثي زمين سڀ اها کين هي ۽ ڪندو، پار اڳيان جي قوم هن هي ته ڇو ڏي، حوصلو کيس
گهر جي فوگور جيڪا ۾ واديءَ هڪ ويناسين اسان ۽ آهي. ڏني توهان جيڪا ڏيندو ۾
هئي. ويجهو جي

4

لاءِ ڪرڻ کي توهان اڄ مان جيڪي ٻڌو، کي فيصلن ۽ قانونن انهن اسرائيل، هاڻي ۽
رب، جيڪا وٺو، ۾ وراثت جي زمين ان ٿي داخل ۽ وڃو، وڌايو ۽ جيئرو ته ٿو، سيڪاريان
جيڪو ڪندو نه اضافو ۾ لفظ ان توهان ٿو. ڏني کي توهان خدا، جو ڏاڏن ابن جي توهان
جي خدا رب جي اسان ڇڏيندو، ڪڍي ڪجهه مان ان نه ۽ ٿو، ڏيان حڪم کي توهان آئون
اڪيون جون توهان ٿو. ڏيان حڪم کي توهان اڄ آئون جيترا ڪريو، پاسداري جي حڪمن
ماڻهو هر ته ڇو ڪيو، سان فغور بل خدا جي اسان رب جيڪو ڪجهه سڀ آهي ڏنو
ڇڏيو. ڪري تباهه مان توهان خدا جي توهان رب کيس ويو، پٺيان جي فغور بل جيڪو
آهيو. جيئرا سڀ ۾ ڏينهن جي اڄ آهيو، لڳل سان رب خدا پنهنجي جيڪي توهان پر

ائين ته ڏنو، حڪم کي مون رب جيئن آهن، ڏيڪاريا فيصلا ۽ قانون کي توهان مون ڏسو،
۽ لاءِ. ڪٿڻ ۾ وراثت کي ان اتي آهيو، رهيا ٿي داخل توهان ۾ جنهن ۾ زمين ان ڪريو
سڀني آهي سمجه ۽ حڪمت جي توهان هيءَ ته ڇو ڪنداسو، توهان ۽ رڪنداسو توهان
۽ ماڻهو حڪيم ڏسو، چوندا، اهي ۽ ٻڌندا، حڪم سڀ اهي به جيڪي اڳيان، جي قومن
انهن جيڪو آهي خدا وٽ جنهن آهي، قوم وڏي ڪهڙي ته ڇو قوم. عظيم هيءَ آهي ڄاڻو
اسين به جڏهن ٿو، اچي ويجهو جي اسان خدا مالڪ جو اسان جيئن ٿو، اچي ويجهو جي
آهن، فيصلا وارا انصاف ۽ قانون وٽ جنهن آهي، قوم عظيم ڪهڙي ۽ ٿا؟ سڏيون کي هن

ٿو؟ ڪريان پيش اڳيان جي توهان اڄ مان جيڪو مطابق، جي قانون سموري هن

نه ڪي لفظن سڀني انهن ڪر، حفاظت گهڻي تمام جي روح پنهنجي ۽ ڏي، ڌيان تي پاڻ سڀني جي زندگيءَ تنهنجي مان دل تنهنجي اهي ۽ آهي، ڏٺو اکين تنهنجي ڪي جن وساري، اهو سڀڪاريندين، ڪي پتن جي پتن پنهنجي ۽ ڪي پتن پنهنجي تون ۽ هٿن، نه ۾ ڏينهن بيٺو ۾ ڏينهن جي گڏجائي ۾ حوريب اڳيان جي خدا رب جي اسان تون جڏهن ڏينهن لفظ منهنجا اهي ۽ ڪر، گڏ ڪي ماڻهن لاءِ منهنجي فرمايو، ڪي مون رب چيو جڏهن هئين، کان مون آهن جيئرا تي زمين اهي جيڪي ۾ ڏينهن سڀني ته سڪن اهي جيئن ته ٻڌن، باه جبل ۽ بيٺا، پاسي جي جبل ۽ آيا ويجهو توهان ۽ سڀڪارين. ڪي پتن پنهنجن ۽ ٻڄن، جي باهه سان توهان رب ۽ طوفان. اونداهي، اونداهي، هو، پيو ساڙيو تائين آسمان سان آواز. رڳو پر ڏني، نه توهان شڪل ڪا ۽ ٻڌو، توهان جيڪو آواز جو لفظن ڳالهايو، مان وڃ يعني ڏنو، حڪم جو ڪرڻ عمل ڪي توهان هن جيڪو ٻڌايو، عهد پنهنجو ڪي توهان هن ۽ لکيو. تي تختين ٻن جي پٿر ڪي انهن هن ۽ حڪم، ڏهه

انهن توهان ته سڀڪاريان، فيصلو ۽ قانون ڪي توهان ته ڏنو حڪم وقت ان ڪي مون رب ۽ ۾ وراثت ڪي ان اتي ته آهيو رهيا ٿي داخل توهان ۾ جنهن تي، زمين ان ڪريو عمل تي ان شڪل ڪا ڏنو نه توهان ته چو ڪي، روحن پنهنجن گهڻو تمام رڪنداسين توهان ۽ وٺو. توهان نه مان. وڃ جي باهه تي، جبل ۾، حوريب ڳالهايو سان توهان رب ۾ جنهن ۾ ڏينهن يا جي نر تصوير به ڪا مشابھت، به ڪا يا مجسمو تراشيل لاءِ پاڻ ۽ ڪريو قانوني بي واري پرن هر آهن، تي زمين جيڪي مشابھت جي جانور هر ٺاهيو، مشابھت جي ماده جيڪا مشابھت جي شيءِ واري رينگن هر ٿو، اڏي هيٺان آسمان جيڪو مشابھت جي پڪيءَ آسمان هيٺان. جي زمين آهن ۾ پاڻيءَ جيترا مشابھت، جي مڇيءَ هر ٿي، رينگي تي زمين انهن ٿي گمراهه ڏسي، ڪي دنيا سڄي جي آسمان ۽ تارا ۽ چنڊ ۽ سج ۽ ڏسندي نه ڏانهن

ڪي انهن خدا رب تنهنجي جيڪي ڪجانءِ، نه خدمت جي انهن ۽ ڪجانءِ نه سجدو ڪي ڪي توهان ۽ ورتو، خدا ڪي توهان پر آهن. ڪيا مقرر لاءِ قومن سڀني هيٺان جي آسمان هن ۾ ڏينهن هن جيئن ته مان، مصر مان، ڀٽي جي لوهه آندو، ڪڍي مان زمين جي مصر ٿيو. ماڻهو وارا ملڪيت لاءِ

هن مان ته ڪنڀائين قسم ۽ ڪري، جي ڳالهين چيل جي توهان ڪاوڙيو، تي مون خدا رب ۽ توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ٿيان، نه داخل ۾ زمين ان مان ته ۽ ڪريان، نه پار ڪي اردن نه پار ڪي درياءُ اردن هن ۽ آهيان، رهيو مري ۾ ڌرتيءَ هن ته مان ٿو. ڏئي ۾ ورثي ڏيان ڪي توهان ڪندا. حاصل وراثت جي ڌرتيءَ سڀني هن ۽ ڪندا، پار توهان پر ڪندس، قانوني بي ۽ ڪيو، سان توهان هن جيڪو عهد، جو خدا جي اسان رب وساريو نه ڏيو، خدا تنهنجي رب حڪم جو جن جي شين سڀني انهن ٺاهيو مثال تراشيل لاءِ پاڻ ۽ ڪريو، خدا. غيرتمند آهي، ڪاٺيندڙ باهه خدا تنهنجو رب ته ڇو ڏنو. توکي

۽ ڪريو، دير تي زمين توهان ۽ پٽ، جا پٽن جا توهان ۽ ڄمايو پٽ توهان پر جيڪڏهن خداوند توهان ۽ ڪريو، مورت تراشيل جي شيءِ هر توهان ۽ ڪريو، قانوني بي توهان آسمان ڪي توهان اڄ آئون لاءِ، ڪاوڙائڻ کيس جي توهان جي خدا ڪريو برائي اڳيان جي ۾ جنهن ويندو، ٿي تباهه سان تباهي تان زمين ان توهان ته ٿو، ڏيان گواهي جي زمين ۽ نه ڏينهن ڊگها تي ان توهان آهيو، رهيا وڃي لاءِ وٺڻ ۾ وراثت اتي ڪري پار اردن توهان ۽ ويچرائيندو، ۾ قومن سڀني ڪي توهان رب ۽ ويندو. ٿي تباهه تي طور مڪمل پر رهندو، اوچي آئيندو. اتي ڪي توهان رب ۾ جن ويندو، ڇڏيا ۾ قومن سڀني ۾ انگ ٿورا توهان آهن، ڪمون جون هٿن جي انسانن جيڪي ڪندو، خدمت جي ديوتائن ٻين اتي توهان اتي توهان ۽ سونگهيندا. بوءِ نه ۽ ڪاٺيندا نه ٻڌندا، نه ڏسندا، نه جيڪي پٿر، ۽ ڪاٺ ۽ دل سڄي پنهنجي کيس توهان جڏهن لهندو ڳولي کيس ۽ ڳوليندو، ڪي خدا رب پنهنجي

ڳالهيون سڀ اهي توکي جڏهن ۾. مصيبت پنهنجي ڳوليندڙ، مان روح سڄي پنهنجي آواز جي هن تون ۽ موٽندين، ڏانهن خدا پنهنجي رب تون ۽ ملنديون، ۾ ڏينهن آخري تباهه به نه ۽ توکي، ڏيندو ڇڏي نه تنهنجو، خدا اهو رب آهي، رحمدل خدا ته ڇو ٻڌندين، رب. ڪي هنن ڪنڀو قسم جيڪو تنهنجي، ڏاڏن ابن عهد اهو وساريندو نه توکي، ڪندو

خدا ۾ جنهن وٺي کان ڏينهن ان ٿيا، اڳ کان تنهنجي جيڪي بابت، ڏينهن اڳوڻن ته پڇو ڪڏهن ڇا تائين، ڪنڀو ٻئي کان ڪنڀو هڪ جي آسمان ۽ ڪيو، پيدا ٿي زمين کي انسان ڪڏهن قوم ڪنهن ڇا آهي، وٺي ٻڌي ڳالهه اهڙي ڪڏهن ڇا آهي، ٿيو واقعو عظيم اهڙو ۽ آهي ٻڌو توهان جيئن ڳالهائڻ، مان وڃ جي باهه جو خدا جيئري آهي؟ ٻڌو آواز اهڙو ڪٿڻ مان وڃ جي قوم ٻي قوم هڪ لاءِ پاڻ ٿي داخل آزمايو، خدا جيڪڏهن رهيا. جيئرا عظيم ۽ ۾، بازو بلند ۽ ۾، هٿ طاقتور ۽ ۾، جنگ ۽ ۾، عجائبن ۽ ۾، نشانين ۽ ۾، آزمائش لاءِ، اڳيان تنهنجي ۾ مصر خدا مالڪ جي اسان جيڪي مطابق جي شين سڀني انهن ۾، رويائن آهي، خدا هي خدا، تنهنجو رب، ته لاءِ ڄاڻڻ تنهنجو هئڻ، رهيو ڏسي تون جڏهن ڪيون، ڏيڻ تعليم توکي ٿيو جوڳو ٻڌڻ آواز سندس مان آسمان ناهي. به ڪو ٻيو سواءِ سندس ۽ مان وڃ جي باهه لفظ سندس تون ۽ ڏيکاري، باهه وڌي پنهنجي توکي هن تي زمين ۽ لاءِ، ٻڌا.

کي نسل جي انهن پٺيان جي انهن ۽ ڪئي، محبت سان ڏاڏن ابن تنهنجي هن ته ڇاڪاڻ آندو. ڪڍي مان مصر سان طاقت وڌي پنهنجي کي توهان پاڻ هن ۽ چونڊيو، کي توهان توکي ڪرڻ، تباهه اڳيان منهن تنهنجي کي قومن طاقتور وڌيڪ کان تنهنجي ۽ وڌيون آهي. وٽ تو اڄ جيئن لاءِ، وٽ ۾ وراثت ڏيڻ زمين جي انهن توکي آڻڻ، اندر

آسمان آهي خدا هي خدا تنهنجو رب ته موٽندين، سان دماغ پنهنجي ۽ ڄاڻندين، اڄ تون ۽

سندس ڪريو محافظت ۽ ٺاهي. به ڪو ٻيو سواءِ کان سندس ۽ هيٺ، تي زمين ۽ مٽي ۾ لاءِ تو جيئن ته ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيترا ڪي، قانونن سندس ۽ ڪي، حڪمن تي، زمين ٿيو وارا عمر ڊگهي توهان جيئن ته لاءِ، پٽن تنهنجي پٺيان تنهنجي ۽ ٽئي سنو جي اُردن ڪيا، الڳ شهر تي موسيٰ پوءِ ٿو. ڏئي ڏينهن سڀ توکي خدا تنهنجو رب جيڪا قتل ڪي پاڙيسري پنهنجي جيڪو قاتل اهو لاءِ ڀڄڻ اُتي طرف جي سج اڀرندڙ کان پار هو ۽ هو، ڪندو نه نفرت کان ڏينهن ٿيڻ ۽ ڪالهه ۾ اڳ ڪيس هي ۽ جي، ڄاڻڻ بغير ڪري ميداني ۾، بيابان ڪي بوسور رهندو. جيئرو ۽ وٺندو، پناهه ۾ هڪ ڪنهن مان شهرن انهن ڪي. منسي ۾ باشان ڪي گولون ۽ ڪي، گاد ۾ گلعاد ڪي راموٽ ۽ ڪي، روبين ۾ زمين

۽ قانون، ۽ شاهديون، هي رڪي. اڳيان جي اسرائيل بني موسيٰ جيڪا آهي، قانون اها هي آيا. نڪري مان زمين جي مصر اهي جڏهن ٻڌايا، ڪي اسرائيل بني موسيٰ جيڪي فيصلو، ماڻهن اموري ۾، زمين جي سيهون ويجهو، جي گهر جي فوغور ۾، واديءَ ۾، پار جي ڀرڻ پٽن جي اسرائيل ۽ موسيٰ ڪي جنهن هو، رهندو ۾ حشبون جيڪو جي، بادشاهه جي جي بادشاهه اوڳ ۽ زمين سندس هنن ۽ آيا. نڪري مان زمين جي مصر اهي جڏهن ماريو، پار جي ڀرڻ جيڪي بادشاهه، به جا قومن اموري ورتي، ۾ وراثت زمين جي باشان ۽ آهي، تي ڪناري جي وهڪري جي ارنون جيڪو کان، ارور هئا. طرف سج اڀرندي طرف، اڀرندڙ جي سج پار، کان اردن عرب سڄو آهي، هرمون جيڪو تي، جبل جي سيهون هيٺ. جي ڪٽيل اسيدوٽ

5

ڪي فيصلن ۽ حڪمن انهن اسرائيل، اي چيو، ڪي انهن ۽ سڏيو، ڪي اسرائيل سڀ موسيٰ ۽

تي انهن ۽ سڪندؤ، ڪي انهن توهان ۽ تو، ڳالهائين ۾ ڪنن جي توهان اڄ مان جيڪي ٻڌ، رب ڪيو. عهد ۾ حوريب سان توهان خدا، جو توهان رب، ڪندؤ. سنڀال جي ڪرڻ عمل جيئرا سڀ هتي اڄ جيڪي سان توهان پر ڪيو، نه سان ڏاڏن ابن جي توهان عهد هي هوس بيٺل مان آءُ ڳالهايو. مان وڃ جي باهه تي جبل سان توهان رب منهن کان منهن آهيو. توهان ته ڇو لاءِ، ڪرڻ اعلان لفظ جا رب ڪي توهان ۾، وقت ان ۾ وڃ جي توهان ۽ رب آهيان، رب مان چئي. هئا، چڙهيا نه تي جبل توهان ۽ هئا، ويا ٻڄي کان منهن جي باهه مان. گهر جي غلامي آندو، ڪڍي مان زمين جي مصر توکي جنهن خدا، تنهنجو

هوندا. نه ديوتا ٻيا اڳيان منهن منهنجي توکي

جيڪي مشابھت، جي شيءِ به ڪنهن ئي نه ۽ ٺاهيندين، نه تصوير به ڪو لاءِ پنهنجي تون آهن. ۾ پاڻيءَ هيٺان جي زمين جيڪي ۽ آهن، هيٺ ۾ زمين جيڪي ۽ آهن، مٿي ۾ آسمان رب مان ته ڇو ڪندين، خدمت جي انهن تون ئي نه ۽ ڪندين، نه سجدو ڪي انهن تون نسل چوڻين ۽ ٽين تي ٻارن گناه جا پيءُ جيڪو خدا، غيرتمند هڪ خدا، تنهنجو آهيان، ڪندو رحم تي هزارن ۽ ٿا. ڪن نفرت کان مون جيڪي آهيان ڪندو لاڳو تي انهن تائين تون ٿا. ڪن پاسداري جي حڪمن منهنجن ۽ ٿا ڪن محبت سان مون جيڪي آهي، ڪي ان خدا تنهنجو خداوند ته ڇو وٺندين، نه ۾ بيڪار نالو جو خداوند خدا پنهنجي ٿو. وٺي ۾ بيڪار نالو سندس جيڪو ڪندو نه بيگناهه

ڏنو حڪم توکي خدا رب تنهنجي جيئن ڪر، حفاظت لاءِ ڪرڻ پاڪ ڪي ڏينهن جي سبت خدا تنهنجي ڏينهن ستويں پر ڪندين. ڪم سڀ پنهنجا تون ۽ ڪر ڪم ڏينهن ڇهه آهي. تنهنجي نه پٽ، تنهنجو نه تون، نه ڪندين، نه ڪم به ڪو ۾ ان تون آهي، سبت لاءِ رب نه ۽ جانور، تنهنجو نه ٻڪريو، تنهنجو نه نوڪرائي، تنهنجي نه نوڪر، تنهنجو نه ڌيءَ،

۽ نوڪراڻي تنهنجي نوڪر، تنهنجو جيئن ته ٿو، رهي ۾ وڃ تنهنجي جيڪو پرديسي اهو جي مصر تون ته ڪندين ياد تون ۽ ڪندين. آرام تون جيئن ڪري، آرام جانور تنهنجو ڪڍي سان ٻانهه بلند ۽ هٿ طاقتور اتان کي تو خدا تنهنجي رب ۽ هيئن، نوڪر ۾ زمين ان ۽ رکين کي ڏينهن جي سبت ته ڪيو حڪم کي تو خدا تنهنجي رب ڪري ان آندو، ٻاهر حڪم توکي خدا تنهنجي رب جيئن ڪر، عزت جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ڪرين. پاڪ کي ڪرين، حاصل عمر ڊگهي تي زمين ان تون جيئن ته ۽ ٿئي، ڀلو تنهنجو جيئن ته آهي، ڏنو چوري تون ڪندين. نه زنا تون ڪندين. نه قتل تون ٿو. ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا پنهنجي تون ڏيندين. نه شاهدي ڪوڙي خلاف جي پاڙيسري پنهنجي تون ڪندين. نه خواهش جي گهر جي پاڙيسري پنهنجي تون ڪندين، نه خواهش جي زال جي پاڙيسري هن نه جي، نوڪراڻي جي هن نه جي، نوڪر جي هن نه جي، زمين جي هن نه ڪندين، ڪجهه سڀ نه جي، جانورن سڀني جي هن نه جي، جانور جي هن نه جي، بڪري جي آهي. جو پاڙيسري تنهنجي جيڪو

ڳالهائون، مان وڃ جي باهه تي جبل کي جماعت سڄي جي توهان رب ڳالهيون اهي جي پٿر کي انهن ۽ ڪيو، شامل نه وڌيڪ ۽ سان، آواز وڏي ۽ طوفان اونداهي، اونداهي، جبل ۽ ٻڌو، آواز مان وڃ جي باهه ٻرندڙ توهان جڏهن ڏٺو. کي مون ۽ لکيو، تي تختين ٻن مجلس جي بزرگن جي توهان ۽ اڳواڻ سڀ جا قبيلن جي توهان ۽ هو، رهيو ٻري سان باهه پنهنجي کي اسان خدا جي اسان رب ڏس، هئا، رهيا چئي توهان ۽ آيا، ويجهو ڏانهن مون ڏٺو اسان ۾ ڏينهن هن آهي، ٻڌو مان وڃ جي باهه آواز جو هن اسان ۽ آهي، ڏيکاري عظمت ڇو وڃون، نه مري اسان هاڻي ۽ رهندو. جيئرو هو ۽ ڳالهائيندو، سان ماڻهوءَ خدا ته آهي آواز جو رب خدا پنهنجي اڃا اسين جيڪڏهن ڇڏيندي، ساڙي کي اسان باهه وڏي هيءُ ته خدا جيئري آواز ٻڌو جنهن گوشت، لاءِ ڪير وينداسين. مري اسان ته رکياسين، جاري ٻڌڻ ويجهو تون رهندو؟ جيئرو ۽ اسان، جيئن هو، رهيو ڳالهائي مان وڃ جي باهه جيڪو جو،

سڀ اهو ڪي اسان تون پوءِ ۽ چوي، خدا رب جو اسان جيڪو ٻڌ ڪجهه سڀ اهو ۽ اڄ، ڪنداسين. عمل ۽ ٻڌنداسين اسين ۽ چوي، توکي خدا رب جو اسان جيڪو ٻڌاءِ ڪجهه

ڪي مون رب ۽ هئا، رهيا ڳالهائي ڏانهن مون جيڪو ٻڌو آواز جو لفظن جي توهان رب ۽ جيڪو ڪجهه سڀ چيو، توکي هنن جيڪو ٻڌو آواز جو لفظن جي قوم هن مون چيو، کان مون اهي ته هجي، اهڙو ۾ انهن دل جو انهن ته ڏيندو ڪير آهي. صحيح اهو چيو هنن هميشه ڪي پتن جي انهن ۽ ڪي انهن ته سنڀالين، ۾ ڏينهن سڀني حڪم سڀ منهنجا ۽ ٻڄن هتي پر تون ڏانهن. گهرن پنهنجن توهان وڃو موٽي چيو، ڪين مون وڃو، هجي؟ سٺو لاءِ تون جيڪي فيصلو ۽ قانون ۽ حڪم سان تو ڳالهائيندس مان ۽ سان، مون بيت ڪي انهن آهيان ڏيندو مان جيڪا ۾ زمين ان طرح اهڙي ڪندا اهي ۽ ڪي، انهن سيڪاريندين موڙيندو نه خدا، تنهنجي رب توکي ڏنو حڪم جيئن لاءِ ڪرڻ رکندا توهان ۽ ۾. ورثي توکي خدا رب تنهنجي جيڪو جي، رستن سڀني مطابق طرف. کاٻي نه ۽ طرف ساڄي گذاريو عمر ڊگهي تون ۽ ٿئي، ڀلو تنهنجو ۽ ڏئي، آرام توکي هو ته هلڻ، ۾ ان ته ڏنو حڪم وٺيندين. ۾ وراثت تون جيڪا تي زمين ان

6

ڏنو حڪم خدا رب جي اسان جيترا آهن، فيصلو اهي ۽ قانون اهي ۽ حڪم اهي هي ۽ اتي آهيو رهيا ٿي داخل توهان ۾ جنهن ۾، زمين ان ڪريو ائين ته لاءِ سيڪارڻ ڪي توهان ۽ قانونن سڀني جي هن ٻڄو، کان خدا پنهنجي رب توهان جو ته لاءِ. ڪٿڻ ۾ وراثت ڪي ان تنهنجا ۽ پٽ تنهنجا ۽ تون ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيڪي سنڀاليو، ڪي حڪمن ڪريو. حاصل عمر ڊگهي توهان جو ته ڏينهن، سڀ جا زندگي ۽ پنهنجي پوٽا،

گهڻو تمام تون تنهنڪري ۽ ٿي، چڱو توکي تنهنڪري ڪرڻ، سنڀال ۽ اسرائيل، اي ٻڌ ۽ ٿي وهي جيڪا زمين لاءِ ڏيڻ توکي ڳالهايو خدا جي ڏاڏن ابن تنهنجي رب جيئن وڌين، ۾ ريگستان کي پٽن جي اسرائيل رب جيڪي آهن، فيصلا ۽ قانون اهي ۽ سان. ماڪي ۽ ڪير خدا جو اسان رب ٻڌا اسرائيل، اي آيا. نڪري مان زمين جي مصر اهي جڏهن ڏنا، حڪم پوري پنهنجي ۽ مان، ذهن پوري پنهنجي سان خدا رب پنهنجي تون ۽ آهي. هڪ رب آهي، حڪم توکي اڄ مان جيڪي لفظ اهي ۽ ڪندين. پيار مان طاقت پوري پنهنجي ۽ مان، روح ويندو وٺي اڳتي کي انهن توهان ۽ هوندا. ۾ روح تنهنجي ۽ ۾ دل تنهنجي ٿو، ڪريان ۾ رستي جڏهن ۽ هوندو، ويٺا ۾ گهر جڏهن ڳالهائيندو ۾ انهن توهان ۽ کي، پٽن پنهنجي تي هٿ پنهنجي کي انهن تون ۽ هوندو. اٿندا جڏهن ۽ هوندو، ليٽندا جڏهن ۽ هوندو، هلندا کي انهن توهان ۽ هوندو. لڙهندڙ اڻ اڳيان جي اکين تنهنجي اهو ۽ ٻڌندين، طور نشاني لڪندو. تي دروازن پنهنجي ۽ تي دروازن جي گهرن پنهنجي

ڏاڏن تنهنجي هن جو جنهن آئيندو، ۾ زمين ان توکي خدا تنهنجو رب جڏهن ٿيندو ائين ۽ تو جيڪي ڏيندو، شهر سٺا ۽ وڏا توکي ته هو، ڪنڊو قسم سان يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم پريا، نه توهان جيڪي آهن، پريل سان شين سئين سيني جيڪي گهر هئا، ڪيا تعمير نه جيڪي باغ جا زيتون ۽ باغ جا انگورن ٺهيا، نه توهان جيڪي آهن، ٺهيل جيڪي حوض جو، خدا تنهنجي رب وساريو نه ته ڏيو ڌيان لاءِ پنهنجي پر جي، ۽ کائي ۽ پوکيا، نه توهان کان خدا تنهنجي رب مان. گهر جي غلامي آندو، ڪڍي مان زمين جي مصر توکي جيڪو جي هن ۽ چمڙيندين، تون سان هن ۽ ڪندين، خدمت تون اڪيلي کي هن ۽ ٻڌندين، تون ڪائيندين. قسم تون تي نالي

جا قومن چوڌاري جي توهان جيڪي مان ديوتائن انهن پٺيان، جي ديوتائن بين وڃو نه تنهنڪري آهي، خدا غيرتمند آهي، ۾ وڃ توجي جيڪو خدا، تنهنجو مالڪ ته ڇو آهن،

نه تباھه تان منهن جي زمين توکي ٿي، ناراض توتي ۾ ڪاوڙ پنهنجي خدا تنهنجو مالڪ ڪري.

ڪندي حفاظت هو. آزمایو ۾ آزمائش توهان جيئن آزمائيندو، نه کي رب خدا پنهنجي تون کي توهان هن جيترا رکندا، کي فرمانن ۽ شاهديون حڪمن، جي رب خدا پنهنجي توهان چڱو توکي ته ڪندين، سٺو ۽ ڪندڙ خوش اڳيان جي خدا رب پنهنجي تون ۽ ڏنو. حڪم رب قسم جي جنهن ڪندين، حاصل ۾ وراثت جي زمين سٺي ان ۽ ٽئين داخل تون ۽ ٿي، کي دشمنن سڀني تنهنجي اڳيان جي منهن تنهنجي هو. کنيو کي ڏاڏن پيءُ جي توهان ڳالهايو. رب جيئن ڇڏڻ، ڪڍي

۽ حڪم شاهديون، اهي چيئندي، پڇي، سڀاڻي توکان پٽ تنهنجو جڏهن ٿيندو ائين ۽ پنهنجي تون ۽ آهن؟ ڪيا حڪم کي اسان خدا مالڪ جي اسان جيڪي آهن، ڇا فيصلو اتان کي اسان رب ۽ ۾، زمين جي مصر هئاسين نوڪر جا فرعون اسين چوندين، کي پٽ ۾، مصر اڳيان جي اسان رب ۽ آندو. ٻاهر ڪڍي سان ٻانهه بلند ۽ سان هٿ طاقتور کان اسان هن ۽ ڏيکاريو. ڪم عجيب ۽ نشانيون خوفناڪ ۽ وڏيون ۾ گهر سندس ۽ ۾ فرعون ڏاڏن ابن جي اسان هن جيڪا ڏئي، زمين اها کي اسان جيئن ته ڪڍيو ٻاهر کان اتان کي عمل تي قانونن سڀني انهن ته ڏنو حڪم کي اسان رب ۽ هو. کنيو قسم جو ڏيڻ کي اسان ته هجي، سٺو ۾ ڏينهن سڀني لاءِ اسان ته ٻڃون، کان خدا جي اسان رب ڪريون، سڀني انهن اڳيان جي خدا رب پنهنجي اسان جيڪڏهن آهيون. به اڄ جيئن رهون جيئرا هوندو. رحم لاءِ اسان ته آهي، ڏنو حڪم کي اسان هن جيئن ڪنداسين، عمل تي حڪم

داخل لاء ڪٿڻ ۾ وراثت اتي تون ۾ جنهن آئي، ۾ زمين ان توکي خدا تنهنجو رب جيڪڏهن
 ۽ اموري ۽ گرگاشي ۽ حتي ٿو، ڪڍي ڪي قومن وڏين کان منهن تنهنجي ۽ ٿو، ٿئين
 وڌيڪ کان توهان ۽ گهڻيون جيڪي ڪي قومن ست ييوسي، ۽ حوي ۽ فرز ۽ ڪنعاني
 ماريندين، ڪي انهن تون ۽ ڏيندو، ۾ هٿن تنهنجي ڪي انهن خدا تنهنجو رب ۽ آهن، طاقتور
 رحم تي انهن نه ۽ ڪندين، نه عهد ڪو سان انهن تون ڪندين، تباهه ڪي انهن سان تباهي
 نه ۽ ڏيندو، ڪي پٽ جي هن ٿي ۽ پنهنجي نه ڪندو، شاديون سان انهن توهان ته نه ڪندو.
 ڇڏيندي، ڦيرائي کان مون ڪي پٽ تنهنجي اها ته ڇو وٺندو. لاء پٽ پنهنجي ٿي ۽ جي هن
 توهان ۽ ڪاوڙيندو، اچي ۾ ڪاوڙ تي توهان رب ۽ ڪندو، خدمت جي ديوتائن ٻين اهو ۽
 قربان جون انهن ڪندو: سان انهن توهان طرح اهڙي ۽ پر ڇڏيندو. ڪري تباهه جلدي ڪي
 ۽ ڇڏيندو، ڪٽي ٻوٽا جا انهن ۽ ڇڏيندو، ٿوڙي ستون جا انهن ۽ ڇڏيندو، ٻاهي گاهون
 ماڻهو مقدس تون ته ڇو ڇڏيندو. ساڙي ۾ باهه مورتيون تراشيل جون ديوتائن جي انهن
 ماڻهو خاص لاء هن ته آهي چونڊيو توکي خدا تنهنجي رب ۽ لاء، خدا تنهنجي رب آهين
 آهن. تي منهن جي زمين جيڪي مان، قومن سڀني ٿين

ڪي توهان رب ۽ چونڊيو، ڪي توهان رب آهيو، گهڻا کان قومن سڀني توهان ته ڇو نه
 ڪري ڪرڻ پيار ڪي توهان رب پر آهيو. ٿورا کان قومن سڀني توهان ته ڇاڪاڻ چونڊيو،
 ڪي توهان رب هئي، ڪنڀو سان ڏاڏن ابن جي توهان هن جيڪا ڪري سنڀالڻ ڪي قسم ان ۽
 بادشاهه جي مصر مان، گهر جي غلاميءَ ڪي توهان رب ۽ آندو، ڪي سان هٿ طاقتور
 وفادار آهي، خدا هي خدا، جو توهان رب ته ڄاڻندو توهان ۽ ڇڏايو. مان هٿ جي فرعون
 لاء انهن ۽ ٿا ڪن پيار ڪيس جيڪي لاء انهن آهي سنڀاليندو رحم ۽ عهد جيڪو خدا،
 منهن ڪي انهن ٿا ڪن نفرت جيڪي تائين. نسلن هزار ٿا سنڀالين حڪم جا هن جيڪي
 نه دير لاء انهن ٿا ڪن نفرت جيڪي ۽ لاء، ڪرڻ تباهه ڪي انهن ڏيندو واپس موجب
 ڏيندو. واپس ڪي انهن موجب منهن ڪندو،

ڪي توهان اڄ مان جيڪي رکندا، ڪي فيصلن ۽ ڪي، قانونن ۽ ڪي، احڪامن انهن توهان ۽ ۽ رڪنڊو ڪي انهن ۽ حڪم اهي ٻڌندو توهان جڏهن ٿيندو ائين ۽ ٿو. ڏيان حڪم جو ڪرڻ ڪندو، حفاظت جي رحم ۽ عهد ان لاءِ تنهنجي خدا تنهنجو رب ته ڪندو، عمل تي انهن توکي ۽ ڪندو، محبت توکي هو ۽ هو. ڪنيو قسم سان ڏاڏن ابن تنهنجي هن جو جنهن تنهنجي ۽ ڏيندو، برڪت ڪي اولاد جي پيٽ تنهنجي ۽ وڌائيندو، توکي ۽ ڏيندو، برڪت تنهنجي ڪي، تيل تنهنجي ۽ ڪي، شراب تنهنجي ۽ ڪي، اناج تنهنجي ڪي، ميوي جي زمين ابن تنهنجي رب ۾ باري جي جنهن تي، زمين ان رپون، جا رڍن تنهنجي ۽ رپون، جا ڀورن ٿيندو نه کان، قومن سڀني ٿيندين تون مبارڪ ڏيندو. توکي ته هو ڪنيو قسم سان ڏاڏن سڀ کان تو خدا تنهنجو رب هٽائيندو آءِ ۾. ڀورن تنهنجي نه ۽ بانجه، نه بانجه، ۾ توهان ڄاڻين تو جيتريون آءِ آهن، ڏٺيون تو جيڪي بيماريون خراب سڀ جون مصر آءِ بيماري، تي. ڪندڙن نفرت کان تو سڀني ڪي انهن رڪندو آءِ تي، تو رڪندو نه ٿو،

اک تنهنجي توکي، ٿو ڏئي خدا تنهنجو رب جيڪي جي، قومن انهن ڦٽ سڀ ڪائيندين ۽ توکي هي ته ڇو ڪندين، نه خدمت جي ديوتائن جي انهن تون ۽ ڪندي، نه رحم تي انهن آهي. رڪاوٽ

انهن مان ته آهي، وڌيڪ کان مون قوم هي ته ڇڻو ۾ ذهن پنهنجي توهان پر جيڪڏهن ڪجهه سڀ اهو ڪندو ياد تون ٻڌندو، نه کين تون سگهندس؟ ڪري تباهه ڪيئن ڪي آزمائشون، وڏيون اهي ڪيو. سان مصرين سڀني ۽ فرعون خدا تنهنجي رب جيڪو بلند اها ۽ هٿ طاقتور اهو عجائب، وڏا اهي ۽ نشانيون اهي ڏٺيون، اکين تنهنجي جيڪي سڀني انهن خدا جو توهان رب ئي ائين آندو، ڪڍي توکي خدا تنهنجو رب جيئن ٻانهه، تي انهن خدا تنهنجو رب ۽ ٿو. ٻڃين کان منهن جي انهن تون کان جن ڪندو، سان قومن جي انهن تون وڃن. ٿي تباهه ماڻهو لڪيل ۽ بچيل کان تنهنجي جو تائين موڪليندو، پٺير

طاقتور ۽ وڏو خدا آهي، ۾ تنهنجي خدا تنهنجو رب ته ڇو ٿيندين، نه زخمي کان منهن تون ڪندو، ختم ٿورو ٿورو کان منهن تنهنجي ڪي قومن انهن خدا تنهنجو مالڪ ۽ آهي. تو جانور جهنگلي ۽ ٿئي، نه ويران زمين ته ٿيندين، نه قابل جي ڪرڻ ختم جلدي ڪي انهن وڏي ڪي انهن تون ۽ ڏيندو، ۾ هٿن تنهنجي ڪي انهن خدا تنهنجو رب ۽ وڃن. نه وڏي تي ۽ ڇڏين. ڪري ختم تي طور مڪمل ڪي انهن تون جو تائين ڪندين، تباها سان تباهيءَ جاءِ ان نالو جو انهن توهان ۽ ڇڏيندو، ڏئي ۾ هٿن جي توهان ڪي بادشاهن جا انهن هو انهن توهان جيستائين بيٺو، نه سامهون جي منهن جي توهان به ڪو ڇڏيندو، مٿائي مان ڇڏيو. ڪري تباها تي طور مڪمل ڪي

جي چاندي تون نه ساڙيندو، ۾ باه جون ديوتائن جي انهن تصويرون ٿيل نقش ته ته ڇو کائين، ٽڪر ڪري جي ان نه وٺيندين، لاءِ پاڻ مان انهن سون نه ۽ ڪندين، خواهش آئيندين، نه شيءِ جي ڪاوڙ ۾ گهر پنهنجي تون ۽ آهي. ناپاڪي لاءِ خدا مالڪ تنهنجي اها تون ۽ ڪندين، نفرت کان ان سان ڪاوڙ تون آهي، هيءَ جيئن ٿيندين شيءِ لعنتي تون ۽ آهي. شيءِ لعنتي اها ته ڇو ڪندين، نفرت سخت کان ان سان ڪاوڙ

8

۽ جيئرو ته رکندا، لاءِ ڪرڻ پورو ڪي انهن ٿو، ڏيان ڪي توهان اڄ مان جيڪي حڪم سڀ توهان مالڪ قسم جو جنهن ڪريو، حاصل وراثت جي زمين ان ۽ ٿيو داخل ۽ رهو، وڌندا رب جيڪو رستو، سڄو ڪندين ياد تون ۽ هو. ڪنيو ڪي ڏاڏن ابا جي توهان خدا جي توکي ۽ ڪري عاجز توکي هو جيئن ته ويو، ڪٿي اڳيان ۾ ريگستان توکي خدا تنهنجو حڪم جا هن تون ڇا ته وڃن، ڄاڻايون اهي آهن ڳالهيون جيڪي ۾ دل تنهنجي ۽ آزمائي،

ڪارايو، من توکي ۽ لڳائي، بک توکي ۽ ڏني، تڪليف توکي هن ۽ نه. يا رکندڙ محفوظ جيئرو تي ماني رڳو نه انسان ته ٻڌائي، توکي جيئن ته هئا، ڄاڻندا نه پيءُ تنهنجا جيڪو تنهنجا ٿيندو. جيئرو انسان آهي، نڪرندو مان وات جي خدا جيڪو تي لفظ هر پر ٿيندو، ڏس ٿيا، نه سخت پير تنهنجا ٿيا، نه گهٽيا کان تو جوتا تنهنجا ٿيا، نه پراڻا کان تو ڪپڙا سال. چاليهه

ٿيڻ آهي، ڏيندو تربيت کي پٽ پنهنجي ماڻهو ڪو جيئن ته ڄاڻندا ۾ دل پنهنجي توهان ۽ کي حڪم جي خدا رب پنهنجي تون ۽ ڏيندو. تربيت کي توهان خدا جو توهان رب ڊڄندي. کان هن ۽ هلندي تي رستن جي هن پاليندين،

جا پاڻيءَ وهندڙ جتي آئيندو، ۾ زمين وسيع ۽ سٺي هڪ توکي خدا تنهنجو رب ته ڇو زمين ٿا. وهن مان جبلن ۽ ميدانن جيڪي آهن چشما نڪرندڙ مان اونھائيءَ ۽ آهن، وهڪرا زمين، جي ماڻهي ۽ تيل جي زيتون اٿار، وڻ، جا انجڀرن وڻ، جا انگورن جي، جَوَ ۽ ڪڻڪ تي ان ٿيندڙ ۾ ضرورت نه ۽ ماني، پنهنجي توهان کائيندڙ سان غربت نه تي جنهن زمين پيتل. ڪوٽيندڙ مان جبلن جي جنهن ۽ آهن، لوهه پٿر جا جنهن زمين به، ڪجهه

سٺي ان ڏيندين برڪت کي خدا مالڪ پنهنجي تون ۽ ويندين، پر جي ۽ کائيندين تون ۽ نه کي خدا پنهنجي رب ته ڏي ڌيان لاءِ پاڻ آهي. ڏني توکي هن جيڪا تي، زمين انهن ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيڪي قانون، ۽ فيصلو حڪم، جا هن ۽ وساريندين، ۽ رهي، ۾ انهن ۽ ڪري تعمير گهر سٺا ۽ وڃي، پر جي ۽ کائي نه ۾. ڪرڻ نه پاسداري جي ڪجهه سڀ ۽ ٿئي، ضرب توکي سونو ۽ چاندي ٿين، ضرب توکي رڍ تنهنجا ۽ ڍور تنهنجا وساري کي خدا پنهنجي رب ۽ وڃين، وڌايو ۾ دل تون ٿئي، ضرب هوندو توکي جيڪو وڏي توکي جنهن آندو، ڪڍي مان گهر جي غلامي مان، زمين جي مصر توکي جنهن ڇڏين،

جتي هئي، اڃ ۽ هئا، وڃا ۽ نڪ وارا مارڻ ڊنگ جتي آيو، وٺي مان ريگستان خوفناڪ ۽ توکي جنهن آيو، ڪڍي چشمو جو پاڻي مان پٿر واري ڪنڊ تيز توکي جنهن هو، نه پاڻي هو ته هئا، ڄاڻندا پيءُ تنهنجا نه ۽ هئين، ڄاڻين نه تون جيڪو ۾، ريگستان ڪارايو من پنهنجي ڪري. ڀلائي توکي ۾ ڏينهن آخري تنهنجي ۽ آزمائي، توکي ۽ ڪري، ذليل توکي ڏني طاقت عظيم هي لاءِ مون قوت جي هٿ منهنجي ۽ طاقت منهنجي ته چئو نه ۾ دل قوت ٿو ڏئي طاقت توکي پاڻ هو ته چو جي، خدا پنهنجي رب ڪندين ياد تون آهي. ڏاڏن ابن تنهنجي رب جيڪو ڪري قائم عهد پنهنجو هو جيئن ته ۽ جي، ڪرڻ حاصل ڏينهن. جي اڃ جيئن هو، ڪنيو قسم سان

انهن ۽ هلو پٺيان جي ديوتائن ٻين ۽ ڇڏيو وساري کي خدا پنهنجي رب توهان جيڪڏهن ۽ آسمان لاءِ توهان اڃ آئون ٿيندو، ائين ته ڪريو، سجدو کي انهن ۽ ڪريو خدمت جي قومون باقي ۽ جيئن ويندو. ٿي تباهه سان تباهي توهان ته ٿو ڪريان شاهد کي زمين توهان ته چو ٿيندو، تباهه ائين اڳيان، منهن جي توهان ٿو ڪري تباهه خدا رب جيتريون آواز. جو خدا جي توهان رب ٻڌو نه

9

۾ وراثت وٺين ٿي داخل جيئن ته آهين رهيو ڪري پار اردن درياءِ اڃ تون اسرائيل، ٻڌو تائين آسمان جيڪي شهر وڏا ۽ آهن، مضبوط وڌيڪ کان توهان جيڪي قومون وڏيون تون ۽ ٿو، ڄاڻين تون کي جن پٽ، جا عناق ڊگهي، ۽ گهڻي ۽ وڏي قوم آهن. ٿيل بند قلعه رب ته ڄاڻين اڃ ۽ سگهندو؟ ڪري مقابلو ۾ منهن جي پٽن جي عناق ڪير آهين، ٻڌو تباهه کي انهن هي آهي، ڪاٺيندڙ باهه ويندو، اڳيان جي منهن تنهنجي هي خدا تنهنجو

ڪندو، تباھه سان تيزيءَ کي انهن ۽ موٽائيندو، کان منهن تنهنجي کي انهن هي ۽ ڪندو، کي قومن انهن خدا تنهنجو رب جڏهن ۾، دل پنهنجي چئو نه چيو. توکي رب جيئن ته آهي آندو کي مون رب ڪري جي نيڪيءَ منهنجي ته ڪري، تباھه اڳيان منهن تنهنجي جي دل تنهنجي نه ۽ ڪري، جي نيڪيءَ تنهنجي نه ڪٿان. ۾ ورثي جي زمين سٺي هن پر لاءِ، ڪٿن ۾ وراثت جي زمين جي انهن آهين رهيو ٿي داخل تون ڪري جي پاڪيزگيءَ ته ۽ ڪندو، تباھه کان منهن تنهنجي کي انهن رب ڪري جي ديني بي جي قومن انهن يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم ڏاڏن ابا جي اسان رب جيڪو ڪري، قائم عهد اهو هو جيئن هو. ڪنيو قسم کي

سٺي هيءَ توکي خدا تنهنجو رب ڪري جي نيڪين تنهنجي نه ته اڄ، ڄاڻندؤ توهان ۽ وساريو نه رکو، ياد آهين. ماڻهو وارو ڳچيءَ سخت تون ته چو ٿو، ڏٺي ۾ وراثت زمين مصر توهان کان ڏينهن جنهن ڪيو، ناراض ۾ ريگستان کي خدا رب پنهنجي توهان جيترا جي. رب توهان رهيا ڪندا نافرمان آيا، تي جاءِ هن توهان ۽ نڪتا، مان

تباھه کي توهان ته ٿيو ناراض تي توهان رب ۽ ڪيو، ناراض کي رب توهان ۾ حوريب ۽ جون عهد يعني لاءِ، وٺڻ تختيون جون پٿر ته هو چڙهندو تي جبل مان جڏهن ڪري. چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه تي جبل مان ۽ هيون، ڪيون سان توهان رب جيڪي تختيون ڏنيون، تختيون جون پٿر به کي مون رب ۽ پيتو. نه پاڻي ۽ کاتي نه ماني رهيس، راتيون رب جيڪي هئا لکيل لفظ سڀ اهي تي انهن ۽ هيون، لکيل سان آگر جي خدا جيڪي ۽ ڏينهن چاليهه ته ٿيو ائين ۽ هو. ڳالهايو ۾ ڏينهن جي گڏجائي تي جبل سان توهان جون عهد جيڪي ڏنيون، تختيون جون پٿر به کي مون مالڪ پوءِ، کان راتين چاليهه ماڻهن، تنهنجي ته چو وڃ، هيٺ جلدي کان هتان اٿ، چيو، کي مون رب ۽ هيون. تختيون رستي ان جلدي انهن آهي. ڪئي ناانصافي آندين، ڪڍي مان زمين جي مصر تون کي جن

گريبل هڪ لاءِ پاڻ انهن ۽ هو، ڏنو حڪم کي انهن مون جو جنهن آهي ڇڏيو پڇي کان آهي. ٺاهيو مجسمو

کي ماڻهن هنن مون ته، آهيان ڳالهايو پيرا به ۽ پيرو هڪ توسان مان چيو، کي مون رب ۽ انهن ته ڏي اجازت کي مون هاڻي ۽ آهن. ماڻهو وارا ڳچيءَ سخت اهي ڏس، ۽ آهي، ڏنو وڏي هڪ توکي ۽ ڇڏيندس، مٿائي نالو جو انهن هيٺان جي آسمان ۽ ڪريان، تباها کي هيٺ تان جبل ۽ آيس موٽي مان ۽ وڌيڪ. گهڻو کان هن ۽ مضبوط، ۽ ٺاهيندس، ۾ قوم منهنجي تختيون به جون شاهدين ۽ هو، رهيو بري سان باه تائين آسمان جبل ۽ آيس، لهي پاڻ توهان ۽ ڪيو، گناهه اڳيان جي خدا رب پنهنجي توهان ته ڏسي ۽ هيون. ۾ هٿن ٻنهي حڪم کي توهان رب جو جنهن ويا، پڇي کان رستي ان توهان ۽ ٺاهي، مورتِي ڀريل لاءِ مان هٿن ٻنهي پنهنجن کي انهن مون کڻي، ۾ قبضي کي تختن ٻن ۽ ڪريو، ته هو ڪيو جيئن ڪئي، دعا پيرو ٻيون اڳيان جي رب مون ۽ ڇڏيم. توڙي اڳيان جي توهان ۽ اڇلايو، انهن جي توهان پيتو، نه پاڻي ۽ کاڌي نه ماني راتيون، چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه پيرو، اڳيون کيس لاءِ، ڪرڻ برائي اڳيان جي خدا رب ڪيا، توهان جيڪي ۾ باري جي گناهن سڀني تي توهان رب ته چو ڪري، جي ڪاوڙ ۽ غضب آهيان خوفزدہ مان ۽ لاءِ. ڪاوڙائڻ تي هارون ۽ ۾. وقت هن ۽ ٻڌي منهنجي رب ۽ ڪري، تباها کي توهان ته ويو ڪاوڙايو ۽ ڪئي. دعا به لاءِ هارون وقت ان ۽ ڪئي دعا مون ۽ ڪري، تباها کيس ته ويو ڪاوڙيو ۾ باهه کي ان ۽ ورتو ڪئي مون وڇو، اهو يعني هو، ڪيو توهان جيڪو گناهه، جو توهان ۽ ويو، ٽي نرو اهو جو تائين گهڻو، تمام ڇڏيم، ٻيهي ڇيڙي ڇيڙي کي ان ۽ ڇڏيم، ساڙي ڇڏي. اڇلائي ۾ وهڪري لهندڙ مان جبل مٿي اها مون ۽ ويو، ٽي جهڙو مٽي

رب جڏهن ۽ هو. ڪاوڙايو کي رب توهان ۾، قبرن جي خواهش ۽ ۾، آزمائش ۽ ۾، ٻرڻ ۽ جيڪا ڪريو، قبضو تي زمين ان ۽ وڃو مٽي چئي، موڪليو، مان برنيق قادش کي توهان

توهان ۽ ڪئي، نافرمانِي جي لفظ جي خدا رب پنهنجي توهان ۽ ٿو، ڏيان ڪي توهان مان رهيا ڪندا نافرمانِي جي رب توهان ٻڌو. نه آواز سندس توهان ۽ ڪيو، نه يقين ڪيس اڳيان جي خداوند مون ۽ ويو. ڄاڻايو ڪي توهان اهو جڏهن وٺي کان ڏينهن ان آهيو، ڪي توهان خداوند ته ڇو ڪئي، دعا مون جيترا ڪئي، دعا راتيون چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه جا ديوتائن مالڪ، اي چيو، ۽ ڪئي، دعا ڏانهن خدا مون ۽ هو. چيو لاءِ ڪرڻ تباھه تو ڪي جن ڪر، نه تباھه تي طور مڪمل ڪي حصي پنهنجي ۽ ڪي ماڻهن پنهنجي بادشاهه، مضبوط پنهنجي ۽ سان، طاقت عظيم پنهنجي مان زمين جي مصر تو ڪي جن ڪيو، آزاد جيڪي ڪر، ياد ڪي يعقوب ۽ اسحاق ابراهيم، ڪڍيو. سان بازو بلند پنهنجي ۽ سان، هٿ تي سختي جي قوم هن هئي. کاڌي قسم تي پاڻ پنهنجي تو ڪي جن هئا، خدمتگار تنهنجا رهن ۾ زمين ان جيڪي اهي چون نه ٿي. گناهن ۽ ڪمن ديني بي جي انهن نه ۽ ڏس، نه ۾ زمين ان ڪي انهن هو نه قادر رب ته ڇو چئي: ڪڍيو، ٻاهر ڪي اسان توهان کان جتان ٿا، هن تنهنڪري ڪئي، نفرت کان انهن هن ته ڇو ۽ هئي، چيو ڪي انهن هن جيڪا جو آڻڻ قريعو جو توهان ۽ ماڻهو جا توهان اهي ۽ ماري. ڪي انهن ته ڪڍيو ۾ ريگستان ڪي انهن بازو بلند پنهنجي ۽ ۾، هٿ زورآور پنهنجي ۽ ۾، طاقت عظيم پنهنجي توهان ڪي جن آهن، آندو. ڪي مان زمين جي مصر ۾

10

تي جبل ۽ پهرين، جيئن تراش، تختيون جون پٿر به لاءِ پاڻ چيو، ڪي مون رب ۾ وقت اُن اهي تي تختن لکندين تون ۽ ٺاهيندين. صندوق جو ڪاٺ لاءِ پاڻ ۽ اڇ، چڙهي وٽ مون ۾ صندوق ڪي انهن تون ۽ هو، ڇڏيو ٿوڙي تون ڪي جن هئا، ۾ تختن پهرين جيڪي لفظ، جون پٿر ترڪيون مون ۽ مان، ڪاٺ ٿيندڙ خراب نه صندوق هڪ ٺاهيو مون ۽ وجهندين.

لکيو ۽ هيون. ۾ هٽن منهنجي تختيون به ۽ چڙهيس تي جبل مان ۽ پهرين، جيئن تختيون وڃ جي باهه تي جبل سان توهان رب جيڪي لفظ، ڏهه اهي مطابق لکڻ پهرين تي لوحن مون ۽ آيس، هيٺ تان جبل مان پوءِ کان موٽڻ ۽ ڏنا. ڪي مون اهي رب ۽ ڳالهايو، مان ڪي مون رب جيئن هيون، اتي اهي ۽ هو، ٺاهيو مون جيڪو رکيون ۾ صندوق ان تختيون هو، جو پٽن جي جاکيم جيڪو ٿيا، روانا کان بيروت پٽ جا اسرائيل ۽ هو. ڏنو حڪم جاءِ سندس العازار پٽ سندس ۽ ويو، ڪيو دفن اتي ۽ ويو مري هارون اتي ۾. مسداعي ايتيپاتا کان گدگاد ۽ ٿيا، روانا ڏانهن گدگاد اهي کان اتان ڪئي. خدمت جي ڪاهن تي هئي. زمين جي پاڻيءَ وهندڙ جيڪا ڏانهن،

جي رب کٽن، صندوق جو عهد جي رب ته ڪيو، مقرر ڪي قبيلي جي لاوي رب ۾ وقت هن ليوي ڪري هن تائين. ڏينهن جي اڃ ڪن، دعا تي نالي جي هن ۽ ڪن خدمت بيهن، اڳيان هن جيئن آهي، قرعو سندن پاڻ رب ۾، پائرن سندن آهي نه قرعو ۽ حصو ڪو لاءِ وارن ڳالهه منهنجي رب ۽ هوس. بيٺو راتيون چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه تي جبل مان ۽ چيو. ڪيس وڃ، ڪي، مون مالڪ چيو آءُ چاهيو. نه ڪرڻ تباهه ڪي توهان رب ۽ ۾، وقت هن ۽ ٻڌي جي جنهن ڪي، زمين ان ڪن قبضو آءُ ٿين داخل اهي آءُ اڳيان، جي ماڻهن هنن ٿي روانو ڪي. انهن ڌيان ته ڪي ڏاڏن ابن جي انهن مون ڪنيس قسم

تنهنجي رب ته جي ان سواءِ ٿو، گهري کان تو خدا تنهنجو رب ڇا اسرائيل، اي هاڻي، ۽ خدا تنهنجي رب ۽ ڪرين، پيار سان هن ۽ هلين، ۾ رستن سيني جي هن ۽ ٻڄين، کان خدا جا خدا تنهنجي رب ڪرين، خدمت سان روح سڄي پنهنجي ۽ سان دل سڄي پنهنجي جي ڏس، هجي. سٺو توکي ته ٿو، ڪريان حڪم توکي اڃ مان جيترا قانون، جا هن ۽ رکڻ، حڪم آهي. ۾ ان جيڪو ڪجهه سڀ ۽ زمين آسمان، جو آسمانن ۽ آسمان جو خدا رب تنهنجي انهن پٺيان جي انهن ۽ ڪري، پيار سان انهن ته چونڊيو رب ڪي ڏاڏن ابن جي توهان سواءِ

آهي. تائين ڏينهن جي اڃ جيئن چونڊيو، مان قومن سڀني کي، توهان يعني کي، نسل جي نه سخت توهان کي ڳچيءَ پنهنجي ۽ ڪندؤ، ختنو جو سختي جي دل پنهنجي توهان ۽ اهو مالڪ، جو مالڪن ۽ آهي، خدا جو خدائن هي خدا، جو توهان رب ته ڇو ڪندؤ. ئي نه ۽ ڪري، نٿو طرفداري به جي ڪنهن جيڪو خوفناڪ، ۽ طاقتور، ۽ خدا، عظيم ته ٿو ڪري پيار سان اجنبي ۽ ٿو، ڪري انصاف لاءِ بيوه ۽ يتيم اجنبي، ٿو. وٺي رشوت جي مصر پاڻ توهان ته ڇو ڪندا، پيار سان پرڏيهي توهان ۽ ڏئي. ڪپڙو ۽ ماني کيس هئا، پرڏيهي ۾ ڌرتيءَ

۽ چمڙندين، سان کيس ۽ ڪندين، عبادت کيس ۽ ڊڄندين، کان رب خدا پنهنجي تون جنهن آهي، خدا جو توهان هي ۽ آهي، فخر جو توهان هي ڪائيندين. قسم تي نالي سندس سان روحن ستر ڏنا. اکين جي توهان جيڪي ڪيا، ڪم شاندار ۽ عظيم اهي ۾ توهان ۾ گنتي وانگر تارن جي آسمان توکي خدا تنهنجي رب هاڻي پر ويا، ۾ مصر ڏاڏا ابا تنهنجا آهي. ڪيو

11

جا هن قانون، جا هن حفاظتون، جون هن ۽ ڪندين: پيار سان خدا رب پنهنجي تون ۽ ٻار، جا توهان نه ته ڇو ڄاڻندا، توهان اڃ سنڀاليندين. ڏينهن سڀني فيصلو جا هن ۽ حڪم هٿ ۽ جون، هن شيون وڌيون ۽ تعليم، جي توهان خدا جي رب ڏٺو نه ۽ ڄاڻن نه جيڪي ۾ وڃ جي مصر هن جيڪي عجائب، سندس ۽ نشانين، سندس ۽ بلند، بازو ۽ طاقتور، هن ڪجهه جيترو ۽ ۾، زمين سڄي سندس ۽ ڏيکاري، کي بادشاهه جي مصر فرعون جيئن طاقت، جي انهن ۽ گهوڙا، جا انهن ۽ رڱ، جا انهن ۽ ڪيو، سان طاقت جي مصرين

تعاقب پٺيان جي توهان اهي جڏهن ٻوڙيو تي منهن جي انهن پاڻي جي سمنڊ ڳاڙهي اسان هن ڪجهه جيترو ۽ ڪيو، تباھ تائين ڏينهن جي اڃ ڪي انهن رب ۽ هئا، رهيا ڪري هن ڪجهه جيترو ۽ پهتاسين، تي هنڌ هن اوهين جو تيستائين ڪيو، ۾ ريگستان سان پنهنجو ڌرتي کي جن پٽ، جي روين هئا، پٽ جا اليآب جيڪي ڪيو، سان ابيرون ۽ دٿان انهن جيڪو مال سمورو جو انهن ۽ خيما، جا انهن ۽ گهر، جا انهن ۽ ڇڏيو، نگلي کولي وات ڏنا ڪم عظيم سڀ جا رب اڪيون جون توهان ته ڇو ۾. وڃ جي اسرائيل سڄي هو، سان آهن. ڪيا ۾ توهان اڃ هن جيترا آهن،

جيئرو ته ٿو، ڏيان کي توهان اڃ مان جيڪي مڃندا کي حڪمن سڀني انهن توهان ۽ اردن توهان لاءِ وڃڻ ۾ جنهن ڪندا، حاصل وراثت جي زمين ان ٿي داخل ۽ وڌو، ۽ توهان جنهن تي، زمين ان جيئو بگهو توهان جو ته وٺو. ۾ وراثت کي ان ته آهيو رهيا ڪري پار انهن کي اولاد جي انهن ۽ کي انهن لاءِ ڏيڻ کي ڏاڏن پيءُ جي توهان رب ڪنڀو قسم جو داخل اتي تون ۾ جنهن زمين اها جو ڇو آهي سان. ماڪي ۽ ڪير ٿي وهي جيڪا زمين سان، اتان توهان جتان ناهي، جهڙي زمين جي مصر اها لاءِ، ڪرڻ حاصل ۾ وراثت کي ان ٿئين آهن، ڪندا سيراب سان پيرن پنهنجن ۽ آهن، پوکيندا ٻج هو جڏهن جتي آهيو، آيا نڪري ۾ وراثت کي ان آهين رهيو ٿي داخل اتي تون ۾ جنهن زمين اها پر باغ. جو پاڇين جيئن آهي. پيئندي پاڻي مان مينهن جي آسمان آهي، زمين ميداني ۽ وارو جبل اها لاءِ، ڪٽڻ اڪيون جون خدا تنهنجي رب ٿو، ڪري نگراني مسلسل خدا تنهنجو رب کي جنهن زمين، ٿيون. رهن تائين پڄاڻيءَ جي سال وٺي کان شروعات جي سال تي ان

حڪم کي توهان اڃ مان جيڪي کي حڪمن سڀني ٻڌو سان ڌيان توهان پر جيڪڏهن ۽ مان دل سڄي پنهنجي کيس ۽ ڪرڻ، پيار کي خدا جي توهان خداوند ٿو، ڪريان ۽ اڳوڻو موجب موسم کي زمين جي توهان اوهو ڪرڻ، خدمت مان روح سڄي پنهنجي

۽ ڪندا. گڏ تيل پنهنجو ۽ شراب پنهنجي اناج، پنهنجو توهان ۽ ڏيندو، برسات پوئين ته ڏيو ڌيان لاءِ پنهنجي پرڃي. ۽ ڪاٺي، ۽ لاءِ، ڍورن تنهنجي ۾ ميدانن تنهنجي چاري ڏيندو انهن ۽ ڪريو، خدمت جي ديوتائن ٻين ۽ وڃو، هتي توهان ۽ ٿئي، نه ٿلهو دل جو توهان مينهن ۽ ڪندو، بند ڪي آسمان ۽ ۾، ڪاوڙ ٿي ڪاوڙيل تي توهان رب ۽ ڪريو. سجدو ڪي سٺي ان ويندو ٿي تباهه سان تيزيءَ توهان ۽ ڏيندي، نه ميوو پنهنجو زمين ۽ ٿيندو، نه هئي. ڏني ڪي توهان رب جيڪا مان، زمين

ڪي انهن توهان ۽ اڃا ٿيندو، ۾ روح پنهنجي ۽ ۾ دل پنهنجي ڪي لفظن انهن توهان ۽ ۽ هوندو. لڙڪندڙ ان اڳيان جي اکين جي توهان اهو ۽ ٻڌيندو، ۾ نشاني تي هٿ پنهنجي ۾ گهر پنهنجي توهان جڏهن سيڪاريندو، ڳالهائڻ ڪي ڳالهين انهن ڪي ٻارن پنهنجن توهان ۽ هوندو، سمهندا توهان جڏهن ۽ هوندو، هلندا ۾ رستي توهان جڏهن ۽ هوندو، ويٺا توهان تي چوڪهڻ جي دروازن جي گهرن ڪي انهن لڪندو ۽ هوندو. اٿندا توهان جڏهن ان ڏينهن جا پٽن جي توهان ۽ جيئو، ڊگهو توهان جيئن ته جي. توهان تي دروازن ۽ جي، جا آسمان جيئن هو، ڪنڀو قسم ڪي ڏاڏن ابن جي توهان رب جو ڏيڻ ڪي جنهن تي، زمين جيڪي حڪم سڀ اهي ٻڌو سان ڌيان توهان جيڪڏهن ٿيندو ائين ۽ تي. زمين ڏينهن سندس ۽ ڪرڻ، پيار سان خدا جي اسان رب ٿو، ڌيان حڪم جو ڪرڻ توکي اڄ مان کان منهن جي توهان ڪي قومن سڀني انهن رب ۽ چمبڙجڻ، کيس ۽ هلڻ، تي رستن سڀني جيڪي ڪنداسين حاصل وراثت جي قومن مضبوط ۽ وڌين توهان ۽ ڇڏيندو، ڪڍي اها لتاڙي، نشان جو پيرن جي توهان جيڪڏهن جتي جاءِ سڀ آهن. وڌيڪ کان توهان ۽ کان، درياهه يوفريٽس درياهه، ميلالو ۽ کان، انتيليپانس ۽ ريگستان ٿيندي، جي توهان مقابلو ۾ منهن جي توهان به ڪو نه ٿينديون. حدون تنهنجون تائين سمنڊ واري اولهه منهن جي زمين سڄي خدا مالڪ جو توهان لرزو جو توهان ۽ خوف جو توهان ۽ ڪندو، ڳالهايو. ڪي توهان هن جيئن لتاڙيو، توهان به تي جنهن رڪندو، تي

پنهنجي توهان جيڪڏهن برڪت، ٿو. ڏيان لعنت ۽ برڪت اڳيان جي توهان اڄ مان ڏسو، جيڪڏهن ٿو. ڪريان حڪم کي توهان اڄ آئون جيترا ٻڌو، کي حڪمن جي خدا رب ڪريان حڪم کي توهان اڄ مان جيترا ٻڌو، نه کي حڪمن جي رب خدا پنهنجي توهان جي خدائن ٻين ۽ هو، ڪيو حڪم کي توهان مون جيڪو ٿيو گمراهه کان رستي ان ۽ ٿو، تنهنجو رب جڏهن ٿيندو ائين ۽ لعنت. ته ڄاڻو، نٿا توهان کي جن ويا، لاءِ ڪرڻ خدمت تون ته آهين، رهيو لنگهي لاءِ ڪٿڻ ۾ وراثت اُتي تون ۾ جنهن آئيندو ۾ زمين ان توکي خدا نه پار جي ڀرڻ شيون اهي ڇا تي. جبل عيบาล لعنت ۽ ڏيندين، تي جبل گريزيم برڪت رهندڙ ۾ اولهه جيڪو ۾، زمين جي ڪنعان پٺيان، جي رستي جي سج واري اولهه آهن، اُردن، درياءُ آهيو رهيا ڪري پار توهان ويجهو؟ جي بلوط بلند ويجهو، جي گولگول آهي، ۾ قرعي کي توهان خدا جو اسان خداوند جيڪا لاءِ، وٺڻ ۾ وراثت جي زمين ان تي داخل رهندؤ. ۾ ان توهان ۽ ڏينهن، سڀني آهي رهيو ڏئي

جي توهان اڄ آئون جيترا اهي، فيصلو ۽ جا هن حڪم سڀ ڪندا ته رڪنداسين توهان ۽ ٿو. ڏيان اڳيان

12

رڪتا محفوظ لاءِ ڪرڻ عمل ۾ زمين ان کي توهان جيڪي آهن، فيصلو ۽ حڪم اهي ۽ ڏينهن سڀني ٿو، ڏئي ۾ وراثت کي توهان خدا، جو ڏاڏن ابن جي توهان رب، جيڪا پوندا، جڳهن سڀني ڪندؤ تباهه توهان سان تباهيءَ رهندؤ. جيئرا تي زمين توهان جيڪي ۾ ڪندؤ، حاصل ۾ وراثت توهان کي جن ڪئي، خدمت جي ديوتائن پنهنجن انهن ۾ جن کي، قربان جون انهن توهان ۽ هيٺ. جي وڻ واري پٺن گهڻن هر ۽ تي، ٽڪرين ۽ تي، جبلن بلند

ديوتائن جي انهن ۽ ڪٽيندڙ، باغ جا انهن ۽ توڙيندڙ، ستون جا انهن ۽ ڪندڙ، تباھه گاهون توهان ڪندڙ. تباھه کان جاءِ ان نالو جو انهن ۽ ساڙيندڙ، ۾ باھه تصويرون تراشيل جون جي توهان خدا تنهنجو رب کي جنهن ۾، جاءِ ان يا پر لاءِ. رب خدا پنهنجي ڪندا نه ائين ۽ ڳوليندڙ توهان ۽ لاءِ، وڃڻ سڏيو ۽ رکڻ اتي نالو پنهنجو چونڊيندو، ۾ هڪ مان شهرن پنهنجا ۽ قربانيون، پنهنجون ۽ قربانيون، سڙيل پنهنجون آئيندڙ اتي اوهان ۽ ايندڙ. اتي جا ڀورن پنهنجي معاهد، پنهنجا ۽ رضاڪاران، پنهنجا ۽ دعائون، پنهنجون ۽ ميوا، پهريون ۽ جي، خدا توهانجي رب اڳيان اتي کائو توهان اوچائين جا. رين پنهنجي ۽ ڄاول، پهريون توهانجا ۽ توهان رکو، هٿ پنهنجو توهان تي جن تي، شين سڀني ٿيندڙ خوش توهان آهي. ڏني برڪت توکي خدا توهانجي رب جيئن گهراڻا،

پنهنجي ڪو هر آهيون، رهيا ڪري اڄ هتي اسان جيڪو ڪندا نه ڪجهه سڀ اهو توهان آهيو، پهتا نه ۾ وراثت ۽ آرام تائين وقت هن توهان ته ڇو نه آهي، وٽندڙ جيڪو ۾ نظر تي زمين ان توهان ۽ ڪندا، پار اُردن توهان ۽ ٿو. ڏئي کي توهان خدا جو اسان رب جيڪا کي توهان هو ۽ آهي، رهيو ڏئي ۾ ورثي کي توهان خدا خداوند جو اسان جيڪا رهندا، اها ۽ رهندا. سان حفاظت توهان ۽ ڏيندو، آرام کان دشمنن سڀني جي چوڌاري جي توهان اتي وڃي، سڏيو نالو سندس اتي ته چونڊيندو خدا تنهنجو رب کي جنهن ٿيندي، جاءِ تنهنجيون ٿو: ڪريان حڪم کي توهان اڄ مان جو جنهن ڪجهه سڀ اهو آئيندڙ توهان پهريون جا هٿن تنهنجن ۽ حصا، ڏهين تنهنجا ۽ قربانيون، تنهنجيون ۽ قربانيون، سڙيل منت لاءِ خدا پنهنجي رب توهان جيڪي شيءَ، چونڊيل هر مان تحفن تنهنجن ۽ ميوا، توهان ۽ پٽ، جا توهان ۽ توهان ٿيندڙ، خوش اڳيان جي خدا رب پنهنجي توهان ۽ ڪريو. توهان جيڪو لاوي اهو ۽ نوڪرائيون، جون توهان ۽ نوڪر، جا توهان ۽ ڌيئرون، جون تيان لاءِ پاڻ ڦرعو. نه ۽ آهي حصو نه گڏ سان توهان کيس ته ڇو آهي، تي دروازن جي ۾، جاءِ ان يا پر ڏسين. تون جتي آئين، نه تي جاءِ هر قربانيون سڙيل پنهنجون تون ڏي،

سڙيل پنهنجون تون اتي ۾، هڪ مان قبيلن تنهنجي چونڊيندو، خدا تنهنجو رب کي جنهن ڏيان حڪم توکي اڄ آئون جيڪو ڪندين ڪجهه سڀ تون اتي ۽ ويندين، ڪٿي قربانيون رب خدا پنهنجي ڪائيندين گوشت ۽ ڪندين، قرباني ۾ خواهش سڀني پنهنجي تون پر ٿو. گڏجي ٻئي پاڪ ۽ ناپاڪ هئي، ڏني ۾ شهرن سڀني توکي هن جيڪا مطابق، برڪت جي پاڻي. جيئن وهايو، تي زمين کي ان کائو، نه رت پر هرڻ. يا هرڻ جيئن کائيندا، اهو

پنهنجي تيل، پنهنجو شراب، پنهنجي حصو، ڏهون جو اناج پنهنجي ۾ شهرن پنهنجي تون منت تون جيڪي دعائون سڀ ڄاول، پهريون جا رڍن پنهنجي ڄاول، پهريون جا ڍورن کي ان تون پر سگهندو. نه کائي ميوا پهريون جا هٿن پنهنجي ۽ معاهدا، توهانجا ڪندو، تون چونڊيندو، خدا تنهنجو رب کي جنهن ۾، جاءِ ان کائيندين اڳيان جي خدا رب پنهنجي جيڪو پرديسي اهو ۽ نوڪرائي، تنهنجي ۽ نوڪر، تنهنجو ڌيءَ، تنهنجي ۽ پٽ، تنهنجو ۽ سڀني انهن ٿيندين خوش اڳيان جي خدا رب پنهنجي تون ۽ آهي، ۾ شهرن جي توهان رکندين. هٿ پنهنجو تون تي جن تي، شين

ٿا. رهو تي زمين توهان جيترو وقت سڄو ڇڏيو، نه کي لاري ته ڏيو ڏيان لاءِ پاڻ

تون ۽ ڳالهايو، توسان هن جيئن وڌائي، حدون تنهنجون خدا تنهنجو رب پر جيڪڏهن ته ڪري، خواهش جي کائڻ گوشت دل تنهنجو جيڪڏهن کائيندس، گوشت مان چوندين، آهي پري پر جيڪڏهن ٿو. سگهين کائي گوشت سان خواهش پوري جي دل پنهنجي تون وڃڻ سڏيو نالو پنهنجو چونڊيندو اتي خدا جو توهان رب کي جنهن جاءِ، اها جو توهان کي توهان خدا جيڪي مان، رڍن جي توهان ۽ مان ڍورن جي توهان ڪندؤ قرباني ته لاءِ، توهان ۾ شهرن جي توهان کائيندؤ ۽ ڏنو، حڪم کي توهان مون سان طريقي جنهن ڏيندو، کي ان تون تيئن آهي، ويندي کائي هرڻ ۽ هرڻ جيئن مطابق. خواهش جي روح جي

ڏيو ڌيان کائيندو. طرح ساڳيءَ آهي، پاڪ جيڪو ۽ توم آهي ناپاڪ جيڪو کائيندين، کائي نه گڏ سان گوشت روح آهي، روح سندس رت ته ڇو کائو، نه رت ته سان مضبوطيءَ توکي جو ته کائين، نه کي ان تون وهائيندو. وانگر پاڻي تي زمين کي ان کائو، نه ويندو. ڪم وارو خوشنودي ۽ سٺو تون جيڪڏهن پٺيان، تنهنجي کي پٽن تنهنجي ۽ ٿئي سٺو ۽ ٿين، توکي جيڪڏهن شيون پاڪ تنهنجا سواءِ اڳيان. جي خدا تنهنجي رب ڪرين اتي ته چونڊيندو خدا تنهنجو رب کي جنهن ايندين تي جاءِ ان تون ڪئي، دعائون تنهنجا خدا پنهنجي رب گوشت ڪندين، قربانيون سڙيل پنهنجون تون ۽ وڃي. سڏيو نالو سندس قربان جي خدا پنهنجي رب رت جو قرباني پنهنجي ۽ چڙهائيندين، تي گاهه قربان جي عمل تي لفظن سڀني تون ۽ ٻڌ، ۽ بچاءُ کائيندين. گوشت ۽ وهائيندين، تي بنياد جي گاهه ٿئي پلو جو پٽن تنهنجي ۽ تنهنجو جيئن ته ٿو، ڪريان حڪم توکي مان جيڪي ڪندين تنهنجي رب آهي سٺو ۽ وارو خوشنودي جيڪو ڪندين اهو تون جيڪڏهن لاءِ، هميشه اڳيان. جي خدا

وٺڻ ۾ وراثت جي زمين جي جن ڪري، تباهه کي قومن انهن خدا تنهنجو رب جيڪڏهن جي انهن تون ۽ ڪرين، قبضو تي ان تون ۽ کان، منهن تنهنجي ٿيڻ داخل اُتي تون لاءِ کان ان ڪندين، نه ڳولا جي ڪرڻ پيروي جي انهن تون ته ڏي ڌيان لاءِ پاڻ رهين، ۾ زمين ديوتائن پنهنجن قومون اهي چئي: اهو آهن، ويا ٿي تباهه کان منهن تنهنجي اهي جو پوءِ کي خدا پنهنجي طرح اهڙيءَ تون ڪندس. ئي ائين به مان ٿيون؟ ڪن خدمت ڪيئن جي هنن اهي ڪئي، نفرت هن کي جن آهن جون رب نفرتون جيڪي ته ڇو ڪندين، نه ساڙيندا ۾ باهه کي ڌيئرن پنهنجن ۽ کي پٽن پنهنجن اهي ته ڇو ڪيون، ۾ ديوتائن پنهنجن لاءِ. ديوتائن پنهنجن آهن

توهان نه لاء، ڪرڻ رکندا توهان هي ٿو، ڪريان حڪم اڄ ڪي توهان مان جيڪو لفظ هر ڇڏيندا. ڪڍي مان ان توهان نه ۽ ڪندا، شامل ۾ ان

نشاني عجيب يا نشاني ڪا توکي ۽ اُپري، ڏسندڙ خواب يا نبي ڪو ۾ توجي پر جيڪڏهن ٻين ۽ اچو چئي، ڳالهائي، ڏانهن توهان هن جيڪا اچي نشاني عجيب يا نشاني اها ۽ ڏئي، ان يا ڪي لفظن جي نبيءَ ان توهان ڄاڻو، نٿا توهان ڪي جن ڪريون خدمت جي ديوتائن ٿو، آزمائي ڪي توهان خدا تنهنجو مالڪ ته ڇو ٻڌندو، نه ڪي خواب جي واري ڏسڻ خواب مان روح سڄي پنهنجي ۽ دل سڄي پنهنجي سان خدا پنهنجي توهان ڇا ته لاءِ ڄاڻڻ اهو ٻڌو، آواز جو هن ۽ ٻڄو، کان هن ۽ هلو، پٺيان جي خدا رب جي توهان آهيو. ڪندا محبت توکي ڳالهايو هن ته ڇو ويندو، مري ڏسندڙ خواب اهو يا نبي اهو ۽ رهو. جڙيل سان هن ۽ آندو، ڪڍي مان زمين جي مصر توکي جنهن کان، خدا تنهنجي خداوند لاءِ ڪرڻ گمراهه جو هلڻ تي جنهن لاءِ، هٿائڻ کان رستي ان توکي ڏنو، چُٽڪارو مان غلاميءَ توکي جنهن ڪندو. ختم ڪي بچڙي مان انهن توهان ۽ هو، ڏنو توکي خدا تنهنجي خداوند حڪم

يا پٽ، تنهنجو يا مان، ماءُ تنهنجي يا مان پيءُ تنهنجي پيءُ تنهنجو ڪي تو پر جيڪڏهن جي جان تنهنجي جيڪو دوست يا آهي، ۾ سيني تنهنجي جيڪا عورت تنهنجي يا ڌيءَ، ڪي جن ڪريون، خدمت جي ديوتائن ٻين ۽ اچو چئي، چاهي، تي طور ڳجهي آهي، برابر چوڌاري جي توهان جيڪي مان ديوتائن جي قومن انهن پيءُ، تنهنجا نه ۽ ڄاڻين تون نه کان پڇاڙيءَ هڪ جي زمين آهن، پري توکان جيڪي يا ٿا اچن ويجهو توکي جيڪي آهن، جي توهان ۽ ٻڌندين، نه جي هن تون ۽ ٿيندين، نه راضي سان هن تون تائين، پڇاڙيءَ ٻئي

لڪائيندين. ڪي هن تون نه ۽ ڪندين، نه رحم تي هن تون ڪندي، نه رحم تي هن اک هن لاءِ مارڻ ڪي هن پهرين هٿ تنهنجا ۽ ڪندين، اعلان ۾ باري جي هن تون ڪندي اعلان سنگسار سان پٿرن کيس هنن ۽ هوندا. تي هن ۾ آخر هٿ جا ماڻهن سڀني ۽ هوندا، تي کان خدا تنهنجي رب جي ڦيرائڻ توکي ڪئي ڪوشش هن ته ڇو ويندو، مري هو ۽ ڪندا، ٻڌي اسرائيل سڄو ۽ مان. گهر جي غلامي ڪڍيو، مان زمين جي مصر توکي جنهن پري، وڌائيندو. نه ڪرڻ مطابق ڳالهه خراب هن ۾ وڃ جي توهان اڃا هو ۽ ڊڄندو،

لاءِ رهن توکي خدا تنهنجو رب جيڪي ۾، هڪ مان شهرن تنهنجي ٻڌين تون پر جيڪڏهن جي زمين پنهنجي انهن ۽ نڪتا، ٻاهر ماڻهو قانون بي مان توهان چونڊڻ، اتي، ٿو ڏئي جن ڪريون، خدمت جي ديوتائن ٻين ۽ وڃون اڇو چئيندي، ڦيرايو، ڪي رهندڙن سڀني طور واضح ڏس، ۽ ڪندؤ، ڳولا گهڻي تمام ۽ ڪندؤ، سوال ۽ تحقيق ۽ ڄاڻيو. نه توهان ڪي توهان هٽائيندي آهي. چڪي ٿي ۾ وڃ جي توهان ڪراحت هي لفظ، اهو آهي سڄو تي لعنتي توهان سان لعنت سان، قتل جي تلوار ۾ زمين ان ڪي رهاڪن سڀني ڪندؤ تباهه ۾ رستن جي هن لُٽ سموري جي هن تون ۽ آهي. ۾ ان جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ڪي، ان ڪندؤ گڏ سان ماڻهن سڀني لُٽ سموري جي هن ۽ ڇڏيندين، ساڙي ۾ باهه ڪي شهر ۽ ڪندين، گڏ به ڪڏهن وري اهو رهندو، آباد غير لاءِ هميشه اهو ۽ اڳيان، جي خدا خداوند پنهنجي رب جيئن ته ۾، هٿ تنهنجي مان شيءِ لعنتي به ڪجهه لڳندو نه ۽ ويندو. ڪيو نه تعمير توکي ۽ ڪري، رحم توتي ۽ ڏئي، رحم توکي ۽ موٽي، کان غضب جي ڪاوڙ پنهنجي جي رب خدا پنهنجي توهان جيڪڏهن ڪنيو، قسم سان ڏاڏن ابن تنهنجي هن جيئن وڌائي، ڪريان حڪم ڪي توهان اڄ مان جيترا لاءِ، ڪرڻ حفاظت جي حڪمن جي هن ٻڌو، آواز لاءِ. ڪرڻ ڪم ڪندڙ خوشنود ۽ سٺو اڳيان جي رب خدا پنهنجي ٿو،

۾ وڃ جي اکين پنهنجي تي مثل ڪنهن توهان آهيو، پُٽ جا خدا رب پنهنجي توهان خدا تنهنجي رب ۽ آهين، ماڻهو پاڪ لاءِ خدا پنهنجي رب تون ته چو رکندؤ. نه گنجائي زمين جيڪي مان قومن سڀني انهن ٿئين، ماڻهو خاص جي هن تون ته آهي چونڊيو توکي آهن جانور اهي هي ڪاڻو. نه ڪي شيءِ ناپاڪ به ڪنهن توهان آهن. تي مٿاڇري جي بچو. جو ٻڪريءَ مان ٻڪرين ۽ ليلو، مان رين گابو، مان ڀورن ڪائيندا: توهان جيڪي جا چرن ٻن ۽ ٿو، چنڊي چر جيڪو جانور هر زرافه. ۽ اوريڪس، پيگارگ، ۽ غزال، ۽ هرڻ، مان انهن ڪائيندؤ نه توهان هي ۽ ڪاڻو. توهان اهي ٿو، آئي ٻيھڻ ۾ جانورن ۽ ٿو، رکي پنن پنجا جيڪي ۽ آهن، ورهائيندا ڪر جيڪي مان انهن ۽ آهن، آئيندا مٿي جهڙڻ جيڪي ورهائيندا نه ڪر ۽ آهن، آئيندا مٿي جهڙڻ اهي ته چو وهير، ۽ خرگوش، ۽ اُٺ، آهن: ڦاڙيندا پر ٿو، ڦاڙي پنجا جا ڪر ۽ ٿو ورهائي ڪر هي ته چو سور، ۽ آهن. ناپاڪ لاءِ توهان هي آهن، لاشن جي انهن ڪاڻو، نه گوشت جو انهن آهي، ناپاڪ لاءِ توهان هي ٿو، ٻيھي نه ٻيھڻ هي چهيو. نه ڪي

توهان آهن، ترازو ۽ پَر ۾ جن سڀ آهن، ۾ پاڻي جيڪي مان سڀني ڪائيندا توهان اهي ۽ آهن. ناپاڪ لاءِ توهان اهي ڪاڻو، نه اهي آهن، نه ترازو ۽ پَر ڪي جن سڀ جيڪي ۽ ڪائيندا. مڇي ۽ گرن، ۽ عقاب، مان، انهن ڪائيندا نه توهان شيون اهي ۽ ڪاڻو. پڪشي صاف هر هيرون، ۽ پکي، سامونڊي ۽ الو، ۽ چريو، ۽ آهن، جهڙا هن جيڪي ۽ چيل، ۽ گدھ، ۽ عقاب، ۽ هُڏھڏ، ۽ آهن، جلندڙ ملندڙ سان هن جيڪي ۽ باز، ۽ ڪارمورنٽ، ۽ آئببس، ۽ سوان، ۽ جي پاڻيءَ واڱڻائي ۽ آهن، جهڙا هن جيڪي ۽ پلوور، ۽ پيليڪن، ۽ ڪانءُ. جو رات انهن توهان آهن، ناپاڪ لاءِ توهان جانور وارا رينگڻ جا پڪڙين سڀ چمگادڙ. ۽ ڪڪڙي،

۾ شهرن جي توهان پرديسي جيڪو کائو، نه لاش هر کائو. پڪڙي صاف هر کائيندا. نه مان قوم پاڪ توهان ته ڇو ڪي، پرڏيهي ڪندؤ وڪرو يا کائيندو، ۽ ويندو ڏنو ڪي ان آهي ۾. کير جي ماءُ پنهنجي ٻچڙو جو پيڙ پڄاڻو نه لاءِ. خدا جي توهان رب آهيو

تنهنجي ٿي، ٿئي پيدا مان بچ تنهنجي جيڪا جو، پيداوار هر ڏيندين تون حصو ڏهون چونڊيندو جيڪڏهن ڪي جنهن ۾، جاءِ ان اهو کائيندو تون ۽ سال. هر پيداوار، جي زمين ۽ جا، اناج تنهنجي حصا ڏهين تون آئيندا اتي، سندس نالو لاءِ وڃڻ سڏيو خدا تنهنجو رب جا، رين تنهنجن ۽ جا، ڍورن تنهنجن ڄاول پهريان جا، تيل تنهنجي ۽ جا، شراب تنهنجي تو رستو پر جيڪڏهن ۾. ڏينهن سڀني ڪي خدا تنهنجي ڪي رب ٻڃڻ تون سڪين جو ته جنهن آهي، پري کان تو جاءِ اها ته ڇو سگهين، نه چڙهائي ڪي انهن تون ۽ ٿئي، پري کان تو خدا تنهنجو رب ته ڇو وڃي، سڏيو نالو سندس اتي ته چونڊيندو خدا تنهنجو رب ڪي ۾ هٿن پنهنجي چاندي ۽ ڪندين، وڪرو ۾ چانديءَ ڪي انهن تون ۽ ڏيندو، برڪت ڪي ڏيندين چاندي تون ۽ چونڊيندو. خدا تنهنجو رب جيڪا ويندين ڏانهن جڳهه ان ۽ ڪندين، سخت يا تي شراب يا تي، رين يا تي ڍورن ٿو، چاهي دل تنهنجو ڪي جنهن تي شيءِ هر اتي تون ۽ ٿو، چاهي دل تنهنجو ڪي جنهن تي شيءِ هر يا تي، پيئڻ سخت يا تي، پيئڻ جيڪو ۽ گهراڻو. تنهنجو ۽ ٿيندين خوش تون ۽ اڳيان، جي خدا تنهنجي خداوند کائيندين وراثت. ڪا نه ۽ آهي حصو ڪو نه سان تنهنجي کيس ته ڇو آهي، ۾ شهرن تنهنجي لاوي

۾ سال ان آئيندؤ، ڪڍي حصو ڏهون هر جو پيداوار پنهنجي توهان پوءِ کان سالن تن نه ۽ آهي حصو ڪو نه کيس ته ڇو ايندو، لاوي ۽ رکيندؤ. ۾ شهرن پنهنجي ڪي ان توهان اهي ۽ آهي، ۾ شهرن تنهنجي جيڪا بيوه ۽ يتيم ۽ پرديسي ۽ سان، تنهنجي قرعو ڪو جيڪي ۾ ڪمن سڀني ڏئي برڪت ڪي تو خدا تنهنجو رب جيئن ته ويندا، پر جي ۽ کائيندا ڪندين. تون

هر ڇڏيندين تون حڪم، جو ڇڏڻ طرح اِهڙيءَ ۽ ڪندين. آزادي تون ۾ سالن ستن هر نه کان پاءُ پنهنجي تون ۽ آهي، واجب کي پاڙيسري تنهنجي جيڪو قرض، پنهنجو کيس آهي، پرڏيهي جيڪو آهي. ويو سڏيو ڇڏڻ لاءِ مالڪ خدا تنهنجي ته ڇو گهرندين، معاف کي قرض جي پاءُ پنهنجي پر هجي، وٽ هن توکي به جيترو ڪندين مطالبو تون کي توهان خدا جو توهان مالڪ ته ڇو هوندي، نه گهٽائي ڪا ۾ توهان ته ڇو ڪندين. ڏئي طور ورثي ۾ قرعي کي توهان خدا جو توهان مالڪ جيڪا ۾، زمين ان ڏيندو برڪت ٿو.

حڪمن سڀني انهن ۽ کي، آواز جي خدا رب پنهنجي ٻڌو سان تيان توهان پر جيڪڏهن خدا اهو رب ته ڇو ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيڪي ڪريو، عمل ۽ حفاظت جي کي قومن ئي ڪيترن تون ۽ هو، ڳالهايو توسان هن جيئن آهي، ڏني برڪت توکي تنهنجو پر ڪندين، حڪومت تي قومن ئي ڪيترن تون ۽ وٺندين، نه قرض تون پر ڏيندين، قرض ڪندا. نه حڪومت تي تو اهي

۾ زمين ان ۾ هڪ ڪنهن مان شهرن تنهنجي محتاج ڪو مان پائرن تنهنجي جيڪڏهن ۽ ڪندين، نه سخت کي دل پنهنجي تون ته ٿو، ڏني توکي خدا تنهنجو مالڪ جيڪا ٿئي، هٿ پنهنجا ڪوليندين تون ڳڻل ڪندين. بند کان پاءُ محتاج پنهنجي کي هٿ پنهنجي ئي نه لاءِ پاڻ آهي. محتاج هو جيئن ٿو، گهرائي هو جيترو کي هن ڏيندين تون قرض ۽ کي، هن سال، ستون چوي، جيڪو ٿئي، نه لفظ قانوني بي ڳجهو ڪو ۾ دل تنهنجي ته ڏي تيان ٿئي، نه بچي لاءِ پاءُ محتاج تنهنجي اک تنهنجي ۽ آهي، رهيو اچي ويجهو سال جو معافي

گناهه وڏو ۾ تو اهو ۽ روئيندو، ڏانهن رب خلاف تنهنجي هو ۽ ڏيندين، نه کيس تون ۽ آهي، ضرورت کي هن جيترو ڏيندين کي هن به قرض ۽ ڏيندين، کي هن تون ڏيندي ٿيندو. ڏيندين، کي هن جڏهن ٿيندين نه غمگين ۾ دل پنهنجي تون ۽ آهي، ۾ ضرورت هو جيئن ۾ ڪمن سڀني تنهنجي ڏيندو برڪت توکي خدا تنهنجو مالڪ ڪري جي ڳالهه هن ته ڇو تنهنجي محتاج ٿئي ناڪام نه لاءِ ڇو نه رکندين. هٿ پنهنجو تون تي جنهن ۾ ڪم هر ۽ پنهنجا تون چئي، ڪر، پورو لفظ هي ته ٿو ڪريان حڪم توکي مان ڪري ان کان، زمين لاءِ. محتاج رهندڙ تي زمين پنهنجي ۽ لاءِ پاءُ غريب پنهنجي کوليندين هٿ

تنهنجي سال ڇهه هو ته ٿئي، وڪرو توکي عورت عبراني يا پاءُ عبراني تنهنجو جيڪڏهن پر جڏهن موڪليندين. ڪري آزاد وٽان پنهنجي کيس تون ۾ سال ستين ۽ ڪندو، خدمت موڪليندين. نه هٿ خالي کي هن ته موڪليندين، ڪري آزاد کان پنهنجي کي هن تون مان، شراب پنهنجي ۽ مان، اناج پنهنجي ۽ مان، رين پنهنجي ڪندين فراهم کيس تون رزق ڏيندين. کيس تون آهي، ڏني برڪت کي اوهان خدا جي اوهان رب جيئن

خدا تنهنجي رب اوچائين هئين، نوڪر ۾ زمين جي مصر تون ته ڪندين ياد تون اوچائين ڪر. پورو کي لفظ هن ته ٿو ڪريان حڪم توکي مان ڪري انهيءَ ڇڏايو، کان اتان توکي تنهنجي ۽ توسان هن ته ڇو نڪرندس، نه وٽان تنهنجي مان چوي، توکي هو پر جيڪڏهن ۽ وٺندين، سوئي تون ۽ آهي. سٺو وٽ تنهنجي کي هن ته ڇو آهي، ڪئي محبت سان گهر تنهنجي ۽ ٿيندو، نوڪر لاءِ هميشه توکي هو ۽ ڪندين، سوراخ تي دروازي ڪن جو هن ٿي آزاد جو انهن اڳيان تنهنجي هوندو سخت نه ڪندين. ٿي ائين به سان چوڪري توکي سال ڇهه هن وانگر ملازم جي اجرت سالانه ته ڇو کان، تنهنجي وڃڻ موڪليو ڪندين. تون جيڪي ۾ ڪمن سڀني ڏيندو برڪت توکي خدا تنهنجو رب ۽ ڪئي، خدمت

انهن وڃي، ڄاتو ۾ رين جي توهان ۽ ۾ ڍورن جي توهان جيڪڏهن جيڪو پهريون هر سان بچڙي پهرين پنهنجي توهان ڪندؤ، مقدس لاءِ خدا مالڪ پنهنجي توهان کي نر مان سال کي ان اڳيان جي پريو ڪنڊيندؤ. نه پهريون جا رين پنهنجي توهان ۽ ڪندؤ، نه ڪم گهراڻو. تنهنجو ۽ تون چونڊيندو، خدا تنهنجو پريو کي جنهن ۾ جاءِ ان ڪائيندين، سال کان رب پنهنجي کي ان ته عيب، بچڙو ڪو اٿدو، يا لنگڙو هجي، عيب ڪو ۾ ان پر جيڪڏهن ڪندين. نه قرباني لاءِ خدا

جيئن ڪائيندا، طرح ساڳيءَ ماڻهو صاف ۽ صاف اڻ ڪائيندين، کي ان تون ۾ شهرن تنهنجي ٻاڻي. جيئن کي ان وهائو تي زمين ڪاڻو، نه رت سواءِ آهي. ڪاڻو هرڻ يا هرڻ

16

جي نون ته ڇو ڪندين، فسح لاءِ خدا تنهنجي رب ۽ ڪر، حفاظت جي مهيني جي نون جي فسح لاءِ رب خدا پنهنجي تون ۽ هئين. نڪتو مان مصر وقت جي رات تون ۾ مهيني لاءِ سڌائڻ نالو پنهنجو خدا تنهنجو رب جتي تي جاءِ ان ڍور، ۽ ڍور ڏيندين، قرباني ڪائين، ماني خميري بي تي ان تائين ڏينهن ست ڪائين، نه خمير تي ان تون چونڊيندو. جا زندگيءَ پنهنجي تون جيئن ته نڪتو، مان مصر ۾ جوش تون ته ڇو ماني، جي مصيبت خمير توکي ويندو ڏٺو نه رکين. ياد ڏينهن جو نڪرڻ مان زمين جي مصر ڏينهن سڀ ڏينهن پهرين تون جيڪو گوشت سمهندو نه ۽ تائين، ڏينهن ست ۾ حدن سيني تنهنجي نه قرباني جي پسح ۾ شهر به ڪنهن پنهنجي تون تائين. صبح ڪندين، قربان ۾ شام جي خدا تنهنجو رب ۾ جاءِ جنهن پر ٿو. ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪي سگهندين، ڪري جو شام ڪندين قرباني جي فسح تون اتي لاءِ، وڃڻ سڏيو اتي نالو سندس چونڊيندو،

ڪائيندين ۽ پُنيدين ۽ پڄائيندين تون ۽ نڪتو. مان مصر تون ۾ وقت جنهن وقت، لهڻ سڄ پنهجي ۽ موئيندين تون جو صبح ۽ چونڊيندو، خدا تنهنجو مالڪ کي جنهن ۾، جاءِ ان رب تي ڏينهن ستين ۽ ڪائيندين، ماني خمير بي تون ڏينهن ڇهه ايندين. ڏانهن گهرن روح جيڪو سواءِ ڪندين، نه ڪم به ڪو ۾ ان تون آهي، عيد اختتامي لاءِ خدا تنهنجي وڃي. ڪيو لاءِ

ڪندين شروع تڏهن لڳائيندين، تي فصل درانتي تون جڏهن لاءِ، پاڻ ڳڻيندين هفتا ستو تنهنجو هٿ جيئن تنهنجي، خدا لاءِ رب جو هفتن عيد ڪندين تون ۽ ڳڻڻ. هفتا ستو تنهنجو. خدا رب ڏيندو به جيترو آهي، طاقتور

ڌيءَ، تنهنجي ۽ پٽ تنهنجو ۽ تون اڳيان، جي خدا پنهجي رب ٿيندين خوش تون ۽ آهي، ۾ توهان جيڪا بيوه ۽ يتيم ۽ پرديسي ۽ لاوي ۽ نوڪرائي تنهنجي ۽ نوڪر تنهنجو لاءِ. وڃڻ سڏيو اتي نالو سندس چونڊيندو، خدا تنهنجو رب کي جنهن تي جاءِ ان

ڪي حڪم انهن تون ۽ هٿين، نوڪر ۾ زمين جي مصر تون ته ڪندين ياد تون ۽ جڏهن ڪندين، ڏينهن ست لاءِ پنهجي تون تهوار جو خيمن ڪندين. عمل ۽ سنڀاليندين تون ۽ ڪندين. گڏ مان ڪولهي جي انگور پنهجي ۽ مان جاءِ واري ڪٽڻ اناج پنهجي تون تنهنجي ۽ نوڪر تنهنجو ڌيءَ، تنهنجي ۽ پٽ تنهنجو ۽ تون ٿيندين، خوش ۾ عيد پنهجي ڏينهن ستن آهي. رهندڙ ۾ شهرن تنهنجي جيڪا بيوه ۽ يتيم ۽ پرديسي ۽ لاوي ۽ نوڪرائي لاءِ پاڻ خدا تنهنجو رب کي جنهن ۾، جڳهه ان ڪندين جشن جي خدا رب پنهجي تون هٿن تنهنجي ۽ ۾ پيداوار سموري تنهنجي توکي خدا تنهنجو رب جيڪڏهن ۽ چونڊيندو، ٿيندين. ڪندڙ خوشي تون ته ڏيندو، برڪت ۾ ڪم هر جي

جيڪا ويندو، ڏٺو تي جاءِ ان اڳيان جي خدا تنهنجي رب مرد هر تنهنجو دفعا ٽي ۾ سال رب تون ۾. عيد جي خيمن ۽ ۾، عيد جي هفتن ۽ ۾، عيد جي خمير بي چونڊيندو، رب برکت ان مطابق، طاقت پنهنجي هڪ هر ڏسجندين. نه هٿ خالي اڳيان جي خدا پنهنجي آهي. ڏني کي توهان خدا جي توهان رب جيڪا مطابق

خدا تنهنجو رب جيڪي ۾، شهرن پنهنجن ڪندين مقرر لاءِ پنهنجي تون آفيسر ۽ جج انصاف اهي نه ڪندا. فيصلو سان انصاف جو ماڻهن اهي ۽ موجب، قبيلن ٿو ڏئي توکي ۽ ٿا، ڪن انڌيون اکيون جون عقلمندن تحفا ته ڇو وٺندا، تحفا اهي نه ۽ ٿا، وڃن ڦري کان ته ڪر، پٺيان جي ان تون آهي انصاف جيڪو سان انصاف ٿو. ڪڍي لفظ جا صادق توکي خدا تنهنجو رب جيڪا زمين اها ڪريو حاصل ۾ وراثت ٿي داخل ۽ رهين، جيئرو ٿو. ڏئي

پرسن جي گاهه قربان جي خدا پنهنجي وٺ به ڪو پوکيندين، نه باغ به ڪو لاءِ پاڻ تون ڪئي. نفرت خدا تنهنجو رب کان جنهن لڳائيندين، نه ٿنيو لاءِ پنهنجي تون ڪندين. نه

17

ڪا هجي، عيب ڪو ۾ جنهن ڪندين، نه قرباني ڍڍ يا بچڙو ڪو لاءِ خدا رب پنهنجي تون آهي. ناپاڪي لاءِ خدا رب تنهنجي اها ته ڇو ڳالهه، خراب به

ٿو، ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪي ۾، هڪ ڪنهن مان شهرن تنهنجي پر جيڪڏهن سندس ڪندو، برائي اڳيان جي خدا تنهنجي رب جيڪو وڃي ملي عورت يا ماڻهو ڪو

سجدو ڪي انهن ۽ ڪن، خدمت جي ديوتائن ٻين اهي ڪري اچي ۽ لاءِ، لنگهڻ ڪي عهد
 حڪم توکي جو جن ڪي، شيءِ به ڪنهن مان دنيا جي آسمان يا ڪي، چنڊ يا ڪي، سج ڪن،
 ٽي ڳالهه اها پڇ سڄ ڏس، ۽ ڪندين، ڳولا گهڻي تمام تون ۽ ٻڌائي توکي هو ۽ ويو، ڏنو نه
 انسان اُن ڪيندو ٻاهر توهان ۽ آهي، وئي ٿي ۾ اسرائيل شيءِ واري نفرت اها آهي، وئي
 بن ويندا. مري اهي ۽ ڪندو، سنگسار سان پٿرن ڪي انهن توهان ۽ ڪي، عورت اُن يا ڪي،
 سو آهي وارو مرڻ جيڪو ويندو، مري تي بنياد جي شاهدن ٿن يا تي بنياد جي شاهدن
 ڪي هن هوندو پهريون تي هن هٿ جو گواهه ۽ ويندو. مري نه تي بنياد جي شاهد هڪ
 ڇڏيندو. ڪڍي مان پنهنجن ڪي برائي توهان ۽ ۾، آخر هٿ جو ماڻهن ۽ لاءِ، مارڻ

۽ ۾، وڃ جي رت ۽ رت ٿئي، ناممڪن ڪرڻ فيصلو جو لفظ ڪنهن لاءِ توهان پر جيڪڏهن
 ۾، وڃ جي تڪرار ۽ تڪرار ۽ ۾، وڃ جي لمس ۽ لمس ۽ ۾، وڃ جي فيصلي ۽ فيصلي
 جنهن چڙهندو ڏانهن جاءِ ان توهان ٿي ڪڙا اٿي ته معاملو، جا فيصلي ۾ شهرن جي توهان
 ڪندڙ فيصلو ۽ ڏانهن، لاوين پادرين وڃي تون چونڊيندو. اتي خدا جو توهان رب ڪي
 ڪندين تون ٻڌائيندا. فيصلو توکي اهي ڪري ڳولي ۽ هجي، ۾ ڏينهن انهن جيڪو ڏانهن
 خدا تنهنجو رب ڪي جنهن مان، جاءِ ان ٻڌائين توکي اهي جيڪو مطابق، معاملي ان
 ويندو. ڏنو طور قانون توکي جيڪو ڪجهه سڀ ڪرڻ سنڀاليندين تون ۽ چونڊيندو،
 کان لفظ ان ۽ ڪندين، ائين تون ته، چون توکي اهي جيڪو مطابق جي فيصلي ۽ قانون
 ٻڌائين. توکي اهي جيڪو ڦرندين طرف کاٻي نه ۽ طرف ساڄي نه

تي نالي جي خداوند خدا تنهنجي جو ائين ڪري، ڪم ۾ وڌائيءَ جيڪو ماڻهو اهو ۽
 قاضي جيڪو ۾ ڏينهن انهن يا ڪري، نه فرمانبرداري جي پادريءَ بيٺل لاءِ ڪرڻ خدمت
 سڀ ۽ ڇڏيندين. ڪڍي مان اسرائيل ڪي برائيءَ تون ۽ ويندو، مري ماڻهو اهو ته هجي،
 ڪندا. نه ديني بي اڃا ۽ ڊڄندا، ٻڌي ماڻهو

ان تون ۽ ٿو، ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ۾، زمين ان ٿئين داخل تون پر جيڪڏهن هڪ مٿان پنهنجي مان چئين، تون ۽ رهين، تي ان تون ۽ ڪرين، حاصل ۾ وراثت کي ضرور تون آهن، چوڌاري منهنجي جيڪي قومون باقي ته جيئن ڪندس، مقرر حڪمران مان پائرن پنهنجي چونڊيندو، خدا رب کي جنهن حڪمران، مٿان پنهنجي ڪندين مقرر مٿان پنهنجي ڪرڻ مقرر سگهندين ٿي نه تون حڪمران، مٿان پنهنجي ڪندين مقرر تون وڌائيندو، نه گهوڙا لاءِ پاڻ هو ته ڇو ناهي. پاءُ تنهنجو هو ته ڇو کي، ماڻهو اجنبي ڪنهن پر وڌائي، نه گهوڙا لاءِ پاڻ هو جيئن ته موٽائيندو، ڏانهن مصر کي ماڻهن هو ئي نه ۽ نه عورتون لاءِ پنهنجي هو ۽ موٽندؤ. نه واپس اڃا تي رستي هن توهان چيو، خداوند نه گهڻو تمام لاءِ پنهنجي به سون ۽ چاندي ۽ وڃي، ڦري نه دل سندس جيئن ته وڌائيندو، وڌائيندو.

قانون ٻيو هي لاءِ پاڻ هو ته ويهندو، تي شروعات جي حڪمراني پنهنجي هو جڏهن ۽ سڀ جا زندگيءَ پنهنجي هو ۽ هوندو، گڏ سان هن اهو ۽ کان، پادرين لايو لکندو، ۾ ڪتاب سڀني انهن ۽ سڪي، ٻڃڻ کان خدا خداوند جي توهان هو جيئن ته پڙهندو، ۾ ان ڏينهن سندس دل سندس جو ته رکي، محفوظ لاءِ ڪرڻ پورو کي قانونن انهن ۽ کي حڪمن پٽ سندس ۽ هو جو ته ڀڄي، نه کاهي يا ساڄي کان حڪمن جو ته ٿئي، نه بلند کان پائرن گذارين. ڏينهن ٻڌڻ ۾ حڪومت پنهنجي ۾ پٽن جي اسرائيل

18

اسرائيل قريعو ڪو نه ۽ هوندو حصو ڪو نه کي، لايو قبيلي سڄي کي، لايو پادرين ٿيندو نه پر حصو کائيندا. کي انهن اهي آهن، حصو جو انهن قربانيون جون خداوند سان.

پادرين هي ۽ چيو. ڪي هن جيئن آهي، حصو جو هن پاڻ رب ۾، پائرن جي انهن کي انهن
 اهي جيڪڏهن آهي: ملندو کان ڪنڌڙن قرباني کان، ماڻهن جيڪو آهي فيصلو جو
 ۽ ڏيندين. معدي ۽ گل ٻانهه، ڪي پادري تون ته جون، رڍ يا هجن جون گابي قربانيون
 قل پهريون ۽ جو، تيل تنهنجي ۽ جو، شراب تنهنجي ۽ جو، اناج تنهنجي قل پهريون
 قبيلن سڀني تنهنجي ڪي هن رب ته ڇو ڏيندين. ڪيس تون جو، ڪٽڻ جي رڍن تنهنجي
 ڏئي، برڪت ۽ خدمت تي نالي جي هن ۽ بيهي، اڳيان جي خدا رب ته آهي، چونڊيو مان
 ۾. پتن جي اسرائيل پت جا هن ۽ هو

پاڻ هو جتي جي، اسرائيل پتن سڀني مان شهر هڪ مان لاوي اهو ٿو اچي پر جيڪڏهن
 پنهنجي هو چونڊي، هو ڪي جنهن ۾ جاءِ ان ٿو، چاهي دل جو هن جو مطابق ان ٿو، رهي
 خدا تنهنجي اتي جيڪي لاوي پائر سڀ جا هن جيئن ڪندو، خدمت تي نالي جي رب خدا
 جي. وڪري مطابق خاندان سواءِ ڪائيندو، حصو ورهايل هو آهن. بيٺل اڳيان جي رب
 تون ته ٿو، ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ٿئين داخل ۾ زمين ان تون پر جيڪڏهن
 سڪندين. نه ڪرڻ مطابق بدڪارين جي قومن انهن

ڪري، صاف ۾ باهه ڪي ٿي ۽ پنهنجي ۽ پت پنهنجي جيڪو ملندو نه به ڪو ۾ توهان
 منتر جو جادوءَ ڪري. جادوگري ۽ ڪڍي، فال ڪري، تعبير جي نشانين ڪري، پيشنگوئي
 نفرت ته ڇو آهي ٿو. پڇي کان ملن جيڪو ڪندڙ، تعبير جو نشانين ۽ وچولي گائيندي،
 ڪمن جي نفرت انهن ته ڇو ڪي، شين انهن ڪندڙ هر لاءِ، خدا تنهنجي لاءِ، رب ڪم جو
 اڳيان جي خدا رب پنهنجي تون ڪندو. تباهه کان منهن تنهنجي ڪي انهن رب سبب جي
 ٻڌندا فال ۽ شگون اهي آهين، وارو ڪرڻ دخل بي تون ڪي جن قومون هي ٿيندين. مڪمل
 آهي. ڏنو نه ائين خدا جي توهان رب توکي پر آهن،

جو هن توهان اٿاريندو، توکي خدا تنهنجو رب جهڙو، منهنجي مان، ڀائرن تنهنجي کي نبي اسيمبليءَ ۾ حوريب کان خدا ڀريو پنهنجي توهان جيڪي جي، شين سڀني مطابق ٻڌندا. ڪنداسين، نه وڌيڪ ۾ ٻڌڻ آواز جو خدا ڀريو پنهنجي اسين چئندي، گهريو، ۾ ڏينهن جي کي مون رب ۽ مرندياسين. اسين ئي نه ۽ ڏسنداسين، نه وري اسين کي باهه عظيم هن ۽ لاءِ انهن ڪندس آئون نبي آهي. صحيح سڀ اهو ڳالهائون، توهان هنن ڪجهه جيڪي چيو، کي انهن ڳالهائيندو هو ۽ ۾، وات سندس لفظ ڏيندس ۽ توکي، جيئن مان، ڀائرن جي انهن جيترو ٻڌندو نه جيڪڏهن ماڻهو جيڪو ۽ کيس. ڏيندس حڪم آئون جيڪو مطابق بي جيڪو نبي، جو سواءِ کان. هن ڏيندس سزا مان تي، نالي منهنجي نبي اهو ڳالهائيندو ۽ ڳالهائڻ، هو ڏنو نه حڪم مون جو جنهن ڳالهائي لفظ اهو تي نالي منهنجي سان ديني پنهنجي توهان پر جيڪڏهن ويندو. مري نبي اهو ڳالهائي، ۾ نالي جي ديوتائن بين جيڪو ڪيترا جيترا ڳالهائون؟ نه رب جيڪو لفظ اهو ڄاڻنداسين ڪيئن اسان چئو، ۾ دل اهو هي ته ٿئي، واقع نه ۽ ٿئي نه اهو ۽ ڳالهائي، تي نالي جي خداوند نبي اهو جيڪڏهن ٻڌندا. نه کان هن توهان ڳالهائون، نبي اهو ۾ ديني بي ڳالهائون، نه خداوند جيڪو آهي لفظ

19

زمين اها توکي خدا جيڪي ڇڏي، هٿائي کي قومن انهن خدا تنهنجو رب پر جيڪڏهن جي انهن ۽ ۾ شهرن جي انهن تون ۽ ڪندين، حاصل ۾ وراثت کي انهن تون ۽ ٿو، ڏئي رب جيڪا ۾، وچ جي زمين پنهنجي لاءِ پنهنجي ڪندين ڌار شهر تي رهندين، ۾ گهرن تن حدون جون زمين پنهنجي تون ۽ سوچ، رستو پنهنجو توکي ٿو. ڏئي توکي خدا تنهنجو پناهه لاءِ قاتل هر اها ۽ ٿو، ورهائي خدا تنهنجو رب توکي جيڪا ورهائيندين، ۾ حصن پنهنجي جيڪو رهندو، جيئرو ۽ ٿيندو فرار اتي جيڪو هوندو، جو قاتل حڪم هي هوندي.

نه نفرت کان ڏينهن ٽئين ۽ ڪالهه کان اڳ کيس هي ۽ ماريندو، ۾ انڄاڻائيءَ کي پاڙيسري داخل لاءِ ڪرڻ گڏ ڪاڻ ۾ ٻيلي گڏ سان پاڙيسري پنهنجي ڪو جيڪو ۽ هجي. ڪندو ڪري مان ڪاڻ لوهه ۽ وڃي، ڦٽي سان ڪهاڙيءَ هٿ جو هن وقت ڪٽڻ ڪاڻ ۽ ٿئي، ڀڄي ۾ هڪ ڪنهن مان شهرن انهن هي ته وڃي، مري هو ۽ لڳي، کي پاڙيسري ۽ ٻيو ڇو ڪري، نه پٺو پٺيان جي ڪندڙ قتل وٺندڙ بدلو جو رت جو ته رهندو. جيئرو ۽ ويندو، هن ۽ هجي، ڊگهو رستو جيڪڏهن پڪڙي، کيس ۽ آهي، وئي اچي گرمي ۾ دل جي هن جو اڳ کان ڪالهه کيس هو جو ڇو آهي، نه فيصلو جو موت کي هن ۽ ماري، کي روح جي ٿو، ڏيان حڪم هي توکي مان ڪري ان اڳ. کان ڏينهن ٽئين نه ۽ هو، ڪندو نه نفرت ڪندين. جدا لاءِ پنهنجي شهر تي چوندي،

قسم کي پيءُ تنهنجي هن جيئن وڌائي، حدون تنهنجون خدا تنهنجو خداوند پر جيڪڏهن چيو، لاءِ ڏيڻ کي پيءُ تنهنجي هن جيڪا ڏئي، زمين سڀ اها توکي خداوند ۽ کنيو، حڪم توکي اڄ آئون جيڪي ڪرڻ، عمل تي حڪمن سڀني انهن ٻڌين تون جيڪڏهن تون ته هلڻ، ڏينهن سڀ ۾ رستن سڀني سندس ڪرڻ، پيار سان خدا پنهنجي رب ٿو، ڏيان ڌرتي ان تنهنجي رت بيگناهه ۽ ڪندين. اضافو شهر تي اڃا علاوه کان تن انهن لاءِ پنهنجي نه ڏوهي جو رت تون ۽ ٿو، ڏئي ۾ ورثي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ويندو، وهايو نه ۾ ٿيندين.

۽ هجي، ڪندڙ نفرت کان پاڙيسري پنهنجي جيڪو ٿئي ماڻهو ڪو ۾ توکي پر جيڪڏهن انهن ۽ وڃي، مري هو ۽ ماري، کي روح سندس ۽ آئي، مٽي کيس ۽ ڪري، گهات کيس ڪائونسل جي بزرگن جي شهر جي هن ۽ وڃي، ڀڄي ۾ هڪ ڪنهن مان شهرن حوالي ۾ هٿن جي رشتيدارن جي رت کي هن ۽ ويندا، وٺي کان اتان کي هن ۽ موڪليندي، کي رت گناهه بي تون ۽ ڪندي، نه رحم تي هن اک تنهنجي ويندو. مري هو ۽ ڪندا،

ٿيندو. سٺو لاءِ تنهنجي ۽ ڪندين، صاف مان اسرائيل

۾ ورثي ان ڏاڏن پيءُ تنهنجي جيڪي هلائيندين، نه حدون جون پاڙيسري پنهنجي تون تنهنجو خداوند جيڪا ۾، زمين ان آهين ڪئي حاصل ۾ ورثي تون جيڪا ڪيون، مقرر ناانصافي، به ڪنهن خلاف جي انسان ڪنهن شاهد هڪ ٿو. ڏئي ۾ قرعي توکي خدا هو جيڪو هوندو، نه ڪافي لاءِ ڏيڻ گواهي ۾ باري جي گناهه به ڪنهن ۽ گناهه، به ڪنهن ٿيندي. قائم ڳالهه هر تي، گواهي جي شاهدن ٽن ۽ تي، گواهي جي شاهدن ٻن ڪري. الزام جو ديني بي جي هن بيٺو، خلاف جي انسان ڪنهن شاهد ناانصاف ڪو پر جيڪڏهن اڳيان، جي خداوند آهي، تڪرار ۾ وڃ جي انهن کي جن ماڻهو به اهي ٿيندا اُپي ۽ لڳائيندو، طور صحيح جج ۽ هجن. ۾ ڏينهن انهن جيڪي اڳيان، جي قاضين ۽ اڳيان، جي پادرين ۽ ناانصافي خلاف جي ڀاءُ پنهنجي هن آهي، ناانصافي شاهد ته ڏس ۽ ڪن، جانچ تي ڪيو ڪم سان بچڙائيءَ لاءِ ڪرڻ خلاف جي ڀاءُ پنهنجي هن جيئن آهي، ڏني شاهدي جيڪي ۽ ڇڏيندا. ڪڍي کي برائي مان پنهنجن توهان ۽ ڪندا، سان هن توهان تيئن آهي، ڪم مطابق لفظ خراب هن ۾ وڃ جي توهان وڌيڪ اڃا اهي ۽ ٻڌندا، ٻڌي اهي آهن باقي اک، ۾ بدلي جي اک روح، ۾ بدلي جي روح ڪندي، نه رحم تي هن اک تنهنجي ڪندا. نه پير. ۾ بدلي جي پير هٿ، ۾ بدلي جي هٿ ڏند، ۾ بدلي جي ڏند

20

کان پاڻ ۽ سوار ۽ گهوڙا ۽ وڃين، ٻاهر تي دشمن پنهنجي لاءِ جنگ تون پر جيڪڏهن جيڪو آهي، سان تنهنجي خدا تنهنجو رب ته ڇو ٻڃ، نه کان انهن ته ڏسين، ماڻهو وڌيڪ ويجهو جي جنگ توهان جڏهن ته ٿيندو ائين ۽ آيو. ڪٿي مٿي مان زمين جي مصر توکي

اسرائيل، ٻٽو چونڊو، ڪي انهن اهو ۽ ڳالهائيندو. سان ماڻهن اچي ويجهو پادري ته اچو، نه ٿيو، نه ڪمزور دل جو توهان آهيو، رهيا وڃي ۾ جنگ خلاف دشمنن پنهنجي اڄ توهان توهان جيڪو خدا، جو توهان رب ته ڇو موڙيو. کان منهن جي انهن نه ۽ ٿٽو، نه ٻڄو، توهان لاءِ بچائڻ ڪي توهان ۽ ڪرڻ جنگ سان دشمنن جي توهان ٿو، هلي اڳيان گڏ سان آهي. گڏ سان

ڪيو تعمير گهر نئون جنهن آهي ماڻهو اهو ڪير چوندي، ڳالهائيندا، سان ماڻهن لڪندڙ ۽ مري ۾ جنگ ته نه موٽي، ڏانهن گهر پنهنجي وڃي هو آهي؟ ڪيو نه وقف ڪي ان ۽ آهي باغ جو انگورن جنهن ماڻهو اهو آهي ڪير ۽ ڪري. وقف ڪي ان ماڻهو ٻيو ڪو ۽ وڃي، مري ۾ جنگ متان موٽي، ڏانهن گهر پنهنجي ۽ وڃي هو ٿيو؟ نه خوش مان ان ۽ پوڪيو، سان عورت ڪنهن جنهن ماڻهو اهو آهي ڪير ۽ ٿئي. خوش مان ان ماڻهو ٻيو ڪو ۽ وڃي، اچي، موٽي ڏانهن گهر پنهنجي ۽ وڃي هو آهي؟ ورتو نه ڪيس اڃا ۽ آهي ڪئي مڱڻي ماڻهن وڌي اڳتي لڪندڙ ۽ وڃي. وٺي ڪيس ماڻهو ٻيو ڪو ۽ وڃي مري ۾ جنگ هو جو متان وڃي هو آهي؟ بزدل ۽ ٻڄي ۾ دل جيڪو آهي ماڻهو اهو ڪير چوندا، ۽ ڳالهائيندا، سان جيئن ڪري، نه بزدل ڪي دل جي پاءُ پنهنجي هو جيئن ته موٽي، ڏانهن گهر پنهنجي فوج آهي ۽ ڪندا، بند ڳالهائڻ سان ماڻهن لڪندڙ جڏهن ٿيندو ائين ۽ آهي. پنهنجو سندس ڪندا. اڳواڻي جي ماڻهن جيڪي ڪندا مقرر حڪمران جا

انهن ته لاءِ، ڪرڻ جنگ خلاف جي انهن اچين ويجهو جي شهر ڪنهن تون پر جيڪڏهن ته ڪولين، دروازا توکي ۽ ڏين جواب وارو امن توکي آهي جيڪڏهن سڌ. سان امن ڪي ٿيندا. تابعدار تنهنجا ۽ ڏيندڙ خراج توکي آهي مليا، ۾ شهر هن جيڪي ماڻهو سڀ گهيرو ڪي ان تون ته ڪن، جنگ توسان ۽ ڪن، نه فرمانبرداري توکي آهي پر جيڪڏهن نر هر جي ان تون ۽ ڇڏي، ڏئي ۾ هٿن تنهنجي ڪي ان خدا تنهنجو رب جيستائين ڪندين،

جيڪو ڪجهه سڀ ۽ جانور، سڀ ۽ جي، سامان ۽ عورتن سواءِ ماري ندين. سان تلوار کي سڄي جي دشمنن پنهنجي ۽ لٽيندين، لاءِ پنهنجي تون لُت سڄي ۽ هجي، موجود ۾ شهر شهرن سڀني ڪندين تون طرح هن ٿو. ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ڪائيندين، لُت تنهنجو رب جو جن مان. شهرن جي قومن انهن نه آهن، پري گهڻو تمام کان تو جيڪي کي جيئرو کي شيءَ وٺندڙ سانس به ڪنهن توهان ٿو. ڏئي ۾ وراثت زمين جي انهن توکي خدا ڪنئائي ۽ کي، اموري ۽ کي، حتي ڪندا، لعنت کي انهن توهان سان لعنت پر بچائيندو، نه توکي خدا تنهنجي رب جيئن کي، گرگاشي ۽ کي، ييوسي ۽ کي، حوي ۽ کي، فرزي ۽ کي، اهي جيڪي سيڪارين، نه ڪرڻ نفرتون سڀ اهي کي توهان اهي جو ته ڏنو، حڪم ڪندو. گناهه اڳيان جي خدا مالڪ پنهنجي توهان ۽ ڪيون، لاءِ ديوتائن پنهنجن

جنگ خلاف جي ان ڪري تائين ڏينهن ڪيترن گهيرو جو شهر ڪنهن تون جيڪڏهن هئي، لوهه تي انهن ڪندين نه تباها وڻ جا ان تون ته جي، آڻڻ ۾ قبضي کي ان لاءِ ڪرڻ ماڻهو وڻ جو ميدان ڇا ته ڇو ڇڏيندين، نه ڪٿي کي انهن پر ڪائيندين، مان انهن تون پر ميوو ته ٿو ڄاڻين تون ڪاڻ جيڪو پر ٿئي؟ داخل ۾ قلعي کان سامهون تنهنجي جو آهي محاصري خلاف جي شهر ان ۽ ڇڏيندين، ڪٿي ۽ ڪندين تباها تون کي ان آهي، نه ڏيندڙ ڪري. ڦٽا هٿيار اهو جو تيستائين ٿو، ڪري جنگ توسان جيڪو ڪندين، تعمير ڪم جا

21

۾ وراثت توکي خدا تنهنجو رب جيڪا مليو، ۾ زمين ان ماڻهو زخمي ڪو پر جيڪڏهن تنهنجي ماريو. ڪنهن کيس ته ڄاڻن نه اهي ۽ هجي، پيو ڪريو ۾ ميدان ٿو، ڏئي چوڌاري جي مقتول جيڪي تي شهرن ماپيندا اهي ۽ نڪرندا، حج تنهنجا ۽ ڪائونسل

صلاح جي بزرگن جي شهر تنهن هوندو، ويجهو جي ماڻهوءَ زخمي شهر جيڪو ۽ آهن. رکيو نه جوڙ تي جنهن ۽ هجي، ويو ڪرايو نه ڪم سان جنهن وٺندي، ڍڳ هڪ مان ڀورن ۾ واهه اونهي هڪ کي ڳئون ننڍي هڪ ڪائونسل جي بزرگن جي شهر ان ۽ هجي. ويو ڳئون ننڍي ان اهي ۽ آهي، ويندو پوکيو نه ۽ آهي ويو ڪيو ڪم نه ۾ جنهن آئيندي، هيٺ ته آهي چونڊيو ڪين خدا رب ته ڇو ايندا، لاوي پادري ۽ توڙيندا. ۾ واهه کي ڳچيءَ جي هر ۽ تڪرار هر تي چوڻ جي هنن ۽ ڏين، برڪت تي نالي جي هن ۽ بيهن اڳيان جي هن زخمي جيڪي ڪائونسل، سموري جي بزرگن جي شهر ان ۽ ٿيندو. فيصلو جو ڇهن جي جنهن ڏوٿيندا، تي مٿي جي ٻڪريءَ ان هٿ پنهنجا آهن، رهيا اچي ويجهو جي ماڻهوءَ نه رت هي هٿن جا اسان چوندا، اهي ڏيندي، جواب هو. ويو پڇيو ۾ واديءَ کي ڳچيءَ توهان کي جن تي، اسرائيل قوم پنهنجي ٿيو مهربان ڏنو. نه اڪين جون اسان ۽ وهايو، ۽ ۾، اسرائيل قوم جي توهان وڃي وهايو نه رت بيگناهه جيئن ته خداوند، اي آهي ڇڏايو ڇڏيندين، ڪڍي مان پنهنجن کي رت بيگناهه پر تون ويندو. ڏنو ڪفارو جو رت لاءِ انهن اڳيان. جي خدا تنهنجي خداوند آهي پسندیده ۽ سٺو جيڪو ڪندين اهو تون جيڪڏهن

ڪي انهن خدا تنهنجو رب ۽ تي، دشمنن پنهنجن ۾ جنگ وڃين نڪري تون پر جيڪڏهن روپ سهڻي ڪنهن ۾ لُٽ تون جيڪڏهن ۽ لُٽين، مال جو انهن تون ۽ ڏئي، ۾ هٿن تنهنجي تون ۽ بڻائين، زال لاءِ پنهنجي کي هن ۽ ڪرين، خواهش جي هن ۽ ڏسين، کي عورت واري ناخن جا هن تون ۽ ڪنڊيندين، مٿو جو هن تون ۽ آئيندين، اندر گهر پنهنجي کيس هڪ ۽ ويهندي، ۾ گهر جي توهان هوءَ ۽ لاهيندو، ڪپڙا جا قيد کان هن توهان ڪٽيندين. ٿيندو داخل وٽ هن توهان پوءِ کان ان ۽ روئيندي، لاءِ ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ڏينهن جا مهيني ٿيندي. زال جي توهان هوءَ ۽ رهندو، گڏ سان هن ۽

موڪلي ڪري آزاد کي هن تون ته چاهين، نه کي هن تون جيڪڏهن ته ٿيندو ائين ۽

ڪندين، نه رد ڪي هن تون ويندي، ڪئي نه وڪرو ۾ بدلي جي چانديءَ هوءَ ۽ ڇڏيندين، آهي. ڪيو ذليل ڪي هن تو ته ڇاڪاڻ

مان انهن هڪ ۽ پياري، مان انهن هڪ ٿين، عورتون به ڪي ماڻهوءَ ڪنهن پر جيڪڏهن پٽ ڄاول پهريون جو ٿيل نفرت ۽ ڏين، اولاد ٻئي ٿيل نفرت ۽ پياري ڪيس ۽ ٿيل، نفرت طور ورثي مال پنهنجو ڪي پٽن پنهنجي هو ۾ ڏينهن جنهن ته ٿيندو ائين ۽ ٿئي، سگهندو، نه ڏيئي حق جو ڄمار پهريون ڪي پٽ جي زال محبوب هو تڏهن ورهائيندو، گهرجي ڪي هن پر ڪندي. نظرانداز آهي، ڄمار پهريون جيڪو ڪي، پٽ جي زال ٿيل نفرت مان شين سڀني حصو ٻيڻو ڏئي ڪيس ۽ ڪي، پٽ ڄاول پهريون جي ڪيل نفرت سڃاڻي ته پهريون ڪي هن ۽ آهي، شروعات جي ٻارن سندس هي ته ڇو آهن، مليا ڪيس جيڪي جيڪو هجي، بغاوتي ۽ نافرمان پٽ ڪو ڪي ڪنهن پر جيڪڏهن آهي. حق جو ڄاول تربيت ڪيس اهي ۽ هجي، ڪندو نه فرمانبرداري جي آواز جي ماءُ ۽ آواز جي پيءُ پنهنجي سندس ڪيس ڪئي، پڪڙي ڪيس ماءُ سندس ۽ پيءُ سندس ۽ ٻڌي، نه جي انهن هو ۽ ڏين، اُهي ۽ آئيندا. ڪڍي ٻاهر تي دروازي جي جاءِ ۽ ڏانهن ڪائونسل جي بزرگن جي شهر پڙڪائيندو ۽ آهي ڪندو نافرماني پٽ هي جو اسان ڪي، مردن جي شهر پنهنجي چوندا شهر سندس ۽ آهي. پيئندو گهڻو شراب ۽ آهي جعلساز آهي، ٻڌندو نه آواز جي اسان آهي، ڪي برائي مان انهن توهان ۽ ويندو، مري هو ۽ ڪندا، سنگسار سان پٿرن ڪيس مرد جا ڊڄندا. ٻڌي باقي ۽ ڇڏيندو، ڪڍي

وڻ ڪي هن توهان ۽ مري، هو ۽ فيصلو، جو موت ٿئي، گناهه ڪو ۾ ڪنهن پر جيڪڏهن ان ڪي ان ڪندو دفن سان دفن پر تي، رک سندس جسم جو هن سمهندو نه لٽڪايو، تي زمين ان ڪندو ناپاڪ نه ۽ تي، رک لٽڪندڙ هر طرفان خدا آهي لعنتي ته ڇو ۾، ڏينهن ۾. ورثي توکي ٿو ڏئي خدا تنهنجو رب جيڪا ڪي،

نظرانداز کي انهن ته ڏسين، پٽڪندي ۾ رستي رڍ يا گابي جو ڀاءُ پنهنجي تون جيڪڏهن تو ڀاءُ تنهنجو جيڪڏهن ڪندين. واپس کي ڀاءُ پنهنجي موٽائي کي انهن پر ڪندين، نه اهو ۽ ڪندين، گڏ اندر گهر پنهنجي کيس ته ڄاڻين، کيس تون نه ۽ اچي، نه ويجهو وٽ ڏيندين. واپس کيس تون ۽ ڳولي، کي انهن ڀاءُ تنهنجو جو تيستائين رهندو وٽ تنهنجي ۽ ڪندين، ڪپڙو جو هن تون طرح اهڙيءَ ۽ ڪندين، گدھو جو هن تون طرح اهڙيءَ ٿي گم کان هن جيڪي ڪندين، سان شيءِ ٿيل گم هر جي ڀاءُ پنهنجي تون طرح اهڙيءَ هن يا گدھي جي ڀاءُ پنهنجي تون سگهندين. نه ڪري نظرانداز تون ڳوليندين، تون ۽ وڃن کي انهن گڏ سان هن پر ڪندين، نه نظرانداز کي انهن ڏسي، ڪريل ۾ رستي کي ٻڙجي جي اٿاريندين. ضرور

رب تنهنجي ته ڇو پائيندو، لباس جو عورت مرد ئي نه ۽ هوندا، نه برتن جا مرد تي عورت تون پر جيڪڏهن ڪري. ڪم اهي جيڪو ڪندڙ اهو هر آهي شيءِ جي نفرت لاءِ خدا يا ٻچن تي، زمين يا تي وڻ ڪنهن ملين، سان ٻچن جي پکين اڳيان منهن پنهنجي ۾ رستي نه گڏ سان ٻارن کي ماءُ تون ته هجي، رهي سيڪي تي آڻن يا تي ٻچن ماءُ ۽ سان، آڻن ۽ ٿئي سنو توسان جيئن ته لاءِ، پاڻ وٺندين ٻار پر کي، ماءُ ڇڏيندين موڪلي وٺندين. ڪرين. حاصل عمر ٻڳهي

تون ۽ ٺاهيندين، ڪرائون تي ڇت پنهنجي تون ۽ ٺاهيندين، گهر نئون تون جيڪڏهن انگورن پنهنجي تون پوي. ڪري مان ان ڪو جيڪڏهن ڪندين، نه قتل ۾ گهر پنهنجي تون جيڪو ٻچ اهو ۽ ٿئي، نه پاڪ پيداوار جيئن ته پوکيندين، نه ٻج مختلف ۾ باغ جي

نه گڏجي سان گڏي ۽ گابي تون سان. پيداوار جي باغ جي انگورن تنهنجي ٿو، پوکين لاءِ پنهنجي تون مُڙيل گڏجي. ڪتان ۽ اُن پائيندين، نه ڪپڙو جعلي تون هلائيندين. يڪيندين. ۾ انهن تون جيڪڏهن جيڪي جي، ڪپڙن تنهنجي تي ڪنارن چئن ٺاهيندين

ڪو جيڪڏهن ڪري نفرت کان هن ۽ رهي، سان هن ۽ وٺي زال ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن هن مون ته، چئي ۽ ڪري، بدنامي جي هن ۽ هئي، الزام ڪوڙا تي زال پنهنجي ماڻهو ته ٿيو معلوم ڪي مون ته ويس ويجهو جي هن مان جڏهن پر ڪئي، شادي سان عورت تي دروازي ثبوت جا ڪناريءَ جي ٻار ڪئي، ماءُ ۽ پيءُ جو ٻار ۽ هئي نه ڪناري هوءَ منهنجي چوندو، ڪي مجلس جي مشران پيءُ جو ٻار ۽ آئيندا. ڪڍي وٽ مجلس جي بزرگن هن هي، هاڻي ڪئي نفرت کان هن هن ۽ آهي، ڏني طور زال ڪي ماڻهوءَ هن مون ڏي ۽ هيءَ اهي ۽ آهي، ملي نه ڪناريءَ ۾ ڏي ۽ تنهنجي ڪي مون ٿو، چئي ٿو، رکي لفظ وارا بهانا تي مجلس جي بزرگن جي شهر هن ڪي ڪپڙي هن اهي ۽ ڪناريءَ. جي ڏي ۽ منهنجي آهن ۽ ڪي، ماڻهوءَ اُن ڪائونسل جي گهرائن جي شهر اُن وٺندي ۽ ڦهلائيندا. سامهون جي ڏيندا، ڪي پيءُ جي عورت نوجوان ۽ لڳائيندا، ڏنڊ شيڪل سؤ ڪي هن ۽ ڪيس. سيڪاريندا هن هو هوندي، عورت جي هن هوءَ ۽ ڪڍيو، نالو بچڙو تي ڪناري اسرائيلي هن ته ڇو سگهندو. نه موڪلي وقت سڄو ڪي

اهي ۽ مليو، نه ڪناريپڻو ۾ عورت جوان ان ۽ ٿئي، ڳالهه هي تي سڄائي پر جيڪڏهن سان پٿرن ڪي هن ۽ آندا، ڪڍي تي دروازن جي گهر جي پيءُ جي هن ڪي عورت جوان پنهنجي ڪئي، بيوقوف ۾ پٽن جي اسرائيل هن ته ڇو ويندي، مري هوءَ ۽ ڪندا، سنگسار ڇڏيندو. ڪڍي ڪي برائي مان انهن توهان ۽ سان، ڪرڻ زنا ڪي گهر جي پيءُ

ماريو، ڪي ٻنهي ته مليو، سمهندي سان عورت شده شادي ڪنهن ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن

مان اسرائیل توهان ۽ ڪي، عورت ان ۽ سمهيو، سان عورت جيڪو ڪي مرد ان يعني ٿيل مڱڻي سان مڙس ڪنهن ڪناري باندي ڪا پر جيڪڏهن ڇڏيندو. ڪڍي ڪي بچڙائي شهر جي انهن ڪي ٻنهي توهان سمهي، سان هن ڳولي ۾ شهر ڪي هن ماڻهو ڪو ۽ هجي، ويندا، مري اهي ۽ ويندا، مارجي پٿر سان پٿرن ڪي انهن ۽ آئيندو، ڪڍي تي دروازي جي پاڙيسري پنهنجي هن ته ڇو ڪي، ماڻهو ۽ ڪئي، نه رڙ ۾ شهر هن ته ڇو ڪي، عورت جوان ڇڏيندو. ڪڍي ڪي برائي مان وڃ پنهنجي مان انهن توهان ۽ ڪيو، ذليل ڪي عورت جي هن ڪري زبردستي ۽ آهي، ٿيل مڱڻي جيڪا ڪي ٻار ڳولي ماڻهو ۾ ميدان پر جيڪڏهن جو موت ڪي عورت جوان ۽ فقط. سمهيو سان هن جيڪو ڪي ماريندو ته سمهي، سان ڪي روح جي هن ۽ اڃا تي پاڙيسري پنهنجي ماڻهو ڪو جيڪڏهن ته جيئن آهي، نه گناهه روئي، ڇوڪري ٿيل مڱڻي مليو، ڪي هن ۾ ميدان ته ڇو آهي، معاملو هي ائين ڪري، قتل هوندو. ڪو وارو ڪرڻ مدد جي هن ۽

۽ هجي، ٿيل نه منگڻي جيڪا ڳولي، ڪي ڇوڪريءَ ڪنوار ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن جوان اهو سمهيو، سان هن ماڻهو جيڪو وڃي، مليو ۽ سمهي، سان هن ڪري زبردستي ٿيندي، عورت جي هن هوءَ ۽ ٿيندو، درخم به جا چانديءَ پنجاهه ڪي پيءُ جي عورت سگهندو. نه موڪلي عمر سڄي ڪي هن هو ڪيو، ذليل ڪي هن ته ڇاڪاڻ

23

ڪندو. نه ظاهر ڪو جو پيءُ پنهنجي ۽ وٺندو، نه زال جي پيءُ پنهنجي ماڻهو ڪو

ڪنهن ٿيندو. نه داخل ۾ اسيمبلي جي خداوند ماڻهو ڪٽيل ئي نه ۽ ڪٽيل ۾ خسيون

ٿيندو. نه داخل ۾ گڏجائي جي رب ٿيل () پيدا مان طوائف

۾ گڏجائي جي رب تائين نسل ڏهين ۽ ٿيندو، نه داخل ۾ گڏجائي جي رب موآبي ۽ عموني ۾ رستي کڻي پاڻي ۽ ماني سان توهان هنن جو ڪري ان تائين. هميشه ۽ ٿيندو، نه داخل ڪي بعور بن بلعام هنن ته ڇو ۽ هئا، رهيا نڪري مان مصر توهان جڏهن مليا، نه جي بلعام خدا جو توهان رب پر ڪيو. ڀرتي لاءِ ڏيڻ لعنت کي توهان مان مسوپوتاميا ته ڇو ڇڏيو، بدلائي ۾ برڪت کي لعنتن خدا جو توهان رب ۽ ٿيو، نه راضي لاءِ ٻڌڻ ڳالهه پنهنجي شيون فائديمند ۽ وارا امن کي انهن تون ڪيو. پيار کان توهان خدا جو توهان رب تنهنجو هو ته ڇو ڪندين، نه نفرت کان ادومي تون چوندو. نه لاءِ هميشه ۾ ڏينهن سڄي هئين. ٿيو مسافر ۾ ملڪ سندس تون ته ڇو ڪندين، نه نفرت کان مصري تون آهي، پاءُ ٿيندا. داخل ۾ گڏجائي جي خداوند ۾ نسل ٽين ٿين، پيدا کي انهن جيڪڏهن پُٽ

ٻچڙي هر تون ته وڃين، ٻاهر لاءِ لڳائڻ خيمو خلاف جي دشمنن پنهنجي تون پر جيڪڏهن سبب وهڻ جي رات جيڪو آهي ماڻهو ڪو ۾ توهان جيڪڏهن ڪندين. پاسو کان ڳالهه شام ۽ ٿيندو. نه داخل ۾ خيمي ۽ ويندو، نڪري ٻاهر کان خيمي هو ته هوندو، نه صاف داخل ۾ گاهه خيمه هو پوءِ کان لهڻ سج ۽ ڏوٿيندو، سان پاڻي جسم پنهنجو هو وقت جي پيگ هڪ آءِ ويندين. نڪري ٻاهر اتي تون ۽ هوندي، ٻاهر کان ڪئمپ لاءِ تو جاءِ ۽ ٿيندو. آئي آءِ ڪوٽيندين، سان ان تون تڏهن ويهندين، ٻاهر تون جڏهن آءِ ٿيندو، تي پتي توجي توکي ٿو گهمي ۾ ڪئمپ تنهنجي خدا تنهنجو رب ته ڇو ڍڪيندين. کي ننگائي پنهنجي پاڪ ڪئمپ تنهنجو ۽ لاءِ، ڪرڻ حوالي اڳيان منهن تنهنجي کي دشمن تنهنجي ۽ ڇڏائڻ ويندو. موٽائي کان تنهنجي هو ۽ ويندي، ڏٺي نه شرمي بي جي شيءَ ڪنهن ۾ تو ۽ ٿيندو،

لڳايو کان مالڪ سندس توکي جيڪو ڪندين، حوالي جي مالڪ سندس کي نوڪر تون نه

نه تڪليف کيس لڳي، سٺو کيس جتي رهندو ۾ توهان رهندو، گڏ سان تو آهي. ويو به ڪو مان پتن جي اسرائيل ۽ ٿيندي، نه فاحشه به ڪا مان ڏيئرن جي اسرائيل ڏيندين. ۽ ٿيندي، نه ڪندڙ شروع رسم به ڪا مان ڏيئرن جي اسرائيل ٿيندو، نه ڪندڙ فاحشه جي طوائف آئيندين نه تون ٿيندو. نه ٿيندڙ شامل ۾ رسم به ڪو مان پتن جي اسرائيل ته ڇو لاءِ، منت به ڪنهن ۾، گهر جي خدا خداوند تنهنجي بدلو، جو ڪتي نه ۽ ڪرائي، آهن. نفرت لاءِ خدا خداوند تنهنجي ٻئي اهي

به ڪنهن نه ۽ سود جو ڪاٽي نه سود، جو چانديءَ نه وٺين، نه سود کي پاءُ پنهنجي تون پر ڏيندين، قرض تي سود تون کي پرڏيهي ڏيندين. قرض تون جيڪا سود جو شيءِ ڏئي برڪت توکي خدا تنهنجو خداوند جيئن ته ڏيندين، نه قرض تي سود کي پاءُ پنهنجي ۾ وراثت کي ان آهين رهيو ٿي داخل تون ۾ جنهن تي، زمين ان ۾ ڪمن سڀني تنهنجي لاءِ. ڪٽڻ

نه دير ۾ ڏيڻ واپس کي ان ته ڪندين، منت ڪا کي خدا پنهنجي رب تون پر جيڪڏهن ۾ تنهنجي اها ۽ ڪندو، ضرور ڳولا جي ان کان تنهنجي خدا تنهنجو رب ته ڇو ڪندين، جيڪو ناهي. گناهه ڪو توڻ ته چاهين، نٿو ڪرڻ دعا تون پر جيڪڏهن هوندي. گناهه جيئن ڪندؤ ائين توهان ۽ رکندؤ، محفوظ توهان سو آهي نڪرندو مان چپن جي توهان ڳالهايو سان وات پنهنجي توهان جيڪو تحفو، هئي ڪئي منت کي خدا خداوند توهان هو.

جا اناج ۾ هٿن پنهنجي تون ۽ ٿئين، داخل ۾ فصل جي پاڙيسري پنهنجي تون پر جيڪڏهن تون پر جيڪڏهن رکين. نه تي فصل جي پاڙيسري پنهنجي تون درانتي ۽ ڪرين، گڏ ٻوٽا روح تنهنجو جيترو ڪائي، انگور ته ٿئين، داخل ۾ باغ جي انگورن جي پاڙيسري پنهنجي

وجهين. نه ۾ برتن پر پرڄي،

24

۾ نظر جي هن هوءَ جيڪڏهن ۽ رهي، گڏ سان هن ۽ وٺي زال ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڪتاب جو طلاق لاءِ هن هو ۽ ملي، شيءِ شرمي بي ڪا ۾ هن ته ڇو ڳولي، نه مهرباني مرد ٻئي ۽ ويو هليو ۽ ڏئي، موڪلي مان گهر پنهنجي کي هن ۽ ڏئي، ۾ هٿن جي هن ۽ لکي، جو طلاق لاءِ هن ۽ ڪري، نفرت کان هن مڙس آخري اهو جيڪڏهن ۽ وڃي، ٿي جي آخري اهو ۽ ڏئي، موڪلي مان گهر پنهنجي کي هن ۽ ڏئي، ۾ هٿن جي هن ۽ لکي، ڪتاب موڪليو کي هن جنهن مڙس اڳوڻو اهو بڻايو، زال پنهنجي کي هن جنهن وڃي، مري مڙس کان ٿيڻ ناپاڪ جي هن سگهندو، وٺي نه لاءِ بڻائڻ زال پنهنجي کي هن موٽي واپس هو، کي زمين ان توهان ۽ آهي، شيءِ جي نفرت اڳيان جي خدا رب جي توهان اها ته ڇو پوءِ، ٿو. ڏئي ۾ ورثي کي توهان خدا جو توهان رب جيڪا ڪندؤ، نه ناپاڪ

نه ذميوار به ڪا کيس ۽ ويندو، نه ۾ جنگ هو ته ڪري، شادي تازو ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڪندو خوش کي زال پنهنجي سال هڪ رهندو، بيگناهه ۾ گهر پنهنجي هو ويندي، ڏني هئي. ڪئي شادي هن سان جنهن

هي ته ڇو پٿر، جو چڪيءَ مٿين نه ۽ پٿر، جو چڪيءَ وٺندڙ نه تي طور گرويءَ تون ڀائرن پنهنجي جيڪو وڃي پڪڙيو ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن ٿو. وٺي تي طور گرويءَ روح ظلم کيس ۽ هجي، رهيو ڪري چوري کي روح جي ڪنهن مان، پتن جي اسرائيل مان، ڇڏيندؤ. ڪڍي کي برائي مان وڃ پنهنجي توهان ۽ ويندو، مري چور اهو ته وڪڻي، ڪري

حفاظت جي ڪرڻ مطابق قانون سڄي ڏيو، ڌيان گهڻو تمام لاءِ پاڻ ۾ رابطي جي ڪوڙهه ڏنو، حڪم کي توهان مون جيئن ڪندا، اعلان کي توهان پادري لائي جيڪو ڪريو، جڏهن ڪيو، ڇا ۾ رستي سان مريم خدا تنهنجي رب ته ڪرياد ڪريو. ڪري حفاظت هئا. رهيا نڪري مان مصر توهان

۾ گهر جي هن تون ته هجي، قرض به ڪجهه ۾ پاڙيسري جي توهان يا قرض جيڪڏهن تنهنجو وٽ جنهن ماڻهو اهو ۽ بيٺندين، تون ٻاهر ٿيندين. نه داخل لاءِ وٺڻ گرو جو هن تون ٿئي، غريب ماڻهو اهو پر جيڪڏهن آئيندو. ڪڍي ٻاهر گرو توکي اهو آهي، قرض واپس طرف اولهه جي سڄ گرو جو هن تون سان واپسي لڀيندين. نه ۾ گرو سندس ٿيندو رحم توکي اهو ۽ ڏيندو، برڪت توکي ۽ سمهندو، ۾ ڪپڙي پنهنجي هو ۽ ڪندين، ڪندين، نه ظلم تي اجرت جي محتاج ۽ غريب تون اڳيان. جي خدا تنهنجي خداوند ڏينهن ساڳئي ٿا. رهن ۾ شهرن تنهنجي جيڪي پرديسي يا هجن ڀائر تنهنجا اهي چاهي ۾ هن ۽ آهي، غريب هو ته ڇو لهندو، نه تي هن سڄ ڏيندين، واپس اجرت جي هن تون ٻارن پيءُ ٿيندو. گناهه ۾ تو اهو ۽ روئيندو، ڏانهن رب خلاف تنهنجي هو ۽ ٿو، رڪي اميد ۾ گناهه پنهنجي هڪ هر ويندا، مارا نه ۾ بدلي جي پيءُ پٽ ۽ ويندا، مارا نه ۾ بدلي جي گرو ڪپڙو جو بيوه تون موڙجندين. نه کان انصاف جي بيوه ۽ يتيم ۽ پرڏيهي تون مرندي. خدا تنهنجي رب ۽ هٿين، نوڪر ۾ زمين جي مصر تون ته ڪندين ياد تون ۽ رڪندين، نه ڪر. ڳالهه هي ته ٿو ڪريان حڪم توکي مان ڪري انهيءَ ڇڏايو، کان اتان توکي

ته وساريندين، پوڙو ۾ زمين پنهنجي ۽ ڪٽيندين، فصل ۾ زمين پنهنجي تون پر جيڪڏهن رب جيئن ته هوندو، لاءِ بيوه ۽ يتيم ۽ پرديسي اهو موٽيندين، نه واپس لاءِ وٺڻ کي ان زيتون تون پر جيڪڏهن ڏئي. برڪت ۾ ڪمن سڀني جي هٿن تنهنجي توکي خدا تنهنجو ۽ ڪي پرديسي اهو موٽيندين، نه واپس لاءِ ڪرڻ گڏ اهي پٺيان پنهنجي تون ته ڪندين، گڏ

هئين، نوڪر ۾ زمين جي مصر تون ته ڪندين ياد تون ۽ هوندو، ڪي بيوه ۽ ڪي يتيم پنهنجي تون جيڪڏهن ڪر. ڳالهه هيءُ ته ٿو ڪريان حڪم توکي مان ڪري انهيءَ پوئتي تنهنجي جيڪي ڪندين نه بيهه ڪي ان ته ڪٽيندين، فصل جي باغ جي انگورن جي مصر تون ته ڪندين ياد تون ۽ هوندا. لاءِ بيوه ۽ يتيم پرديسي، اهي وڃن، رهجي ٿو. ڏيان حڪم جو ڪرڻ پورو لفظ هي توکي مان ڪري ان هئين، نوڪر ۾ زمين

25

۽ ڪن، فيصلو ۽ اچن، لاءِ فيصلي اهي ۽ ٿئي، تڪرار ڪو ۾ وڃ جي ماڻهن جيڪڏهن ٿيندو، ائين ۽ ڪن، مذمت ڪي واري ديني بي ۽ ڏين، قرار صحيح ڪي واري انصاف هيٺ سامهون جي ججن ڪي هن توهان ته هجي، لائق جو ڌڪن وارو ديني بي جيڪڏهن چاليهه ۾ انگ ۽ ڪوڙيندا. مطابق ديني بي جي هن سامهون جي انهن ڪي هن اهي ۽ ڪندا، وڌيڪ، کان ڪوڙن انهن لاءِ ڪوڙائڻ وڌائين پر جيڪڏهن وڌائيندا. نه کيس، ڪوڙيندا هنن پتي تي منهن ڪي ڍڳ واري ڪٽڻ ڪٽڪ تون اڳيان. تنهنجي ڀاءُ تنهنجو ٿيندو عزت بي ته ٻڌندين. نه

ته هجي، نه اولاد ڪو ڪي هن پر وڃي، مري هڪ مان انهن ۽ رهن گڏجي ڀائر جيڪڏهن ۽ ايندو وٽ هن ڀاءُ جو مرد جي هن ٿيندي، نه سان مرد اجنبی ڪنهن ٻاهر زال جي مثل نالي جي مثل اهو چمندو، ٻار جيڪو ۽ رهندو. گڏ سان هن ۽ بڻائيندو زال پنهنجي ڪي هن ويندو. مٿايو نه مان اسرائيل نالو سندس ۽ ويندو، ڪيو قائم تي

تي دروازي زال اها ته چاهي، نه وٺڻ ڪي زال جي ڀاءُ پنهنجي ماڻهو اهو پر جيڪڏهن

پاءُ پنهنجي ۾ اسرائيل پاءُ جو مڙس منهنجي چوندي، ۽ ويندي، وٽ ڪائونسل جي بزرگن بزرگن جي شهر سندس ۽ ٿيو. نه راضي پاءُ جي مڙس منهنجي چاهي، نٿو اٿارڻ نالو جو ۽ ڪي، هن وٺڻ چاهيان ٿو نه چوي، بيٺو ۽ چوندا، ڪي هن ۽ سڏيندي، ڪي هن صلاح جي مان پير هڪ سندس ۽ اچي، اڳيان جي بزرگن جي ڪائونسل عورت جي پاءُ سندس ان طرح اهڙيءَ چوندي، ڏئي جواب ۽ ٽڪيندي، تي منهن سندس ۽ لاهيندي، جوتو سندس اسرائيل نالو سندس ۽ ناهيندو. نه گهر جو پاءُ پنهنجي ۾ اسرائيل جيڪو ڪندا، سان مرد آهي. لاهيو جوتو پنهنجو جنهن گهر جو هن ويندو، سڏيو ۾

جي هڪ مان انهن ۽ سان، پاءُ پنهنجي ماڻهو سان، ٻئي هڪ ٿا وڙهن ماڻهو پر جيڪڏهن ڊگهو هٿ ۽ مان، هٿ جي واري مارڻ کيس لاءِ ڇڏائڻ ڪي مرد پنهنجي ته اچي عورت رحم تي هن اک جي توهان ڇڏيندين، ڪٿي ڪي هٿ تون پڪڙي، ڪي ٻوٽن سندس ڪري ڪندي. نه

ماپ جا قسم به ۾ گهر جي توهان ننڍو. يا وڏو هجن، نه وزن جا قسم به ۾ ٿيلهي تنهنجي وارو انصاف ۽ سچو ماپ ۽ ٿيندو، توکي وارو انصاف ۽ سچو وزن ننڍو. يا وڏو هجن، نه خدا تنهنجو رب جيڪا تي، زمين ان ٿئين وارو عمر ڊگهي تون جيئن ته ٿيندو، توکي ڪندڙ اهو هر آهي، نفرت ڪندڙ اهو هر لاءِ رب خدا تنهنجو ته چو ٿو. ڏئي ۾ قرعي توکي ٿو. ڪري ناانصافي جيڪو

مان زمين جي مصر تون جڏهن ۾، رستي عماليق توسان ڪيو ڪجهه جيترو ڪر ياد ڪي حصي پوئين تنهنجي ۽ ڪيو، مقابلو ۾ رستي توسان هن ڪيئن هئين. رهيو نڪري خدا هن ۽ هئين، ٽڪل ۽ بڪايل تون ته جڏهن ڪي، ماڻهن ٽڪل پنيان تنهنجي ڇڏيو، ڪٿي تنهنجي جيڪي کان دشمنن سڀني ڏئي آرام توکي خدا تنهنجو رب جڏهن ڊڄيو. نه کان

عماليق تون تڏهن ٿو، ڏئي ۾ ورثي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ۾ زمين ان آهن، چوڌاري
وساريندين. نه ۽ ڇڏيندين، مٿئي کان هيٺان جي آسمان نالو جو

26

۾ وراثت توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ۾، زمين ان ٿئين داخل تون جيڪڏهن ٿيندو ائين ۽
پنهنجي وٺندين تون ۽ رهين تي ان تون ۽ وٺين، ۾ وراثت کي ان تون ۽ ٿو، ڏئي لاءِ وٺڻ
کي انهن تون ۽ ٿو، ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا مان، ڦٽل پهرين جي ميوي جي زمين
اتي نالو پنهنجو خدا تنهنجو رب کي جنهن ويندين، تي جاءِ ان تون ۽ وجهندين، ۾ ٽوڪري
تون ۽ هوندو، ۾ ڏينهن انهن جيڪو ويندين وٽ پادريءَ ان تون ۽ چونڊيندو. لاءِ سڏائڻ
ٿيو داخل ۾ زمين ان مان ته ٿو ڪريان اعلان کي خدا رب پنهنجي اڃ آئون چوندين، کيس
پادري ۽ ڏيندو. کي اسان ته ڪنڀائين قسم کي ڏاڏن ابن جي اسان رب جي جنهن آهيان،
سامهون جي گاهه قربان جي رب خدا تنهنجي کي ان ۽ وٺندو، ٽوڪري مان هٿن تنهنجي
وڃائي پيءُ منهنجي کي شام اڳيان، جي خدا تنهنجي رب چونڊو ڏيندي جواب ۽ رکندو.
۾ گروهه گهڻي ۽ قوم وڏي اتي ۽ رهيو، ۾ تعداد ننڍي اتي ۽ ويو، لهي هيٺ ۾ مصر ۽ ڇڏيو،
ڪم سخت تي اسان ۽ ڪيو، ذليل کي اسان ۽ ڪيو، سلوڪ ٻُرو سان اسان مصرين ۽ ٿيو.
ذلت جي اسان ۽ ٻڌو، آواز جو اسان ڀريو ۽ پيا، روئي ڏانهن خدا ڀريو پنهنجي اسان ۽ لڏيا،
ڪڍي مان مصر کي اسان رب ۽ ڏئي. مصيبت جي اسان ۽ ڏئي، محنت جي اسان ۽ ڏئي،
عظيم ۽ سان، بازو بلند ۽ سان، هٿ مضبوط ۽ سان، طاقت عظيم پنهنجي پاڻ آندو، ٻاهر
کي اسان ۽ آندو، ۾ جاءِ هن کي اسان هن ۽ سان. عجائبن ۽ سان، نشانين ۽ سان، نظارن
آهيان آيو ڪٿي مان ڏس، هاڻي ۽ ٿي. وهي ماڪي ۽ ڪير ۾ جنهن زمين اها ڏني، زمين هيءُ
زمين اها رب، اي آهي ڏني کي مون توهان زمين جيڪا ميوا، پهريون جا پيداوار جي زمين

۽ رکندين، سامهون جي رب خدا پنهنجي کي ان تون ۽ ٿي، وهي سان ماڪي ۽ کير جيڪا شبن چڱين سڀني ٿيندين خوش تون ۽ ڪندين، سجدو سامهون جي رب خدا پنهنجي تون تو جيڪو پرديسي ۽ لاوي، ۽ گهر، تنهنجو ۽ آهن، ڏنيون توکي خدا تنهنجي رب جيڪي ۾، آهي. ۾

ته ڪندين، مڪمل ڏيڻ حصو ڏهين هر جو پيداوار پنهنجي ۾ سال ٿئين تون جيڪڏهن ۽ ڪائيندا ۾ شهرن تنهنجي اهي ۽ ڏيندين، کي بيوه ۽ يتيم پرديسي، لاوي، حصو ڏهين ٻيو ٿيندا. خوش

صاف شيون پاڪ مان گهر پنهنجي مون اڳيان، جي خدا پنهنجي رب چوندين تون ۽ حڪم سڀني انهن آهي، ڏنو کي بيوه ۽ يتيم پرديسي، لاوي، کي انهن ۽ آهن، ڪيون ۽ آهي، ڪئي نه ڇڪڙي جي حڪم تنهنجي مون ڪيا، حڪم کي مون تو جيڪي مطابق ميوو ۾ ناپاڪيءَ مان انهن نه کاتو، نه ۾ درد پنهنجي مان انهن مون ۽ آهي. وساريو نه ڪئي، فرمانبرداري جي آواز جي خدا رب پنهنجي مون ڏنو، کي مثل مان انهن نه ورتو، ۽ ڏس، هيٺ مان آسمان مان گهر مقدس پنهنجي ڪيو. تيئن ويو ڏنو حڪم کي مون جيئن آهي، ڏني کي انهن توهان جيڪا کي زمين ان ۽ ڏي، برڪت کي اسرائيل قوم پنهنجي ۾ جنهن جي ڏيڻ زمين اها کي اسان هو، کنيو قسم سان ڏاڏن ابن جي اسان توهان جيئن ٿي. وهي ماڪي ۽ کير

عمل تي فيصلو ۽ فرمان سڀ ته ڪيو حڪم کي توهان خدا جي توهان رب ۾ ڏينهن هن ڪندا. عمل ۽ رکندا سان روح سڄي پنهنجي ۽ دل سڄي پنهنجي کي انهن توهان ۽ ڪريو، ۽ لاءِ، هلڻ ۾ رستن سڀني سندس ۽ هجي، خدا تنهنجو هو ته آهي چونڊيو اڄ کي خدا تو توکي اڄ خداوند ۽ لاءِ. ڪرڻ فرمانبرداري جي آواز سندس ۽ لاءِ، رکڻ کي فيصلن ۽ قانونن

حڪم جا هن ۽ هو، چيو هن جيئن ٿيڻ، قوم خاص لاءِ کيس تون ته آهي چونڊيو
وارو عزت ۽ فخر ۽ نامور توکي هن جيئن ٿيڻ، مٿي کان قومن سڀني توکي ۽ سنڀالين،
ڳالهايو. هن جيئن ٿيڻ، قوم پاڪ لاءِ خدا تنهنجي رب توکي بڻايو،

27

رڪو، کي حڪمن سڀني انهن چئي، ڏنو، حڪم صلاح جي بزرگن جي اسرائيل ۽ موسيٰ ۽
ڪندين پار اردن تون جڏهن ٿيندو ڏينهن اهو ۽ ٿو. ڏيان حڪم کي توهان اڄ مان جيترا
۽ لڳائيندين، پٿر وڌا لاءِ پنهنجي تون ۽ ٿو، ڏئي کي تو خدا تنهنجو رب جيڪا ۾، زمين ان
لفظ، سڀ جا قانون هن تي پٿرن انهن لڪندين تون ۽ ڪندين. پلستر سان چوني کي انهن
تنهنجي رب جيڪا ۾، زمين ان ٿيندين داخل تون جڏهن ڪندين، پار کي اردن تون جڏهن
تنهنجي رب جيئن ٿي، وهي سان ماڪي ۽ کير جيڪا زمين ٿو، ڏئي توکي خدا جو ڏاڏن ابن
ته ڪندؤ، پار اردن توهان جڏهن ته ٿيندو ائين ۽ آهي. چيو توکي خدا جي ڏاڏن ابن
۽ ۾، عييال جبل ٿو، ڏيان حڪم توکي اڄ مان جو جن لڳائيندؤ، کي پٿرن انهن توهان
گاهه قربان لاءِ خدا رب پنهنجي اُتي تون ۽ ڪندؤ. پلستر سان چوني کي انهن توهان
تون سان مڪمل پٿرن لڳائيندين. نه لوهه تي ان تون گاهه، قربان جي پٿرن ٺاهيندين،
رب چاڙهيندين قربانيون سوزش تي ان ۽ لاءِ، خدا پنهنجي رب ڪندين تعمير گاهه قربان
۽ ٿيندين، سير ۽ ڪائيندين، ۽ ڪندين، قرباني جي نجات اتي تون ۽ لاءِ. خدا پنهنجي
تي پٿرن انهن کي قانون سموري هن تون ۽ ٿيندين. خوش اڳيان جي خدا رب پنهنجي
لڪندين. سان طور واضح گهڻو تمام

اسرائيل! اي ٻڌ، ۽ ٿي خاموش چئي: ڳالهايو، سان اسرائيل سڀني پادرين لاري ۽ موسيٰ ۽

جي خدا رب پنهنجي تون ۽ آهين. ويو ٿي قوم جي خدا پنهنجي رب تون ۾ ڏينهن جي اڃ
حڪم توکي اڃ مان جيترا قانون، جا هن ۽ ڪندين، حڪم سڀ جا هن ۽ ٻڌندين، آواز
ٿو. ڪريان

گريزيم کي ماڻهن لاءِ ڏيڻ برڪت ٻيٺا اُبو هي چئي: ڏنو، حڪم کي ماڻهن ڏينهن ان موسيٰ ۽
هي ۽ بنيامين. ۽ يوسف يساڪار، يهودا، لاوي، شمعون، پوءِ: کان ڪرڻ پار اردن تي جبل
نفتالي. ۽ دان، زبولون، آشير، ۽ جاد، روبين، تي، عييال جبل لاءِ لعنت ٻيٺندا

ماڻهو اهو آهي لعنتي چوندا، ڏيندي جواب سان آواز وڌي کي اسرائيل سڀني لاوي ۽
جي ڪاريگرن آهي، جوڳي نفرت لاءِ رب جيڪا ٺاهيندو، مورتِي ڍاليل ۽ تراشيل جيڪو
ٿيو. ائين چوندا، ڏيندي جواب ماڻهو سڀ ۽ رکندو، ۾ جاءِ لڪايل کي ان ۽ ڪم، جو هٿن
ماڻهو سڀ ۽ ٿو، ڪري عزتي بي جي ماءُ پنهنجي يا پيءُ پنهنجي جيڪو اهو آهي لعنتي
۽ ڪري، منتقل حدون جون پاڙيسري پنهنجي جيڪو اهو آهي لعنتي ٿيو. ائين چوندا،
سڀ ۽ ڪري، گمراهه ۾ رستي کي انڌي جيڪو اهو آهي لعنتي ٿيو. ائين چوندا، ماڻهو سڀ
موڙي کي انصاف جي بيوهه ۽ يتيم ۽ اجنبِي جيڪو آهي ٿيل لعنت ٿيو. ائين چوندا، ماڻهو
پيءُ پنهنجي ٿو سمهي جيڪو اهو آهي ٿيل لعنت ٿئي. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۽ ڇڏي،
ٿي ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۽ آهي، ڪوليو يڪ جو پيءُ پنهنجي هن ته ڇو سان، عورت جي
ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۽ سان، جانور به ڪنهن ٿو سمهي جيڪو اها آهي ٿيل لعنت وڃي.
ماڻهو سڀ ۽ سمهي. سان پيڻ جي ماءُ يا پيءُ پنهنجي جيڪو اهو، آهي ٿيل لعنت ٿيو.
ماڻهو سڀ ۽ سمهي، سان ڪنوار پنهنجي جيڪو اهو، آهي ٿيل لعنت ٿئي. ائين چوندا،
سڀ ۽ سمهي، سان پيڻ جي زال پنهنجي جيڪو اهو، آهي ٿيل لعنت ٿئي، ائين چوندا،
سان ٺڳيءَ کي پاڙيسري پنهنجي جيڪو اهو آهي ٿيل لعنت ٿئي. ائين چوندا، ماڻهو
رت بيگناهه وٺي تحفا جيڪو آهي ٿيل لعنت ٿئي. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۽ آهي، ماريندو

هن جيڪو ماڻهو هر آهي لعنتي ٿيو. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۽ لاءِ، مارڻ کي روح جي
ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۽ لاءِ، ڪرڻ عمل تي انهن رهي نه قائم تي لفظن سڀني جي قانون
ٿيو.

28

رڪڻ محفوظ ڪي، آواز جي خدا رب پنهنجي ٻڌندين سان ڌيان تون جيڪڏهن ٿيندو ائين ۽
خدا تنهنجو رب ته ٿو، ڌيان توکي اڄ مان جيڪي تي حڪمن سڀني انهن لاءِ ڪرڻ عمل ۽
اهي ۽ ايندا، تي تو برڪتون سڀ اهي ۽ رکندي. مٿي کان قومن سڀني جي زمين توکي
۾ شهر تون ٻڌين، سان ٻڌڻ کي آواز جي خدا پنهنجي تون جيڪڏهن ڳوليندا، توکي
پيٽ جي توهان آهن وارا برڪتي آهين. وارو برڪتي ۾ ميدان تون ۽ آهين، وارو برڪتي
جا رين جي توهان ۽ رڍ، جا پورن جي توهان ۽ پيداوار، جي زمين جي توهان ۽ اولاد، جا
داخل تون مبارڪ شيون. بچيل جا توهان ۽ خانا ذخيرا جا توهان آهن وارا برڪتي رڍ.
۾. نڪرڻ ٻاهر تون مبارڪ ۽ ۾، ٿيڻ

منهن تنهنجي آهن، ڪندا مخالفت تنهنجي جيڪي ڪي، دشمنن تنهنجا خدا تنهنجو رب
ست ۽ نڪرندا، طرف تنهنجي کان رستي هڪ اهي ڪندو. حوالي ۾ حالت ٿڌل اڳيان
ان هر ۽ ۾، پندارن تنهنجي موڪليندو برڪت توکي رب ڀڄندا. کان منهن تنهنجي ۾ رستن
توڪي خدا تنهنجو رب جيڪا تي زمين ان رکندين، هٿ پنهنجو تون تي جنهن تي شيءِ
سان ڏاڏن ابن تنهنجي هن جيئن اُٿاريندو، طور قوم پاڪ هڪ لاءِ پاڻ توکي رب ٿو. ڏئي
رستن سڀني سندس ۽ ٻڌندين آواز جي خدا رب پنهنجي تون جيڪڏهن هئي، ڪنئي قسم
ويو سڏيو توتي نالو جو رب ته ڇو ڏسندا، توکي قومون سڀ جون زمين ۽ هلندين. تي

تنهنجي ڪندو، ضرب ۾ شين سڻين توکي خدا تنهنجو رب ۽ ڊڄندا. توکان اهي ۽ آهي، تنهنجي تي، پيداوار جي زمين تنهنجي ۽ تي، اولاد جي ڍورن تنهنجي ۽ ۾، اولاد جي پيٽ ڏيندو.توڪي ته هو کنيو قسم کي ڏاڏن ابا تنهنجي رب ۾ باري جي جنهن تي زمين ان

وقت تي زمين تنهنجي جيئن ته کوليندو، کي آسمان يعني خزانو، سٺو پنهنجو توکي رب کي قومن ڪيترين تون ۽ ڏئي، برڪت کي ڪمن سڀني جي هٿن تنهنجي ڏئي، مينهن سان پر ڪندين، حڪومت تي قومن ڪيترين تون ۽ وٺندين. نه قرض تون پر ڏيندين، قرض بڻائيندو، نه دم ۽ بڻائيندو مٿو توکي خدا تنهنجو رب ڪندا. نه حڪومت تي تنهنجي اهي آواز جي خدا پنهنجي رب تون جيڪڏهن ٿيندين، نه هيٺ ۽ ٿيندين مٿي پوءِ تون ۽ نه کان حڪمن سڀني تون سنڀالڻ. کي انهن ٿو ڏيان توکي اڄ آئون حڪم جيڪي ٻڌندين، ٻين طرف، کاٻي نه ۽ طرف ساڄي نه ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيڪي ڀڄندين، لاءِ. ڪرڻ خدمت جي انهن ۽ وڃڻ پٺيان جي ديوتائن

سڀني سندس ٻڌندين، نه آواز جي خدا رب پنهنجي تون جيڪڏهن جو ٿيندو ائين ۽ تي تو لعنتون سڀ هيون ته ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ آئون جيڪي لاءِ، رکڻ کي حڪمن تنهنجا آهن لعنتي ۾. ميدان تون لعنتي ۽ ۾، شهر تون لعنتي وٺندا. پڪڙي توکي ۽ ايندا، جي زمين تنهنجي ۽ اولاد، جا پيٽ تنهنجي آهن لعنتي شيون. ٻڃيل تنهنجا ۽ ذخيرا، ۽ ۾، ٿيڻ داخل تون آهين لعنتي ٿول. جا رين تنهنجي ۽ ري، جا ڍورن تنهنجي پيداوار، ۾. نڪرڻ ٻاهر تون آهين لعنتي

هٿ پنهنجو تون تي جن تي شين سڀني خرچ، ۽ تباهي ۽ گهٽتائي تي تو موڪليندو رب ڪري، تباهه سان تيزيءَ کي تو هو جيستائين ۽ ڪري، تباهه کي تو هو جيستائين رکين، سان موت توکي رب ڏنو. ڇڏي کي مون تو ته ڇو ڪري، جي عملن ٻڃڻ تنهنجي

مان، زمين ان ڇڏي ڪري ختم ٿي طور مڪمل توکي هو جيستائين ڇڏيندو، چمڙائي بيچيني، توکي رب لاءِ. ڪرڻ حاصل ۾ وراثت کي ان آهين رهيو ٿي داخل تون ۾ جنهن جيستائين ڪندا تعاقب توکي اهي ۽ ماريندو، سان پيلاڻ ۽ ڦٽڪار سوزش، ٿڌ، بخار، هيٺان تنهنجي ۽ ٿيندو، جهڙو پيٽل آسمان جو مٿي تنهنجي ۽ ڇڏين. ڪري تباهه توکي مان آسمان ۽ ڏئي، مٿي مينهه جو زمين تنهنجي خدا تنهنجو رب ٿيندي. جهڙي لوهه زمين جلديءَ توکي هو جيستائين ۽ ڇڏي، ڪري ختم توکي هو جيستائين لهندي، هيٺ مٿي هڪ تون ڏئي، شڪست اڳيان جي دشمن تنهنجي توکي رب ڇڏي. ڪري تباهه سان تون ۽ ڀڄندي، کان منهن جي انهن کان رستن ستن ۽ نڪرندين، ڏانهن انهن کان رستي جهنگلي جي زمين ۽ پکين مٿل جا توهان ۽ ويندين. پکيڙجي ۾ بادشاهتن سڀني جي زمين سان زخم مصري توکي رب ٿيندو. نه ڊيڄاريندڙ کي انهن به ڪو ۽ ٿيندا، کاتو جو جانورن نه حاصل شفا تون تنهنڪري سان، خارش ۽ سان، خارش جهنگلي ۽ تي، جاءِ ماريندو توهان سان. ويڪار جي ذهن ۽ سان، انڌائيءَ ۽ سان، چريءَ رب توکي مارڻ سگهندين. ڪري نه ڪامياب رستا تنهنجا ۽ ٽوڙي، ۾ اونداري اندو ڪو جيئن رهندين، ٽوڙيندو ۾ منجهند نه مددگار ڪو ۽ رهندين، لُٽجندو ڏينهن سڀني ۽ رهندين ٿيندو ظلم پوءِ توهان ۽ ٿيندا، ٿيندو.

رهندين. نه ۾ ان ۽ ڪندين، تعمير تون گهر رکندو. کي هن ماڻهو ٻيو ۽ وٺندين، تون عورت اڳيان تنهنجي □□□ تنهنجو ڪٽيندين. نه فصل جي ان ۽ پوکيندين، تون باغ جو انگورن کي تو ۽ آهي، ويو ڪسيو کان تو گدهو تنهنجو ڪائيندين، نه مان ان تون ۽ آهي، ٿيل ذبح ڪو توکي ۽ آهن. ويون ڏنيون کي دشمن تنهنجن رڍون تنهنجون ويندو، ڪيو نه واپس تنهنجيون ۽ وينديون، ڏنيون کي قوم ٻي ڏيئرون تنهنجيون ۽ پُٽ تنهنجا ٿيندو. نه مددگار جو زمين تنهنجي ٿيندو. نه طاقتور هٿ تنهنجو ٿينديون، ناڪام ڏسندي ڏانهن انهن اڪيون تون ۽ ڄاڻين، ٿو نه تون جيڪا ڪائيندي، قوم اها محنتون سموريون تنهنجون ۽ پيداوار

ڪري، جي ڏسڻ انهن ويندين ٿي پاگل تون ۽ رهندين. ٿل ۽ ٿيندڙ ظلم ڏينهن سڀني
ڏسندين. سان اکين تنهنجي جيڪي

ڪري نه حاصل شفا تون ته تي، ٿنگن ۽ تي گوڏن ۾ زخم خراب ماريندو توکي مالڪ
تائين. چوڻي تنهنجي وٺي کان تلي جي پيرن تنهنجي سگهين

قوم اهڙي ڪندين، مقرر مٿان پنهنجي تون کي جن کي، حڪمرانن تنهنجن ۽ توکي رب
ديوتائن ٻين تون اتي ۽ پيءُ، تنهنجا نه ۽ ڄاڻين تون نه کي جنهن ٿو سگهي وٺي ڏانهن
قومن سڀني ۾ داستان ۽ تمثيل ۽ معما اتي توهان ۽ ڪندين. خدمت جي، پٿر ۽ ڪاڻ جي،
وڃي. وٺي اتي کي توهان رب ڏانهن جن هوندو، ۾ وڃ جي

ويندي. ڪاڻي کي انهن ٿڌي ته ڇو ڪندين، گڏ ٿورا ۽ ۾، ميدان آئيندين ڪڍي گهڻو تخم
مان ان ئي نه ۽ پيئندين نه شراب پر ڪندين، ڪم ۾ ان ۽ پوکيندين باغ جو انگورن تون
۾ حدن سڀني تنهنجي وٺ جا زيتون ويندو. ڪاڻي ڪپڙو کي انهن ته ڇو ٿيندين، خوش
تون ڏيئرون ۽ پُٽ ويندو. وهي وٺ جو زيتون تنهنجو ته ڇو لڳائيندين، نه تيل ۽ هوندا،
ڪاڻيون سڀ جون توهان ويندا. هلي ۾ قيد اهي ته ڇو هوندا، نه اهي ۽ ڏيندين جنم
سو آهي، وٽ تو پرديسي جيڪو ويندو. ڪاڻي ٻوٽو پيداوار، جي زمين جي توهان ۽ شيون
کي هن تون پر ڏيندو، قرض توکي هي لهندين. هيٺ هيٺ تون پر چڙهندو، مٿي مٿي
ٿيندين. دم تون پر ٿيندو، مٿو هي ڏيندين، نه قرض

تباھه جو تان توکي، پڪڙيندا ۽ توکي، ڪندا تعاقب ۽ هيون، لعنتون سڀ تي تو ايندا ۽
جو، خدا تنهنجي رب آواز ٻڌو نه تو ته ڇو توکي، ڪري نقصان جو تان ۽ توکي، ڪري
۾ توڻ هوندا ۽ ڪيا. حڪم توکي هن جيترا فرمان ۽ حڪم، جا هن لاءِ رکڻ محفوظ

جي خدا رب پنهنجي تو ۾ بدلي جي جنهن تائين. دور ۾ بچ تنهنجي عجائب ۽ نشانيون،
ڪري. جي ڪثرت جي شين سڀني سان، ذهن سٺي ۽ خوشي ڪئي نه خدمت

۾، اڄ ۾، بک موڪليندو، تي تو مالڪ کي جن کي، دشمن پنهنجي ڪندين خدمت تون آءِ
رڪندين، تي ڳچيءَ پنهنجي طوق جو لوهه تون آءِ ۾، ٿيڻ ختم جي شين سڀني ۽ ۾، ننگائي
آخر جي زمين کان، پري آئيندو قوم هڪ تي تو رب ڪري. تباهه توکي هو جو تيستائين
منهن قوم بي شرم ٻڌندين، نه تون آواز جي جنهن قوم اها وانگر، حملي جي عقاب کان،
۽ ڪندي. نه رحم تي جوان ۽ ڪندي، نه عزت جي منهن جي ماڻهوءَ پراڻي جيڪا سان،
نه لاءِ تو جو قدر ايتري پيداوار، جا زمين تنهنجي ۽ بچا، جا ڀورن تنهنجي کائيندو
توڪي جيستائين ڌڻ، جا رين تنهنجي ۽ ري، جا ڀورن تنهنجي تيل، شراب، اناج، ڇڏيندو
پتون اهي وڃن ڪيا پتا جيستائين ۾، شهرن تنهنجي توکي ڪندو تباهه هو ۽ ڪري. تباهه
هو ۽ ۾، زمين سڄي تنهنجي آهين، ڪيو ڀروسو تون تي جن آهن، مضبوط ۽ بلند جيڪي
پيٽ پنهنجي توهان ۽ آهن. ڏنا توکي هن جيڪي ۾، شهرن تنهنجي توکي ڏيندو مصيبت
پنهنجي ويا، ڏنا کي توهان جيترا گوشت، جو ڏيئرن ۽ پتن پنهنجي کائيندو، اولاد جي
ڏيندو. کي توهان دشمن جو توهان جيڪا ۾، مصيبت پنهنجي ۽ ۾ تنگي

۽ ڪي، ڀاءُ پنهنجي سان اک پنهنجي اهو آهي، نازڪ گهڻو تمام ۽ نرم ۾ توهان جيڪو
ڪي، هن وڃن. بچيا جيڪي ڪندو، حسد کي ٻارن بچيل ۽ ڪي، زال رهندڙ ۾ سینه پنهنجي
هن ته ڇو کائي، هو کي جن مان، گوشت جي ٻارن پنهنجي کان مان انهن هڪ ڏيڻ جو ته
دشمن تنهنجا جيڪا ۾، مصيبت تنهنجي ۽ ۾، تنگي تنهنجي ويندو ڇڏيو نه به ڪجهه کي
۾. شهرن سڀني تنهنجن ڪندا تنگ توکي

جو هلڻ تي زمين به ڪڏهن پير جي جنهن نازڪ، جيڪا ۽ ۾ توهان عورت نرم جيڪا ۽

پنهنجي ڪندي حسد سان اک پنهنجي ڪري، جي نرمي ۽ نازڪي پنهنجي ورتو، نه تجربو جو هن ۽ ڪي، ٽيءَ پنهنجي ۽ پٽ پنهنجي ۽ آهي، ۾ سڀني جي هن جيڪو ڪي مڙس ڇو ڄمايئيندي، هوءَ ڪي جنهن ٻار جو هن ۽ نڪتو، مان رانن جي هن جيڪو afterbirth تنگي تنهنجي ويندي ڪاڻي تي طور ڳجهي سبب گهٽتائي جي شين سڀني ڪي انهن هوءَ ته جيڪڏهن ڏيندو، ۾ شهرن تنهنجي توکي دشمن تنهنجو جيڪا ۾، مصيبت تنهنجي ۽ ۾، هن آهن، لکيل ۾ ڪتاب هن جيڪي لاءِ، ڪرڻ لفظ سڀ جا قانون هن ته ٻڌو نه توهان عجيب ڪي ڌڪن تنهنجي مالڪ آءِ خدا. جو توهان رب لاءِ، ڊڄڻ کان نالي عجيب ۽ معزز ۽ وفادار. آءِ خراب بيماريون آءِ عجيب، آءِ وڏا ڌڪا ڪي، ڌڪن جي بچ تنهنجي آءِ ڪندو، اهي ۽ بچيو، کان منهن جي انهن تون کان جنهن بچڙو، جو مصر درد سڀ موٽائيندو هو لکيل جيڪو اهو هر ۽ آهي، نه لکيل جيڪو ڌڪ هر ۽ بيماري، هر ۽ ويندا. چمڙي توسان ۽ ڪري. تباهه توکي هو جو تيستائين آئيندو، توتي مالڪ ۾، ڪتاب جي قانون هن آهي هئا، ۾ ڳڻ وانگر تارن جي آسمان توهان جو بدران جي ان ويندو، ڇڏيا ۾ انگ ننڍي توهان ٻڌو. نه آواز جي خداوند خدا پنهنجي توهان ته ڇو

تو رب ئي ائين وڌائڻ، ڪي تو ۽ ڪرڻ چڱو ڪي تو ٿيو خوش تي تو رب جيئن ٿيندو ائين ۽ ۾ جنهن ويندو، ڪنيا مان زمين ان سان تيزيءَ اوهين ۽ ڪرڻ، تباهه ڪي تو ٿيندو خوش تي ۾ قومن سڀني توکي خدا تنهنجو رب ۽ لاءِ. ڪڻ ۾ وراثت ڪي ان ٿيو داخل اتي اوهين جي ديوتائن ٻين اتي تون ۽ تائين، آخر ٻئي کان آخر هڪ جي زمين ڇڏيندو، پڪيڙي انهن پر ڪيو. يقين ڏاڏن پيءُ تنهنجن نه ۽ تو نه ڪي جن جي، پٽر ۽ ڪاڻ ڪندين، خدمت رب ۽ ملندو، ٺهراءُ ڪو ڪي تلي جي پيرن تنهنجي ئي نه ۽ ملندو، نه آرام ڪي تو به ۾ قومن تنهنجي ۽ روح. سڙيندڙ ۽ اڪيون، ٿيندڙ ناڪام ۽ ڏيندو، دل ڪندڙ نافرمان ٻي توکي اتي تون ۽ ڊڄندين، رات ۽ ڏينهن تون ۽ هوندي، لٽڪيل سامهون جي اڪين تنهنجي زندگي شام ۽ شام؟ سگهي ٿي ڪيئن چوندين، تون جو صبح ڪندين. نه يقين تي زندگي پنهنجي

تون کان جنهن کان، خوف جي دل تنهنجي صبح؟ سگهي ٿي ڪيئن چوندين، تون جو رب توکي موڙائيندو ۽ ڏسندين. تون جيڪي کان، خوابن جي اکين تنهنجي ۽ ٻجندين، ۽ ڪي، ان ڏسندين نه وري تون هو، چيو مون بابت جنهن ۾ رستي ان ۾، ٻيڙين ۾ مصر خريد ڪو هوندو نه ۽ ۾، لونڊين ۽ غلامن کي دشمنن پنهنجن اتي ويندو ڪيا وڪرو ڪندڙ.

جي موآب لاءِ پتن جي اسرائيل ته ڏنو کي موسيٰ رب حڪم جو جن آهن، لفظ جا عهد هي هو. ڏنو ۾ حوريب کين هن جيڪو سواءِ کان عهد ان ڪري، قائم ۾ زمين

29

آهي ڏنو ڪجهه سڀ توهان چيو، کي انهن ۽ سڏيو، کي پتن جي اسرائيل سڀني موسيٰ ۽ سڄي سندس ۽ خادمن سندس ۽ فرعون اڳيان جي توهان ۾ زمين جي مصر رب جيڪو ۽ نشانيون هي آهن، ڏنيون اکين تنهنجي جيڪي آزمائشون وڌيون هي ڪيو، کي زمين ٻڌڻ ۽ اڪيون لاءِ ڏسڻ دل، لاءِ ڄاڻڻ تائين ڏينهن هن کي توهان خدا رب ۽ عجائب. وڏا هي ٿيا، نه پراڻا ڪپڙا جا توهان آندو، ۾ ريگستان سال چاليهه کي توهان هن ۽ ڏنا. نه ڪن لاءِ ۽ شراب کاڌي، نه توهان روٽي ويا. نه گهٽجي کان پيرن جي توهان جوتا جا توهان ۽ اوهان آهيان. خدا جو توهان رب آءُ ته ڄاڻو توهان جيئن ته پيتو، نه توهان پيئڻ سخت اسان بادشاهه جو باشان عوج ۽ بادشاهه جو حشبون سيهون ۽ هئا، آيا تائين جاءِ هن توهان اها مون ۽ ورتي، زمين سندن آسان ۽ ماريو، کي انهن آسان نڪتا. ٻاهر لاءِ ملڻ ۾ جنگ سان لفظ سڀ جا عهد هن توهان ۽ ڏني. کي مَنَسِي قبيلي اڌ ۽ ڪي، گاد ۽ ڪي، روبين ۾ قرعي توهان جيڪو سگهو سمجهي ڪجهه سڀ توهان جيئن ته رڪندا، محفوظ لاءِ ڪرڻ عمل

ڪندا.

توهان ۽ سردار، جا قبيلن جا توهان آهيو، بيٺا اڳيان جي خدا رب پنهنجي اڄ سڀ توهان
مرد. هر جو اسرائيل آفيسر، جا توهان ۽ قاضي، جا توهان ۽ مجلس، جي بزرگن جي
۾ وڃ جي خيمي جي توهان جيڪو پرڏيهي اهو ۽ اولاد جا توهان ۽ عورتون، جون توهان
جي توهان تائين، واري ڪٿڻ پاڻي جي توهان وٺي کان واري ڪٿڻ ڪاٺ جي توهان آهي،
توهان اڄ رب خدا جو توهان جيترا ۾، لعنتن جي هن ۽ لاءِ، ٿيڻ پار ۾ عهد جي رب خدا
پاڻ هو ۽ ڪري، قائم طور قوم هڪ لاءِ پنهنجي توکي هو ته تنهنجو ٿو، ڏئي ترتيب سان
۽ اسحاق ابراهام، ڏاڏن تنهنجي هن جيئن ۽ هو، چيو توکي هن جيئن ٿيندو، خدا تنهنجو
ٿو، ڪريان قائم لعنت هي ۽ عهد هي مان سان توهان رڳو نه ۽ هو. ڪنيو قسم سان يعقوب
توهان جيڪي ۽ آهن، اڳيان جي خدا جي توهان خداوند اڄ سان توهان هتي جيڪي پر
آهن. نه اڄ هتي سان

قومن انهن اسان جيئن ۽ رهياسين، ۾ زمين جي مصر ڪيئن اسان ته ٿا ڄاڻو توهان ته ڇو
بت، جا انهن ۽ نفرتون جون انهن ڏسو ۽ گذريو. توهان مان جن گذرياسين مان وڃ جي
يا عورت، يا مرد، ڪو ۾ توهان ڇا آهن. وٽ انهن جيڪي سون، ۽ چاندي پٿر، ۽ ڪاٺ
انهن آهي، ويو ڦري کان خدا خداوند جي توهان ذهن جو جنهن آهي، قبيلو يا خاندان،
جيڪا آهي جڙ اهڙي ڪا ۾ توهان ڇا آهن؟ ويا لاءِ ڪرڻ خدمت جي ديوتائن جي قومن
دل پنهنجي ۽ ٻڌندو، لفظ جا لعنت هن هو جيڪڏهن آهي؟ رهي ايري مٽي ۾ تلخي ۽ زهر
ته هلندس، آئون ۾ گمراهيءَ جي دل منهنجي ته ڇو ٿين، ڪي مون شيون مقدس چونڊو، ۾
پر چاهيندو، نه ٿيڻ مهربان کيس خدا نه، ٿيندو ائين ۽ ڪري، تباهه ڪي گناهه بي گنهگار نه
سڀ جون عهد هن ۽ ويندو، ٻاريو ۾ ماڻهوءَ اُن جوش سندس ۽ غضب جو مالڪ پوءِ
آسمان نالو سندس مالڪ ۽ ويندا، چمڙي کيس آهن، لکيل ۾ ڪتاب هن جيڪي لعنتون،

اسرائيل پتن سڀني ۾، پڇڙائين رب کي هن ڪندو الڳ ۽ ڇڏيندو. مٿائي کان هيٺان جي ۾. ڪتاب جي قانون هن آھن لکيل جيڪي مطابق، جي عھد جي لعنتن سڀني مان،

پري اچي جيڪو پرڏيهي آھا ۽ پوءِ، ٽهنجي اُٿندا جيڪي پُٽ، ٽهنجا نسل، بي آھا چوندا ۽ رب جيڪي جون، اُن بيماريون آھي ۽ جون زمين اُن ضربون آھي ڏسندا ۽ مان، زمين کان ۽ اڀرندي، نه ويندي، پوکيو نه جي ان زمين سڄي ويو، سڙي لوڻ ۽ الھي تي، اُن موڪليون صبوئيم، ۽ ادما عمورا، ۽ سدوم ٿيو تباهه جيئن وڌندي. شيءِ سائي به ڪا تي ان ئي نه زمين هن رب جو چوندا، قومون سڀ ۽ ڪيو، تباهه ۾ غصي ۽ غضب پنهنجي رب کي جن ڏنو ڇڏي انهن جو ڇاڪاڻ ته چوندا ۽ آھي؟ ڪھڙو ڪاوڙ وڏو ھي ڪيو؟ ائين سان ھو، ڪيو سان ڏاڏن پيءُ جي انهن هن جيڪو عھد، جو رب خدا جي ڏاڏن پيءُ پنهنجي ڪئي، خدمت جي ديوتائن ٻين ۽ ويا ۽ ھو. ڪڍيو مان زمين جي مصر کي انهن هن جڏهن ۾ ڪاوڙ سخت تي زمين ان مالڪ ۽ ھو. ورھايو کين هن نه ۽ ھئا، ڄاڻندا نه اھي کي جن انهن رب ۽ آھن. لکيل ۾ ڪتاب جي قانون هن جيڪي آئي، لعنتون سڀ تي ان ته ڪاوڙيو کي انهن ۽ ڇڏيو، ڪڍي ۾ طيش سخت گھڻي تمام ۽ قهر ۽ غضب مان زمين پنهنجي کي آھي. ھاڻي جيئن ڇڏيو، اڇلائي ۾ زمين بي

لاءِ ٻارن جي اسان ۽ لاءِ اسان شيون ظاهر پر آھن، لاءِ خدا خداوند جي اسان شيون لکيل جي اسان شيون لکيل ڪريون. عمل تي لفظ سڀ جا قانون هن جيئن ته آھن، لاءِ هميشه ته آھن، لاءِ هميشه لاءِ ٻارن جي اسان ۽ لاءِ اسان شيون ظاهر پر آھن، لاءِ خدا خداوند ڪريون. عمل تي لفظ سڀ جا قانون هن اسين جيئن

تنهنجي مون جيڪا لعنت، اها ۽ برڪت اها اچن، تي تو لفظ سڀ اهي جڏهن ٿيندو آئين ۽ توکي رب جتي ۾، قومن سڀني انهن وٺندين ۾ دل پنهنجي کي انهن تون ۽ ڏني؛ اڳيان منهن ٻڌندين، کي آواز سندس ۽ موٽندين، ڏانهن خدا رب پنهنجي تون ۽ ڇڏيندو. پڪيڙي اتي مان، دل سڄي پنهنجي ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ آئون جيڪي مطابق ڳالهين سڀني انهن ٻيهر ۽ ڪندو، رحم تي تو ۽ ڏيندو، شفا گناهه تنهنجا مالڪ ۽ مان. روح سڄي پنهنجي ۽ تنهنجو جيڪڏهن هو. پڪيڙيو اتي کي تو مالڪ ۾ جن ڪندو، گڏ مان قومن سڀني کي تو توکي خدا تنهنجو مالڪ به کان اتان هجي، تائين آخر ٻئي کان آخر هڪ جي آسمان ڦهلاءُ کان اُتان کي تو خدا تنهنجو ۽ وٺندو. توکي خدا تنهنجو مالڪ کان اتان ۽ ڪندو، گڏ ۾ وراثت کي ان تون ۽ هئي، ملي ۾ وراثت کي پيءُ تنهنجي جيڪا ۾ زمين ان آئيندو گهڻو وڌيڪ کان پيءُ تنهنجي کي تو هو ۽ ڪندو، ڀلائي سان تو هو ۽ ڪندي، حاصل ڪندو، صاف طرح چڱيءَ کي دل جي اولاد جي توهان ۽ کي دل جي توهان رب ۽ ڪندو. پيار مان روح سڄي پنهنجي ۽ دل سڄي پنهنجي سان خدا پنهنجي رب توهان جيئن ته رهو. جيئن توهان جيئن ته ڪريو،

توسان جيڪي تي انهن ۽ تي، دشمنن تنهنجي لعنتون اهي خدا تنهنجو مالڪ ڏيندو ۽ آواز جي رب خدا پنهنجي ۽ ايندين موٽي تون ۽ ڪيو. تعاقب توکي جن ٿا، ڪن نفرت برڪت توکي ۽ ٿو. ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيترا ڪندي، حڪم جا هن ۽ ٻڌندي، تنهنجي ۽ ۾، اولاد جي ڪُڪ تنهنجي ۾، ڪم هر جي هٿن تنهنجي خدا تنهنجو رب ڏيندو ايندو موٽي خدا تنهنجو رب ته ڇو ۾، پيداوار جي زمين تنهنجي ۽ ۾، اولاد جي ڀورن جيڪڏهن تي. ڏاڏن ابن تنهنجي ٿيو خوش هو جيئن ۾، شين سڀني لاءِ ٿيڻ خوش توتي فيصلو جا هن ۽ فرمان، جا هن ۽ حڪم، جا هن ٻڌو، آواز جي رب خدا پنهنجي توهان پنهنجي توهان جيڪڏهن لاءِ، رکڻ کي انهن آهن، لکيل ۾ ڪتاب جي قانون هن جيڪي حڪم هي ته ڇو موٽو. کان روح سڄي پنهنجي ۽ کان، دل سڄي پنهنجي ڏانهن رب خدا

۾ آسمان اهو آهي. پري کان تو ئي نه ۽ آهي ڏکيو ڏاڍو نه ٿو، ڏيان توکي اڄ مان جيڪو ۽ وٺندو، کي ان لاءِ اسان ۽ چڙهندو، ڏانهن آسمان لاءِ اسان کير ته، چوڻ اهو ناهي، مٿي اسان کير چوندي، آهي، پار جي سمنڊ اهو نه ڪنداسين؟ عمل تي ان اسين ٻڌي کي ان ۽ ڪندو، لائق ٻڌڻ کي ان لاءِ اسان ۽ وٺندو، کي ان لاءِ اسان ۽ ڪندو، پار پار جي سمنڊ لاءِ تنهنجي ۽ ۾، وات تنهنجي آهي، نزديڪ گهڻو تمام تنهنجي ڪلام اهو ڪنداسين؟ اسين لاءِ ڪرڻ کي ان ۾، هٿن تنهنجي ۽ ۾، دل

آهي. ڇڏي رکي خرابي ۽ سٺائي موت، ۽ زندگي اڳيان منهن تنهنجي اڄ مون ڏس، حڪم توکي اڄ مان جيڪي ٻڌين، کي حڪمن جي خدا رب پنهنجي تون جيڪڏهن جي هن ۽ هلڻ، تي رستن سڀني جي هن ڪرڻ، محبت سان خدا رب پنهنجي ٿو، ڪريان توکي خدا رب تنهنجو ۽ ٿيندو، گهڻا ۽ رهندين، جيئرو تون ته سنڀالڻ، کي فيصلن ۽ قانونن لاءِ وٺڻ ۾ وراثت کي ان ٿي داخل اتي تون ۾ جنهن ڏيندو، برڪت ۾ زمين سموري ان ديوتائن ٻين ٿي گمراهه ۽ ٻڌين، نه تون ۽ وڃي، ڦري دل تنهنجو جيڪڏهن ۽ ٿو. وڃين ۾ تباهيءَ ته ٿو ڪريان اعلان اڄ توکي آئون ڪين، خدمت جي انهن ۽ ڪين سجدو کي اتي ڪري پار اردن توهان ۾ جنهن رهندو، نه ٻڳهو تي زمين ان توهان ۽ ويندو، ٿي تباهه آهيو. رهيا وڃي لاءِ ڪٿڻ ۾ وراثت

جي توهان مون موت ۽ زندگي ٿو، ڏيان گواهي جي زمين ۽ آسمان کي توهان اڄ آئون ۽ توهان رهو جيئرو ته کي، زندگي چونڊيو لعنت. ۽ برڪت آهي، ڇڏيو رکي اڳيان منهن پڪڙي سان هن ۽ ٻڌڻ، آواز جي هن ڪرڻ، محبت سان خدا رب پنهنجي بچ. جو توهان تي زمين ان آهي، ٻڳهائي جي ڏينهن تنهنجي ۽ آهي زندگي تنهنجي ئي هي ته ڇو رهڻ، ڪنڊو لاءِ ڏيڻ کي يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم ڏاڏن پيءُ تنهنجي رب قسم جو جنهن رهڻ، هو.

انهن هن ۽ ڪيو، ختم ڳالهائڻ ڏانهن پتن سڀني جي اسرائيل کي لفظن سڀني انهن موسيٰ ۽ ٽي قابل جي وڃڻ باهر ۽ اچڻ اندر وڌيڪ نه آهيان، جو سالن ويهه سؤ مان اڄ چيو، کي تنهنجو، خدا اهو رب ڪندين. نه پار کي اردن هن تون چيو، کي مون رب پر سگهندس، ۽ ڪندو، تباھه کان اڳيان تنهنجي کي قومن انهن هي آهي، هلندو اڳيان تنهنجي جيڪو رب ۽ آهي. ڳالهايو رب جيئن هلندو، اڳيان تنهنجي يوشوع ۽ ٿيندين، وارث جو انهن تون بادشاهن بن جي قوم اموري عوج، ۽ سيهون هن جيئن ڪندو ائين سان انهن خدا تنهنجو مڪمل کي انهن هن جيئن سان، زمين جي انهن ۽ هئا، پار جي اردن جيڪي ڪيو، سان ڪندؤ، ائين سان اهن توهان ۽ ڪيا، حوالي جي توهان اهي رب ۽ ڪيو. تباھه تي طور نه ٿي، خوفزده نه ٻڄ، نه ٿي، مضبوط ۽ ٿي بهادر هو. ڏنو حڪم کي توهان مون جيئن اڳيان جي توهان گڏ سان توهان جيڪو خدا تنهنجو رب ته ڇو ٻڄي، کان منهن جي انهن سڄي ۽ سڏيو، کي يوشوع موسيٰ ۽ ڏيندو. ڇڏي توکي ته نه ڇڏيندو، توکي ته نه ٿو، هلي ان اڳيان جي قوم هن تون ته ڇو ٿي، مضبوط ۽ جرئتمند چيو، کيس اڳيان جي اسرائيل تون ۽ هو، ڪنڀو قسم سان ڏاڏن ابن تنهنجي رب لاءِ ڏيڻ کي جنهن ٿيندين، داخل ۾ زمين نه کي توهان ٿو، ڪري سفر گڏ سان توهان جيڪو رب ۽ بڻائيندين. وارث جو ان کين ٿيو. ٻڌل نه ۽ ٻڄو، نه ڏيندو، ڇڏي کي توهان ئي نه ۽ ڇڏيندو،

ڏنا کي پادريين مان پتن جي ليوي اهي ۽ لکيا، ۾ ڪتاب هڪ لفظ جا قانون هن موسيٰ ۽ کي. بزرگن جي پتن جي اسرائيل ۽ هئا، ڪئندا صندوق جو عهد جي رب جيڪي

وقت جي سال جي آزاديءَ پوءِ، کان سالن ست چئي: ڏنو، حڪم ۾ ڏينهن ان کين موسيٰ ۽

اڳيان جي خدا جي توهان رب ۾ ڪرڻ سفر گڏ اسرائيل سڄو جڏهن ۾، عيد جي خيمن ۾، اسرائيل سڄي کي قانون هن توهان چونڊيندو، رب کي جنهن ۾ جڳهه ان اچي، لاءِ ڏسڻ اولاد ۽ کي عورتن ۽ کي مردن ڪري، گڏ کي ماڻهن پڙهندو. ۾ ڪنن جي انهن اڳيان جي رب اهي جيئن ته ۽ ٻڌن، اهي جيئن ته آهي، ۾ شهرن جي توهان جيڪو کي پرديسي ۽ کي ۽ ٻڌندا. ڪرڻ عمل تي لفظن سڀني جي قانون هن اهي ۽ سڪن، ٻڄڻ کان خدا جي توهان ٻڄڻ، کان خدا خداوند جي توهان ته سڪندا ۽ ٻڌندا اهي ڄاڻن، نه جيڪي پٽ جا انهن آهيو رهيا ڪري پار اردن توهان ۾ جنهن تي، زمين آهن جيئرا اهي جيترا ۾ ڏينهن سڀني لاءِ. وٺڻ ۾ وراثت کي ان اتي

۽ سڌ، کي يشوع آهن، ويا اچي ويجهڙا ڏينهن جا موت تنهنجي ڏس، چيو، کي موسيٰ رب ۽ يشوع ۽ موسيٰ ۽ ڏيندس. حڪم کيس مان ۽ بيٺو، وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي هيٺ ۾ بادل رُٻَ ۽ بيٺا. وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي ۽ ويا، ۾ خيمي جي شاهدي جي شاهديءَ ستون جو بادل ۽ بيٺو، وٽ دروازن جي خيمي جي شاهديءَ ۽ آيو، لهي پيءُ پنهنجي ساڻ سمهندين تون ڏس، کي، موسيٰ رب چيو ۽ بيٺو. وٽ دروازن جي خيمي داخل هي ۾ جنهن جي، زمين پٺيان جي ديوتائن اجنبي ڪندو زنا ماڻهو هي اُٿي ۽ جي، سان انهن مون جيڪو کي، عهد منهنجي ٿوڙيندا ۽ کي، مون ويندا ڇڏي اهي ۽ ٿيندو، ۽ ڏيندس، ڇڏي کي انهن آئون ۽ ۾، ڏينهن ان ڪاوڙيندس ۾ ڪاوڙ تي انهن آئون ۽ ڪيو. ۽ برائيون گهڻيون کي هن اهي ۽ ٿيندو، کاتو اهو ۽ ڇڏيندس، موڙي کان انهن منهن پنهنجو انهن آهي، نه ۾ مون خدا منهنجو رب ته ڇو چوندو، ۾ ڏينهن ان ۽ ڳوليندا، مصيبتون ان ڇڏيندس موڙي کان انهن منهن پنهنجو سان موڙڻ پر مان ورتو. ڳولي کي مون برائين ڏانهن ديوتائن اجنبي انهن ته ڇو ڪيا، انهن جيڪي ڪري جي بدين سڀني ۾، ڏينهن موڙيو.

جي انهن کي ان ۽ سيڪاريو، کي پتن جي اسرائيل کي ان ۽ لکو، لفظ جا گيت هن هاڻي ۽ انهن آئون ٿئي. ڏيندڙ گواهي ۾ پتن جي اسرائيل لاءِ منهنجي گيت هي ته وجهو، ۾ وات هو، کنيو قسم جو ڏيڻ کي ڏاڏن ابن جي انهن مون جيڪا آئيندس، ۾ زمين سني ان کي اهي ۽ رجائيندا، ويا پر جي ۽ کائيندا، اهي ۽ ٿي، وهي سان ماڪي ۽ کير جيڪا زمين اها ۽ ڪاوڙائيندا، کي مون اهي ۽ ڪندا، خدمت جي انهن ۽ موٽندا، ڏانهن ديوتائن اجنبي ڪيو متبادل طور ڏيندڙ گواهي ۾ منهن جي انهن گيت هي ۽ توڙيندا. کي عهد منهنجي ڇو ويندو، نه وساريو مان وات جي اولاد جي انهن ۽ مان وات جي انهن اهو ته ڇو ويندو، انهن مان جو اڳ کان ان ٿا، ڪن هتي اڃ اهي جيڪا ٿو، ڄاڻان کي بچائي جي انهن مان ته هو. کنيو قسم سان ڏاڏن ابا جي انهن مون جو جنهن آڻيان، ۾ زمين سني ان کي

هن ۽ سيڪاريو. کي پتن جي اسرائيل کي ان ۽ لکيو، ۾ ڏينهن ان گيت هي موسيٰ پوءِ ان کي پتن جي اسرائيل تون ته ڇو ٿي، طاقتور ۽ مضبوط چيو، ۽ ڏنو، حڪم کي يشوع هوندو. سان تنهنجي پاڻ هو ۽ هئي، ڪٿي قسم سان انهن رب جي جنهن آڻيندين، ۾ زمين

کي لاوين ۽ ڪيو، مڪمل تائين آخر لکن ۾ ڪتاب لفظ سڀ جا قانون هن موسيٰ جڏهن هي جو قانون هن چئيندي: آهن، ڪٿندا صندوق جو عهد جي خداوند جيڪي ڏنو، حڪم ۽ رکندا، ۾ پاسي جي صندوق جي عهد جي رب خدا پنهنجي کي ان توهان ڪٿي، ڪتاب تنهنجي ۽ کي، پڙڪائڻ تنهنجي ٿو ڄاڻان مان ته ڇو هوندو. لاءِ شاهدي ۾ توهان اتي اهو خلاف جي خدا توهان اڃ، سان توهان سان جيئري منهنجي اڃا ته ڇو کي، ڳچيءَ سخت اڳواڻن، قبيلي جي توهان نه؟ ڪيئن پوءِ کان موت منهنجي پوءِ ته هئا، ڪندا بغاوت ۾ ڪنن جي انهن آئون جيئن ته ڪريو، گڏ ويجهو منهنجي کي آفيسرن ۽ قاضين بزرگن، ڄاڻان مان ڏيندس. گواهي جي زمين ۽ آسمان کي انهن آئون ۽ ڳالهائيندس، لفظ سڀ اهي رستي ان توهان ۽ ڪندؤ، قانوني بي سان قانونيءَ بي توهان پوءِ کان موت منهنجي ته ٿو

برائون کي توهان ۾ ڏينهن آخري ۽ ڏنو، حڪم کي توهان مون جو جنهن ويندو ڦري کان کيس سان ڪمن جي هٿن پنهنجي ۽ ڪندو، برائي اڳيان جي رب توهان ته ڇو ملنديون، ڪاوڙائيندو.

ڳالهايا. تائين آخر لفظ جا گيت هن ۾ ڪنن جي گڏجائيءَ سڀني موسيٰ ۽

32

جو چوڻ منهنجو ٻڌي. لفظ جا وات منهنجي ڌرتي ۽ ڳالهائيندس، مان ۽ ڏي، تيان آسمان، گهاس مينهن جيئن اوس، جيئن اچن هيٺ لفظ منهنجا ۽ مينهن، جيئن وڃي ڪيو انتظار کي خدا جي اسان سڏيو، نالو جو خداوند مون ته ڇو ٿي. گهاس برفباري جيئن ۽ ٿي، آهي، وفادار خدا آهن، فيصلو رستا سڀ سندس ۽ ڪم، سندس آهن سچا خدا، ڏيو. عظمت قابل نه، ٻار جا هن ڪيو، گناهه هنن مالڪ. آهي پاڪ ۽ نيڪ ناهي، ناانصافي ڪو ۽ بيوقوف ماڻهو ائين آهيو؟ موٽائيندا کي رب شيون هي نسل. ٿيل خراب ۽ ٿيڙهي ملامت، ۽ ٺاهيو کي توهان ۽ ڪيو نه حاصل کي توهان پيءُ جو توهان پاڻ هن ڇا عقلمند؟ نه ۽ پنهنجي سال. جا نسلن جي نسلن سمجهو ڏينهن، جا دور قديم ڪريو ياد ٺاهيو؟ کي توهان چوندا. توکي هي ۽ پڇو کان بزرگن پنهنجي ٻڌائيندو، توکي هو ۽ پڇو کان پيءُ

جي خدا تڏهن پڪيڙيو، کي پتن جي آدم جيئن ورهايو، کي قومن مٿاهون کان سڀ جڏهن سندس حصو جو خداوند ۽ ڪيون. مقرر حدون جون قومن مطابق تعداد جي فرشتن سنڀاليو، ۾ ريگستان کيس هن اسرائيل. حصو ماپيل جو وراثت سندس ٿيو، يعقوب ماڻهو کيس ۽ ڏني، تربيت کيس ۽ گهيريو کيس هن ۾، زمين پاڻي بي ۾، اڄ جي گرمي ساڙيندڙ

پنهنجي ۽ ٿو، ڀڪي کي آلائي پنهنجي عقاب جيئن کي. ٻُٽلي جي اک جيئن رکيو، محفوظ تي پني پنهنجي کي انهن ۽ ڪيو، قبول کي انهن ڦهلائي پر پنهنجا ڪئي، تمنا تي ٻڄڻ انهن هن هو. نه ديوتا اجنبي ڪو سان انهن رهيو، هلائيندو کي انهن اڪيلو رب ڪيو. مٿي مان پٿر انهن ڪارايو، پيداوار زميني کي انهن هن آيو، ڪٽي مٿي تي طاقت جي زمين کي رامس ۽ ارنون ٿلهي ڪير، جو رڍن ۽ گهيو جو مڪڻ تيل. مان پٿر سخت ۽ چوسيو، ماڪي شراب هن -رت جو انگور ۽ سان، ڪڻڪ ٿلهي جي گردن پٽ، جا ٻڪرين ۽ ٻڪرن سان، ٿيو، ٿلهو ٿيو، ٿلهو هو ڇڏيائين، ماري لات پياري ۽ ويو، پريو ۽ ڪاڻو يعقوب ۽ بيتو. خدا ڏيندڙ نجات پنهنجي هو ۽ ٺاهيو، ڪيس جنهن ڏنو ڇڏي کي خدا هن ۽ ٿيو، ويڪرو ويو. ڦري کان

هنن ڪيو. تلخ کي مون هنن ۾ نفرتن جي انهن پڙڪايو، سان ديوتائن اجنبي کي مون هنن تازا نوان ڄاڻيو، نه هنن کي جن کي ديوتائن اهڙن نه، کي خدا ۽ ڪيون، قرباني کي پوتن تو ڪيو، پيدا توکي جنهن خدا ڄاڻيو. نه ڏاڏن ابا جي هنن کي جن آهن، ويا اچي جيڪي ٿو. پالي توکي جيڪو ڇڏيو وساري کي خدا تو ۽ ڏنو، ڇڏي

هن ۽ جي. ڏيئرن ۽ پٽن سندس ويو پڙڪايو ڪري جي ڪاوڙ ۽ ڪيو، حسد ۽ ڏنو، رب ۽ کي انهن ۾ ڏينهن آخري ته ڏيڪاريندس ۽ ڇڏيندس، موڙي کان انهن منهن پنهنجو مان چيو، ٺاهي. ايمان ۾ جن آهن پٽ اهڙا اهي آهي، نسل خراب هڪ اها ته ڇاڪاڻ ٿيندو، ڇا

۾ بتن پنهنجن کي مون هنن ٺاهي، خدا جيڪو تي ان ڇڏيو وجهي ۾ حسد کي مون هنن تي قوم بيوقوف هڪ ٺاهي، قوم جيڪا تي ان وجهندس ۾ حسد کي انهن مان ۽ ڪاوڙايو، هيٺان جيڪا آهي، وئي باري باهه مان ڪاوڙ منهنجي ته ڇو ڪاوڙائيندس. کي انهن مان ساڙي بنياد جا جبلن ويندي، ڪاٺي کي پيداوار جي ان ۽ زمين سڙندي، تائين هيڊس

خرچ ۾ جنگ خلاف جي انهن تير پنهنجا ۽ ڪندس، گڏ برائيون تي انهن مان ڇڏيندي. جهنگلي چڪن، پوئتي لاعلاج ۽ سان، ڪاٺ جي پڪين ۽ ٿيندڙ تباھه سان بک ڪندس. تلوار ٻاهران جي. چڪيندڙن تي زمين گڏ سان غضب موڪليندس، ۾ انهن ڏند جا جانورن ٻار وارو پيئڻ ڪير سان، ڪناري نوجوان خوف؛ مان پندارن ۽ ڪندي، اولاد بي ڪي انهن مان ماڻهن آئون پر ڇڏيندس، پيرائي ٽڙي ڪي انهن آئون چيو، مون سان. ماڻهوءَ پوڙهي ته ها، هجي نه ڪري جي ڪاوڙ جي دشمنن جيڪڏهن ڪندس. ختم ڪي يادگار جي انهن جي اسان ته، چون نه ۽ ڪن، نه حملو گڏجي مخالف جيئن ته ڪن، نه ڊگهو اهي جيئن ڪيو. ڪجهه سڀ هي رب، نه ۽ هٿ، بلند

سوچ جي سمجهڻ هنن ناهي. علم ۾ انهن ۽ آهي، ڇڏيو وڃائي ڪي مشوري جنهن آهي قوم ۽ ڪندو، تعاقب جو هزار هڪ ڪيئن ڪن. قبول شيون اهي ۾ وقت واري اچڻ ڪئي، نه ڪي انهن رب ۽ هجي، ڪيو نه وڪرو ڪي انهن خدا جيڪڏهن هٽائيندا، ڪي هزارن ڏهه به دشمن جا اسان ۽ آهن، نه جهڙا خدا جي اسان ديوتا جا انهن ته ڇو هجي؟ ڪيو نه حوالي ۽ آهي، مان واهه جي انگورن جي سدوم واهه جو انگورن جو انهن ته ڇو آهن. بيوقوف لاءِ انهن گڏجو جو تلخيءَ آهي، انگور جو زهر انگور جو انهن آهي، مان گمورا شاخ جي انهن اهي نه ڇا آهي. لاعلاج غضب جو نانگن ۽ آهي، زهر جو ڊريگنن شراب جي انهن آهي. جي انتقام آهن؟ لڳل مهر ۾ خزاني منهنجي ۽ آهن، ويون ڪيون گڏ وٽ منهنجي شيون جو تباھي جي انهن ته ڇو پوي، ڦٽي پير جو انهن جڏهن ڏيندس، واپس آئون ۾ ڏينهن پنهنجي مالڪ ته ڇو آهن. موجود اهي آهن تيار لاءِ توهان جيڪي ۽ آهي، ويجهو ڏينهن ٿيل ڪمزور ڪي انهن هن ته ڇو ڪندو، رحم تي غلامن پنهنجي ۽ ڪندو، فيصلو جو ماڻهن هنن تي جن ديوتا، جا انهن آهن ڪٿي چيو، رب ۽ ٿيل. بيڪار ۽ ٿيل، ناڪام ۾ اٿڻ ۽ ڏنو، جي پيشڪش جي جن ۽ هئا، کائيندا توهان ٿلهو جو قربانين جي جن هو؟ ڪيو اعتماد ڏسو بڻجن. محافظ لاءِ توهان ۽ ڪن مدد جي توهان ۽ اٿن اهي هئا؟ پيئندا توهان شراب

مان ڪندس، جيئرو ۽ ماريئندس مان ناهي، خدا ڪو سواءِ کان مون ۽ آهيان، مان ته ڏسو ته ڇو ڇڏائيندو. مان هٿن منهنجي جيڪو ناهي به ڪو ۽ ڏيندس، شفا مان ۽ ماريئندس ۽ ڪائيندس، قسم جي هٿ ساڃي پنهنجي ۽ ڪندس، ڏانهن آسمان هٿ پنهنجو مان تيز وانگر بجليءَ کي تلوار پنهنجي مان ته ڇو آهيان، جيئرو لاءِ هميشه مان چونڊس، ۽ ڏيندس، واپس سزا کي دشمنن مان ۽ پڪڙيندو، کي فيصلو هٿ منهنجو ۽ ڪندس، مست سان رت تير پنهنجا مان ڏيندس. واپس کي انهن ٿا ڪن نفرت کان مون جيڪي حڪمرانن دشمن کان، قيد ۽ کان رت جي زخمين ڪائيندي گوشت تلوار منهنجي ۽ ڪندس، کان. مٿي جي

هن قومو! اي ڪن، سجدو کي هن قاصد سڀ جا خدا ۽ ٿيو، خوش گڏ سان هن آسمانو! اي جي هن ته ڇو ڪن، مضبوط کي هن پٽ سڀ جا خدا ۽ ٿيو، خوش گڏ سان ماڻهن جي نفرت ۽ ڏيندو، سزا کي دشمنن ۽ وٺندو بدلو هو ۽ ٿو، وڃي ورتو بدلو جو رت جي پٽن ڪندو. صاف کي زمين جي ماڻهن پنهنجي مالڪ ۽ ڏيندو، بدلو کي ڪندڙن

داخل موسيٰ ۽ سيڪاريو، کي پٽن جي اسرائيل کي ان ۽ لکيو، ڏينهن ان گيت هي موسيٰ ۽ موسيٰ ۽ نون. بن يشوع ۽ هو ڳالهايا، ۾ ڪنن جي ماڻهن لفظ سڀ جا قانون هن ۽ ٿيو، سڀني انهن ۾ دل پنهنجي چيو، کي انهن هن ۽ ڪيو. مڪمل ڳالهائڻ سان اسرائيل سڄي پنهنجي توهان جيڪي ٿو، ڏيان گواهي کي توهان اڄ مان جي جن ڏيو، ڌيان تي لفظن هي ته ڇو ڪرڻ. عمل ۽ سنڀالڻ کي لفظن سڀني جي قانون هن ته ڪندا، حڪم کي پٽن سبب جي لفظ هن ۽ آهي، زندگي جي توهان هي ته ڇو ناهي، لفظ خالي ڪو لاءِ توهان وڃي لاءِ وٺڻ ۾ وراثت اتي ڪري پار اردن توهان ۾ جنهن رهندا، ڊگهو تي زمين توهان نبو هي وڃ، چڙهي تي جبل اباريم چئي: ڳالهايو، ۾ ڏينهن هن سان موسيٰ رب ۽ آهيو. رهيا ڏس، کي زمين جي ڪنعان ۽ آهي، سامهون جي يريخو ۾ زمين جي مواب جيڪو آهي جبل

وڃين مٽي تون تي جنهن ۾ جبل ان وچ مري آءِ ٿو. ڏيان ڪي پٽن جي اسرائيل مان جيڪا تي جبل جي هور هارون پاءُ تنهنجو جيئن وڃ، ڪيو شامل سان قوم پنهنجي آءِ اتي، ٿو نافرماني جي لفظ منهنجي توهان ته ڇو ويو. ڪيو شامل سان قوم پنهنجي آءِ ويو، مري ته ڇو ۾، ريگستان جي سين تي پاڻي واري تڪرار جي قلدش ۾ پٽن جي اسرائيل ڪئي اتي پر ڏسندين، زمين تون سامهون ڪيو. نه پاڪ ۾ پٽن جي اسرائيل ڪي مون توهان ٿيندين. نه داخل

33

پنهنجي ڪي پٽن جي اسرائيل ماڻهوءَ، جي خدا موسيٰ، جيڪا آهي برڪت اها هيءَ ۽ آهي، ٿيو ظاهر تي اسان کان سغير ۽ آهي، آيو کان سينا رب چيو، هن ۽ ڏني. اڳ کان موت جا هن کان پاسي ساڃي جي هن سان، لکين جي قلدس ڪئي، جلدي کان جبل جي فاران ۽ جي هٿن تنهنجي جيڪي سڀ ۽ بڃايو، ڪي ماڻهن پنهنجي هن ۽ آهن. گڏ سان هن فرشتا ڪيو قبول مان لفظن پنهنجي هن ۽ آهن، ماتحت تنهنجي هي ۽ آهن، ڪيل پاڪ ذريعي پياري ۽ آهي. وراثت جي جماعتن جي يعقوب ڏنو، حڪم ڪي اسان موسيٰ جيڪو قانون، روبين ٿين. گڏ گڏ سان قبيلن جي اسرائيل حڪمران جا قومن جڏهن ٿيندو، حڪمران ۾ هجي. گهڻو ۾ تعداد ۽ مري، نه ۽ رهي، جيئرو

هٿ جا هن اڇين، ڏانهن قوم جي هن تون ۽ ٻڌ، آواز جي يهودا رب اي آهي، يهودا هي ۽ ٿيندين. مددگار کان دشمن تون ۽ ڪندا، فرق لاءِ هن

انسان پاڪ ان سڃاڻي سندس ۽ ڏيو، نشانيون واضح سندس ڪي ليوي چيو، ڪي ليوي ۽

ڪئي، عزتي بي تي تڪرار جي پاڻي هنن کي جنهن آزمايو، ۾ آزمائش هنن کي جنهن کي، نه کي پائرن پنهنجن ۽ آهي، ڏٺو نه توکي مون ٿو، چوي کي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي جيڪو عهد تنهنجي ۽ ڪيا محفوظ ڪلام تنهنجا هن ڪيو، انڪار کان پٽن پنهنجن ۽ سڃاڻيو، قانون، تنهنجو کي اسرائيل ۽ ڪندا، ظاهر حڪم تنهنجا کي يعقوب اهي رکيو. برقرار کي طاقت جي هن رب، اي رکندا. بخور ۾ غضب تنهنجي هميشه تي گاهه قربان تنهنجي اهي جي دشمنن ٿيل ڪڙا اتي خلاف جي هن ڪر، قبول ڪم جا هٿن جي هن ۽ ڏي، برڪت کي جو رب چيو، کي بنيامين ۽ اٿن. نه اهي ٿا، ڪن نفرت کان هن جيڪي ۽ ڇڏ، توڙي کي ڪمر ڪلهن سندس ۽ ڪندو، ڇانو تي ڏينهن سڀني کيس خدا ۽ رهندو، سان اعتماد محبوب ڏنو. آرام ۾ وڃ جي

شبڻم ۽ مان، موسمن جي آسمان زمين، سندس مان برڪت جي رب چيو، کي يوسف ۽ ۽ جي، پيداوار موجب موسم جي رستن جي سج ۽ مان، چشمن جي اونهائين هيٺان ۽ مان، ٽڪرين وهندڙ هميشه ۽ کان، شروعات جي چوٽيءَ جي جبلن کان، گڏجائين جي مهينن جيڪي شيون قبول قابل اهي ۽ مطابق، وقت جي پرپوريءَ جي زمين ۽ کان، چوٽيءَ جي ۾ وڃ جي پائرن کي جنهن تي چوٽيءَ ۽ تي، مٽي جي يوسف اچن کي، ٿيل ظاهر ۾ ٻوٽي جا هن سنگ جا يونيڪارن آهي، جي هن سُندرتا جي ٻڪري ڄاول پهرين وئي. ڏني عزت افرائيم هي تائين، آخر جي زمين گڏجي، ڏيندو سنگ کي قومن هو سان انهن آهن، سنگ زبولون ٿي خوش چيو، کي زبولون ۽ آهن. هزارون جا منسي هي ۽ آهن، هزارون ڏهه جا اتي توهان ۽ وينديون، ٿي تباهه قومون ۾. خيمن پنهنجي يساڪار ۽ ۾، روانگي پنهنجي ۽ ڪارائيندي، کي توهان دولت جي سمنڊ ته ڇو ڪندا، قرباني جي انصاف اتي ۽ سڏيندا، واپار. جو رهندڙن ساحلي

۽ ڪنڌ ڪيو، آرام شينهن جيئن وڌائيندڙ، کي گاد آهي وارو برڪت چيو، لاءِ گاد ۽

جي حڪمرانن اتي ته ڇو ڏٺو، ميوو پهريون پنهنجو هن ۽ ڇڏيو. ٽوڙي کي حڪمران ۽ ڪيو، انصاف مالڪ هئا، ٿيا گڏ گڏ سان اڳواڻن جي قومن جيڪي وئي، ورهائي زمين ڪيو. سان اسرائيل فيصلو سندس

نفتالي چيو، کي نفتالي ۽ ڏيندو. ٽپو مان بَشان ۽ آهي، ٻچو جو شيرَ ڏاڻ چيو، کي ڏاڻ ۽ جو ڏکڻ ۽ سمنڊ وڃي، ڀريو سان برڪت جي رب ۽ آهي، پرپوري جي شين ٿيل قبول وٽ ڀائرن پنهنجي هو ۽ آشير، مان ٻارن آهي وارو برڪت چيو، کي آشير ۽ ٿيندو. وارث جيئن هوندو، جوتو سندس پيٽل ۽ لوهه ٻوڙيندو. ۾ تيل پير پنهنجو هو ٿيندو، قبول هوندي. طاقت تنهنجي ٿيئن آهن، ڏينهن تنهنجا

جيڪو ۽ مددگار، تنهنجو ٿو رکي قدم تي آسمان جيڪو جو، محبوب خدا جيئن آهي نه بازوئن وهندڙ هميشه ۽ ڍڪيندي، توکي شروعات جي خدا ۽ آهي. وارو عظمت جو آسمان ۽ ٿئين. تباهه چڻيندي، ڇڏيندو، ڪڍي کي دشمن کان منهن تنهنجي ۽ هيٺ، طاقت جي آسمان ۽ تي، شراب ۽ اناج تي، زمين جي يعقوب اڪيلو رهندو، سان پروسي اسرائيل ماڻهو توجهڙو آهي ڪير اسرائيل، تون آهين مبارڪ هوندو. ئي ڪڪر سان شبنم توکي تلوار ۽ ڪندو، حفاظت تنهنجي مددگار تنهنجو وڃي؟ پيو ٻچايو طرفان رب جيڪو تي ڳچيءَ جي انهن تون ۽ ڳالهائيندا، ڪوڙ توسان دشمن تنهنجا ۽ آهي، فخر تنهنجو چڙهندين.

34

جي يريحو جيڪا تي، چوٽي جي فسگا ويو، تي جبل نبائو کان موآب عربوت موسيٰ ۽

سموري جي نفتالي ۽ تائين، دان کان گلعاد ڏيکاري، زمين سڄي کيس رب ۽ آهي، سامهون تائين، سمند آخري زمين سموري جي يهودا ۽ منسي، ۽ زمين، سموري جي افرائيم ۽ زمين، ۽ تائين. زوگر شهر، جو وٽن جي کجيءَ علائقا، وارا ڀرپاسي جا ڀريحو ۽ ريگستان، ۽ کي يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهام مون جو جنهن آهي زمين اها هيءُ چيو، کي موسيٰ مالڪ کي اکين جي توهان مون ۽ ڏيندس، کي ان کي اولاد جي توهان چئندي، کنيو، قسم ٿيندا. نه داخل توهان اتي پر آهي، ڏيکاريو

۽ ويو. مري ذريعي جي ڪلام جي خداوند ۾ زمين جي موآب خادم، جو خداوند موسيٰ، ۽ اڄ ڏٺو نه دفن سندس به ڪنهن ۽ ويجهو، جي گهر جي فوگور دفنايو، ۾ عي کيس هنن سندس ته نه ويو، مري هو جڏهن هو ۾ عمر جي سالن ويهه ۽ سؤ موسيٰ تائين. ڏينهن جي ٿيا. ڪمزور ڪچڙا سندس ئي نه ۽ ٿيون، تنديون اڪيون

ڏينهن ٽيهه سامهون جي ڀريحو تي اردن ۾ موآب عربوٽ لاءِ موسيٰ پُٽ جا اسرائيل ۽ روح جي سمجھ نون پٽ جوشوا ٿيا. مڪمل ڏينهن جا روئڻ ۽ ماتم جي موسيٰ ۽ روئا، ٻڌو، جو کيس پٽن جي اسرائيل ۽ رکيا، تي کيس هٿ پنهنجا موسيٰ ته ڇو ويو، ڀريو سان ڪيو. ٿيئن ڏٺو، حڪم کي موسيٰ رب جيئن ۽

ڄاڻيو. منهن سان منهن رب کي جنهن موسيٰ، جيئن اُٿيو نه نبي ڪو اڃا ۾ اسرائيل ۽ فرعون، ۾ زمين جي مصر کي انهن ته هو موڪليو رب کي جن ۾، عجائبن ۽ نشانين سڀني هٿ، طاقتور اهو ۽ عجيبا، عظيم اهي ڪري، ۾ زمين سڄي سندس ۽ خدمتگارن سندس ڪيو. اڳيان جي اسرائيل سڄي موسيٰ جيڪو

خط جو یوحنا

1

آهي، ڏٺو سان اکين پنهنجي اسان جيڪو آهي، ٻڌو اسان جيڪو هو، کان شروعات جيڪو زندگي ۽ بابت، ڪلام جي زندگيءَ آهي، ڇهيو هٿن جي اسان ۽ آهي ڏٺو اسان جيڪو ڪريون اعلان ڪي توهان اسان ۽ ٿا ڏيون گواهي اسان ۽ آهي ڏٺو اسان ۽ وئي، ڪئي ظاهر وئي. ڪئي ظاهر تي اسان ۽ هئي وٽ پيءُ جيڪا آهي، ابدي جيڪا جو، زندگي ان ٿا به توهان ته ٿا، ڪريون اعلان ڪي توهان اسان آهي، ٻڌو اسان ۽ آهي ڏٺو اسان جيڪو آهي. سان مسيح عيسيٰ پٽ سندس ۽ سان پيءُ رشتو جو اسان ۽ رکو، رشتو سان اسان وڃي. ٿي مڪمل خوشي جي اسان جيئن ته ٿا، لکون شيون اهي ڪي توهان اسان

ٿا، ڪريون اعلان ڪي توهان ۽ آهي ٻڌو طرفان سندس اسان جيڪو آهي پيغام اهو هيءُ ۽ وٽ اسان ته چئون اسان جيڪڏهن ناهي. اونداهي به ڪو ۾ کيس ۽ آهي روشني خدا ته نٿا عمل تي سچ ۽ ٿا ڳالهائون ڪوڙ اسان ته هلون، ۾ اونداهي ۽ آهي رشتو سان هن جو اسان ته آهي، ۾ روشنيءَ پاڻ هو جيئن هلون، ۾ روشنيءَ اسان جيڪڏهن ڪريون. کان گناهه سڀني ڪي اسان رت جو مسيح عيسيٰ پٽ سندس ۽ آهي، رشتو سان ٻئي هڪ

ٿا ٺڳيون کي پاڻ اسان ته ناهي، گناهه وٽ اسان ته چئون اسان جيڪڏهن ٿو. ڪري صاف ۽ وفادار هو ته ڪريون، اقرار جو گناهن پنهنجن اسان جيڪڏهن ناهي. ۾ اسان سچ ۽ صاف کان ناانصافي سڀني کي اسان ۽ ڪري معاف گناهه اهي کي اسان ته آهي، صادق بڻائيندا ڪوڙو کيس اسان ته آهي، ڪيو نه گناهه اسان ته چئون اسان جيڪڏهن ڪري. ناهي. ۾ اسان ڪلام سندس ۽ آهيون،

2

۽ ڪريو، نه گناهه توهان جيئن ته ٿو لکان کي توهان آئون شيون اهي ٻار، ننڍڙا منهنجا جيڪو مسيح يسوع آهي، وڪيل هڪ ڏانهن پيءُ وٽ اسان ڪري، گناهه ڪو جيڪڏهن پر جو، گناهن جي اسان رڳو نه آهي، ڪفارو جو گناهن جي اسان پاڻ هو ۽ آهي. عادل جيڪڏهن آهي، ڄاڻيو کيس اسان ته ٿا ڄاڻون اسان ۾ هن ۽ به. جو گناهن جي دنيا سڄي ۽ آهي، ڄاڻيو کيس مون ٿو، چوي جيڪو ٿا. ڪريون عمل تي حڪمن سندس اسان به جيڪو پر ناهي. سچ ۾ هن ۽ آهي، ڪوڙو اهو ڪري، نٿو عمل تي حڪمن سندس ۾ هن آهي. وٺي ٿي مڪمل محبت جي خدا ۾ هن ۾ پچ سچ سنڀاليندو، کي ڪلام سندس کي هن گهرجي، رهن ۾ هن ته ٿو چوي جيڪو آهيون. ۾ هن اسان ته ٿا ڄاڻون اسان هلي. به پاڻ هو تيئن هليو، اهو جيئن ته گهرجي

وٽ توهان جيڪو حڪم پراڻو اهو پر لکان، ٿو نه حڪم نئون ڪو کي توهان مان پائرو، ٻيهر هو. ٻڌو کان شروعات توهان جيڪو آهي ڪلام اهو حڪم پراڻو اهو هو. کان شروعات اونداهي ته ڇو آهي، سچو ۾ توهان ۽ ۾ هن جيڪو ٿو، لکان حڪم نئون کي توهان مان روشنيءَ ته ٿو چوي جيڪو آهي. رهي چمڪي ٿي ۾ اڳ روشني سڄي ۽ آهي رهي گذري

پنهنجي جيڪو آهي. ۾ اونداھيءَ تائين اڃا اهو ٿو، ڪري نفرت کان ڀاءُ پنهنجي ۽ آهي، ۾ پر ناهي. پٿر جو ٿڪ به ڪو ۾ هن ۽ ٿو، رهي ۾ روشنيءَ اهو ٿو، ڪري پيار سان ڀاءُ ٿو نه ۽ ٿو، هلي ۾ اونداھيءَ ۽ آهي ۾ اونداھيءَ ٿو، ڪري نفرت کان ڀاءُ پنهنجي جيڪو آهي. ڇڏيو ڪري انٿو ڪي اکين جي هن اونداھيءَ ته ڇاڪاڻ ٿو، وڃي ڪٿي ته ڄاڻي

ڪيا معاف سبب جي نالي جي هن گناهه جا توهان ته ڇو ٻارو، ٿو، لکان ڪي توهان آئون جيڪو آهي ورتو ڄاڻي ڪي ان توهان ته ڇو ماڻهو، پيءُ ٿو، لکان ڪي توهان آئون آهن. ويا فتح ڪي بچڙي توهان ته ڇو ماڻهو، نوجوان ٿو، لکان ڪي توهان آئون آهي. کان شروعات ڪي توهان مون ٿا. ڄاڻو ڪي پيءُ توهان ته ڇو ٻارو، آهي، لکيو ڪي توهان مون آهي. ڪيو آهي، لکيو ڪي توهان مون ٿا. ڄاڻو کان شروعات ڪي توهان ته ڇو پيءُ، آهي، لکيو توهان ۽ ٿو رهي ۾ توهان ڪلام جو خدا ۽ آهيو مضبوط توهان ته ڇو مردو، نوجوان آهي. ڪئي حاصل فتح تي برائي

دنيا ڪو جيڪڏهن آهن. ۾ دنيا جيڪي سان شين انهن ئي نه ۽ ڪريو نه محبت سان دنيا آهي، ۾ دنيا جيڪو اهو هر ته ڇو ناهي، ۾ هن محبت جي پيءُ ته ٿو، ڪري محبت سان کان دنيا پر آهي، نه کان پيءُ فخر، جو زندگي ۽ خواهش جي اکين ۽ خواهش جي گوشت عمل تي مرضي جي خدا جيڪو پر به، خواهش جي ان ۽ وڃي ٿي لنگهي دنيا ۽ آهي. ٿو. رهي لاءِ هميشه سو ٿو، ڪري

ڪيترائي هاڻي ۽ آهي، اچڻو دجال ته آهي ٻڌو توهان جيئن ۽ آهي، وقت آخري هي ٻارو، اسان اهي آهي. وقت آخري هي ته ٿا ڄاڻون اسان ڪري ان آهن، چڪا ٿي ظاهر دجال اهي ته ها، هجن مان اسان اهي جيڪڏهن ته ڇو هئا، نه مان اسان اهي پر ويا، نڪري مان ۽ آهن. نه مان اسان سڀ اهي ته ٿئي ظاهر ته ٿيو ائين پر ها، هجن رهيا گڏ سان اسان

چو لکيو نه کي توهان مون ٿا. ڄاڻو ڪجهه سڀ توهان ۽ آهي، مسح کان پاڪ وٽ توهان نه مان سڄ ڪوڙ هر ته چو ۽ ٿا، ڄاڻو کي ان توهان ته چو پر ڄاڻو، نٿا سڄ توهان ته آهي؟ نه مسيح عيسيٰ ته ٿو ڪري انڪار جيڪو اهو نه جيڪڏهن آهي، کير ڪوڙو آهي. ڪري انڪار کي پٽ جيڪو هر ٿو. ڪري انڪار جو پٽ ۽ پيءُ جيڪو آهي، دجال ئي هي اهو ٻڌو، کان شروعات توهان جيڪو ڪري تنهن توهان، ٿو. رکي کي پيءُ ئي نه ٿو، ته ٻڌو، توهان کان شروعات جيڪو رهي اهو ۾ توهان جيڪڏهن ڏيو. رهڻ ۾ توهان ڪيو، سان اسان پاڻ هن جيڪو آهي واعدو اهو هي ۽ رهندو. ۾ پيءُ ۽ ۾ پُٽ به توهان جيڪي آهن، لکيون ۾ باري جي انهن کي توهان مون ڳالهيون هي زندگي. ابدي يعني اهو ورتو، کان سندس توهان مسح جيڪو توهان، ۽ آهن. رهيا ڪري گمراهه کي توهان اهو جيئن پر سيڪاري، کي توهان ڪو ته ناهي ضرورت ڪا کي توهان ۽ ٿو، رهي ۾ توهان جيئن ۽ ناهي، ڪوڙ ۽ آهي سڄو اهو ۽ ٿو، سيڪاري بابت شين سڀني کي توهان مسح ئي هو جڏهن ته رهو، ۾ هن ٻارُ، ننڍڙا هاڻي، ۽ رهندو. ۾ هن توهان سيڪاريو، کي توهان هن نه شرمسار کان هن ۾ موجودگي جي هن اسان ۽ هجي دليري وٽ اسان ته ٿئي ظاهر جيڪو ڪو هر ته ٿا ڄاڻو توهان ته آهي، نيڪ هو ته ٿا ڄاڻو توهان جيڪڏهن ٿيون. آهي. ٿيو پيدا مان هن سو ٿو، ڪري نيڪي

3

سڏجون. ٻار جا خدا اسان ته آهي، ڏني محبت جي قسم ڪهڙي کي اسان پيءُ ته ڏسو اسين هاڻي پيارا، ڄاتو. نه کيس هن ته ڇاڪاڻ ڄاڻي، ٿئي کي توهان دنيا ڪري انهيءَ اسين پر ٿينداسين، ڇا اسين ته آهي ٿيو نه ظاهر اهو تائين اڃا ۽ آهيون، ٻار جا خدا کي هن اسين ته چو ٿينداسين، جهڙا هن اسين ته ٿيندو، ظاهر هو جيڪڏهن ته ٿا ڄاڻون

ڪري پاڪ ڪي پاڻ ٿو، رڪي اميد اها ٿي هن جيڪو ڪو هر ۽ آهي. هو جيئن ڏسنداسين آهي. پاڪ هو جيئن ٿو،

۽ آهي. قانونيت بي گناهه ۽ ٿو، ڪري به قانونيت بي سو ٿو، ڪري گناهه جيڪو هڪ هر گناهه ڪو ۾ هن ۽ وڃي، ڪٿي گناهه جا اسان جيئن ته ٿيو ظاهر هو ته ٿا ڄاڻو توهان هن نه آهي، ڪندو گناهه جيڪو هر ڪري، نٿو گناهه آهي، رهندو ۾ هن جيڪو هر ناهي. جيڪو ڪري، نه ٺڳي ڪي توهان به ڪو ٻار، ننڍڙا آهي. سڃاتو ڪي هن نه ۽ آهي ڏٺو ڪي ڪري گناهه جيڪو آهي. وارو انصاف اهو جيئن آهي، وارو انصاف اهو ٿو، ڪري انصاف پٽ جو خدا لاءِ ان ٿو. ڪري گناهه شيطان ئي کان شروع ته چو آهي، مان شيطان اهو ٿو نٿو گناهه آهي، ٿيو پيدا مان خدا جيڪو هر ڪري. ختم ڪم جا شيطان هو ته ٿيو، ظاهر خدا هو ته چو ناهي، قابل جي ڪرڻ گناهه هو ۽ ٿو، رهي ۾ هن ٻچ جو هن ته چو ڪري، نٿو انصاف جيڪو ڪو هر آهن. ظاهر ٻار جا شيطان ۽ ٻار جا خدا ۾ هن آهي. ٿيو پيدا مان اهو هي ته چو ڪري. نٿو پيار سان ڀاءُ پنهنجي جيڪو اهو ۽ آهي، نه مان خدا اهو ڪري، نه ڪريون. پيار سان ٻئي هڪ اسان جيئن ته ٻڌو، کان شروعات توهان جيڪو آهي پيغام کيس هن خاطر ڪنهن ۽ ڪيو، ذبح ڪي ڀاءُ پنهنجي ۽ هو مان برائي جيڪو ڦاٽن، جيئن ڀائرو، منهنجا وارا. انصاف جا ڀاءُ جي هن پر هئا، وارا برائي ڪم جا هن ته چو ڪيو؟ ذبح موت اسان ته ٿا ڄاڻون اسان ٿي. ڪري نفرت کان توهان دنيا جيڪڏهن ٿيو، نه حيران ڀاءُ جيڪو ٿا. ڪريون پيار سان ڀائرن اسان ته ڇاڪاڻ آهيون، ويا گذري ۾ زندگيءَ مان قاتل ٿو، ڪري نفرت کان ڀاءُ پنهنجي جيڪو هر ٿو. رهي ۾ موت سو ڪري، نٿو پيار سان رهي اندر جي هن جيڪا آهي نه زندگي ابدي وٽ قاتل به ڪنهن ته ٿا ڄاڻو توهان ۽ آهي، ڪي اسان ۽ رکيو، روح پنهنجو لاءِ اسان هن ته چو آهي، ڄاڻو ڪي محبت اسان ۾ هن ٿي. پنهنجي ۽ ٿو رڪي زندگي جي دنيا ماڻهو جيڪو رڪون. روح پنهنجا لاءِ ڀائرن ته گهرجي ڪيئن محبت جي خدا ته ٿو، ڪري بند کان کيس دل پنهنجو ۽ ٿو ڏسي ۾ ضرورت ڪي ڀاءُ

ڪرڻ پيار سان زبان يا ۾ لفظن رڳو نه کي اسان ٻار، ننڍڙا منهنجا ٿي؟ رهي ۾ کيس جي هن ۽ آهيون، مان سچ اسان ته ٿا ڄاڻون اسان ۾ هن ۽ ۾. سچائي ۽ عمل پر گهرجي، کي اسان دل جو اسان جيڪڏهن ته ڇو ڪنداسين. ڦاٿل کي دٻين پنهنجن اسان اڳيان جيڪڏهن پيارا، ٿو. ڄاڻي ڪجهه سڀ ۽ آهي وڏو ڪان دل جي اسان خدا ته ڪري، مذمت ۽ آهي. حاصل دليري ڏانهن خدا کي اسان ته ڪري، نه مذمت کي اسان دل جي اسان ۽ ٿا رکون حڪم جا هن اسان ته ڇو ڪان، هن ٿا وٺون اسان اهو ٿا گهرون اسان جيڪو سندس هي ۽ ٿا. ڪريون اسان آهن وارا خوشنودي اڳيان جي هن جيڪي شيون اهي ٻئي هڪ ۽ آئينداسين ايمان تي نالي جي مسيح يسوع پٽ سندس اسين ته آهي حڪم ۾ کيس اهو ٿو، پالي کي حڪمن سندس جيڪو ڏنو. حڪم هن جيئن ڪنداسين، پيار سان مان روح ان ٿو، رهي ۾ اسان هو ته ٿا ڄاڻون اسان ۾ هن ۽ ۾. کيس پاڻ هو ۽ ٿو رهي ڏنو. کي اسان هن جيڪو

4

ڪان طرف جي خدا اهي ڇا ته جانچيو کي روحن پر ڪريو، نه يقين تي روح هر پيارا، کي روح جي خدا توهان ۾ هن آهن. ويا نڪري ۾ دنيا نبي ڪوڙا ڪيترائي ته ڇو آهن، مان خدا اهو آهي، آيو ۾ گوشت مسيح يسوع ته ٿو ڪري اقرار جيڪو روح هر ٿا، ڄاڻو نه مان خدا آهي، آيو ۾ گوشت مسيح يسوع ته ڪري نٿو اقرار جيڪو روح هر ۽ آهي، ۽ آهي، اچڻو ته آهي ٻڌو توهان بابت جنهن جو، مسيح مخالف جيڪو آهي اهو هي ۽ آهي، تي انهن توهان ۽ ٻار، ننڍا آهيو، طرفان جي خدا توهان آهي. موجود ئي ۾ اڳ ۾ دنيا هاڻي ۾ دنيا جيڪو آهي وڏو ڪان ان اهو آهي ۾ توهان جيڪو ته ڇو آهي، ڪئي حاصل فتح ٿي. ٻڌي کي انهن دنيا ۽ ٿا ڪن ڳالهيون جي دنيا هو ڪري ان آهن، مان دنيا پاڻ هو آهي.

نه مان خدا جيڪو ٿو. ٻڌي جي اسان اهو ٿو ڄاڻي ڪي خدا جيڪو آهيون، مان خدا اسان ڄاڻون ڪي روح جي گمراهي ۽ روح جي سچ اسان مان هن ٿو. ٻڌي نه جي اسان اهو آهي ٿا.

ڪو هر ۽ آهي، کان خدا پيار ته ڇو گهرجي، ڪرڻ پيار سان ٻئي هڪ ڪي اسان پيارا، ڪري، نٿو پيار جيڪو ٿو. ڄاڻي ڪي خدا ۽ آهي ٿيو پيدا کان خدا ٿو، ڪري پيار جيڪو ٿي، ظاهر ۾ اسان محبت جي خدا ۾ هن آهي. پيار خدا ته ڇاڪاڻ ڄاڻو، نه ڪي خدا هن جي هن اسين جيئن ته آهي موڪليو ۾ دنيا ڪي پٽ ڄاول اڪيلي پنهنجي خدا ته ڇو پاڻ هن ته ڇو پر ڪئي، محبت سان خدا اسان ته نه آهي، محبت ۾ هن جيئرون. ذريعي پيارا، موڪليو. لاءِ ڪفاري جي گناهن جي اسان ڪي پٽ پنهنجي ۽ ڪئي محبت سان اسان سان ٻئي هڪ ته گهرجي به ڪي اسان ته ڪيو، پيار طرح اهڙي سان اسان خدا جيڪڏهن پيار ڪي ٻئي هڪ اسان جيڪڏهن آهي، ڏنو نه ڪڏهن به ڪنهن ڪي خدا ڪريون. پيار ٿا ڄاڻون اسان ۾ هن آهي. ٿيل مڪمل ۾ اسان پيار سندس ۽ ٿو رهي ۾ اسان خدا ڪريون، ڏنو ڪي اسان مان روح پنهنجي هن ته ڇاڪاڻ ۾، اسان هو ۽ ٿا رهون ۾ کيس اسان ته موڪليو طور ڏيندڙ نجات جو دنيا ڪي پٽ پيءُ ته ٿا ڏيون گواهي ۽ آهي ڏنو اسان ۽ آهي. ۾ خدا هو ۽ ٿو رهي ۾ کيس خدا آهي، پٽ جو خدا عيسى ته ڪري اقرار به جيڪو آهي. خدا ٿو. رکي ۾ اسان خدا جيڪا محبت اها آهي ڪيو يقين ۽ ٿا ڄاڻون اسان ۽ ٿو. رهي اسان ۾ هن ٿو. رهي ۾ هن خدا ۽ ٿو رهي ۾ خدا ٿو، رهي ۾ محبت جيڪو ۽ آهي، محبت پڻ دلير ۾ ڏينهن جي فيصلو وٽ اسان جيئن ته آهي، وٽي ٿي مڪمل محبت گڏ سان پر ۾، محبت آهي نه خوف آهيون. ۾ دنيا هن به اسين تيئن آهي، اهو جيئن ته ڇو هجي، سو ٿو ڊڄي جيڪو ۽ ٿو، رکي سزا خوف ته ڇو ٿي، ڪڍي ٻاهر ڪي خوف محبت مڪمل پيار ڪي اسان پهرين هن ته ڇو ٿا، ڪريون پيار کيس اسان آهي. ٿيو نه مڪمل ۾ محبت نفرت سان پاءُ پنهنجي ۽ ٿو، ڪريان پيار سان خدا مان ته چوي ڪو جيڪڏهن ڪيو.

ڏٺو هن کي جنهن ڪري نٿو پيار سان ڀاءُ پنهنجي جيڪو ته ڇو آهي، ڪوڙو هو ته ڪري، اسان حڪم هي ۽ ٿو؟ سگهي ڪري پيار ڪيئن آهي، ڏٺو نه هن کي جنهن سان خدا آهي، محبت به سان ڀاءُ پنهنجي اهو ٿو، ڪري محبت سان خدا جيڪو ته کان، هن آهي وٽ ڪري.

5

ڪو هر ۽ آهي، ويو ڄاڻو مان خدا آهي، مسيح عيسيٰ ته ٿو رکي يقين جيڪو ڪو هر اسان مان هن ٿو. ڪري پيار به کي ڄاڻل مان هن سو ٿو، ڪري پيار کي واري ڄاڻل جيڪو ڪريون پيار سان خدا اسان جڏهن ٿا، ڪريون پيار سان ٻارن جي خدا اسان ته ٿا ڄاڻون جا هن اسين ته محبت، جي خدا آهي لاءِ هي ٿا. ڪريون عمل تي حڪمن جي هن ۽ ٿا تي دنيا آهي ٿيو پيدا مان خدا جيڪو هر ته ڇو آهن. نه ڳري حڪم جا هن ۽ رڪون، حڪم ايمان. جو اسان ڪئي، حاصل فتح تي دنيا جنهن آهي فتح اها ۽ ٿو، ڪري حاصل فتح ته ٿو رکي يقين جيڪو اهو نه جيڪڏهن ٿو، ڪري فتح کي دنيا جيڪو اهو آهي ڪير مسيح، يسوع آهي، آيو ذريعي رت ۽ پاڻي جيڪو آهي اهو هي آهي؟ پٽ جو خدا عيسيٰ روح ته ڇاڪاڻ ٿو، ڏئي گواهي جيڪو آهي اهو روح ۽ ۾، رت ۽ پاڻي ۾، پاڻي رڳو نه هي ۽ روح، پاڪ ۽ ڪلام پيءُ، ٿا، ڏين گواهي ۾ آسمان جيڪي آهن تي ته ڇو آهي. سچ ٿيئي اهي ۽ رت، ۽ پاڻي ۽ روح ٿا، ڏين گواهي ۾ زمين جيڪي آهن تي ۽ آهن، هڪ ئي ڇو آهي، وڏي گواهي جي خدا ته ٿا، ونون گواهي جي ماڻهن اسان جيڪڏهن آهن. ۾ هڪ پٽ جي خدا جيڪو آهي. ڏني بابت پٽ پنهنجي هن جيڪا آهي گواهي جي خدا هيءَ ته هن رکي، نٿو يقين تي خدا جيڪو آهي، ۾ اندر جي هن گواهي وٽ ان ٿو، رکي يقين تي پنهنجي خدا جيڪا آهي ڪيو نه يقين تي گواهي ان هن ته ڇو آهي، بڻايو ڪوڙو کي خدا

هيءُ ۽ آهي، ڏني زندگي ابدي کي اسان خدا ته آهي، گواهي هيءُ ۽ آهي. ڏني بابت پت جي خدا جيڪو ٿو؛ رڪي زندگي اهو ٿو، رڪي کي پت جيڪو آهي. ۾ پت سندس زندگي ٿو. رڪي نه زندگي اهو ٿو، رڪي نه کي پت

ٿا، رڪن يقين تي نالي جي پت جي خدا جيڪي آهن، لکيون کي توهان مون ڳالهيون هي تي نالي جي پت جي خدا توهان ته ۽ آهي، زندگي ابدي وٽ توهان ته ڄاڻو توهان ته جيڪڏهن ته ڇو آهي، ڏانهن هن وٽ اسان جيڪا آهي ڳالهائڻ کليل اها هيءُ ۽ رڪو. يقين جيڪڏهن ۽ ٿو. ٻڌي جي اسان هو ته مطابق، مرضيءَ جي هن ٿا گهرون ڪجهه اسان ته ٿا ڄاڻون اسان ته ٿا، گهرون اسان به جيڪو ٿو، ٻڌي جي اسان هو ته ٿا ڄاڻون اسان ڪو جيڪڏهن آهن. گهريون کان هن اسان جيڪي آهن درخواستون اهي وٽ اسان (خدا هو ته هجي، نه ڏانهن موت جيڪو گناهه اهڙو ڏسي، ڪندي گناهه کي پاءُ پنهنجي موت جيڪو ٿا ڪن گناهه جيڪي لاءِ انهن ڏيندو، زندگي کي هن (خدا) ۽ پڇيندو، کان) هو ته چوان ٿو نه مان بابت ان آهي، ڏانهن موت جيڪو آهي گناهه هڪ هجي. نه ڏانهن ٿا ڄاڻون اسان آهي. نه ڏانهن موت جيڪو آهي گناهه ۽ آهي، گناهه ناانصافي سڀ پڇي. ٿيل پيدا مان خدا جيڪو پر ڪري، نٿو گناهه آهي، ٿيل پيدا مان خدا جيڪو ڪو هر ته کان خدا اسان ته ٿا ڄاڻون اسان چهي. نٿو کي هن بچڙو ۽ آهي، سنڀاليندو کي پاڻ آهي، اسان ۽ آهي آيو پت جو خدا ته پر ٿا ڄاڻون اسان آهي. پيل ۾ بچڙائي دنيا سڄي ۽ آهيون، جي هن آهيون، ۾ سڄي اسان ۽ سگهون، ڄاڻي کي سڄي اسان جيئن ته آهي ڏني عقل کي آهي. زندگي ابدي ۽ خدا سڄو ئي هي ۾. مسيح عيسى پت

آمين. بچاءُ، کان بتن کي پاڻ ٻار، ننڍا

يشوع

1

چيو: هو، مددگار جو موسي جيڪو ڪي، نون پٽ يشوع رب جي، موسي موت پوءِ ٿيو ۽ سڀ هي ۽ تون ڪر پار اردن اُٿي، ڪري تنهن هائي آهي. ويو مري مددگار منهنجو موسي پيرن پنهنجي توهان تي جنهن جڳهه هر ٿو. ڏيان ڪي انهن مان جيڪا ۾، زمين ان ماڻهو ريگستان جيڪا ڪي. موسي آهي چيو جيئن ڪي، ان ڏيندس ڪي توهان لهندا، سان تلي جي اها کان، اولهه جي سڄ تائين، سمنڊ آخري ۽ تائين، يوفريٽس درياھ وڏي لبنان، انٽي ۽ سڀني جي زندگيءَ تنهنجي اڳيان جي توهان ماڻهو به ڪو هونديون. حدون جون توهان گڏ سان تنهنجي آئون تيئن هوس، گڏ سان موسي آئون جيئن ۽ ڪندو، نه مقابلو ۾ ڏينهن ۽ ٿئو مضبوط ڪندس. نظرانداز ڪي تو نه ۽ ڏيندس ڇڏي ڪي تو آئون نه ۽ ٿيندس، ابن تنهنجي مون جو جنهن ورهائيندين، زمين اها ڪي قوم هن تون ته ڇو ٿئو، جرئتمند لاءِ ڪرڻ ۽ رکڻ ٿي، دلير ۽ پوءِ ٿي مضبوط ڏيان. ڪي انهن ته هو ڪنڀو قسم سان ڏاڏن نه ۽ موڙيندين طرف ساڄي نه مان انهن ۽ ڏنو، حڪم موسي خادم منهنجي توکي جيئن جو قانون هن ۽ ڪندين. تون جيڪي ٿئين ڪامياب ۾ ڪمن سڀني جيئن ته طرف، ڪاٻي

تون جيئن ته ڪندين، غور رات ۽ ڏينهن ۾ ان تون ۽ هٽندو، نه مان وات تنهنجي ڪتاب ۽ ڪندين، ڪامياب رستا پنهنجا ۽ ٿيندين، ڪامياب تون پوءِ ڄاڻين، ڪرڻ ڪم لکيل سڀ نه ۽ ٻڃ، نه ٿي. دلير ۽ مضبوط آهي، ڏنو حڪم توکي مون ڏس، سمجهين. تون پوءِ ۽ وڃين. تون جتي تي جاءِ هر آهي سان تنهنجي خدا رب تنهنجو ته ڇو ٿي، خوفزده داخل ۾ وڃ جي ماڻهن ۾ وڃ جي گاهه خيمه چئي: ڏنو، حڪم کي عالمن جي ماڻهن يوشع ۽ آهن ڏينهن تي اڃا ته ڇو ڪريو، تيار رزق پنهنجو چئيندي: ڏيو، حڪم کي ماڻهن ۽ ٿيو، توهان رب، جيڪا لاءِ، ڪرڻ قبضو تي زمين ان ٿي داخل ڪندا، پار کي ڀرڻ هن توهان ٿو. ڏئي کي توهان خدا، جو ڏاڏن ابن جي

جيڪو لفظ اهو ڪريو ياد چيو، يشوع کي قبيلي اڌ جي مناسي ۽ کي، گاد ۽ کي، روبين ۽ ڏنو، آرام کي توهان خدا جو توهان رب چئي: ڏنو، حڪم کي توهان خادم، جي رب موسيٰ، ان ڀور جا توهان ۽ ٻار جا توهان ۽ عورتون جون توهان ڏني. زمين هيءَ کي توهان ۽ هٿياربند اڳ کان پائرن پنهنجن توهان پر آهي، ڏني کي توهان هن جيڪا ڏيو، رهڻ ۾ زمين جو اسان رب جيستائين ڪندؤ. مدد جي انهن توهان ۽ ماڻهو، مضبوط هر ڪندؤ، پار ٿي ٿين، وارث جي زمين ان به اهي ۽ کي، توهان جيئن ڏئي، آرام کي پائرن جي توهان خدا ڏانهن وراثت پنهنجي هڪ هر توهان پوءِ ۽ ٿو، ڏئي کي انهن خدا جو اسان رب جيڪا ڏيندي جواب ۽ هئي. ڏني طرف اوڀر پار جي اردن کي توهان موسيٰ جيڪا وڃو، واپس ۽ ڪنداسين، اسين ڏيندا، حڪم کي اسان توهان جيڪو ڪجهه سڀ چيائون، کي يشوع موسيٰ شين سڀني جيئن وينداسين. اسين موڪليندا، کي اسان توهان جتي تي جاءِ هر سان تنهنجي خدا خداوند جو اسان سواءِ ٻڌنداسين، تنهنجي اسان تيئن ٻڌو، اسان جي به جيڪو ۽ ڪندو، نافرماني توکي ماڻهو به جيڪو هو. سان موسيٰ هو جيئن رهي، تون پر وڃي، مري اهو ڏيندين، حڪم کيس تون جيئن ٻڌندو نه کي لفظن تنهنجي ٿي. دلير ۽ مضبوط

چئي، موڪليو، لاءِ ڪرڻ جاسوسي کي مردن نوجوان به مان شطيم نون، پٽ يشوع ۽ هڪ ۽ ٿيا، داخل ۾ ڀريحو ۽ ويا مرد نوجوان به ۽ ڏسو، کي ڀريحو ۽ زمين ۽ مٽي وڃو رهيا. اتي ۽ هو، راحاب نالو جو جنهن ٿيا، داخل ۾ گهر جي عورت ڪنجري

جي زمين هتي ماڻهو مان پتن جي اسرائيل ته، ويو ٻڌايو کي بادشاهه جي ڀريحو ۽ انهن چيو، کي راحب ۽ موڪليو، بادشاهه جي ڀريحو ۽ آهن. ٿيا داخل لاءِ ڪرڻ جاسوسي جاسوسي جي زمين اهي ته ڇو هئا، ٿيا داخل ۾ گهر تنهنجي رات جيڪي ڪڍ کي ماڻهن آيا وٽ مون مرد چيو، کين ۽ لڪايو، کين وٺي، کي مردن ٻن عورت ۽ آهن. آيا لاءِ ڪرڻ ٿو ڄاڻان نه ويا، نڪري ٻاهر مرد ۽ ۾، اونداهي هو رهيو ٿي بند دروازو پر جيئن آهن، پڪڙي کي انهن توهان جيڪڏهن ڪريو، تعاقب پٺيان جي انهن آهن، ويا هليا ڪٿي ڇت هن جيڪا لڪايو ۾ پوک جي سڻ کي انهن ۽ ويو، ڪٿي تي ڇت کي انهن پر هن سگهو. تائين جڳهن جي ڪرڻ پار تي رستي جي اردن پٺيان جي انهن مردن ۽ هئي. ٿيل ڀير تي ويو. ڪيو بند دروازو ۽ ڪيو، تعاقب

جي انهن کان اڳ اهي ۽ پٺيان، جي انهن ڪندڙ پٺيان ويا نڪري جڏهن جو ٿيو ائين ۽ رب ته ٿو ڄاڻان ڏانهن، انهن چيو ۽ تي. ڇت ڏانهن انهن وٺي چڙهي مٽي هوءَ کان، سمهڻ ته آهي ٻڌو اسان آهي. پيو تي اسان خوف جو اوهان ته ڇو آهي، ڏني زمين کي اوهان جي مصر توهان جڏهن سڪايو، کي سمند ڳاڙهي اڳيان منهن جي توهان خدا خداوند اردن جيڪي ڪيو، سان بادشاهن ٻن جي اموري هن ڪجهه جيڪو ۽ نڪتا، مان زمين ۾ دل پنهنجي اسان ٻڌي اهو ۽ ڪيو. تباهه توهان کي جن کي، عوج ۽ سيهون هئا، پار کان

مالڪ ته ڇو رهيو، نه روح به ۾ ڪنهن مان اسان کان منهن جي توهان ۽ ويا، ٿي حيران رب کي مون کائو قسم هاڻي ۽ آهي. خدا هيٺ تي زمين ۽ مٽي ۾ آسمان خدا، جو توهان پيءُ منهنجي رحم به توهان ڪريو ۽ رحم، تي توهان ٿو ڪريان آئون ته ڇو جي، خدا ۽ کي، ڀائرن منهنجي ۽ کي، ماءُ منهنجي کي، گهر جي پيءُ منهنجي رکو زنده ۽ ۾. گهر جي مان موت کي روح منهنجي ۽ آهي، وٽ انهن جيڪو ڪجهه سڀ ۽ کي، گهر سڄي منهنجي ڇڏيو. ڪڍي

ته جيئن چيو، هن ۽ ۾، موت بدران جي توهان روح جو اسان چيو، کي هن ماڻهن انهن ۽ لاڻو، هيٺ مان دريءَ کين هن ۽ ڪندين. سڄ ۽ رحم تي مون تون ڏئي، شهر کي توهان رب ۽ ملن، نه کي توهان ڪندڙ تعاقب جيئن ته وڃو، ڏانهن علائقي واري جبل چيو، کين هن ۽ کان ان ۽ وڃن، موٽي پٺيان جي توهان ڪندڙ تعاقب جو تائين رهو، لڪي ڏينهن تي اتي وڃو. هلي تي رستي پنهنجي توهان پوءِ

شهر اسان ڏس، آهيون. بيگناهه کان قسم هن جي توهان اسان چيو، کيس مردن انهن ۽ ان تون رسي سرخ هي رڪندين، نشاني هي تون ۽ آهيون، رهيا ٿي داخل ۾ حصي هڪ جي ۽ کي، پيءُ پنهنجي ۽ آهي، لڻو هيٺ کي اسان تون ذريعي جنهن لٽڪائيندين ۾ دري ۾ گهر پنهنجي کي گهراڻي سڄي جي پيءُ پنهنجي ۽ کي، ڀائرن پنهنجن ۽ کي، ماءُ پنهنجي دروازي جي گهر تنهنجي ويندو نڪري ٻاهر جيڪو ڪو هر ٿيندو آءُ ڪندين. گڏ وٽ پاڻ جيترا آءُ ٿينداسين، بيگناهه کان قسم تنهنجي هن اسان پر ٿيندو، ڏوهه لاءِ پاڻ ٻاهر، کان کي اسان ڪو پر جيڪڏهن ٿينداسين. ڏوهه اسان هجن، ۾ گهر تنهنجي سان تنهنجي به بيگناهه کان قسم هن تنهنجي اسين ته ڪري، ظاهر لفظ هي جا اسان يا پهچائي نقصان ۽ موڪليو، کين هن ۽ ٿيو، ٿي ائين مطابق ڳالهه جي توهان چيو، کين هن ۽ هونداسين. سڀ ڪندڙن تعاقب ۽ رهيا، ڏينهن تي اتي ۽ آيا، ۾ علائقي واري جبل هو ۽ ويا. هليا اهي

مليا. نه پر گوليا، رستا

۽ ڪيو، پار ڏانهن نون بن يشوع ۽ ويا، لهي هيٺ مان جبل ۽ موٽيا، واپس نوجوان به ۽ اسان رب ته، چيو ڪي يشوع هنن ۽ هئا. ٿيا سان کين جيڪي ٻڌايا واقعا سڀ اهي کيس ويا ٻڃي کان اسان رهاڪو سڀ جا زمين ان ۽ آهي، ڇڏي ڏئي زمين سڄي ۾ هٿ جي آهن.

3

ڪرڻ پار ۽ آيا، تائين اردن اهي ۽ ٿيو، روانو مان شطيم ۽ اُٿيو، سوير جو صبح يوشع ۽ ڪي ماڻهن انهن ۽ ويا. گذري مان خيمي لڪندڙ پوءِ کان ڏينهن ٽن ته ٿيو ۽ رهيا. اُتي اڳ کان جا اسان ۽ ڏسو، صندوق جو عهد جي خدا رب جي اسان توهان جڏهن چئي، ڏنو، حڪم پر هلو. پٺيان جي ان ۽ ڪيو، کان جڳهن پنهنجي توهان ته ڪٽندي، ڪي ان لاوي ۽ پادري نه ويجهو ڪي ان بيهندا. توهان هٿ هزار به جيترو هجي، پري ۾ وڃ جي ان ۽ جي توهان ٿين ۽ ڪالهه توهان ته ڇو ڪي، ان هلندا توهان جيڪو ڄاڻو، رستو توهان جيئن ته اچو، آهيو. هليا نه رستو اهو کان ڏينهن

۾ توهان مالڪ سياڻي ته ڇو ڪريو، پاڪ لاءِ سياڻي ڪي پاڻ چيو، ڪي ماڻهن يشوع پوءِ جي ماڻهن ۽ ڪٿو صندوق جو عهد جي رب چيو، ڪي پادرين يشوع ۽ ڪندو. ڪم عجيب رب ۽ ويا. هليا اڳيان جي ماڻهن ۽ ڪيو صندوق جو عهد جي رب پادرين ۽ هلو. اڳيان اڳيان جي پٽن جي اسرائيل سڀني توکي ٿو ڪريان شروع ۾ ڏينهن هن چيو، ڪي يشوع سان تنهنجي آئون ئي ائين هئس، گڏ سان موسيٰ آئون جيئن ته ڄاڻن اهي ته ڪرڻ، بلند

چئي: آھن، کٽندا صندوق جو عهد جيڪي ڏي، حڪم کي پادرين هاڻي ۽ ٿيندس. گڏ
وڃو. ٿي بيٺا ۾ اردن ته ٿيو، داخل ٿي ڪناري جي پاڻيءَ جي اردن توهان جڏهن

هن ٻڌو. ڪلام جو رب خدا جي اسان ۽ اچو، هتي چيو، کي پتن جي اسرائيل يشوع ۽
کي، ڪنعاني کان منهن جي اسان هو ۽ آهي، ۾ توهان جيئرو خدا ته ڄاڻندؤ توهان ذريعي
تي طور مڪمل کي ييوسي ۽ کي جرجاشي کي، اموري کي، حوي کي، فرزي کي، حتي
توهان ٿو. ڪري پار کي اردن صندوق جو عهد جو رب جي زمين سڄي ڏسو، ڪندو. تباھه
ٿيندو، ائين ۽ هڪ. مان قبيلي هر چونڊيو، مان پتن جي اسرائيل کي مردن ٻارهن لاءِ
سڄي جو رب جو عهد صندوق آھن کٽندا جيڪي جا، پادرين پير ڪندا آرام ٿي جيئن
لهي هيٺ جيڪو پاڻي پر ٿيندو، ناڪام جو اردن پاڻي ته ۾، جي اردن پاڻي جو، زمين
ٿيندو. بيٺو آهي رهيو

صندوق جو عهد جي رب پادرين ۽ ڪن، پار اردن ته ٿيا روانا مان خيمن پنهنجن ماڻهو ۽
ٿي داخل ۾ اردن هئا رهيا کڻي صندوق جو عهد جيڪي پادري جيئن ڪنيو. اڳ کان ماڻهن
پاڻي جي اردن هئا رهيا کڻي صندوق جو عهد جي رب جيڪي پير جا پادرين ۽ هئا، رهيا
فصل جي ڪڻڪ جيئن هو، ڀريل ٿي ڪناري سڄي پنهنجي اردن ۽ ويا، ٻوڙيا ۾ حصي جي
جيڪو ماس جميل هڪ رهيو، بيٺو هو، رهيو لهي هيٺ مٿان جيڪو پاڻي ۽ ڏينهن. جا
لهي هيٺ جيڪو پر رهيو، بيٺو ڪندڙ بغاوت تائين حصي جي ڪرياتياري ۾ پري گهڻو تمام
۽ ويو، ٿي ختم ۾ پڄاڻي تائين لٿو، هيٺ ۾ سمنڊ جي لوڻ سمنڊ، جي عربو اهو هو، رهيو
صندوق جو نامي عهد جي خداوند جيڪي پادري ۽ رهيا. بيٺا سامهون جي يريحو ماڻهو
سڪل پٽ جا اسرائيل سڀ ۽ بيٺا، تي زمين سڪل ۾ وڃ جي اردن اهي هئا، رهيا کڻي
ٿيا. ختم ڪري پار اردن ماڻهو سڀ جو تيستائين رهيا، ٿيندا پار مان زمين

ماڻهن کي ماڻهن چيو: کي يـِشوع رب ته کيو، ختم ڪرڻ پار کي اردن ماڻهو سڀ جڏهن ۽ تيار ٻارهن مان وڃ جي اردن ۽ ڪريو، حڪم کي انهن هڪ، مان قبيلي هر ورتو، کڻي مان رکو، ۾ گاهه خيمه پنهنجي کي انهن کڻي، گڏ سان پنهنجي ڪندي پار کي انهن ۽ کڻو، پٿر لڳايو. خيمه رات اتي توهان جتي

انهن هن هڪ، مان قبيلي هر مان، پٽن جي اسرائيل سڏيو کي مردن معزز ٻارهن جوشوا ۽ پٿر هڪ هر کان اتان ۽ ۾، وڃ جي اردن اڳيان، منهن جي رب اڳيان، منهنجي آڻو چيو، کي اهي ته مطابق. انگ جي قبيلن ٻارهن جي اسرائيل وٺو، کڻي تي کلن پنهنجي کڻي، ته، پڇي توکان سڀاڻي پٽ تنهنجو جڏهن ته رهن، طور نشاني هڪ لاءِ هميشه لاءِ توهان رب درياءُ يردن ته چئي، ڪندين، ظاهر کي پٽ پنهنجي تون ۽ آهن؟ ڇا لاءِ اسان پٿر اهي پار کي ان اهو جيئن ويو، ٿي بند کان منهن جي تابوت جي عهد جي زمين سڄي جي هوندا. يادگار تائين هميشه لاءِ پٽن جي اسرائيل کي توهان پٿر هي ۽ کيو،

اُردن پٿر ٻارهن کڻي ۽ ڏنو، حُڪم کي يـِشوع مالڪ جيئن پُٽن، جي اسرائيل کيو ائين ۽ جي ڪرڻ پار جي پُٽن جي اسرائيل هو ڏنو حُڪم کي يـِشوع مالڪ جيئن مان، وڃ جي ۾ اردن به پٿر ٻارهن بيا يـِشوع اُتي. رکيا ۽ ۾، گاهه خيمه سان پاڻ گڏ کڻي ۽ تي، ٿيڻ پوري هيٺان پيرن جي پادري ڪندڙ صندوق جي عهد جي رب جيڪا ڪيا، قائم تي جاءِ ان آهن. اتي تائين ڏينهن جي اڃ اهي ۽ هئي،

اهو يـِشوع جو تائين رهيا، بيٺا ۾ اردن هئا، رهيا کڻي صندوق جو عهد جيڪي پادري پر

۽ هو، ڏنو حڪم جو ڪرڻ اعلان ڪي ماڻهن رب جو جنهن ورتو ڪري مڪمل ڪجهه سڀ ڪيو، ختم ڪرڻ پار ماڻهو سڀ جڏهن جو ٿيو ائين ۽ ڪيو. پار ۽ ڪئي جلدي ماڻهن گاد ۽ پٽ، جا روبين ۽ هئا. اڳيان جي انهن پٿر ۽ ڪيو، پار صندوق جو عهد جي رب تڏهن جيئن ٿيل، تيار اڳيان جي پٽن جي اسرائيل ڪيو، پار قبيلي ات جي منسي ۽ پٽ، جا ڪري پار لاءِ جنگ اڳيان جي رب ماڻهو بند هٿيار هزار چاليهه هو. ڏنو حڪم کين موسيٰ جي نسل جي اسرائيل سڄي کي يشوع رب م ڏينهن اُن ويا. لاءِ ويڙهه خلاف شهر يريحو رهيو. جيئرو هو وقت جيئرو کان، موسيٰ جيئن هئا ٻچندا ائين کانئس هنن ۽ وڌايو، اڳيان

جو عهد جي شاهدي جي رب جيڪي ڏي، حڪم کي پادرين چئي، چيو، کي يشوع رب ۽ ٻاهر مان اردن ته ڏنو حڪم کي پادرين يشوع ۽ اچن. نڪري مان يردن ته ٿا، کڻن صندوق مان اردن هئا، رهيا کڻي صندوق جو عهد جي رب جيڪي پادري جڏهن ٿيو ائين ۽ نڪرو. وهڻ ائين ۽ ٻوڙيو، ڏانهن جاءِ پنهنجي پاڻي جو اردن ته رکيا، پير تي زمين ۽ نڪتا ٻاهر هو. وهندو تي ڪناري سڄي ڏينهن ٿيون ۽ ڪالهه جيئن لڳو

۾ گلگال پٽن جي اسرائيل ۽ ويا، مٽي تي ڏينهن پهرين جي مهيني ڏهين کان اردن ماڻهو ۽ هئا، ورتا مان اردن هن جيڪي کي، پٿرن ٻارهن انهن ۽ لڳايو. خيمه طرف اوڀر کان يريحو ڇا پٿر هي ته، پڇن کان توهان پٽ جا توهان جڏهن چوندي، ڪيا، قائم ۾ گلگال يشوع ڪيو. پار تي زمين خشڪ کي اردن هن اسرائيل ته ڪريو اعلان کي پٽن پنهنجي آهن؟ ڪيو، پار اهي جيستائين ڇڏيو، سڪي اڳيان جي انهن پاڻي جو اردن خدا رب جي اسان جي اسان خدا رب جي اسان جيڪو ڪيو، سان سمنڊ ڳاڙهي خدا رب جي اسان جيئن قومون سڀ جون زمين ته ڪري تنهن ويا. گذري اسين جيستائين ڇڏيو، سڪي اڳيان جي خدا مالڪ جي اسان توهان ته ڪري تنهن ۽ آهي، مضبوط طاقت جي مالڪ ته ڄاڻن ڪريو. پوڄا ۾ ڪم هر

جي فينيقيا ۽ هئا، پار جي اردن جيڪي ٻڌو، بادشاهن جي اموررين جڏهن جو ٿيو ائين ۽ جي پتن جي اسرائيل کي درياءَ اردن خدا رب ته هئا، پراسان جي سمنڊ جيڪي بادشاهن، ٻڃي اهي ۽ ويا، ڳري دماغ جا انهن ته هئا، رهيا ڪري پار اهي جڏهن هو سُڪايو اڳيان رهي. نه عقل به ڪا کان منهن جي پتن جي اسرائيل ۾ انهن ۽ ويا،

۽ مان، پتر واري ڪنڊ تيز ٺاهه تلوارون جون پتر لاءِ پاڻ چيو، کي يشوع رب ۾ وقت هن تلوارون تيز جون پتر يشوع ۽ ڪر. ختنو پيرو پيو جو پتن جي اسرائيل ڪري ويهي سڏجي ٽڪر جي چمڙين جيڪا تي، جاءِ ان ڪيو ختنو جو پتن جي اسرائيل ۽ ٺاهيون، ۽ ٿيا، ۾ رستي ڪڏهن به جيترا ڪيو، صاف کي پتن جي اسرائيل يشوع انداز جنهن ٿي. انهن سڀني هئا، آيا نڪري مان مصر جيڪي مان انهن هئا ٿيل نه ختنه ڪڏهن به جيترا ۾ ريگستان جي مبدريت اسرائيل سال به ۽ چاليهه ته ڇاڪاڻ ڪيو، ختنو يشوع کي هئا، ويا نڪري مان زمين جي مصر جيڪي ماڻهو جنگي گهڻا جا انهن ڪري تنهن پٽڪيو. فيصلو هن کي جن هئي، ڪئي نافرماني جي حڪم جي خدا جن هئا، ڪيل نه ختني قسم کي ڏاڏن پيءُ جي انهن رب جو ڏيڻ کي جنهن ڏسندا، نه زمين اها اهي ته هو ڪيو جا انهن هن بدران جي انهن پر هئي. وهندڙ سان ماکي ۽ کير جيڪا زمين اها هئي، ڪئي ٿيا پيدا ٿيل ختنو غير ۾ رستي اهي ته ڇاڪاڻ ڪيو، ختنو يشوع کي جن ڪيا، مقرر پٽ صحتياب جو تائين رهيا، سان خاموشيءَ وينل ۾ خيمي اتي اهي پوءِ، کان ٿيڻ ختنو هئا. جي مصر کان توهان مون ۾ ڏينهن جي اچ چيو، کي نون پٽ يشوع خداوند آءِ ويا. ٿي سڏيو. گلگال نالو جو جاءِ اُن هن آءِ آهي، ڇڏي ڪئي ملامت

طرف اولهه جي ڀريخو کان شام جي مهيني ڏينهن چوڏهين پاسخا ٻارن جي اسرائيل ۽ هن کاڌي. ماني تازي ۽ خمير بي مان اناج جي زمين هنن ۽ ڪيو. ۾ ميدان پار جي اردن من لاءِ پتن جي اسرائيل ۽ ورتو، کائي اناج جو زمين انهن جڏهن ويو، ٿي ختم من ۾ ڏينهن ڪيو. گڏ فصل جو زمين جي ڪجورن سال ان انهن پر رهيو، نه وڌيڪ

ماڻهو هڪ ته ڪنيون مٿي اڪيون پنهنجون هن ۽ هو، ۾ ڀريخو يشوع جڏهن ٿيو ائين ۽ يشوع ۽ هئي، ڪڍيل ۾ هٿ سندس تلوار هڪ ۽ آيو، نظر بيٺو سامهون پنهنجي کيس رب مان چيو، کيس هن جو؟ دشمنن يا آهين، جو اسان تون ڇا پڇيو، کانس اچي ويجهو پيو، ڪري تي زمين پر جي منهن يشوع ۽ آهين. آيو هاڻي آهين، سيهسالار جو فوج جي اعليٰ سردار جو رب ۽ ٿا؟ ڏيو حڪم ڇا ڪي خادم پنهنجي توهان مالڪ، اي چيو، کيس ۽ بيٺو هاڻي تون تي جاءِ جنهن ته ڇو ڇڏ، لاهي جوتا مان پيرن پنهنجي چيو، ڪي يشوع آهي. پاڪ اها آهين،

6

ٿي داخل نه ۽ هو رهيو نڪري نه مان ان به ڪو ۽ هو، ٿيل بند قلعو ۽ ٿيل بند ڀريڪو ۽ بادشاهه جو ان ۽ ڀريخو، هيٺ هٿ تنهنجي مان ڏس، چيو، ڪي يشوع رب ۽ هو. رهيو جي هن پر تون ٿو. ڪريان حوالي آهن، ۾ طاقت جيڪي ماڻهو طاقتور آهي، ۾ ان جيڪو گڏجي ماڻهو سڀ وڃايو، ترهي سان ترهي توهان جيئن بيٺار. ڪي ماڻهن جنگجو چوڌاري داخل ماڻهو سڀ ۽ پيون، ڪري پاڻمرادو ڀتون جون شهر ڪئي، رڙ انهن جڏهن ۽ ڪن، رڙ ۾. شهر اڳيان سڌو هڪ هر ٿيندا،

شهر ۽ گهمڻ ته ڏيو حڪم کي ماڻهن چيو، کين ۽ ٿيو، داخل وٽ پادريڻ نون بن يشوع ۽ پادري ستن ۽ ڪن. مارچ اڳيان جي خداوند ٿي هٿياربند ماڻهو ويڙهاڪ ۽ ڪن، گهيرو کي زور ۽ گذرن، اڳيان جي خداوند طرح ساڳي ۽ اهي ٿا، رڪن نرسنگا مقدس ستن جيڪي ۽ ڏيو، گذرڻ اڳيان جنگجو پر اچي. پٺيان صندوق جو عهد جي خداوند ۽ ڏين، آواز سان وڃائيندا. نرسنگا آهن، رهيا آئي پوئتي پوءِ کان صندوق جي عهد جي رب جيڪي پادري جو تائين ٻڌو، آواز جو توهان به ڪو نه ۽ رڙيو، نه چئي، ڏنو، حڪم يشوع کي ماڻهن پر جو عهد جي خدا ۽ ڪندؤ. رڙ توهان پوءِ ۽ ڪري، اعلان ڏينهن جو ڪرڻ رڙ پاڻ هو سمهيو. اتي ۽ ويو، هليو ۾ گاهه خيمه تي طور فوري پوءِ کان گهمڻ چوڌاري صندوق

ست اهي ۽ ڪنيو. صندوق جو عهد جي رب پادريڻ ۽ اٿيو، يشوع جو صبح ڏينهن ٻئي پوءِ کان انهن ۽ هئا، هلندا اڳيان جي خداوند هئا، رهيا ڪٿي ترنگون ست جيڪي پادري ۽ هئي. پوئتي جي صندوق جي عهد جي خداوند ميڙ باقي ۽ هئا، ٿيندا داخل ويڙهاڪ ۽ ڪيو، گهيرو کان ويجهو پيرا ڇهه جو شهر ميڙ سڄو بچيل ۽ وڃايون، ترهيون پادريڻ ڪيو. تائين ڏينهن ڇهن طرح اهڙي ويو، هليو واپس ۾ گاهه خيمه ٻيهر

۽ گهميا. پيرا ستن چوڌاري جي شهر ۾ ڏينهن ان ۽ اٿيا، جو صبح اهي تي ڏينهن ستين ۽ رڙ چيو، کي پتن جي اسرائيل يشوع ۽ وڃايا، نرسنگا پادريڻ ۾ چڪر ستويں ته ٿيو ائين سڀ ۽ هيءُ ٿيندو، لعنتي شهر اهو ۽ آهي. ڇڏيو ڏئي شهر کي توهان رب ته ڇو ڪريو، سڀ ۽ بچايو، کي هن کي، فاحشه راحب سواءِ لاءِ، سباؤت رب آهي، ۾ ان جيڪو ڪجهه ڪڏهن کان، شيءِ ڏنل رهو بچندا گهڻو تمام توهان پر آهي. ۾ گهر جي هن جيڪو ڪجهه ۽ لعنتي، کي گاهه خيمه جي اسرائيل بني بڻايو ۽ مان، شيءِ ڏنل وٺو پاڻ توهان سوچي نه جي رب ٿيندو، پاڪ لاءِ رب لوهه، يا پيٽل يا سون، يا چاندي هر ۽ ڪي. اسان ڪيو تباها ويندو. آندو ۾ خزاني

۽ وڏي گڏجي ماڻهو سڀ ٻڌو، آواز جو نرسنگن ماڻهن ئي جيئن وڃايا، نرسنگا پادرين ۽ شهر ماڻهو سڀ ۽ پئي، ڪري پت سڄي چوڌاري ۽ ڪئي، رڙ سان روئي جنگي مضبوط عورت وٺي کان مرد هو، ۾ شهر ڪجهه جيترو ۽ ڪيو، وقف ڪي ان يشوع ۽ ويا. مٿي اندر ۾. وات جي تلوار تائين، جانور جوڙيل ۽ گابي ۽ تائين، پوڙهي وٺي کان نوجوان تائين،

جي عورت ان ٿيو داخل ڇيو، يشوع هئي، ڪئي جاسوسي جن ڪي، نوجوانن ٻن انهن آءِ جن مرد نوجوان ٻه ۽ آهي. وٽ هن ڪجهه جيڪي آءِ ڪيو، ٻاهر اتان ڪي هن آءِ ۾، گهر هن ۽ ڪي، طوائف راحاب ۽ ٿيا، داخل ۾ گهر جي عورت هئي، ڪئي جاسوسي جي شهر ڪجهه سڀ ۽ ڪي، مائتن جي هن ۽ ڪي، ڀائرن جي هن ۽ ڪي، ماءُ جي هن ۽ ڪي، پيءُ جي شهر اهو ۽ رکيو. ٻاهر کان خيمي جي اسرائيل ڪي هن ۽ ڪيو، ٻاهر هو، جو هن جيڪو پيٽل سون، چانديءَ، سواءِ هيون، ۾ ان جيڪي گڏ سان شين سڀني انهن ويو ساڙيو ۾ باه ويا. آندا ۾ خزاني جي خداوند جيڪي جي، لوهه ۽

ڪيس ۽ بچايو، جيئرو ڪي گهراڻي واري پيءُ سڀني جي هن ۽ ڪي طوائف راحاب يشوع ۽ ڪي جن هو، لڪايو ڪي جاسوسن انهن هن ته ڇو ڪيو، آباد تائين ڏينهن جي اڃ ۾ اسرائيل ۾ ڏينهن ان يشوع ڪرايو قسم ۽ هو. موڪليو لاءِ ڪرڻ جاسوسي جي يريحو يشوع ڪندو، تعمير ڪي شهر ان جيڪو ماڻهو، اهو آهي لعنتي چئندي: اڳيان، جي خداوند ۽ لڳائيندو. دروازا جا ان ۾ ننڍي پنهنجي ۽ رکندو، بنياد جي ان ۾ پت ڄاول پهرين پنهنجي بنياد جي ان ۾ ابيرون پت ڄاول پهرين پنهنجي هو، مان بيٺل جيڪو اوزان، ڪيو ائين لڳايا. دروازا جا ان ۾ بچيل ننڍي پنهنجي ۽ رکي،

هو مشهور ۾ زمين سڄي نالو جو هن ۽ هو، گڏ سان يشوع رب ۽

جيڪو آخار، ۽ ورتو، لاءِ پاڻ مان شيءِ ٿيل وقف ۽ ڪيو، گناهه وڌو ٻارن جي اسرائيل ۽ شيءِ ٿيل وقف هو، مان قبيلي جي يهودا پڙپوت، جو زارا پوت، جو زمبري پٽ، جو خرمي ٿيو. ڪاوڙيل سخت تي ٻارن جي اسرائيل مالڪ ۽ ورتو، مان

جي عاي چئي، آهي، ويجهو جي ايل بيت جيڪو موڪليو، ڏانهن عاي کي ماڻهن يشوع ۽ موتي ڏانهن يشوع اهي ۽ ڪئي. جاسوسي جي عي ۽ ويا مٿي ماڻهو ۽ ڪريو. جاسوسي ۽ وڃن مٿي ماڻهو هزار تي يا هزار ٻه فقط پر وڃن، نه مٿي ماڻهو سڀ چيو، کيس ۽ آيا پڳ لڳ ويا چڙهي ۽ آهن. ٿورا اهي ته ڇو آهن، نه کي ماڻهن سڀني اتي ڪن. گهيرو جو شهر کانئن مردن جي عي ۽ ڪن. منهن جي ماڻهن جي عي ويا پڇي اهي ۽ ماڻهو، هزار تي چڏيو، ٿوري تي اترائيءَ کين ۽ ڪيو، تعاقب کان دروازي کين ۽ ويا، مارجي ماڻهو چتياهه ويو. ٿي جهڙو پاڻيءَ اهو ۽ وئي، ٿي خوفزدہ دل جي ماڻهن ۽

ڪري تائين شام تي زمين پل جي منهن اڳيان جي رب يشوع ۽ ڦاڙيا، ڪپڙا پنهنجا يشوع ۽ مان چيو، يشوع ۽ وجهي. مٿي تي سرن پنهنجن هنن ۽ بزرگ، جا اسرائيل ۽ هو پيو، جي اموري کيس آندو، پار اردن کي قوم هن خادم تنهنجي ڇو مالڪ، ٿو ڪريان گذارش رهيا پرسان جي اردن اسين جيڪڏهن ۽ لاءِ؟ ڪرڻ تباهه کي اسان لاءِ، ڪرڻ حوالي جي دشمن پنهنجي اسرائيل جڏهن چونڊس، آئون ڇا ۽ هئاسين. ٿيا آباد ۽ هئاسين کي اسان ٿا، رهن م زمين جيڪي سڀ ۽ ڪري ٻڌي ڪنعاني ۽ ڇڏي؟ ڦيرائي گچ سامهون ڪندين؟ ڇا لاءِ نالي وڌي پنهنجي تون ۽ ڪندا، تباهه تان زمين کي اسان ۽ ڪندا، گهيرو

ڪيو گناهه ماڻهن آهين؟ پيو ڪري تي منهن پنهنجي تون ڇو اُت، چيو، ڪي يشوع رب ۽ مان شين ٿيل وقف هو، ڪيو قائم سان انهن مون جيڪو آهي، توڙيو ڪي عهد ان ۽ آهي جي دشمنن پنهنجن پٽ جا اسرائيل ۽ آهي. اڃا ڀليو ۾ برتنن پنهنجن ڪي انهن ڪري چوري آهي ته ڇو موٽائيندا، گج اڳيان جي دشمنن پنهنجن سگهندا، ڪري نه برداشت ۾ منهن لعنت مان وڃ پنهنجي توهان جيڪڏهن رهندس، نه سان توهان اڃا مان آهن، ويا ٿي لعنت مالڪ ڳالهيون هي لاءِ، ٿين پاڪ سڀاڻي ته ڇڻو ۽ ڪر، پاڪ ڪي ماڻهن ۽ اُتي هٽايو. نه ڪي جي دشمنن پنهنجي توهان آهي، ۾ وڃ جي توهان شيءَ لعنتي ٿو، چوي جو اسرائيل خدا هٽايو. ڪي شيءَ لعنتي مان وڃ پنهنجي توهان جيستائين سگهندا، ڪري نه مقابلو سامهون ان توهان ڏيکاري، رب قبيلو جيڪو ۽ موجب، قبيلن جو صبح ويندو ڪيا گڏ سڀ توهان ۽ موجب گهرن ڪي ان توهان ڏيکاري، رب ڪي ڪنبي جنهن ۽ آئيندو، موجب ڪنبن ڪي ڏيکاريو جيڪو ۽ آئيندو. موجب ماڻهو ڪي ان توهان وٺي، رب ڪي گهر جنهن ۽ آئيندو، عهد جي رب هن ته ڇو آهي، کيس جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ويندو، ساڙيو ۾ باهه سو ويندو، ڪيو. قانوني بي ۾ اسرائيل هن ۽ توڙيو، ڪي

ڏيکاريو قبيلو جو يهودا ۽ آندو، موجب قبيلن ڪي ماڻهن ۽ ٿيو، سوڀرو جو صبح جوشوا اڳيان موجب ماڻهوءَ ۽ ويو. ڏيکاريو قوم زراعي ۽ ويو، آندو اڳيان موجب قبيلن ۽ ويو. هو پٽ جو زارا جيڪو هو، پٽ جو زمبري جيڪو ويو، ڏيکاريو آچار ۽ ويو، آندو

ڪي مون ۽ ڪر، اقرار ۽ ڏي، عزت ڪي خدا رب جي اسرائيل اڃ چيو، ڪي عمار يشوع ۽ سچ چيو، ڏيندي جواب ڪي جوشوا آخر ۽ لڪائي. نه کان مون ۽ آهي، ڪيو ڇا تو ته ٻڌاءِ آهي. ڪيو طرح اهڙي مون ۽ آهي، ڪيو گناهه اڳيان جي خدا جي اسرائيل رب مون پڇ ڊڊراڪمن پنجاهه ۽ ڊڊراڪما، جا چانديءَ سؤ به ڪپڙو، ڪنگائيندڙ سٺو هڪ ۾ لُت مون منهنجي آهي ڏس ۽ ورتو، کڻي مون اچي ۾ لالچ جي انهن ۽ ڏني، زبان سونهري هڪ جي

آء موكليا، قاصد يشوع آء آهي. لڪايل هيٺان جي انهن چاندي ۽ آهن، لڪايل ۾ خيمي آء هيون، لڪايل ۾ خيمي سندس شيون اهي آء ٻوڙيا، ڏانهن خيمي ۾ گاهه خيمه اهي ۽ يشوع کي انهن ۽ ڪڍيا، ٻاهر مان خيمي کي انهن هنن ۽ هئي. هيٺان جي انهن چاندي رکيا. اڳيان جي رب کي انهن ۽ آندو، وٽ بزرگن جي اسرائيل

۽ کي، پٽن سندس ۽ آيو، ڪٿي ۾ واهه جي آخور کيس ۽ ورتو، کي زارا پٽ آچار يشوع ۽ ۽ کي، رڍن سڀني سندس ۽ کي، جانورن سندس ۽ کي، گابين سندس ۽ کي، ٿيئرن سندس ايمڪاخور کين ۽ سان، سندس ماڻهو سڀ ۽ کي، مال سڀني سندس ۽ کي، خيمي سندس تباھه توکي اڄ رب آهين؟ ڪيو تباھه ڇو کي اسان تو چيو، کي آچار جوشوا آيو. ڪٿي ۾ ڀير وڌو جو پٿرن مٿان جي هن ۽ ڪيو، سنگسار سان پٿرن کيس اسرائيل سڄي ۽ ڪري. اڄ ڏنو، نالو عخور عميق کي ان هن ڪري انهيءَ ٿيو. ختم ڪاوڙ ۽ غضب جو رب ۽ بڻايو، تائين. ڏينهن جي

8

اٿي ۽ وٺي، کي ويڙهاڪن سڀ سان پنهنجي ٿي، بزدل نه ۽ ڊڄ، نه چيو، کي يشوع رب ۽ ڏني زمين جي هن ۽ بادشاهه جي عي ۾ هٿن تنهنجي مون ڏس، وڃ، مٿي ڏانهن عي ڪري سان، بادشاهه جي ان ۽ ڪيو، سان يريڪو تون جيئن ڪندين، ائين سان عائتي تون ۽ آهي. لڳايو. گهات لاءِ پنهنجي پويان جي شهر ڀر ٿيندين، لاءِ پنهنجي تون ٿي جي ڀورن ۽

طاققور هزار ٿيهه يشوع ۽ وڃن. مٿي ڏانهن عائتي ته اٿيا ماڻهو جنگجو سڀ ۽ يشوع ۾ گهات توهان چئي، کين، ڏنو حڪم ۽ موڪليو. جو رات کي انهن ۽ چونڊيو، کي مردن

جيڪي سڀ ۽ مان ۽ ٿيندو. تيار سڀ توهان ۽ ٿيو، نه پري کان شهر پوئتي، جي شهر ويهو جا عي جڏهن ته ٿيندو ائين ۽ اچنداسين، ويجهو ڏانهن شهر اسين آهن، گڏ سان مون منهن جي انهن اسين تڏهن هو، ٿيو به اڳي جيئن نڪرندا، لاءِ ملاقات جي اسان رهاڪو پري کان شهر کي انهن اسين نڪرندا، ٻاهر پٺيان جي اسان اهي جيئن ۽ پچنداسين. کان به. ۾ اڳ جيئن آهن، رهيا پڄي کان منهن جي اسان هي چوندا، اهي ۽ وٺنداسين، چڪي ڏس ڪندا، توهان مطابق جي لفظ هن ويندو. اندر شهر ۽ ٻاهر، کان ويندو اُتي پر تون ۽ ايل بيت ۽ ويا، ۾ گهات اهي ۽ موڪليو، کين يشوع ۽ آهي. ڏنو حڪم کي توهان مون ويٺا. طرف، اولهه جي عائي ۾، وچ جي عائي

عائِي اڳيان جي ماڻهن بزرگ ۽ هو ۽ ڪيو، معائنو جو ماڻهن اُتي، سوڀرو جو صبح جوشوا کان اوڀر هلندي هلندي ۽ ويا، مٿي گڏ سان هن هئا، جنگجو جيڪي ماڻهو سڀ ۽ ويا. ڏانهن بادشاهه جي عي جڏهن ٿيو ائين ۽ کان، سمنڊ گهات جي شهر ۽ آيا. سامهون جي شهر ماڻهو سڀ ۽ هو نڪتو، ڏانهن جنگ سڌو لاءِ ملڻ سان انهن ۽ ڪئي جلدي هن تڏهن ڏنو، ۽ هئي. لڳل گهات لاءِ هن پويان جي شهر ته هئي نه خبر کي هن ۽ هئا، گڏ سان هن جيڪي اسرائيل ڪيو پٺيان انهن ۽ ويا. هتي پوئتي کان منهن جي انهن اسرائيل ۽ يشوع ۽ ڏنو، نه تعاقب جو اسرائيل جنهن بچيو، نه به ڪو ۾ اِيءِ ويا. ڦري کان شهر پاڻ ۽ جي، پٽن جي ڪيو. تعاقب جو اسرائيل ۽ ڏنو، ڇڏي کليل کي شهر هنن ۽ هجي، ڪيو

ڏانهن شهر آهي، ۾ هت تنهنجي جيڪا سان پاري ان هت پنهنجو چيو، کي يشوع رب ۽ جاءِ پنهنجي وارا گهات ۽ آهيان، ڇڏيو ڏئي ۾ هٿن تنهنجي کي ان مان ته ڇو ڪر، ڊگهو گهات ۽ ڪيو. ڊگهو ڏانهن شهر سان پاري هت پنهنجو يشوع ۽ ويندا. اُتي سان تيزيءَ تان ته وڌايو هت پنهنجو هن جڏهن ۽ ٿيا، ڪڙا اُتي سان تيزيءَ تان جاءِ پنهنجي ماڻهو ويٺل ۾ ساڙي ۾ باه کي شهر ڪندي جلدي ۽ ڪيو، قبضو تي ان ۽ ٿيا داخل ۾ شهر ۽ ويا، نڪري

مان شهر ته ڏٺو هنن ته ڏٺو، چوڌاري ڏانهن پٺيان پنهنجي رهاڪن جا عاي جڏهن ڇڏيو. هتي يا هتي ته هو نه هنڌ به ڪو هاڻي وٽ هنن ۽ هو، رهيو اڀري دونهون ڏانهن آسمان ڪري قبضو تي شهر فوجين وينل ۾ گهات ته ڏٺو اسرائيل سڄي ۽ يشوع ۽ وڃن. ڀڄي عي ۽ موٽيا واپس هو تڏهن هو، رهيو وڃي ڏانهن آسمان دونهون جو شهر ۽ آهي، ورتو ٿي خالي ۾ وڃ جي خيمي اهي ۽ آيا، لاءِ ملڻ نڪري مان شهر اهي ۽ ماريو. ڪي مردن جي بچيل ڪو نه مان انهن جو تان ماريو ڪي انهن هنن ۽ کان، هتان اهي ۽ کان هتان اهي ويا، آندو. وٽ يشوع کيس ۽ پڪڙيو جيئرو ڪي بادشاهه جي عي ۽ ويل. ڀڄي نه ۽ رهي

۾ ميدانن جيڪي ۽ هئا، ۾ عي جيڪي ڪيو بند مارڻ ڪي سڀني پٽ جا اسرائيل جڏهن ۽ ڪيو تعاقب تائين آخر ڪي انهن جتان هئا، تي جاءِ واري لهڻ هيٺ تي جبل جيڪي ۽ هئا، ان جيڪي ۽ ماريو. سان وات جي تلوار ڪي ان هن ۽ موٽيو، ڏانهن عي يشوع تڏهن هو، ۾ شهر رهاڪو. جا عاي سڀ هئا، هزار بارهن تائين، عورت وٺي کان مرد پيا، ڪري ۾ ڏينهن حڪم جي رب لُٽيو، لاءِ پاڻ ڪجهه سڀ پٽن جي اسرائيل سواءِ، کان غنيمت مال موجود هو. ڏٺو حڪم ڪي يشوع رب جيئن موجب،

ڪري تبديل ۾ ڊڙي آباد غير لاءِ هميشه ڪي ان ۽ ڇڏيو، ساڙي ۾ باهه ڪي شهر يشوع ۽ وٽ تائين شام هو ۽ لٽڪايو، تي وٽ ٻٽ ڪي بادشاهه جي عي ۽ تائين. ڏينهن جي اڃ ڇڏيو، ڪڏ ڪي ان ۽ لاٿو، تان وٽ جسم سندس هنن ۽ ڏٺو، حڪم يشوع وقت لهڻ سج ۽ رهيو، تي آهي. تائين ڏينهن جي اڃ جيڪو ٺاهيو، ڍير جو پٿرن تي ان ۽ اڇلايو، ۾

۾، علاقي واري جبل جيڪي ۾، پار ٻئي جي اردن جيڪي ٻڌو، بادشاهن جا اموري پر جيئن جيڪي ۽ ۾، علاقن ساحلي سڀني جي سمنڊ وڌي جيڪي ۽ ۾، علاقي ميداني جيڪي ۽ ۽ جرجاشي، ۽ اموري، ۽ حوي، ۽ فرزي، ۽ ڪنعاني، ۽ حتي، ۽ طرف، جي لبنان اينتي يبوسي،

ڪن. جنگ خلاف جي اسرائيل ۽ يشوع ته ٿيا گڏ گڏجي سڀ هنن

سان عي ۽ يريحو رب جيڪو ٻڌو ڪجهه سڀ اهو انهن هئا، رهندڙ ۾ گبعون جيڪي ۽ ۽ ڏنو رزق کي پاڻ انهن اچي ۽ سان، چالاڪيءَ به پاڻ واقعي ۽ ڪيو اهو انهن ۽ هو. ڪيو بنهيل ڦاٿل ۽ پرائيون جون شراب ۽ تي، ڪلهن پنهنجي ڪٿي ٿاڻ پراڻا ۽ ڪيو، تيار جي انهن لڳل پيوند ۽ پراڻا چيل جا انهن ۽ حصا، خالي جا جوتن جي انهن ۽ مشڪون، فڦڙيل ۽ سڪل ماني جي رسد جي انهن ۽ مٿان، جي انهن گهسيل ڪپڙا جا انهن ۽ ۾، پيرن ٽڪرا. ٽڪرا ۽

اسين چيو، کي اسرائيل ۽ يشوع ۽ آيا، ۾ جلجال ۾ خيمي جي اسرائيل وٽ يشوع اُهي ۽ حوري پتن جي اسرائيل ۽ ڪريو. عهد سان اسان هاڻي ۽ آهيون، آيا مان زمين جي پري ۽ ڪريان؟ عهد ڪيئن توسان مان ۽ رهين، ٿو نه ۾ وڃ منهنجي تون ڇا ڏس، چيو، کي ڪٿان توهان چيو، کي انهن يشوع ۽ آهيون، نوڪر جا توهان اسان چيو، کي يشوع هنن آيا خادم جا توهان کان پري گهڻو تمام کان زمين چيو، انهن ۽ آهيو؟ آيا کان ڪٿان ۽ آهيو، ڪجهه جيڪي ۽ آهي، ٻڌو نالو سندس اسان ته ڇو ۾، نالي جي خدا جي توهان رب آهن جي اردن جيڪي جا، اموري ڪيو سان بادشاهن ٻن هن ڪجهه جيترو ۽ ڪيو، ۾ مصر هن ادري ۽ اشتاروت جيڪو جو، باشان بادشاهه عوج ۽ جو، اموري بادشاهه سيهون هئا، پار چيو، کي اسان سڀني رهندڙ ۾ زمين جي اسان ۽ بزرگن جي اسان کين ٻڌي ۽ هو. رهندو ۾

ڇڻو، ڪي انهن ۽ وڃو، لاءِ ملاقات جي انهن ۽ وٺو، سامان جو سفر لاءِ پنهنجي چئيندي، ڪي انهن اسان گرم روٽيون، هي ڪريو. عهد سان اسان هاڻي ۽ آهيون، نوڪر تنهنجا اسين اهي هاڻي پر لاءِ، اچڻ وٽ توهان نڪتاسين ٻاهر اسان جنهن ۾ ڏينهن ان ڪيو فراهم اسان جيڪي مٽڪيون جون شراب هي ۽ آهن. ويون ٿي ويل کائي ۽ آهن ويون سڪي ڊگهي تمام جوتا جا اسان ۽ ڪپڙا جا اسان ۽ آهن، ويون ڦاٽي هي ۽ هيون، پريون نيون آهن. ويا ٿي پراڻا کان رستي

امن سان انهن يشوع ۽ پڇيو. نه کان رب ۽ ورتو، ڪٿي رزق جو انهن حڪمرانن جي انهن ۽ قسم سان انهن حڪمرانن جي جماعت ۽ بچائي، ڪي انهن ته ڪيو عهد سان انهن ۽ ڪيو، ڪنيو.

جي انهن اهي ته ٻڌو انهن پوءِ، کان ڪرڻ معاهدو سان انهن پوءِ کان ڏينهن ٽن ته ٿيو ۽ آيا، ۾ شهرن جي انهن ۽ ٿيا روانا پُٽ جا اسرائيل پوءِ ٿا. رهن ۾ انهن اهي ته ۽ آهن، ويجهو انهن پٽن جي اسرائيل پر هئا. شهر جا يارين ۽ بئروت ۽ ڪفيره ۽ جبعون شهر جا انهن ۽ ڪٺي قسم جي خدا جي اسرائيل رب سان انهن حڪمرانن سڀني ته ڇو وڙهيا، نه سان ڪاوڙايو. تي حڪمرانن جماعت سڄي پر هئي،

ڪاڌو قسم جو خدا جي اسرائيل رب ڪي انهن اسان چيو، ڪي جماعت سڄي حڪمرانن ۽ جيئرو ڪي انهن ڪنداسين، اسان هي سگهون. لڳائي ٿا هٿ ڪي انهن اسان هاڻي ۽ آهي، قسم ان ٿيندو نه غضب خلاف جي اسان ۽ بچائينداسين، ڪي انهن اسان ۽ پڪڙينداسين، پاڻي ۽ ڪٽيندڙ ڪاٺ هوندا ۽ رهندا، زنده هئي. ڪنيو سان انهن اسان جيڪا سبب، جي هو. چيو ڪي انهن حڪمرانن جيئن لاءِ، جماعت سڄي ڪٽندڙ

تمام کان توهان اسان ته چئي ٺڳيو ڪي مون ڇو توهان چيو، ڪين ۽ سڏيو گڏ ڪين جوشوا هائي ۽ ٿا؟ رهن ۾ اسان جيڪي جا انهن آهيو پاڙيسري توهان ته جڏهن آهيو، پري گهڻو ۽ منهنجي وارو، ڪٿڻ پاڻي نه وارو، ڪٿڻ ڪاٺ نه غلام، مان توهان آهيو، لعنتي توهان ڪي اسان چيو، ڏيندي جواب ڪي يeshوع هنن ۽ ٿيندو. نه ختم به ڪڏهن لاءِ خدا منهنجي توهان ته ڏنو حڪم هو، خادم جو هن جيڪو ڪي، موسيٰ خدا جي توهان رب ته ويو ٻڌايو مان ان اڳيان منهن جي توهان ڪي رهندڙن سڀني ۽ ڪي اسان ۽ وڃي، ڏني زمين هيءُ ڪي ٻڃي گهڻو تمام لاءِ جانن پنهنجي اڳيان منهن جي توهان اسين ۽ وڃي، ڪيو تباھه توهان جيئن آهيو، تابع جي توهان اسان ڏسو، هائي ۽ ڪيو. ڪم هيءُ اسان ۽ وياسين، ڪريو. سان اسان تيئن ٿو، لڳي مناسب ڪي توهان جيئن ۽ ٿو ٿئي خوش ڪي

مان هٿن جي پتن جي اسرائيل ڏينهن ان ڪي انهن يeshوع ۽ ويو، ڪيو ائين سان انهن ۽ وارا ڪٿڻ پاڻي ۽ وارا ڪٿڻ ڪاٺ ۾ ڏينهن ان ڪي انهن يeshوع ۽ ماريو. نه ڪي انهن ۽ ٻڃايو، خدا رهندڙ ۾ جبعون ڪري ان لاءِ، گاهه قربان جي خدا ۽ لاءِ جماعت سڄي ڪيو مقرر جاءِ ان ۽ تائين، ڏينهن جي اڄ ٿيا وارا ڪٿڻ پاڻي ۽ وارا ڪٿڻ ڪاٺ لاءِ گاهه قربان جي چونڊيندو. رب ڪي جنهن تائين

10

مڪمل ڪي ان ڪري فتح ڪي عي يeshوع ته ٻڌو بادشاهه، جي يروشلم اڊونيبزيڪ، جڏهن ئي تيئن هو، ڪيو سان بادشاهه جي ان ۽ يريحو هنن جيئن ڇڏيو، ڪري تباھه تي طور اسرائيل ۽ يeshوع رهاڪو جا جبعون ته به اهو ۽ ڪيو، به سان بادشاهه جي ان ۽ عي هنن ته ٿو ڄاڻي هو ته ڇو ويا، ٻڃي گهڻو تمام کان سندن کانئن هنن ۽ آهن. ويا ڀڄي ڏانهن

۽ هئا. طاقتور ماڻهو سڀ جا ان ۽ هڪ، مان شهرن شاهي جيئن هو، شهر وڏو هڪ جبعون جي يريموت ۽ ڏانهن، ايلام بادشاهه جي حبرون اڊونيبيزيڪ، بادشاهه جي يروشلم دابين بادشاهه جي اوڊولام ۽ ڏانهن، يفتا بادشاهه جي لاکيش ۽ ڏانهن، فڊون بادشاهه جبعون ته اچو ۽ ڪريو، مدد منهنجي ۽ ڏانهن مون چڙهو مٿي اچو، چئي: موڪليو، ڏانهن ويا مٿي ۽ آهن. ويا ڀڄي ڏانهن اسرائيل بني ۽ يهوشوع اهي ته ڇو ڪريون، جنگ سان بادشاه، جو يريموت ۽ بادشاه، جو حبرون ۽ بادشاه، جو يروشلم جا، ييوسين بادشاه پنج گهيرو ڪي جبعون ۽ قوم. سڀ سندن ۽ پاڻ بادشاه، جو اوڊولام ۽ بادشاه، جو لخيڪش ۽ ڪيو. محاصرو جو ان ۽ ڪيو،

پنهنجا چئي، موڪليو، ۾ خيمه جي اسرائيل ۾ گلگال ڏانهن يشوع رهاڪن جي جبعون ۽ اسان ۽ ڪر، مدد جي اسان ۽ اڃ، چڙهي جلدي ڏانهن اسان ڇڏ، نه کان خادمن پنهنجن هٿ ٿيا گڏ خلاف جي اسان ٿا، رهن ۾ جبل جيڪي بادشاهه، سڀ جا اموري ته ڇو بچاء، ڪي ۾ طاقت سڀ گڏ، سان هن ماڻهو جنگجو سڀ ۽ هو ويو، مٿي کان گلگال يشوع ۽ آهن. قابل.

ڇڏيو ڏئي ۾ هٿن تنهنجي ڪي انهن مون ته ڇو ڊڄ، نه کان انهن چيو، ڪي يشوع رب ۽ سگهندو. ڀڄي نه اڳيان جي توهان به ڪو مان انهن آهي،

هو. آيو ڪندو سفر کان گلگال رات سڄي هو ته پهتو، اچي تي انهن اوچتو يشوع جڏهن ۽ ۾ جبعون ڪي انهن رب آءِ ڪيو، پريشان کان منهن جي پٽن جي اسرائيل ڪي انهن رب آءِ ڪيو، تعاقب تي رستي واري چڙهڻ جي حورون بيت جو انهن آءِ ڪيو، سان ڪٽڻ وڌي بيت کان منهن جي پٽن جي اسرائيل اهي جڏهن ۽ ماريو. تائين مقيد ۽ عزيزه ڪي انهن آءِ پٽر جا اولهه ڪين تائين عزيزا مان آسمان رب ته هئا، رهيا ڀڄي تي اُترن جي حورون

ڪي جن ٿيا وڌيڪ کان انهن اهي ويا، مري ڪري جي پٿرن جي اولهه جيڪي ۽ اُڇلايا،
ماريو. سان تلوار ۾ جنگ پٽن جي اسرائيل

ڏنو، ۾ قابو جي اسرائيل ڪي اموري خدا جڏهن ڏينهن ان ڳالهايو، سان رب يشوع پوءِ
۽ ويا، ڪٿيا کان منهن جي پٽن جي اسرائيل اهي ۽ ڪٿيو، ۾ جبعون ڪي انهن هن جڏهن
رهيا، بيٺا چنڊ ۽ سج ۽ تي. واهه جي ايلون چنڊ ۽ رهي، بيٺو تي جبعون سج چيو، يشوع
ڏينهن هڪ رهيو، بيٺو ۾ وچ جي آسمان سج ۽ ڪيو، دفاع کان دشمنن جي انهن خدا تائين
خدا ۾ جنهن پوءِ، نه ۽ ٿيو ۾ اڳ نه ڏينهن اهڙو ۽ هليو. نه طرف اولهه تائين پڄاڻي جي
وڙهيو. گڏ سان اسرائيل رب ته ڇو ٻڌي، ڳالهه جي انسان

ته، وئي ڏني خبر اها ڪي يشوع ۽ ويا. لڪي ۾ غار ۾ مقيد ۽ ويا ڀڄي بادشاهه پنج اهي ۽
پٿر تي وات جي غار چيو، يشوع ۽ آهن. مليا لڪيل ۾ غار جي مقيد بادشاهه پنج
جو دشمنن پنهنجن پر بيٺو، نه توهان ڪريو. مقرر ماڻهو لاءِ سنڀال جي انهن ۽ لڙڪايو،
داخل ۾ شهرن پنهنجن ڪي انهن ۽ وٺو، ۾ قبضي ڪي محافظن پٺين جي انهن ڪندي تعاقب
چڏيو ڪري حوالي ۾ هٿن جي اسان ڪي انهن خدا مالڪ جي اسان ته ڇو ڏيو، نه ٿيڻ
ڪرڻ قتل وڏو گهڻو تمام ڪي انهن پٽ سڀ جا اسرائيل ۽ يشوع جڏهن ٿيو ائين ۽ آهي.
ويا. ڀڄايا ۾ شهرن بند قلعو اهي ويا، ڀڄي جيڪي ۽ تائين، آخر ڪيو، آرام کان

به ڪنهن مان پٽن جي اسرائيل ۽ موٽيا، صحتمند ۾ مقيد ڏانهن يشوع ماڻهو سڀ ۽
ڪيو. نه گوڙ سان زبان پنهنجي

پنجن هنن ۽ ڪيو. ٻاهر مان غار ڪي بادشاهن پنجن انهن ۽ ڪوليو، ڪي غار چيو، جوشوا
جو يريموت ۽ بادشاهه، جو حبرون ۽ بادشاهه، جو يروشلم ڪڍيو، مان غار ڪي بادشاهن

وٽ يشوع کي انهن جڏهن ۽ بادشاهه. جو اودولام ۽ بادشاهه، جو لاکيش ۽ بادشاهه، هن جيڪي کي، ڪندڙن شروعات جي جنگ ۽ کي اسرائيل سڃي يشوع تڏهن آندو، کي رکي، تي ڳلن جي انهن پير پنهنجا ۽ وڃو اڳيان چئي: کي انهن سڏيو، گڏ هئا، هلندا گڏ سان ڊڄو نه ڏانهن، انهن يشوع چيو ۽ رکيا. تي ڳلن جي انهن پير پنهنجا انهن اچي ويجهو ۽ رب ڪندو طرح اهڙيءَ ته چو ٿيو، مضبوط ۽ ٿيو بهادر ٿيو، خوفزدہ به نه کان، انهن قتل کي انهن يشوع آڻيو. وڙهندا توهان خلاف جي جن سان، دشمنن سڀني جي توهان جڏهن رهيا. لتڪيل تائين شام تي ڪاٺن اهي ۽ لتڪايو، تي ڪاٺن پنجن کي انهن ۽ ڪيو، اڇلايو، ۾ غار کين ۽ لاٿو، تان ڪاٺ کين هنن ۽ ڏنو، حڪم يشوع ٿيو، طرف جي لهڻ سڄ تائين. ڏينهن جي اڃ لڙهيا پٿر تي وات جي غار ۽ هئا، ويا پڇي اتي اهي ۾ جنهن

انهن ۽ ڪيو، قتل ۾ وات جي تلوار کي ان انهن ۽ ورتو، کڻي ۾ ڏينهن ان کي مقيدا انهن ۽ ۾ ان به ڪو ۽ ڪيو، تباهه تي طور مڪمل هئي ۾ ان جيڪا کي شيءِ وٺندڙ سانس هر انهن جيئن ڪيو، اهو سان بادشاهه جي مقيدا انهن ۽ ويو، ڇڏيو نه ويو پڇي يا ويو بچايو هو. ڪيو سان بادشاهه جي پريحو

۽ ڪيو. گهيرو جو لٽه ۽ ويو، ڏانهن لٽه کان مقيد سان سندس اسرائيل سڄو ۽ يشوع ۽ کي، بادشاهه جي ان ۽ ورتو، کي ان هنن ۽ ڪيو، حوالي ۾ هٿن جي اسرائيل کي ان رب ڪو ۾ ان ۽ ۾، ان کي شيءِ وٺندڙ سانس هر ۽ ڪيو، قتل سان وات جي تلوار کي ان هنن هنن جيئن ڪيو، ئي اهو سان بادشاهه جي ان هنن ۽ ويو، ڇڏيو نه ويل پڇي يا بچيل به هو. ڪيو سان بادشاهه جي پريحو

۽ ڪيو، گهيرو کي ان ۽ ويو، ڏانهن لڙيش کان لٽا سان سندس اسرائيل سڄو ۽ يشوع ۽ ان ۾ ڏينهن ٻئي ۽ هٿايو. ۾ هٿن جي اسرائيل کي لڙيش مالڪ ۽ ڪيو. محاصرو جو ان

ڪيو، تباھه تي طور مڪمل ڪي ان ۽ ڪيو، قتل ڪي ان سان وات جي تلوار ۽ ورتو، ڪي ۽ ويو، مٿي لاءِ ڪرڻ مدد جي لڏپلاڻ بادشاهه، جو گذر ايلا، پوءِ هو. ڪيو سان لڏپلاڻ جيئن به ڪو مان سندن جو تائين ڪي، ماڻهن سندس ۽ ماريو، ۾ وات جي تلوار کيس يشوع بچيو. نه ويل پڇي يا بچيل

گهيرو ڪي ان هن ۽ ويا، ڏانهن عدلام مان لڏپلاڻ گڏ سان سندس اسرائيل سڀ ۽ يشوع ۽ ڪي ان انهن ۽ ڪيو، حوالي ۾ هٿ جي اسرائيل ڪي ان رب ۽ ڪيو. محاصرو جو ان ۽ ڪيو قتل ۾ تباھي ڪي وٺندڙ سانس هر ۽ ڪيو، قتل ۾ وات جي تلوار ڪي ان ۽ ورتو، ۾ ڏينهن ان هو. ڪيو سان لڏپلاڻ انهن جيئن ڪيو،

هنن ۽ ڪيو. گهيرو جو ان ۽ ويو، ڏانهن خبرون گڏ سان سندس اسرائيل سڄو ۽ يشوع ۽ بچيل به ڪو هئي، ۾ ان جيڪا شيءِ وٺندڙ سانس هر ۽ ماريو، سان وات جي تلوار ڪي ان سڀ ۽ ڪيو، تباھه تي طور مڪمل ڪي ان هنن هو، ڪيو سان عدلام هنن جيئن هو، نه هو. ۾ ان جيڪو ڪجهه

هن ۽ ورتو، ڪي ان هنن ڪيائون، گهيرو جو ان ۽ موٽيا، ڏانهن دبیر اسرائيل سڀ ۽ يشوع ۽ ڪي ان هنن ۽ ماريو، سان وات جي تلوار ڪي ان هنن ۽ ڳوٺ، جا هن ۽ ڪي، بادشاهه جي به ڪي ڪنهن ۾ ان هنن ۽ ۾، ان ڪي شيءِ وٺندڙ سانس هر ۽ ڪيو، تباھه تي طور مڪمل هن ۽ دبیر هنن تيئن هو، ڪيو سان بادشاهه جي هن ۽ خبرون هنن جيئن ڇڏيو، نه بچيل ڪيو. سان بادشاهه جي

ماريو، ڪي بادشاهن جي انهن ۽ اسيدوٽ علائقي، ميداني نيگيب، زمين، واري جبل يشوع ۽ تباھه تي طور مڪمل ڪي جاندار وٺندڙ سانس هر ۽ ڇڏيو، نه بچيل به ڪو مان انهن

سڄو تائين، گاڙا کان برنيءَ ڪاڊيش هو. ڏنو حڪم خدا جي اسرائيل رب جيئن ڪيو،
ڪي زمين جي انهن ۽ ڪي بادشاهن سڀني جي انهن يشوع ۽ تائين. گبعون علائقو جو گوشن
ڪئي. جنگ لاءِ اسرائيل خدا، جو اسرائيل رب، ته ڇو ماريو، ۾ پيرو هڪ

11

سيمون ۽ ڏانهن، يوباب بادشاهه جي مارون هن ته ٻڌو، يابيس بادشاهه جي اسور جڏهن
جيڪي ڏانهن بادشاهن انهن ۽ موڪليو، ڏانهن بادشاهه جي ازيڙف ۽ ڏانهن، بادشاهه جي
۽ سامهون، جي ڪينروت ۾ عربي ۽ ۾ ملڪ واري جبل هئا، ۾ علائقي جي صيدون عظيم
۽ ڏانهن، اموري ساحلي ۽ ڏانهن، ڪنعانين ساحلي کان اوڀر ۽ ۾، فينائيدور ۽ ۾، ميدان
آهن، هيٺان جي حرمون جيڪي ۽ حوي، ۽ آهن، ۾ جبل جيڪي ييوسي ۽ فرزي، ۽ حتي،
ڪثرت ريل جي سمنڊ جيئن سان، انهن بادشاهه جا انهن ۽ نڪتا آهي ۽ ۾. زمين جي مسميما
پاڻيءَ جي مارون ۽ آيا، گڏجي ۽ ٿيا گڏ پاڻ بادشاهه سڀ ۽ گهڻا. تمام رت ۽ گهوڙا ۽ ۾،
ڪن. جنگ سان اسرائيل ته لڳايو خيمه تي

انهن مان ڪلاڪ هن سڀاڻي ته ڇو ڊج، نه کان منهن جي انهن چيو، ڪي يشوع مالڪ آءِ
گهوڙا جا انهن تون ڪندس، حوالي اڳيان جي اسرائيل ۾ حالت ڏنل شڪست ڪي
تي انهن ماڻهو جنگجو سڀ ۽ آيو يوشع ۽ ساڙيندين. ۾ باهه رٿا جا انهن ۽ ڪٽيندين،
ڪي انهن رب ۽ ڪيو. حملو ۾ علائقي واري جبل تي انهن ۽ اوچتو، تي پاڻي جي مارون
۽ تائين، صيدون عظيم ڪيو تعاقب ڪٽيندا ڪي انهن ۽ ڏنو، ڪري ماتحت جي اسرائيل
جو تائين ڇڏيو ڪٽي ڪي انهن ۽ طرف، اوڀر تائين ميدانن جي مسوڪ ۽ تائين، مسرون
ڏنو حڪم کيس رب جيئن ڪيو، ائين سان انهن يشوع ۽ رهيو. نه بچيل به ڪو مان انهن

چڏيا. ساڙي ۾ باه رت جا انهن ۽ ڇڏيا، ڪٽي گهوڙا جا انهن هو،

۾ اڳ حاصور پر ڪي، بادشاهه جي ان ۽ ڪيو قبضو تي حاصور ۽ موٽيو، وقت ان يَشوع ۽ وٺڻ سانس هر ۾ هن سان تلوار انهن آهه هو. ڪنڌر حڪمراني تي بادشاهتن سڀني انهن به ڪا ۾ هن آهه ڪيو، تباھ تي طور مڪمل ڪي سڀني آهه ڇڏيو، ماري ڪي شيء واري جا بادشاهتن ۽ ڇڏيو. ساڙي ۾ باه ڪي حاصور انهن آهه رهي، نه شيء واري وٺڻ سانس تباھ ڪي انهن ۽ ماريو، ۾ وات جي تلوار ڪي انهن ۽ ورتا، يَشوع بادشاهه جا انهن ۽ شهر سڀ ڪي شهرن ٿيل بند قلعي سڀني پر هو. ڏنو حڪم خادم جي رب موسيٰ جيئن ڪيو، هن اسرائيل بني ۽ ساڙيو. اسرائيل اڪيلي ڪي جنهن جي، حاصور سواءِ ساڙيو، نه اسرائيل تي طور مڪمل ۾ وات جي تلوار ڪي سڀني انهن پر ويا، ڪٽي لاءِ پاڻ مال ڦٽ سڀ جو نه وارو وٺڻ سانس به ڪو مان انهن ڇڏيو، ڪري تباھه ڪي انهن جو تائين ڪيو، تباھه ڪي يَشوع طرح ساڳيءَ موسيٰ ۽ ڏنو، حڪم ڪي موسيٰ خادم پنهنجي مالڪ جيئن ڇڏيو. ڏنو حڪم ڪيس موسيٰ جيڪي مان سڀني انهن هن ڪيو، يَشوع طرح اهڙيءَ ۽ ڏنو، حڪم ڀڄيو. نه به ڪجهه

۽ ڌرتي، جي گوسم سڀ ۽ ڌرتي، جي نگب سڀ ۽ ڌرتي، واري پهاڙيءَ سڀ يَشوع ۽ ورتا. وٺي علائقا هيٺاهين ۽ جبل، جو اسرائيل ۽ علائقو، جو طرف اولهه ۽ علائقو، ميداني تائين، بعلاجاد ۽ ٿو، چڙهي ڏانهن سيعير جيڪو ۽ کان، چلچا جبل کان ڏانهن جبل جيڪي ورتو، ڪي بادشاهن سڀ جا انهن ۽ آهن، هيٺان جي جبل حرمون جيڪي ميدان جا لبنان ۽ ڪئي. جنگ تائين ڏينهن گهڻن سان بادشاهن انهن يَشوع ۽ ماريو. ۽ ڪيو، تباھه ۽

ته ڇو ورتو. ۾ جنگ کين ڪجهه سڀ هجي، ورتو نه اسرائيل جيڪو هو، نه شهر به ڪو ۽ جيئن ته ملن، ۾ جنگ سان اسرائيل ته ويو ڪيو مضبوط دل جو انهن ذريعي جي خداوند

ڪيا تباھه اھي جيئن ته پر وڃي، ڏني نه رحم کي انھن جيئن ته وڃن، ڪيا تباھه اھي
ھو. ڇيو کي موسيٰ خداوند جيئن وڃن،

مان، دبیر مان، حبرون مان، علاقي واري جبل کي عناقيم هن ۽ آيو، وقت ان يـِشوع ۽
کي انهن يـِشوع ۽ ڪيو، تباھه سميت شهرن جي انهن مان يهوداه سڄي ۽ مان عناבות
ويو، ڇڏيو نه به ڪو ۾ پٽن جي اسرائيل مان عناقيم ڇڏيو. ڪري تباھه تي طور مڪمل
ويو. ڇڏيو ۾ اشدود ۽ ۾ گت ۾، غزه سواءِ

اها يـِشوع آ ۽ هو، ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن ورتي، وٺي ڌرتي سڄي يـِشوع آ ۽
ڪيو. آرام کان جنگ ڌرتي آ ۽ مطابق، ورج جي قبيلن جي انهن ڏني، ۾ ورثي کي اسرائيل

12

۾ ورثي زمين جي انهن ۽ ڪيو قتل پٽن جي اسرائيل کي جن بادشاهه، جا زمين اھي ۽
۽ تائين جبل جي حرمون کان واديءَ جي ارنون کان، اڀرڻ جي سج پار جي اردن ورتي،
هو، رهندو ۾ حشبون جيڪو بادشاهه، جو اموري سهون، کان. اڀرڻ زمين جي عربھ سڄي
۽ مطابق، حصي هڪ جي واديءَ آهي، ۾ واديءَ جيڪا هو، ڪندو حڪمراني کان ارنون
وٺي کان عرب ۽ آهي. حد جي پٽن جي عمون جيڪا تائين، يبوڪ حصو ات جو گلعاد
بيٺ کان اوڀر سمنڊ، جو لوڻ تائين، سمنڊ جي عرب ۽ طرف، اوڀر تائين سمنڊ جي چنريٽ
باشان بادشاهه عوج ۽ هيٺان. جي فسگا اسيدوت وٺي کان تيمان تي، رستي جي يـِشيموت
۽ کان هرمون جبل حڪمران ۾. ادري ۽ عشتاروت هو رهندو جيڪو مان، گگتن هو بڇيو
بادشاهه سيهون گلعاد ات ۽ ماڪي، ۽ تائين، حدن جي گرگسي بشان سڄو ۽ کان، سڪائي

ڪي انهن پٽن جي اسرائيل ۽ هو، خادم جو رب جيڪو موسيٰ، تائين. حدن جي حشبون
ڏنو. ڪي قبيلي اڌ جي منسي ۽ جاد روبن، ۾ وراثت اهو موسيٰ ۽ ماريو،

سمند کان پار جي اردن پٽن جي اسرائيل ۽ يشوع ڪي جن آهن، بادشاهه جا اموري هي ۽
آهن، چڙهندا ڏانهن سعي جيڪي تائين جبل چلڻ ۽ ۾، ميدان جي لبنان ۾ گد بل تائين،
ڏنو. ۾ وراثت مطابق قري جي انهن ڪي قبيلن جي اسرائيل ڪي ان يشوع ۽ ڪيو، قتل
اموري ۽ ڪي، حتي ۾، نيگيب ۽ ۾، ريگستان ۽ ۾، اسيدوت ۽ ۾، عرب ۽ ۾، ميدان ۽ ۾، جبل
ڪي. يبوسي ۽ ڪي، حوي ۽ ڪي، فرزي ۽ ڪي، ڪنعاني ۽ ڪي،

جو يروشلم آهي، ويجهو جي ايل بيت جيڪو بادشاهه، جو عاي ۽ بادشاهه، جو يريحو
ايلام، بادشاهه لاختش، بادشاهه هيريموث، بادشاهه بادشاهه، جو حبرون بادشاهه،
لينا، بادشاهه ادير، بادشاهه هرماث، بادشاهه گدير، بادشاهه دبير، بادشاهه گزر، بادشاهه
جو، اروڪ اوفڪ بادشاهه اوفر، بادشاهه تافوت، بادشاهه ويو، شاهه اوڊولام، بادشاهه
ڪاڊيش، بادشاهه ازيث، بادشاهه ممبروت، بادشاهه سيمون، بادشاهه اسوم، راجا
جو اوڊولام بادشاهه، جو ايڪوم جو ڪرميل بادشاهه، جو مريدوت زحڪ، بادشاهه
بادشاهه سپ هي بادشاهه، جو ترزه جي. گليل بادشاهه جو گئي جو، فينيادور بادشاهه
آهن. نو ۽ ويهه

13

۾ ڏينهن تون چيو، ڪي جوشوا رب ۽ هو، وڌيل اڳتي ۾ ڏينهن ۽ وارو عمر وڌي جوشوا
زمين ڇڏيل هيءُ ۽ لاءِ. ورثي آهي وئي رهجي باقي گهڻي زمين ۽ آهين، ويو وڌي اڳتي

مطابق منهن جي مصر جيڪو کان، آباد غير ڪنعاني. ۽ گشوري حدون، جون فلسطين آهي: ۾ سردارين پنجن جي فلسطين کان، پاسي ڪاٻي جي ڪاناني تائين، حدن جي عقرون آهي، ۽ ڪي، عقروني ۽ ڪي، گتي ۽ ڪي، اشقلوني ۽ ڪي، اشدودي ۽ ڪي، غزي آهي: ويندو ڳڻيو تائين، افيق صيدوني ۽ اڳيان، جي غزه زمين سموري جي ڪنعان ۽ مان تيمان ڪي. عوائي اڀرڻ جي سج کان، اوڀر لبنان سڄو ۽ فلسطين، گلياٽ زمين سڀ ۽ تائين، حدن جي اموري جبل جيڪو ڪو هر تائين، دروازي جي حمات هيٺان جي جبل حرمون کان گلگال کان، ڪي، سدونين سڀني تائين. ميمفومائيم مسريت وٺي کان لبنان آهي رهندڙ ۾ علائقي واري ۾ اسرائيل ذريعي قرعي ڪي ان پر ڪندس، تباھه کان منهن جي اسرائيل ڪي انهن مان آهي. ڏنو حڪم توڪي مون جيئن ورهايو،

کان اردن ورهايو. طور وراثت ۾ قبيلي اڌ جي منسي ۽ قبيلن نون ڪي زمين هن هاڻي ۽ قبيلن بن ڪندو. بندي حد سمنڊ وڏو ڏيندين، ڪي ان طرف اولهه جي سج تائين سمنڊ وڏي جي سج ۾، پار جي اردن ڏنو موسيٰ ڪي گاد ۽ ڪي، روبن جي، مناسي قبيلي اڌ ۽ ڪي، جي آرنون جيڪو کان، اروڻر خادم. جو رب موسيٰ، آهي ڏنو کيس مطابق، طرف اڀرندي ميسور سڄو ۽ آهي، ۾ وچ جي وادي جيڪو شهر اهو ۽ آهي، تي ڪناري جي وهڪري عمون ڪيو، حڪومت ۾ حشبون جيڪو جا، اموري بادشاهه سيهون شهر سڀ کان. ميدبا هرمون سڄو ماخاتي، ۽ حدون، جون گيسري ۽ گلاڊيتس، ۽ تائين. حدن جي پٽن جي ۽ عشتاروت جيڪو ۾، بشان جي اوڳ بادشاهت سڀ تائين، اڃا بسايتس سڄو ۽ جبل، ۽ ڪيو. تباھه ۽ ماريو کيس موسيٰ ۽ ويو، بجيو مان ديوان هي ڪيو، حڪومت ۾ ادرعي ۽ ڪيو، نه تباھه تي طور مڪمل ڪي ڪنعاني ۽ ماڪاڻي گشيري، پٽن جي اسرائيل آهن. رهندا تائين ڏينهن جي اڄ ۾ پٽن جي اسرائيل ماڪاڻي ۽ بادشاهه جو گشيري

آهي، ورڻو جو انهن هي خدا، جو اسرائيل رب ويو، ڏنو نه ورڻو ڪي قبيلي جي ليوي سواءِ

کي پٽن جي اسرائيل موسي جيڪا آهي، ورهاست اها هي ۽ چيو، کي انهن رب جيئن ورهائي. مطابق جي يريحو پار جي اردن ۾ موآب عربوت

کان اروعير حدون جون انهن ۽ ڏٺو. مطابق ڪلين جي انهن کي قبيلي جي روبن موسيٰ ۽ جي ارنون جيڪو شهر اهو ۽ آهي، مطابق منهن جي واديءَ جي ارنون جيڪو ٿيون، ديون، ۽ آهن، ۾ ميسور جيڪي شهر سڀ ۽ تائين، حسبون ميسور. سڄو ۽ آهي، ۾ واديءَ ۽ سيباما، ۽ ڪريائين. ۽ ميفاعت، ۽ باموت، ۽ باشان، ۽ گهر، جو ميلبوت ۽ بل، باموت ۽ بيتاسينوت. ۽ فاسگا، اسيدوت ۽ پيور، بيت ۽ ۾، جبل جي عتاب صهيون ۽ سيرابا، موسيٰ کي جنهن بادشاهت، سڄي جي سيهون بادشاهه جي اموري ۽ شهر، سڀ جا مسور ۽ کي، اور ۽ کي، سور ۽ کي، روبوڪ ۽ کي، ايوي ۽ کي، اڳواڻن جي مدين ۽ کيس ماريو، کي. رهندڙن جي صيون ۽ هو، ويل مارجي ۽ حاڪم جو صيون جيڪو کي، روبي

چڙيو. ماري ۾ موڙ انهن هو، وارو ڏسڻ جيڪو هو، پٽ جو بعور جيڪو کي، بلعام ۽

قبيلن جي انهن وراثت جي پٽن جي روبين هيءُ حد، اردن حدون، جون روبين پر ٿيو ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر جا انهن مطابق،

جا گلعاد يازير، حدون جون انهن ۽ ڏٺو. مطابق قبيلن جي انهن کي پٽن جي گاد موسيٰ ۽ آهي. سامهون جي عراد جيڪا ٿيون، تائين عربا زمين ات جي پٽن جي عمون ۽ شهر، سڀ تائين، حدن جي ديون کان معان ۽ بوتنيم، ۽ مطابق، جي مصفاهه تائين عربوت کان حسبون جي سيهون بادشاهه جي حسبون ۽ سفان ۽ سوڪچوٽا ۽ بينٿنابرا ۽ اوٿرگائي ۽ اناڊوم ۽ اوڀر پار جي اردن تائين، حصي جي سمنڊ جي چنريٽ ڪندو حد اردن ۽ بادشاهت، باقي قبيلن سندن مطابق، شهرن سندن ۽ مطابق قبيلن سندن جي، گاد پٽن وراثت هي کان.

۽ شهر، سندا مطابق قبيلن سندن ٿيا ته ڇو اڳيان، جي دشمنن سندن موٽائيندا ڳچ مطابق
ٻاڙيون. زرعي سندا

کان معان حدون جون انهن ۽ ڏنو. مطابق ڪلن جي انهن کي منسي قبيلي اڌ موسيٰ ۽
بائير ۽ بادشاهت، سڄي جي عوج بادشاهه جي بشان ۽ بادشاهت، سڄي جي بشان ۽ ٿيون،
۾ ادري ۽ اشتاروت ۽ حصو، اڌ جو گلعدا ۽ شهر. سن آهن، ۾ بشان جيڪي ڳوٺ، سڀ جا
۽ هئا، پٽ جا منسي جيڪي کي پٽن جي ماخير ۾، بسنيتيدي شهر جا بادشاهت جي عوج
آهن اهي هي مطابق. قبيلن جي انهن هئا، پٽ جا منسي جيڪي کي اڌ جي پٽن جي ماخير
اوپر جي يريحو پار جي اردن ۾، مواب عربوٽ پار جي اردن ڏني ۾ ورثي موسيٰ کي جن
طرف.

14

کي جن ورهايو، ۾ ورثي ۾ ترتيءَ جي ڪنعان کي پٽن جي اسرائيل جن آهن اهي هي ۽
جي خاندانن جي قبيلن جي پٽن جي اسرائيل ۽ يشوع، پٽ جو نون ۽ پادري، اليعزر
جي يشوع رب جيئن ورتو، ۾ وراثت انهن مطابق قرعن ڏنو. ۾ ورثي کي انهن حڪمرانن
ڪو ۾ انهن کي لاوين ۽ کان. پار جي اردن ڏنو. حڪم کي قبيلي اڌ ۽ قبيلن نون ۾ هٿ
ڪو ۾ زمين کي لاوين ۽ افرائيم، ۽ منسي هئا، قبيلو به پٽ جا يوسف ته ڇو ڏنو، نه حصو
رب جيئن زمينون. ڪيل جدا لاءِ جانورن جي انهن ۽ شهر لاءِ رهڻ ڀر ويو، ڏنو نه حصو
ورهاڻي. زمين ۽ ڪيو، پٽن جي اسرائيل تيئن ڏنو، حڪم کي موسيٰ

لفظ اُهو تون چيو، کيس ڪنزي يفته بن ڪالب ۽ آيا، ۾ گلگال وٽ يشوع پٽ جا يهودا ۽

۾ برنيق قادش ۾ باري تنهنجي ۽ مون کي موسي ماڻهو جي خدا رب جيڪو ٿو، ڄاڻين ڪاڊيش کي مون خادم، جي خدا موسي، جڏهن هوس، مان جو سالن چاليهه ڳالهايو. جواب مطابق سوچ سندس کيس مون ۽ موڪليو، لاء ڪرڻ جاسوسي جي زمين کان برنيق مان پر ڦيرايو، کي دل جي ماڻهن هنن ويا، مٿي گڏ سان مون جيڪي ڀائر منهنجا ڏنو. ڏينهن ان موسي ۽ رهيس. رڪندو عزم پورو لاء ڪرڻ پيروي جي خدا خداوند پنهنجي لاء هميشه کي ٻارن تنهنجي ۽ توکي اها رکيو، قدم تو تي زمين جيڪا ته، چيو ڪٿي قسم ۽ ڪيو. وقف کي پاڻ لاء ڪرڻ پيروي جي خدا رب جي اسان تو ته چو ملندي، ۾ ورثي جڏهن آهي، سال پنجن ۽ چاليهون هي هو، چيو هن جيئن آهي پاليو کي مون رب هاڻي مان ڏس هاڻي ۽ ويو، هليو ۾ ريگستان اسرائيل ۽ ڳالهايو، ڏانهن موسي لفظ اهو رب کان مون موسي جڏهن جيئن آهيان، مضبوط تائين اڃ به اڃ آهيان. جو سالن پنج ۽ اٺين اڃ ۽ لاء. ٿيڻ داخل ۾ جنگ ۽ وڃڻ ٻاهر آهيان مضبوط به هاڻي ئي ائين هو، موڪليو کي ته چو هو، چيو ۾ ڏينهن ان رب جيئن ٿو، ڪريان گذارش جي جبل هن توکان آئون هاڻي آهن، شهر وڌا ۽ بند قلعه آهن، اتي عناقيم اهي پر هاڻي آهي، ٻڌو ۾ ڏينهن ان لفظ اهو تو کي مون رب جيئن ڪندس، تباهه کي انهن آئون ته هجي، گڏ سان مون رب پوء جيڪڏهن هو. چيو

ڪري هن ڏنو. ۾ ورثي کي قناز بن يفته بن ڪالب حبرون ۽ ڏني، برڪت کيس يشوع ۽ هن ته چو تائين، ڏينهن جي اڃ مليو ۾ وراثت کي ڪنزي پٽ جي جيفونه ڪالب هبرون هو، شهر ارگوب ۾ اڳ نالو جو حبرون ڪئي. پيروي جي حڪم جي خدا جي اسرائيل رب آئي. ۾ آرام کان جنگ زمين ۽ هو، شهر ماءُ جو عناقيم جيڪو

جي سن کان، حدن جي اڏوميا مطابق ڪنبن سندن حدون جون قبيلي جي يهودا ۽
ٽيون. طرف ڏکڻ تائين ڪاڊيش کان ريگستان

کان ٽڪريءَ ان ٽيون، تائين حصي جي سمنڊ واري لوڻ کان ڏکڻ حدون جون انهن ۽
جي سينا ۽ سامهون، جي چڙهائي جي اڪرايين ٿو لنگهي ۽ ٿي. وڃي طرف ڏکڻ جيڪا
۽ ٿو، نڪري کان حصرون ۽ ٿو، چڙهي ڏانهن برني قادش کان ڏکڻ ۽ ٿو، گهمي چوڌاري
۽ تي، سلمونا آهي نڪرندو ۽ ٿو. نڪري طرف اولهه جي قادش ۽ ٿو، چڙهي ڏانهن سارادا
جون انهن آهي هي هوندو، تي سمنڊ نڪرڻ جو حدن ۽ تائين، واهه جي مصر آهي لنگهندو
کان. ڏکڻ حدون

سمنڊ ۽ کان، اتر حدون جون انهن ۽ تائين. اردن سمنڊ وارو لوڻ سڄو کان، اوڀر حدون ۽
کان اتر ۽ ٿي، چڙهي ڏانهن بيٿگلام تي حدون اها کان. حصي جي اردن ۽ کان ٽڪريءَ جي
حدون ۽ ٿي. چڙهي ڏانهن پٿر جي روبين پٽ ٻائون حدون ۽ ٿي، لنگهي ڏانهن بيٿارابا
ٽيون، لهن هيٺ ڏانهن گلگال ۽ ٽيون، چڙهن تي حصي چوٿين جي واديءَ جي آچور
جي سج ۽ آهي، طرف ڏکڻ جي واديءَ جيڪو آهي، سامهون جي چڙهڻ جي آدمم جيڪو
۽ هوندو. چشمو جو روڳيل رستو جو نڪرڻ جو ان ۽ ٿو، وهي تائين پاڻيءَ جي چشمي
يروشلهم هيءُ کان، ڏکڻ تي پني جي جيبوسي ٽيون، وڃن مٿي ۾ واهه جي اينوم حدون
سمنڊ سامهون جي واهه جي اينوم جيڪا ٽيون، لنگهن تي چوٽي جي جبل حدون ۽ آهي،
چوٽيءَ جي جبل حد ۽ آهي. تي اتر مان حصي جي زمين جي رفائيم جيڪا آهي، طرف
بعل کي حد ۽ ٿي، وهي ۾ جبل افرون ۽ ٿي، وهي تي چشمي جي پاڻيءَ جي نفتو کان
اسار ۽ ويندي، چوڌاري تائين سمنڊ کان بعل حد ۽ آهي. شهر جو يارم هيءُ آئيندي، ڏانهن
تي شهر جي سج ۽ آهي، چسلون هيءُ لنگهندي، کان اتر تي پني جي شهر يارين ۾ جبل
۽ ٿي، وهي طرف اتر مطابق پنيءَ جي عقرون حد اها ۽ لنگهندي. تي ڏکڻ ۽ ويندي، هيٺ

۽ ٿي، نڪري ڏانهن لڀنا ۽ ٿي، گذري طرف ڏکڻ حد ۽ ٿي، نڪري ڏانهن سڪوٽ حد اها سمنڊ وڏو اهو کان، سمنڊ حدون جون انهن ۽ هوندو. تي سمنڊ جاءِ جو نڪرڻ جو حدن چوڌاري. مطابق قبيلن جي انهن آهن، حدون جون پٽن جي يهودا هيءُ لڳائيندو. نشان

۽ ويو، ڏنو حصو ۾ وچ جي پٽن جي يهودا سان، حڪم جي خدا کي، يفوني پٽ ڪالب ۽ ۽ آهي. حبرون هي آهي، شهر جو گاديءَ جو عناق جيڪو ڏنو، شهر اربوڪ کيس يشوع شيشاءِ، ڪيو: تباهه تي طور مڪمل کي پٽن ٽن جي عناق کان اُتان يفونه، پٽ ڪالب لکتن ۾ اڳ نالو جو دبیر پر تي، رهندڙن جي دبیر ويو مٿي اتان ڪالب ۽ کي. اخيمان ۽ تلماءِ هو. شهر جو

کي تنهن ڪندو، قبضو تي ان ۽ ڪندو فتح ۽ وٺندو شهر جو لکڻين به جيڪو چيو، ڪالب جو ڪالب ۽ پٽ جو ڪينز جيڪو گوٿونيل، ۽ ڏيندس. طور زال اچسه ٿيءَ پنهنجي مان هوءَ جڏهن ڏني. طور زال اسڪان ٿيءَ پنهنجي کيس هن ۽ ورتو، گهڻي کي هن هو، پاءُ گهرندس، زمين کان پيءُ پنهنجي مان چئي، ڏني، صلاح کيس هن ته هئي رهي وڃي ٻاهر کيس هن ۽ آهي؟ ڇا توکي پڇيو، کان هن ڪالب ۽ ڪئي، رڙ لهي هيٺ تان گڏهه هوءَ ۽ بوٿانيس کي مون آهي، ڏني زمين جي نيگب کي مون تو ته ڇو ڏي، برڪت کي مون چيو، ڏنو. هيٺ گوناٿلان ۽ مٿي گوناٿلان کيس هن ۽ ڏي.

قبيلي جي پٽن جي يهودا شهر، جا انهن پر وراثت. جي قبيلي جي پٽن جي يهودا آهي هي ۽ ريگما، ۽ اڪام، ۽ ٿيا. هيڙور ۽ آرا، ۽ بيسليئيئل، ۾، ريگستان تي حدن جي اڏوم ڏانهن، هيءُ شهر، جا اشيريون ۽ ڳوٺ، جا انهن ۽ بلمانا، ۽ مينام، ۽ اسوريونائين، ۽ قادش، ۽ اروئيئل، انهن ۽ بيئرشيبي، ۽ چولاشيولا، ۽ بعلت، ۽ سري، ۽ مولاده، ۽ سلما، ۽ سين، ۽ آهي، حاصور زڪلاگ، ۽ هرما، ۽ بيٿيل ۽ ايلبوداد ۽ اسوم، ۽ باڪوڪ، ۽ بيللا، ڳوناٿا، جا انهن ۽ ڳوٺ، جا

ڳوٺ. جا انهن ۽ نو، ۽ ويهه شهر ايروموٽ، ۽ سالي، ۽ لابوس، ۽ سيٽنڪ، ۽ مڪاريم، ۽

۽ ڀرماؤٽ، ۽ دائي، ۽ الوٽوٽ، ۽ چڪيو، ۽ سڀو، ۽ اشتاول. ۽ زورعه اشتاول، ۾ ميداني
استيڊس، فارم جا انهن ۽ گاديرا ۽ سڪريم ۽ يازيڪا. ۽ ساوچو، ۽ ميمبرا، ۽ اوڊولام،
۽ يخريل، ۽ مصفه، ۽ دلاد، ۽ مگدلگد، ۽ اداسان، ۽ سنه، ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر چوڏهن
۽ نومان، ۽ بگاڊيئل، ۽ گيدور، ۽ ماچوس، ۽ ماچيس، ۽ جبرا، ۽ اديادليا، ۽ باسيدوٽ،
۽ كيلام، ۽ نصيب. ۽ يانا، ۽ انوک، ۽ اٽڪ، ۽ لبنا، ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر، ڏهه ڇهه مچيدان،
۽ ڳوٺ، جا ان ۽ عقرون، ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر، ڏهه ايلوم، ۽ بائيسار، ۽ كذب، ۽ اڪيزي،
۽ آهن، ڀرسان جي اسيدوٽ جيڪي سڀ ۽ تائين، گيمنا کان ايڪرون گهر، فارم جا انهن
ان ۽ ڳوٺ جا ان ۽ غزه باڙيون، زرعي جون ان ۽ ڳوٺ جا ان ۽ اسيدوٽ ڳوٺ. جا انهن
ٿو. ورهائي سمنڊ وڏو ۽ تائين، وهڪري جي مصر باڙيون زرعي جون

۽ آهي. دببر هيءُ شهر، جو لڪڻين ۽ رننا، ۽ سوڪو، ۽ يٿر، ۽ شامير، ۾ ملڪ واري جبل ۽
ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر، يارهن گيلوم، ۽ هننا، ۽ هالو، ۽ گوسم، ۽ عيسام. ۽ منا، ۽ انتو، ۽ انون،
هيءُ اربوڪ، شهر ۽ يوما، ۽ فاكوا، ۽ بيتاچو ۽ يماين ۽ Soma، Remna، ۽ Airem،
يُطا، ۽ زيف، ۽ كارميل، ۽ مائون، اسٽيڊ. فارم جا انهن ۽ نو، شهر سورايت، ۽ حبرون، آهي
۽ زور بيت ايلوا، ڳوٺ، جا انهن ۽ شهر نو تمنه، ۽ گبعه ۽ زڪنائيم. ۽ اريڪام، ۽ ياريبيل، ۽
هي، Kiriath baal ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر، ڇهه ٿيڪوم، ۽ بيتانام، ۽ مگاروٽ، ۽ گيجون،
عينون، ۽ ترابام، ۽ بدرگيس، ۽ اسٽيڊ. فارم جا انهن ۽ شهر، به، Sotheba، Jarim، شهر
جا انهن ۽ شهر، ست، Arcades، شهر، جا Sadon، Naflazon، ۽ Aiochioza،
ڳوٺ.

يبوسي ۽ هئا، نه قابل جي ڪرڻ تباهه کين پٽ جا يهودا ۽ هو، رهندو ۾ يروشلم يبوسي ۽

16

کان ڀريحو ۽ ٿيون، کان اوڀر مطابق جي ڀريحو کان اردن حدون جون پتن جي يوسف ۽ ۽ ويندو نڪري ڏانهن ايل بيت ۽ چڙهندو. ڏانهن لوزا ايل بيت ۾ ريگستان واري جبل تي، حدن جي ايتاليم تي، سمنڊ ويندو گذري اهو ۽ لنگهندو. مان حدن جي احتارتي جي يوسف ۽ ٿيندو. تي سمنڊ رستو جو نڪرڻ جو انهن ۽ تائين، حدن هيٺين جي بيتورون ورتو. ۾ وراثت منسي، ۽ افرائيم پتن،

حدون جون وراثت سندن آءُ ٿيون، مطابق قبيلن سندن حدون جون پتن جي افرائيم آءُ تي سمنڊ حدون ۽ ٿيون. گزارا ۽ تائين، واري مٿي حورون بيت اروڪ، ۽ اتاروت کان اوڀر ۽ Sellis، ۽ ۾، Thenasa طرف اوڀر گهمندو، Warm کان اتر ايندون ۾ Icasmon ۽ ايندو، تي ڀريجو ۽ ڳوٺ، جا انهن ۽ ۾، اتاروت ۽ ۾، مڇو ۽ ۾. Ianoka کان اوڀر گذرندو نڪرڻ جو انهن ۽ ويندا، تائين چلڪانا ڏانهن سمنڊ حدون کان دفن ۽ نڪرندو. تي اردن مطابق. خاندانن جي انهن آهي ورثو جو قبيلي جي افرائيم هي ويندو، تي سمنڊ رستو جو

۾، وچ جي وراثت جي پتن جي منسي هئا ويا ڪيا ڌار لاءِ پتن جي افرائيم شهر جيڪي ۽ ۽ هو، رهندڙ ۾ جزر جيڪو ڪيو، نه تباهه ڪي ڪنعاني افرايم ۽ ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر سڀ ان ۽ آيو، مٿي فرعون بادشاهه جو مصر جو تائين رهيو، تائين ڏينهن هن ۾ افرايم ڪنعاني ماريو، ڪي رهندڙن ۾ جزر ۽ ڪي، فرزبن ۽ ڪي، ڪنعانين ۽ ساڙيو، ۾ باهه ڪي ان ۽ ورتو، ڪي ڏنو. ۾ ڏاج ڪي ڏي ۽ پنهنجي ڪي ان فرعون ۽

پهريون جو يوسف هي ته ڇاڪاڻ حدون، جون قبيلي جي پٽن جي منسي ته ٿيو اهو ۽ هو ته ڇاڪاڻ هو، پيءُ جو جلعاد ۽ ڄاول پهريون جو منسي جيڪو لاءِ، ماخير هو، ڄاول موجب قبيلن جي انهن کي پٽن باقي جي منسي ۽ م. باشان ۽ جلعاد هو، ماڻهو جنگجو پٽن جي شڪيم کي، پٽن جي يزيئل کي، پٽن جي حلق کي، پٽن جي يعزر يعني ويو، ورهايو هئا. موجب قبيلن جي انهن مرد سڀ هي کي، پٽن جي عوفر ۽ کي پٽن جي سمريم کي،

آهن: نالا جا ڏيئرن جي سلهاد اهي ۽ هيون، ڏيئرون پر هئا، نه پٽ کي اوفر پٽ سلهاد ۽ جي يشوع ۽ اڳيان، جي ڪاهن ايليئزر اُپيون اُهي ۽ ٿرسا. ۽ ملخا، ۽ ايگلا، ۽ نوا، ۽ مالا، کي اسان ته ڏنو حڪم ذريعي هٿ جي موسىٰ خدا چوندي، اڳيان، جي حاڪمن ۽ اڳيان، پيءُ جي انهن ذريعي حڪم جي رب کي انهن ۽ وڃي، ڏنو ورثو م وڃ جي پائرن جي اسان گلعد ميدان جو لابيڪ ۽ پئي، ڪري کان اناسا رسي سندن ۽ ويو. ڏنو قرعو م پائرن جي پائرن پنهنجن ڏيئرن جي پٽن جي منسي ته ڇو آهي. پار کان اردن جيڪا مان، زمين جي ملي. کي پٽن باقي جي منسي زمين جي جلعاد پر ورتو، ورثو م وڃ جي

۽ آهي، مطابق منهن جي پٽن جي انٽ جيڪا ٿيون، ديلهانٽ حدون جون پٽن جي منسي ۽ تفت ۽ هوندو، کي منسي ٿي. وڃي تي چشمي جي تفتوت تي يسيب ۽ يامين تي حدون واهه طرف ڏکڻ تي ڪرن واهه حدون لهندا ۽ کي. پٽن جي افرائيم تي حدن جي منسي طرف اتر حدون جون منسي ۽ م، وڃ جي شهر جي منسي ترمٽس جو افرائيم تي، يريئيل سمنڊ ۽ کي، منسي تي اتر ۽ کي، افرائيم کان ڏکڻ ٿيندو سمنڊ نڪرڻ جو ان ۽ ڏانهن، ندي کي منسي ۽ سان. اسڪار کان اوڀر ۽ ملندا، سان آشر تي اتر ۽ ٿيندو، حدون جون انهن

جا مگدو ۽ ڳوٺ، جا ان ۽ رهاڪو جا دور ۽ ملندا، ڳوٺ جا انهن ۽ بيتوان ۾ آشير ۽ يساڪار
ڳوٺ. جا ان ۽ حصو ٽيون جو مافيتا ۽ ڳوٺ، جا ان ۽ رهاڪو

رهن ۾ زمين هن ڪنعاني ۽ ٿيا، نه قابل جي ڪرڻ تباھه کي شهرن انهن پٽ جا منشي پر
تابع پنهنجا کي ڪنعانين انهن تڏهن ٿيا، غالب پٽ جا اسرائيل جڏهن ته ٿيو ائين ۽ لڳو.
ڪيو. نه تباھه تي طور مڪمل کي انهن پر بڻايو،

۽ هڪ حصو کي اسان ڏنو ۾ ورثي ڇو چئي، کي يشوع پٽن جي يوسف پر ڏنو جواب
چيو، کين يشوع کي. مون ڏني برڪت خدا ۽ آهيان گهڻو ماڻهو پر مان هڪ؟ حصو ماپيل
جيڪڏهن ڪريو، صاف لاءِ پاڻ ۽ چڙهو ۾ ٻيلي ته آهيو، ماڻهو گهڻا توهان جيڪڏهن
خوش جبل جو افرائيم کي اسان چيو، هنن ۽ ٿو. ڪري تنگ کي توهان جبل جو افرائيم
جي يزرعيل ۾، ڳوٺن جي ان ۽ ۾، شان بيت ٿو رهي ۾ ان جيڪو وٽ ڪنعانين ۽ ڪري، ٺٽو
توهان جيڪڏهن چيو، کي پٽن جي جوزف يشوع ۽ آهن. لوهه ۽ گهوڙا چونڊيل ۾، واديءَ
جو ٿيندو، نه قرعو هڪ لاءِ توهان ته آهي، طاقت وڌي وٽ توهان ۽ آهيو ماڻهو گهڻا
توڪي اهو ۽ ڪندا، صاف کي ان توهان ۽ آهي ٻيلو اهو ته ڇو هوندو، توڪي ٻيلو ڪري
چونڊيل وٽ هن ته ڇو ڪندا، تباھه تي طور مڪمل کي ڪنعاني توهان جڏهن ۽ هوندو،
ايندا. غالب کان هن ڪري توهان آهن، گهوڙا

18

نصب خيمو جو شاهدي اتي ۽ ٿي، گڏ ۾ شيلو جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل ۽
وئي. ٿي فتح هٿان جي انهن زمين ۽ ڪيو،

جي اسرائيل جوشوا قبيلو. ست هو، ورتو نه ۾ ورثي جن ويا، رهجي پت جا اسرائيل ۽ اسان جيڪا لاءِ، ڪٿڻ ۾ وراثت کي زمين ان ويندا ٿڪجي توهان ڪيستائين چيو، کي پتن ۾ زمين ٿي ڪڙا اٿي اهي ۽ ڏيو، مان قبيلي هر ماڻهو تي مان توهان آهي؟ ڏني خدا رب جي هن اهي ۽ هوندو. ضروري ورهائڻ کي ان جيئن ڪن، بيان اڳيان منهنجي کي ان ۽ وڃن، ڪندو، مقرر حد کان ڏکڻ لاءِ انهن يهوداه ورهايا، حصا ست لاءِ انهن هن ۽ ويا. طرف جي اهي ۽ ورهايو، ۾ حصن ست کي زمين توهان ٿيندا. مقرر کان اتر لاءِ انهن پت جا يوسف ۽ نه ڪيندس. قلعو اڳيان جي خدا رب جي اسان لاءِ توهان مان ۽ آڻيو، وٽ منهنجي هتي ۽ آهي، حصو سندن ڪاهانت جي مالڪ ته ڇاڪاڻ ۾، توهان کي پتن جي ليوي حصو آهي جيڪو طرف، اوڀر پار جي اردن ورتو وراثت پنهنجو قبيلي ات جي منسي ۽ روبن ۽ جاد ڏنو. خادم جي مالڪ موسيٰ کين

سروي جي زمين هئا رهيا وڃي جيڪي کي ماڻهن انهن يشوع ۽ ويا، ماڻهو ڪري اُڀري ۽ هتي ۽ اچو، طرف منهنجي ۽ ڪريو، سروي جي زمين ۽ وڃو چئي، ڏنو، حڪم لاءِ ڪرڻ پار کي زمين ۽ ويا، هنن ۽ ۾. شيلوه اڳيان جي خداوند ڪيندس قلعو لاءِ توهان مان يشوع ۽ ۾، ڪتاب هڪ ۾ حصن ست لکيو، مطابق جي شهرن کي ان ۽ ڏنو، کي ان ۽ ڪيو، اڇلايو. قلعو اڳيان جي رب ۾ شيلوه لاءِ انهن يشوع ۽ آيا. ڪٿي وٽ

جي انهن ۽ نڪتو، ٻاهر پهريون مطابق ڪُنبن جي انهن قلعو جو قبيلي جي بنيامين ۽ نڪتيون. ۾ وڃ جي پتن جي يوسف ۽ پتن جي يهوداه حدون جون قرعي

مٿي طرف اتر کان پني جي يريحو حدون کان اردن ٿيون، کان اتر حدون جون انهن ۽ اُتان ۽ ٿيندو. بيٽون مبدريتس نڪرڻ جو ان ۽ ويندا، مٿي ڏانهن سمنڊ تي جبل ۽ ويندا، حدون ۽ آهي، بيٽيل هي کان، ڏکڻ جي ان تي پني جي لوزا گذرنديون، مان لوزا حدون کان

جي بيٽورون آهي ڏانهن ڏکڻ جيڪو تي، جبل ڏانهن اوريچ مائاروب وينديون هيٺ هينيون.

جبل کان، ڏکڻ ٿو، ڏسي طرف سمنڊ جيڪو لنگهندي تي حصي ان ۽ لنگهندي مان حدون ۽ قريت هيءَ ٿيندو، ۾ بعل قريت نڪرڻ جو ان ۽ طرف، ڏکڻ تي منهن جي حورون بيت کان آهي. طرف سمنڊ جيڪو آهي حصو اهو هيءَ شهر، جو پٽن جي يهودا آهي، يعريم

لنگهنديون، ۾ گاسين حدون ۽ هوندو، کان حصي جي بعل ڪريات حصو وارو طرف ڏکڻ ۽ واديءَ جي سونام هي تي، حصي وينديون هيٺ حدون ۽ تي. چشمي جي پاڻي جي نفتو هيٺ گائينا ۽ آهي، کان اتر مان حصي جي رفائين ايميك جيڪا آهي، مطابق منهن جي گذري ۽ تي. چشمي جي روگيل ويندي هيٺ ۽ کان، ڏکڻ تي پني جي جوسائي ويندي سامهون آهي جيڪو تي، گليلوت ويندو گذري ۽ تي، چشمي جي شمش بيت ويندو اهو ۽ تي. پٿر جي بائيون جي پٽن جي روبين ويندو لهي هيٺ ۽ جي، چڙهڻ جي ايتامين کان. اتر تي پنيءَ جي سمنڊ ايندو، هيٺ تي حدن ۽ گذرندو، کان اتر مان پنيءَ جي بيتارابا جي اردن طرف اتر تي ٽڪريءَ جي سمنڊ جي لوڻ رستو جو نڪرڻ ٻاهر جو حدن ۽ آهن. کان ڏکڻ حدون اهي ٿيندو، کان ڏکڻ ڏانهن حصي

جون ان آهي، وراثت جي پٽن جي بنيامين هي ڪندو، مقرر حد کان طرف اوڀر اردن ۽ مطابق. قبيلن چوڌاري حدون

۽ اميڪاسيس. ۽ بيٿيگائيو يريحو، هئا: مطابق قبيلن جي انهن شهر جا پٽن جي بنيامين ۽ گبعاء، ۽ موني، ۽ ڪيفيرا، ۽ ڪرافا، ۽ افراٿا، ۽ فارا، ۽ ايئن، ۽ بيسان، ۽ سارا، ۽ بيتابارا، فيرا، ۽ اموڪ، ۽ ميرون، ۽ ماس، ۽ بئيروت، ۽ رامه، ۽ گبعون، ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر، ٻارهن

تيرهن يارم، گباوت، ۽ آهي، يروشلم هي ييوس، ۽ ٿاريل. ۽ زيليڪان، ۽ نڪان، ۽ ڪفان، ۽ مطابق. قبيلن جي انهن آهي وراثت جي پٽن جي بنيامين هي ڳوٺ، جا انهن ۽ شهر،

19

قرعن جي پٽن جي يهودا وراثت جي انهن ۽ جو، پٽن جي شمعون قرعو ٻيو نڪتو ٻاهر ۽ ۽ جيسن. ۽ بولا ۽ آرسولا ٿيو. ڪلادام ۽ سماع بيرسبع، قرعو جو انهن ۽ ٿي. ۾ وچ جي انهن ۽ بٿاروت، ۽ سارسوسين. ۽ بيتماڪيريب، ۽ سيڪيلاڪ، ۽ حرما، ۽ منصوبا ۽ ارٿولا جا انهن ۽ شهر چار سڪل، ۽ پٿر، ۽ گرم، ۽ خاموش، ڳوٺ. جا انهن ۽ تير، شهر ٻڌ، جا شمعون هي طرف، ڏکڻ بامٿ وارن وڃڻ تائين بالڪ چوڌاري جي شهرن جي انهن ٻهراڙا، مان قرعي جي يهوداه مطابق. خاندانن جي انهن آهي وراثت جي قبيلي جي پٽن جي جي انهن حصو جو پٽن جي يهوداه ته ڇو مليو، ورثو جو قبيلي جي پٽن جي شمعون ڪيو. حاصل ورثو ۾ وچ جي قرعي جي انهن پٽن جي شمعون ۽ ٿيو، وڏو کان حصي

اسديڪگولا حدون جون ورثي سندن نڪتو، مطابق قبيلن سندن لاءِ زبولون قرعو ٿيون ۽ جي يڪمان جيڪا ۾، واهه ان ملندو تي بيٿارابا ۽ مگلا، ۽ سمنڊ حدون، سندن هونديون، موٽيو تائين حدن جي شمش بيت کان سامهون جي اوڀر کان سيدوڪ آءُ آهي. سامهون کان اُتان ۽ ويندو. مٿي تي فنگائي آءُ ويندو، گذري تي دابپروت آءُ ڏانهن، ايت چاسيلوٿ لنگهي ۽ تي، ڪتاسيم شهر تي، گيبيري طرف اُڀرندي کان سامهون ٻاهران ويندو گهمي رستو جو نڪرڻ جو انهن ۽ ويندا، کان حمات طرف اتر حدون ۽ ماٿاراوزا. تي رمونا ويندو قبيلي وراثت آهي هي بيٿمان. ۽ يريڪو، ۽ سمون، ۽ نبال، ۽ ڪتنٿ، ۽ ويندو. تي زفرون جا. انهن ڳوٺ ۽ شهر مطابق، خاندانن جي انهن جي، پٽن جي زبولون

۽ اڳن، ۽ ٽيون. سونام ۽ خسالوٽ يازيل، حدون سندن ۽ نڪتو. قرعو چوٿون لاءِ ايساڪار ۽
 ۽ تومان، ۽ ايون، ۽ رماس، ۽ ريبيس، ۽ ڪشون، ۽ دابرون، ۽ اناچيريٽ، ۽ ريروٽ، ۽ سيونا،
 بيت ۽ ملنديون، طرف جي سمنڊ تي سليم ۽ گيتبور حدون ۽ بيرسافيس. ۽ ايماريڪ
 عيساڪار پٽن جي قبيلي آهي وراثت هي ٿيندو. اردن رستو جو نڪرڻ جو حدن ۽ شمش،
 جا. انهن ڳوٺ ۽ شهر مطابق، ڪلين جي انهن جي،

ايڪسيلڪيٽ، حدون جون انهن ۽ نڪتو. مطابق قبيلن جي انهن لاءِ آشير قرعو پنجون ۽
 ڪناري جي سمنڊ ۽ معاسا، ۽ عميئيل، ۽ ايليميلڪ، ۽ ٽيون. ڪيف ۽ بيتوڪ، ۽ اليف، ۽
 گينيٽ، بيت ۽ ڪان سج اوڀر موٽندو ۽ سان. لبات ۽ سان، صيون ۽ ملندو، سان ڪرميل تي
 داخل ۾ حدن جي بائيٽمي صفائي ۽ طرف، اتر فٿائيل ۽ ملندو، سان عڪگائي ۽ زبولون ۽
 عظيم ڪنٿان ۽ ايميماون، ۽ راحاب، ۽ ايلبون، ۽ گذرندو. ۾ خوبامسوميل ۽ انايل، ۽ ٿيندو،
 ۽ جا، صوريين ۽ تائين، چشمي جي مسفسات ۽ ڏانهن، رامه حد موٽندا ۽ تائين. صيدا
 ۽ ايڪوزوب، ۽ اپوليوب، ۽ ٿيندو، سمنڊ رستو جو نڪرڻ سندس ۽ تي، ياسف حد موٽندا
 قبيلن جي انهن جي، اشير پٽن جي قبيلي آهي وراثت هي رهائ. ۽ آفيڪ، ۽ آرڪوب،
 ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر مطابق،

بيسيمين، ۽ مولا، ۽ مولا، حدون جون انهن ته ٿيو اهو ۽ نڪتو. قرعو ڇهون لاءِ نفتالي ۽
 موٽنديون حدون ۽ ٿيا. اردن رستا سندس ۽ تائين، ڊوڊام ايفٿامائي، ۽ نابوڪ، ۽ آرمي، ۽
 اشير ۽ ڪان، ڏکڻ ملندو سان زبولون ۽ گذرندو، ياکانا ڪان اتان ۽ ۾، ائٿابور ڏانهن سمنڊ
 ڪان. سج اڀرندي اردن ۽ طرف، جي سمنڊ ملندو

حاصور، ۽ اراييل، ۽ ارماٽ، ۽ ڪينيريٽ، ۽ اوماٿاڊاڪيٽ، ۽ ٽائر، شهر، بند قلعو جا ترين ۽
 ٿيسامس. ۽ بيتٿامي، ۽ ميگالاريم، ۽ ڪيروئي، ۽ چشمو، جو اسور ۽ اسارين، ۽ قاديس، ۽

آهي. وراثت جي قبيلي جي پتن جي نفتالي هي

۽ ٿيا. شهر جا سڙاؤس ۽ اسا، ۽ سرت، حدون جون انهن ۽ نڪتو، قرعو ستون لاءِ دان ۽
۽ گيبيلان. ۽ بيگيٽون، ۽ الڪاٿا، ۽ عقرون، ۽ تمناه، ۽ ڪٽي، ۽ سلاٿا، ۽ ريل، ۽ سلاميس،
آهي. ويجهو جي Joppa حد کان سمنڊ جي Hawks ۽ گيٽريمون. ۽ بناڻياڪت، ۽ ازور،
جا انهن ۽ شهر جا انهن مطابق، ڪٽنبن جي انهن جي، دان پتن جي قبيلي آهي وراثت هيءَ
ڳوٺ.

جي تلوار کي ان ۽ ورتو، ۾ قبضي کي ان ۽ ڪئي، جنگ سان لاجيش ۽ ويا پت جا دان ۽
رکيو. لسندان نالو جو ان ۽ ٿيا آباد ۾ ان ۽ ماريو، سان وات

کي، يشوع پتن جي اسرائيل ۽ لاءِ، ڪرڻ قبضو تي زمين مطابق حد پنهنجي ويا آهي ۽
شهر اهو کيس هنن ۽ ذريعي، جي حڪم جي خدا ڏنو. حصو ۾ انهن هو، پت جو نون جيڪو
تعمير شهر هن ۽ آهي، ۾ جبل جي افرائيم جيڪو ٿمناسارخ، هو، گهريو هن جيڪو ڏنو،
رهيو. ۾ ان ۽ ڪيو،

جي خاندانن ۽ پت، جي نون يشوع ۽ پادري، اليعزر جيڪي آهن ورهاڱا آهي هي
شاهدي اڳيان، جي خداوند ۾ شيلوه مطابق جي قرعن ۾ قبيلن جي اسرائيل حڪمرانن
ويا. لاءِ ڪرڻ قبضو تي زمين آهي ۽ ڏنا، ۾ ورثي وٽ، دروازن جي خيمي جي

ڏيو، شهر جا پناهه ڇڻندي، ڳالهايو، ڪي پتن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، سان يوشع رب ۽ ڪي روح جنهن لاءِ قاتل پناهه هو. چيو ذريعي جي موسيٰ ڪي توهان مون جيڪي نه هٿان جي وٺندڙ بدلو جي رت قاتل ۽ هوندا، پناهه شهر لاءِ توهان ۽ ماريو، ۾ اڻڄاڻائيءَ بيهي. ۾ فيصلو اڳيان جي جماعت هو جو تائين مرندي،

اربوڪ ۽ ۾، جبل جي افرائيم ڪي سيڪيم ۽ ۾، جبل جي نفتالي ۾ گليليا ڪي ڪاديش هن ۽ ورهايو. ۾ جبل جي يهودا آهي، حبرون جيڪو ڪي، شهر

جي جاد ۽ ڏنو، بوسر ۾ ريگستان ۾ ميدان مان قبيلي جي روبن هن ۾، پار جي ڀرڻ ۽ گولان. ۾ بسن مان قبيلي جي منسي ۽ ارموت، ۾ جلعاد مان قبيلي

انهن جيڪو آهن، ويا ڪيا مقرر لاءِ پرديسي ۽ پتن جي اسرائيل جيڪي آهن شهر اهي هي تي طور ارادي غير ڪي روح ڪنهن جيڪو ڪو هر وڃي پڇي اتي ته آهي، رهندو ۾ جماعت هو جيستائين مري، نه ۾ هٿ جي وٺندڙ بدلو جي رت هو جيئن ته آهي، ماريون ٻيڻو. لاءِ فيصلو اڳيان جي

21

اسرائيل ۽ ڏانهن، يشوع پٽ جي نون ۽ ڏانهن، پادري اليعزر پيءُ سردار جا پتن جي لاري ۽ ڪنعان ۾، شيلو ڪي انهن اسان ۽ آيا، اڳتي ڏانهن اڳواڻن سردار جي خاندانن مان قبيلن جي لاءِ ڀورن جي اسان ۽ شهر لاءِ رهڻ ڪي اسان ذريعي هٿ جي موسيٰ رب چيو، ۾ زمين جي ورثي ذريعي حڪم جي رب ڪي لاوين پتن جي اسرائيل ۽ ڏنو. حڪم جو ڏيڻ چراگاهون

ڏنيون. چراگاهون جون انهن ۽ شهر ۾ ڏيڻ ۾

هئا، لوي ۽ پادري جيڪي ڪي، پتن جي هارون ۽ لاءِ، ماڻهن جي ڪاهت نڪتو قرعو ۽
ذريعي قرعي مان قبيلي جي بنيامين ۽ مان قبيلي جي شمعون ۽ مان قبيلي جي يهودا
مليا. شهر تيرهن

منسي ۽ مان قبيلي جي دان ۽ مان قبيلي جي افرائيم ڪي پتن رهندڙ باقي جي قحات ۽
ويا. ڏنا شهر ڏهه ذريعي قرعي مان قبيلي ات جي

قبيلي جي نفتالي ۽ مان قبيلي جي آشير ۽ مان قبيلي جي اسڪار ڪي پتن جي گيدسون ۽
شهر. تيرهن ۾، باشان مان قبيلي ات جي منسي ۽ مان

۽ کان قبيلي جي جاد ۽ کان قبيلي جي روبن مطابق، قبيلن سندن ڪي پتن جي مراري ۽
ويا. ڏنا شهر ٻارهن ذريعي قرعي کان، قبيلي جي زبولون

موسيٰ رب جيئن ڏنيون، زمينون چراگاهه جون انهن ۽ شهر ڪي لاوين پتن جي اسرائيل ۽
ذريعي. قرعي هو، ڏنو حڪم ڪي

قبيلي جي پتن جي بنيامين ۽ قبيلي جي پتن جي شمعون ۽ قبيلي جي پتن جي يهودا ۽
ليوي جيڪي مان، ماڻهن جي قهات ڪي، پتن جي هارون ويا سڏيا اهي ۽ ڏنا، شهر هي مان
ماءُ جو عناق جيڪو ڏنو، اربع قريت ڪي هنن ۽ مليو. قرعه ڪي انهن ته ڇو هئا، پت جا
جا شهر پر چراگاهون، چوڌاري جي ان پر ۾، جبل جي يهودا آهي حبرون هيءُ آهي، شهر
ڏنا. ۾ قبضي ڪي پتن جي يافته پت ڪالب يشوع ڳوٺ جا ان ۽ ميدان

ان جيڪي زمينون ڪيل جدا ۽ حبرون، لاءِ، قاتل جو پناهه شهر ڏنو ڪي پتن جي هارون ۽ لاءِ ان ۽ ايلوم ۽ هيون. ويجهو جي ان جيڪي زمينون ڪيل جدا ۽ لمنا، ۽ هيون، گڏ سان دبیر ۽ علائقا، ڪيل جدا سان ان ۽ گيلا ۽ علاقا، ڪيل الڳ لاءِ ان ۽ تيماءِ علاقا، ڪيل الڳ علاقا، ڪيل الڳ جا ان ۽ تانو ۽ علاقا، ڪيل الڳ جا ان ۽ آسا ۽ علائقا، ڪيل جدا سان ان ۽ قبيلي جي بنيامين ۽ مان. قبيلن بن انهن شهر نو علاقا، ڪيل الڳ جا ان ۽ شمش بيت ۽ ان ۽ اناتوت ۽ علائقا، ڪيل جدا جا ان ۽ گئيت، ۽ علائقا، ڪيل جدا جا ان ۽ گبائون مان، پتن جي هارون شهر سڀ شهر. چار علاقا، ڪيل جدا جا ان ۽ گمالا ۽ علاقا، ڪيل جدا جا تيرهن. هئا، پادري جيڪي جا،

جي انهن ۽ مان، پتن جي قهات هئا بچيل جيڪي لاوي هئا، پت جا قهات ماڻهو جيڪي ۽ قاتل يعني شهر، جو گاهه پناهه ڏنو ڪي انهن ۽ ٿيو. مان قبيلي جي افرائيم شهر جو پادري ان ۽ زمينون، لاڳاپيل سان ان ۽ گزارا ۽ زمينون، ڪيل ڌار گڏ سان ان ۽ شڪيم، شهر جو چار ويا، ڪيا الڳ لاءِ هن جيڪي شهر اهي ۽ حورون، بيت ۽ زمينون. ڪيل ڌار گڏ سان ڌار جا ان ۽ گيٽيدان ۽ علائقا، ڪيل ڌار جا ان ۽ الكوٽيم مان، قبيلي جي ڊان ۽ شهر. الڳ لاءِ هن جيڪي ۽ گيٽريمون، ۽ ويا، ڪيا الڳ لاءِ هن جيڪي ۽ ايلون، ۽ علائقا، ڪيل ۽ يباٽا ۽ علائقا، ڪيل جدا جا ان ۽ تاناڪ مان، قبيلي ات جي منسي ۽ شهر. چار ويا، ڪيا ويا ڪيا جدا لاءِ انهن علائقا جيڪي ۽ هئا، ڏهه شهر سڀ شهر. ٻه علائقا، ڪيل جدا جا ان لاءِ. قومن رهيل باقي جي پتن جي قهات هئا،

قاتلن جيڪي شهر اهي مان مناسي قبيلي ات هئا، لاوي جيڪي ڪي، پتن جي گيدسون ۽ مقرر جا ان ۽ بيزر، ۽ علائقا، ڪيل مقرر جا ان ۽ ڄ، باسانيتيدي گولون هئا، ڪيل مقرر لاءِ دبا، ۽ زمينون، ڪيل جدا لاءِ ان ۽ قيشون، مان، قبيلي جي اسڪار ۽ شهر. ٻه علائقا، ڪيل لاءِ ان ۽ چشمو جو لڪڻين ۽ علائقا، ڪيل جدا لاءِ ان ۽ رموت ۽ زمينون، ڪيل جدا لاءِ ان ۽

۽ علاقا، ڪيل جدا جا ان ۽ بسيلان مان قبيلي جي اشير ۽ شهر. چار علائقا، ڪيل جدا ۽ راهاب، ۽ هئا، ڪيل الڳ لاءِ هن جيڪي ۽ چيلڪت، ۽ علاقا، ڪيل جدا جا ان ۽ دبون قتل جيڪو شهر اهو مان، قبيلي جي نفتالي ۽ شهر. چار هئا، ڪيل الڳ لاءِ هن جيڪي ان ۽ نمٽ، ۽ علائقا، ڪيل الڳ گڏ سان ان ۽ م، گليل قادش يعني ويو، ڪيو الڳ لاءِ ڪندر سڀ جا گروشن شهر. ٽي علائقا، ڪيل الڳ گڏ سان ان ۽ ٽمون، ۽ علائقا، ڪيل الڳ گڏ سان هئا. شهر تيرهن مطابق قبيلن جي انهن شهر

جون ان ۽ مان مان، قبيلي جي زبولون ڪي، لاوين باقي ڪي، ماڻهن جي پٽن جي مراري ۽ پار، جي ڀردن ۽ شهر. ٽي چراگاهه، جا هن ۽ زلا چراگاهون، جون ان ۽ قادش ۽ چراگاهون، م، ريگستان بوضو شهر جو پناهگاهه جي قاتل مان، قبيلي جي روبن مطابق، جي يريحو جون ان ۽ بيڪمون ۽ چراگاهون. جون ان ۽ يازير ۽ چراگاهون، جون ان ۽ ميسو جو پناهه لاءِ قاتل مان، قبيلي جي گاد ۽ شهر. چار چراگاهون، جون ان ۽ مافا ۽ چراگاهون، ان ۽ حشبون ۽ چراگاهون، جون ان ۽ ڪامين، چراگاهون، جون ان ۽ م، گلعاد رامٽ ۽ شهر، پٽن جي ميراري شهر سڀ چار. شهر سڀ چراگاهون، جون ان ۽ يازير ۽ چراگاهون، جون بارهن حدون ۽ هئا، رهيل باقي مان قبيلي جي لوي جيڪي مطابق، قبيلن جي انهن لاءِ ٿيا. شهر

جون انهن ۽ شهر، ائيتاليهه م، وچ جي قبضي جي پٽن جي اسرائيل شهر، سڀ جا لاوين انهن چراگاهون، چوڌاري جي شهر ۽ شهر چوڌاري، جي شهرن انهن زمينون. چراگاهه ڪي، شهرن سڀني

قسم جو ڏيڻ ڪي ڏاڏن ابن جي انهن هن جو جنهن ڏني، زمين سڀ اها ڪي اسرائيل رب ۽ جيئن ڏنو، آرام چوڌاري ڪي انهن رب ۽ ٿيا. آباد م ان ۽ ورتو م ورثي ڪي ان انهن ۽ هو، ڪنيو

رب اٿيو، نه به ڪو مان دشمنن سندن اڳيان جي انهن هو، ڪنڀو قسم سان ڏاڏن ابن سندن جيڪي مان، لفظن سٺن سڀني ٿيو ناکام نه ڏنو. ۾ هٿن سندن کي دشمنن سڀني سندن ٿيا. پورا سڀ ڳالهايا، کي پتن جي اسرائيل رب

22

۽ ڪيو. گڏ کي قبيلي اڌ جي منسي ۽ کي، پتن جي جاد ۽ کي، پتن جي روبين يشوع تڏهن حڪم کي توهان خادم، جي رب موسيٰ، جيڪو آهي ٻڌو ڪجهه سڀ توهان چيو، کين کي توهان هن جيڪي ۾ ڳالهين سڀني ڪئي فرمانبرداري جي آواز منهنجي توهان ۽ ڪيو، نه تائين، ڏينهن جي اڄ تائين، ڏينهن ئي ڪيترن انهن کي پائرن پنهنجن توهان ڪيا. حڪم رب پر هاڻي آهي. ڪئي پاسداري جي حڪم جي رب خدا پنهنجي توهان ۽ آهي، ڇڏيو هاڻي ڪري تنهن هو، چيو کين هن جيئن ڏنو، آرام کي پائرن جي اسان خدا جي اسان توهان موسيٰ جيڪا ڏانهن، زمين جي قبضي پنهنجي ۽ ڏانهن گهرن پنهنجن وجو موٽي لاءِ، ڪرڻ عمل تي قانون ۽ حڪم سنڀاليو گهڻو تمام پر هئي. ڏني پار جي اردن کي پيار سان خدا جي اسان رب ڏنو، حڪم جو ڪرڻ کي اسان خادم جي رب موسيٰ جيڪو ۽ رهن، جڙيل سان هن ۽ سنڀالڻ، کي حڪمن جي هن هلڻ، تي رستن سڀني جي هن ڪرڻ، کين يشوع ۽ ڪرڻ. خدمت جي هن سان روح سڄي جي توهان ۽ ذهن سڄي جي توهان ويا. ڏانهن گهرن پنهنجن اهي ۽ موڪليو، کين ۽ ڏني برڪت

جي اردن گڏ سان پائرن پنهنجي يشوع کي اڌ ۽ ڏنو، ۾ بشان موسيٰ کي مناسي قبيلي اڌ ۽ کي انهن ۽ موڪليو ڏانهن گهرن جي انهن کي انهن يشوع جڏهن ۽ ڏنو، کان سمنڊ پار ۽ چاندي، ۽ ڍور، گهڻا تمام ۽ ويا، ڏانهن گهرن پنهنجن سان دولت گهڻي اهي ۽ ڏني. برڪت

ورهائي. لُت جي دشمنن سان پائرن پنهنجن انهن ڪپڙا، گهڻا ۽ لوهه، ۽ سون،

جي ڪنعان کان، پتن جي اسرائيل قبيلي، اڌ جي منسي ۽ پت، جا گاد ۽ پت، جا روبين ۽ ڪي انهن جيڪا ڏانهن، زمين جي قبضي جي انهن لاءِ، وڃڻ ڏانهن گلعاد ۾، شيلو ۾ زمين هئي. ملي ۾ ورثي سان حڪم جي خداوند ذريعي هٿ جي موسيٰ

روبن ۽ آهي، ۾ زمين جي ڪنعان ۽ آهي تي ڪناري جي اردن جيڪو آيا، ۾ جلعاد آهي ۽ هڪ ٺاهي، گاهه قربان هڪ تي اردن اُتي قبيلي اڌ جي منسي ۽ پتن جي جاد پتن، جي اچي. ۾ ڏسڻ جيڪا گاهه قربان وڌي

اڌ جي منسي ۽ پتن، جي گاد ۽ پتن، جي روبين ڏس، ٿا، چون ته ٻڌو پتن جي اسرائيل ۽ ۾، پار جي پتن جي اسرائيل تي، اردن جي گلعاد تي، حدن جي زمين جي ڪنعان قبيلي، چڙهي مٿي تنهنڪري هئا، ٿيا گڏ ۾ شيلو پت جا اسرائيل سپ ۽ آهي. ٺاهي گاهه قربان لاءِ. ڪرڻ جنگ خلاف جي انهن

جي قبيلي اڌ جي منسي ۽ ڏانهن پتن جي جاد ۽ ڏانهن پتن جي روبين پتن، جي اسرائيل ۽ جيڪو هو، پت جو البعزر جيڪو ڪي، فنحاس ۽ موڪليو، ۾ ملڪ جي جلعاد ڏانهن پتن قبيلي هر جي اسرائيل گڏ، سان سندس حڪمران ڏهه ۽ هو، پت جو ڪاهن سردار هارون جا اسرائيل آهن، حڪمران جا گهرن آبائي اهي حڪمران، هڪ مان گهر خانداني هڪ مان جي منسي ۽ ڏانهن، پتن جي گاد ۽ ڏانهن، پتن جي روبين آيا اهي ۽ آهن. ڪمانڊر جا هزارن سڄي ٿو چوي شيون هي چئندي، ڳالهايو، سان انهن ۽ ۾، زمين جي جلعاد ڏانهن قبيلي اڌ اڳيان، جي خدا جي اسرائيل ڪيو توهان جيڪو ڏوهه، هي آهي ڪهڙو جي: رب جماعت ٿي ڪندڙ بغاوت کان رب ۽ ڪري، تعمير گاهه قربان لاءِ پاڻ وڃو، ڦري کان رب اڄ ته

کان ان تائين ڏينهن جي اڃ اسان ته جڏهن آهي، ننڍو لاءِ اسان گناهه جو فغور ڇا وڃو؟ آهيو، ويا ڦري کان رب اڃ توهان ۽ آئي. وبا ۾ جماعت جي رب ۽ آهيون؟ ويا ڪيا نه صاف ۽ ٿيندو. غضب تي اسرائيل سڄي سياڻي ته ڏيو، ڇڏي کان رب اڃ توهان جيڪڏهن ۽ ۾ زمين جي قبضي جي رب ته آهي، ننڍي زمين جي قبضي جي توهان جيڪڏهن هاڻي کان خدا ۽ ڪريو، حاصل وراثت ۾ وڃ جي اسان ۽ ٿو، رهي خيمو جو رب جتي ڪريو، پار گاهه قربان جي رب خدا جي اسان توهان ته ڇو ڀڄو، نه کان رب توهان ۽ ٿيو، نه باغي ٿيل وقف هو، پٽ جو زارا جيڪو اچار، ڇا آهيو. رهيا ڪري تعمير گاهه قربان ٻاهر کان ٿيو نازل غضب تي جماعت جي اسرائيل سڄي ۽ هئي، ڪئي نه خيانت ۾ باري جي شيءِ ويو. مري ۾ گناهه ئي پنهنجي ماڻهو هڪ هي ۽ هو؟

هزارن جي اسرائيل ۽ ڏنو، جواب قبيلي ات جي منسي ۽ پتن، جي گاد ۽ پتن، جي روبين ۽ ۽ ٿو، ڄاڻي پاڻ خدا خدا اهو ۽ آهي، رب خدا اهو چئندي: ڳالهايو، ڪي ڪمانڊرن جي هو ته آهي، ڪيو گناهه اڳيان جي رب اسان ۾ بغاوت جيڪڏهن ڄاڻندو، پاڻ اسرائيل رب جيئن ته ٺاهي، گاهه قربان لاءِ پاڻ اسان جيڪڏهن ۽ بچائي. نه ۾ ڏينهن هن کي اسان ان جيئن ته ڇاڙهون، قربانيون سوختني تي ان جيئن ته وڃون، ٿي ڌار کان خدا جي اسان ڪڍندو. ڳولي رب ته ڪريون، قرباني جي نجات تي

ٻار جا اوهان سياڻي ته آهيون، رهيا چئي ڪيو، هي اسان سبب جي لفظ جي احتياط پر ۽ جي اسان رب ۽ ڇا؟ سان جي اسرائيل خدا رب کي اوهان چئن، نه کي ٻارن جي اسان جا توهان ۽ ناهي، حصو ڪو ۾ رب لاءِ توهان ۽ ڪئي، مقرر حد کي اردن ۾ وڃ جي توهان چيو اسان ۽ ڪن. نه عبادت جي رب اهي جيئن ته بڻائيندا، اجنبي کي پتن جي اسان پٽ جي قربانين نه ۽ نه خاطر جي نذرانن ڪرڻ تعمير کي گاهه قربان هن ڪريون، ائين ته نسلن جي اسان ۽ ۾، وڃ جي توهان ۽ جي اسان شاهدي اها هجي هي جيئن ته پر خاطر،

۽ ۾ نذرانن جي اسان اڳيان، جي هن ڪرڻ خدمت جي رب ته پوءِ، کان اسان ۾ وڃ جي جي اسان سڀاڻي ٻار جا توهان ۽ ۾، قربانين جي نجات جي اسان ۽ ۾ قربانين جي اسان ڪڏهن جيڪڏهن ته چيو اسان ناهي. حصو ڪو ۾ رب کي توهان ته، چون نه کي ٻارن جي رب ڏسو چون، ۽ ڳالهائين، سڀاڻي ڏانهن نسلن جي اسان يا ڏانهن اسان اهي ۽ ٿي نه ۽ خاطر جي نذرانن نه ٺاهي، ڏاڏن ابن جي اسان جيڪا هڪجهڙائي، جي گاهه قربان گواهي ۾ وڃ جي پتن جي اسان ۽ ۾، وڃ جي اسان ۽ جي توهان اها پر خاطر، جي قربانين کي اسان تنهنڪري هٿن، کان رب ۾ ڏينهن جي اڄ ڦرڻ، کان رب کي اسان پوءِ ٿيو نه آهي. جي نجات ۽ لاءِ، قربانين جي سلاميس ۽ لاءِ، نذرن جي ميوي ڪرڻ تعمير گاهه قربان آهي. اڳيان جي خيمي جي هن جيڪا جي، گاهه قربان جي رب سواءِ لاءِ، قرباني

هئا، سان سندس جيڪي حاڪم، سڀ جا جماعت جي اسرائيل ۽ پادري فنحاس جڏهن ۽ اهي ته ڳالهايا، قبيلي ات جي منسي ۽ پتن جي جاد ۽ پتن جي روبن جيڪي ٻڌا لفظ اهي ات جي منسي ۽ کي پتن جي گاد ۽ کي پتن جي روبين پادري فنحاس چيو جيئن ٿيا. خوش اڳيان جي رب توهان ته چو آهي، گڏ سان اسان رب ته آهي ڄاڻيو اسان اڄ کي، قبيلي فنحاس ۽ بچايو. مان هٿ جي رب کي پتن جي اسرائيل توهان ته ۽ ڪئي، نه ورزي خلاف جلعاد کان قبيلي ات جي منسي ۽ کان پتن جي جاد ۽ کان پتن جي روبين حاڪم ۽ پادري ۽ ڏنائون. جواب لفظ کين ۽ موٽيا، ڏانهن پتن جي اسرائيل ڏانهن زمين جي ڪنعان مان ٻارن جي اسرائيل ۽ ڳالهايو، سان ٻارن جي اسرائيل ۽ ٿيو، خوش کي ٻارن جي اسرائيل جي روبن ۾ جنگ ڏانهن انهن وڃن نه وڌيڪ هاڻي ته چيو ۽ ڏني، برڪت کي خدا جي تي ان اهي ۽ لاءِ، ڪرڻ تباهه کي زمين جي قبيلي ات جي منسي ۽ ٻارن جي جاد ۽ ٻارن رهيا.

انهن اها ته چيو ۽ ڏنو، نالو کي گاهه قربان جي قبيلي ات جي منسي ۽ گاد ۽ روبين جوشوا

آهي.خدا جو انهن رب ته آهي، گواهي ۾ وڃ جي

23

سڀني چوڌاري سندس کي اسرائيل مالڪ جڏهن پوءِ کان ڏينهن ڪيترن ته ٿيو ائين ۽ سڀني جي اسرائيل يشوع ۽ هو. چڪو ٿي وارو عمر وڏي يشوع ۽ ڏنو، آرام کان دشمنن کي ججن جي انهن کي، حڪمرانن جي انهن کي، ڪائونسل جي بزرگن جي انهن کي، پٽن ۾ ڏينهن ۽ آهيان چڪو ٿي پوڙهو مان چيو، کي انهن ۽ ڪيو، گڏ کي عالمن جي انهن ۽ سڀني انهن خدا، جي اسان رب، ڪيو جيترو آهي ڏنو پر توهان آهيان، چڪو وڏي اڳتي جنگ لاءِ توهان جنهن آهي اهو خدا جو توهان رب ته ڇو کان، منهن جي اسان کي قومن توهان جيڪي آهن، اڇلايون قومون رهيل باقي اهي ڏانهن توهان مون ته ڏسو ڪئي. قومن سڀني وٺي کان اردن آهن، ويون ورهايون ذريعي قرعن ۾ وراثت جي قبيلن جي بندي حد تائين اولهه جي سڄ وٺي کان سمنڊ عظيم ۽ آهي، ڪيو تباهه مون کي جن تائين، ٿيندي.

ويندا، اهي جو تائين ڪندو، تباهه کان منهن جي اسان کي انهن هي خدا جو اسان پر رب توهان کي بادشاهن جي انهن ۽ کي انهن جو تائين موڪليندو، جانور جهنگلي ڏانهن انهن ۽ جي اسان رب جيئن ٿيندو، وارث جا زمين جي انهن توهان ۽ ڪري، تباهه کان منهن جي جي شريعت جي موسيٰ ته ٿيو مضبوط گهڻو تمام ڪري تنهن ڳالهايو. کي توهان خدا ڪاٻي يا ساڄي توهان جيئن ته ڪريو، عمل ۽ حفاظت جي شين سڀني لکيل ۾ ڪتاب جي انهن ۽ آهن، رهيل بچي جيڪي ٿيو نه داخل ۾ قومن ته جو ته موڙيو. نه طرف کي انهن ته نه ۽ ڪندو، خدمت جي انهن ته نه ۽ ويندا، ورتا نه ۾ توهان نالا جا خدائن

ڏينهن هن توهان جيئن ڳنڍيندڙ، ڪي پاڻ توهان سان جي اسان خدا رب پر ڪندڙ، سجدو
 اڄ ۽ ڪندو، تباها قومون مضبوط ۽ وڏيون کان منهن جي توهان رب ۽ آهي. ڪيو تائين
 جو هزارن هڪ مان توهان ڪيو. نه مقابلو به ڪنهن اڳيان جي اسان تائين ڏينهن جي
 چيو. ڪي اسان هن جيئن وڙهيو، لاءِ توهان هي خدا جو اسان رب ته ڇو ڪيو، تعاقب

ڪريو. حفاظت جي ڪرڻ پيار سان خدا مالڪ پنهنجي سان احتياط گهڻي تمام ۽
 ۾ وڃ جي توهان جيڪي ٿيو شامل سان قومن ڇڏيل انهن ۽ وڃو موٽي توهان جيڪڏهن
 رب ته ٿا ڄاڻو توهان سان، توهان اهي ۽ ملو سان انهن ۽ ڪريو، شاديون سان انهن ۽ آهن،
 توهان اهي ۽ ڪندو، نه اضافو وڌيڪ ۾ ڪرڻ تباها کان منهن جي توهان کي قومن انهن
 ۾ تيرن ۾ اکين جي توهان ۽ ۾، ڪنڊن ۾ ايڙين جي توهان ۽ ۾، رڪاوٽن ۽ ۾، ڦاٽن لاءِ
 خدا رب جي توهان جيڪا وڃو، ٿي تباها کان زمين سٺي هن توهان جو تائين هوندا،
 آهي. ڏني کي توهان

پنهنجي ۽ دل پنهنجي توهان ۽ آهن، تي زمين ماڻهو سڀ جيئن رستو، اهو ٿو وڃان پر مان
 سڀني رڪندڙ تعلق سان اسان لفظ سڀ جيڪي خدا رب جي اسان ته ڇو ڄاڻندا، سان روح
 اسان آهي آيو طريقو جيئن ٿيندو ۽ ٿيو. نه ناڪام لفظ به هڪ مان انهن چيا، بابت شين
 خراب، لفظ سڀ تي تو خدا رب آئيندو ٿيئن تي، تو ڳالهائون رب جيڪي سٺا، لفظ سڀ وٽ
 توهان جڏهن ڏني، کي تو رب جيڪا مان، زمين سٺي هن کي تو ڪري تباها ته جيستائين
 ٻين وڃي ۽ ڏنو، حڪم کي اسان هن جيڪو توڙيو، کي عهد جي خدا جي اسان خداوند
 ڪيو. سجدو کي انهن ۽ ڪيو خدمت جي ديوتائن

جي انهن ۽ بزرگن جي انهن ۽ ڪيو، گڏ ۾ شيلو کي قبيلن سڀني جي اسرائيل يشوع ۽ ڪيو. قائم سامهون جي خدا کي انهن ۽ سڏيو، گڏ کي قاضين جي انهن ۽ لڪندڙن

پيءُ جا توهان چوي: ٿو ڳالهيون هي خدا جو اسرائيل رب چيو، کي ماڻهن سڀني يشوع ۽ جو ناحور ۽ هو، پيءُ جو ابراهيم جيڪو تارح هئا، رهندا پار جي درياھ کان شروع ڏاڏا جي درياھ کي ابراهيم پيءُ تنهنجي مون ۽ ڪئي. سڀوا جي خدائن ٻين انهن ۽ هو، پيءُ کيس ۽ وڌايم، ٻچ جو هن ۽ ڪيم، رهنمائي ۾ زمين سڄي کيس ۽ ويو، کڻي کان پاسي ٻئي ۾ وراثت جبل جو سعير کي عيسو مون ۽ ڏنا، عيسو ۽ يعقوب کي اسحاق ۽ ڏنم. اسحاق قوم طاقتور ۽ گهڻي ۽ وڏي هڪ اتي ۽ ويا، هيٺ ۾ مصر پٽ سندس ۽ يعقوب ۽ کيس، ڏنو ۾ انهن مون جيڪي ماريو سان نشانين انهن کي مصر مون ۽ ڪيو. ظلم کين مصرين ۽ ٿيا، ۽ آندو، ٻاهر ڪڍي مان مصر کي ڏاڏن پيءُ جي اسان هن پوءِ، کان شين انهن ۽ ڪيا. سان گهوڙن ۽ رٿن جو ڏاڏن پيءُ جي اسان مصرين ۽ ٿيو، داخل ۾ سمنڊ ڳاڙهي توهان اسان ڏني اونداهي ۽ ڪڪر هن ۽ روئاسون، ڏانهن رب اسان ڪيو. تعاقب ۾ سمنڊ ڳاڙهي اکين جي توهان ۽ ڇڏيو، ڀڪي کي انهن ۽ آندو، سمنڊ تي انهن ۽ ۾، وڃ جي مصرين ۽ جي رهيا. ڏينهن گهڻا ۾ ريگستان توهان ۽ ڪيو، ۾ زمين جي مصر رب ڪجهه جيڪو ڏنو

کي انهن رب ۽ هئا، رهندا پار جي اردن جيڪي آندو، ۾ زمين جي اموري کي اسان هن ۽ کي انهن توهان ۽ ورتي، ۾ ورثي زمين جي انهن توهان ۽ ڪيو، حوالي ۾ هٿن جي اسان ڪيو. تباھه کان اڳيان منهن پنهنجي

ڪري موڪلي ۽ ٿيو، تيار لاءِ جنگ سان اسرائيل ۽ اُٿيو، بادشاهه جو موآب زبور، بن بلق ۽ تباھه کي تو ته چاهيو نه خدا تنهنجي رب ۽ ڏئي. لعنت کي اسان ته سڏيو کي بلعام ۽ ڇڏيو، ڪڍي مان هٿن جي انهن کي اسان ۽ ڏني، برڪت سان برڪتن کي اسان ۽ ڪري،

سان اسان انهن ۽ آيا، ۾ ڀريحو توهان ۽ ڪيو، پار اردن توهان ۽ ڪيو. حوالي ڪي انهن ۽ حتي ييوسي، حوي، فرزي، ڪنعاني، اموري، هئا: رهندڙ ۾ ڀريحو جيڪي ڪئي جنگ ڏانهن اڳ کان توهان هن ۽ ڪيو. حوالي ۾ هٿن جي اسان ڪي انهن رب ۽ جرجاشي، توهان نه ڇڏيو، ڪڍي ڪي بادشاهن ٻارهن جا وارن اموري کان اڳيان جي اسان ۽ موڪليو، سان. ڪمان جي توهان نه ۽ سان تلوار جي

جيڪي شهر اهي آيا ڪئي، نه محنت توهان تي جنهن ڏني زمين اها ڪي توهان هن آيا جيڪي باغ جا زيتون ۽ باغ جا انگورن آيا ٿيا، آباد ۾ انهن توهان آيا ڪيا، نه تعمير توهان ڪاڻو. توهان پوکيا، نه توهان

ڏيوتائن اجنبي انهن ۽ ۾، انصاف ۽ سڌائي ڪريو خدمت جي هن ۽ ڊجو، کان رب هاڻي ۽ جي رب ۽ ڪئي، خدمت ۾ مصر ۽ پار جي درياھ ڏاڏن ابن جي اسان جي جن هٿايو، ڪي لاءِ پاڻ اڄ ته آهي، نه پسند ڪرڻ خدمت جي رب ڪي توهان پر جيڪڏهن ڪريو. خدمت جيڪي جي، ديوتائن جي ڏاڏن ابن جي توهان ته يا ڪندؤ، خدمت جي ڪنهن ته چونڊيو آهيو، رهندا توهان تي زمين جي جن جي، ديوتائن جي اموري ته يا آهن، ۾ پار جي درياھ آهي. پاڪ هو ته ڇو ڪنداسين، خدمت جي رب گهر منهنجو ۽ مان پر

بين جيئن ته ڏيون، ڇڏي ڪي رب ته ٿيو نه ائين لاءِ اسان چيو، ماڻهن ڏيندي جواب ۽ ڪي اسان پاڻ هو آهي، خدا پاڻ هو خدا، جو اسان رب ڪريون. خدمت جي ديوتائن رکيو محفوظ ۾ رستي هر ڪي اسان هن ۽ آيو، ڪٿي مٿي مان مصر ڪي ڏاڏن پيءُ جي اسان اموري مالڪ ۽ لنگهياسون. اسان مان جن ۾ قومن سڀني انهن ۽ هلياسون، اسان ۾ جنهن پر ڇڏيو، ڪڍي کان منهن جي اسان هيون، رهندڙ ۾ زمين جيڪي ڪي قومن سڀني ۽ ڪي آهي. خدا جو اسان هي ته ڇو ڪنداسين، خدمت جي مالڪ به اسين

پاک خدا ته ڇو آهيو، نه قابل جي ڪرڻ خدمت جي رب توهان چيو، کي ماڻهن يشوع ۽ ڇڏيندو. نه ڪم قانوني بي جا توهان ۽ گناهه جا توهان هو آهي، غيرتمند هي ۽ آهي، ڪري اچي هو تڏهن ڪندؤ، خدمت جي ديوتائن پين ۽ ڏيندؤ ڇڏي کي رب توهان جڏهن توهان هن جو بدران جي ان ڇڏيندو، ڪري ختم کي توهان ۽ پهچائيندو نقصان کي توهان ڪنداسين. خدمت جي رب اسين پر نه، چيو، کي يشوع ماڻهن ۽ هئي. ڪئي چڱائي سان

آهي چونديو کي رب توهان ته آهيو گواهه خلاف جي پاڻ توهان چيو، کي ماڻهن جوشوا کي انهن آهن، ۾ وچ جي توهان جيڪي ڏيوتا اجنبي هاڻي ۽ ڪريو. خدمت جي هن ته چيو، کي يشوع ماڻهن ۽ ڪريو. سڌو ڏانهن اسرائيل خدا مالڪ کي دل پنهنجي ۽ هٿايو، ٻڌنداسين. آواز سندس ۽ ڪنداسين خدمت جي رب اسين

خيمي جي خدا جي اسرائيل ۾ شيلوه کيس ۽ ڪيو، عهد سان ماڻهن ڏينهن ان يشوع ۽ هڪ ۽ لکيا، ۾ ڪتاب جي قانونن جي خدا لفظ آهي هن ۽ ڏنو. فيصلو ۽ قانون اڳيان جي ماڻهن يشوع ۽ ڪيو. قائم هيٺان جي وڻ سامهون جي رب کي ان يشوع ۽ ورتو، پٿر وڌو آهن ٻڌيون ڳالهيون سڀ هن ته ڇو ٿيندو، گواهي ۾ وچ جي توهان پٿر هي ڏس، چيو، کي توهان هي ۽ ڳالهايو، سان توهان اڄ هن ته ڇو ويون، چيون کي هن طرفان رب جيڪي ڪندؤ. ڪوڙ سان رب خدا منهنجي توهان جڏهن ٿيندو، گواهي تي ڏينهن آخري ۾ وچ جي خدمت جي رب اسرائيل ۽ ويو. ڏانهن جاءِ پنهنجي هڪ هر ۽ موڪليو، کي ماڻهن يشوع ۽ پوءِ کان جوشوا جن ۾ ڏينهن سڀني جي بزرگن انهن ۽ ۾، ڏينهن سڀني جي جوشوا ڪئي ڪيا. لاءِ اسرائيل رب جيڪي ڏنا ڪم سڀ جن ۽ گذاريو، وقت ڊگهو

جي سالن ڏهن سؤ هو، خادم جو خداوند جيڪو نون، بن يشوع ته ٿيو ائين پوءِ کان اُن ۽ ڪيو، دفن ۾ ٽمناسارح ۾ حدن جي قرعي جي هن کيس هنن ۽ ويو. ڪري وفات ۾ عمر

طرف. اتر کان جبل جي جلعاد آهي، ۾ جبل جي افرائيم جيڪو

ڪيو، دفن ۾ شڪيم کي انهن ۽ آيا، ڪٿي مان مصر پٽ جا اسرائيل هڏيون جون يوسف
۾ شڪيم جيڪي هو، ڪيو حاصل کان وارن اموري يعقوب جيڪو ۾ حصي ان جي زمين
ڏنو. ڪي يوسف حصو اهو ۽ ۾، بدلي جي رين سڏ هئا، رهندا

۽ ويو، مري هو، پادري وڏو جيڪو جو، هارون پٽ البعزر ۽ پوءِ کان شين انهن ٿيو اهو ۽
هو ويو ڏنو کيس جيڪو هو، جو پٽ سندس فنحاس جيڪو ۾، جبعه ويو ڪيو دفن
۾. جبل جي افرائيم